

"Kalp atışın, dünyanın en güzel ritmi."

Hırçın

AŞKIN NUR KARATAŞ

Parola yayınları

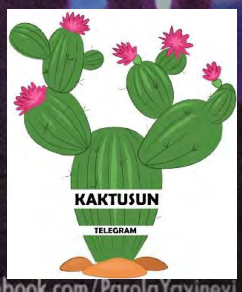
Hırçın

Ateşli, çılgın, kuralsız bir dünya ve bu dünyanın sahibi olan ROCK yıldızlarının hayatına misafir olup en gizli tutkular ile tanışmaya, bu kural tanımazlığa ortak olmaya ne dersiniz?

Hayaller bizim özgür ve sınırsız olduğumuz tek yerdir. Luz için de öyleydi. Hayallerine ulaşmak için dikenli, çakıllı ve bol engelli yollardan yürüdü. Çıplak ayaklarına batarak acı veren her engeli aşmayı başardı. Bu engeller onun kalbinde ve ruhunda ne kadar derin yaralar açarsa açsın pes etmedi. Her zorluk onu hayaline bir adım daha yaklaştırmış ve sonunda başarmıştı. Neredeyse...

Peki ya gerçek aşk? O da bizim hayallerimizde önemli bir yere sahip değil midir? Luke için öyleydi, bu hayali çabuk gerçekleşmiş ve onu bulmuştu. Daha doğrusu kaybedene kadar bulduğunu sanmıştı. Belki de Luke'un bu küskünlüğünün geçmesi için tek ihtiyacı olan fazlaca hırçın bir kız ve tabi ki ROCK'tı...

ISBN:978-605-9398-79-4
9 786059 398794
30₺
www.parolayayinlari.com

twitter.com/parolayayinlari
facebook.com/ParolaYayinevi
instagram.com/parolayayinlari

PAROLA YAYINLARI: 405
***Roman:* 92**

Eser: Hırçın
Yazar: Aşkın Nur Karataş

Yayın Koordinatörü: Ahmet Üzümcüoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Celal Coşkun
Editör: M. Murat Sezer
Kapak Tasarım: Zelal Edin
İç Tasarım: Eylül Bahar

Baskı-Cilt: Çalış Ofset Matbaacılık Turizm San. ve Tic. Ltd. Sti.
Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Davutpaşa Topkapı/İstanbul
Mat. Sertifika No: 12107 Tel: 0212 482 83 96

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 17265
ISBN: 978-605-9398-79-4

1. Basım: Ocak 2018

© Aşkın Nur Karataş
© Parola Yayınları 2018

Bu kitabın her türlü basım hakları *Parola Yayınları*'na aittir... Yazarın, çevirmenin, derleyenin, hazırlayanın veya yayınevinin yazılı ve resmî izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve dijital kopyalar dahil çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

Parola Yayınları:
Mareşal Çakmak Mah. Soğanlı Cad. Can Sok.
No: 5-A Güngören / İstanbul
Tel: 0212 483 47 96 Faks: 0212 483 47 97
web: www.parolayayinlari.com
e-posta: parolayayin@gmail.com

Herçen

Aşkın Nur KARATAŞ

Parola yayınları

BİRİNCİ BÖLÜM

EN DİPTE

Luz yine sıklıkla yaptığı gibi kendini leş gibi kokan havasız bar tuvaletine kilitlemiş hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Hayatın onu getirdiği nokta gerçekten iğrençti. Hayatta tek sevdiği şey şarkı söylemek ve gizli gizli de olsa şarkı sözleri karalamaktı. Sahnede şarkı söylerken kendini başka bir boyutta hissediyordu. Söylediği sahne ne kadar boktan olursa olsun, o bunu hiç umursamıyordu. Bardaki o ucubelerin küfürlerini, mide bulandırıcı tekliflerini değil adını hayranlıkla haykırdıklarını duyuyordu, şarkı söylerken gözlerini kapatması bu yüzdendi. Tek istediği, bir gün gerçekten büyük hayran kitleleri arasında kendi şarkılarını söylemekti. Hayallerine kavuşmak için ne

kadar alçalması gerekiyorsa alçalıyordu; ama her seferinde daha da dibe batıyordu. Bir parça tuvalet kâğıdı koparıp gözlerinden akan yaşları sildi. Pis bar tuvaletinin kapısının arkasında saçma isimler ve küfürler yazıyordu. Gözü çirkin yazılara takıldı. Kapının kilidi bozuk olduğu için arkadan eli ile destekliyordu, elini çekince elinin altında yazan söz ortaya çıktı. Tam Luz'un durumunu özetliyordu.

Hayat tam bir orospudur!

Bu cümle Luz'u istemsizce gülümsetti ve bir nebze de olsa kendine gelmesini sağladı. Gerçekten de hayat bazen tam bir orospu gibi davranabiliyor, size de hayatın pezevenkliğini yapmak düşüyordu. Luz ağzı bozuk kızlar statüsüne giriyordu; hani şu *erkek gibi* denen kızlardandı. Bunun nedeni, yaşadığı, yetiştiği çevreydi. O da bukalemunlar gibi bulunduğu ortama uyum sağlıyordu. Yarı kırık tuvalet kapısını çirkin yere sürtünme sesi ile açarak kendini kabinden dışarı attı. Ağlaması kesilmişti ama hâlâ kendini kötü hissediyor, içten içe midesi buruluyordu. Kendine aynada bakarken gördüğü insan onu mutlu etmedi. Böylesine aşağılanmış olmak zaten hiçbir insanı memnun etmezdi. Rimeli akarak yanaklarına kadar inmiş, simsiyah sürdüğü göz kalemi de ona eşlik etmişti. Berbat görünüyordu. Bir erkek yüzünden makyajının bozulmuş olmasına inanamıyordu. Kabinden biraz daha tuvalet kâğıdı alarak çeşmeyi açtı, ıslattığı peçete ile gözaltlarından yanaklarına süzülmüş dalga dalga siyahlığı temizledi. Makyajını tazelemeye zamanı yoktu. Bu şekilde çıkıp söylemek zorundaydı; zaten kimse de onun yüzüne bakıyor değildi. Buradaki insanlar sadece kadınların götü ve memesiyle ilgileniyordu. Hayatı doğduğu günden beri hep aşağılanarak, dışlanarak geçmişti.

Turuncu saçlarını elleriyle kabarttı, derin bir nefes aldı. Daha sonra tuvaletten çıktı. Bardan insanların gürültülü konuşmaları yükseliyordu. Karanlık koridorda birbirleri ile sevişen insanlar vardı. Böyle iğrenç bir yerde bulunmak onun seçimi değildi, buna mecburdu; çünkü gidecek hiç daha iyi bir yeri olmamıştı. Damien sahne merdivenlerinde dikiliyordu, üzerinde yırtık bir kot pantolon ve dövmelerini açığa çıkaran kalın askılı bir tişört vardı. Rengârenk

dövmeler kollarını, ellerini tamamen kaplıyor, boynuna kadar uzanıyordu. Luz Damien'ın dövmelerindeki her bir sembolü ayrıntıları ile biliyordu. Kahverengi dalgalı saçlarının yan tarafları kazınmış, üst tarafları ise fönlenmişti. Luz doğrudan onun gözlerinin içine baktı, sinirden lacivert gözlerini kaplayan siyah göz bebeklerini fark etti. Hatta gözlerinin laciverti belli belirsizdi. Onun yerini yoğun bir sinirlenmişti ve bu Luz'u daha çok kızdırıyordu. Az önce onu fahişenin birini becerirken görmüştü! Bu Damien'ın onu aldattığı ilk fahişe değildi ve son da olmayacaktı. Ona olan bu ezik sevgisi yüzünden kendinden iğreniyordu ama yine de siktir çekip hayatına devam edemiyordu. Damien'ın aldatmaları artık daha da sıklaşmış ve Luz ona bağımlıktan yorulduğunu fark etmeye başlamıştı. Artık Damien'den değil, kendinden nefret ediyordu. Görmemiş gibi yapıyor, kendi kendine ağlıyor ve sonra boş veriyordu. Luz bu iğrenç barda o ve grubu ile birlikte şarkı söylüyordu; üç senedir onun kendisine söylediği, yaptığı, yaptırdığı her şeye katlanıyordu.

Grup, Damien'ın şarkılarını söylüyordu. Çünkü Damien, Luz'un şarkılarının ilkokul şiirlerine benzediğini düşünüyordu. Luz ona yazdığı şarkıları gösterdiğinde Damien onunla dalga geçmiş, Luz da bir daha şarkılarını kimseye göstermeden gizli gizli yazmıştı. Damien'ın uyuşturucu kullanmasını onu grup arkadaşları ile paylaşmasını bile görmezden geliyordu. Damien Luz'u kolundan kavrayarak sahneye doğru çekiştirdi. Luz tepki bile veremeden küçük bedenini sürüklemesine izin verdi. Bu adamı hâlâ nasıl sevdiğini anlayamıyordu.

"Lanet fahişe, nerelerdesin? Sahneye çıkmamız gerekiyor, bunu bilmiyor musun?" Kolunu ondan kurtararak kırmızı yeşil kareli eteğini çekiştirdi.

"Biliyorum, seni piç! Senin fahişeyi becermeyi bitirdiğini fark etmedim." Bunu umursamadı bile. Sadece sahne merdivenlerine ilerledi. Görmüş olmasını zerre kadar umursamamıştı. Canını en çok da yakan buydu. Umurunda olmamak... Birisi tarafından gerçekten hiç önemsenmemişti, bunun nasıl bir duygu olduğunu bile

bilmiyordu. Bazen grubun gitaristi Mike ona değer veriyormuş gibi davranıyordu ya da önemsenmenin ne demek olduğunu bilmediği için ona öyle geliyordu. Çok sarhoş olup Luz'u becerdikten sonra ona kahve getiriyor ya da saçını okşuyordu. Luz da sahne merdivenlerinden çıktı. Bar yine kalabalıktı. Bir sürü uyuşturucu satıcısı, alkolik, fahişe ve pezevenkle doluydu. Zaten böyle bir barda daha düzgün birilerini bulmak imkânsızdı. Los Angeles'ın karanlık sokaklarında hayat gerçekten acımasızdı. Luz mikrofonun başına geçti ve Damien baterideki yerini aldı. Grubun diğer elemanları da yerlerindeydi. Carl elektrogitarını almıştı. Mike ve Sam gitarları ile sahnedeydi. Luz onlara baktıkça iğreniyordu. Damien arkadaşlarını memnun edemeyecek bir kız arkadaşla işi olmayacağını söylemiş ve Luz'u onlarla yatmaya zorlamıştı. Başlarda genç kız bunu heyecan verici bularak denemişti, bunu itiraf etmek iğrençti ama olmuştu! Altı aydır onlarla yatmıyordu. Artık bu hayatı istemiyordu. Daha farklı bir hayata Damien'ı tanıdıktan sonra cesaret edememişti fakat artık içindeki öfke cesareti harlıyordu. Kurtulması gerekiyordu. Damien'dan, bu bardan ve bu hayattan kurtulmalıydı.

Elektrogitar güçlü bir şekilde parçaya girdi, arkasından Luz şarkı sözlerine giriş yaptı. Gözlerini kapatarak onun adını haykıran hayranlarını hayal etti. Annesinin yanından kaçarken tek hayaliydi bu. O küçük kız o zamanlar masumdu. Masum, saf, kırılgan... Fakat artık hiç de masum değildi, saf hiç değildi ve o kadar çok kırılmıştı ki artık daha fazla parçalanması mümkün değildi. Bu durumda hayallerine her zamankinden daha yakındı. Vermeden alamazsın... Luz zaten hayata çok fazla şey vermişti, şimdi verdiklerini alma sırası gelmiş olmalıydı. Damien baterisinin güçlü vuruşları ile şarkıya dâhil olduğunda Luz gözlerini açtı. Karşısında ona ağzının suyunu akıtarak bakan bir bar dolusu adam vardı. Köşelerde uyuşturucu pazarlıkları dönüyordu, bu yer midesini bulandırsa da fazla seçeneği olmadığını biliyordu. Hayatı bu tarz yerlerde geçmişti, annesini dört senedir görmüyordu. Uyuşturucu bağımlısı annesi kim bilir nerdeydi? Babasını zaten hiç tanımamıştı, annesi çok sarhoş olduğunu ve babasının kim olduğunu hatırlamadığını söyleyip duruyordu.

Uyuşturucu için kaç adamla yatabileceğini düşününce, Luz bunu anlamakta hiç zorluk çekmiyordu. Babası herhangi bir pezevenk ya da keş olabilirdi. Umurumda da değildi, zaten annesinin yanından ayrıldığında on sekiz yaşındaydı. Annesinin uyuşturucu için ayırdığı parayı alarak otobüse atlamış ve San Diego'dan Los Angeles'a gelmişti. Aslında ünlü olmak istiyordu, tek düşündüğü o televizyonda gördüğü rock gruplarının arasında kendine bir yer bulmaktı.

Gündüzleri bir fast-food salonunda hamburger pişirmiş, akşamları ise canlı müzik yapan bir barda garsonluk yapmıştı. Akşam çalıştığı yerin sahibi onun depoda kalmasına izin vermişti. Bir sene bu şekilde idare etmişti ve her şey gayet iyi gidiyordu. Ev tutmak için para biriktirmişti. Sonra çalıştığı yerde Damien'la tanışmış, hayat onun için tamamen değişmişti. Ona ilk görüşte âşık olmuştu. Damien'ın mükemmel olduğunu düşünüyordu; gerçek bir rock yıldızı gibi göründüğünü, asi tavırlarının bir stara benzediğini... Damien onun gözünde kusursuzluğun sembolüydü. Damien'In gözlerinde kendini kaybetmişti. Elbette on dokuz yaşında bir kız için Damien heyecan verici bir gençti. Çapkın tavırları, o göz boyayan sözleriyle Luz'u kandırmıştı, daha sonra Damien ona bir grubu olduğundan ve bir solist aradığından bahsetmiş, Luz ise onların grubunda solist olmak istediğini söylemişti. Böylece bu macera başlamış, işten çıkarak grubun evine taşınmıştı. Sonra bir barda sahne almaya başlamışlardı. Dört erkekle aynı evde kalmayı hiç yadırgamamış, hatta hemen bu duruma alışmıştı bile.

Damien onun ilk erkeğiydi. Bir kere Luz'dan dört yaş büyüktü ve bu çok seksiydi. Gruptaki diğer çocuklarla da iyi anlaşıyordu; başlarda Luz için her şey fazlasıyla iyiydi. Sonra Damien'ın pis bir uyuşturucu bağımlısı olduğunu öğrenmiş, dünyası başına yıkılmıştı. Şimdi dört erkekle aynı evde yaşıyor olmak her şeyi daha kötü bir hale sokmuştu. Damien uyuşturucu aldığı zamanlarda onu grup arkadaşları ile paylaşmaya başlamıştı; bunu yaptığı için çoğu zaman Damien'dan nefret etse de içindeki o aptal âşık kız o adamın Damien olmadığını, bunları ona uyuşturucunun yaptığını söyleyip duruyordu. Sonra Luz'u aldatmaya başlamış, başlarda buna oldukça

tepkili davransa da yapabileceği bir şey olmadığını görmüştü. Damien'ı bir türlü terk edemiyordu.

Aradan üç sene geçmiş, Luz artık yirmi iki yaşına girmişti. Büyüdüğünü hissediyordu ama hâlâ hayatında olağanüstü değişiklikler olmamıştı. Hiçbir şey umduğu gibi gitmiyordu. Hayallerine doğru birkaç adım bile atamadan tökezleyerek yere kapaklanmıştı. Sahnede söylediği beşinci şarkının sonunda boğazında bir yanma hissetmeye başladı. Mikrofonu bırakarak sahneden indi, içecek bir şeyler almak için bara doğru ilerledi. Bara yürürken birkaç çirkin teklif almış ama hiç umursamamıştı. Grup çalmaya devam ediyordu. Mikrofon şimdi Sam'deydi. Çatallı sesi ile sert bir şarkı söylüyor, daha doğrusu bolca çığlık atarak anırıyordu. Uzun bar kısmındaki tek boş tabureye yerleşti. Adamlar ona gülümsüyor, gözlerini dikerek bakıyordu. Ama o zaten bu duruma alışkındı. Barmen çocuk Larry daha iki ay önce işe başlamıştı. Üniversite parası için bu iğrenç yerde barmenlik yapıyordu. Luz'u görünce koyu kahve gözleri ışıldadı. Gülümseyerek her zaman tek içtiği şey olan şişesinde soğuk birayı ve açacağı önüne bıraktı. Birasını açan Luz şişeyi ona doğru kaldırıp büyük bir yudum aldı. Canlanıp serinlediğini, bedeninin gevşediğini hissetti. Luz birasının yarısına geldiğinde yanında sessizce oturan ve hiçbir şeyle ilgilenmeyen iri yarı adamı fark etti. Adam bu sıcağa rağmen üzerinde montu ve başında beysbol şapkası ile oturuyordu. Gözünde ise güneş gözlükleri vardı, bu çok garipti.

Böyle tipler genelde uyuşturucu almaya gelen gizli tiplerdi. Luz bu tipleri sık görmüyordu ama arada birkaç tanesine rastlıyordu. Adam önündeki votka bardağına dokunmamıştı. Yanındaki adamla bir şeyler fısıldadığını duydu. Yanında oturan adam bizim bay gizemliye bir poşet uzattı, bay gizemli ise yanındaki adama iç içe geçmiş bir tomar para verdi. Adam umursamazca parayı cebine attı ve bardan çıkıp gitti. Bu bay gizemli kesinlikle pis bir keşten başka bir şey değil diye düşünürken birasından bir yudum daha aldı. Adam poşeti iç cebine yerleştirdi, kocaman elleri ile cebinden çıkardığı parayı dolu votka bardağının yanına bıraktı. Adamın yüzünü görmek için büyük bir çaba sarf etmesine rağmen göremiyordu. Adam ona

garip bir şekilde tanıdık geliyordu ama nereden tanıdığını bir türlü çıkaramıyordu. Adam tabureden kalkmak üzereyken ona dik dik bakan Luz'u fark etti. Gözlüklerini çıkarmadan o da Luz'a baktı.

Evet, adamı kesinlikle tanıdığını düşünüyordu. Acaba daha önce burada mı görmüştü? Ama böylesine iri bir adamı buralarda görse kesinlikle unutmazdı. Kısa sarı saçları beysbol şapkasının altından bir tutam altınmış gibi parlıyordu. Adam Luz'a başıyla zarif bir selam verdi.

"Dinlemeye değer bir sesiniz var. Burada harcanmanız çok yazık" dedi. Adamın sert ve son derece kendinden emin çıkan sesi Luz'u şaşkına çevirdi. Az daha elindeki bira şişesini devirecekti. Onu dinlediğinin farkında bile değildi, içkisini bile içmemişti. Ama demek ki Luz'u daha önce dinlemişti. İlk defa biri ona sesinin güzel ve dinlenmeye değer olduğunu söylüyordu. Ve Luz içten içe bu yabancı adamın söyledikleri ile mutlu oldu.

Beğenmene sevindim. Seni burada ilk görüşüm ama yine de bir yerlerden tanıyor gibiyim?" Adamın ona laf atmasına karşılık bir cesaretle aklındakini söyledi. Zaten çenesini tutabilen bir kız değildi. Gerekli gereksiz konuşur ve daima sorgulardı. Adam kafasını iki yana salladı.

"Buraya ilk gelişim ama kim bilir, belki yine gelirim." Kızın bir şey söylemesine izin vermeden arkasını döndü, çıkış kapısına doğru büyük adımlarla ilerledi. Siyah botları zeminde güçlü bir ses çıkarıyordu. O kadar iriydi ki adamın yanında ufak bir oyuncak gibi kalan insanları yararak geçiyordu. Luz adamın arkasından bakakaldı. Tam yerinden kalkmak üzereyken Damien yanındaki boş tabureye yerleşti. Barmenden iki shot istedi, birini Luz'un önüne doğru ittirdi. Luz hâlâ Damien'a kızgındı, içindeki nefret ateşi sönmemişti. O hiçbir şeyi kucağında becerirkenki görüntü gözlerinin önünden bir türlü gitmiyordu. Genelde bu görüntülerin gitmesi daha kötü şeyler görmesi ile doğru orantılı oluyordu.

"Shot içmeyi sevmiyorum, Damien." Bardağı ona doğru itti ve taburesinden kalktı. Damien bileğini sertçe yakaladı ve Luz'un zaten fazla küçük olan bedenini savurarak kendine çevirdi.

"Bu tavrın ne?" Damien'ın umursamazca söylediği şey Luz'u daha da kızdırmaktan başka bir şeye yaramadı. Bileğini ondan kurtardı. Barın öbür ucunda bir adamın yanında oturan Damien'ın becerdiği fahişeyi gördü. Kadın altın sarısı saçlarını savurarak adamın anlattığı bir şeye gülüyordu. Kadını işaret etti.

"Shot'u fahişene ısmarla." Damien gayet rahat bir tavırla Luz'un gözlerine baktı.

"Sen de benim fahişemsin ve sana ısmarlamak istiyorum. Şimdi uslu bir fahişe ol ve yanıma otur." Luz şimdi çok daha sinirliydi. Ellerini beline koydu.

"Ben kimsenin fahişesi değilim. Canın cehenneme, ben eve gidiyorum." Luz yanından hızla uzaklaşarak soyunma odasından siyah sırt çantasını aldı. Üzerini bile değiştirmeden kendini arka kapıdan dışarı attı. Yere eğilmiş kusan bir adamın yanından geçerken aşağılanmanın vermiş olduğu o can yakıcı hisle ağlıyordu. Bu duruma alışması gerekliydi, hayatı boyunca böyle muamele görmüştü. Bu onun için farklı değildi ama her seferinde canı aynı şekilde yanıyordu. Tek tük arabanın geçtiği ara sokağa saptı, çöplerden gelen kötü kokuyu umursamadan yoluna devam ediyordu. Evi de tam bu ara sokaktaydı, kafasını kaldırıp dört katlı binaya baktı. Bu binanın üçüncü katında diğer grup üyeleri ile birlikte yaşıyordu. Binanın yer yer sıvaları dökülmüş, dış cephesi ve soğuğu engellemeye hiç yaramayan pencereleri Luz'un pek de hayallerindeki standartlara uymuyordu. Yine de böyle bir evde bile olsa Damien ile mutlu olmayı dilerdi.

Gözyaşlarını sildi apartmana girdi ve merdivenlere yönelerek üçüncü kata çıktı. Grup üyeleri hâlâ bardaydı ve bar kapanana kadar içip sarhoş olmadan eve geldikleri pek görülecek bir durum değildi. Luz çantasından anahtarını çıkardı, kapıyı açıp içeri girdi. Evi ne kadar temizlerse temizlesin o keskin alkol kokusunu bir türlü yok

edemiyordu, bu kokudan nefret ediyordu. Girişe açılan kısım salon ve mutfaktan oluşan geniş bir alandı. Karşı koridorda ise üç yatak odası ve iki banyo vardı. Luz çantasını kenara bırakarak salona bakan tüm pençeleri açtı, kokunun çıkmasına pek faydası olmayacağını biliyordu ama yine de denedi. Kendine kahve hazırlamak için tezgâhın arkasına geçti, suyu ocağa koydu. Su kaynarken müzik setine en sevdiği grubun cd'sini yerleştirdi. Onlara yıllardır hayrandı fakat bir kere bile konserlerine gidememişti. Araf grubunu sahnede şarkı söylerken canlı canlı dinlemeyi çok isterdi. Aslında Los Angeles konserlerini sürekli takip ediyordu ama ya bilet bulamıyor ya da bulduğu biletlere verecek parası olmuyordu. Grubun en sevdiği şarkısı *Dudaklarımda nefes al* eski ve pis kokulu evi doldururken o da şarkıya eşlik etmeye başladı. Bu dinlediği şarkı ilk albümlerindendi ama son albümlerinde müziğini değiştirip yeniden kullanmışlardı. Bütün şarkılarını beğeniyordu, özellikle ilk albümlerinin yeri Luz için ayrı bir öneme sahipti.

O albüm Luz'u rock ile tanıştırmış ve sonra rocka âşık olmasını sağlamıştı. İki yıldır başka albüm çıkarmamış olmaları da garipti. Konserlerinde eski şarkılarını söylemelerine rağmen yine de milyonlar onlara tapıyordu. Kahve suyunun kaynadığını belirten sesi duyması ile düşüncelerinden sıyrıldı. Fincanına kahvesini doldurup camın önündeki koltuğa kuruldu. Sokaktan yükselen kavga sesleri pek iç açıcı ve rahatlatıcı değildi ama Luz zaten çoğu zaman hayal dünyasına daldığı için o sesleri pek umursamıyordu. Kahvesinden üçüncü yudumunu aldığı sırada evin kapısı yumruklanmaya başladı. Luz yerinden fırlayarak kapıya koştu, delikten baktı. Grup üyeleri yanında birkaç kız ile gelmişti. Hepsinden ayrı ayrı nefret ediyordu. Seksten, insanlardan, sevgilisinden, herkesten nefret ediyordu. Sanırım nefret etmediği ve tutku ile bağlı olduğu tek şey müzikti. Kapıyı açarak kenara çekildi, hepsi zil zurna sarhoş gibi görünüyordu. Carl az daha üzerine devrilmek üzereyken kenara çekilip koca adamın üzerine yıkılmasından kaçınabilmişti. İçeri en son giren Damien'dı. Yanında o fahişe duruyordu, onu eve alamazdı. Birden içinde yük-

selen nefreti bastırmak için derin bir nefes aldı. Kapıda dikildi, elini kapı pervazına dayayarak kızın girmesini engelledi.

"Bence kendine başka delik bak." Kız pişkin pişkin sırıtırken ağzındaki sakızı yere tükürdü.

"Damien!" Damien yavaşça arkasını döndü. Luz'un kapı pervazına koyduğu elini fark etti.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun!" Luz'un bileğini kavrayarak onu kapıdan uzaklaştırdı. Luz'un bedeni Damien'ın güçlü savurması karşısında direnemedi. Kız topuklarını zemine vurarak içeri girdi.

"Fahişelerini bu eve sokamazsın, Damien!" Luz, Damien'ın uyuşturucunun etkisinde olduğunu biliyordu, bunu anlayacak kadar iyi tanıyordu onu. Eskiden Damien vücudu uyuşturucunun etkisinden çıktıktan sonra pişman olur ve Luz'dan defalarca özür dilerdi. Ama artık sanki sürekli uyuşturucunun tesiri altındaydı. Luz'a her bakışı, her konuşması içini yakıyordu. Âşık olduğu o çılgın, kuralsız adamı özlüyordu. Bu o adam değildi, ona benziyordu ama o değildi. Damien şu an Luz'un gözünce bir cehennem zebanisiydi. Damien uzun boyu ile Luz'a tepeden bakarak üzerine yürüdü, kan çanağına dönmüş gözlerini Luz'un solgun yüzüne, mavi gözlerine dikti.

"Sen girebiliyorsan başka fahişeler neden giremesin?" Kızın gözyaşları yanaklarını ıslatarak bir sicim gibi akıyordu. O bir fahişe değildi. Evlerine gelen adamlar da annesine böyle hitap ederdi ama annesi o işi para için yapardı. Luz'un tüm bunlara katlanıyor olmasının nedeni, sevilmek istemesiydi. Damien'ın o kadınla Luz'u aynı kefede değerlendirmesi canını yakmıştı. Damien o kız için bedava uyuşturucu kaynağıydı.

"Fahişeler sevişmeyi sevmez, Damien! Onlar parayı sever." Damien içki kokan ağzını Luz'un yüzüne yaklaştırdı. Nefesi Luz'u iğrendirmiyordu; çünkü bu adamı hâlâ sevdiğine inanıyordu.

"Sevişmeyi sevdiğini de söyleyemeyiz. Söylesene en son ne zaman seks yaparken orgazm oldun? Sevişmelerin de kendin gibi ucuz ve sahte..." Damien'ın sözleri canını yaktı. Seksten hoşlanmamasının nedeni Damien'ın onu mecbur bıraktığı o şeylerdi. Yoksa Luz

başlarda Damien'la olmaktan büyük keyif alıyordu, ta ki onun diğer yüzünü görene kadar. Damien onu arkadaşları ile yatmaya zorlarken o nasıl bundan keyif alabiliyormuş gibi davranabilirdi? Artık kimsenin kendine dokunmasına tahammülü kalmamıştı.

"Sen rezil orospu çocuğunun tekisin." Luz ona bağırırken Damien güçlü bir kahkaha attı. İçerideki herkes konuşmalarını duyuyordu. Esmer kadının yüzünde yoğun bir memnuniyet vardı.

"Beni kendinle karıştırıyorsun. Unutma, annesi orospu olan sensin, ben değil." Luz bir anda Damien'ın yanağına sağlam bir tokat attı. Damien eli ile yanağını tutup ne olduğunu anlamaya çalışırken odaya cenaze evi sessizliği çökmüştü. Luz bir şey söylemeden odasına gitti. Küçük bir valize koyabildiği şahsi eşyaların hepsini doldurdu. Kalanlar umurunda değildi. Valizi ve sırt çantasını aldı, şarkı sözlerini yazdığı defteri dolabın en diplerinden çıkarıp sırt çantasının ön gözüne sıkıştırdı. Odadan çıktığında Araf grubunun şarkısının yerini bir metal müzik almıştı. Herkes eski haline geri dönmüş, grup üyeleri kızlarla öpüşmeye başlamıştı bile. Luz onlara tiksinti ile baktı. Müzik setinin üzerinden Araf grubunun cd'lerini aldı, onları da şarkı sözü defterinin olduğu göze sıkıştırdı. Damien bir koltuğa oturmuş kızı da kucağına almıştı. Luz kapıya doğru yönelirken ona tek kelime dahi etmedi.

İKİNCİ BÖLÜM

BİR YABANCI

Ne yapacağını bilemez bir halde ağlarken apartmanın merdivenlerinden inmeye başladı. Elindeki valiz her basamakta çirkin bir ses çıkararak merdivene çarpıyordu. Kendini kapıdan dışarı attı, sıcak nemli hava yüzünü okşadı. Artık tamamen yapayalnız kalmıştı. Ne gidecek bir yeri vardı, ne de bir arkadaşı. Yıllardır o domuzlardan başka kimseyle tanışmamış ve görüşmemişti, şimdi bunun için kendine ne kadar kızsa da faydası yoktu. Valizi yol boyunca sürükledi.

sırt çantası omuzuna asılıydı ve ağırlığı Luz'un zayıf bedeninde bir eğim yaratıyordu. Hızlı hızlı yürürken tuzlu gözyaşları sıcağın etkisi ile kuruyor, yanaklarında yapış yapış bir his yaratıyordu. Nihayet barın önüne geldi, içeride kimse yok gibi görünüyordu. Işıkları kapalıydı ama bazen içeride bir barmen ya da görevli oluyordu.

Birilerinin olduğunu umut etmekten başka şansı yoktu. Valizi sürükleyerek yedi basamaklı merdivenden çıkardı ve barın demir kapısını küçük beyaz elleri ile yumrukladı. Ses gelmiyordu. Tekrar ve tekrar denedi, küçük elleri acıyana kadar kapıyı yumrukladı ama kimse yoktu. Yapacağı bir şey yoktu, sokakta kalmıştı. Damien'ın o iğrenç evine dönmektense sokakta kalmak daha iyiydi. Damien'ın ona yaptığı bunca şeye rağmen aptal kalbinin neden hâlâ acıdığını anlayamıyordu. Gözyaşları görüşünü engelledi. Başı dönüyordu, merdivenlere oturdu ve sırt çantasını da yanına aldı. Düşündüğü tek şey hayatının artık gerçekten tümüyle boka batmış olduğuydu. Annesinin yanına dönemezdi, onu dört senedir ne aramış, ne de sormuştu. Hem evden kaçarken paralarını da çalmıştı. Dönse de annesinin umurunda olmaz, onu asla yanında istemezdi.

Sonuçta annesi bir paket uyuşturucu için kendini satacak kadar aşağılıktı. Kızını da birkaç kere satmaya çalışmıştı. O günleri hatırlamak bile midesini bulandırıyordu. Hayatının annesinden sonra da pek yolunda gittiği söylenemezdi, hatta hiç yolunda gitmemişti. Ama en azından annesinin ondan nefret ettiği, onu bir parça satılacak et olarak gördüğü gerçeğinden kaçıyordu. Bir insanın kendini değersizleştirmesi kötüydü, annesinin yapması ise her şeyden daha kötüydü.

Gözünden akan tuzlu yaşları avuç içleri ile sildi. Çantasından Mp4'ünü çıkardı. Araf'ın iki sene önce çıkan albümünden *Giderken arkana bakma* şarkısının müziği kulaklıklarından ona ulaştığında rahatladığını hissetti. Luz ilk defa dokuz sene önce rockla tanışmıştı ve bu tanışma Araf grubunun bir şarkısını tesadüfen geçtiği bir müzik mağazasında duyması ile gerçekleşmişti. Müziğin kulaklarına dolarak onu rahatlattığı anı hiç unutamıyordu. On üç yaşında bir kız çocuğunun bir Rock grubuna hayran olması elbette normal

bir şeydi; ama Luz'un bu hayranlığı çok ileri boyuttaydı. Annesinin koynuna giren adamlardan çaldığı fark edilmeyecek miktarda paralarla ilk albümünü almıştı. O albümü hâlâ saklıyordu Araf'ın çıkan ilk albümü en sevdiği...

Daha sonra bu yöntemle diğer albümlerine ve cd çalarına kavuşmuştu. Müziklerinde isyan, şikâyet, aşk, şehvet her şeyin karışımı vardı. Grubun solisti Luke'un sesine bayılıyordu. Hayali, Luke King gibi sevilen ve onun kadar mükemmel bir solist olmaktı. Tek idolü oydu, tabi diğer Rock gruplarını da dinliyor, çoğunu seviyordu. Ama Araf, onlar özeldi. Ağlaması durmaksızın devam ederken burnunu silecek bir şeyler bulmak için çantasını kurcaladı, bulduğu bir parça peçeteye burnunu sildi. O sırada sırt çantası merdivenlerden yuvarlanarak beton zemine düştü. İçindeki her şey de yere saçılmıştı. Luz'un gözü sadece yere düşen Araf albümlerindeydi.

"Hay sikeyim." Savurduğu bir küfürle merdivenlerden hızla indi. Eğildiği anda kaya kadar sert bir kafa ile tokuştu. Can acısıyla bir küfür daha savurdu.

"Üzgünüm canın acıdı mı?" Luz alnını tutarken gözlerini açamıyordu. Canı inanılmaz derecede acımıştı tabi, neden tüm piçler onu bulmak zorundaydı. Başının üstünde dönen yıldızları görüyordu. Gözlerini zorlukla araladı.

"Tabi ki acıdı. Kaya gibi bir kafan var, neredeyse beynimi yere akıtıyordun. Tanrım!" Gözünde çakan şimşekler yüzünden adamı görmekte zorlandı, kafasını ne kadar yukarı kaldırırsa adam sanki o kadar uzuyordu. Güçlü eller Luz'u kavradı kafasına dokunduğu anda bir çığlık attı.

"Dokunma! Kafam patlayacak gibi zonkluyor." Adam Luz'u kolundan tutarak merdivene oturmasına yardımcı oldu.

"Biraz otur. Çantan düşünce yardım etmek istedim, senin çılgın gibi eğileceğini nereden bilebilirdim?" Adam fazla kibar konuşuyordu, belirgin bir aksanı vardı. İngiliz aksanı olduğunu tahmin ediyordu. Luz da bu kibar adama karşı terbiyesizlik yapmak istemiyordu, zaten boktan bir gün geçiriyordu.

"Tamam, sorun değil." Gözlerini alıştırdığında etrafa bakındı. Adam çantasından saçılanları toplayıp ne olduğuna bakmadan içine tıkıyordu, hatta tampon paketini bile normal bir şekilde çantaya attı. Rezillik...

"Buna gerek yok. Teşekkür ederim, ben toplarım." Adam onu tamamen duymazlıktan geliyordu cd'leri toparladı ve birini ona doğru salladı.

"Bunlar Araf albümü." Evet, hem de piyasaya sürülen ilk kopyalarıydı; onlar için çok para çalması gerekmişti. Birden aklına onların gerçekten değerli olduğu geldi ve hızla yerinden kalkıp cd'leri adamın elinden almaya çalıştı tabi. Adamın anca yarısı kadar olduğu düşünülürse, bunda pek başarı sağlayamadı. Adam cd'leri almaya çalışan Luz'u önemsemeden konuştu.

"Bunlar ilk kopyalar. Araf hayranı mısın?" Luz mücadelesinden vazgeçmiyor, adamın ceketini çekiştiriyordu.

"Evet, çocukluğumdan beri onlara hayranım. Şimdi, koca kafalı, ver o cd'leri bana." Adam cd'leri Luz'a uzattı.

"Çocukluğundan beri mi? Hadi ama... Grup o kadar eski değil." Luz onları dokuz sene önce keşfettiğinde yeni parlayan bir avuç genç, çaylak Rockçılardı. Ama şimdi hepsi olgunlaşmış, müzikleri daha kaliteli bir hal almıştı. Gerçi hâlâ başlarını belaya sokan bir avuç yaramaz çocuk olmaya devam ediyorlardı. Sürekli sansasyon yaratacak şeyler yapmakta üstlerine yoktu.

"Dokuz sene önce ben daha on üç yaşındaydım, seni geri zekâlı." Luz albümlerini çantasının içine tıkarken buradan başka bir yere gitmeyi düşünüyordu. Adam Luz'un kolunu yakalayarak yüzüne dikkatle baktı ama Luz adamı göremiyordu. Yüzü şapkasının altında karanlıkta kalıyordu. Luz adama daha dikkatle baktığında adamı tanıdığını fark etti. Barda uyuşturucu alan adamdan başkası değildi. Tabi ki böyle bir cüsseyi unutması imkânsızdı. Luz'dan önce adam araya girerek konuştu.

"Sen barda şarkı söyleyen kız değil misin?" Luz başını sallarken adamın elinde duran kolunu kurtarmaya çalışıyordu.

"Evet, ben oyum ve sende satıcıyla pazarlık yapmadan paketini alan ileri derecede bağımlı oluyorsun." Adam güçlü bir kahkaha atarak Luz'un kolunu serbest bıraktı ama kız gitmedi, adamı incelemeye devam ediyordu. Uyuşturucu kullanan tipler onu her zaman iğrendirmişti ama bu adam garip bir şekilde Luz'a tanıdık geliyordu.

"Sadece kafamın biraz dağılmasına ihtiyaç duyuyorum, güzelim. Bağımlı falan değilim." Luz ellerini beline koyarak kafasını adama doğru kaldırdı, hafifçe parmaklarının ucunda yükseldi. Tabi bu faydasızdı, adam King Kong kadar iriydi.

"Her bağımlının söylediği klasik laflar..." Luz, Damien'ın da sürekli söylediği şeyi içinden geçirdi.

"Ben bağımlı değilim. Luz! Sadece kafasının dağılmasına ihtiyacı olan fazla duygusal bir adamım."

İçten içe Damien'a küfür etmeye devam ediyordu. Adam söylediği şeyi umursamadan bakışlarını Luz'a yöneltti.

"Neden ağlıyordun?" Luz şaşkınlığını gizlemek için bakışlarını kıyafetine odakladı, eteğini çekiştirmeye başladı.

"Neden bahsediyorsun, ağlamıyordum. Sadece iş yerimin önünde oturuyordum." Adam kafasını sağa doğru yatırıp Luz'a inanmadığını belli edercesine baktı; ama Luz bakışları göremiyordu. Çünkü adamın yüzü hâlâ karanlıkta saklıydı. Adam birden kafasını eğdi ve ayağının altında duran şeyi fark etti. Parlak sarı renk defteri eline alınca, Luz adamın üzerine atladı ama sadece göğsüne ulaşabiliyordu.

"Onu bana ver!" Adam elini havaya kaldırarak Luz'u kendinden uzaklaştırmaya çalıştı.

"Bu nedir?" Luz çırpınıp şarkı sözlerini yazdığı defteri almaya çalışıyordu. Onu kimseye okutmuyordu Damien onunla dalga geçtiğinden beri kimseye göstermiyordu. Tabi ki bir yabancıya gösterecek değildi.

"Sana ne! Şimdi onu bana ver, seni göt. Sakın okuma..." Luz'un bağrışları boş alanda yankılanıyor, sonra bir eko eşliğinde geri dö-

nüyordu. Adam defteri kaldırabildiği kadar havaya kaldırdı, sokak lambasından yararlanmak için birkaç adım geriledi. Luz sinirden ve utançtan kıpkırmızı olduğunu hissediyordu; ama pes etmemişti. Adamın ceketini çekiştirmeye devam ediyordu. Tabi çok geç olduğunun farkındaydı, adam çoktan birkaç cümle okumuş olmalıydı. Birazdan onunla dalga geçmeye başlardı. Geri çekilerek yerden çantasını kaptı, omuzuna taktı.

"Siktir! Bunlar senin mi yoksa?" Luz ne diyeceğini bilemedi, tekrar merdivenlere oturdu. Çünkü gidecek bir yeri yoktu. Başını sallayarak adamı onayladı.

"Evet, koca kafalı benim, şimdi dalganı geç ve buradan kaybol." Adam defteri okumaya devam ederken Luz'un yanına oturdu. Bacaklarını açmıştı. Bedeni o kadar heybetliydi ki kasları tüm merdiveni kaplamıştı. Ceketinin altından bile seçiliyordu.

"Neden dalga geçeyim ki? Bunlar... Bunlar gerçekten çok iyi. Eminim grubum bunlara harika müzikler yapar. Gitar ve baterinin sesini duyar gibiyim." Defteri kapattı ve Luz'un önünde salladı.

"Bunun gibi başka defterler var mı?" Luz başını salladı.

"Evet, iki tane daha var ama başka bir sikik Rock grubu ile ilgilenmiyorum. Şimdi kaybol." Defterini adamdan almak için bir başarısız hamle daha yaptı ama faydasızdı. Adam hem iri hem de çevikti.

"Sana teklif edeceğim şeyle ilgileneceğini düşünüyorum..." Luz bu anı da bir yerden hatırlıyordu. Damien'ın üç sene önce ona gruba katılmasını teklif ediş anı gözlerinin önünde belirdi, gözyaşları da aynı anda geri geldi ama bu sefer onları savuşturmak için bir hamle yaptı.

"Ne teklif edeceksin? Yemek ve yatacak yer mi? Ben almayayım. Teşekkür ederim, daha önce bu teklifi aldığımda hayatım bu noktaya gelecek kadar boka battı. Şimdi gördüğün gibi bir keşle saçma şarkı sözlerimin pazarlığını yapıp bu lanet yerde ağlıyorum." Adam defteri tekrar Luz'un gözünün önünde salladı.

"Hadi ama beni o tahta sahnede gitar tıngırdatan ayyaş grubunla karıştırma." Luz'un gözlerinden yükselen ateş bedeninde ilerliyordu. Bu züppe kendini ne zannediyordu?

"Öyle mi? Bay keş sizi kiminle karıştırmalıyım?" Adam ayağa kalkıp şapkasını çıkardığında Luz tam anlamıyla ölüm sessizliğine gömülmüştü. Ağzı az önce çenesinin durduğu yere kadar açılmış, gözleri ise kocaman yuvarlak birer topa benzemişti. Karşısındaki adamın kısa parlak sarı boyalı saçları, bronz teninin tezatlığı ile büyüleyici görünüyordu. Teninde parlayan bir çift gri-mavi gözü vardı. İnanılmaz yakışıklılığı dışında bu adamda Luz'u bu kadar şaşırtan başka bir şey vardı. Şu an çığlık atmasına sebep olacak bir şey... Karşısındaki bu adam Araf grubunun bateristi Orlando Hard'dan başkası değildi. Onun o davulu kullanışına bayılırdı. Grubun sert, acımasız, asi çocuğu... Kendini yüksek bir yerlerden atma hissi içinde yükselirken kekelediğini fark ederek konuştu.

"Or-orl-a..." Devamını adam getirdi.

"Evet, güzelim, ben Orlando Hard. Senin deyiminle, Bay Keş... Teklifimi dinleme nezaketi gösterecek misin? Yoksa seni sefaletine bırakıp siktir olup gideyim mi?" Luz ne söyleyeceğini bilemiyordu, dilini yutmuş olmaktan korkmaya başlamıştı. Yavaşça kendini merdivenlere bıraktı. Orlando da kızın yanına yerleşti, sarı defteri hâlâ elinde tutuyordu.

"Bak, boktan bir barda dinlediğim herkese böyle teklifler yapmıyorum. Bu sözler gerçekten muhteşem ve grubumun böyle sözlere ihtiyacı var." Luz bir an afalladı. Luz'un sözleri ilkokul şiirlerine benziyordu; muhteşemlikle alakası yoktu. Hele de Araf grubunun o mükemmel müziğine uygun değildi.

"Benimle dalga geçmeyi bırakıp defterimi verir misin?" Adam defteri vermeyi reddetti ve Luz'u kolundan tutarak kendine çevirdi.

"Seninle dalga falan geçmiyorum." Luz'a barı işaret etti. "Bu çöplükten çok daha iyi yerlerde olmalısın ve ayağına büyük bir fırsat geldi. Şarkı sözlerini bana sat. Sana istediğin hayatı yaşaman için gerekli tüm parayı veririm." Luz o sözleri asla parayla satmazdı. O

sözlerde hayalleri vardı; her satırda başka bir hayal kurarak emeğini işlemişti. Tek hayali, sahnede o şarkıları söylemekti. Onlar Luz'un sesiyle hayat bulmalıydı; en sevdiği Rock grubu bile olsa o sözleri öylece para gibi bir kâğıt parçasıyla değiştiremezdi. Defetere uzanarak bu sefer adamın elinden aldı.

"Satılık değil, üzgünüm." Defteri beceriksizce çantasına tıkıştırdı ama genç adam gitmesine izin vermeyecek gibi görünüyordu.

"İstediğin şey para değil. Yanılıyor muyum? Hayalleri olan birini metrelerce öteden tanırım." Genç adamın gözlerinde hayalleri olan zengin, şımarık çocuk canlandı. Karşısındaki kızın da hayalleri olduğundan emindi. Luz adama başta cevap vermemeyi düşünse de adamı onaylayarak başını salladı.

"Hayalini söyle bana." Luz kafasını iki yana sallarken kalkmak üzere doğruldu. Adam onun ince bileğini yakalayıp yerine oturttu.

"İsmin ne?" Luz belirgin bir şekilde yutkundu, hiç heyecanlanan bir kız değildi. Daima fazla rahattı ama bu karşısındaki adam en sevdiği, hatta bayıldığı Rock grubunun bateristiydi. Orlando... Yıllarca posterini öptüğü adamlardan biri karşısında kanlı canlı duruyor ve onunla ilgileniyormuş gibi davranıyordu.

"L-Luz." Kekelediği için kendi kendine küfür etti ama Orlando bunu dert etmiş gözükmüyordu.

"Luz, sanırım kalacak yerin yok, yanılıyor muyum?" Hayır, yanılmıyordu. Luz'un gidecek hiçbir yeri yoktu. Geceyi bu mahallede sokakta geçirmek onun için bile tehlikeli olabilirdi; bunun farkındaydı, cebindeki para ise otelde konaklamaya asla yetmezdi.

"Bak, Luz, sana karşı açık olacağım. Madem bizim büyük hayranımızsın, bize yardım edeceğini umuyorum." Orlando elinde tuttuğu şapkasını hafifçe kıvırdı, güçlü elleri şapkayı bir rulo haline sokmuştu.

"Biliyorsun, grubumuz iki senedir zor zamanlar yaşıyor. Yeni albüm çıkaramıyoruz çünkü grupta Luke hariç kimse şarkı sözü yazamıyor; piyasadaki *gel kucağıma otur, seni havalandırayım* tarzı şarkı sözleri de bize pek uygun değil." Luz grubun zorlu bir dönem-

den geçtiğini biliyordu. Konserlerinde sürekli aynı şarkıları çalıyorlardı. Konserlere gidemiyordu ama televizyon yayınlarını kaçırmamaya çalışıyordu. Ayrıca iki senedir çıkan albümlerde eski şarkı sözlerine müzik yapıp tekrar sunuyorlardı. Luke'un şarkı sözlerine her zaman hayran olurdu, sesi büyüleyiciydi ama o sözler insana işliyordu. Luke'un neden şarkı sözü yazamadığını bilmiyordu, bu yetenek kaybedilen bir yetenek miydi?

"Bizim yeni bir albüme ihtiyacımız var. Yeni şarkı sözleri ve müzikle dolu bir albüm... Bu bizim için hayati derecede önemli ve senin de kalacak bir yere, bir işe ihtiyacın var. Sana teklifim şu... Sana albüm çıkana kadar kalacak bir yer ayarlayacağım, albüm çıkınca paranın yüzde yirmisi senin. Ayrıca albümde isminin yazmasını sağlarım ve bizimle albüm tanıtım konserlerinin hepsine katılırsın." Bu teklif Luz için her şeye bedeldi. Luz'un tüm hayali şu an Orlando'nun ağzından dökülmüştü. Tamam, belki tüm hayali değildi, Luz her zaman şarkı söylemeyi söz yazmaktan daha çok önemserdi ama... Araf albüm kapağında kendi ismini gördü... Bu ona güzel bir gelecek için başlangıç sağlardı, hem Araf'ın albüm satışları düşünülürse yüzde yirmi olağanüstü bir paraydı. Ama Luz şansını biraz daha zorlamak istiyordu. Sonuçta insanın ayağına böyle fırsatlar her gün gelmiyordu.

"Bir isteğim var." Orlando başka isteği olacağını da biliyordu. Bunu tahmin etmişti, o da aynı karşısındaki kız gibi ona verilenlerle yetinemezdi. Hedeflerin ne kadar büyük olursa sen de o kadar büyürdün düşüncesi bu yöneydi ve bu kızı sevdi. Onu kendine benzetti.

"Söyle bakalım. Bu gece şanslı geçen hayal perisi karşında duruyor." Kız şu halinde bile bir kahkaha attı.

"Hayal perisi mi? O sen mi oluyorsun?" Orlando kızın zayıf kahkahasına karşılık verdi. Nedense kızın neden ağlamış olduğunu merak edip duruyordu. Onu bu kadar üzen ne olabilirdi ve bu saatte sokakta ne işi vardı? Orlando kafasındaki sorulardan kurtulmak için silkindi.

"Tamam, pek periye benzemiyorum." Luz onu onaylarcasına kafa salladı.

"Hiç benzemiyorsun... Fazla gelişmiş bir Amerikan futbolu oyuncusuna benziyorsun." Sanki aklına bir şey gelmiş gibi işaret parmağını havaya kaldırdı. "Bir de seksi rock yıldızına." Orlando tekrar güldü.

"Seksi rock yıldızını tercih ederim. Grubun en seksisi benim, değil mi?" Aslında Luz gruptakilerin hepsine bayılıyordu. Hepsinin kendince farklı bir havası vardı. Orlando iri yarı yapısı, sarı ve kahverengi arasında sürekli değişen kısa saçları, bacakları titreten İngiliz aksanı, maço tavırları ve dayanılmaz gülüşü ile grubun sert çocuğu ve dayanılmazı olmaya daha uygundu. Richard bedenini kaplayan dövmeleri, seksi tavırları, kızların karşısındaki gücü, salgıladığı testosteronla grubun ateşlisiydi. Jon Jones, nam-ı diğer JJ uçarı tavırları, sevimli suratı, samimiyeti ve başını derde sokma performansı ile grubun yaramazıydı. Luke... Luke King... İşte o seksiydi. Yani Luz için hep öyleydi. Solist olduğu, idolü olduğu için falan değil. Tabi bunlarda mutlaka onun bir parçası olabilirdi fakat Luke'ta başka bir ışık vardı. Sahnedeki meşhur göz kırpışı, bacak titreten gülüşü, hırıltılı ses tonu -ki düşünmek bile kulaklarında çınlayıp midede kelebek üretimi yapıyordu. Bir de esrarengiz tavırları vardı. Onu anlamak zordu, diğerleri gibi değildi. Şarkı söylerken bile bir gizem içindeydi. Orlando, Luz'un bu kadar düşünmesine takılmadan edemedi.

"Sanırım favorin başka ha... Dur tahmin edeyim, esrarengiz tiplerden mi hoşlanıyorsun? Şu kızlara pek pas vermeyen, siyah ipek saçlı, buğulu mavi bakışlı... Çapkınca bir göz kırpış..." Orlando, Luz'un gözlerinin kocaman açılması karşısında tahmininin doğruluğunu anlayarak güldü. Grupta herkesin kendince etkileyici bir yanı vardı ama Orlando da Luke'un kızlar üzerindeki etkisinin farkındaydı. Sanırım bu ufak kız da onlardan biriydi.

"Aramızda kalsın ama o sana yaramaz. Kendine başka birini seç. Fazla... Melankolik... Allison'dan sonra duble melankolik." Luz,

Luke'un tek aşkı Allison'u biliyordu. Grubu tanıyan herkes bilirdi onu. Allison ve Luke ortaokuldan beri beraberlerdi. Daha sonra nedensizce ayrılmışlardı ve Allison şimdi ünlü bir mankendi. Grubun şarkılarının çoğu Allison için yazılmıştı.

"Onunla ilgilenmiyorum. Daha doğrusu artık rock yapan hiçbir erkekle ilgilenmiyorum." Orlando, Luz'un üzgünlüğünün bir adam yüzünden olduğunu anladı. Luz, Orlando'nun yıllardır görmediği kardeşi Jennie'ye benziyordu. Onu düşününce gözlerinin dolduğunu fark ederek silkindi.

"Tamam, rockla ilgilenmeyen adamlarla ilgilenen kız." Gülerken kafasını geriye attı, elinde tuttuğu şapkayı kafasına takarken Luz'a göz kırptı. "Söyle bakalım dileğin ne?" Luz dudaklarını ısırdı. Bunu yapmak istiyordu, bir kere bile olsa yapmak istiyordu. Bu onun çocukluk hayaliydi.

"Konserlerden birinde sahnede şarkı söylemek istiyorum. Tek şarkı..." Orlando dolgun dudaklarını kıvrak bir dil hareketiyle yaladı. Bunun için Luke'u ikna etmeleri gerekecekti ama kızın istediği imkânsız da değildi. Orlando'ya göre sesi oldukça iyiydi. Hatta fazlasıyla iyiydi. O boktan barda bile o kadar güzel söylüyordu ki kızı dinlerken içkisini içememişti.

3. BÖLÜM

ŞAŞKIN

Orlando elini çenesine götürmüş kızın söyledikleri üzerine düşünürken Luz da stres dolu bir şekilde bacağını sallıyordu. Genelde stresli durumlarda bacaklarını sallama gibi bir huyu vardı. Bunu yaparken elini kareli eteğine götürüp görünmez kırıkları silkeledi.

"Tamam, yani ben kabul ediyorum, eminim diğer çocuklarda sıkıntı çıkarmayacaktır ama bunun için Luke'u ikna etmemiz gerekiyor ve kendisi tam anlamıyla bir Rock Star kaprisine sahiptir." Luz gülümsedi. Orlando'nun teklifini kabul etmesine deli gibi sevi-

niyordu ama bunu çok da belli etmek istemiyordu. Eğer bunu belli etmek gibi bir niyeti olsa şimdi onun boynuna atlardı ya da birkaç saçma dans figürü sergilerdi.

"Ama bana neden ağladığını anlatacaksın..." Luz'un gülümsemesi anında soldu, aklı bu gece yaşadıklarına kaymıştı ve karşısındaki bu hiç tanımadığı adama tüm sırlarını vermekte de tereddütlüydü. Ama sonuçta o da adamın bazı sırlarına sahipti... Yani onu barda uyuşturucu alırken görmüştü ve bu onları zaten ortak bir sırrın içinde yapardı; belki Luz ona kendi hakkında bir şeyler anlatırsa rahatlayabilirdi.

"Hadı ama... Ben senin her dediğine tamam diyorum, sadece bana anlat. Hadi turuncu kafa, bunları bilmeliyim. Ben artık senin grup başkanın sayılırım." Luz adamın ısrarlarına dayanamadı.

"Erkek arkadaşım bok kafalı Damien yüzünden ağlıyordum." Orlando güçlü bir kahkaha attı. Tabi Luz bu konu hakkında gülemeyecek kadar yara almıştı. Orlando bunu fark ederek kahkahasını bastırdı.

"Her kız mutlaka erkek arkadaşları ile sorun yaşar. Senin yaşında bunlar normal şeyler, turuncu kafa. Bok kafalı Damien eminim sabah olmadan pişman olacaktır." Luz konunun bu kadar basit olmasını dilerdi. Keşke şımarık bir kız gibi erkek arkadaşı ona ilgi göstermediği için mızmızlanıyor olsaydı; ama işin gerçeği çok daha başkaydı.

"Bu o kadar basit değil..." Luz tüm yaşadıklarını baştan itibaren Orlando'ya tek tek anlattı. Tek bir virgül bile atlamadı. Orlando, Luz'un anlattıkları karşısında şaşkınlığını, üzüntüsünü, nefretini gizleyemedi. Sıktığı yumrukları defalarca geri açıp sonra yine sıktı. Bu yaşta bir kızın bu kadar çok şey yaşamış olması Orlando'yu fazlasıyla üzmüştü. Luz her şeyi anlattıktan sonra gözyaşlarının ellerinin tersi ile silip nemli havayı ciğerlerine çekerek derin bir nefes aldı. Gün neredeyse doğmak üzereydi, birazdan sokak hareketlenirdi. Orlando yerinden kalkıp ona elini uzattı.

"Çocuklarla tanışmaya hazır mısın?" Luz, Orlando'nun eline uzanıp yerinden doğruldu.

"Sanırım..." Orlando gülümseyince inci dişleri parıldadı.

"Sana kalacak bir yer ayarlamalıyız, birimizin evinde kalmak senin için sorun olur mu?" Luz kafasını iki yana salladı. Sokakta yatmaktan daha konforlu olacağı kesindi. Hem dört erkekle aynı evde yaşamış bir kız için bir rock yıldızı ile birkaç hafta aynı evi paylaşmak da pek sorun teşkil etmiyordu.

"Merak etme, seni güvenli bir yere yerleştireceğim. Anlattıklarından yola çıkarak seks ve uyuşturucunun olmadığı tek bir yer var ve biz oraya gidiyoruz." Luz anlamadı ama Orlando'nun peşinden ilerledi. Luz, Orlando'nun dev gibi adımlarına yetişmek için koştururken sırt çantası omuzundan düşüyordu Orlando güçlü ellerinden biri ile Luz'un valizini sürüklüyordu.

"Şe-y... Orlando..." Orlando arkasını dönerek kızın birkaç adım yaklaşmasını bekledi.

"Anlattıklarımı... Yani kimse bilmese." Genç adam koca elleriyle kızın omuzuna dostça dokundu.

"Merak etme, turuncu, tamamen aramızda." Orlando'nun aklına bir şey gelmiş gibi kaşlarını çattı.

"Bardaki o paket olayı da aramızda kalsa? Çocukların bu durumdan haberi yok." Luz da başını salladı.

"Merak etme, kaptan, tamamen aramızda..." Orlando kahkaha attı. Gruptakiler de ona *kaptan* diye hitap ediyorlardı. Gruplarında bir lider belirlememişlerdi ama hepsi içten içe Orlando'yu lider olarak görüyorlardı. Grubun kurucusu ve sert adamıydı; tabi bir de babasından kalma liderlik vasıflarını taşıyordu. Babasından kalan tek şeyi liderlik vasfıydı, soyadını bile Orlando'dan almıştı. Elinde sadece sikik bir vasıf kalmıştı. Orlando bir an geçmişi hatırladı ve hemen şimdiki zamana olmak istediği yere döndü.

"Ama o duruma bir çözüm bulsan iyi edersin. Sana pek yarar sağlayacak bir şey değil." Orlando bunun farkındaydı. En azından grupta bir tane keş vardı ve onun sorunları ile yeterince ilgileniyorlardı, bir yenisine de hiç gerek yoktu. Üstelik bu, itibarını da iki paralık ederdi.

"Taksi bulsak iyi olur." Orlando tekrar yürüdüğünde Luz da peşine takıldı.

"Ana caddeye çıkmalıyız, bu saatte ara sokaklarda taksi bulmamız çok zor." Adam koca cüssesiyle ana caddeye giden geniş yola saptı. Valizin içi boşmuş gibi sürüklüyordu. Luz'un gözleri mevsimlik ince montunun altından bile belli olan kol kaslarına kaydı. Luz'un kafası kadar kasları vardı ve adam çok güçlü görünüyordu. Gruptaki üyeler arasında en irisi Orlando'ydu. Aslında Luz bu kadar iri vücutlu adamlardan hoşlanmazdı, o daha sportif bir inceliği beğenirdi. Fakat Orlando ciddi anlamda çekiciydi, etrafa bol miktarda güce karışık erkeklik yayıyordu. Tabi bir yaramaz havası da yok değildi. Ana caddeye çıktıklarında geçen arabaların aralarından bir taksi bulabildiler. Taksici muhtemelen bir içki partisinden döndüklerini falan düşünerek iki gence ters ters baktı. Orlando bu bakışlar altında valizi bagaja yerleştirdi. Luz ise arka kapıyı açıp taksiye bindi, hemen diğer tarafa dolaşan Orlando, Luz'un yanına oturunca arka koltukta kalan boşluğu tamamen kapladı. Taksici onlarla aynadan göz teması kurduğunda Orlando adama tok bir şekilde,

"Beverly Hills" dedi. Bu iki kelimeyi duymak adamın gözlerinde dolar işaretlerinin çıkmasına neden olurken aracı çalıştırıp yola koyuldu. Luz, Beverly Hills'i rüyalarında bile göremeyen insan sınıfına giriyordu. İsmini bile duymak Luz'da midesini burkan heyecan dalgasına neden olmuştu. Şu an Beverly Hills'ten oldukça uzaktaydılar. Luz, Orlando'nun Los Angeles'ın merkezinde varoş bir mahallenin boktan barında ne işi olduğunu düşündü... Daha sonra oraya sadece uyuşturucu için geldiğini anladı, oradaki adamlar burunlarının ucunu göremeyecek kadar uçmuş durumdaydı. Bu yüzden Orlando'yu tanımalarının imkânı yoktu. Genç adam bu sayede rahat rahat alışverişini yapıyor olmalıydı.

"Beverly Hills'te yaşadığınızı bilmiyordum." Orlando gerindi.

"Luke orada oturuyor." Luz bir anda terlemeye başladı. Luke King'in evine mi gidecekti? Midesindeki o burkulma karnında şiddetli bir ağrıya dönüştü.

"Sen nerede oturuyorsun?" Orlando, Luz'un heyecanının farkındaydı ve kızın heyecanla sorularını sormasından keyif aldığını hissetti. Ki normalde sorulardan hoşlanan bir adam değildi.

"Ben Santa Monica'da oturuyorum, sakin bir sahil evi. Bunca baş ağrıtıcı şeyin arasında biraz kafa dinleyebiliyorum. Rich Los Angeles'ta, bilirsin orası daha canlı... Luke biraz lükse ve yalnızlığına düşkündür. JJ ise Hollywood tarafında yaşıyor." Luz nedense grubun hepsinin aynı evde falan yaşadığını düşünmüştü ya da en azından aynı bölgede... Nedense onları ayrı ayrı hayatların içinde düşünemiyordu, hepsi bir arada kardeş gibiydiler. Demek ki ünlü rock gruplarının hayranı olmak, onlar hakkında çok da bilgi sahibi olmayı sağlamıyordu. Hâlâ öğreneceği bir sürü şey vardı.

"Ama genelde turnede oluyoruz. Konser programlarımızdan evlerimizde pek vakit geçiremiyoruz. Oteller bizim ikinci evlerimiz." Luz'u bir heyecan dalgası daha kapladı. Turneler... Rock yıldızlarının kendilerini gösterip hünerlerini sergilediği milyonlarca hayrana aynı anda hitap ettiği konserler... Bunlar tam anlamıyla büyülü kelimelerdi, Luz'u büyülü bir dünyanın girdabına çekiyordu.

"Senin şarkı sözlerine müzik yapmak için stüdyoda çalışmaya hemen başlamalıyız. Albüm konser programlarımızdan önce çıkmalı ki konserleri tanıtım konseri olarak değerlendirelim. Harika olacak, Luz, buna eminim." Luz sırıttı ama hâlâ şarkı sözlerinin o kadar da iyi olmadığını düşünüyordu. Nesini beğenmiş olabilirdi ki? Belki de diğer grup elemanları onları beğenmez, Luz'un masalı da başlamadan biterdi. Hem belki Luke şarkı sözleri yazmaya devam ederdi, böylece Luz'a gerek kalmazdı. Orlando, Luz'un gerginliğinin farkındaydı.

"Korkma, turuncu, grup üyeleri genelde insan yemiyor. Yani ben hiç rastlamadım." Luz belirgince yutkununca Orlando bir kahkaha attı.

"Neden Luke King'in evine gidiyoruz?" Orlando bakışlarını Luz'dan kaçırdı. Aslında Luke, Orlando'nun söyleyeceklerinin hiçbirini kabul etmeyecekti, bundan emindi. Yine de şansını denemek

ve onu zorlayabildiği yere kadar zorlamak istiyordu. Diğer çocukları da oraya varınca arayıp bir toplantı ayarlayacaktı, en azından diğer çocuklar onunla aynı fikirde olursa Luke'u etki altına almaları daha kolay olabilirdi.

"Luke ikna etmemiz gereken tek eleman olacaktır." Luz şaşkınca ona bakarken Orlando konuşmasına devam etti.

"Dediğim gibi, biraz melankolik ve kaprisli... Diğer grup üyeleri daha insan canlısıdır ve benim fikirlerime de her zaman saygılıdırlar." Luz anlayışla başını salladı. Önüne düşen turuncu bir saç tutamını eli ile arkaya doğru ittirdi.

"Yani, beni istemesi için onu zorlayacaksınız." Orlando bakışlarını Luz'dan kaçırmadan doğruca gözlerinin derinlerine baktı. Luz'un şimdiden gözleri dolu dolu olmuştu. Ya onu istemediğini, şarkı sözlerinin berbat olduğunu yüzüne karşı söylerse? O zaman Luz kesinlikle şekeri elinden alınmış bir çocuk gibi dört rock yıldızının önünde ağlardı. Orlando, Luz'un elini tutarak güven veren bir şekilde sıktı.

"Merak etme, genelde üçümüz ona karşı olunca gardını çabuk indirir." Luz dudaklarını ısırdı, çilekli parlatıcısının tadını ağzının içinde hissetti.

"Diğer ikisi seninle aynı fikirde mi olacak?" Orlando kendinden son derece emin bir şekilde göğsünü kabarttı.

"Her zaman öyle olur." Elini Luz'un elinden çekerek ona göz kırptı.

"Ve senin şarkı sözlerin mükemmel..." Mükemmel çok iddialı bir kelimeydi ve Luz şarkı sözlerinin iddialı olmadığından çok emindi. Tabi Orlando'ya itiraz etmedi, kendini daha fazla küçük görerek acınası bir imaj çizmek istemiyordu. *Lanet olsun! Araf grubu ile tanışacaktı...* Bu bile Luz için her şeye değerdi. Derin bir nefes alıp taksinin içindeki ucuz araba kokusunu içine çekti. Beverly Hills'e olan uzun yolculukları boyunca sabahın bu saatlerinde bile hareketli olan trafiği izledi. Orlando'da, Luz'un bu gerginliğini fark ettiğinden onunla konuşmaya çalışmadı. Sessizlik içinde Beverly

Hills'e giriş yaptıklarında Orlando taksiciye bir adres tarif etmeye başladı. Luz ise kafasını camdan dışarı çevirmiş, hayatında hiç görmediği bu yeri göz hapsine almıştı. Palmiye ağaçları ile bezenmiş yollar tertemizdi. Lüks sitelerin girişleri bile zenginliğin o ihtişamını yansıtıyordu. Sabah erken bir saat olduğundan sokaklar sessizdi, sadece sabah sporuna çıkmış manken vücutlu kadınlar, köpeğini yürüyüşe çıkarmış güneş gözlüklü, bronz tenli adamlar vardı. Taksi bir site girişinde durduğunda Luz kafasını çevirdi. Sitenin girişindeki kemerin üzerinde *Beverly Hills Diyarı* yazıyordu. *Luz Harikalar Diyarı* diye düşündü. Gerçekten de öyleydi. Beyaz demir kapı cennete açılan bir kapı gibiydi, yan taraftaki güvenlik kabininden çıkan adam Orlando'yu tanımış olmalı ki yüz ifadesi bir anda değişti.

"Günaydın, Tom. Kapıyı aç da girelim." Güvenlik görevlisi Tom mahcup bir şekilde araca yaklaştı. Orta yaşlarında güçlü bir adama benziyordu, iri yapılı olmasına rağmen korkutucu görünmüyordu.

"Bay Hard, efendim, Bay King'e haber vermeliyim. Biraz beklerseniz..." Orlando elini kaldırarak sözünü kesti.

"Ne o artık bizi de mi kabul etmiyor? Randevu almadığım için üzgünüm, şimdi şu kapıyı aç. Acil bir durum var, Bay King'in kibar kıçını kaz tüyü yatağından çıkarıp bizi kabul etme lütfunu göstermesini bekleyemem." Tom tam itiraz etmek üzereyken Orlando'nun yakıcı bakışlarından biri ile karşılaşıp geriledi, demek ki grup lideri olması bu yüzdendi. Tam anlamıyla sert bir çocuktu. Tom içerdeki kumandaya koşturup kapıyı açtı. İki yana doğru kayan kapının ardı bambaşka bir dünyaydı. Taksi iç kısma ilerlerken genç kızın ağzı beş karış açık kalmış, bu harikalar diyarına dalıp gitmişti. Kiremit rengi parke yol ileri doğru uzanıyordu, yolun kenarlarını yapay bir göl ve bolca palmiye çevreliyordu. Evlerin hepsi aynı modeldi ve girişlerinde ana kapıdakinin küçük versiyonu beyaz demir kapılar vardı. Site içerisinde bir süre ilerlediler, Orlando taksiyi köşedeki evin önünde durdurdu. Gözü beyaz demir kapının kenarında ev şeklinde posta kutusuna takıldı, *King... Vay anasını! Şu an gerçekten de Luke King'in evindeydi... Umarım bu bir rüya değildir ve kıçım açıkta kalmamıştır.* Orlando taksiciye bir tomar para verdi, adam pa-

raları görünce araçtan inip bagajdan valizi çıkardı, durmadan sırıtıyordu. Orlando Luz'un inmesi için kapıyı açana kadar şaşkın şaşkın aracın içinde oturmaya devam etti.

"Turuncu? Rahatsan..." Luz gözlerini kocaman açarak Orlando'ya baktı, yüzünde sanki onu ilk defa görüyormuş gibi bir ifade vardı.

"Şe-y... Teşekkürler." Arabadan inip eve gözlerini dikip bakmaya başladı. Beyaz demir kapının ardında pek bir şey görünmüyordu, sadece bir otopark ve süs havuzu. Onun dışında gördüğü şey yukarıya doğru uzanan parke taşlı merdivenlerdi ve ev basamakların bitiminde başlıyordu. İki katlı geniş bir alana yayılan evin bir kısmını seçebiliyordu, yine de fazla bir görüş alanı yoktu. Bodur otlardan şekillendirilmiş heykeller otopark ve merdiven yolu boyunca sıralanıyordu. Şekilleri ile burasının bir Rock yıldızına ait olduğunu belli ediyordu. Gitar, mikrofon, kral tacı. Bir de dinozor şeklindeydiler. Gerçi Luz dinozora bir anlam verememişti. Bir erkek evi olamayacak kadar bakımlı çiçeklerle bezeli bahçesi göz kamaştırıyordu. Luz taksicinin gittiğini ve Orlando'nun garip garip ona baktığını fark ettiğinde bakışlarını evden ayırdı.

"Artık yürüyecek misin?" Luz sadece başını sallamakla yetindi. Orlando kapının yanında, üzerinde sayılar olan panele bir şifre girdi; fakat bu şifre kapıyı açmak yerine çirkin bir alarmı çalıştırdı. Genç adam,

"Hay sikeyim... Kıçımın Rock solisti. Kapı şifresini değiştirmiş. göt herif!" diye kükredi. Orlando'nun paneldeki başka bir tuşa basmasını izledi, tuşa başparmağı ile sanki içeri göçertmek istercesine yüklenmişti. Bunu yaptıktan sonra kameraya orta parmak işareti yapmaya başlamıştı. Birkaç dakika sonra yeni uyandığı için çatallı ama yine de insanda kalp spazmı yaratan ses megafondan duyuldu.

"Sana da günaydın, Orlando." Orlando hâlâ orta parmağını kameraya tutuyordu. Luke King'in onun parmağı yüzünden hiçbir şey göremediği açıktı tabi. Orlando'yu parmağından tanıması da ne kadar yakın arkadaş olduklarının göstergesiydi. Metalik bir sesle demir kapı iki yana açıldı: Orlando ile birlikte bahçeye ilk adımını atan Luz etrafa bakarken bir anda ayağı takıldı. Orlando boşta olan eli ile Luz'u yakaladı.

"Dikkat!" Luz tam bir görmemiş gibi davrandığını düşünüp kendini azarlarken yukarı çıkan basamakları tırmanmaya başladı. Ev biraz tepede kalıyordu, yukarı kadar yirmi otuz basamak olmalıydı. Bu tam anlamıyla bir işkence olsa da burada yaşamaya değerdi. Evin cam giriş kapısının önünde durdular ve Luke'un kapıyı açmasını beklemeye başladılar, çok geçmeden Luke kapıyı savurarak açtı. İşte o anda Luz'un tüm duyuları kaybolmuştu. Televizyon ve posterlerinde onu gözleri ile yemesine rağmen gerçeği... Kalbe, göze, beyne düşmandı. Siyah ipek gibi saçları ensesine düşüyordu, yataktan yeni kalktım dağınıklığı, yeni düzüştüm dağınıklığı kadar seksiydi. Mavi gözleri bir gökyüzüne bakmak gibiydi, daha önce hiç böyle derin bir mavi renk görmemişti ki kendi gözleri de maviydi. Bu tona yakın bile değildi. Yeni tıraş olmuş pürüzsüz yüzü parlıyordu, köşeli yüz hatları mükemmeldi, üzerinde siyah bir tişört ve altında gri bir eşofman vardı. Luz içten içe bir küfür savurdu, gözleri çıplak ayaklarına kaymıştı. Şu an burada ölmek istiyordu... Zorlukla yutkunup nefes almak için çabaladı. Orlando da Luke da gözlerini garip bir şekilde nefes alıp veren Luz'un üzerine dikmişlerdi.

"Turuncu? İyi misin? Bir nevi kriz geçiriyormuş gibi görünüyorsun." Luz sol elinin başparmağını kaldırıp *ona her şey yolunda* işareti yaparken gülümsemeye çalıştı. Luke'un gözleri Luz'dan uzaklaşıp Orlando'ya ve elindeki valize kaydı.

"Sabahın bu saatinde ne gibi bir sorun olabilir, Hard?" Luke'un sesini duymak az önce sakinleştiğini düşünen Luz'u bir krize daha sürükledi. Şarkı söylerkenki sesinden çok farklıydı, çok ilahiydi. Luz düşüp bayılmamak için kendini zor tutuyordu.

"İçeri davet edecek misin? Yoksa randevusuz geldiğimiz için bizi geri mi çevireceksin?" Orlando'nun söylediklerinden sonra Luke kenara kayarak onlara içeriyi işaret etti. Orlando önce Luz'un geçmesini işaret edince, kız ürkek adımlarından birini evin ayna gibi

parlak siyah zeminine attı. Eskimiş siyah botlarının siyah zeminde ne kadar kötü göründüğünü fark ederek utandı. Orlando valizi ile birlikte içeri girip elindeki valizi kapının kenarına bıraktı. Orlando rahat bir şekilde önlerinde uzanan salona ilerledi. Salon girişten bir basamak aşağıda kalıyordu, siyah ve gri dışında tek bir renk yoktu. İleride camın önüne yerleştirilmiş siyah piyano parlıyordu, Luke'un piyano çaldığını bilmiyordu. Piyanonun hemen yanında cayır cayır yanan siyah basgitar vardı... Luke'un gitar çaldığını da bilmiyordu. Bu kadar şeyi bilmiyor olması onu hayrete düşürdü. Orlando cama bakacak şekilde yerleştirilmiş gri köşeli koltuğa oturup bacak bacak üstüne attı. Luz hâlâ olduğu yerde dikilirken Luke da ondan bir adım kadar geride dikiliyordu. Adamın büyüleyici kokusunu hissediyordu. Orlando, Luz'a yanını işaret etti.

"Turuncu, otursana." Luz kafasını yavaşça Luke'a doğru çevirdi, ondan onaylama bekler gibi bir hali vardı. Luke umurunda değilmiş gibi gülümsedi, tabi bu gülüş Luz'un yüreğini ağzına getirdi. Gözlerini kocaman açan Luke ona Orlando'nun oturduğu koltuğu işaret etti. Luz da tek kelime etmeden basamaktan Orlando'nun yanına ilerledi. Koltuğa otururken kısa eteğini topladı, şu an bir hanımefendiye en yakın şey olduğunu düşünüyordu. Orlando, Luz'un bacaklarına baktı.

"Vay canına, turuncu, dövmelerin çok sıkı..." Luz sanki dövmesi olduğunu unutmuş gibi bacaklarına baktı. Bacağındaki renkli resimleri görünce onları yeni fark etmiş gibi ağzı açıldı. Botunun bitiminde görünen mavi renk kelebeği ilk parasıyla, sağ diz kapağının altındaki pembe dumanlar içindeki mikrofon dövmesini ilk defa sarhoş olduğunda, sol diz kapağının üzerindeki renkli çiçek dövmesini barda ilk defa şarkı söylemeye başladığında yaptırmıştı. Gözlerini bacaklarından Orlando'ya çevirdi.

"Te-şek-kürler." Bir kelimeyi üçe bölmesi gerekse de teşekkür etmeyi başarmıştı. Luke hâlâ olduğu yerde dikilmiş, kollarını ise kaslarını açığa çıkaracak şekilde göğsünde bağlamış onlara bakıyordu. Orlando, Luz'u işaret etti.

"Dostum, bu Luz." Luke ona başını sallarken yine sahte bir şekilde güldü, bakışlarını Luz'dan Orlando'ya çevirdi.

"Yolda çocuklara mesaj attım, buraya geldiklerinde konuşacağımız önemli bir konu var." Luke kafasını salladı.

"Bana attığın mesajı göremedim?" Orlando elini kısa saçlarının arkasında gezdirdi.

"Buna gerek duymadım, nasıl olsa sana geliyorduk." Luke dudaklarını büzdüğünde Luz da ağzını açarak Luke'un bu hareketini hipnoz olmuş gibi izliyordu.

"Tabi ya, benim evimde konsey meclisi zaten." Luke arka taraftaki bara ilerledi, bunu yaparken adımları son derece sertti.

"Bir şey içer misin, Orlando?" Orlando kafasını salladı.

"Bira." Gözleri Luz'a döndü.

"Luz?"

Luz adının daha önce böylesine bir titreşimle birinin ağzından çıktığını hiç duymamıştı. Sanki bir nevi transta gibi doğruca Luke'a bakıyordu. Adını neden söylediğini bile anlamamıştı.

"Luz?"

Adam tekrar adını söyledi. Sonra Orlando'ya döndü.

"İsminin bu olduğuna emin misin?" diye sordu. Orlando kaslı kollarından biri ile Luz'u dürtünce kafasını iki yana sallayarak kendine geldi. Rezil olduğunu fark ettiğinde yanakları kızarmaya başladı. İçten içe kendine küfür ediyordu, *neden böyle bir embesil gibi davranıyordu?*

"Bir şey içer misin?" Luke tekrar ona seslenirken kelimeleri daha vurgulu söylüyordu. Luz kafasını iki yana salladı.

"Hayır... Teşekkür ederim." Luke iki bira şişesinin kapağını açarak yanlarına yürüdüğünde Luz tam anlamıyla vurgun yemiş bir dalgıç gibiydi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BÜYÜK TANIŞMA

Luz kendi kendine telkinler veriyordu ve bunun başarılı olmasını umuyordu. *Luz kendine gel... Evet, ona hayransın, o senin hayran olduğun grubun örnek aldığın solisti fakat böyle yapmaya devam edersen senin bir embesil olduğunu düşünecekler...* Luz birkaç derin nefes aldı, bu sırada Luke biranın birini Orlando'ya uzatarak karşılarındaki tekli koltuğa oturdu. Sabah güneşi siyah camlarla maskelenerek Luke'un üzerine vuruyordu. Luz görüntü karşısında birkaç kez yutkundu. Luke birasından bir yudum alırken gözleri Orlando

ve Luz'un üzerindeydi. Luz biranın gırtlağından inerken âdemelmasını aşağı yukarı oynatmasını izlerken birkaç nefes daha aldı ama nefesleri yetersizdi. Luke abartılı mimiklerinden birini yaparak gözlerini kocaman açtı, ağzının içinde duran birayı yanaklarında şişirerek yuttu. Luz ve dünya üzerindeki diğer bütün kızlar Luke'un abartılı mimiklerini çekici buluyorlardı. Gerçi şimdi karşısında gördüğü Luke biraz gıcık ve soğuk görünüyordu, ekranlarda böyle değildi. Daha neşeli görünüyor, daha çok mimik yapıyordu; yoksa o sadece sahneye çıkarken kullandığı bir maske miydi? Luz da sahneye çıkarken umursamazlık maskesi takıyordu, belki Luke da ona benzer bir maskeyle kendini o dünyaya atıyordu. Luke bir yudum daha bira aldı. Orlando oldukça rahat görünüyordu; bacak bacak üstüne atmış, koltuğa yayılabileceği en iyi şekilde yayılmıştı. Luke, Orlando'ya gözüyle Luz'u işaret etti. Luke'un bir gökyüzü kadar mavi gözlerinden sonra Orlando'nun gri-mavi gözleri de Luz'a döndü. Luz hangi mavi göze bakacağını şaşırıp aralarında birkaç defa gidip geldi, daha sonra bakışlarını başka yere odaklamaya karar vererek yerleri incelemeye başladı. Luke hafifçe öksürdüğünde ona bakmak zorunda kalmıştı. Genç adam dudaklarını büzerek Orlando'ya baktı ve fısıltıyla,

"Bu kim?" diye sordu. Fısıltılı sesi ev içinde yankılandı. Aslında Luz'un duymasından falan endişe etmemişti. Luke'un yaptığı, kibar davranmaya çalışmak ama aslında pek de umursamamaktı. Luz duymamış gibi yaparak kafasını kapıya çevirdi. Orlando bir yudum daha bira içti.

"Bu Luz, söyledim ya, Luke... Çocuklar gelsin, onunla ilgili bir konu konuşacağız." Luke kaşlarını çattı.

"Sevgilin mi?" Bu sözcükten sonra Luz istese de başka yere bakamadı, gözleri yine ikisi arasında gidip gelmeye başlamıştı. Orlando güçlü bir kahkaha attı.

"Bir gece de sevgili bulamam, Luke. Luz sevgilim değil." Luke birasını içerken belirgince gözlerini devirdi. Luz hâlâ gözlerindeki o gizemi çözmeye çalışıyordu. Gözleri o kadar açık bir maviydi ki

neredeyse gözünün beyazı ile aynı tondaydı. İnsanı hipnotize ediyordu, baktıkça daha çok bakma isteği uyandırıyordu.

"Bir gecelik aşklarınızla meşhursunuz..." Orlando bir kahkaha daha atarken bu sefer başını hafifçe yana yatırıp masum görünmek için gözlerini kırpıştırdı.

"Onlar yatak arkadaşı, seks partneri, tek gecelik ilişki... Tabi karşılıklı rızaya dayanandan. Biliyorsun, ben pek ilişki adamı değilim." Luke bildiğini belli edercesine kafasını salladı, daha sonra işaret parmağını Luz'un üzerine doğrulttu.

"Yani onunla daha yatmadın." Luz öksürmeye başlayınca, Orlando gülerek hafifçe sırtına vurdu.

"Hayır... Ve onunla yatmayı düşünmüyorum. Luke biraz kibar olamaz mısın?" Luke elini sallayıp *her neyse* işareti yaparken Luz öksürüğüne ara vermişti. Tam *bu durum daha ne kadar garipleşir* diye düşünürken kapı çaldı. Zil sesi evin içinde çınladığında yerinden sıçradı. Orlando'nun sırtındaki eli, yavaşça sırtını okşadığında kendine geldi. Luke yerinden kalkıp içten içe bir küfür savurarak kapıya yürüdü. Luz'un gözleri yine Luke'un çıplak ayaklarının zeminde ilerleyişine kaymıştı. *Neden bakıyordu ki alt tarafı lanet olası bir çift çıplak ayaktı... Luke King'in lanet olası çıplak ayaklarıydı. Kahretsin!* Luke kapıda bir düğmeye bastıktan sonra Orlando'ya döndü.

"Geldiler..." dedi. Luz bir anda toz bulutuna dönüştüğünü hissetti. Hatta hissetmedi, toz bulutuna dönüşmek ve havaya karışmak istedi. Grubun söyleyeceklerinden deli gibi korkuyor ve aynı oranda da onları görüp birkaç saat de olsa aynı ortamda oturacağı için heyecandan ölüyordu. Uzun bir bekleyişin ardından kapıdan bıkkın homurtular duydu, sanırım bu homurtuların sebebi saatin daha sabahın körü denen vakte denk geliyor olmasıydı. Luke onlara eli ile içeriyi işaret ettiğinde, Orlando ayağa kalktı. Luz ise ne yapacağını bilemeden olduğu yerde oturmaya devam etti. Ne yapması gerektiğinden pek emin değildi ve eğer ayakta dikilirse düşüp bayılmaktan korkuyordu. İçeri ilk giren Richard Richardson oldu, grubun bas gitaristi

Rich tam anlamıyla *"tehlikeli"* sınıfında kombineye sahipti. Çapkınlığı onun en büyük özelliğiydi ve dünya üzerine yatmadığı kadın kalmamış olması muhtemeldi. Kısacık kahverengi saçları yüzünü olduğu gibi açığa çıkarıyordu ve Orlando'nun saç stiline benziyordu. İnce uzun yüzünü çevreleyen hafif sakalı bebeksi yüzünü daha erkeksi gösteriyordu. Yeşil gözleri yorgun bakıyordu, etrafı kızarmıştı ve bu gece pek uyumadığına ya da çok içtiğine işaretti. Üzerindeki beyaz kısa kollu tişörtten kollarını kaplayan dövmeler görünüyordu. Grubun en asi çocuğunun dövmeleri Luz'da hayranlık uyandırıyordu. Rich'in hemen ardından JJ salona girdi. JJ *"yaramaz"*dı... Sabahın bu saatinde bile gülümsüyordu, onu sempatik yapan şey de buydu. Gülümsemesi harikaydı ve bunu insanlara sunmaktan çekinmiyordu. Uzun kumral saçlarını bir atkuyruğu yaparak yüzünü açığa çıkarmıştı. JJ'in gözlerinin yeşili daha belirgin ve daha açık renkti. Sürekli gülümsediği için daha parlak görünüyordu. Çenesini, dudağının üstünü ve yanak kemiklerini çevreleyen sakalı onun bebek yüzüne pek katkıda bulunmamıştı. Hâlâ sevimliydi, gerçi bu sevimliliğinde yaşının genç olmasının da payı vardı. Grubun en genciydi, henüz yirmi altı yaşındaydı. Orlando, Rich ile grup selamı tarzında bir tokalaşma seremonisi yaparken JJ doğrudan Luz'a bakıyordu. Orlando, Rich'le selamlaşmasını bitirmiş, JJ'ye yönelmişti. Ama JJ hâlâ Luz'a bakıyordu, Orlando'yu umursamadan,

"Aman Tanrım! Sen kimsin?" dedi. Luz önce etrafına bakındı, sonra JJ'in soruyu kendisine yönelttiğini fark etti.

"B-en Luz." En azından tek kekeleme ile söyleyebilmişti içten içe, bunun gururunu yaşıyordu. Neden böyle olmuştu ki? Luz böyle bir kız değildi. Luz her zaman cesaretli, özgüvenli, patavatsız kızın tekiydi. Şimdi dört rock yıldızı ile aynı odada oturuyor olmak onun karakterini neden böyle saçma bir şekilde etkiliyordu? Luke, Orlando'ya bakarak işaret parmağını saçında gezdirip ağzını kocaman açtı. Fısıltıyla,

"Kızıl..." dedi. Aşırı mimik tarzı Luz'u yine istemsizce ona bakmaya yönelmişti. Orlando tekrar Luz'a baktı, daha sonra yüzünde

aklına bir şey gelmiş gibi bir ifade oluştu. JJ, Orlando'nun yanından geçerek doğruca Luz'un yanına oturup ona elini uzattı.

"Merhaba, Luz. Bende Jon Jones, kısaca *JJ* diyebilirsin..." Luz kafasını salladı ve JJ'in elini sıktı.

"Biliyorum..." Nasıl bilmezdi. Yıllardır grubu takip ediyordu. Gerçi JJ gruba katılalı çok olmamıştı, henüz dört yıllık üyeleriydi. Ondan önce Rich'in kardeşi Alex gruptaydı ama zavallı Alex motoru ile yaptığı bir kazada hayatını kaybetmişti. Luz o olaydan sonra Rich'in çok üzüldüğünü, aylarca sahneye çıkamadığını hatırlıyordu. Ama sonra bir şekilde toparlanmışlardı, tıpkı Luke'un hayatının aşkı ile ayrıldıktan sonra toparlanması gibi... JJ kolunu koltuğun arkasına yaslayarak bedenini tamamen Luz'a çevirdi. Yüzündeki gülüş daha çapkın bir hal almıştı, dişleriyle dudağının altındaki sakalını çekiştirerek ısırdı. Sanırım bu hareketi kızları etkilemek için kullanıyordu. Luz birden şoke oldu. *Ne yani JJ beni etkilemeye mi çalışıyordu?* Luz'un bir şey söylemesine ya da yapmasına gerek kalmadan Orlando JJ'in tepesinde dikildi.

"Bir toplantı yapacağız JJ ve Luz'dan uzak durmak en büyük kuralımız. Onunla flört edemezsin ya da ona asılamazsın, yani her ne yapmaya çalışıyorsan bundan vazgeç. Grup üyeleri ile yatmıyoruz..." JJ dudaklarını büzerek bakışlarını Orlando'nun iri bedenine kaydırdı. Tek gözü kapalıydı ve yüzünde hâlâ bir gülümseme vardı.

"O, grupta olsa bunu bilirdim... Böyle bir şeyi daha önce görsem bunu kesin bilirdim." Bakışlarını tekrar Luz'un üzerine dikince Luz istemsiz olarak gerildi ve koltukta biraz geriledi.

"Toplantı yapmamız gerekiyor. ACİL!" Acil kısmında sesini yükseltmişti. Luke'a döndü.

"Yemek odana geçelim." Luke gözlerini devirirken onlara eli ile reverans yaptı, daha sonra yemek odasının çift kanatlı buzlu cam kapısını işaret etti. Orlando, JJ'yi kolundan tutarak Luz'un yanından kaldırdı. Tabi bu biraz zor olmuştu. JJ pek gitmek istiyor gibi görünmüyordu. Dördü birden buzlu camın ardında kayboldu. Orlando kapıyı kapatırken Luz'a gülümsedi.

"Çok kısa bir grup toplantısı, sen keyfine bak." Luz'a göz kırptıktan sonra kapıyı kapattı. Luz ise gerginlikle yerinde kıpırdandı. Şimdi ne yapmalıydı? Ne olacaktı? Onları ikna edebilir miydi? Sanırım Luz başının çaresine başka türlü bakmanın yollarını düşünse daha iyi olabilirdi. Grup Luz için bir hayaldi, kısa bir zaman için buna inanmış olabilirdi ama onlar... Onlar Araf'tı... Luz ise basit bir barda, basit şarkılar söyleyen, basit bir kızdı. Hayattan böyle bir mucize istemek pek adil değildi. Özellikle hayatın Luz'a verdiği şeyler düşünülürse Araf grubuna dâhil olması Luz'un gözünde kanatları çıkıp başına hare yerleşmesi ile aynı şeydi. Luz dakikalarca koltukta oturdu, artık koltuğun derisinin çıplak bacağı ile bütünleştiğine emin olmuştu. Daha fazla onların iç içe geçmesini istemediğinden ya da koltukta oturmaktan başka şekilde gerilmeye devam etmek istediği için yerinden kalktı. Deri koltuğa yapışan çıplak bacağı kalktığında salonda çirkin bir ses çıkardı, neyse ki içeride ondan başka kimse yoktu. Luz odanın içinde biraz gezindi. Luke'la ilgili bir şeyler aradı ama onun hakkında özel bilgiler edinebileceği hiçbir şey yoktu. En azından birkaç resim olmasını beklemişti, ailesine ya da kendine ait. Fakat hayır... Evi son derece kişiliksizdi... Perdesi yoktu, halısı yoktu, süs eşyası yoktu, fotoğrafı yoktu. Sadece sıkıcı mobilyaları ve zengin boş ev yapısı vardı. Camın kenarına yürüdü, camdan dışarıya baktı. Ön taraftaki havuz manzarasını, ön bahçeyi netçe görüyordu. Güzel manzaraydı ama çok boştu, bir şeylerde duygu yoktu. İçeriden gelen sesleri duymak için nefes dahi almıyordu fakat ses gelmiyordu. Sanırım evi ses geçirmezdi. Luz gitar ve piyanonun durduğu yere yürüdü. Camın kenarında oturma alanından bir basamak yüksekteydi. Luz piyanonun tuşlarına basmadan elini gezdirdi, daha sonra gitara dokundu. Aslında hep gitar çalmak istemişti ama bir türlü ona öğretecek birini bulamamıştı. Annesine gitar almak istediğini söylediğinde gitarı sarıp içemeyeceğini, onun daha önemli ihtiyaçları olduğunu söylemişti. Daha sonra gruptaki çocuklardan ona gitar çalmayı öğretmelerini istemişti fakat onlar Luz'u önemsememişlerdi. Luz'a saatler gibi gelen bir süreden sonra çift kanatlı kapı hızla açıldı. Kapıyı açanın kim olduğuna bak-

mak için kafasını çevirdi ve elini gitardan çekti. Orlando terlemişti ve sinirliydi. Hatta yüzü kızarmıştı. Doğruca Luz'a baktı.

"Luz şu defterini iki dakika alabilir miyiz?" Luz kafasını sallayarak koltuğun yanına bıraktığı sırt çantasının yanına yürüdü, tam o sırada arkasından Luke'un gergin sesini duydu.

"Bence buna gerek yok. Böyle bir şeye ihtiyacımız yok, Orlando." Luz hayal kırıklığı ile arkasını döndü. Tabi bunu belli etmemeye çalışıyordu, dudaklarını ısırdı. İlk yenilgide ağlayacak değildi, zaten böyle olacağını biliyordu. Onu istemezlerdi. O... O basitti. Orlando sinirle Luke'a döndü.

"Grup çoğunluğuna göre karar verilir, Luke ve böyle bir şeye ihtiyacımız var. İki senedir tek kelime yazabildin mi?" Luke cevap vermeyince Orlando devam etti.

"Bak, gördün mü? Birden bire sana bir ilham gelip bir albüm dolusu şarkı yazamayacağına göre buna ihtiyacımız var. İki senedir lanet olası şarkıları değiştirip değiştirip hayranlarımızın önüne koyuyoruz. Sence bunu ne kadar daha yiyecekler? Bir sorun olduğunu anlamayacaklar mı sanıyorsun? Konserlerde eski şarkıları çalıyoruz, insanlar bir kere geldiği konsere aynı şarkıları dinlemek için bir daha neden gelsin?" Luke bir şey söylemiyordu ama bakışlarındaki o yangın Luz'u korkutuyordu, bir adım geriledi. Diğer çocuklar da Luke'un tam arkasında duruyorlardı. Rich kollarını göğsünde kavuşturmuş sakin bir şekilde onları izliyordu. JJ ise sakallarıyla oynarken yere bakıyordu. Sanki bu tartışmaya katılmak istemiyormuş gibi bir havası vardı.

"Bu grubun mahvolmasına izin vermeyeceğim. Buraya ne zorluklarla geldik, bunu sen de biliyorsun. Neleri atlattık, neler yaşadık... Hepsi çöp olacak... Seni bilmem ama ben tarihe gömülmek istemiyorum, ben rock yapmak istiyorum. Araf grubunda rock yapmak istiyorum. Baterimi çalmak ve o sahnenin tozunu yutmak istiyorum." Orlando bakışlarını yere eğdi.

"Bunun için arkamda bıraktığım şeyleri en iyi sen biliyorsun, Luke... Şimdi vazgeçmeyeceğim, anladın mı?" Bakışları tekrar Luke'a dönmüştü. Genç adam konuşmasına devam ederken sesi daha da sertleşmişti.

"O gitti Luke. Seni terk etti ve gitti ama sen ondan gidemiyorsun, hâlâ ona kızıyorsun, onu seviyorsun, ondan nefret ediyorsun, onsuz yapamıyorsun ama artık yeter! Biz bundan bıktık... Senin bu durumundan bıktık!" Luke'un çenesindeki kasılma ve ellerini sıkmasına bakılırsa Orlando her an sağlam bir yumruk yiyebilirdi; ama bir adım bile gerilemiyordu. Luz bu duruma sebep olduğu için ne yapacağını bilemez bir haldeydi. Tek düşündüğü bir an önce buradan gitmek istediğiydi. Luz, Orlando'nun kimden bahsettiğini biliyordu. Gerçi grup Luke'la Allison ayrıldığından beri bu durum hakkında tek kelime açıklama yapmamıştı. İki sene önce ayrılmışlardı ve Allison Brown şimdi ünlü bir mankendi, evliydi ve o da aynı Luke gibi ilişkileri hakkında tek kelime konuşmuyordu. Orlando, Luke'un yüzündeki o hayal kırıklığını, tükenmişliği, çöküşü gördüğünde biraz sakinleşmeye karar verdi.

"Bak dostum... Biz bu grubu kurarken çok daha büyük zorluklar aştık. Yeteneğimiz, azmimiz, her şeyimiz vardı. Ama ne paramız, ne de çıkacak bir sahnemiz vardı. Bunun mücadelesini verdik ve şimdi hak ettiğimiz yerdeyiz." İşaret parmağıyla salonun orta yerinde ne yapacağını bilemez halde dikilen Luz'u işaret etti.

"Ona bir şans vermek senin için bu kadar zor olmamalı. O bizim tekrar en tepeye çıkışımız olacak... Buna inanıyorum. O şarkı sözlerini bir görsen, senin eski şarkı sözlerin kadar iyi." Orlando, Luke'un arkasında dikilen JJ ve Rich'e baktı. Fakat bu sırada Luke'un yüzündeki tiksinmeyle karışık hayal kırıklığını kaçırmıştı.

"Siz ne diyorsunuz, çocuklar? Luz'a bir şans verip yazdıklarına bakacak mısınız?" JJ boğazını temizledi.

"Şey... Ben onları görmek istiyorum." Rich de kafasını salladı.

"Bence de en azından bir bakmalıyız. Buna ihtiyacımız var, grup çöküşte. Her geçen gün dibe batacak, bence deneyebileceğimiz her şeyi denemeliyiz. Biz ve hayranlarımız bunu hak ediyoruz." Orlando başını salladı ve tekrar Luz'a baktı.

"Getir o defteri, turuncu." Luz hızla kafasını sallayarak sırt çantasına eğildi. Önüne düşen kısa saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırıp çantanın ön gözünden defteri aldı ve adamların yanına ilerledi. Defteri titreyen elinde tutuyordu. Orlando uzanarak defteri ondan aldı. İlk sayfasını açtı ve düz yazı okur gibi yüksek sesle okumaya başladı.

Ölene kadar senin olabilirim.

Bu suç dolu şehirde...

Bundan imkânsız olmamız mümkün mü?

İki günahkâr bedende...

Aramızda bir ateş var, durmadan yükselen.

Tutku günahsa sevgilim yanalım mı birlikte?

Kalbimi açmaya korkuyorum fazlasıyla kırık dökük...

Bilmiyorum sevgilim parçalar işini görür mü?

Bir kere dokunsan belki bu ateşi söndürürsün.

Ya da kalbimi sömürürsün...

...

Orlando okudukça Luz her kelimede bir ton daha kızarıyor, utanç kızarıklığı tüm bedenine yayılıyordu. Grup üyelerinin ağzından çıkacak kahkahaları beklerken çıt çıkmadığını görerek şaşıyordu. Rich ve JJ kapıda dikilen Luke'un yanından geçerek Orlando'nun yanına geldiler. Orlando'nun elindeki sarı deftere kilitlenmişlerdi. Rastgele bir sayfa daha açıp orada yazanı da okumaya başladı. Luz artık duymuyordu, utançtan kulakları uğuldamaya başlamıştı. İlk yorumu yapan Rich oldu.

"Bunlar... Bunlar gerçekten çok iyi." Luz onu yanlış anladığını sanarak kaşlarını çattı. Orlando Hard'dan sonra şimdi de Richard Richardson onun şarkı sözlerinin iyi olduğunu mu söylemişti? Luz nasıl bir rüyanın içinde olduğundan emin değildi. Uyandığında kıçını açık bulmaktan deli gibi korkuyordu. Hemen arkasından JJ'ın sesi duyuldu.

"Bence de... Hatta iyiden de iyi." Jon Jones az önce Luz'un şarkı sözleri için *iyiden de iyi* tanımını kullanmıştı ve yer yavaş yavaş Luz'un ayaklarının altından kayıyordu. Luz bakışlarını yerden Luke'a odakladı o tek kelime etmemişti ve tepki vermiyordu. Sadece orada dikiliyordu... Yüzünde hâlâ *"o"* ifade vardı. Luz ifadenin ne olduğunu çözemiyordu ama korkutucu ve garipti. Orlando sessizliği bozdu, elindeki defteri Luz'a doğru tutarak defterin ucuyla onu işaret etti.

"Ve o kızda bu defterlerden iki tane daha var." Rich ve JJ'in bakışları da Luz'a döndü. Luz kızarmaktan başka bir şey yapamıyordu, ha bir de dudağını dişliyordu. Çilekli parlatıcısı onun sabah kahvaltısı olmuştu.

"Luz diğer defterleri de verir misin?" Kafasını sallayarak tekrar çantaya yöneldi. İçinden diğer iki defteri buldu, tabi bunu yaparken tampon paketinin dışarı fırlamaması için ekstra çaba göstermek zorunda kalmıştı. Elleri titriyordu, nefesi de sanki yüz metre koşudan iki saniye önce dönmüş gibi hızlıydı. Diğer iki defteri de Orlando'ya verdi. Yine üçü defterleri incelemeye başladı.

"Bence buradan birden fazla albüm çıkar. En az üç albüm..." Rich'in görüşü karşısında Orlando başını salladı.

"Onları ne kadara satıyor?" Luke ilk defa konuşmuştu ama Luz'un içine bunun cevabını almaktan memnun olmayacak gibi bir his doğuyordu.

"Az önce açıkladığım gibi, Luz onları satmıyor. Onu gruba almamız karşılığında bunları bize veriyor." Luke sırıttı, gülüşü dalga geçercesine bir havadaydı.

"Gerçekten de satmıyormuş... Gruba yeni bir üye alamayız, Orlando." Orlando gözlerini defterden ayırdı.

"Neden almayalım. Bize şarkı sözü yazıp fikir verebilir. Hem Luz'un harika bir sesi var, sana vokal yapabilir. Sadece albümde ismi yazacak ve ona yüzde yirmi vereceğiz." Luke'un yüzüne bir sinir ifadesi daha yerleşti.

"Dur, dur bir dakika..." Parmağıyla Luz'u işaret etti.

"O kız şarkı söylüyor ve onu konsere mi çıkaracağız? Hem de karşılığında ona yüzde yirmi pay vereceğiz?" Bir kahkaha attı.

"Sen kafayı mı yedin? Sahneye çıkmak isteyen her hayranımızı alıp mikrofonu eline verelim gitsin. Zaten bundan daha fazla boka batmamız mümkün değil... Ha bir de onlara yüzde yirmi pay verelim." Orlando'nun yanından hızla geçerken,

"Aslında hayranlarımıza yüzde yirmi pay vermemize bile gerek yok. Eminim birimizle yatmak karşılığında bunu yapacak pek çok kız vardır." Luke'un bakışları Luz'u buldu. Sadece bakışları değil... Luz farkında bile olmadan Luke tam önüne dikilmişti.

"Ya sen Luz? Sen neden bu kadar pahalısın? Özel muamelen mi var yoksa?"

BEŞİNCİ BÖLÜM

İLK TARTIŞMA

Luz'un az önceki sakin, saf, hanım halleri tam da bu cümlelerden sonra tamamen yerin altına gömülmüş magmaya, çekirdeğe hapsedilmiş evren tekrar üstüne kapanmıştı. Ateşlerde yanıp kavrulmuş gözleri dağlayacağı yaraya doğru dikilmişti ve o yara tam karşısında ona aynı derecede öfkeyle bakan Luke'tu.

"Her gece yatağına aldığın hayranlarının şarkı sözü yazmadığına eminim, hatta beyinlerinin olduğundan bile şüpheliyim." Sert adımlarını gözlerini onlara hayretle dikmiş üç adama yönlendirdi,

ellerinden defterlerini alıp çantasına koyarken kimseden tek kelime çıkmıyordu. Herkes aynı şok halindeydi. Luz çantasını yerden alıp yine Luke'a baktı. Bir zamanlar delicesine hayran olduğu birinden bu kadar nefret edeceği aklına bile gelmezdi.

"O hiçbir boka yaramayan kafanı sürtük hayranlarından birinin bacak arasından çıkardığında şarkı sözü yazmaya başlarsın o zaman... Luke King!" Tükürür gibi ismini söyledikten sonra kapıya yönelmişti, buradan nereye gideceği hakkında en ufak bir fikri yoktu. Tek bildiği kendini daha fazla değersiz hissetmeden buradan gitmesi gerektiğiydi. Tam kapının önüne vardığında sert bir el Luz'un kolunu kavradı. Luz kafasını çevirdiğinde kolunu tutan elin Orlando'ya ait olduğunu gördü.

"Luz, bak gerçekten o şarkı sözlerine ihtiyacımız var." Orlando gözlerini uyarırcasına Luke'a çevirdi.

"Luke'un çok boktan davrandığının farkındayım. Sadece biraz konuşmamız gerekiyor." Luke sinirini bastırmak istercesine kafasını önüne eğdi.

"Tamam, yüzde yirmiyi kabul ediyorum. Albümden yüzde yirmi alabilirsin, Luz... Ama sen bizim grupta şarkı söylemek için uygun değilsin, hem o sözlerin de abartılacak bir yanı yok, bence o sözler için alabileceğin en iyi teklif de bu. Sen pek rock müziğe uygun değilsin, neden pop denemiyorsun? Eminim biraz dekolte gösterip popo sallarsan bir yerlere gelirsin. Rock söylemek... Sende rock hamuru yok. Bunu yapamazsın, üzgünüm..." Luz'un yüzüne tokat yemiş gibi bir ifade yerleşirken bakışlarını yine Luke'a dikti. İsmine baskı yapması Luz'u daha da çileden çıkardı.

"Yüzde yirmiyi kıçına sokabilirsin. İstediğim şey para değil!" Çantasını kapının yanına bırakıp kolunu Orlando'dan kurtardı, yere sağlam bastığı adımlarını Luke'a yöneltti. Luke'un tam önünde durdu, gözlerini hafifçe kısıp kafasını kaldırdı. Bakışlarının Luke'u bulması için kafasını biraz fazlaca kaldırması gerekmişti.

"Müzik benim her şeyimin sebebi, anlıyor musun? Gözyaşımın, gülüşümün, her şeyin sebebi! Ben rock söylemek istiyorsam söylerim. Aptal şarkı sözleri yazmak istiyorsam yazarım ve senin gibi kendini beğenmiş bir rock yıldızı müsveddesi bana bunu yapamayacağını söyleyemez." Luz kendini biraz sakinleştirmek adına derin bir nefes aldı, sakin kalmaya çalışıyordu ama başarılı olamadığının farkındaydı. O yıllardır rock dinliyor ve söylüyordu, şimdi bu karşısındaki adam ona pop söyleyip popo sallamaktan bahsediyordu... Luz'u ne çeşit bir kız sanıyordu, hem de onun sesini bile dinlememişti. Bir kere olsun onu sahnede görmemişti. Luke King gerçekten pisliğin tekiydi!

"O şarkı sözlerinin hepsini hayallerimle yazdım ve benim hayallerimden başka hiçbir şeyim yok, Luke King. Sırf sen şımarık bir rock yıldızı olduğun için onları para gibi değersiz bir şeyle takas etmeyeceğim. Ben para istemiyorum, ben hayallerimi gerçekleştirmek için bir fırsat istiyorum." Luke kollarını göğsünde birleştirdi. Gözleri karşısındaki küçük kızın üzerindeydi. Kızın zayıf bedenine ve kısa boyuna bakarak aldanmamak gerektiğini şimdi anlıyordu, kız tam anlamıyla bir cadıydı. Gözlerini karşısındaki nefretle parlayan mavi bir çift göze dikti; sanki biraz daha ona bakarsa ağlayacakmış gibi görünüyordu. Ama kız kendini güçlü dürtülerle kontrol ediyordu.

"Hayallerin olması güzel, Luz... Eminim büyünce onları gerçekleştirirsin, biz birer peri değiliz, hayal gerçekleştirmiyoruz. Her kapımıza gelip iki söz karalayanı grubun adı altında sahneye çıkarıp şarkı söyletemeyiz. Ama seni sahneye çıkaracak daha küçük bir gruba yerleştirebiliriz, bizim konserlerden önce ilk gruplarda şarkı söyleyebilirsink. Bu senin için daha uygun. Malum, daha acemisin, belki keşfedilirsin." Luz dişlerini birbirine bastırarak diş boşluklarından ıslık çıkararak bir soluk verdi. Teni alev alev yanıyordu... Sesini yükseltebildiği kadar yükselterek Luke'a bağırdı.

"Benim hatırladığım kadarıyla sen o gruplara bile alınmayan rock sevdalısı bir çocuktun. Şöhret sana gökten inmedi ve emin ol bana da gökten inmiyor. Ben de senin kadar süründüm, hatta belki senden çok daha fazla. O pis barlarda içkili, bağımlı, tacizci adamlara gırtlağım patlayana kadar şarkı söyledim. Ortaokuldan beri o

boktan sözleri yazıyorum. Belki de elimdeki tek şey, hayallerimden sonra o kâğıt parçaları ve ben onları hayallerimi gerçekleştirmek için kullanmaya kararlıyım. Sizden önce sahne alan o küçük gruplarla ilgilenmiyorum. Madem ayağıma böyle bir fırsat geldi, gözümü en tepeye dikiyorum." Luke tam bir şey söylemek üzereyken araya Orlando girdi:

"Ben grup lideri olarak tekrar bir toplantı istiyorum. Oylama yapacağız." Rich ve JJ, Orlando'yu onayladılar Luke sadece orta yerde dikiliyordu, başka tepki vermiyordu. Gözleri uzaklardaydı, sanki hatırladığı bir anıyı düşünür gibiydi. Luz tam onların tekrar içeri girmelerini beklerken Orlando konuştu.

"Luz'un şarkı sözlerini ve isteklerini kimler kabul ediyor?" Grupta herkes birbirine bakarken Luz da hepsini inceliyordu, yani Luke hariç hepsini. Luke'a bir kere bile bakmamıştı. Önce JJ konuştu.

"Ben kabul ediyorum." Luke kafasını iki yana sallarken sırıttı, bundan memnun olmadığı açıktı. Rich de başıyla onayladı, iki parmağını havaya kaldırdı.

"Ben de kabul ediyorum." Luz'un heyecandan dili damağı kurumuştu tükürük bezleri onu tamamen terk etmiş gibi hissediyordu. Az önce iki grup üyesi de onu gruba almayı mı kabul etmişti? Orlando sinirli bakışlarını Luke'a odakladı ama Luke onlara tepki vermeden yürüyüp koltuğa oturdu; rahat bir şekilde kurulup camdan dışarıyı izlemeye başladı.

"Ben zaten kabul ediyorum. O halde Luz ile bir senelik sözleşme imzalayacağız. Yenilenmesini de sözleşmesi dolduktan sonra grubun başarısına göre kararlaştırırız." Luz nefes almadığını hissediyordu ama almadığı zamanda ölmüş olması gerektiğini de biliyordu. Araf grubu ile bir senelik sözleşme mi? *Tanrım! Öldüm ve cennetteyim...* Luke gözlerini devirdi, koltuğundan kalkarak bara doğru yürüdü. Bardan bir şişe bira daha alıp açacakla sertçe şişeyi açtı. Bunu sanki birinin kafasını koparır gibi bir hiddetle yapmıştı. Birasından bir yudum alıp Orlando'yu işaret parmağının hedefine aldı.

"Madem herkes bu kadar istekli, çoğunluk kararına saygılıyım. Fakat solist olarak ben ölmediğim sürece Luz o sahnede şarkı söyleyemez. Grupla birlikte anılır, albümde ismi yazar; ama mikrofonu sahne arkasında bile tutamaz." Orlando, Luz'a göz kırptı. Luz için bu kadarı bile yeterliydi. Araf grubu ile anılacak, albümde ismi yazacaktı, bu bir rüya olabilirdi ve Orlando'ya güveniyordu. O adam sahnede tek bir şarkı söylemesini sağlayacaktı, bundan emindi. Luke King istediğini söyleyebilirdi. Luke bar taburelerinden birine yerleşip birasını tezgâha bıraktı, kafasını hafifçe yana yatırıp gülümsedi.

"Onun dışında ne bok yerseniz yiyebilirsiniz ve *bunu Martin'e sen açıklamak istersin* diye düşünüyorum, Orlando..." Luz, Orlando'ya baktı. Orlando yüzünü nefretle buruşturuyordu. Grubu bu kadar iyi tanımasına rağmen Martin'in kim olduğunu bilmiyordu...

"Martin ile konuşurum, bence bu durumdan memnun bile olabilir. Yeni albüm olmadığı için konser ayarlamalarında sıkıntı yaşayacağıyla ilgili tam bir buçuk saatlik bir nutuk dinledim. Göt herif bunca yıldır sırtımızdan çuval dolusu para götürdü, grubun en ufak krizinde geri çekilmekten bahsetti, inanabiliyor musun?" Luz bu konuşmadan sonra Martin'in Araf grubunun menajeri olduğunu tahmin etti. Acaba menajerlerin bu gibi durumlarda ne kadar etkisi oluyordu? Gerçekten Luz bir gün için çok fazla macera yaşamıştı, bir kriz daha kaldıracak durumu kalmamıştı. Luke başını sallayarak Orlando'yu onayladı.

"Emin ol o göt herif..." İşaret parmağı ile Luz'u gösterdi. "Gruba bir kız almamızdan hiç hoşlanmayacak." JJ köşeli koltuğa geniş bir şekilde oturdu, sırtını köşe kısmına dayayarak gerindi.

"Neden? Bence Luz çok seksi. Bundan hoşlanabilir..." Luz yanaklarının kızardığını hissetti. Jon Jones az önce ona seksi olduğunu mu söylemişti? Luz daha önce hiç seksi diye tanımlandığını hatırlamıyordu, hayır, hatta seksi olmaktan çok uzak olduğunu düşünüyordu. *Sevimli, tatlı...* Luz o gruptaki kızlardandı, seksi değildi. Rich olduğu yerden hareket ederek piyanonun yanında duran gitarı aldı ve tekli koltuğa oturdu.

"O adi herif bizi kadın hayranlarımız için bir görsel şölen olarak düşünüyor. Müziğimizin umurunda olduğunu sanmıyorum, tek düşündüğü şey görüntü ve kadın hayranlarımızın Luz'dan hoşlanmayacağına eminim. Kadın hayranlar hoşlanmazsa Martin de hoşlanmaz." Luz sadece kadın olduğu için dışlanacağını hiç düşünmemişti. Evet, fazla kadın rock solisti yoktu ama yeteneği olan birini sadece kadın olduğu için dışlamaları saçmaydı. Sonuçta kadınlar erkeklerin dans etmesine bir şey demiyordu, cinsiyetçilik berbattı. Rich tellere değmeden elini gitarın üzerinde dolaştırdı. JJ yüzünü buruşturarak sevimli bir ifade takındı.

"Sadece kadınlara hitap eden bir grup olduğumuz doğru ama Luz sayesinde erkeklere de hitap edebiliriz." Bakışlarını Luz'un üzerine oldukça dikkatli bir şekilde gezdirince Luz utandığını hissetti, onu sanki çıplak hayal eder gibi görünüyordu.

"Daha önce de söylediğim gibi o gerçekten çok seksi..." Orlando, Luz'un arkasına geçerek iri ellerini kızın cılız omuzlarına dayadı.

"Onu korkutuyorsunuz." Gruba hitap ederek söylediği şeyden sonra Luz'u koltuğa yönlendirdi. JJ'den uzak bir köşeye oturması için omuzlarına bastırdı. Luz zaten kendi bedenine hâkim olamayacak kadar şaşkın, heyecanlı, yorgun, üzgün, mutluydu. Bu yüzden Orlando'nun onu oturtmasına itiraz etmedi. Bu kadar duyguyu aynı anda yaşamak normal miydi? Hayatı bir gecede değişebilecek her şekilde değişmişti. Orlando herkese hitap etmek adına salonun tam ortasına yürüdü. Kollarını göğsünde birleştirip bedenini kabarttı. Lider olmak sanırım böyle bir şeydi. Luz gruba *henüz* dâhil olmamasına rağmen onun bu duruşundan etkilenerek ne derse yapmaya hazır bir hale gelmişti.

"Ben bugün gidip Martin'le Luz hakkında konuşacağım. Yeni albüm olduktan sonra bir şey diyeceğini sanmam. Yarından itibaren de stüdyoya kapanıp o sözlere müzik yapmaya başlıyoruz. Konser programından önce albüm işini halletmeliyiz." JJ ve Rich, Orlando'nun söylediklerini başlarını sallayarak onayladılar. Luz, Luke'un

tepkisini göremiyordu; arkasına dönmeye korkuyordu, aynı grupta nasıl olacaklarını ise tahmin dahi edemiyordu. Sanırım Luz bol bol sinirlenip bol bol kavga edecekti.

"Günün çoğunu Luke'un evinde geçireceğiz, o yüzden sabah erken saatlerde herkes burada toplanacak. Stüdyo ayarlamakla uğraşmayalım, senin evdekini kullanabiliriz, değil mi? Müzikler hazır olduktan sonra profesyonel bir stüdyo ayarlarız." Luz gözlerini kocaman açarak etrafa bakındı. *Luke King'in evinde bir stüdyo mu vardı?* Her gün çalışmak için buraya gelecek olmaları kötüydü. Burası Luke King'in bölgesiydi ve Luz ister istemez burada kendini güçsüz hissedecekti.

"Aranızda evinde stüdyo olan tek ben olduğuma göre *hayır* deme şansım yok." Luke'un bu sinir zıplatan cevabına Orlando sadece derin bir nefes alarak cevap verdi. Diğer çocuklar buna pek alınmış gibi görünmüyorlardı sanırım. Luke'un bu iç gıcıklayan hallerine alışmışlardı.

"Luke çok misafirperver olmadığını biliyorum fakat Luz'un kalacak bir yere ihtiyacı var." İşte Luz şimdi magmaya ulaşıp orada kalmak istiyordu. Ne yani Luke King'in evinde kalmak için ona yalvaracak mıydı? Asla! Sokakta yatmayı tercih ederdi. Luke King ekrandaki gibi değildi. Çok kabaydı, insanı sinir ediyordu, saygısızdı ve Luz'dan nefret ediyordu. Bunu daha ilk dakikalarda göstermişti. Şimdi onunla aynı evde... Düşünmek bile Luz'un irkilmesine neden oldu.

"Yani? Ona bir otel mi ayarlamalıyım?" Luke sakince Orlando'ya bakarken Orlando'nun burun delikleri genişledi, nefesini hızla dışarı verdi.

"Hayır, nasıl olsa herkes burada toplanacak çalışmayı senin evinde yapacağız. Burada kalması daha uygun olur." Luz bu durum için iç hesaplaşma yaparken Luke ağzındaki birayı püskürterek en net cevabı vermiş oldu.

"Sen kafayı mı yedin? Benim evim bir otel ya da pansiyon değil!" Sesini yükselterek oturduğu bar taburesinden kalkmıştı. Luz ona bakmadan,

"Sorun değil, Orlando, ben kalacak bir yer bakarım. Zaten burada kalmam mümkün değil." Orlando cevap veremeden JJ koltukta kayarak Luz'un yanına geldi. Luz şaşkınlıkla JJ'in nasıl bu kadar hızlı yanına geldiğini düşünürken elini Luz'un beline sardı.

"Benimle kalabilirsin. Hollywood bulvarında sevimli bir evim var ve harika yemek yaparım." Luz gerileyerek ona baktı. JJ'in ona neden böyle davrandığını anlayamıyordu. Bu rock yıldızlarının hiçbiri Luz gibi basit, sıradan kızlara bakmazdı. Orlando tehditkâr bir ifade ile JJ'ye baktı ama JJ bu ifadeyi de Orlando'yu da pek umursamadan gözlerini Luz'a dikmeye devam etti.

"JJ, Luz asla senin evinde kalmayacak! Kafandan neler geçtiğini biliyorum fakat Luz kafandakilere uygun değil." Luz, JJ'in kafasından neler geçtiğini hâlâ anlayamıyordu. Orlando'nun söyledikleri üzerine kafasını ona çevirdiğinde Orlando'nun tahmininde yanılmadığını anladı fakat o tahmin hakkında fikir yürütemiyordu.

"Neden kalamasın? Luke'un evinde kalabiliyor da benim evimde kalmasında ne gibi bir sakınca var?" Orlando ona öfkeli gözlerle bakarken derin ve sinirli bir nefes aldı.

"Çünkü Luke, Luz'a asılmaz ama sen kesinlikle onu yatağa atmak için her şeyi yaparsın." Luz bir anda büyük bir şoka uğradı. Jon Jones onu yatağa atmaya mı çalışıyordu? O halde bunun asla olmayacağını fark etmesini sağlamalıydı. Hiçbir rock grubu üyesi ya da rock yıldızı ile yatmayı düşünmüyordu. Bir daha asla bu çılgın çocukların kuralsız hayatlarından geçen *"o"* kız olmayacaktı. On sene kadar sonra karşısına çıkacak *"doğru adam"*ı bekleyecekti. Doğru adamı bulamazsa kırkından sonra üç dört kedi alıp harika bir evde yalnız başına oturabilirdi. Bundan sonra yakışıklı bunu istiyordu. ateşli çocuklara aldanmak yoktu. Onların hepsi adiydi. Luke koltukta gerindi, kollarını koltuğun arkasına yasladığında Luz'a yeterince yer kalmamıştı. Bu durumdan sıyrılmak için Luz biraz kenara kaydı.

"O da bunu istedikten sonra bir sorun göremiyorum, hem şimdilik grup üyesi değil. Sözleşmeyi imzalayana kadar zamanımız var." Öfkeli bakışlarla karşılaşma sırası şimdi JJ'deydi.

"O sözleşmeyi imzalasam da imz alamasamda asla ama asla hiçbirinizle yatmayı düşünmüyorum. Rockla ilgilenen hiçbir adamla yatmayacağım." JJ o muhteşem gülüşlerinden birine hafif bir kahkaha ekleyerek elini toplu saçlarının tepesinde gezdirdi.

"Vay canına! Çok kesin konuşuyorsun ve bu beni kışkırtıyor." Bu sefer araya giren Rich oldu. Uzun zamandır sessizce elinde gitarla tekli koltukta olanları izleyen Rich sesini biraz yükselterek yerinden kalkıp gitarı yerine bıraktı.

"Yeter JJ... Kız artık grupta ona yaklaşman doğru değil, bu Luke ile yatman gibi bir şey olur." İkisi de aynı anda sanki ekşimiş bir şey yemiş gibi yüzlerini buruşturdu. Luke ise gözlerini yukarı doğru kaldırıp kirpiklerini kırpıştırırken yalandan bir gülmeyle onlara karşılık verdi. Orlando, Luke'a doğru bakarken eliyle yemek odasını işaret etti.

"Luke seninle biraz konuşabilir miyiz? Özel olarak." İki grup üyesini dışlayarak ikisi birlikte yemek odasına girerken JJ onlara ters ters bakmayı ihmal etmedi. Kapı kapanır kapanmaz tekrar Luz'un olduğu tarafa doğru kayarak aralarındaki boşluğu kapattı.

"Dövmelerin çok güzelmiş, başka yerinde de var mı?" Luz koltuğun en ucuna doğru kayarken onu onaylayarak kafasını salladı.

"Bir tane de eteğimin altında, bacağımın içinde var ama sen onu asla göremeyeceksin. Üzgünüm..." Luz o dövmeyi yaptırırken aklından ne geçtiğini şu an bile bilmiyordu; fakat bir gece sahneden indikten sonra kafasına esmiş ve yaptırmıştı. Bacağının iç kısmındaki kırmızı gitara sarılmış yeşil yılan dövmesi belki de onun bastırılmış gitar çalma tutkusunu yansıtıyordu. Ya da o gece içkiyi biraz fazla kaçırmıştı. JJ güçlü bir kahkaha atınca başı arkaya düştü. Rich de bu gülüşe daha cılız ve erkeksi bir gülüşle katıldı.

"Sıkı kız." Rich'in yorumu üzerine Luz biraz kızardı ama bu iki yüksek testosterona pabuç bırakacak değildi. JJ çapkın bir şekilde göz kırptı. Eğer Luz yerinde başka bir kız olsa ya da Luz, Damien tarafından aldatılmış, hayatı boka batırılmış olmasa bu göz kırpışla çoktan JJ'in üzerine atlardı.

"Dövmenin yolunu dudaklarımla bulmak isterdim." Dudaklarını seksi bir şekilde öpücük yaparak Luz'a gönderdi. Luz ona gözlerini devirerek kısa kareli eteğinin uzamasını ümit ederek aşağıya doğru çekiştirdi. Rich bir kahkaha attı. JJ yerinden kalkarak Rich'in az önce yerine koyduğu gitarı alıp piyanonun taburesine ters bir şekilde oturdu, gözleri Luz'un üzerindeyken dilini beyaz dişlerinde kaydırdı.

"Senin için gitar çalsam seni tavlamam için yeterli olur mu?" Luz bu oyunu sevmişti. Zor kadını oynamak eğlenceli olabilirdi, daha önce hiç bu tarz oyunlar oynamamıştı. O Damien için her zaman *kolay* olmuştu, aslında onu *kolay* yapan Luz'un karakteri değildi. İçindeki aşk sandığı duygu onu *kolaylaştırmıştı*. Luz kafasını iki yana sallarken yüzüne çapkın bir sırıtış yerleştirdi.

"Daha öncede söylediğim gibi rockla ilgilenen erkeklerle ilgilenmiyorum. Gitar numaranı konserlerde senin için deli olan hayranlarına saklamalısın." JJ dudaklarını büzerek elini gitarın tellerinde gezdirdi, nasırlı parmakları kesinlikle seksi görünüyordu. Elleri çok güçlüydü.

"Senin de bir Araf hayranı olduğunu sanıyordum."

Luz kıkırdadı.

"Kesinlikle öyleyim, hem de en sıkısından." Rich araya girerek Luz ve JJ arasındaki atışmayı böldü.

"Hiç konserlerimizden birine geldin mi?" Luz kafasını iki yana sallarken gülümsemesi soldu.

"Hayır, bunun için o kadar maddi özgürlüğüm olmadı. Ama tüm konserlerinizi televizyondan takip ettim, evde olmadığımda onları kayıt bile ettim." Rich güldü, gülüşüyle yanaklarındaki gamzeler belirginleşti. Rich ciddi anlamda yakışıklıydı, çok erkeksiydi ve sesinin ardında çekici bir yumuşaklık vardı. Kadınların ona *hayır* diyememesine şaşırmamak gerekirdi.

"Vay be! Şimdi hayranı olduğun grubun kurtuluşuna katkıda bulunacaksın. Tam kitap olacak bir hikâye..." Luz gerçekten de buna hâlâ inanamıyordu. Bunu düşünürken telefonun melodisi çantanın içinde boğuk bir şekilde duyuldu. Bir an sesin nereden geldiğini anlayamasa da sonradan çantadan geldiğini fark ederek içinde telefonu aramak için yere çömeldi. Bunu yaparken diğer iki adam gözlerini dikmiş onu izliyorlardı. Luz telefonunu çantadan bulduğu anda ekranda yanıp sönen isim ağlama isteği duymasına neden oldu. Damien arıyordu...

ALTINCI BÖLÜM

ERİYEN BUZLAR

Luz birkaç defa yutkundu, telefon ısrarlı bir şekilde çalıyordu. Rich ve JJ'in bakışlarını üzerinde hissetti.

"Açmayacak mısın?" Rich'in sesini duyunca gözlerini dehşet içinde ekranına baktığı telefondan ayırıp ona yöneltti. Ne yapacağına karar vermesi biraz uzun sürmüştü, telefonunu tamamen kapatarak çantasına geri koydu.

"Bakmayacağım." Geri dönerek koltuğa oturdu, sabahın bu saati olmasa ve karnı aç olmasa bir şişe bira içebilirdi. Ama şu an için bu pek parlak bir fikir değildi. Rich kaşlarını kaldırıp ona baktı; JJ de aşağı yukarı aynı ifadeyle Luz'u inceliyordu.

"Ailenden falan kaçmadın, değil mi? Grubun başının belaya girmesini istemeyiz... Reşit misin?" Luz anlamsız bir ifade ile suratına baktı.

"Yirmi iki yaşındayım, tabi ki reşidim ve bir ailem yok. Olmayan bir şeyden kaçamazsın..." JJ'in yüzüne oturan hüzün müydü? Luz yanlış mı yorumluyordu? Rich ortamı dağıtmak için boğazını temizledi ve JJ'ye doğru döndü.

"Hadi bir şeyler çal da Luz'a canlı bir performans dinletmiş olalım." JJ daldığı derinliklerden silkinerek çıktı. Dünyaya yeni dönmüş olduğundan bir süre anlamsızca Rich'e baktı, daha sonra kafasını sallayarak işaret parmağını Luz'a doğrulttu.

"Şimdi sıkı bir gitar solosuna hazırlıklı ol, fıstık!" Genç kadın gülümseyerek JJ'in çalmasını dinlemeye başladı. Çaldığı solo yumuşak bir melodiyle başladı. Bu melodiyi biliyordu, iki sene önce Araf'ın çıkardığı son albümün hit parçasıydı. Şarkının ismi teklifti ve bir adamın sevdiği kadına yaptığı evlilik teklifiyle ilgiliydi

Araf'ın en romantik şarkısıydı. Luz, JJ'in gitar çalmasını her zaman sevmişti. JJ aslında elektrogitar çalıyordu, Rich ise basgitar. Luz ilk defa JJ'i klasik gitar çalarken dinliyordu. Müzik o yüzden fazla yumuşaktı ama sevmişti. Çok güzeldi... Evet, elektrogitarı da sahnede tabir-i caizse uçuruyordu; ama klasik gitarla olan bağı da insanda hayranlık uyandırıyordu. Rich gibi gitarla sevişerek çalmıyordu. Hayır, gitarla sevişmek Rich'in işiydi; gerçi o sevişmeyi seven bir adamdı. Bunu yaydığı aşırı testosterondan anlamak zor değildi. Adama baktığınızda aklınıza gelen ilk şey seks oluyordu, bunu etrafına yayıyordu. JJ gitarla sevişmiyor, âdeta onunla dans ediyordu. Parmakları tellerin üzerinde tango yapıyordu. Sanki o parmaklar tellerde değil de partnerinin belinde duruyor ve onun hareketlerini yönlendiriyordu. Çok ustaydı ve kesinlikle kendine güvenerek çalıyordu. Onu dinlerken düşündüğünüz tek şey *"Vay be, kimse bu adam gibi çalamaz"* oluyordu. JJ mükemmeldi... Luz, JJ'in parmaklarının dansına ve müziğine dalmışken yemek odasının kapısı açıldı. İlk çıkan Luke oldu ve JJ müziği hemen kesti.

"Şu lanet şarkıyı duymak istemediğimi kaç defa söyleyeceğim!" Luke, JJ'ye bağırdığında yerinden sıçrayan Luz oldu. Tabi korktuğunu belli etmemek adına doğal davranmaya çalıştı. JJ gitarı yerine bıraktı, ellerini teslim olur gibi havaya kaldırdı.

"Tamam, sadece Luz'a romantik bir şeyler çalmak istedim, Luke." Luke gözlerini kısıp dudaklarını yok ederek tek çizgi haline soktu.

"Bunu, ona baş başayken yap. Evimde kimse kimse ile flörtleşmeyecek." Bakışları JJ'den kayıp doğruca Luz'a döndü. Luz onun bakışlarından kaçmadan doğrudan gözlerini dikip baktı. Gözünü ilk kaçıran o olmayacaktı. Luz'u ezebileceği bir yeni eleman, bir çaylak olarak görmesini istemiyordu. Luz güçlü olmak istiyordu. Orlando, Luke'un yanından geçerek Luz'a içeriyi işaret etti.

"Luz seninle de özel olarak konuşabilir miyim?" Luz yerinden kalktı ve Orlando'yu başı ile onaylayarak yemek odasına doğru yürüdü. Adımlarını beyni ile yönlendiriyor, sert, güçlü ve kararlı adım-

lar atmaya çalışıyordu. Çünkü yemek odasının kapısından geçmesi için Luke'un tam yanından yürümesi gerekecekti. Ona güçlü olduğunu adımları ile göstermeliydi. Yere sağlam basarak *seni ayağımın altında ezerim* mesajını ona iletmeliydi. Luke'un yanından geçerken bakışlarını üzerinde hissetti ama ona bir kere bile bakmadı. Nefes bile almadan yanından geçip yemek odasından içeri girdi. Orlando arkalarından kapıyı kapattı. Luz, Orlando'nun bir duvar kadar geniş sırtına bakıyordu. Orlando yan yana dizilmiş üç Luz kadardı, yine de onu Luke kadar tedirgin etmiyor ve korkutmuyordu. Luke, Orlando'dan çok daha cılızdı. Yani, evet, o da bir erkek için yapılıydı. Harika sportif bir inceliği vardı ama Luz'u korkutan bakışları, iğneli sözleri, yılandiliydi. Yemek odası dikdörtgen şekilliydi. Tamamen camdan iki cephesinin yarısı ön bahçeye, diğer yarısı ise yan taraftaki bahçe duvarı ile garaja bakıyordu. On iki kişilik masa oldukça kaliteli bir ağaçtandı, siyah sandalyeler masanın kahverengisini tamamlamıştı. Onun dışında burası da boştu, duygusuzdu... Bu kadar mobilya vardı ama başka özel hiçbir şey yoktu. Tam karşıda kovboy bar kapısı ve tezgâh göze çarpıyordu. Mutfağın orada olduğu açıktı. Orlando ona sandalyelerden birini işaret etti.

"Otursana." Luz onu dinleyerek önündeki sandalyeyi çekip oturdu. Orlando tam karşısındaki sandalyeye yerleşip ellerini masaya koydu ve onları birbirine kenetledi. Bu konuşmayı Luz'a grup lideri olarak yapacaktı, bunu beden diliyle yansıtmayı ihmal etmiyordu.

"Bak, Luz, Luke ile elektriğinizin tutmadığının farkındayım ama Luke böyledir. Yani sadece sana karşı değil... Önceden gerçekten harikaydı, eğlenceliydi, alçakgönüllüydü; fakat şimdi tam bir piç kurusu gibi davranıyor." Luz başını onu onaylayarak salladı. Gerçekten de Luke tam bir piç kurusu gibi davranıyordu. Oysa Luz ona hiçbir şey yapmamıştı. Tek istediği, hayallerini gerçekleştirmek için o boktan gecede ayağına gelen fırsatı değerlendirmekti.

"Ama onunla burada kalırsan daha iyi olacak. Benimle kalmanı isterim ama benim evim senin için uygun olmayabilir. Biliyorsun işte... Benim evime gelen giden çok fazladır. Gencim, Luz, dağıtmayı seviyorum. Rich desen onun evi de benimki kadar hareketlidir. JJ'in evinde kalman söz konusu bile olamaz. Hem uyuşturucu bağımlısı, hem de bir kadında aradığı tek kriter kızıl saçlı olması." Luz şaşkınlıkla Orlando'nun az önce söylediği şeye kilitlendi. JJ uyuşturucu bağımlısı mıydı? İyi ama o kadar eğlenceli, hayat dolu, yakışıklı bir adam neden uyuşturucu kullanma gereği duyardı. Ayrıca şu kızıl saç meselesini de hiç anlamamıştı... Kızıl saçın nesi vardı ki? Sarı gibi, siyah gibi bir renkti.

"Peki ya Luke? Neden onun evi benim için daha iyi olsun?" Orlando kaşlarını kaldırıp omzunu silkti.

"Daha önce de söylediğim gibi, melankolik takılıyor. Biliyorsun işte iki sene önce Allison onu terk etti ve Luke kadınlardan, ilişkilerden uzak durmaya başladı. Uyuşturucu kullanmayacak kadar iyi aile çocuğudur. Tek kötü alışkanlığı içki. Onu da kendini kaybetmeden içer. Tabi kötü günleri de olmuyor değil, bazen çok sarhoş olur ama kimseye zararı dokunmaz." Luz anlıyormuş gibi başını salladı. Aslında anlamıyordu... Luke çok yakışıklıydı, mükemmeldi. Neden kızlarla ilgilenmiyordu? Ya da ilişkilerle? Allison ile neden ayrıldıklarını merak etmeye başladı; normalde sevdiği grupların magazin haberleriyle ilgilenmezdi. Onları hiç umursamazdı; onun için önemli olan yaptıkları müzikti. Kimle gezmiş tozmuşlar, kimi becerişler, nerede dağıtmışlar... Bunlar Luz'un hiç umurunda değildi.

"Bir otelde kalabilirim..." Bunu söylemişti ama cebinde otelde kalacak kadar parası yoktu. Birden bunu söylediğine pişman oldu. Orlando kabul ederse sokakta yatmak zorunda kalabilirdi.

"Seni bir otele yerleştirebiliriz tabi ama bu senin için biraz riskli... Yani hayati riskler bile olabilir." Luz anlamsızca gözlerini kısarak Orlando'ya baktı. Hayati risk ile otelde kalmasının ne ilgisi olduğunu düşünüyordu. Tabi Orlando açıklamasını yapana kadar bunu bilemeyeceğinin de farkındaydı.

"Kadın hayranlarımızın fanatikliğini biliyorsun. Bu hayranlık bazen tehlikeli olabiliyor... Bazen de işler çığrından çıkıyor ve bize yakın kadınlara saldırabiliyorlar." Luz belirgince yutkundu. Gerçek-

ten bazen manyaklık derecesinde hayranlıklar bu insanların kız arkadaşlarına ya da çevrelerindeki kızlara zarar verebiliyordu. Luz böyle birkaç haber okumuştu. Şimdi grupta olması kızların nefretini üzerine çekebilir miydi? Çekmemesini istiyordu ama içten içe ondan nefret edebileceklerinin de farkındaydı.

"Tabi bunun dışında bir de kan emici magazin ordusu var. Gruba dâhil olduğu duyulduğu anda her an her yerden fırlayıp seni canından bezdirebilirler. Bu durumda özel hayatı da unutman gerekiyor. En iyisi gruba alışıp turneler başlayana kadar Luke'un evinde kalman olacaktır." Luz bunun *en iyisi* olduğundan şüpheliydi ama Orlando da haklıydı. Hem bu anlattıklarından deli gibi de korkuyordu. Yani Luz'un yıllardır hayalini kurduğu şey şimdi onun en büyük korkusuna mı dönüşüyordu?

"İyi de o beni burada istemiyor. İstenmediğim bir yerde nasıl kalabilirim?" Orlando gülümseyerek biraz Luz'un gerginliğini aldı. Hipnotize eden bir gülümsemesi vardı. Dişlerinin hepsi aynı sıradaydı ve bembeyazdı. Ayrıca yanağının iki tarafında belirgin gamzeler vardı. Güldüğünde ortaya çıkıyor. Orlando'nun sert yüz hatlarını yumuşatıyordu.

"Merak etme, ben onunla konuştum, sorun çıkarmayacak." Luz gözlerini kocaman açarak Orlando'ya baktı.

"Ona... Ona anlatmadın değil mi?" Orlando'nun yüzündeki gülümseme silindi.

"Bunu nasıl düşünürsün, Luz? Anlatmayacağıma söz verdim. Ben her zaman sözlerimi tutarım." Orlando son söylediğinden sonra duraksayarak uzaklara daldı. Luz bunun pek üzerinde durmadı, tabi bir anlık korkusunun rahatlamaya dönüşerek bedeninden uzaklaşmasına izin vermekle meşguldü. Kimsenin acımasına ihtiyacı yoktu, bunların hepsi başına gelmişti; çünkü Luz buna izin vermişti. Hep onun suçuydu, yaşadıklarını öğrenip salaklığına acımalarını istemiyordu.

"Özür dilerim. Bilirsin, seni daha tanımıyorum ve söylersem... Bana farklı davranacaklardı, kimsenin bana acımasını istemiyorum." Orlando masanın üzerinden Luz'un eline uzanarak küçük beyaz elini iri avuçlarının arasına aldı. Bateri çubuklarını tutmaktan ve çevirmekten nasırlaşmış parmaklarını Luz'un narin ellerinde gezdirdi.

"Merak etme, Turuncu. Kimseye anlatmayacağım... Senden tek istediğim Luke'un piçliklerini biraz idare etmen." Luz sanırım bir süre o şımarık çocuğa katlanabilirdi, yani daha doğrusu katlanmaya çabalayabilirdi. Orlando'yu onaylayarak başını aşağı yukarı salladı.

"İdare edeceğim. Teşekkür ederim, Orlando. İyi ki karşıma çıkmışsın." Orlando güçlü bir kahkaha ile güldü.

"Bu cümle *Orlando iyi ki kafamı kırmışsın* olmalıydı..." Luz da, Orlando'nun kahkahasına eşlik etmeye başladı. İkisi birbirinin kahkahalarında boğulurken yemek odasının kapısı JJ tarafından açıldı. İkisine kaşlarını kaldırarak baktı, daha sonra çatılmış kaşlar Orlando'ya odaklandı.

"Ben ona yaklaşamıyorum ama sen burada onu tavlamaya mı çalışıyorsun?" Luz'un yüzündeki gülümseme silindi, bakışlarını JJ'ye odaklarken son derece tehditkâr görünüyordu. Orlando ise rahatça gülümsemeye devam ediyordu.

"Saçmalamayı kes JJ. Eğer Luz ile flört ediyor olsam bunu açık açık söylerdim. Sen ona neden yaklaşmaman gerektiğini çok iyi biliyorsun..." Luz'un öfkesi yerini meraka bırakmıştı. JJ'in neden Luz'a yaklaşmaması gerekiyordu? Yani yaklaşmasını istediğinden değil tabi ama şu kızıl saç konusu ve Luz'a kesinlikle yaklaşma uyarıları merakını cezbediyordu. JJ, Luz'a göz kırptı.

"O istemediği sürece bir şey yapamam ama bu şansımı deneyeceğim anlamına gelmiyor..." Luz ayağa kalkarak kollarını göğsünde birleştirdi, kendini az önce kalktığı sandalyeye yasladı.

"Şansını istediğin kadar deneyebilirsin. Sen ve senin gibi hiçbir rock yıldızıyla ilgilenmiyorum ve ilgilenmeyeceğim." Orlando gülümseyerek JJ'ye göz kırptı.

"Neyse ki Luz kendini senden koruyabilir. Onu diğer kızıllarla karıştırma." JJ dudaklarını bükerek sevimli bir surat ifadesi takındı.

Gerçekten bu adamın elde edemeyeceği bir kız yoktu. Çok sevimliydi, bu sevimliliğe gizlenmiş inanılmaz da bir yakışıklılığı vardı. Ayrıca dilini kullanmasını da çok iyi biliyordu ve Luz o dili sadece konuşmak için kullanmadığından da emindi. JJ, Luz'a göz kırptı.

"Sonuna kadar deneyeceğim ve pes etmeni umacağım." Luz gülerken kafasını iki yana salladı. Bu sırada Orlando yerinden kalktı.

"Benim gidip Martin'le görüşmem gerekli. Onunla görüştükten sonra sözleşmeni imzalarız." Luz kafasını salladı. Sözleşmeyi imzalayana kadar kalp krizinden ölmek istemiyordu ve bu kadar heyecan onu kalp krizi noktasına sürükleyebilirdi.

"Bu arada Martin önce seni bir görmek isteyebilir." Luz birden kızardığını hissetti. Birilerinin sanki bir et parçası gibi onu incelemelerinden nefret ederdi.

"Ayrıca, mutlaka senden imaj değişikliği de isteyecektir. Fazla acı çekmemek için ona uyabilirsin ama asla yapmak istemeyeceğin bir şeyi de yapmak zorunda değilsin." Luz'un gözü gitgide korkuyordu. Tamam, ünlü bir rock yıldızı olmanın kolay olmayacağını biliyordu ama o daha ünlü değildi. Şimdiden bu kadar büyük bir baskı altına girebileceğini düşünememişti. Üçü birlikte yemek odasından çıktıklarında Luz'un diz kapaklarından aşağısı tutmuyordu. Orlando onu burada bırakıp gidecekti. Burada... Luke King'in evinde... Luz belirgince yutkunup uzaklara bakarken Orlando kapının önünde Luke'la konuşuyordu. Acaba Luz'un burada kalmasına onu nasıl ikna etmişti? Ona yaşadıklarından bahsetmediğini düşünüyordu. Orlando gerçekten de güvenilir duruyordu. Luz zaten ilk karşılaşmalarında ona gerçekleri bu yüzden anlatmıştı ama Luke King de ondan nefret ediyordu. Bu apaçık ortadaydı, çok kuvvetli bir neden olmadıkça Luz'u evine alacak bir insan değildi. Bunu düşünürken omuzuna dokunan bir elle yerinden sıçradı. Rich gülümseyen bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Fena dalmışsın. Çok korktun mu?" Luz şaşkınlıkla kafasını iki yana salladı.

"Pizza sipariş ediyoruz. Sabahın bu saatinde yemek istemezsen senin için başka bir şeyler de söyleyebiliriz." Sabah sabah pizza yemek Luz için hiç sıkıntı değildi. Üç yıl dört erkekle aynı evde yaşamış biri olarak sabah pizza yemek ona çok da garip gelmiyordu.

"Sorun değil, keyfinize bakın." JJ araya girerken kendini sert bir şekilde koltuğa attı.

"Vay canına... Sabah pizzasına *hayır* demeyen bir kız. Hayallerimin kadını olmaya adaysın." Luz, JJ'ye dayanabilecek bir kadın olduğundan şüpheliydi. Hâlâ ayakta dururken ne yapması gerektiğine karar veremiyordu. Bu evde nasıl kalacaktı? Kendini ip üstünde akrobasi yapıyormuş gibi hissediyordu. Rich gitarı alarak tıngırdatmaya başladığında bakışlarını ona çevirdi. Luke bu sırada kapıyı kapatmış onlara doğru yürüyordu. Luz'un gerginliği bir kat daha artmış, ellerini bile koyacak bir yer bulamıyordu. Luke doğruca Luz'a baktı.

"Otursana..." Tek kelime aralarındaki buzları eritmek için pek faydalı olmamıştı. Luz başını sallayarak Rich'e yakın tekli koltuğa oturdu, aslında JJ'in yanında bolca yer vardı fakat ona fırsat tanımak istemiyordu. JJ, Luke'a baktı.

"Pizza sipariş eder misin? Açlıktan ölüyorum." Bu sızlanmasına karşılık Luke belirgin bir şekilde hırladı; Luz ona bakmaktan kaçınıyordu. Tüm dikkati Rich'in gitarın üzerine gezdirdiği parmakları ile duyulan hafif melodiydi. Sanırım bildiği bir melodi değildi, öylesine çalıyordu. Fakat olağanüstüydü. Rich gitarla sevişiyordu... Onu sanki çok güzel ve narin bir kadınmış gibi kucağında tutuyor, parmaklarını da bir kadının en edepsiz yerlerini okşarcasına tellerde dolaştırıyordu. Onları takip eden bloglardan birinde Rich için *Seks Tanrısı* dediklerini okumuştu. Gitar çalışını böyle yakından izlemek bunu söyleyenlerin haklı olduğunu gösteriyordu. Bir gitara böyle dokunan bir adam bir kadını arzudan çıldırtabilirdi. Rich ağzı açık bir şekilde kendini izleyen Luz'u fark ederek gülümsedi.

"Gitar çalabiliyor musun?" Luz kendisine sorulan soruyu anla mak için beyninde birkaç defa döndürmesi gerekmişti. resmen bir tür transa geçmişti. Kafasını hızla iki yana salladı.

"Hayır. Çok istedim ama hiç çalmadım. Bir iki kere bateri çal mıştım." Luz'un çalabildiği tek bir müzik aleti yoktu. Aslında Da mien birkaç defa ona bateri çalmayı göstermişti. Çok da yetenekli olduğunu düşünüyordu fakat daha sonra hevesi kırılmıştı.

"Bateri çalabiliyor musun?" JJ'in sorusu üzerine Luke telefon elinde Luz'a kilitlenmişti. Neden böyle bir şey söylemişti ki? Bu konuda çok da iyi sayılmazdı, bu adamlar kraldı... O ise bir iki defa bateri çaldı diye hemen bunu ortaya atmıştı. Utançla bakışlarını kaçırdı.

"Çok iyi değilim. Sadece birkaç defa çaldım, hepsi o." JJ kısa tukta öne doğru eğilip saçındaki tokayı çıkardı. Açık kumral saçları omuzlarının üzerine döküldü ve bu ona çok vahşi bir hava kattı. Saçlarının dağılması için kafasını iki yana salladı, bunu yaparken parmaklarını da ince saç tellerinin içinden geçirdi.

"Seni tavlamam lazım, Luz. Artık kaçışın yok..." Luke gözlerini devirirken kaşlarını belirgin bir şekilde çattı.

"Şunu kes, JJ! Gruptan kimseyle çıkamazsın veya yatamazsın." JJ şımarık bir çocuk edasıyla omuzlarını silkti.

"Dediğim gibi, daha sözleşmeyi imzalamadı, hâlâ zamanım var." Luz bıkkınca bir nefes verdi.

"Daha önce defalarca söylediğim gibi, erkeklerle ilgilenmiyorum." JJ'in gözlerinde beliren parıltı Luz'un az önce kurduğu cümleyi tekrar gözden geçirmesine neden oldu. Yanlış bir şey söylemediğine emindi.

"Lezbiyen misin?" Luz şaşkınlıkla gözlerini kocaman açtı. "Tanrım! Çok seksi." Bu adamın seksi olmadığı bir durum var mıydı? Luz'un rengi gitgide pembeden kırmızıya geçiş yaparken sesini biraz yükselterek konuştu.

"Hayır! Tabi ki lezbiyen değilim. Sadece bir ilişki istemiyorum. Cinsel ya da normal, hiçbir şekilde." Luke pizza siparişini verip telefonu kapattı. Rich gözünü gitarından Luz'a çevirdi.

"Boktan bir ilişkiden mi çıktın?" Luz durumunu anlayan birinin olmasına sevindi. Gerçekten de bombok bir ilişkiden yeni çıkmıştı. Kafasını onu onaylayarak salladı. Luke konuyla ilgilenmiyor gibi görünse de JJ'in yanına oturarak umursamazsa tişörtünü, saçlarını düzeltirken kulağı onlardaydı.

"Aynen öyle. Uzun süre erkek bile görmek istemiyorum." Rich grubu işaret etti.

"Bu pek ihtimal dâhilinde değil, dört erkekle kapana kısılmış oldun." Haklıydı... Hem de dört testosteron zengini süper rock yıldızı ile kapana kısılmıştı. Çoğu kızın rüyası olsa da Luz olaya o şekilde bakmıyordu. Bu durum onun için hayallerine uzanan yolda atılmış büyük bir adımdı.

"Bu benim için çok farklı... Yıllarca hayalini kurduğum şeye attığım ilk adım. Sizinle olmak bana asla rahatsızlık vermez." Rich sıcak bir ifade ile başını sallarken Luke dudağının kenarını dişleyerek onlara bakmaya devam etti.

"Yani hiç şansım yok mu diyorsun?" JJ'in mahcup sorusu Luz'u gülümsetti.

"Hayır, üzgünüm..." JJ yumruklarını sıktı.

"Seni üzen piçi öldürebilirim. Senin kadar mükemmel bir kızı nasıl üzer ve benim seninle olan şansımı elimden alır?" JJ'in şakadan sert görünüşü üzerine Luz güçlü bir kahkaha attı. Uzun zamandır böyle içten kahkaha attığını hatırlamıyordu. Bunun üzerine JJ gülümsedi.

"Tamam, JJ, kızı rahat bırak." Luke'un uzun zaman sonra konuşmaya dâhil olması Luz'u şaşırttı. Ayrıca Luz'u koruması da aralarındaki buzların erimesine işaret olabilir miydi? Luz gruptan kimseyle kötü olmak istemiyordu. Özellikle çocukluğundan beri hayran olduğu Luke King ile...

YEDİNCİ BÖLÜM

KAHVE İÇER MİSİN?

Sipariş ettikleri pizzalar gelene kadar Rich'in çaldığı melodiler dinleyip öylece oturdu. Luke, JJ ile ne olduğunu anlayamadığı bir konu hakkında konuşuyordu. Luz bu sohbete girmeye pek hevesli değildi. Yabancılığı daha üzerinden atamamıştı, tabi bütün gece uyumadığı için üzerine bir karabasan gibi çöken uyku hali de etrafta konuşulanlara karşı anlama kapaklarını kapatmasına neden oluyordu. Şu an bir saat uyku için her şeyi verebilirdi. Kapı çaldığında Luz

yerinden kalkıp kapıya yöneldi. Birkaç saniye sonra elinde iki büyük pizza kutusuyla yemek odasına yöneldi. Arkasını dönerek.

"Hadi beyler..." dediğinde Luz buna pek alınmamıştı ama Luke yine de düzeltme yaparak "ve hanımlar..." diye ekledi. Hepsi yerlerinden kalkarak yemek odasına yönelirken Luz ayaklarını yere sürüyerek en arkadan onları takip ediyordu. Pizza kutularının başına üşüşen adamlara baktı, gerçekten acıkmış görünüyorlardı. Luke gözlerini devirirken,

"Herkes bira içiyor, değil mi?" dedi. İki adam da ağızlarına attıkları pizza lokmalarını yutmadan onu onayladılar. Luz kapı girişinde öylece dikiliyordu. Gerçekten fena halde yabancılık çekiyordu. Luke onun yanından geçerken buz mavisi gözleri üzerine kilitlendi.

"Ya sen, Luz?" İsmini tonlama şekli Luz'da kısa süreli bir denge kaybı yaratsa da bunun uykusuzluktan olduğunu düşünüyordu.

"Efendim?" Luke'un dudak kenarı belli belirsiz kıvrıldı ya da uykusuzluk yüzünden Luz'a öyle geldi.

"Bira? İçer misin?" Başını onu onaylayarak salladı. Sabah saati olması umurunda değildi. Gerçekten biraz alkole ihtiyacı vardı. Luke bira almak için bara yöneldiği sırada JJ ona yanındaki boş sandalyeyi işaret etti.

"Otursana, Luz." Pizza sosuna bulaşmış parmaklarını yalarken çok çekici görünüyordu. Luz onun yanına oturmalı mıydı? Rich masanın başında oturuyordu, bu durumda Luke ile oturması gerekebilirdi ki nedense onunla oturmaktan da korkuyordu. JJ'in yanına yürüyüp sandalyeyi çekti. Otururken eteğini topladı. JJ bir dilim pizza alıp kartonun üzerine bıraktı.

"Teşekkür ederim." JJ'in bıraktığı pizzayı ağzına götürüp bir ısırık aldı. Bu pizza Luz'un yediği ucuz pizzalara kesinlikle benzemiyordu. Bayılmıştı... Farkında olmadan ağzından bir "ımmm... " sesi çıkardığında JJ bir küfür savurdu.

"Lanet olsun, Luz! Bir daha sakın o sesi çıkarma. Şansını fazla zorluyorsun." Luz utançla başını öne eğdi. Bu sırada Luke bira şişe-

lerini herkesin önüne dağıtıp Luz'un karşısına oturdu. Onun yüzüne bakarak nasıl yiyecekti?

"Beğendin mi?" Luke'un sorusuna şaşırdı. Onun beğenip beğenmemesiyle mi ilgileniyordu?

"Bayıldım! Benim yediğim ucuz pizzalardan çok farklı." Rich nefes almadan pizzasını yerken güldü. Luke üçgen dilim pizzanın ucundan büyük bir ısırık aldı. İyice çiğneyip yuttuktan sonra bira şişesine uzandı. Luz kendi pizzasını kemirirken gözü Luke'un üzerindeydi. Neden yaptığını bilmiyordu ama Luke'u izlemek istiyordu. Luke, Luz'un ona baktığını fark etmiş olmalı ki gözleri genç kızın üzerinde kilitlendi.

"Anlat bakalım, Luz. Orlando seni nasıl buldu?" Luz yutkundu, birasına uzanıp büyük bir yudum aldı. Nasıl cevap vermeliydi? Bu durumu Orlando ile konuşmadığı için kendine küfürler ediyordu. Nispeten de olsa doğruyu söylemek istiyordu fakat o zaman Orlando'nun sırrına ihanet etmiş olur muydu? Bu adamlar onun orayı uyuşturucu için geldiğini anlarlar mıydı?

"Ben LA'da bir barda şarkı söylüyordum. Grubumla birlikte." Grup dediği anda aklı yaşadığı iğrenç şeylere kaydı. Damien muhtemelen onu hâlâ arıyordu ama telefonunu kapattığı için ona ulaşamayacaktı. Sürekli böyleydi, o madde etkisindeyken bambaşka bir adam oluyordu, sabah olunca da hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu. Luz artık büyümüştü. O iğrençliğe daha fazla katlanacak değildi.

"Ve Orlando tesadüfen sesini duydu, büyülendi, öyle mi?" Luke'un kaşlarını kaldırarak söyledikleriyle Luz iyice gerildi. Tedirgince yerinde kıpırdandı.

"Hayır, tam olarak öyle değil... Erkek arkadaşımla kavga ettim ve evden çıktım ama gidecek bir yerim yoktu. Sonra Orlando'ya çarpıştım. Onun Orlando Hard olduğunu bilmiyordum, bu yüzden de biraz sert çıktım. Çarpışma sırasında şarkı sözü defterim ve Access cd'lerim yere düştü. Orlando defteri bu şekilde gördü..." Luz'un tüm nefeste sıraladığı şeyler yalan değildi, hepsi doğruydu ama sadece

ayrıntılara yer vermemişti. Üç adam da donmuş, ona kilitlenmişti. Luke anlıyormuş gibi başını salladı. Luz gerçekten anladığını umdu.

"Onu takip eden takıntılı hayranlarımızdan değilsin yani, onunla bu şekilde karşılaşmadın?" Luz şaşkın bir şekilde Luke'a baktı. Gerçekten de böyle yaptığını mı düşünmüştü? Luz onların konserlerine bile gidemiyordu; kaldı ki nerede oturduklarını takıldıkları yerleri bilmesinin de imkânı yoktu. O sadece onların müziğine hayrandı.

"Ben bir sapık değilim. Evet, size hayranım ama hayran olduğum şey sizin yakışıklılığınız ya da etrafa yaydığınız seks bulutu değil. Ben sizin müziğinize hayranım. Kendinizi bu kadar ucuz görmeniz çok acı, siz bir parça yakışıklı yüz ve seksi vücuttan fazlasınız." Luke kaşlarını çatarak uzunca bir süre Luz'u incelerken diğer grup üyeleri de Luke'tan farksız değildi. Bu sessizliği ilk bozan Rich oldu.

"Luz... Sen gerçek bir müzisyensin." JJ de başını salladı.

"Sen hayatım boyunca tanıdığım en harika insansın." JJ'in hayranlık dolu bakışları nedeniyle yüzünde bir ısınma hissetti. Luz bunu hak etmiyordu. O basit bir kızdan başka bir şey değildi. Luke hâlâ tek kelime etmemiş, sadece Luz'a bakıyordu. Luz şu an onun aklından geçen şeyleri deli gibi merak ediyordu. Rich birasının yarısını tek dikişte içti.

"Kızı rahat bırakın, daha ilk günden bu kadar sorgu yeter. Hem çok yorgun görünüyor. Luke ona bir oda versen fena olmaz." Luz şimdi tekrar Luke ile kavga etmeye başlayacağını düşünüyordu; ama hiç tahmin etmediği bir şey oldu. Luke başını salladı.

"Sanırım haklısın, Rich." Yerinden kalkarken Luz'a bir bakış attı.

"Yemeğin bittiyse sana odanı göstereyim, yorgun görünüyorsun." Evet, çok ama çok yorgundu. Hatta ağzını açıp birkaç lokmayı zorlukla çiğnemişti.

"Evet, aslında çok yorgunum." Luz da sandalyesinden kalkıp çocuklara *afiyet olsun* diyerek Luke ile birlikte yemek odasından

çıktı. Luke kapının kenarında duran valizi ve sırt çantasını alırken Luz hemen öne atıldı.

"Şey... Onları ben alabilirim." Luke omzunu silkti.

"Önemli değil, ben taşırım." Luz tam ne kadar kibar olduğunu düşüneceği sırada Luke yine piçliğinden taviz vermedi.

"Madem sana katlanıp misafirperver davranmak zorundayım, yapabileceğimin en iyisini yapayım. Herhalde bu yaptıklarımdan fazlasını da beklemezsin." Luz kibar olmak adına kendi kendine birkaç nefes alıp verdi. Diyaframına hava doldurup geri verdikçe sinirinin geçeceğini düşünüyordu ama geçtiği söylenemezdi. Neden bu kadar kaba davranmak zorundaydı ki? Gerçekten mecbur olmasa burada kalacağını mı düşünüyordu? Bir mecburiyetten başkasına sürüklenmişti. Geniş salonun ortasından sarmal bir şekilde yukarı uzanan metal merdivene doğru yöneldiler. Luke önde Luz ise bir adım arkasında merdivenleri çıktılar. Sağ tarafa uzanan koridora girip ikinci sıradaki kapının önünde durdular. Evin donukluğu burada da devam ediyordu. Siyah parlak zemin gri renk bir tablo bile asılı olmayan duvarlar. Siyah ağaçtan kapıyı tek eliyle açarak önce Luz'un geçmesi için kenara çekildi. Luz içeri adım attı. Oldukça şık, derli toplu bir yatak odasıydı. Odanın bir cephesinden arka bahçenin enfes manzarası görünüyordu. Tam ortada kocaman siyah demir başlıklı yatak duruyordu, Luz bu yatağın çift kişilik olduğunu sanmıyordu. Daha önce böyle büyük bir yatak görmemişti. Yatağın iki yanında koyu yeşil ve siyah renklerde iki komodin, tam karşı duvarda da komodinlerle aynı renkte gömme dolap vardı. Burada halı olması sevindiriciydi. Yeşil, beyaz ve siyah tonlarındaki halı odanın renk uyumuna ihanet etmemişti. Tabi yine perde yoktu, boş pencereler odayı çıplak gösteriyordu. Pencerenin önünde beyaz renk berjer koyu renkleri sadeliğiyle bölüyordu. Luke kapının kenarındaki aynalı dolabın yanına valizi ve sırt çantasını bırakarak sol taraftaki kapıyı işaret etti.

"Orada bir banyo var. Daha önce odada kimse kalmadığı için hiç kullanılmadı; ama eve gelen görevliler ihtiyaç olabilecek her şeyi koymuşlardır." Luz, Luke'a doğru döndü.

"Çok teşekkür ederim." Luke bir şey söylemeden omuzlarını silkti, elini siyah saçlarının içinden geçirip zaten dağınık olan saçlarını biraz daha dağıtırken Luz onun hareketlerine takılıp kalmıştı.

"Ben çıkayım, sen de dinlen. Buna ihtiyacın var gibi görünüyor." Luz onu onaylarken Luke arkasını dönüp kapıdan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Luz birkaç dakika orta yerde dikildikten sonra valizini açarak içinden pijamalarını çıkardı, doğruca banyoya girdi. İçerisi çok düzenli ve temizdi. Lüks bir otel banyosuna benziyordu. Hayır, lüks otellerde kaldığından bilmiyordu, sadece televizyonda dönen otel reklamlarında görmüştü. Kapıyı arkasından kilitleyip pijamalarını lavabo tezgâhına bıraktı. Aynadan yansımasına baktığında kendi bile bir adım geriledi. Bu hali neydi böyle? Kızıl saçlarının dalgaları birbirlerine girmiş, karman çorman duruyordu. Tepelerindeki elektriklenmeden bahsetmiyordu bile. Dünkü makyajından geriye kalan tek şey sol gözündeki rimeldi, sağ gözünde ise hiçbir şey yoktu. Moraran gözaltları *ne olur yat ve bir hafta hiç uyanma* diye haykırıyordu. Sararmış yüzünde ellerini gezdirdi. Berbat görünmenin resimli bir tanımı olsa, Luz'un şu anki durumunun resmi en aydınlatıcı resim olurdu. Luz suyu açarak yüzünü yıkadı, sol gözündeki rimelin çıkması için yüzünü iyice sabunladı. Havluluğa asılmış yüz havlularından birini alıp kuruladı. Kıyafetlerini çıkarıp ne yapacağını bilemeyerek lavabo tezgâhına, pijamalarının yanına bıraktı. Kendini inanılmaz derecede yabancı hissediyordu. Damien'ın evine ilk taşındığındaki halini hatırladı. Gerçi kendini o zaman bu kadar yabancı hissetmemişti. Çocukları da, Damien'ı da tanıyordu. Hepsi ile anlaşıyordu, ayrıca Damien da köpek kulübesi gibi bir evde yaşıyordu ki Luz'un alışkın olduğu ortamdı. Fakat bu evde, eşyalarda, grupta Luz'dan tamamen farklıydı. Luz pijamalarını giyerek tekrar odaya döndü. Üzeri özenle örtülmüş olan yatağın siyah parlak yatak örtüsünü kaldırdı. Petrol yeşili saten nevresim takımları Luz'un gözünü alıyordu. Her şey gerçekten tamamen

değişmişti, değil mi? Yatağa girerek soğuk nevresimlerin bedeninin ısısına uyum sağlamasına izin verdi. Yumuşak kabarık yastık bile onun her gece kafasını koyduğu yastıktan çok ama çok farklıydı. Evin siyah camları içeri giren güneş ışığını engelliyordu ama yine de kurtulan birkaç güneş ışığı yatağın ayakucuna vuruyordu. Luz gözünü tavana dikerek düşündü. Düşündüğü şeyler uykusunu kaçırıyordu fakat şimdi uyumaya ihtiyacı vardı. O yüzden gözlerini kapatarak uykuya daldı. Luz gözünü açana kadar kaç saat uyuduğunun ya da evrende neler olduğunun farkında bile değildi. Şu an kıyamet kopmuş ve dünya tepe taklak olmuş bile olabilirdi; daha önce hiç böyle uyuduğunu hatırlamıyordu, uykuları hep bölük pörçük olurdu. Odanın içi tamamen karanlığa boğulmuştu. Eşyalar birer siluet halinde görünüyordu. Kafasını pencereye çevirdiğinde ağzından bir küfür çıktı. Güneşin yerini parlak yıldızlar ve simsiyah bir gökyüzü almıştı. *Lanet olası siyah camlar* diye düşündü, bu kadar uyumamalıydı... Yerinden bir hışımla kalkıp üstünü bile değiştirmeden kapıdan çıkıp merdivenlere yöneldi. Çıplak ayakları taş zeminin serinliğine değdikçe ufak bir irkilme yaşıyordu. Ama birkaç adım sonra buna alıştı. Hava gerçekten çok sıcaktı, taşların soğuğu iyi hissettiriyordu. Cılız bir müzik etrafı sarıyordu, odadan duymamasını ses geçirmeyen duvarlara bağlamıştı. Ama müzik koridoru sarmalıyordu. Piyano sesi harika bir eko ile üst kata ulaşıyordu. Luz merdivenlerden inerken tamamen müziğe doğru gidiyordu. Salona girdiği anda kısılmış cılız sarı ışıkların altında piyano başında oturmuş parmaklarını tuşlarda gezdirip bu harika melodiyi yaratan Luke'u gördü. Luke'u dakikalarca kıpırdamadan, hatta nefes bile almadan izledikten sonra salonda başka kimse olmadığını fark etti. Çocuklar neredeydi? Luke ile bu kocaman evde yalnız mı kalmıştı? Hayır, sıradan bir Luke bile değildi. Luke King ile kocaman evde yalnız kalmıştı ve o şu anda daha önce sadece bir konserinde gördüğü şekilde piyano çalıyordu. Hayır, onu ilk defa piyano çalarken görüyordu. O konserde çaldığı orgtu ve bundan üç ya da dört yıl önceydi. Luke sanki birinin varlığını hissetmiş gibi müziği keserek kafasını arkasına doğru çevirdi. Luz kendini bulunmaması gereken bir yerde görmemesi gereken bir şeyi görmüş gibi suçlu hissederek kalakaldı.

"Ô-zür dilerim... Ben bölmek istememiştim, akşam olduğunu fark edince..." Luke kafasını iki yana sallayarak yerinden kalktı.

"Önemli değil." Luke gözlerini Luz'un yüzünden üzerindeki pijamasına kaydırdığında Luz da bakışlarını Luke'tan ayırıp kendine baktı. Evet, mavi ayıcıklı pijama takımı kesinlikle bir rock yıldızının giyebileceği, hatta ve hatta görebileceği bir şey değildi. Ama Luz henüz bir rock yıldızı değildi ve olduğu zamanda ayıcıklı pijamalarını giymeye devam etmek istiyordu. Fakat Luke onu bu şekilde inceldiğinde utanarak kızardı. Dikkati üzerinden çekmek ve konuyu değiştirmek adına bir hamle yapmaya karar vererek,

"Herkes nerede?" diye sordu.

"Herkesin kendi evi ve hayatı var. Turne dışında özgürüz." Luz anlayarak başını salladı. Evlerine gitmiş, onu da Luke'la yalnız bırakmışlardı. Şu turnenin bir an önce başlamasını istiyordu.

"Saat kaç oldu. Sanırım biraz fazla uyumuşum." Luke belli belirsiz gülümseyerek kendini koltuğa attı.

"Dokuzu biraz geçiyor." Luz'un hayretle ağzı açık kaldı.

"Tanrım! Neredeyse tüm gün uyumuşum." Luz'u onaylayarak başını salladı.

"Sanırım uzun bir gece geçirmişsin." Gerçekten de çok uzun ve berbat bir geceydi. Luz hayatı boyunca bir daha öyle bir gece yaşamak istemiyordu; ürperdiğini hissederek kollarını göğsünde birleştirdi.

"Uzun ve zor bir geceydi." Luke ona daha fazla soru sormadı. Yerinden kalkıp yemek odasının kapısına ilerdi.

"Kahve yapacağım. İçer misin?" Luz kahve için şu an ölebilirdi ama Luke'a da kahvesini yaptırmak istemiyordu. Zaten adamın evine yerleşmişti. Luke'tan önce davrandı.

"Mutfağının yerini biliyorum. Ben yapabilirim. Nasıl içiyorsun?" Luke, Luz'un telaşlı ve ısrarcı tavrı karşısında geriledi.

"Peki, sade içiyorum. Şekersiz ve sütsüz." Luz başını sallayarak yemek odasına girerken Luke az önce kalktığı koltuğa geri oturup Luz'un arkasından bakakaldı. Aralarında oluşan bu garip durum Luz'u rahatsız ediyordu. Luke'un uzun zamandır kimseyle yaşamadığı, hatta misafir ağırlamadığı açıktı. Luz'dan da pek hoşlandığı söylenemezdi ama bir süre buna mecburlardı ve Luz için zor da olsa Luke'u alttan alıp biraz kibar davranmayı deneyebilirdi. Sokak kızı tavırlarına biraz ara vermesi gerekiyordu. Yemek odasının bitimindeki kovboy bar kapısını ittirdiği anda mutfağın ışığı otomatik olarak yandı. Tasarım Luz'u hiç şaşırtmamıştı, simsiyah ve metal renklerde mutfak tamamen son modaydı. Bir teknoloji mağazasının yeni çıkan mutfak eşyaları bölümü gibiydi. Sanırım Luke o mağazalardan birine gidip son moda ve metal renk ne varsa evime gönderin demişti. Luz kahvenin olabileceği dolabı düşünmeye başladı, nerede olabilirdi? Keşke önce yerlerini öğrenmek için Luke'tan yardım isteseydi. Birkaç dolap açıp kapattıktan sonra lavabonun üzerindeki dolapta metal kutusu içinde kahveyi buldu. Kahve makinesi ortadaki tezgâhta duruyordu ama Luz'un gördüğü tarz makinelerden değildi. Üzerinde gereksiz bir sürü parça ve düğme vardı. Makinenin başına gidip üzerindeki tuşlara baktı; nasıl çalışıyordu ki? Acaba ocakta su kaynatıp kahve yapsa ve bu saçma makineyi kullanmasa daha mı iyi olurdu? Tam öyle yapmaya karar verdiği sırada birinin onu izlediğini fark etti. Luke kapıda duruyordu, yüzünde alaycı bir ifade mi vardı?

"Makineyi nasıl kullanacağını göstermedim. Yardım ister misin?" Luz yardım teklifini geri çeviremezdi ve makineyi işaret ederek,

"Şu son teknoloji makinelerle aram pek iyi değil. Biraz yardım fena olmaz." Luke makineye ve Luz'a doğru yürümeye başladığında Luz nedensizce nabzının hızlandığını hissetti. Sanırım bir rock yıldızı ile aynı evde olmak nabzı hızlandırıyordu. Luke, Luz'un elinde sıkı sıkı tuttuğu metal kahve kutusunu alıp kahve çekirdeklerini makinenin üst kapağını açıp döktü. Daha sonra birkaç tuşa bastı, makine mavi ışıklar yakarak çalışmaya başladığında Luz makineden

çok Luke'u izlediğini fark ederek kendi kendine küfür etmeye başladı. Neden böyle aptal gibi davranıyordu? O, onların peşinde koşup sadece bir gülüşleri için bacaklarını açmaya hazır kızlardan değildi, onların müziğine âşıktı. Evet, Luke çok etkileyiciydi... Luz daha önce onun kadar çekici bir adam görmediğinden emindi. Eski sevgilisi Damien da oldukça yakışıklı, uzun boylu, mavi gözlüydü. Fakat Luke'ta acayip bir şey vardı. İnsanı ister istemez etkisi altına alıyordu. Hem de bunu insanları umursamıyormuş, hatta etrafında ne olup bittiği umurunda değilmiş gibi davranarak yapıyordu. Acaba onu bu kadar etkileyici yapan bu tavrı mıydı? Bu umursamazlığı mı onu bu denli çekici yapıyordu? Luke ellerini tezgâha dayayarak bedenini Luz'a doğru çevirdi. Luz'un gerginliği evin içinde geziyordu; evdeki sessizlik yüzünden nefes sesi bile gürültülü bir şekilde duyuluyordu. Kahve makinesi öttüğünde yerinden sıçradı. İlk defa Luke'u gerçekten gülerken gördü. Yani gerçekten... Dişlerini gösterip dudak kenarlarındaki o sevimli oyukları ortaya çıkaracak kadar gerçek bir gülücük atmıştı. Beyaz dişlerinin büyüsüne kapılırken gözlerini de kocaman açtı.

"Korktun mu?" Kafasını hızla iki yana salladı.

"Ha-yır. Sadece boş bulundum." Luke başını salladı. Yan taraftaki dolapları işaret etti.

"Orada kahve fincanları var. Alabilir misin?" Luz gösterilen dolaplara ilerledi, kayar kapaklı dolabı açıp iki beyaz fincanı çıkararak tezgâhın üzerine koydu. Luke kahve makinesinin demliğini alıp fincanları mis gibi kokan kaliteli kahveyle doldurdu. Kokusu bile insanı rahatlatıyordu.

"Pardon, sormayı unuttum. Sen nasıl içiyordun?" Luz etrafına bakındı.

"Şeker var mı?" Luke dudaklarını büzüp birkaç saniye düşündü.

"Sanırım yok... Yarın alışveriş için birini gönderirim."

"Buna gerek yok. İdare edebiliriz, yani benim için bir şey aldırma. Şekersiz içebilirim..." Tezgâhtan fincanını aldı.

"Evde hiçbir şey yok, zaten bir şeyler aldırmam lazım." Luke da kahvesine uzanırken aklına bir şey gelmiş gibi geri bırakıp buzdolabına gitti. Buzdolabının kapağını açıp içinden aldığı bir şeyi tezgâha bıraktı.

"Şeker yerine çikolatalı gofrete ne dersin? En azından bu akşamlık." Luz'a göz kırparken tekrar fincanını aldı. Luz ise az önceki göz kırpışın gerçek mi, yoksa hayal mi olduğuyla ilgili kuramlar üretiyordu.

"Teşekkür ederim..." Luke mutfağın diğer tarafındaki cam kapıya doğru yürüdü.

"Bahçede içeceğim. Gelmek ister misin?" Luz, Luke'un yanında kendini rahatsız hissediyordu ama nazik davetine de karşı çıkmak istemiyordu. Onu onaylayarak kahvesini ve çikolatalı gofretini alıp peşinden gitti. Üzerindeki ayıcıklı pijama şu an bu durum için kesinlikle uygunsuzdu. Luz da özgüven eksilere inmişti. Çıplak ayaklarıyla ahşap mazgallı verandaya çıktı. Arka bahçe muhteşemdi. Tam önünde uzanan havuza, bahçe düzenlemesine, ışıklandırmaya hayran hayran bakarken Luke'un bahçe mobilyalarının olduğu kısma ilerlediğini görerek peşinden gitti. Luke tekli koltuğa oturup ona da karşısındaki ikili koltuğu işaret etmişti. Luz ufak adımlarla koltuğa yaklaşıp oturdu. Kahvesini ve çikolata paketini sehpaya bıraktı. Luke King ile yalnızdı, onun evindeydi, hatta bahçesindeydi ve kahve içiyorlardı. Bu inanılır gibi değildi...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

ÇARPIŞMA

Luke kıza bugün çok kaba davrandığının farkındaydı. Bir yanı bunu düzeltmek için çabalamak istiyordu. Sonuçta artık grupta olacaktı ve gruptaki çocuklarla daima iyi geçinirdi. Hem Luz çok sıkı bir kızdı. Onların sadece müziklerinden etkilendiğini, onlara hayran olduğunu söylerken son derece dürüsttü, bunu hissetmişti. Kıza o ana kadar kaba davranmaya karalıydı fakat o sözler... O sözler Luke'u etkilemişti, biraz zorlarsa Luz'la gruptaki diğer çocuklarla olduğu gibi arkadaş olabilirdi. Bunun aksini bağıran diğer yanı ise

Luz'a güvenmemesi gerektiğini söylüyordu. O da hayatlarına girip çıkan herkes gibi çıkarlarının peşindeydi. İnsanlar bu zamanda para ve şöhret için her şeyi yapıyordu. Luz ise bunları çok istiyordu, bu açıktı. Para ile ilgilenmediğini söylemesine rağmen Luke ona inanmıyordu. Herkes ama herkes parayı severdi... Para bu fani dünyadaki her şeyi elde etmenizi sağlayan sihirli değnekti; paranın açamayacağı kapı yoktu, bunu çok iyi biliyordu. Luke maddi zorluk çekerek büyümemişti. Açıkçası ailesinin durumu fena değildi; babasının orta halli bir marketi vardı, annesinin ise ailesinden kalma bir miktar parası... Bu sayede Luke ve ablası Samantha orta halli yaşamışlardı. Bir eksikleri olmamıştı fakat Luke on sekiz yaşında evi terk etmiş, bir rock yıldızı olmak için LA'e gelmişti. İşte maddi sıkıntı çektiği dönemde tam olarak burada başlıyordu. Günlerce aç ve sokakta kalmış gitarını çalıp şarkı söyleyecek bir yer bulmak için yapmadığı kalmamıştı. O yıllarda kendi gibi evi terk eden Orlando ile karşılaşmıştı. Tabi Orlando onun gibi şehir değiştirmekle yetinmemiş, ülkeyi terk etmişti. İngiltere'den Amerika'ya kaçma serüveni Luke'u çok etkilemişti ve birlikte sokaklarda, barlarda çalmışlardı. O günleri hatırlayınca garip hissetti. Sanki bir rüya gibi geliyordu o hayat, kötü bir rüya... Gerçi o yıllarda mutsuz sayılmazdı. Luke'un amaçları, hedefleri, hayalleri vardı. Peki, ya şimdi? Şimdi elinde sadece sihirli değnek olarak kullanacağı parası ve şöhreti vardı; ama ne yazık ki artık hiç hayali kalmamıştı, gerçekleştirmek istediği bir şey yoktu. Para ve şöhret yüzünden tek gerçek aşkını kaybettiğinde bu hayal onun için kirlenmişti. Allison aklına geldiğinde o keskin acı tekrar döndü. Lanet olası iki sene geçmişti. İki koca sene... Hâlâ tek bir satır yazamıyor olmasının sebebi o idi. Sözler hayallerle yazılırdı... Hayali olmayan insanlar söz yazarken zorlanırdı... Hayalini kaybedenler ise bir daha asla yazamazdı. Luke iç dünyasından sıkılıp Luz'a baktı, kız ürkek bakışlarla ondan başka her yere bakıyordu. Kahvesinden bir yudum aldıktan sonra çikolatalı gofretin paketini ses çıkarmamak için ekstra özen göstererek açtı. Sanırım çok çocuksuydu, Luke'un onu evine kabul etmesinin de nedeni buydu. O yapay, sahte, çıkarcı kadınlara benzemiyordu. Kapıdan içeri girdiği andan itibaren son derece dürüsttü ve Luke'un piçliklerine rağmen onun karşısında dimdik durup ağzının payını vermesini de bilmişti. Tabi bu durum Luke'un onu tamamen kabul ettiği anlamına gelmiyordu. Orlando onun arkadaşıydı, onun için Luz'a kibar davranacaktı ama Luke buraya çabalayarak gelmişti. Lanet olsun, çok çabalamış ve neredeyse her şeyini kaybedecekken hayat bir anda ona gülmüştü. Şimdi kötü bir dönemden geçiyor diye gruba başka birini sokmayacaktı. Burası onun dünyasıydı, onun hayalleriydi. Bu onun grubuydu. Dışarıdan gelen küçük bir kız onun yerine geçemeyecekti. O, Luke King'ti. Luke King bir efsaneydi, bücür bir kıza yenilmeyecekti... Luke düşündükleriyle bir anda yerinden kalktı.

"Ben yatıyorum, yarın erken saatte çocuklar gelecek." Tek kelime etmeden Luz'u oturduğu yerde bırakıp içeri girdi. Luz arkasından bir şeyler mırıldanmıştı ama Luke buna dikkat etmemişti. Şu an tek düşündüğü kendi geleceğiydi. Çocuklar onu dışlarlar mıydı? Nasıl olsa artık yeteneğini kaybetmişti. Evet, hâlâ sesi yerindeydi ve şarkılarını söylüyordu; ama şarkı sözleri... Bu grup Luke'un yazdığı sözler sayesinde efsane olmuştu. Luke odasına çıkarak kapıyı kapattı. Kıyafetlerini çıkarıp siyah örtülerin altına gömüldü; gece lambasını bile kapatıp tamamen karanlığa gizlenmişti. Düşünceleri yine geçmişe kaydı.

On yıl önce babası ile üniversite okumayacağı için tartışıp evden çıktığında tek istediği şarkı söylemekti. Milyonlarca hayranı olmasını istememişti; bir bar dolusu insan bile onu dinlese Luke'a yeterdi. Fakat şimdi milyonlarca hayranı vardı. Konser biletleri haftalar önceden tükeniyor ve insanlar onlara çılgınca ilgi gösteriyordu. Luke haftalarca sokaklarda, metro istasyonlarında yatıp kalktıktan sonra Orlando ile karşılaşmış, sokaklarda onunla çalmayı sürdürmüştü. Orlando bu grup için en fazla emeği veren kişiydi, hakkını kimse yiyemezdi. Bir barda çalan Rich ve Alex'le tanışmış, sonra Luke ile ikisini aralarına katmaları için onlarla konuşmuştu. Rich ve Alex'in babaları da müzik işindeydi. Bu yüzden onlar müziklerini icra etmekte son derece özgürlerdi. Orlando ve Luke ise aileleri tarafından kısıtlanan çocuklardı. Şansları yaver gitmiş Rich ve Alex on-

lara el uzatmışlardı. Birlikte o barda çaldıkları zamanlar harikaydı bazen o zamanlarını özlüyordu. O yıllarda üniversite okuyan Allison boş zamanlarında sıkça kaçıp Luke'un yanına, onun çaldıklarını dinlemeye gelirdi. Luke, Allison bardayken her zamankinden iyi söylediğini düşünürdü. Allison'a bakmak bile Luke'a ilham, enerji tutku verirdi ki tutku şarkı söylerken lazım olan tek şeydi. Luke'un Allison'a olan o derin tutkusu lisede başlamıştı. Allison bir erkeğin sahip olabileceği en etkileyici kızdı ve Luke ona sahip olacak kadar şanslıydı. Allison'ın altın sarısı saçları, buğulu mavi gözleri, dolgun fiziği, uzun bacakları her erkeğin hayallerini süslerdi. Luke'un da öyle... Tabi Allison iki sene önceye kadar hayatının kadınıydı. Ona evlenme teklifi bile etmişti ama Allison, Luke'u o kadar seneden sonra terk etmişti. Elinde bu gruptan başka bir şeyi kalmamıştı onu da bir kız çocuğu yüzünden kaybetmeye niyeti yoktu. Tanrım! Ayıcıklı pijamalarla gezinen bir kızdı o, bir de rock yıldızı mı olacaktı? Sanırım Noel babadan başka bir dilek dilemesi gerekecekti. Luke King'in yerini kimse alamazdı bunu o kaz kafalı grup arkadaşlarına da gösterecekti.

Luz güneş doğana kadar uyumak için beklemek zorunda kalmıştı. Lanet olası tüm gün uyuduğu için gece bir damla uyku hasretiyle yanmıştı. Tabi bir de Luke King'in bir bukalemun gibi değişken tavrının da uyuyamamasında payı vardı. Akşam onu bahçede bırakıp gittikten sonra bir süre öylece oturup kahvesini içmişti, daha sonra karanlık evde dolaşmak yerine odasına geçip Mp4'ünden müzik dinlemişti. Sabah uyandığında ilk işi yandaki saate bakmak oldu. Saat sekizdi, neyse ki fazla uyumamıştı. En azından dört saatlik bir uyku çekmişti, aslında buna uyku demek uykuya hakaret olurdu. Göz dinlendirmesi daha uygundu. Luz yataktan çıkıp banyoya girmeden önce valizinden birkaç parça eşya aldı, daha sonra kendini banyoya kilitledi. Gerçekten duş almaya ihtiyacı vardı. Lüks banyoda yok yoktu. Pijamalarını çıkarıp duşa girdi, su bedeninden akarken temizlendiği için mutluydu. Duş almak onu her zaman rahatlatırdı; tabi temiz olmak da kendini biraz daha güvende hissetmesini sağlardı. Bu kadar harika dört rock yıldızının içinde çok basit görü-

nüyordu. Aslında görünüşüne pek takılan bir kız değildi. Bunu pek umursamazdı fakat sanırım artık biraz dikkat etmeliydi, sonuçta tüm dünyanın onu tanıması an meselesiydi. Luz bu ayıcıklı pijamalı kızı seviyordu; ama onu kendine saklayacaktı. O kız Luz'un bilinmeyen yanı olacaktı. Bilinen yanı ise sahneyi ve grubu sallarken ortaya çıkacaktı. Luke onun şarkı söylemesine izin vermeyeceğini söylemişti ama Luz buraya kadar bunun için gelmişti. Kesinlikle kanının son damlasına kadar savaşmaya kararlıydı. Duştan çıkıp dolaptan bulduğu yumuşak bornoza sarınıp odadan çıktı. Tam o anda JJ odaya giriyordu, Luz ufak çaplı bir çığlık atınca JJ yalandan yüzüne elini koydu. Tabi parmaklarının arası açıktı. Bornoza daha sıkı sarındı.

"JJ! Burada ne işi var?" JJ hâlâ parmaklarının ardından Luz'u gözlerken,

"Geldiğimizi haber vermek için uğradım. Kapıyı çaldım ama cevap gelmeyince..." Luz gözlerini devirip saçındaki havluya saçlarını kurulamaya başladı.

"Cevap vermeyince müsait olduğumu mu düşündün? Rock dünyasında bu böyle mi?" JJ ufak bir kahkaha atarken Luz kaşlarını çatarak saçlarını kuruladığı havluyu yatağa bıraktı.

"Elini yüzünden çekebilirsin, JJ, çıplak değilim." JJ elini çekerek hayal kırıklığıyla başını salladı.

"Maalesef değilsin." Bu tavırlar normalde Luz'a inanılmaz derecede rahatsız edici gelmeliydi; fakat Luz JJ'in bu halinden çok hoşlanıyordu. Çok komikti bu adam, insanı her durumda mutlu edip güldürebilirdi. JJ yatağın ucuna oturarak bedenini Luz'a doğru döndürdü, üzerinde siyah bir tişört ve koyu renk yırtık kot pantolonuyla son derece basit olmasına rağmen çekici görünüyordu. Ayağındaki zımbalı botların bağcıkları açıktı ve kot pantolonun paçalarını da içine sıkıştırmıştı.

"Tek parça olmana sevindim. Luke seni delirtip kaçırmış ya da öldürüp arka bahçeye gömmüştür diye çok korktum." Dalga geçercesine takındığı surat ifadesi Luz'a ufak çaplı bir kahkaha attırdı. Luz ona cevap veremeden JJ konuşmasına devam etti.

"Benimle kalmalıydın, Luz, ben seni el üstünde tutardım. Çok misafirperverimdir..." Tek kaşını havaya kaldırıp yeşil gözlerindeki o parıltıyla Luz'a bakıyordu. Luz bornozunun yakasını biraz daha kapattı, valizine ilerleyerek içindeki kıyafetleri deşerek giyecek bir şeyler aramaya başladı. Bulduklarını yatağın üzerine atıyordu. kıyafetlerini bugün dolaba yerleştirse fena olmazdı. JJ, Luz'un giymek için yatağa attığı kıyafetlerin arasından yeşil renk iç çamaşırını eline aldı, parmağını pembe fiyongun üzerinde gezdirerek dilini dişlerinin üzerinden kaydırdı.

"Bunu mu giyeceksin? Tanrım! Seni tüm gün bununla hayal edeceğim. Giydikten sonra görmeme izin verir misin?" Bunu gerçekten sormuş muydu? Açık sözlülüğün belli sınırları olamaz mıydı? Sanırım JJ'in pek sınırı yoktu. Luz, JJ'in elinden iç çamaşırını çekip aldı.

"Asla göremeyeceksin. Şimdi çıkar mısın? Giyinmeliyim..." JJ yalandan surat asarken yataktan kalkıp kapıya yöneldi.

"Görmemi istemediğinden emin misin? İyi bir izleyiciyimdir..." Luz kaşlarını çatarken JJ'ye baktı. JJ başını salladı ve odadan çıkarak kapıyı kapattı. Luz ne olur ne olmaz diye o gittikten sonra kapıyı kilitleyip yeşil külotunu giydi. Sutyen takmaya ihtiyacı yoktu, zaten memeleri küçüktü ve bunun özgürlüğünü hissetmeyi seviyordu. Çok gerekli olmadıkça sutyen takmak istemiyordu. Valizinden çıkardığı kırmızı cepleri olan kısa kot şortu bacaklarından geçirdi. Kısa şort kalçalarının hemen altında bitiyordu. Fakat Luz'un boyu kısa olduğu için çok dikkat çekici durmuyordu. Son olarak kısa kırmızı tişörtü giydi, tişörtün önünde beyaz harflerle Rock'n Roll yazıyordu. Siyah Converse ayakkabılarla kıyafetini tamamladı, dolabın aynasında kendini incelerken saçlarını toplamaya karar verdi. Sanırım ıslak saçlarını kurutacak zamanı yoktu. Sırt çantasının arka gözünden bulduğu siyah lastik tokayla elinden geldiğinde saçlarını topladı. kısa saçlarından birkaç tutam lastikten kaçarak yüzüne ve ensesine dökülmüştü. Bunu pek umursamadı, şarkı söylemediği zamanlar dışında makyaj yapmaktan da pek hoşlanmazdı. Doğruca odadan çıkıp aşağıya indi. Evin içinde güçlü erkek kahkahaları yükseliyordu, hepsi yemek odasında olmalıydı. Sesler Luz'u oraya yönlendirdi ve

de yanılmadı... Dört yakışıklı rock yıldızı yemek odasındaki kahvaltı masasında oturmuş, kahvaltılarını yaparken konuşup gülüyorlardı. Luz kendini yine ait olmadığı bir yerde gibi hissetti. O kesinlikle onların arasına ait değildi. Adamlar kafalarını ona çevirdiğinde Luz bakışlarını kaçırıp kibarca,

"Günaydın..." dedi. Hepsi bir ağızdan onu selamlarken sandalye sürtünmeleri eşliğinde ona yer açıldı. Luke masanın başına oturmuş, Luz ile hiç ilgilenmiyor gibi görünüyordu. Siyah saçları Luz'un saçları gibi ıslaktı ve ensesine dökülüyordu. Üzerinde soluk gri tişörtü vardı, ev halindeydi. Fakat yine de kusursuz görünmeyi ve nefes kesmeyi başarıyordu. Orlando, Luz'a yanındaki sandalyeyi gösterdi.

"Otursana Luz. Martin gelmeden önce kahvaltı yapalım." Ne? Martin mi gelecekti? Şu menajer olan Martin... Onun hakkında bir karara varmış mıydı? Luz'u gördüğünde onu gruba uygun bulmayacağı kesindi. *Siktir! Keşke sahneye çıkarken giydiğim kıyafetlerden birini giyseydim* diye düşündü. Ayaklarını sürüyerek Orlando'nun yanındaki sandalyeye yerleşti. Koca adam 1.95'lik boyu ve iri cüssesiyle alanın çoğunu kaplıyordu. Luz zaten bir kadın için fazla ufak tefek olduğundan onun yanına ilişmekte bir sıkıntı yaşamamıştı. Çocuklar kahvaltılarına ara vermeden devam ederken Luz yanında duran demlikten bardağına kahve boşalttı. Sanırım Luke alışveriş yapmıştı çünkü masada küp şekerler duruyordu. İçten içe mutluluk hissetti, iki küp şekeri fincanına atarak karıştırdı. Luke ona bir kere olsun bakmamıştı. Luz onu neden umursadığını bile bilmiyordu. Sanırım grupta olduğu ve onun evinde kaldığı için onu bu kadar cidiye alıyordu. JJ tabağına yumurta, jambon, kızarmış ekmek koyarak Luz'a göz kırptı.

"Şeyy... Teşekkürler, JJ..." Böyle şeylere kesinlikle alışkın değildi. Orlando kafasını tabağından kaldırıp JJ'ye öfkeli bir bakış attı.

"Sen hâlâ onunla mı flörtleşiyorsun." Elindeki çatalı sımsıkı tutmuş, JJ'ye doğrultmuştu. JJ ellerini teslim olurcasına havaya kaldırırken ağzındaki lokmayı çiğniyordu. Luz araya girerek Orlando'nun koluna dokundu.

"Önemli değil, Orlando." Sonra bakışlarını JJ'ye kaydırdı. "Nasıl olsa istediğini alamayacak." Bu çocukla uğraşmak ve suratındaki o ifadeleri görmek hoşuna gidiyordu.

"Sen öyle san, fıstık... Jon Jones istediğini daima alır." Luz kafasını ümitsizce iki yana sallarken Rich gülümsüyordu. Luke ise tabağındaki yiyecekleri didiklemekle meşguldü. Orlando ağzındaki lokmayı çiğneyip yuttu.

"Martin bir iki saat sonra burada olur. Seninle tanışmak istiyor..." Luz gergince yutkundu.

"Merak etme, ona şarkı sözlerinden bahsettim. Bu durumu beklediğim kadar kötü karşılamadı. Sadece kadın olman onun için biraz şey..." Rich araya girdi:

"Dediğim gibi, bizim seksi kıçlarımıza kadınların ilgi göstermesinden hoşlanıyor, onun için önemli olan tek şey bu. Sanırım senin de aynı şekilde erkeklerin ilgisini çekmeni isteyecektir." JJ gülümsedi.

"Bence Luz'un kıçı erkeklerin ilgisini çekebilecek kadar seksi." Bu sefer araya giren Luz oldu.

"Kıçımın tartışılmasını istemiyorum. Gerçekten... Yani kıçım bana özel kalabilir, sadece şarkı sözlerimle gündemde olamıyor muyum?" Rich kafasını iki yana salladı.

"Görüntü önemli, Luz. Olmadığını düşünmek istesek de önemli. Her hayranımız senin gibi düşünmüyor." İşaret parmağıyla yüzünü işaret etti. "Bu yüz hayranlarımız çoğu için önemli... Diğer çocuklarınkiler de öyle..." Luz bu durumu çok üzücü buldu. Dünya'da da demek ki durum aynıydı. O pis barlarda da adamlar onun kıçına bakıyordu, yine kıçına bakacaklardı. Bir şey değişmeyecekti! Hiç de düşündüğü gibi değildi. Luke uzun süredir devam eden sessizliği bozdu.

"Bu bir peri masalı değil, Luz. Bunun artık farkına varmalısın." Luz bunun farkına varmıştı, zaten yine de Luke'un bu can yakıcı hatırlatmasından hoşlanmamıştı. Orlando sanki söylenenler umurunda değilmiş gibi bakışlarını Luz'a dikti.

"Martin muhtemelen görünüşün hakkında birkaç değişiklik isteyecektir ama bence buna gerek yok. Tabi bu senin kararın, ona uyup uymamak sana kalmış." Luz kahvesinden küçük bir yudum aldı, midesinde ufak çaplı kasılmalar vardı.

"Onun dediklerini yapmazsam gruba giremez miyim?" Orlando omuzlarını silkti.

"Bu seninle alakalı, Luz. Gruba her şekilde gireceksin. Martin'in bu konu hakkında bir şey söylemeye hakkı yok. Biz karar verdik ve kararımızdan da eminiz. Gruba girme konusunda canını sıkma." Luz anlıyormuş gibi başını salladı. Kahvaltı faslı bittikten sonra eve gelen bir görevli her şeyi toplayıp temizledi. Sanırım siteye ait böyle görevliler vardı, bunu ilk defa görüyordu. Martin gelene kadar herkes kendi âleminde takılmaya başladı. Orlando elinde telefonla cam kenarında hararetli bir tartışmanın ortasında gibiydi. Luke ortalıkta yoktu, yaklaşık yarım saat önce stüdyoyu ayarlayacağını söylemişti. Rich ve JJ bir konu hakkında konuşuyorlardı ve bu konu muhtemelen müzikle ilgiliydi. Luz tekli koltuklardan birine oturmuş şaşkın şaşkın etrafa bakınıyordu. Tam o sırada kapı zili çaldı. Orlando telefonu kapatarak kapıyı açmak üzere siyah botlarıyla zeminde ilerledi. Kaslarını sergileyen lacivert bir tişört giyiyordu, tişörtün üzerinde bateri resmi ve birbirine çapraz duran çubuklar vardı. Orlando kapıyı açtığında suratındaki ifade sertleşti. İçeri giren adamdan pek haz etmediği açıktı ve bu konu da hakkı vardı. Adamın tipi insanda gıcık olma hissi uyandırıyordu. Kızıl saçları yana doğru taranmış, tıraşlı temiz yüzü parıldıyordu. Yeşil gözleri birer fener gibi parıldıyordu. Kesinlikle huzursuz edici bakışları vardı. Üzerine beyaz gömleği ve siyah kumaş pantolonu vardı. Gerçekçi olmak gerekirse adam yakışıklıydı, iyi görünüyordu. Otuzlu yaşlarının sonlarında olmalıydı. O yaşta erkeklerde var olan olgun bir çekiciliğe sahipti. Elini deri kemerine koymuş Orlando'ya bakıyordu.

"Üzgünüm, geciktim." Orlando başını salladı.

"Önemli değil, Martin. İçeri geç..." Martin içeri geçerken Rich ve JJ'ye başıyla selam verdi. Onlar da elini kaldırıp onu selamla-

dılar. Martin'in yeşil gözleri Luz'un üzerine kilitlendi. Onu sanki reyonda duran bir eşyaymış gibi inceliyordu. Gözlerini kısmış, kızıl kirpiklerinin ardından Luz'un tüm bedenini bir röntgen cihazından geçirirmiş gibi titizlikle süzdü. Luz kendini çok rahatsız hissediyordu, insanların gözlerini dikip ona bakmasından hiç hoşlanmazdı. Orlando adamın bakışlarının arasına girerek Luz'u işaret etti.

"Martin, bu Luz. Luz, bu Martin Walker." Adam Luz'a doğru bir iki adım atarak elini uzattı. Luz adamın uzattığı eli gergince sıktı. Adam elini bırakmakta birkaç dakika gecikmişti.

"Memnun oldum, Luz. Gerçi Orlando senden bahsettiğinde buna biraz tepkili yaklaşmıştım. Bildiğin gibi bu çocuklar efsane ve onların arasına her katılmak isteyeni sokmak ahmaklık olur." Orlando gözlerini devirdi.

"Biz karar verdik, Martin. Senden yeni bir karar vermeni istemiyoruz." Martin başını salladı ama Orlando'ya bakmadı.

"Fakat gerçekten büyüleyici görünüyorsun... Eminim herkes sana bayılacak. Tabi kadın hayranlar başta senden pek hoşlanmayacaktır ama erkek dinleyiciler için enfessin..." Yine şu görüntü meselesine gelinmişti. Luz kollarını göğsünde birleştirdi, kısa şortu sallanmasına pek yardımcı olmuyordu. Neden bunca zaman sadece sıradan bir kız olduğunu düşünürken şimdi ona gerçekten seksi bir afet muamelesi yapılıyordu? Lanet olası erkek arkadaşı onu seksi olmadığı için uzun bacaklı, büyük memeli kızlarla aldatmıştı... Hem de defalarca! Ne yani, ünlüler dünyasında kısa boy, dolgun kıç ve ufak memeler seksi miydi? JJ boğazını temizledi.

"Ona asılmayacaktık..." Bunu Orlando'ya söylemişti ama Orlando bir yorumda bulunmadı.

"Sözleşmeyi hemen imzalamak istiyoruz" dediğinde Martin başını salladı.

"İmzalamadan önce o çok değerli şarkı sözlerini görebilir miyim?" Luz onu onayladı ve defteri almak üzere merdivenlere doğru ilerledi.

"Defterleri hemen getiriyorum." Basamakları elinden geldiğince sakin adımlarla çıkmaya çalıştı, etrafta küçük bir kız çocuğu gibi koşturmak istemiyordu. Odasına giden koridora önüne bakmadan son hız girdiğinde sert bir şeye çarparak geriledi, tam düşmek üzereyken belini kavrayan güçlü ellerle düşmekten son anda kurtuldu. Kendini kimin kaldırdığına bakmak için başını yukarı doğru kaldırdığında aynı Luz kadar şaşkın bir çift buz mavisi gözle karşılaştı. Onu ilk defa bu kadar yakından görüyordu. Doğruca Luz'un yüzüne kilitlenmiş, başını da hafifçe eğmişti. Gözlerinin etrafını çevreleyen siyah kirpikleri, ince tek çizgi halinde dudakları tam Luz'un gözlerinin önündeydi. Baş döndürücü tıraş losyonu Luz'un burnuna dolarken Luke King'in temiz naneli nefesini yüzünde hissediyordu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

GRUBA HOŞ GELDİN

Luke göğsüne çarpan küçük titrek bedeni çevik bir hamleyle yakaladı. Olanlara şaşırmış bir halde Luz'un titreyen bedenine, sık nefesinin çıktığı pembe dudaklarına, mavi gözlerinde büyüyen siyah göz bebeklerine odaklandı. Kızda, Luke'un gözlerinde önemli bir sır görmüş gibi uzun uzun bakıyordu. Luke garip hissediyordu, neden böyle hissettiğini bilmiyordu; ama içine yayılan sıcaklığa engel olamıyordu. Uzun zamandır hissetmediği bu şey Luke'un canını sık-

mıştı. Bundan hoşlanmamıştı... Birden Luz'u bıraktı ama bunu yaparken de dengede durması için duvara yasladı.

"Evimde küçük bir çocuk gibi koşturamazsın, burası bir oyun parkı değil." Sesinin sert çıkması için zorlamıştı ama yine de dişlerinin arasından çıkan bir fısıltıdan ibaretti. Luz'un gözleri bir anda eski haline döndü; az önceki büyümüş göz bebekleri şimdi sinir etkisiyle ışıldıyordu.

"Ben... Seni görmedim. Beni bu şekilde azarlamayı kesersen ikimiz de daha mutlu oluruz. Ben küçük bir kız çocuğu değilim ama sen şımarık bir oğlan çocuğu gibi davranıyorsun." Luke kıza çok yakın olduğunu fark ederek bir adım geriledi. Bu kızda ne vardı böyle Luke'u hem sinirlendiriyor, hem de ona şefkat duymasına neden oluyordu. Luke gerileyerek kızın geçmesi için yeterli mesafeyi yarattı.

"Seninle tartışmayacağım, küçük rock kızı..." Yanından geçip giderken Luz'un ona bir şey söylemesine izin vermemişti; ama kızın arkasından belli belirsiz bir küfür mırıldandığını duydu. Aşağıya indiğinde konsey toplanmıştı. Salonu yine o kalabalık günlerden birini yaşıyordu. Martin tekli koltukta oturmuş yine saçma fikirlerini grupla paylaşıyordum. Rich onu dinliyormuş gibi görünüyordu ama kafası başka bir yerdeydi. JJ öyle görünmüyordu, elinde cep telefonuyla uğraşıyordu. Orlando her zamanki lider havasında Martin'in her söylediğine itinayla itiraz ediyordu. Orlando bu grupta liderlik yapabilecek vasfa sahip tek adamdı. Bütün zor şartları asla pes etmeden aşmasıyla meşhurdu. Hele ki bu noktaya gelene kadar yaşadıkları düşünülürse hepsini toparlamayı başarmıştı. Rich'in kardeşi Alex öldüğünde Rich'i toparlayan Orlando'ydu. Allison, Luke'u acımasızca terk ettiğinde Luke'u da toparlayan ve müziği onun tek amacı yapan Orlando'ydu. JJ'in uyuşturucu problemlerini aşmasını sağlayan Orlando'ydu. Luke işte bu yüzden o kızı kabul etmişti. Orlando her zaman grup için en iyi olanı bilirdi. Fakat yine de birinin Luke King'in yerine geçebileceği düşüncesi onu çıldırtıyordu. Bu hayattaki tüm hayali ve amacı bu grup olmuştu. Şimdi bir kız çocuğu yüzünden bunu kaybediyor olmaktan, hatta bu fikirden bile

hoşlanmıyordu. Luke, Martin'e bir baş selamı vererek köşedeki tekli koltuğa oturdu.

"Merhaba, Martin..." Martin ve Luke birbirlerinden tam manasıyla nefret ediyorlardı. İkisi de birbirlerine öldürücü bakışlar atarken Martin de onu selamladı.

"Seni görmek ne güzel, Luke King." İsmini tonlaması üzerine Luke ona dalga geçercesine baktı. Pislik herif üzerlerinden tonla para kazanıyordu; ama yine de hep daha fazlasını istiyordu. Ufak krizlerinde onlara destek olacağı yerde başlarını daha büyük belaya sokmaktan başka bir sike yaramamıştı. Luke tam herife laf söylemek üzereyken kız merdivenlerden indi. Az önceki koşturan hali yerinde yoktu; oldukça kararlı ve kendinden emin adımlarla aşağıya indi, elinde tuttuğu defterleri doğruca Martin'e götürdü. Martin götü bilerek kızın eline dokunarak, hatta elini sömürerek defterleri almıştı. Lanet herif!.. Kıza mı asılıyordu? Luz rahatsız olmuş olmalı ki elini hızlıca çekerek karşıdaki koltuğa, Orlando'nun yanına oturdu. Luke bir anda hissettiği koruma güdüsünden kurtulmak ve Martin'in burnunu kırmamak için birkaç derin nefes almak zorunda kaldı. Martin sanki bu işten anlıyormuş gibi defteri incelemeye başladı. Dudaklarını bükerek öne doğru çıkarıyor, gözlerini kısıyor, garip mırıltılar çıkarıyordu. Tüm grup onun bu saçmalığına odaklanmıştı. Luke'un gözleri kıza kaydı, buradan bile titrediğini hissediyordu. Neden bu kadar heyecanlanıyordu ki? Bu orospu çocuğu onu istese de istemese de Luz gruba girecekti. Hatta grup Luke'un ne düşündüğünü bile takmıyordu. Kaldı ki Martin'in ne düşündüğünü asla önemsemezlerdi. Martin belirgince boğazını temizledi.

"Bunlar fena değil gibi görünüyor, demek bir albümden fazla şarkı çıkarabileceksiniz ve Luz başka sözler yazabilecek... Bana bunun garantisini veriyorsunuz." Orlando kaslarını belirginleştirip gözlerini kıstı.

"Sana hiçbir şeyin garantisini vermek zorunda değiliz, Martin." Martin yalandan güldü.

"Sizi ben pazarlıyorum, Orlando." Rich yumruklarını sıkarak bedenini ortaya çıkardı.

"Biz fahişe değiliz, Martin. Sen sadece aldığın paranın karşılığını veriyorsun..." Martin başını salladı ve geri adım attı.

"Tamam, kız için bir sözleşme hazırladım. Onu gruba alabilirsiniz. Şu albüm çalışmalarına bir an önce başlayın, konser programından önce az şarkılı da olsa bir albüm çıkarmalıyız." Martin bakışlarını Luz'a çevirdi.

"Tatlım gerçekten çok seksisin ama seni biraz daha çılgın ve verici bir hatuna çevirmeliyiz." Kızın gözleri kocaman açıldığında Luke'un da sabrının son damlası taşmış oldu, yerinden kalkarak doğruca Martin'e baktı.

"Kız böyle kalmak istiyorsa böyle kalacak, Martin! Zaten sahneden uzak duracak, arka planla olduğundan kimsenin onun götü ya da memesiyle ilgilenmesi gerekmeyecek. İnsanlara şu dayatmalarını yapmaktan vazgeç, biz birer et parçası değiliz." Luke'un yükselen sesi üzerine Orlando da ayağa kalktı; çünkü Luke'un yapabileceklerini biliyordu, doğruca Martin'e baktı.

"Luz'un tarzında bir değişiklik yapmasına gerek yok. Tabi istemezse..." Luz'a döndüğünde kız tedirgince kıpırdandı.

"Bu halimden memnunum. Ben buyum... Yani tabi sahne kıyafetlerim var, yani sahneye bu şekilde çıkmıyorum..." Orlando kafasını salladı.

"O zaman kıza kendi tarzında kıyafetler ve ayakkabılar alın. Konserde kırmızı tişörtü ve kot şortuyla sahne arkasında dolaşmasını istemiyorum; tabi bir de basın toplantıları var..." Kız belirgince yutkundu. Bu gözünü korkutmuş olmalıydı, ilk zamanlar korkurdu da nasıl olsa zaten sonradan alışırdı. Orlando, Martin'i onayladı. Martin sözleşmeyi çantasından çıkarıp Orlando'ya uzattı.

"İmzalayın ve çalışmaya başlayın." Orlando, Martin'in elinden kâğıdı alıp koltuğa geri oturdu ve okumaya başladı. Luke da yerine yerleşti. Orlando uzun süre sonunda sözleşmeyi okumayı bitirdi.

"Tamam, eksiksiz görünüyor." Kâğıdı kıza uzattı.

"Sen de oku, eğer kafana yatmayan bir şey varsa düzeltelim." Kız kâğıdı Orlando'dan alıp sadece gelişigüzel göz atmakla yetindi.

"Bir sorun yok diyorsan sana güveniyorum, Orlando." Orlando'nun elindeki kaleme uzandığında Luke araya girdi.

"Bence okumalısın, bizi tanımıyorsun, bu körü körüne güvenmek olur. Belki şarkı sözlerini elinden almak için seni kandıran bir avuç şarlatanızdır." Luz gözlerini kısarak Luke'a baktı ve Orlando'nun elinde duran kalemi alarak sözleşmenin altına imzasını attı. Orlando kâğıdı alıp kendi de imzaladı. Daha sonra Rich ve JJ de kendi kısımlarına imzalarını attılar. JJ kıza bakarak,

"Aramıza hoş geldin. Luz Ortiz..." dedi. Kâğıdı Luke'a getirdiklerinde o da imzaladı. Ne kadar bundan memnun olmasa da bu ortak bir karardı; sözleşme en son Martin'in eline geçti, imzaları kontrol ederek çantasına koydu ve yerinden kalktı.

"Çalışmaya başlayın, neye ihtiyacınız olursa da söyleyin. Ay bitmeden albümün şarkılarını tamamlamış olmanızı istiyorum." Kapıya doğru yöneldiğinde onu geçirmek için sadece Orlando ayağa kalktı. Luke kötü bir ev sahibi olduğunun farkındaydı ama iyi olmak için çabalamayı da çok uzun süre önce bırakmıştı. Zaten bu yüzden umurunda değildi. Martin kapıda Luz'a doğru döndü.

"Asistanım alışveriş için sana yardımcı olur. Bir ara haberleşip ayarlama yaparız." Luz sadece başını sallamakla yetindi. Tabi bir de adamın aç gözlerinden kaçınmak için kendini daha da büzüştürdü.

Nihayet Martin gittikten sonra Luz kendini biraz rahatlamış hissetti; sanki bir çivinin üzerinde oturuyormuş duygusu geçmiş, tutuğu nefesini vermişti. İnsanların ona böyle aç gözlülükle bakmasından ve doğrudan flörtleşmesinden nefret ediyordu. Bu tabuyu yıkan tek kişi JJ'di. Çocuklar Luz'u tebrik etmek için başına toplandı. Luz şu an çığlık atarak hepsine sarılmak istese de kendini bir şekilde düzginliyordu. Ona ilk sarılan JJ oldu. Luz bu sıkı sarılma karşısında başta tepkisiz kalsa da içindeki coşkulu kıza engel olamadan o da kollarını JJ'ye sardı. Kaslı kollarının arasında küçücük hissetti kendini.

diğer grup elemanlarına göre minyon sayılırdı. Kokusu daha hafifti, az önce Luke'la çarpıştığında yoğun tıraş losyonu kokusu almıştı fakat JJ daha çiçeksi kokuyordu. İnsan da kokladıkça koklama isteği uyandırıyordu ama Luke'a çarptığında hissettiği o heyecanı da yaşamamıştı. O çarpışma onu neden böyle sarsmıştı, bu konuda en ufak bir fikri yoktu. JJ, Luz'a o kadar uzun sarılmıştı ki Luz'un kolları iki yanına düştü ve mırıldandı.

"JJ bence bu kadar sarılma, yeter. Ben de aranıza katıldığım için mutluyum fakat nefes almalıyım..." JJ kollarını biraz gevşetti.

"Şimdi nefes alabiliyor musun?" Hâlâ Luz'a sarılmaya devam ederken kol aralarına girerek sarılmayı böldü.

"JJ kıza sarılmayı keser misin? Bu, iş yerinde tacize girer." JJ mızmız bir çocuk gibi kollarını Luz'dan ayırdı. Aralarına giren Rich'e de kötü kötü bakmayı ihmal etmedi. Rich onu bir omuz darbesiyle kenara iterken Luz'a göz kırptı. Güçlü ellerinden birini Luz'a doğru uzattı. Luz küçük elini Rich'in gitar çalmaktan sertleşen elinin içine bıraktı. Rich coşkuyla Luz'un elini sıktıktan sonra onu kendi bedenine çekerek tek koluyla sarıldı. Tabi bu JJ'in sarılmasından son derece farklıydı; oldukça dostça ama bir o kadar da mesafeliydi. Kısacık sarılmanın ardından Luz'u bıraktı. Luz hâlâ bu olanlara inanamıyordu. Araf grubuna katılmış, şimdi de yeni grup üyeleriyle sarılıyordu... Yıllardır hayranı olduğu adamlar Luz'u kendi içlerine kabul etmişti. Luz ağlamak istiyordu ama akşama kadar bekleyebilirdi. Akşam yatağında mutluluk dansını yaptıktan sonra mutluluk gözyaşları akıtacaktı. Orlando yüzünde kocaman bir gülümsemeyle kıza sarılırken Luz daha önce kendini hiç hissetmediği kadar küçük hissetti. Tek elinin yumruğunu kızın kafasına sürterek Luz'a özel bir yakınlık gösterdi, sanki küçük kardeşe yapılan bir hareket gibiydi. Luz kendini iyi hissediyordu, Orlando ona güven veriyordu.

"Aramıza hoş geldin, turuncu. Bu beşli tüm dünyayı sallayacak." Luz da bu coşkuya katılarak güldü. Luke'un bu kadar yakınlarına geldiğini de gülmesini kestiğinde fark etti. Luke ona iki adım mesafede duruyordu, elleri kotunun ceplerindeydi ama onları çıka-

rarak saçlarının arasından geçirdi. Daha sonra elini Luz'a uzattı. Luz bu dostça yakınlaşmayı göz ardı etmek istemiyordu. Luke'un elini son derece resmi bir şekilde sıktı. Aralarında iki insanın daha geçeceği kadar mesafe bırakmayı ihmal etmemişlerdi. Hâlâ soğukluk devam ediyordu ve sanırım uzunca bir süre devam edecekti.

"Araf'a hoş geldin, Luz." Luz ona gülümsemeye çalıştı, elini çekerek tişörtünü çekiştirdi. Gözlerine bakmamak için bulduğu başka bir odak noktasıydı.

"Teşekkürler..." Orlando onlara gözlerini kısarak baktı ve işaret parmağını tehditkâr bir tavırla salladı.

"Siz ikiniz... Artık aynı gruptasınız ve iyi anlaşmak zorundasınız. Sorun istemiyorum." Luke'un sessizliği bunu kabul ettiğinin ya da en azından deneyeceğinin göstergesiydi, Luz ise sadece kafasını sallamakla yetindi. Rich avuçlarını kaşıdı.

"Hadi şu çalışmalara başlayalım." Hep birlikte evin bodrum katına inen merdivene yöneldiler. Merdiven alt kata tamamen pencere-siz bir bölüme iniyordu. Depo olarak kullanılabilirdi ama Luke King burayı harika bir stüdyoya çevirmişti. Karşılarındaki kırmızı kapıyı açarak içeri girdiler. Duvarlar ses geçirmesin diye yumuşak bir madde ile kaplanmıştı; karşıda camekân kontrol odası duruyordu. Luz odaya şaşkın bakışları ve hayranlığı ile bakakaldı. Bir sürü müzik aleti tam bulunduğu noktadaydı. Duvar kenarlarında duran renk renk, model model gitarlar... Arka tarafta duran siyah bateri, tam ortada bir mikrofon, zil, org, üflemeli çalgılar... Her şey vardı. Bir müzik âşığı bu odada kalıp bu aletlere bakarak orgazma erişebilirdi bile. Luz şu an aynı orgazm gibi güçlü bir duygu hissediyordu; çünkü bacaklarının titreyip, karnının kasılmasına başka anlam veremiyordu. Çocuklar son derece rahat tavırlarla sol taraftaki kırmızı koltukların olduğu bölüme geçerlerken Luz kapıda dikilerek etrafı izliyordu. Herkes yerini alırken Luke duvar kenarından iki gitarı alıp Rich ve JJ'ye verdi. Rich ve JJ tekli puf koltuklarda oturuyorlardı. Luke iki kişilik koltuktaydı, Orlando ise baterinin başına geçmişti. Luz'un oturacağı tek yeri vardı, o da oldukça küçük ikili koltuk... Yani Luke'un yanı

bildiğince dibi... Uzun süre öyle dikilmiş olmalı ki bütün bakışlar üzerine yoğunlaşmıştı. Luke kaşlarını abartılı bir ifadeyle kaldırdı.

"Gelecek misin? Şarkı sözlerine ihtiyacım var." Luz elinde sıktığı defterleri fark ederek irkildi ve başını sallayarak koltuklara doğru yürüdü. Luke ona fazla yer açmak için zahmet etmemişti, oldukça rahat oturuyordu. Luz, Luke'un yanındaki küçücük boşluğa sıkışarak defterleri ona uzattı. Orlando elindeki bateri çubuklarını havalı bir şekilde çevirerek zile güçlü bir darbe vurduğunda Luz yerinden sıçradı. JJ ile Rich bir kahkaha attı.

"Şu ilk okuduğum şarkı. Onu aç..." Orlando'nun ilk okuduğu şey sarı defterdeydi ama pek konsantre olmadığı için hangisi olduğunu hatırlayamamıştı. Defteri açarak şöyle bir göz attı, sonra sözünü ettiği şarkıyı buldu. Luke'a parmağıyla şarkının olduğu sayfayı işaret etti. Luke defteri elinden aldı gözlerini kısarak sanki önemli patlayıcı maddelerle deney yapıyormuş gibi ciddi bir ifade ile onları okudu. Rich, Luz'a baktı.

"Luke şarkı sözlerine uyacak müziği analiz eder. Böyle bir yeteneği var... Yani önceden vardı." Luke onu duymazlıktan geldi, JJ araya girdi.

"Bence hâlâ var, baksana o çok konsantre durumlardan birinin içinde." Orlando'nun güçlü bir şekilde,

"Şşştt" demesi üzerine aralarındaki konuşmayı kesip Luke'a odaklandılar. Luke defterden kafasını kaldırıp,

"Basgitar ile hafif bir giriş yapacağız. Daha sonra elektro ile biraz hızlanıp ilk dörtlükten sonra bateri ile devam edeceğiz." Rich'e elini uzatıp defteri dizine yerleştirdi.

"Gitarı ver." Rich gitarı sapından tutarak Luke'a uzattı. Luke gitarı alıp gözlerini deftere dikti ve parmakları tellerde son derece huzur veren bir melodi ile dans etmeye başladı. Luz'un ağzı açık kalmıştı. Gerçekten tüm o şarkı sözlerinin yanı sıra bir de onların müziklerini mi hayal edip ortaya çıkarıyordu? Bir insan nasıl bu kadar yetenekli olabilirdi? Luke King'in gitarın üzerinde gezinen parmakları o kadar rahattı ki Luz bir kez daha ona hayran oldu. Luz da

böyle yetenekli bir sanatçı olmak için uğraşacaktı. Onun olmak istediği, örnek aldığı tek insan Luke King'di. O bir müzik dehası, rock tanrısıydı. Elini JJ'ye doğru salladığında benzer bir melodi ile elektrogitarın sert titreşimleri duyuldu. Luke tekrar elini kaldırdığında Orlando baterinin ziliyle giriş yaptı. Ortaya çıkan sesler harikaydı. Ortaya bir şeyler çıkardıktan sonra gitarı Rich'e verdi ve baştan çalmalarını istedi. O sırada Luke King şarkının sözlerini mırıldanmaya başlamıştı. Dördüncü tekrarlarında melodi iyice yerine oturmuştu ve Luke'un o gırtlaktan hafif puslu gelen mükemmel sesiyle şarkı sözleri duyuldu. Luz ne diyeceğini bilemiyordu... Bunlar onun sözleriydi, basit şarkı sözleri... İlkokul şiirlerine benzeyen sözleri... Şimdi o kadar farklı, güzel ve renkliydi ki... Luz hayranlık dolu bakışlarla bu muhteşem dört adamın ortaya çıkardığı kusursuzluğu izliyor ve dinliyordu. Uzunca bir süre aynı şarkıyı prova edip düzeltmelerini yaptılar. Son çalışlarının ardından Luke defteri bırakıp ayağa kalktı.

"Ben gidip içecek bir şeyler getireyim." Herkes yorgunlukla iç çekip onu onayladı. Luke odadan çıktığında Orlando yerinden kalkıp Luz'un karşısında dikildi.

"Nasıl buldun?" Bunu gerçekten Luz'a mı soruyordu? Luz heyecanla göğsünü kabartıp aldığı nefesle omuzlarını kaldırdı.

"Siz gerçekten inanılmazsınız! Birkaç saat içinde ortaya harika bir şarkı çıkardınız." Orlando güldü, gamzeleri belirginleşti.

"Senin sözlerin de harika, Luz. En az bizler kadar yetenekli olduğuna eminim." Luz utançla ona bakmayı sürdürdü; bu sırada JJ ayağa kalkarak Luz'u elinden yakaladı ve ayağa kaldırdı.

"Hadi mikrofon başına. Sesini duymak istiyorum." Luz gözlerini kocaman açtı ve kafasını iki yana salladı. Tabi bu bir işe yaramadı. JJ onu çoktan ortada duran mikrofonun başına sürüklemiş, elektrogitarıyla yan tarafındaki yerini almıştı.

"Ben... Ben bunu yapamam, JJ." Bu itirazlarını umursamadıkları açıktı. Orlando bateri başına geçti ve Rich yerinden kalkıp bas gitarıyla yanlarına geldi.

"Hadi, turuncu, o barda mükemmeldin. Eminim bizim gibi hızlı çocuklara da ayak uydurursun." Şu an bir diğer hayali olan *Araf grubu ile şarkı söylemek* gerçekleşmek üzereydi ama Luz zangır zangır titriyordu. Kendini kesinlikle buna hazır hissetmiyordu.

"Hadi Luz, beni kırma..." JJ dudaklarını bükerek aşağıya doğru sarktı.

"İstediğin şarkıyı seçebilirsin, sadece şarkı söylerken seni görmek istiyorum" diyerek devam ettiğinde Luz'un daha fazla reddedemeyeceği açıktı. Onlara baktı.

"Amy Winehouse Back to Black..." Grup başını sallayarak onu onayladı ve Luz şarkıyı söylemeye başladı. Gözlerini kapatarak sadece ağzından kayan sözleri dinledi. Bu şarkıyı söylemeyi çok severdi, grup da ona eşlik edince ortaya gerçekten olağanüstü bir şey çıktı. Luz bu şarkıyı hiç böyle güzel söylediğini hissetmemişti ki Araf'ın şarkılarından sonra söylemeyi en sevdiği şarkı buydu. Grup şarkıyı orijinal müziğinden biraz daha sert çalıyordu, Luz'un ince ama güçlü sesine oldukça iyi uyum sağlamıştı. Belki de bu yüzden güzel söylediğini düşünüyordu, onlar harika çalıyordu. Luz gözünü bir anlığına açarak grup üyelerinin açılmış ağızları ve ona hayranlıkla bakan gözlerini gördü. Orlando baterisine bakmadan vuruşlar yaparken sanki eserini izleyen bir heykeltıraş gibi Luz'a bakıyordu. Rich'in kaşları havalanmış, gitarına konsantre olmuştu. JJ'in ise geniş gülümsemesi gözlerine kadar ulaşmıştı. Yoğun tutkulu bakışlarla gözlerini Luz'dan alamıyordu. Son kısımları söylerken dizlerindeki titreme biraz daha hafiflemişti, şarkıyı bitirdi ve grubun güçlü alkış tufanının ortasında kaldı. JJ onu kucaklayarak havaya kaldırdı, Luz düşmemek için omuzlarına tutundu.

"Sen mükemmelsin, fıstık!" JJ'in coşkulu kucaklamasından onu kurtaran Orlando oldu. Luz'u belinden kavrayıp yere indirdi. JJ'ye çatılmış kaşlarıyla ic baktu, daha sonra da Luz'a gülümsedi.

"Gerçekten etkileyici." Rich de gülümseyerek ona bir beşlik çakması için elini uzattı. Luz küçük eliyle Rich'in avucuna güçlü bir beşlik çaktı, kapıdan gelen boğaz temizleme sesine döndü. Buz ma-

visi dondurucu bakışlar kapıda cana gelmiş, ona bakıyorlardı. Luz belirgince yutkundu, kendini çıplak yakalanmış gibi hissetti. Hatta kollarını önünde bağlayarak kendini biraz gizlemeyi bile denedi, kesinlikle rahatsız hissediyordu. Luke King ona hiç de dost canlısı gibi görünmüyordu.

ONUNCU BÖLÜM

İYİ GECELER

Luke kapıya yaklaştığında duyduğu sesle donup kaldı. Ses ona bambaşka duygular hissettiriyordu. Öyle güçlüydü ki kapıdaki titreşimleri hissediyordu. Ses resmen stüdyoyu sallıyordu. Güçlüydü ama ince de bir tınısı vardı. Amy Winehouse'un Back to Black şarkısıydı bu, sese yakışmıştı. Farklı bir hava katarak daha sert bir hale gelmişti. Kapıyı ayağıyla ittirdi, elindeki bira kasasıyla kapıda öylece kalakaldı. Ses Luz'a aitti... Luke'un grubu ve Luke'un müzik aletleriyle şarkı söylüyordu ve kahretsin ki harika söylüyordu. Daha

önce böylesine güçlü ama bir o kadar da rahatlatıcı bir kadın sesi duymamıştı. Bu kız sahneye çıktığında ona herkes bayılırdı. Luke silkindi! Bunu yapamazdı. Bunun olmasına asla izin veremezdi. Bu onun grubuydu, Araf onundu, bir kız çocuğuna grubunu, arkadaşlarını ve hayallerinin son kırıntılarını kaptırmayacaktı. Kız onu gördüğü anda telaşa kapılmıştı; Luke bunu fark edecek kadar insanların duygu durumları konusunda yetenekliydi. Kıza bir şey söylemeden bira kasasını kenara bıraktı. Eliyle dağılmış saçlarını düzeltti.

"Boş işiniz bittiyse erkek erkeğe birer bira içip çalışmaya devam edelim. Akşam yemeğine kadar şarkıyı oturtmamız lazım." Luke bilerek Luz'un şarkı söylemesini boş iş olarak tanımlamış ve erkek erkeğe bir arkadaş grubu olduklarını vurgulamıştı. Kızın bu iğnelemeleri anlayacak kadar zeki olduğunu biliyordu, Luz'un yüzündeki o hayal kırıklığına bakılırsa anlamıştı da. Ama bir sorun vardı. Luke kıza böyle davrandığında içten içe kendi kıçını tekmelemek istiyordu. Çocuklar biraları kaparken Luz kenarda öylece dikiliyor, dudağının kenarını dişliyordu. Luke birden kendine küfür etti, bir bira alarak kızın yanına gitti. Ona birayı uzattı. Kız başta almayacak gibi görünüyordu, hatta birkaç kere ağzını açıp kapattı. Sanırım Luke'a *siktirip gitmesini* söylemek istiyordu fakat yapmadı. Biraya uzanarak aldı, çevirip kapağını açarak bir yudum içti. Luke kızın boğazından kayan yudumu gördüğünde nefesi kesildi. Kendi birasından tek dikişte arka arkaya dört yudum aldığında kız gülümsemeye çalıştı.

"Teşekkür ederim." Luke sadece başını sallamakla yetindi. Luke tam bir şey söylemek üzereyken JJ kızın beline kolunu sararak onu kendine yasladı. Luke istemsizce dişlerini birbirine kenetledi. JJ'in kızıl saçlı kadın sevdası artık canlarına tak etmişti. Bu takıntısının sebebini bir türlü anlatmıyordu. Sanki özel bir diyetteymiş gibi iğnayla kızıl saçlı her kadını beceriyor, sonra onlardan deli gibi kaçıyordu. Grup sözleşmeyi imzaladıktan sonra böyle bir şeyi göze alamazdı. Luz'un bacaklarının arasına girdikten sonra ondan köşe bucak kaçması onu başından atması demek grubu çöpe atmak demekti. Bu sıra bütün gruplar dağılıyordu, kendilerinin başına böyle bir şey gelemezdi. Bu grup için dokuz senedir savaşıyorlardı.

"JJ?.."

JJ bakışlarını Luke'a çevirdi ama elleri hâlâ kızın üzerindeydi.

"Ondan uzak durmalısın. Grupta böyle bir sorun çıkması demek kötü şeyler olması demek..." Luke ona mümkün olduğunca durumu anlatmaya çalışıyordu fakat JJ kaz kafalının tekiydi. Zaten onun uyuşturucu sorunları ile uğraşıp duruyorlardı, bir de Luz ile olası yakınlaşmaların ardından gelen felaketler dizisini çözüme kavuşturamazlardı. Luz biraz gerileyerek JJ'den uzaklaştı. Tabi JJ, Luke'a kötü kötü bakmayı ihmal etmedi.

"Neden buna müdahale ediyorsunuz ki? Öyle bir niyetim yok, onun bacaklarının arasına falan girmeyeceğim. İstemediğimden değil tabi..." Kız bu söz üzerine kızarırken gözleri kocaman açıldı. Sanırım bu tarz konuşmalara alışkın değildi. Garipti, bu bizim gibi adamların doğasıydı. Müzik, içki ve kadın... Eğer başka bir grupla sahneye çıkıyorsa sık sık bu tarz konuşmaların içinde bulunmuş olmalıydı.

"O zaman mesafeni koru, JJ. Grubun krizden krize sürüklenmesine izin veremem. Zaten yeterince skandal yarattın." JJ gözlerini kısarken birasından bir yudum aldı.

"Şu meseleyi açmasan olmaz değil mi? Alt tarafı kafam gereğinden fazla dumanlıydı. O konserde öyle bir şey yapmak istememiştim." Geçen seneki olayı hatırlatması JJ'yi sinirlendirmişti.

"Sadece ondan bahsetmiyorum ki... Kaç defa uyuşturucu yüzünden medyaya taşındın. Tedavi olman bile seni dizginlemedi. Herkes senin temiz olduğuna inanıyor olabilir ama ben inanmıyorum." JJ yanlarından uzaklaştı, pufa oturup arkasını Luke'a döndü.

"Sana yalan söylememi gerektirecek bir durum yok, Luke. Ben temizim..." Luke buna inanamıyordu. JJ'yi o kliniğe zorla götürmüşlerdi. Tedavi olmak istemiyordu, sadece o maddeyi istiyordu. Bunun ona bir yardımı olmamıştı.

"Siz hangi olaydan bahsediyorsunuz? Geçen sene ne oldu ki?" Luke kıza baktı, JJ de ona doğru dönmüştü. Bu kız Araf grubuna hayran olduğunu söylememiş miydi? Böyle magazini aylarca çalka-

layan haberleri nasıl kaçırırdı? Bloglarda nereye sıçtıklarını bile yazıyorlardı.

"Bilmiyor musun?" diye soran Rich bir bira daha almak için kasaya eğildi.

"Bize hayran olduğunu sanıyordum, böyle şeyleri takip etmiyor musun?" Rich'in diğer sorusu karşısında kız omuz silkti.

"Daha önce de size söyledim, ben bir fan değilim, ben sadece sizin yaptığınız müziği seviyorum." Rich başını sallayarak gülümsedi. Orlando ise az önceki sorusuna cevap veren kişiydi.

"Geçen sene bir konser esnasında JJ çok berbat bir haldeydi. İnanılmaz derecede onun deyimiyle kafası dumanlıydı. Sahnede kendini kaybetti ve kadın hayranların ısrarları üzerine pantolonunu indirdi. İçinde iç çamaşırı yoktu." JJ ellerini havaya kaldırdı.

"Ama ne kadar ısrar ettiklerine siz de şahitsiniz ve benim saklayacak bir şeyim yok. İnsanlar küçük Jon'u görmeyi hak ediyor." Luz kafasını önüne eğerken gülmemek için dudaklarını ısırıyordu. JJ yerinden kalktı.

"Mutlu musunuz? Luz artık benim yüzüme bakmaz." Luz kahkaha atarken kafasını iki yana salladı.

"Hayır, JJ, öyle bir şey olmayacak. Sadece gerçekten büyük bir olayı kaçırmışım; bu çok komik ve çılgınca." Luke bu durumu komik bulmasına inanamıyordu. JJ çapkınca bir sırıtışla Luz'a baktı.

"Kesinlikle çok BÜYÜK bir olaydı, fıstık. Merak ediyorsan..." Rich, JJ'ye bira şişesinin kapağını fırlatarak sesini kesmesini sağlarken Luz bir gülme krizindeydi. Luke sırtını duvarlardan birine dayayıp Luz'un gülmesini izledi. Bu çok farklıydı, daha önce hiç böyle içten ve ışıl ışıl gülen bir kadın görmemişti.

"Neye gülüyorsun?" Luz birkaç nefes alarak JJ'ye nefes vermek için toparlandı.

"Bu gerçekten komik bir olay, JJ. Öylece pantolonunu indirmen..." Luke hariç herkes Luz'un gülmesine katılırken JJ'le dalga geçiyorlardı. Orlando koca cüssesiyle ortaya geçerek beceriksizce

JJ'in o anını taklit etti. Rich ise JJ'in malafatını gören kızları taklit ederek çığlık atıp meme başlarını okşuyordu. Kısa sürede aynı eski günlerdeki gibi neşeli bir ortam oluşmuştu. Bu gruba katılmayan tek kişi Luke'tu ki o bile kenarda sinsi sinsi gülüyordu. JJ, Luz'a işaret parmağını gösterip yalandan bir tehditle iki yana salladı.

"Sakın internette o görüntüleri arama." Luz başını sallayarak onu onayladı.

"Merak etme, bakmayacağım." Sağ elinin işaret parmağı ile orta parmağını birbirine sarıp havaya kaldırdı.

"Söz..." Orlando güçlü sesiyle konuştu:

"Bir de şey vardı. Gruba ilk girdiği zamanlarda... Arabanın içinde bir kıza kendini emdiriyordu, birileri telefona kaydetmiş, sonra internette porno sitelerine düşmüştü." Luz gülmesini bastırmak için elini ağzına kapatmak zorunda kaldı. JJ ise Orlando'nun omuzuna güçlü bir yumruk attı. Luz'a baktı.

"İzlemek istersen sana gönderebilirim, internetten kaldırılmadan önce kaydetmiştim." Luz kafasını yine iki yana salladı.

"İzlemesem daha iyi." Luke birasından son yudumu alarak şişeyi kasanın içine bıraktı.

"Hadi!.. Bu kadar şamata yeter! Çalışmaya devam edelim, akşam yemeğinden sonra hiçbirinizi evde istemiyorum." Luz yine Luke'un söylediği şeye alınmıştı. Bu aralar çok mu alıngan davranıyordu? Yoksa Luke King gerçekten tam bir orospu çocuğu gibi mi davranıyordu? Aralarındaki buzların eridiğini düşünerek ne kadar büyük bir hata yapmıştı. Luke o buzların erimemesi için elinden geleni yapıyordu. Luke'un söylediği üzerine Rich omuz silkti.

"Zaten ava çıkmam lazım." Orlando'nun da suratında şeytanî bir ifade oluşmuştu. Luz gerçekten bazen erkeklerden nefret ediyordu. Çalışmanın geri kalanı da tıpkı başı gibi muhteşemdi, hatta bir deneme kaydı bile yapmışlardı. Luke ona kayıt odasındaki aletleri kullanmayı göstermişti ve ilk kaydı Luz'un almasına izin vermişti. Luz daha önce kendini bu kadar işe yarar hissettiğini hatırlamıyordu. Bu grubun bir parçası olmak harikaydı. Daha önce hiç hissetme-

diği duyguları hissetmeye başlamıştı. Başarı, güven, gurur... Bunlar Damien'le hissettiği şeylerin tam tersiydi. Damien'ın grubundayken daima her şeyin dışındaydı. Damien onu hiçbir müzik aletine yaklaştırmıyordu, şarkı sözü yazmasından bile hoşlanmıyordu. Sadece şarkı söylemesini ve sahneden inmesini istiyordu, hepsi bu... Bir kere bile ona sesinin güzel olduğunu söylememiş, onu takdir etmemişti. Luz düşününce buna nasıl dayandığını anlayamıyordu. Bu rock yıldızlarının arasında harikaydı... Kendini başarının odağında hissediyordu. Merdivenlerde amaçsızca dinlenmek yerine basamaklara adım atarak hedefine çıktığını hissediyordu. Luz basamakların sonunda harika bir yere ulaşacağından emindi. Kayıttan sonra curcunalı bir yemek eşliğinde harika başlangıçlarından konuştular. Yemek faslı bittiğinde çocuklarla vedalaştı ve giderlerken beni *burada yalnız bırakmayın* bakışıyla onlara bakması bir şeyi değiştirmedi. Bunu fark etmeden giderek Luz'u, Luke King'le yalnız bıraktılar. Luke kendini koltuğa atarak sesli bir nefes aldığında Luz istemsizce ona baktı. Yorgun görünüyordu, gözaltları çökmüş ve morarmıştı. Gözleri ise kıpkırmızı birer kan çanağına benziyordu. Lanet olası! Neden herkesi bu kadar önemsemek zorundaydı ki? Kimse ona adil ya da iyi davranmıyordu ama o sanki elinde sihir bir değnek varmış gibi peri görevini üzerine almaya çalışıyordu...

"Kahve yapacağım. İçer misin?" Bunu sorarken bile aslında ona *canın cehenneme* demek istiyordu. İçindeki iyi-kötü kız çatışmasında daima iyi kızın galip gelmesine küfürler ediyordu.

"Sağ ol, ben istemiyorum, sen keyfine bak." Eline kumandayı alarak televizyonu açınca Luz da dediğini yapıp keyfine bakmaya karar vererek mutfağa yöneldi. Kahve makinesini ikinci denemesinde çalıştırıp olmasını beklerken fincanını hazırladı. İçine şeker attı ve kaşığını koydu. Kahvenin hazır olduğunu bildiren sesi duyduğunda bardağına nefis kokan kahveyi boşalttı. Senelerce o çamur gibi kahveyi içtikten sonra bu koku ona cennetin kokusu gibi geliyordu. Zenginlerin kahvesi bile başkaydı, adalet acaba bunun neresindeydi? Çoğu insan bu lanet derecede lezzetli kahveyi koklayamadan ve tadına bakamadan ölüp gidiyordu. Kahvesi elinde yeter

arkasını döndüğünde Luke King'le burun buruna geldi, yani gerçek anlamda adamın tam arkasında durduğunu fark etmemiş olmanın verdiği o telaşla bardak elinden kayarak yere düştü. Tabi bu sırada kahvenin bir kısmı eline dökülmüştü. Ufak bir çığlık atarak yerinden sıçradığında Luke donup kalmıştı.

"Hay sikiyim." Luz ettiği küfrü fark etmişti ama umurunda değildi. Kibar bir kız olmak için çok şey görmüş ve yaşamıştı. Luke doğruca onun eline uzandı. Kızarmış derisine baktığında hızla onu lavaboya sürükleyerek bir duş başlığını andıran musluğu açarak elini soğuk suyun altına tuttu.

"Biraz dikkat etsene!" Ne yani, hem kahvesini dökerek yanmasına sebep olmuştu. Bir de onu azarlıyor muydu?

"Senin yüzünden kahvem döküldü ve yandım. Neden arkamdan sinsi sinsi yaklaşıyorsun?" Ona bağırırken Luke hâlâ elini suyun altında tutuyordu. Luz onun dokunuşunu yeni hissederek irkildi ama Luke bileğini daha sıkı kavradı.

"Sadece fikrimi değiştirdim ve kahve almaya geldim. Senin bu kadar korkak olduğunu nereden bilebilirdim?" Luke ona bağırırken bileğini daha sıkı kavradı, Luz kaşlarını çattı.

"Ben korkak değilim. Sadece yabancı bir evdeyim, bir anda karşıma çıkman kabalık..." Luke o çok abartılı mimiklerinden biriyle dudaklarını büzerek güldü. Bu mimikle yanaklarında derin çizgiler oluştu. Luz o çizgilere daha dikkatli bakarken Luke tıslama gibi bir sesle konuştu, yüzünü Luz'a iyice yaklaştırmıştı.

"Bil diye söylüyorum, güzelim, ben zaten kabayım." Luz kaşlarını biraz daha çattı. Soğuk su hâlâ eline akıyordu ve Luke'un eli bileğindeydi, tabi bir de şu aralarındaki gereksiz yakınlık vardı ki bu kendini çok rahatsız hissettiriyordu.

"Bunu fark ettim. Beni istemediğin, benden nefret ettiğini her seferinde dile getiriyorsun ve bu kesinlikle kabalık." Luz sert bir çekişle elini kurtarıp suyu kapattı. Gözleri dolmaya başlamıştı, zayıf bir kız çocuğu gibi onun karşısında ağlamayacaktı. O yüzden arkasını dönerek mutfaktan koşar adımlarıyla çıktı. Yaşlar çoktan

gözlerinden akmaya başlamıştı. Koşturarak merdivenleri çıktı, odasının olduğu koridora girerek kapıyı arkasından kapatıp yatağın üzerine oturdu. Ciğerlerine biraz hava doldurup rahatlamaya çalıştı ama olmuyordu! Titreyen elleri ve bedeni gözünden akan yaşlarıyla zayıflığın sembolüydü. Bu halinden nefret ediyordu... Her seferinde kaba, bencil, düşüncesiz orospu çocuklarıyla aynı çatı altında olmaktan nefret ediyordu. En kötüsü de buna mecbur olmaktı. Ağzından kaçan hıçkırığı hızlı bir el hamlesi ile yakalayarak yok etti. Ağlamayacaktı... Ağlamayacaktı... Tabi gözlerinden süzülen kahrolası yaşlar onu pek umursamıyorlardı. Karanlık odada öylece bir boşluğa bakarak ağladı. Artık kendini sıkmayı bırakmıştı, buna ihtiyacı vardı. Her gözyaşı damlasından sonra güç gelecekti. Uzun ağlayışları sırasında kapı kararsız bir şekilde çalındı. Luz hemen gözyaşlarını silerek burnu çekti.

"Efendim?" Kapı hafifçe aralandığında bağırdı.

"Sana *girebilirsin* demedim!" Yatağın üzerindeki küçük yastıklardan birini kapıya fırlattığında Luke onu hızlı bir hamleyle havada yakalayarak elinde tuttu. Koridordan sızan ışık sayesinde onu görebiliyordu. Luke ellerini teslim olur gibi havaya kaldırdı.

"Üzgünüm... Sadece seni merak ettim ve buz getirdim." Elinde duran kare şeklindeki şeyi gösterdi. Elini ışığı açmak için hareketlendirince bir çığlık daha attı.

"Sakın o ışığı açayım deme, Luke King!" Ağladığını bilsin istemiyordu, bu berbattı. Onun zayıf olduğunu görmesine izin veremezdi.

"Tamam, ışığı açmıyorum." Kapıyı aralık bırakarak yatağa doğru yürüdü, elindeki yastığı yatağın üzerine bıraktıktan sonra buz kalıbını Luz'a uzattı. Luz kısa bir tereddüdün ardından uzanıp aldı.

"Teşekkür ederim, bir anda kibar olmaya mı karar verdin?" Buzu eline tutarken yanma hissi azaldı. Az önce elinin bu kadar acıdığını hissetmemişti.

"Bak, üzgünüm, tamam mı? Sana o şekilde davranıp seni ağlatmak istememiştim." Luz ona bakmamaya çalışıyordu. Gerçi baktığında da sadece bir siluetten ibaret görüyordu.

"Ben ağlamıyordum, senin gibi kendini beğenmiş bir züppe beni ağlatamaz." Yalan söylerken genelde bunu çok belli ederdi fakat şu anda karanlıktı ve Luke'un bunu anlamamasını umabiliyordu. Çatallı sesinin her şeyi ele vermemesini umuyordu.

"Buna sevindim. Benim gibi pisliklerin seni ağlatmasına izin verme." Ne yani, şimdi de bir abi gibi ona tavsiye mi veriyordu?

"Tavsiye için sağ ol." Tek elinin tersiyle yanaklarını sildi. Luke hâlâ odadan çıkmamış, Luz'un başında dikiliyordu. Garip bir elektrik odanın içinde yayılıyordu ve bu elektrik Luz'u kesinlikle ürkütüyordu. Luke elini arka cebine attı.

"Az daha unutuyordum." Çıkardığı bir kremi Luz'a gösterdi.

"Yanık kremi de getirdim." Luz ona garip garip bakıyordu fakat oda karanlık olduğu için bu bakışını görmesine imkân yoktu. Kesinlikle bir fincan kahve yanığından daha ciddi yaralanmaları olmuştu. Kimse ona buz ya da krem veya yara bandı getirmemişti. Düştüğü zamanlarda annesi bunu umursayacak kadar ayık bile olmazdı.

"Gerçekten gerek yok, o kadar ciddi bir şey olduğunu sanmıyorum." Yani şu an durumunu göremiyordu ama kötü olsa canı daha fazla yanardı, değil mi?

"İzin ver ışığı açıp bir bakalım." Ah, hayır! Ağlamış suratını ve kızarmış gözlerini görmesine asla izin vermezdi. Luke'un kolunu yakalayarak ışığı açmak için gitmesini engelledi.

"Bak, Luz, ağladığını biliyorum, tamam mı? Sadece krem sürecceğim, bırak da şu ışığı açayım." Luke'un biraz sinirli çıkan sesi üzerine Luz'un eli düştü ve Luke kapının yanındaki düğmeye basarak ışığı açtı. Luz gözlerini kapatıp açtı, ışığa alışmaya çalışıyordu. Luke ise kapının kenarında dikiliyordu. Gözlerini ondan kaçırmaya çalışarak bakışlarını eline indirdi. Bileğinden eline doğru yayılan kırmızılık beyaz teninde göze çarpıyordu. Luke yanına yürüyerek yatağa oturdu, aralarında yeteri kadar mesafe bırakmayı da ihmal et-

memişti. Luz'un elindeki buzu alıp kenara bıraktı. Kremin kapağını açıp kırmızılığın üzerine biraz sürdü. Başparmağının nazik hareketleriyle kremi Luz'un yanık tenine yaydırırken Luz nefesini tuttuğunun farkında bile değildi. Aptal kalbinin neden hızlı hızlı attığını bilmiyordu. Neden titrediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Luke'a bakmamak için kendiyle mücadele içindeydi ama başarılı olamıyordu. Suratı kasılmış, ciddi bir şekilde kremi sürmekle meşguldü. Kuzguni saç tutamlarından biri hafifçe yüzüne düşmüştü. Luke kremin kapağını kapatarak ona tek dudak kenarı ile gülümsemişti ya da Luz bunu bir gülümseme olarak algılamıştı.

"Sanırım yaşayacaksın." İşte bu sefer gülen Luz oldu. Ufak kahkahasını bastıramadan ağzından fırlamıştı. Sonra bu yaptığı ona kendini rahatsız hissettirdi ve burnunu çekerek başını salladı.

"Teşekkür ederim." Luke gülümsedi -bu sefer gerçek bir gülümsemeydi çünkü Luz onun yanaklarında beliren o derin çizgileri görmüştü.

"Önemli değil, teknik olarak benim hatamdı." Dudaklarını öne doğru uzatarak ağzının içinden bir soluk çıkardı.

"Sana çok kaba davrandığımın farkındayım, tamam mı? Bu arada ben biraz şey... Yani iyi hissetmiyorum. Garip bir durumun içindeyim; bir şekilde de hıncımı insanlardan çıkarmaya çalışıyorum. Bu yaptığım kesinlikle doğru değil, ben de farkındayım ama elimde değil, Luz." Luke'un bu kadar dürüst olması karşısında afallayan Luz ne diyeceğini bilemiyordu. Yerinde kıpırdandı, ağzını birkaç sefer açıp kapattı. Ona ne söylemeliydi? Luke'un düşük omuzlarına ve karşıya odaklanan gözlerine bakılırsa bir şeyler söylemeliydi.

"Sorun değil, tamam mı? Seni anlıyorum... Ben de boktan zamanlar geçiriyorum. Hayır, boktan daha bok zamanlar. Ultra bok yani ne kadar bok olabilirse..." Luke kaşlarını çatmış bir gülümsemeyle Luz'a baktı. Sanırım *"bok"* sözcüğünü gereğinden fazla kullanmıştı. Küfür eden kızlar hakkında ne düşünüyordu acaba? Luz mahcup bir tavırla omuz silkti.

"Yani o yüzden sanırım seni anlıyorum. Benim de sana pek görgü kuralları çerçevesinde davrandığım söylenemez. Resmen evine çöreklendim ve kendimi zorla gruba aldırdım." Luz onu rahatsız ediyor olmalıydı, sonuçta burası onun eviydi ve evinde bir yabancı olması herkesi zevkten dört köşe yapmazdı.

"Rock yıldızları görgü kurallarını umursamaz, Luz. Siktir et!" Elini havaya kaldırıp salladı.

"Ve ev konusunu da dert etme, ikimize de yeter. Ben sadece pek sosyal biri değilim, alışmaya çalışıyorum." Luz başını sallayarak onu onayladı. Sosyal olmayan bir rock yıldızı pek alışıldık değildi. Yataktan kalkarak kremi komodine bıraktı ve kapıya ilerledi. Tam çıkmak üzereyken arkasını dönerek Luz'a baktı.

"İyi geceler, Luz Ortiz." Luz gülümsedi.

"İyi geceler, Luke King."

ON BİRİNCİ BÖLÜM

EGO ŞİŞİRME

Geçen on beş gün boyunca Luz'un hayatında olanlardan daha büyük bir değişiklik gerçekleşmedi. Gerçi onun için bu değişiklik bile çok fazlaydı. Grup her gün sabah erkenden geliyor ve akşama kadar kalıyordu. Şimdiye kadar beş şarkı yapmışlardı ve son bir şarkı daha yaparak albümün profesyonel kaydına başlayacaklardı. Bunun için deli gibi heyecanlıydı. Yeni albüm, yeni grup, turneler... Hepsi Luz için güzel anlatılan bir masal gibi geliyordu. Luz hafta içinde Martin'in asistanı Jenny ile alışverişe çıkmıştı. Jenny son derece se-

vimli bir kızdı ama rock modasından da anladığı açıktı. Aldıkları kıyafetler, aksesuarlar, ayakkabılar, makyaj malzemeleri her şey harikaydı. Luz ilk defa bu kadar çok alışveriş yapıyordu: tabi hepsi Araf grubu tarafından karşılandığından parayı sorun etmeden yaptığı en kapsamlı alışveriş olmuştu. Girdikleri her mağazada özenle ağırlanmış ve yoğun ilgi görmüştü. Henüz medyaya durumu açıklamamışlardı. Albüm sürpriz olacağından grup Luz'u da saklama taraftarıydı. İlk konserde bir basın toplantısıyla Luz'un gruba katıldığı duyurulacaktı. Luz bunun için deli gibi heyecanlanıyor, bir o kadar da korkuyordu. Alışveriş torbaları ile eve döndüğünde çoktan akşam olmuş ve grup evlerine dağılmıştı. Bugün onlara eşlik eden şoför Sam paketleri eve kadar taşımasına yardım etmişti. Luz kapıda Sam'e kibarca teşekkür ettikten sonra kapıyı kapatıp salonda kollarını göğsünde bağlamış olarak dikilen Luke'u fark etti. Sabah erkenden alışverişe gittiği için bugün onu ilk görüşüydü. Luke'un saçları dağınıktı, yani her zamankinden biraz daha dağınık. Üzerinde siyah tişörtü ve altında siyah eşofmanı vardı. Ayakları da her zamanki gibi çıplaktı. Gözlerindeki kırmızılık Luz'u rahatsız etmişti.

"Kusura bakma. Seni rahatsız etmek istemedim ve paketler gözünü korkutmasın. Temelli yerleşmiyorum, bunlar konserde giyeceklerim." Luz kendini açıklama yapmak zorunda hissetmişti. Çünkü Luke o akşamdan sonra gerekmedikçe Luz'la konuşmamış ve soğuk davranmıştı. Eskisi gibi laf sokmuyor ya da kaba davranmıyordu fakat Luz onun uzak durduğunu biliyordu. Aralarına bir çizgi çekmişti ve Luz'un bu konuda söyleyecek bir şeyi yoktu. Paket ve torbalardan birkaçını alarak merdivenlere yöneldi. Hepsini tek seferde taşıması imkânsızdı. En az üç sefer yapması gerekliydi ama Luke'tan yardım almak da istemiyordu. O elinde paketlerle merdivenleri çıkarken Luke bir şey söylememiş, sadece bara doğru yönelmişti. Luz o anda barda kapağı açık duran votkayı fark etti. Anlaşılan Luke *kötü* günlerinden birindeydi. Luz sessiz kalma hakkını kullanarak paketlerini taşıyıp kendisini odasına kapatmayı düşünüyordu ve tam olarak bunu yapacaktı. Son paketleri de aldığında Luke ona bakmadan konuştu. Zayıf sesi büyük evin içinde yankılandı.

"O konsere asla çıkamayacaksın, o kıyafetleri de sahne arkasında pek kimse görmeyecek, biliyorsun değil mi?" Elinde paketlerle donup kaldı. Neden şimdi böyle bir şey söylüyordu ki? Luz buna bir anlam vermeye çalışırken Luke yerinden kalktı, tabi bunu yaparken bardağını da sertçe bırakmayı ihmal etmemişti. Luz'a doğru yürürken tekrar konuştu.

"Benim grubumda benim arkadaşlarımla şarkı söylemene asla izin vermeyeceğim!" Luke'un sert ses tonuyla birlikte sert adımları da Luz'un tam önünde durmuştu. Ne yapacağını bilemiyordu, paketleri yere atıp koşarak odasına kaçıp kapıyı mı kilitlemeliydi? Yoksa kalıp Luke King'le savaşmalı mıydı? Luke şu an onu oldukça korkutuyordu ama bunu belli etmedi. Luz, Luke King'ten çok daha korkutucu adamlar tanımıştı.

"Benim hayatımı ve grubumu elimden almana izin vermeyeceğim." Luz'a iyice yaklaştı. Luz nefesini yüzünde hissediyordu, votka kokusu Luz'un bile ciğerlerini yakacak kadar yoğundu. Az önce Luke'un söylediklerini anlayamamıştı. Luke neden bahsediyordu? Kimsenin elinden bir şeyler almak gibi bir niyeti yoktu ve aynca Tanrı aşkına, o Luke King'ti. Bir efsane... Herkes onun harika bir rock yıldızı olduğunu düşünürken Luke King, Luz'u kıskanıyor olamazdı, değil mi? Luke biraz daha yaklaştığında Luz'un elindeki paketler gürültülü bir şekilde yere düştü ama ikisi de umursamıyordu. Luke doğruca Luz'un gözlerine bakıyordu. Luz ise Luke'un gözlerinin derinliklerinde boğulmak üzereydi.

"Duydun mu beni Luz Ortiz?" Luz göz temasını kesti ve bunu yaptığı anda kendini daha güçlü hissetti.

"Duydum ama anlamadım. Neden bahsediyorsun?" Luke dudağının kenarında oluşan bir tebessümle Luz'a baktı ve sonra acı dolu bir kahkaha atarak biraz daha yaklaştı. Aralarında mesafe namına bir şey kalmazken Luz gerilemek istiyordu; ama arkasında lanet bir merdiven basamağı vardı.

"Oyununun farkındayım... Grubumu ele geçirerek beni ekarte etmek istiyorsun. Çünkü ben terk edilmiş, dışlanmış zayıf halkı

yım." Luz, Luke'un son derece sarhoş olduğundan kesinlikle emin olmuştu. Normalde Luke King'in egosunun boyutu Özgürlük Anıtı ile kıyasıya yarışırdı. Luz bir kahkaha attı.

"Ne yani, sen beni mi kıskanıyorsun? Grubu elinden alacağımı falan mı düşünüyorsun?" Luke'un kaşları çatılmıştı. Gerçekten de böyle düşünüyordu. Luz eliyle Luke'un göğsüne çok sert olmayacak bir şekilde vurunca Luke geriledi. Daha sonra Luke'un kolunu kavradığı gibi salona sürükledi. Luke başta ne olduğunu anlamadı-ğından birkaç adım Luz'un onu sürüklemesine izin verdi ama daha sonra durdu. Luz onu çekiştirdi.

"Gel bir şey göstereceğim." Luke birkaç adım daha attı. Luz onu barın duvarını kaplayan aynanın önünde durdurdu. Luz, Luke'u tam aynanın önüne konumlandırıp küçük bedenini adamın arkasına doğru sakladı. Eli ile aynadaki Luke'u işaret etti.

"O adam kim biliyor musun?" Luke cevap vermeyince gülümsedi.

"O adam görüp görebileceğin en iyi rock yıldızı. Sesini duyan kızların çığlıklarının sebebi. O adam Kral Elvis Presley'den sonra gelen en büyük rock yıldızı." Luke'un çatık kaşları hâlâ aynıydı ama Luz onun ifadesini umursamadı.

"O adam Kral'dan sonraki Kral... O adam Luke King..." Luz, Luke'un bedenini kolayca kendine çevirdi çünkü adam kendini bırakmıştı. Tamamen içsel bir sorgulama içindeydi.

"Bana bak..." Luke gözlerini karşısındaki küçük kızın gözlerine dikti.

"Aptal bir kadın tarafından terk edildin diye hayatındaki diğer mükemmel her şeyi sikip atamazsın, anladın mı? Sen o alkolik, kıskanç ve zayıf adam değilsin." Luke'un gözleri şokla kocaman açılmıştı. Luz bir adım geriledi ama Luke'un kollarını iki eliyle tutuyordu; çünkü adam her an yığılabilirmiş gibi görünüyordu.

"Beni görüyor musun? Ben basitim, Luke King. O kadar basitim ki on yedi gün öncesine kadar içine sıçmayacağın kadar berbat bir barda, kafasına sıçmaktan zevk alacağın eski sevgilim ve ağızlarına

sıçsan bunu anlamayacak olan grubu ile şarkı söylüyordum." Luke kendine geliyordu. Çünkü o müthiş mimiklerinden birini yapmış çenesi seğrilmiş gözleri kısılmıştı.

"Ben asla sen olamam, hatta ben asla bir rock yıldızı bile olamayabilirim. Ben sadece hayalleri olan basit bir kızım, Luke. Eğer bana kötü davranıyor olmanın nedeni buysa... Buna gerek yok, tamam mı? O gruptaki çocukların hiçbiri seni oyun dışı bırakmaz. Eğer bunu yapacak olsalar senin her şeyi bu kadar silmeye karar verdiğin zaman yaparlardı. Hayallerini kaybettiğini düşünüyorsun ama sen aslında hayaline sahipsin." Luke gerçekten tamamen gevşemişti, Luz bunu kollarında duran elleri yardımıyla anlıyordu. Bedeninin katılığı gitmiş, yerine bir gevşeme gelmişti.

"Kendini toparla ve rock dünyasını sallamaya devam et. Sana hayran olan kızların idolü olmaya devam et." Luke derin bir nefes alarak omuzlarını gevşetti. Luz'un elleri o anda düştü, görev tamamdı. Luke King itina ile kendine getirilmişti.

"Sen?" Luz neden bahsettiğini anlamayarak ona baktı.

"Ne ben?" Luke'un dudağının kenarı hafifçe seğirdi. Tebessüm olarak algılanamayacak kadar küçük bir şeydi.

"Sen Luke King'e hayran olan kızlardan mısın?" Luz ona yaklaştı, sanırım Luke King'in egosunun biraz daha şişirilmesi gerekiyordu. Açıkçası Luz böyle şeyler yapmazdı ama Luke'un bu durumu onu rahatsız ediyordu. Yıllarca hayranı olup idolünüz olarak benimsediğiniz adamı böyle görmek... Bu tam bir hayal kırıklığıydı.

"Luke King benim idolüm, tam on üç yaşından beri." Luke bu sefer gerçekten gülümsedi.

"Beni kendime getirmek için yalan mı söylüyorsun? Bu çok ayıp, Luz Ortiz... İdolünün Orlando Hard olduğunu sanıyordum." Luz elini dağınık dalgalı saçlarının arasından geçirdi.

"Hayır, eğer öyle olsa şarkı söylemez, bateri çalardım." Luz bir defa Luke'un inci gibi dişlerini gördü. Tabi bir de yanağında oluşan o derin gülümseme çizgilerini.

"Beni örnek aldığın ve hayran olduğun için mi şarkı söylemeye başladın yani?" Luke King'in ona bu kadar yakınlaşıp fısıltıyla bunları söylüyor oluşu Luz'u utandırmıştı. Yanaklarındaki o yanmanın sebebinin utanç verici bir kızarma olmadığını umuyordu ama sanırım tam olarak kızarıyordu. Luke elini Luz'un yanağına götürerek dokundu, Luz alev aldığını hissetti ama geri de çekilemedi. Yanmaktan hoşlanan ve yanınca daha lezzetli olan marshmallow gibi hissediyordu. Umarım Luke King onun tadına bakardı. Siktir! Siktir! Ne saçma, boktan şeyler düşünüyordu böyle.

"E-evet..." Devamını söyleyemedi bile çünkü lanet olası Luke King'in lanet olası sağ eli lanet olası sol yanağında geziniyordu.

"Luz sanırım beni yalnız bırakmalısın. Biraz kendime gelmeliyim." Luz da bunu bekliyormuş gibi hızla geriledi. Luke'un eli düşerken Luz merdivenlere doğru hareketlendi. Paketlerini yerden hızla alıp ilk basamağa çıktığında ismini o güzel ağızdan ve muhteşem sesten duydu.

"Luz?" Luz ona bakmadı ama duraksadı.

"Sen basit olmaktan çok uzaksın." Bir şey söylemeden merdivenleri çıkıp kendisini odasına kapattı. Nefes sesi odanın içinde yüksek fonda müzik ezgileri olarak dolaşıyordu. Bu lanet nefesi de neydi böyle, bayanlar yüz metre koşusunda burun farkıyla ikinci olmuş gibiydi. Paketleri elinden bırakıp doğruca banyoya girerek elini yüzünü yıkadı. Tam tahmin ettiği gibi suratı kızarmış ve yüzüne dağılmış, çilleri belirginleşmişti. İçten içe kendine küfürler ederek banyodan çıkıp üzerine rahat bir şeyler giydi. Uyuyamayacağını biliyordu, o yüzden aldıklarını dolaba yerleştirerek zaman geçirmeye karar verdi. Kutulardaki kıyafetleri özenle ahşap askılara asarken o gözler dolabın içinden bile kendine bakıyormuş gibi hissediyordu. Avuç içi ile alnına vurarak kendi kendine söylendi.

Hayır, hayır, Luz... Sen ona hayransın, hepsi bu... Saçmalamayı kes! Kendi kendine telkinler vererek kıyafetleri yerleştirmeyi bitirip çantasından şarkı sözü defterini çıkardı ve bir şeyler karalamaya başladı. Kafasını başka türlü boşaltamayacağını biliyordu. Yazmak

kafa boşaltmanın en iyi yoluydu. Tabi Luz her yazdığında delici mavi gözlerden, içini gören bakışlardan, kuzguni siyah saçlardan ve lanet olası tebessüm çizgilerinden bahsediyordu. Defteri fırlatıp örtülerin altına girdi, ışığı kapatarak uyumaya çabaladı.

Sabah çocuklarla yaptığı eğlenceli kahvaltı sırasında Luke onunla konuşmamaya devam etmişti. Dünü hatırlayıp hatırlamadığını bilmiyordu fakat Luke sanki mesafeyi biraz daha arttırmıştı. Kahvaltıdan sonra JJ, Luz'a bir paket uzattı.

"Bu da ne?" JJ elini kapıya dayayarak bedenini ortaya çıkartırken omuz silkti.

"Söz verdiğim eski bilgisayarımı getirdim. Sıkılıyorum demiştin ya... Artık internette sörf yapabilirsin." Luz buna gerçekten çok sevindi. Paketi açıp içinden çıkan dizüstü bilgisayara baktı ve sonra JJ'ye sarıldı.

"Çok teşekkür ederim. Bu gerçekten bütün sıkıntımı alabilir." Luz bunun doğru olmadığını biliyordu. Sıkıntı evin içinde siyah saçları ve etkileyici gözleriyle etrafta dolaşıp duruyordu. Luke günün ilk cümlesini kurarak konuştu.

"Evde üç tane bilgisayar var, Luz. İstediğini kullanabilirdin." Tabi Luz'un bundan haberi bile yoktu. Bunu şimdi teklif ediyor olması bir işe yaramazdı. JJ, Luz'un omuzuna kolunu attı ve Luke'a baktı.

"Ama Luz benim ona getirdiğimi kullanacak." Bakışları Luz'a kaydı.

"Değil mi?" Luz bu sevecen yeşil gözlere bakarak hiçbir şeyin aksini iddia edemezdi, başını salladı.

"Teşekkür ederim JJ, harikasın." JJ tatmin olmuş bir şekilde gülümserken,

"Biliyorum..." dedi.

Grupla birlikte tüm gün stüdyodaydı. Bundan bir şikâyeti yoktu, tabi ki bu onun için yapılacak tüm eğlenceli şeylerden daha iyiydi. Luke çizgisini hâlâ koruyordu ama bu çizgi ikisi içinde artık daha

farklıydı. İkisi de birbirleriyle hiç konuşmuyordu ama içten içe de bir sebep bulup konuşmak istiyorlardı. İkisi de birbirlerine bakmamak için büyük gayret sarf ediyordu ama defalarca göz göze gelmekten de kaçamıyorlardı. Sanki birbirlerinden rahatsız oluyor gibi gergin ve bir o kadar da bir arada olmaktan memnun görünüyorlardı. Luz, Luke ona laf sokup sürekli saldırırken bile kendini böyle rahatsız hissetmiyordu, ne değişmişti? İkisinin üzerinde de aynı huzursuzluk olduğu açıktı. Çocuklar gittikten sonra Luz, Luke'la yalnız kalmamak için odasına çıkarak dizüstü bilgisayarını açtı. Luke'un evinin internetine bağlandı ve biraz şarkı dinledi. Bu sırada birden aklına grup hakkında araştırma yapmak geldi. Daha önce onların magazin yönünü merak etmemişti fakat artık onlardan biriydi ve merakını dizginleyemiyordu. Önce JJ'yi araştırmakla başladı. Gerçekten de JJ'in çok yaramaz biri olduğu açıktı. Henüz yirmi altı yaşında olmasına rağmen hayatı doludizgin yaşıyordu. Bir ailesi olmadığını ve yetiştirme yurdunda büyüdüğünü okudu. O bahsedilen konser görüntülerinden birini buldu, yüzünde bir gülümsemeyle linke tıklayarak açtı. Gerçekten de kızlar JJ'in pantolonunu indirmesi için tezahürat yapıyorlardı ve JJ bir an bile düşünmeden pantolonunu sıyırmıştı. Ah, Tanrım! Aslında bu kadar ayrıntılı tanımasına gerek yoktu. İğrenç! JJ'in kasık kılları arasından görünen erkekliği Luz'u cinsel manada etkilememişti fakat artık ona eskisi gibi bakabileceğini de sanmıyordu. Kıkırdarken videoyu kapattı. Videoyu kapattıktan sonra onu ele geçirip tüm hücrelerini kemiren merak duygusuna karşı koyamayarak Luke King ismini arattı. Yirmi sekiz yaşında olduğu, Louisiana'da doğduğu gibi bilgiler vardı. Allison Brown ile resimlerine bakmaya başladı. Allison, Luke'tan ayrıldıktan sonra manken olmuştu. Şu anda oldukça ünlüydü, dünya çapında tanınıyordu ve bir medya patronu ile evliydi. Luke'tan ayrıldıktan beş ay sonra evlenmiş olması Luz'u bile üzdü; oysa Luke iki sene geçmiş olmasına rağmen bunu atlatamamıştı. Allison Brown çok güzel bir kadındı ve çok seksiydi. Hatta geçen sene dünyanın en seksi kadınlarını listeleyen bir dergide ilk beşe girmeyi başarmıştı. Mükemmel standarda sahip beden ölçüleri ve 1.77 boyu ile Luz'un iki

katına yakındı. Luz neden kendini onunla kıyasladığını anlayamadı. Hadi ama! O bir mankendi onunla kıyaslama yapmak doğru değildi. Sarı saçları, mavi gözleri, dolgun dudakları çok güzel çıkık elmacık kemikleri vardı. Luke ile olan samimi resimleri Luz'u nedensizce sinirlendirmişti. Yakışmıyorlardı bile. Bir kere Luke ile aynı boydaydılar ki kız topuklu ayakkabıyla Luke'tan uzun oluyordu ve sürekli topuklu giyiyordu. Çekilen resimlerde Luke kot pantolonu, deri ceketi ve asker postalları ile son derece asiyken Allison mini eteği, göğüs dekolteli badisi, topuklu ayakkabıları ile tam bir kokoştu. Zıttılar işte... Luz çıkan haber başlıklarına göz attı. Luke'un, Allison'a evlenme teklif ettiği, yakında evlenecekleri, erken balayına çıktıkları, Allison'ın, Luke'u terk ettiği gibi bir sürü sinir bozan haber başlığı arasından hangisinin daha sinir bozucu olduğuna karar veremiyordu. Sinirle bilgisayarın kapağını kapattığı sırada kapısı çalındı.

"Efendim?" Dışarıdan gelen ses Luz'un nabzını yükseltti.

"Girebilir miyim?"

"Tabi..." Luke kapıyı temkinli bir şekilde açtı. Sanki Luz'un ona bir şeyler fırlatmasını bekler gibiydi. Luz'u yatağın üzerine oturmuş ken bulunca rahatladı.

"Kahve yapacaktım. İçer misin diye sorayım dedim..." Luz'un kahveden daha sert şeylere ihtiyacı vardı, yataktan kalkarak şortunu çekiştirdi.

"Sanırım bira içeceğim." Luke başını salladı.

"İstersen getirebilirim." Luz kapıya yönelerek Luke'un yanından geçti.

"Biraz sıkıldım ve ortam değişikliği iyi gelebilir. Sen rahatsız olmazsan tabi." Luke ona kaşlarını çatarak baktı.

"Aramızı düzelttiğimizi sanıyordum. Seni kabullendim Luz ve evde olman beni rahatsız etmiyor. İstediğin gibi dolaşabilirsin. Kahve yapabilir, bahçeye çıkabilir, havuza girebilir ve bilgisayarımı kullanabilirsin." Luz rahatlamıştı, bu bile Luke King için çok büyük bir adımdı.

"Benimle konuşmuyorsun ve umursamıyorsun..." Luke, Luz'un sözünü kesti.

"Seninle konuşmak istiyorum, Luz; ama seni umursamak istemiyorum." Luz anlamsızca Luke'a bakarken Luke devam etti.

"Umursadığım herkes beni sırtımdan vurup gidiyor." Luz elini beline koyarak bedenini öne doğru çıkardı. Daha büyük görünürse konuşmayı daha rahat yapabilirmiş gibi hissediyordu.

"Gitmemi istediğini sanıyordum?" Bedenini kapı pervazına yasladı.

"Artık değil..." Luz'un koluna dokunarak.

"Hadi gel de bir şeyler içerken konuşalım" dedi. Luz dokunuş çok kısa olmasına rağmen birkaç saniye etkisinden kurtulamadı, kendine geldiğinde ise Luke'un peşine takılarak merdivenlerden indi. Luke kahve yapmak için mutfağa girmek yerine bara yönelerek iki bira çıkarıp kapaklarını açtı. Luz bar taburesine biraz zıplayarak yerleşirken Luke'un ona gülümsediğini hissetti ya da hayal kuruyordu. Kim bilir?.. Birasına uzanıp bir yudum aldı.

"Seni dinliyorum." Luke dalmış görünüyordu, silkinerek kendine geldiğinde Luz'a doğru döndü.

"Luz artık sana kaba davranmak istemiyorum. Gerçekten özür dilerim... Sadece zor dönemler ve sen gerçekten harikasın. Benim bir zamanlar hayalleri olan halimsin. Söz yazıyorsun ki yazdıkların çok güzel. Şarkı söylüyorsun ve sesin büyüleyici." Luz kulaklarına inanamıyordu, konuşacak durumda değildi ve konuşmasına da gerek kalmamıştı. Luke konuşmasını sürdürüyordu.

"Bir an ben düşündüm ki... Sen gruba girince benim gibi bir işe yaramaza gerek kalmaz." Luke'un bakışları yere odaklandığında Luz elini onun koluna koyarak güç verircesine sıktı.

"Yanıldığını sana söylemiştim. O şarkı sözleri üzerine müzik yapılmadan onlar sadece şiir. Sen onları şekillendirdin." Luke başını kaldırıp tek dudağının kenarıyla Luz'a gülümsedi.

"Sen çok farklı bir kızsın, Luz Ortiz. Gerçekten farklı." Luz bırasından bir yudum daha aldı.

"İyi anlamda mı? Yoksa kötü anlamda mı? Bu farklılık..." Luke bu sefer gerçekten gülerken birasını dikti. Ağzında kalan o ıslaklığı diliyle yaladığında Luz'un gözleri az daha yuvalarından çıkıyordu. Sandalyesinde biraz öne doğru gelerek yüzünü Luz'un alevler saçan suratına yaklaştırdı.

"Kesinlikle iyi anlamda..."

ON İKİNCİ BÖLÜM

HİSSEDİLMEYEN ŞEHVET

Luke King'in, Luz hakkında iyi anlamda bir şey kast ediyor oluşu Luz'a pek inandırıcı gelmiyordu. Aralarında bir anda değişen bu şeyin de onu mutlu etmediği söylenemezdi tabi. Gruptan kimseyle özellikle Luke'la arasının kötü olmasını istemiyordu. Luke'un çok yakınında olmak, hatta kokusunu duyuyor olmak nabzını yükseltiyordu. Hayranı olduğunuz birine bu kadar yakın olunca hissettiğiniz şeyin nabız hızlanması, ağız kuruluğu, titrek nefes olması ne

garipti. Luke geri çekildiğinde Luz'un nabızları biraz daha kendine gelerek zayıflamıştı.

"Anlat bakalım... Kafasına sıçsam bundan zevk alacağım koca kafalı erkek arkadaşın sana ne yaptı?" Luz'un bu durumu konuşmak isteyeceği en son kişi Luke'tu. Luke'un aslında ne kadar zayıf, aciz, acınası bir insan olduğunu görmesini istemiyordu. Luke'un gözünde o acınası, zavallı kız imajında olmayacaktı ama yine de bu sohbet başlangıcını geri çevirmedi. Birasından art arda dört büyük yudum aldı.

"Beni aldattı." Luke'un dudakları öne doğru büküldü ve gözlerini kapatıp kafasını salladı.

"Defalarca... Tabi bir de rezil bir bağımlıydı." Gözleri açıldığında Luz onun gözlerindeki kırgınlığı gördü.

"Gerçekten kafasına sıçsam zevk alabilirmişim. Neden onun kıçına daha önce tekmeyi basmadın?" İşte Luz'un da bilmediği şey buydu. Daha önce defalarca onu bırakma noktasına gelmişti. Kullandığı maddenin etkisinde olduğu her an onun yanından gitmek istemişti. Onu durduran ise sadece gidecek yeri olmaması değildi. Luz yalnız kalmaktan korkuyordu. Kimseyi tanımadığı yabancı ortamlarda olmak istemiyordu ve istese de istemese de Damien'a mecbur olduğunu biliyordu ya da en azından o zamanlar için öyle düşünüyordu.

"Bunu çok istedim ama gidecek bir yerim yoktu ve Damien'i uyuşturucunun etkisinde olmadığı zamanlarda seviyordum." Luke'un anlayışlı tavrı Luz'un kendini rahat hissetmesini sağlıyordu. Boş şişesini salladı.

"Bir bira daha alabilir miyim?" Luke bardan kalkarak mini barı açtı, içinden aldığı iki biranın daha kapaklarını açtı.

"İstersen daha sert şeyler de var?" Biraya uzanıp alırken,

"Biradan başka bir şey içmiyorum. Rezil derecede sarhoş olmak pek bana göre değil" dedi. Luke bir şey söylemek ister gibi ağzını açıp kapattı, birkaç saniye sonra konuştu.

"Beni sarhoş gördüğün için özür dilerim. Bir daha olmayacak, söz veriyorum." Luz gerçekten güldü.

"İlk gördüğüm sarhoş adam değilsin, Luke. Bir barda sahne alıyordum, buna alışkınım." Ne yani, Luz'un kırılgan, küçük bir kız olduğunu falan mı düşünüyordu? Neler gördüğünü bir bilse bu durum için kesinlikle özür dilemezdi.

"Yine de benim kendimle gurur duyduğum anlardan biri değildi." Luz içinde filizlenen merak tomurcuklarına daha fazla karşı koyamadı.

"Siz neden ayrıldınız. Sen ve o?" Luz ismini söylemedi çünkü Luke'un nasıl bir tepki vereceğini bilemiyordu. Hâlâ Allison'u unutmadığının farkındaydı, onu üzmek istemiyordu. Luke acı bir şekilde sırıttı.

"Artık büyüdüğünü ve benim gölgemde saklanmaktan sıkıldığını söyledi. Onu kısıtladığımı, hayatına engel olduğumu, hayallerini engellediğimi... Ve sanırım beni aldattı. O evli olduğu medyacı lavukla benimle birlikteyken tanışıyordu. Biz ayrıldıktan beş ay sonra da evlendiler..." Bunun onu sinirlendirdiğini görebiliyordu. O bira şişesini biraz daha sıkarsa tuzla buz edecekti.

"Üzgünüm... Hatırlatmak istemezdim." Yine acı dolu bir gülüşle cevaplandı.

"Hiç unutmadım." Luz başını salladı. İçindeki bu acı da neyin nesiydi?

"Ama sanırım artık benim de yeni bir sayfa açma vaktim geldi. Ne dersin, Luz?" Bunu neden sorduğunu anlayamasa da gülümsedi.

"Tabi ki..." Bira şişesini kaldırıp Luz'la tokuşturdu.

"Yeni sayfalara..." Luz da ona eşlik etti. Luz yeni sayfasını çoktan açmıştı. Araf grubu Luz'un yeni sayfasıydı.

Grup albüm için son şarkı olarak Luz'un, Damien'ı ilk gördüğünde yazdığı o saçma şarkıyı seçmişti. Hem de Luz'un tüm engel olma çabalarına rağmen... O şarkıyı duymak bile bütün bedenini gererken albümde yer alacağı düşüncesi çıldırma eşiğine sürüklenme-

sine neden oluyordu. Hele çıkmaya başladıklarında beraber yaşa-
malarını kutlamak amacıyla barda Damien'a şarkıyı söylediği gü
aklına geldikçe bir sinir hastasına bürünüyordu. O gece Damien şar-
kının bir çocuk şiirine benzediğini söylemişti ama grup nedensizce
o şarkıya bayılmıştı. Son şarkı seçildikten sonra Martin'in ayarla-
dığı profesyonel stüdyoda kayıtlara başlanmıştı. Grup neredeyse hiç
uyumuyordu ve herkes bir arada Luke'un evinde kalıyordu. Eve sa-
dece yatmak için geldikleri düşünülürse Luz için ekstra bir değişik-
lik yoktu. Bedeni çoğu zaman yorgunluktan kendi kendini kapatıyor,
baygın bir halde odasında uyurken evde olanları umursamıyordu.
Martin durumdan çok memnundu, sonunda istediği yeni şarkılarla
dolu albümü aldığından keyfi her daim yerindeydi. Konser ayarla-
maları çoktan yapılmış turne takvimi hazırlanmıştı. Yaklaşık üç ay
tanıtım konserleri için ülke ülke, şehir şehir gezeceklerdi. Bu Luz
için heyecanlı bir hikâyenin ilk adımı olacaktı. Kayıt işi tamamen
bittiğinde grup üyeleri kutlama için yanıp tutuşuyorlardı. Haftalar-
dır pek bir aksiyon yaşayamadıkları düşünülürse bu konu da bu ka-
dar ısrarcı olmaları anlaşılırdı. Grupta kutlama işine sıcak bakmayan
tek kişi Luke'tu ama onu da kolayca ikna etmişlerdi. LA'in en tanın-
mış kulüplerinden biri bu amaçla ayarlanmıştı. Grupla çalışan her-
kes orada olup bu kutlamaya katılacaktı. Sesçiler, ışıkçılar, teknik
elemanlar, alt grup elemanları... Luz onların hepsiyle aynı ortamda
tanışacağı ve ilk defa grubun bir parçası olarak tanıtılacağı için he-
yecan içindeydi. Akşam için odasında hazırlıklarını yaparken kal-
bindeki çarpıntıya engel olamıyordu. Siyah pileli eteği tam olarak
bir karıştı bacaklarındaki tüm dövmeler gözler önündeydi. Bu as
görünüşünden çok hoşlanıyordu. Gizli yerinde, iç baldırında pek gö-
rünmeyen o malum dövme de etek havalandıkça ya da oturup kalk-
tıkça belli belirsiz gözükecekti. Luz bunu çok heyecan verici bulu-
yordu. Üzerinde bol, siyah askılı bir bluz vardı. Bluzun bol gelen
yan kısımlarından koyu pembe sutyeni gözüküyor, kıyafetine ek-
tra seksilik katıyordu. Eğer sevgilisinden ayrılmasını ve hayatın ona
verdiği yeni hediyeyi çapkınlık yaparak kutlamak isteseydi şu an
bunun için çok uygun bir kılıktaydı. Siyah asker postalları kıyafetin

tamamlarken bileğindeki deri ve demir ayrıntılı bileklikler aksesuar
olarak doğru seçimdi. Saçlarını ise düzleştirip omuzlarına inmesine
izin vermişti. Makyajı fazla abartmadan sadece göz makyajıyla ye-
tinmişti. İyi göründüğünü düşünüyordu, gerçi o süper yakışıklı rock
yıldızları arasında pek belli olmayacaktı ama yine de kendi çapında
iyiydi işte... Odadan çıkarak aşağıya indiğinde erkeklerin son derece
normal olduğunu gördü... Tabi normal halleri bile bir kadını deliliğe
sürükleyebilirdi. Rich bir kot pantolon ve beyaz tişörtüyle rahat gö-
rünüyordu. Orlando koyu renk bir kot ve siyah bir gömlek içindeydi.
JJ siyah deri pantolonla siyah tişört giyiyordu, sanırım en farklı gö-
rünen oydu. Saçları bilerek dağıtılmış gözlerine de hafifçe kalem
çekerek belirginleşmelerini sağlamıştı. Ve Luke... O da siyah pan-
tolon giymişti. Deri ceketinin altından beyaz tişörtü görünüyordu.
Siyah botlarını süsleyen metal dikenler parlıyordu. Saçları her za-
manki gibi dağınıktı ve mükemmel görünüyordu. Luz merdivenler-
den indiğinde onu ilk fark eden JJ oldu.

"Aman Tanrım!" Yerinden kalkarak ellerini cebine soktu ve Luz'a doğru yürüdü.

"Sana bu gece ben eşlik etmeliyim, Luz. Lütfen bana izin ver..." Luz elini JJ'in eline bıraktı.

"Bu kadar istiyorsan..." Luke geride kalmış, ikisine bakarken çenesinde ufak bir kasılma olduğunu fark etti. Fakat önemsemedi, sanırım dışarı çıkmak istemediği için bu şekilde sinirli görünüyordu. Beşi birlikte evden çıkarak kapıda onları bekleyen siyah limuzine bindiler. Luz hayatında ilk defa bir limuzin görüyordu, hatta görmüyor, resmen biniyordu. JJ hâlâ Luz'un elini tutuyordu. Onu limuzine bindirdi. Luz tamamen krem renk döşenmiş aydınlık ve son derece lüks aracı ağzı bir karış açık izlerken ters yöndeki koltuğun cam kenarına oturdu. Siyah camlardan dışarısı görünüyordu ama dışarıdan bakan sadece aptal siyah camları görüp içinde kim olduğunu merak etmekle yetiniyordu. Çocuklar da sırayla kocaman araca bindiler, şimdi araç eskisi kadar kocaman görünmüyordu ama hâlâ oldukça harikaydı. JJ, Luz'un yanına yerleşmişti. Orlando kapının girişine oturup bacak bacak üstüne atmış, Rich ve Luke ise tam karşıların-

daydı. Hatta Luke, Luz'un tam karşısında anlamsız bakışlarla Luz'u inceliyordu. JJ bara uzanıp bir şişe şampanya ve beş bardak çıkarıp hepsini doldurdu. Sırayla servis ettikten sonra bardakları tokuştur-dular.

"Yeni şarkılara... Konserlere... Ve hayallere..." Luz bu dilekleri içinden gelerek söylemişti. Orlando, kadehini Luz'a doğru kaldırdı.

"Ve sana, Luz... Senin varlığına..." JJ de coşkuyla kadehini kaldırıp Orlando'ya katılırken Luke kafasını camdan dışarı çevir-mişti. Rich ise köşede gülümsemekle meşguldü. Tanrı aşkına, Luke King'in yine nesi vardı? Allison damarının tekrar tutmamış olmasını umuyordu, lanet olası kadehi tek dikişte içmesine bakılırsa bir so-run vardı... LA'e yaptıkları yolculuk süresince JJ, Orlando ve Rich kendi aralarında bir geyik muhabbetinin içindeydiler. Luz dışarıyı izlerken çaktırmadan göz ucuyla da Luke'a bakıyordu. Luke çocuk-ları dinliyor gibi görünse de aklı başka yerdeydi. Araç nihayet kulü-bün önünde durdu. Etrafa bir güvenlik ağı örülmüştü, parti son de-rece gizli ayarlanmıştı ama yine de birkaç fanatik hayran topluluğu ellerinde fotoğraf makineleriyle etraftaydı. Orlando şöyle bir dışa-rıya baktı.

"Hayranlarımız gelmiş. JJ, Luz'la birlikte hızla içeri girin, etrafa bakınmayın, biz onları oyalarız." JJ, Luz'un elini sıktı.

"Merak etme, fıstık, seni yakışıklılığımın son damlasına kadar koruyacağım." Luz onun koluna dostça bir yumruk atınca JJ kolunu yalandan ovuşturdu.

"Çok sertsin, bebek!"

"Daha sert olabilirim, JJ, beni zorlama. Heyecandan geberiyo-rum, hadi içeri girelim ve sakın onların önünde düşmeme izin verme. Yoksa kıçını tekmelerim!" JJ kahkaha atarken araçtan indi. Luz'a elini uzattı ve inmesine yardımcı oldu. Luz etraftan gelen, kulak çın-latan haykırışlar karşısında nefes almakta zorlanıyordu. Herkes JJ'in adını haykırıyordu. JJ elini Luz'un beline koyarak onu hızla kulübün girişine sokmuştu, görüntü alınmaması için üst düzey çaba sarf edil-mişti ama Luz yarın bloglarda birkaç bulanık fotoğrafının olacağını

biliyordu. İçeri geçtikleri anda diğer çocuklar da araçtan inmişlerdi. Beşler arasında en belirgin isim Luke King'ti. Esrarengiz siyah saçlı umursamaz, yakışıklı kızların favorisiydi. Bu açıktı. JJ ile bir-likte çocukları beklerken kenardan dışarıyı izliyordu. Onun adını da böyle haykıran hayranları olacak mıydı? JJ omuzuna dokununca ye-rinden sıçradı.

"İyi misin?" Başını sallayarak onu onayladı.

"Sanırım fazla heyecanlandım. Bedenim adrenalin yüzünden eriyormuş gibi hissediyorum." JJ bu tanıma güldü.

"İlk seferin için gayet iyiydin. Tabi bu küçük bir kalabalık, bir de sınıflarda görmelisin. Düşüp bayılmazsan şanslı sayılırsın..." Luz bir an bütün kanının çekildiğini hissetti. Araf grubunun hayran po-tansiyeli düşünülürse bu gerçekten de çok ufak bir gruptu.

"Merak etme, bebek, seni tutmak için orada olacağım." Luz omuzlarını silkti.

"Bu tarz şeylere alışık değilim, kendimi rezil etmek istemiyo-rum. Başta bunun bir peri masalı olacağını düşünmüştüm ama bo-yumdan çok büyük bir işe bulaşmışım. Bunu şimdi daha net anlı-yorum." Luz'un bedenindeki titreme denge kaybına neden oldu. JJ kollarını Luz'a sararak onu sıcak bedenine yasladı.

"Endişelenme... Benim ilk zamanlarımdan çok daha iyi idare ediyorsun. Bunu atlatacaksın..." JJ'in tesellisinin bu denli rahatlatıcı olması şaşırtıcıydı. Çocuklar içeri girdiklerinde JJ hâlâ Luz'a sarılı-yordu. En son içeri giren Luke'un gözleri kısa bir an onların üstünde dolaştı. Luz hemen JJ'in kollarından kurtuldu ve nefes aldı.

"Şimdi daha iyi misin?" JJ'e baktı ve gülümsedi.

"Teşekkür ederim, daha iyiyim." JJ dudaklarını büzerek eski eğ-lenceli ve çapkın haline büründü.

"Kucağım her zaman rahatlatıcıdır. Ne zaman ihtiyacın olursa... Hadi şimdi sarhoş olup sabaha unutacağımız şeyler yapalım." Luz onun kolunu cimcikledi.

"Ben sarhoş olmam, JJ. Bu yüzden hiç boşa ümitlenme." Hep birlikte kahkahalar atarak merdivenlerden aşağıya indiler. Aşağıdan gelen yoğun gürültü partinin gerçekten eğlenceli olduğunu kanıtlıyordu. Aşağısı tam bir çılgınlık kuyusuydu. Bir sürü insan renk cümbüşü gibi ışıkların altında çılgınca dans ediyorlardı. İçki servisi yapan yarı çıplak kızlar durmaksızın erkeklerle flörtleşiyor, barda ise eğlenerek shot yarışı yapan iki grup dikkat çekiyordu. Luz tanıdık birkaç ünlü yüz görse de çoğu tanıdık değildi. Çılgın birkaç rock grubu aşırılıklarını kafes dansçılarına eşlik ederek gösteriyordu. Parti harikaydı. JJ gülümsedi.

"İşte benim dünyam!" Merdivenleri hızla inerek bir grup targalı dansçının yanına koşturdu. Rich de onu çığlıklar eşliğinde karşılayan dört kızın yanına giderek hepsini büyük bir şehvetle dudaklarından öperek selamladı. Lanet olası dört kadın! Hepsini aynı anda mı acaba? Luz hemen kafasını sallayarak görüntüyü sildi. Orlando Luz'un omuzuna elini koydu.

"İstediğin gibi takıl, eminim herkes seni sıcak karşılar, ben Martinle konuşacağım." Sağ taraftaki koltuklu kısımda yanında iki kadınla içki içen Martin'in yanına gittiğinde Luke'un arkasında olduğunu biliyordu. Luke yanından geçerken Luz'a bakmadan soğuk bir tonda,

"İyi eğlenceler" dedi. Onu kızdıran şeyin ne olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktu. Öyle olsun! Luz da eğlenecekti, o halde gerçek bir rock yıldızı gibi... Bara giderek shot yarışı yapan üç adamın yanına oturdu. Adamlar Luz'u görmedi bile ama Luz için önemli değildi. Yakışıklı barmene eliyle bir işaret yaptığında adam yanında bitti.

"Tekila..." Adam başını sallayarak bir bardak tekilayı Luz'un önüne bıraktı. Luz sert içkiyi sek şekilde içerken içini yakması karşısında yüzünü buruşturdu. Birkaç yudumdan sonra kendini daha iyi hissediyordu. Güzel... Boktan bir şekilde yalnız kalmıştı ve artık ünlü olma yolunda bir rock yıldızı sayılırdı. Yani... Dağıtabilirdi. Hatta bir yakışıklı bulup çapkınlık yapmanın nasıl bir şey olduğunu

bile deneyimleyebilirdi. Yanına oturan adamı fark etmedi ama adam Luz'un yarısı dolu bardağını barmene doğru itti.

"Bu böyle içilmez, güzelim." Luz adama bakmak için döndü. Tanıdık bir yüzdü ama daha önce tanışmamıştı. Ah! Bu adamı tanıyordu... Araf'ın alt grubu Meydan Şövalyeleri'nin bas gitaristi Simon'dı. Luz adamı incelerken adam barmene,

"İki tekila sunrise" dedi. Sarı saçları sıkı bir atkuyruğu yapılmıştı, fazla uzun değildi ve birkaç isyankâr saç kaçarak yüzüne dökülmeyi başarmıştı. Sportif bir fiziği vardı, kollarındaki kaslar gri tişörtünü zorluyordu. İki kolu da hiç boş yer olmaksızın renkli dövmelerle kaplıydı. Damien'ı ilk gördüğü o saçma anı düşündü. Aynı Damien gibi tehlikeli ama sevecen görünüyordu; tabi bir de çapkın biri olduğu açıktı. Koyu kahverengi gözleri çapkınlık parıltılarıyla ışıldıyordu. Sarı sakalları bebeksi yüzünü çevrelerken değişik bir çekicilik katıyordu. Simon kulağından sarkan haç şeklindeki küpesine dokundu ve elini kibarca Luz'a uzattı.

"Ben Simon." Luz tedirgince etrafına bakındı ama tanıdık kimseyi göremedi. Işık gözünü alıyor ve sahneden çıkan sisler görüşü kısıtlıyordu. Sanırım herkes kafasına göre eğleniyordu. O halde Luz da eğlenebilirdi. Simon'un eline uzanarak sıktı, eli adamın elinin yande küçücük kalmıştı. Şu gitaristlerin elleri gerçekten etkileyiciydi ve Luz'un zihninde tekilanın verdiği sıcaklıkla yaramaz, düşünceler dolaşmaya başlamıştı.

"Ben de Luz." Adam Luz'un küçük elini dudaklarına götürüp öptü. Sıcak dudakları ve tenine değen sakalları Luz'u irkti ve elini kibarca adamdan kurtardı.

"Sevimli isim. Burada ne arıyorsun bakalım? Seni daha önce görmediğime eminim. İlk görüşte iz bırakan kızlardansın." Luz gülümserken barmen turuncu, kırmızı ve sarı renklerde kenarına limon yerleştirilmiş içkileri önlerine bıraktı.

"Tekila böyle daha az yakar." Luz başını sallayıp bir yudum içti.

"Araf grubunun şarkı sözlerini yazmaya başladım. Onlarla birlikteyim." Simon az daha yudumladığı içkisini püskürtüyordu. Ko-

caman açılan gözleri az öncekinden daha yoğun bir ilgiyle Luz'
süzdü.

"İnanmıyorum! Sen ciddi misin? Araf'ın dönüşüne katkısı olan
kız sensin öyleyse!" Heyecanla çıkan kelimeleri Luz'u da heyecan-
landırdı. Luz hayranı olduğu gruba katkısı olduğunu düşündükçe
yerinde duramıyordu.

"Sa-nırım..." Simon içkisinden büyük bir yudum aldı. Yakışıklı
yüzünü Luz'dan ayırmıyordu.

"Şu işi bak! Burada güzel bir kızla flört edip ona içki içmeyi öğ-
retmek istemiştim ama en çok tanışmak istediğim insanla tanıştım.
Sana ne kadar teşekkür etsem az, o adamlara hayranım!" Luz kenz
gibi birini bulmanın sevinciyle güldü.

"Ben de... Onlar harika!" Luz içkisini içerken önüne gelen bir
saç tutamını geri çekmek üzereyken Simon önce davrandı. Luz'un
turuncu saçını alarak kulağının arkasına sıkıştırırken belirgince ya-
nağına dokundu.

"Senin şarkı sözü yazıp mucizeler yaratmaktan başka bir yete-
neğin var mı? Çaldığın bir müzik aleti falan?" Luz içkisini bara bı-
raktı ve bedenini doğrulttu.

"Aslında şarkı söylüyorum." Simon içki bardağının üzerinden
Luz'a baktı.

"Buna üzüldüm, grupta pek aktif olamayacaksın o halde." Luz a
doğru eğildi ve nefesini kulağına üfledi.

"Aramızda kalsın ama kendini beğenmiş, bencil Luke King de-
varı seni biraz zorlar..." Luke King herkesin gözünde bencil, kendini
beğenmiş, şımarık bir çocuktu. Tıpkı Luz'un da düşündüğü gibi.
Yani onu tanıdıktan sonra düşündüğü gibi... Eskiden Luke King'i
efsane olduğunu düşünürdü, şimdi ise onun o zayıf yönlerini gör-
mek Luz'u anlamsız derecede üzüyordu.

"Aslında ona hayranım. Benim idolüm... Biraz bencil ve kib-
dini beğenmiş olduğu doğru; fakat ben de çok iddialı değilim, yan
onunla savaşamam. Sanırım arkada kalmak benim için daha iyi ola-

Sadece söz yazıp kendimi tehlikeden uzak tutabilirim." Cümlesinin
sonuna beceriksiz bir gülücük ekledi.

"Bence sahneye çıkmalısın... Seni orada görmek isterim. İster-
sen bizim provalara gelip şarkı söyleyebilirsin, hem böylece insan-
ların ne düşündüğünü de görmüş olursun." Luz bu kibar teklif kar-
şısında sevindi.

"Teşekkür ederim. Neden olmasın, bunu isterim." Simon,
Luz'un elindeki bardağa uzanıp onu elinden aldı ve bara bıraktı.

"Bu dansı bana lütfeder misiniz?" Luz kahkaha atarken ayağa
kalktı.

"Bu pek rock tarzı teklif olmadı." Simon onu onaylayarak başını
salladı ve Luz'u piste yönlendirdi.

"Bu beyefendi tarzı bir teklifti. Bu asi çocuğun yumuşak bir
kalbi var, ister inan ister inanma." Luz gerçekten Simon'u sevmişti.
Tanıdığı rock yıldızlarından kesinlikle farklıydı. Komik, eğlenceli
olmanın dışında kibardı... Birlikte pistin ortasında durdular. Sıcak
bir şarkı çalıyordu. Simon kaslı kolunu Luz'un bedenine dolayarak
onu kendine yapıştırdı. Simon'un üzerinde kot pantolon olmasına
rağmen teninin sıcaklığı Luz'u yakıyordu ama bir heyecan ya da
şehvet hissetmedi. Çok yakışıklıydı ama olmuyordu, işte etkilenmi-
yordu... Lanet olası şehvetini kaybetmişti, hep o Damien domuzu
yüzündendi. Bir daha erkeklere ilgi duyamayacağını hissediyordu.
Luz kollarını Simon'un boynuna doladı ve hareketli şarkıya uyum
sağlayarak kalçalarını sallamaya başladı. Simon'un elleri Luz'un
belinde duruyordu ama kalçasına da oldukça yakındı. Bu bile Luz'u
heyecanlandırmıyordu. Neden bir şey hissetmiyordu...

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BÖYLE ÇOK ÖZELSİN

Luz, Simon'la dans etmeye devam ediyor ve genç adama eli den geldiğince sıcak davranıyordu; fakat bu hissizlik onu rahats ediyordu. Tamam, hiçbir zaman aşırı seks düşkünü bir kadın olma mıştı. Hatta Damien'la ilk birkaç ayını saymazsa genelde seksi pek zevk aldığı söylenemezdi. Tabi bu durumda mecbur kaldığı renç şeylerin de payı vardı. Ama daha önce bu kadar hissiz olduğu hatırlamıyordu. En azından Damien'a karşı hissiz değildi. Bu k

şındaki adam ise son derece yakışıklıydı. Harika sarı saçları, bü yük kahverengi gözleri, hoş bebeksi suratı, sert kasları -ki sırtı bile kasıydı- vardı. Büyük ve gitar çalmaktan sertleşmiş elleriyle yap tığı dokunuşlar etkiliydi. Yani Luz yerinde başkası olsa çoktan onu yatağa atmak üzere buradan ayrılırdı. Hareketleri çok ateşliydi, mü ziğe olan uyumu harikaydı. Luz resmen müzikle iç içe geçtiğini hissediyordu. Simon doğruca Luz'un gözlerine bakıyordu.

"Kafanda ne var, Luz? Ne düşünüyorsun?" Anlaşılan Simon insanları okuyan tiplerdendi. Luz gözlerini kaçırdı.

"Hiç..." Simon ufak bir kahkaha attı. Beyaz dişleri parladı.

"Kötü bir yalancısın, Luz. Senin kadar güzel bir kıza yalan söylemek yakışmıyor." Luz gülümsedi. Simon az önce Luz'u güzel bulduğunu söylemişti ve bu Luz'u mutlu etmişti.

"Yalan söylemiyordum. Sadece... Dalmışım..." Simon anlayışla başını salladı.

"Uzaklara dalma... Ben tam buradayım." Luz kıkırdarken Simon'un gözlerindeki parıltı aklını başından alacak raddede sevimliydi. Simon, Luz'un kulağına doğru eğilerek sıcak nefesini üfleyerek

"Hem tatlı hem seksi olmayı nasıl başarıyorsun?" diye sordu. Luz böylesine bir ilgiye alışık olmadığı için bedeninde gezinen titremeyle geriledi. Simon kafasını geri çekerek Luz'a baktı.

"Üzgünüm, çok mu ileri gittim?"

"Hayır, yani sorun değil. Ben sadece bu ortamlara ve senin gibi adamlara alışkın değilim." Simon'un az önceki endişeli ifadesi yerini rahatlamaya bıraktı.

"Bu dünyanın seni bozmasına izin verme, bu halinle kusursuzsun..." Luz şarkı bittiğinde Simon'dan ayrıldı.

"Biraz yoruldum, otursak mı?" Simon elini Luz'un beline koyarak onu barın yanındaki renkli koltukların olduğu bölüme götürdü. Disko ışıkları bu koltukların üzerine yansıdıkça ortaya harika bir renk cümbüşü çıkıyordu. Koltuklarda oturan kimse yoktu ve

Simon'la birlikte köşedeki ikili koltuğa ilerlediler. Luz oturduktan sonra Simon bir elini yırtık kotunun cebine sokarak gerindi.

"Ne içersin?" Luz buradaki afilli içkilere pek alışık değildi.

"Sen seçebilirsin." Simon ise içki konusunda bir uzman gibiydi. Başını sallayarak bar kısmına ilerledi. Bar oldukça kalabalıktı, içki alması uzun sürecek gibi duruyordu. Etrafa bakınmaya başladı ve diğer tarafta sarışın bir kızla deli gibi öpüşen Orlando'yu gördü. Bir anda Orlando'ya karşı olan tüm tavrı değişmişti. Kızı öpüşü korkutucuydu, resmen dudaklarını yiyordu. Tabi eli de kızın inanılmaz kısa kırmızı eteğinin altında bir şeylerle meşguldü. Meşgul olduğu şeyin gereğini de ustaca yerine getiriyor gibi görünüyordu, kızın yüzündeki o zevki metrelerce öteden okuyordu. Bu ana bakmayı reddederek gözleri gezinmeye devam etti. Kafes dansçılarının olduğu bölümde JJ'yi gördü. Kızıl saçlı bir dansçıyı göz hapsine almıştı. Kız ise tüm hünerlerini onun için sergiliyordu ve bir anda üzerindeki siyah deri sutyeni çıkararak tamamen yapay memelerini JJ'ye sundu. JJ ise bundan fazlasıyla etkilenmişti. Bakışlarını kulüpte gezdirmeye devam edince Rich'i gördü ve donup kaldı. Tam olarak üç kadınla sevişiyordu! Yani ciddi anlamda sevişiyordu. Köşeli koltuklardan birine oturmuştu, melez bir güzel kucağındaydı ve kızın üstü çıplaktı. Rich'le öpüşürken siyah saçlı oldukça güzel bir kadın da onlara eşlik ediyordu. Üçüncü güzel ise elini Rich'in oldukça edepsiz bir yerinde gezdiriyor olmalıydı. Dörtlü halinden oldukça memnun görünüyordu ama Luz bu manzaraya daha fazla bakamadı. Bu Luz'luk bir manzara değildi. Çoklu ilişkiler Luz'a cazip gelmiyordu, hatta midesini bulandırıyordu. Tek göremediği Luke'tu ve onu görmek isteyip istemediğinden emin değildi. Luke'u buradaki aşırı seksi kadınlardan biriyle görmeyi istemiyordu... Nedeni yoktu, sadece... Belki de onunla aynı evi paylaştığı için seks hayatı hakkında bilgi sahibi olmamayı en iyi seçenek olarak görüyordu. Gerçi Luz bir aydır Luke'la aynı evi paylaşıyordu ama evi bir çöl kadar kuraktı. Hiçbir aksiyona denk gelmemişti. Dışarıya da çıkmadığı düşünülürse Luke'un da seks hayatı Luz'un ki gibiydi. Luz önüne bırakılan içkiyle yana doğru döndü. Simon'un döndüğünü sanmışken

yanına oturan adam da Simon'un sevimli kahverengi bakışlarını göremedi. Onun yerine hafif kızarmış donuk mavi gözlerle karşılaştı. Tabi Simon'un sarı uzun saçlarının yerini de kuzguni siyah dağınık saçlar almıştı. Luke işaret parmağıyla Luz'a sehpaya bırakılan bira şişesini işaret etti.

"İç." Bu kadardı... İç... Luz ona barı işaret etti.

"Teşekkür ederim ama biri bana içki getiriyor." Luke bir anda sinirlendi, yüzündeki o öfke Luz'u bile korkuttu. Elindeki bira şişesini tüm gücüyle sıkıyordu.

"Ne yani, yabancı birinin sana verdiği içkiyi mi içeceksin? Sen hiç aklın yok mu? Yarın sabah tanımadığın bir yatakta inanılmaz bir baş ağrısıyla uyandığında ne olacak? İçinde ne olduğunu asla bilemezsin, bu yüzden yabancılardan içki alma!" Luke'un ağzından dökülen kelimeler Luz'u şaşkınlığa uğrattı.

"Ben çocuk değilim, Luke ve içki alacak kişi yabancı değil. Meydan Şövalyelerinin bas gitaristi Simon..." Luke başını salladı.

"Gördüm, az önce seni dans pistinde taciz ediyordu. Kim bilir içkiye ne tür bir ilaç koyar." Luke'un sakinliği bile oldukça çarpıcıydı. Birasının yarısını tek dikişte içti. Luz cevap veremeden Simon'u fark etti. Elinde renkli ve tepelerinde şemsiye olan iki bardakla yanlarına doğru yürüyordu. Bir an Luke'u görerek durdu ama sonra adımlarını hızlandırıp yanlarına geldi. Elindeki içkileri sehpaya bıraktı, Luke'a elini uzattı.

"Ben, Simon. Meydan Şövalyelerinden... Daha önce tanışmamıştık. Sizden önce sahne alıyoruz." Luke başını salladı ve uzun bir süre bekledikten sonra Simon'un havada kalan elini oturduğu yerden sıktı. İkili koltukta Simon'a yer açma zahmetine bile katlanmadı, kafasını hafifçe kaldırıp.

"Beni zaten tanıyorsundur... Luke King." Havalı cevabı üzerine Luz ona garip garip baktı. Kendini beğenmiş bir bencildi. Süper ego... Sanırım şu ego yüklemesi biraz fazla gelmişti. Simon Luz'un yanındaki tekli koltuğa oturdu, içkisinden bir yudum aldı. Luz da Simon'un getirdiği bardağa uzandı fakat tam o sırada Luke ona sağlam

bir omuz attı. O lanet olası içkiyi içecekti! Onu umursamadı ve içkiden bir yudum aldı. Luke'un kaşları belirgince çatılmıştı.

"Ne kadar zamandır Meydan Şövalyeleri'ndesin Simon?" Simon bardağını sehpaya bıraktı; rahat oturuşunu biraz düzeltti ve yüksek müzik sesinde duyulması için sesini yükseltti.

"Aslında grup iki senelik fakat biz bir senedir sizden önce altı grup olarak çıkıyoruz. Daha önce üniversite şenliklerinde falan çıkıyorduk, bilirsin... Ben grubun kurucusuyum." Luke dudaklarını belirgince büzerken insanlara üstten bakan tavrını takındı.

"Daha çok yolunuz var desene... İnsanlar rock yıldızı olmayı çok kolay sanıyor." Luz yine taşın kendisine geldiğini sanarak bakışlarını Luke'a dikti. Luke konuşmasını yarıda keserek içkisinin hepsini tek dikişte içerek Luz'un önündeki bira şişesine uzandı. Sanırım şimdiden biraz sarhoştu ve Luz bu halinin daha korkutucu olduğuna kanaat getirdi. En azından eski hali sadece sinir bozucu ve geçiktı. Oysa şimdi ikisine ek bir de kabalık ve küstahlık eklenmişti. Luz yerinden kalkarak iki adama baktı.

"Ben lavaboya gitmeliyim. Birazdan dönerim..." Yanlarından kalkarak lavabonun nerede olduğunu bile bilmeden dümdüz ilerledi. Bu lanet çocuğun derdi neydi böyle? Tam anlamıyla bok gibi davranıyordu. Barın yanından geçerken ileride yanıp sönen WC simgesini gördü doğruca sağ taraftaki karanlık koridora yöneldi. Siyah zemin ve duvarlar yeşil lambalarla aydınlatılmıştı. Ortam gereğinden fazla karanlıktı. Koridorun sonunda erkek ve kadın bölümlerini ikiye ayıran siyah panelvanı fark ederek sol tarafa yöneldi, kapıyı itip doğruca içeri girdi.

Üç yarı çıplak dansçı kadın makyaj tazeliyordu, Luz'u umursamadılar o da onlara bakmaktan kaçınarak doğruca kabinlerden birine girdi. Klozete oturarak sakinleşmeye çabaladı. *Ne kadar iyimser* diye düşündü. Bir ay önce yine bir bar tuvaletindeydi, gerçi bu seferki oldukça lüks ve gösterişli bir bar tuvaletiydi. Olay aşağı yukarı aynıydı, sadece mekân ve karakterler biraz parlatılmıştı. Tıpkı bir kazığı altın suyuna batırmak gibiydi. Sonuçta kazık yine kazıktı. Erkeklerin ona aptal bir fahişe ya da beyinsiz bir kız gibi davranmasından nefret ediyordu. Luke az önce aynen bu şekilde davranmıştı. Tıpkı bir zamanlar Damien'ın yaptığı gibi yapmıştı. Ağlamamak için savaş verirken içinde bir güç hissetti. Hayır! Luz artık o lağım kokan bar tuvaletinde ağlayan zayıf, kimsesiz, çaresiz kız değildi. Luz artık Luz Ortiz'di... Araf grubunun şarkı sözlerini yazıyordu ve ayakları yere her zamankinden daha sert basıyordu. Artık tuvalete saklanmak yerine tüm o aşağılık erkeklerin kıçını botlarıyla tekmeleyebilirdi ki sanırım önce Luke King'in inanılmaz seksi küçük kıçını tekmeleyerek başlayabilirdi. Sifonu çekerek kabinden çıktı, ellerini yıkadı. Aynada kendine baktı. Gerçekten harika görünüyordu. Turuncu saçları birkaç elektriklenen tel haricinde dümdüz omuzlarına iniyordu. Dalgalıyken sevimli görünen saçları şimdi gerçekten etkileyiciydi. Siyah eyelinerla belirginleşmiş mavi gözleri aynada hırsla parlıyordu. Eteğini düzeltip tuvaletten çıktı. Erkeklerin bölümü ayıran panelin yanından geçerken bir çift el onu kavrayarak sert bedenine yasladı. Kim olduğuna bakıp haddini bildirmek üzereyken karşısında sevimli yeşil gözler buldu, tabi bolca da alkol kokusu alıyordu. JJ fena halde sarhoştu.

"Şimdi seni öpmemem için bana bir neden söyle..." JJ gerçekten de Luz'un dudaklarına fazlasıyla yakındı, hatta o kadar yakındı ki ıtırtık sıcak nefesini yüzünde ve dudaklarında hissediyordu. Sarhoş gibi görünüyordu ama bakışlarında bir boşluk vardı. Hayır, bu boşluğu biliyordu, bu boşluğa yıllarca bakmıştı. Bu, uyuşturucunun yarattığı o çirkin bakıştı. Lanet olası JJ uyuşturucu mu almıştı? Ellerini JJ'in göğsüne koyarak onu itmeye çalıştı.

"Biz aynı gruptayız..." JJ güldü, tek sıra halinde inci dişleri ortaya çıktı. Ön iki dişi diğerlerine göre daha uzundu ki bu onu inanılmaz tatlı gösteriyoru. Bu kadar sevimli birinin uyuşturucu bağımlısı olması berbat bir durumdu.

"Bu benim için geçerli bir sebep değil, güzelim." Luz'a biraz daha yaklaştığında Luz gerilemeye çalıştı.

"Bu yaptığına yarın pişman olacaksın, Jon!" JJ duraksadı.

"Bana Jon deme!" İşaret parmağını Luz'un dudağına götürerek alt dudağına dokundu.

"JJ'yi söyleme şeklin daha seksi ve Jon ismini kullanmıyorum. Şimdi daha geçerli bir neden bulmak için on saniyen var çünkü ben zaten her zaman her şeyden pişman olurum." Luz, JJ'yi geri püskürtmek için bir neden düşünürken başka kollar ikisinin arasına girerek onları ayırdı ve aynı kollar JJ'yi karşıdaki duvara yasladı. Luz ne yapacağını bilemeyerek sık nefeslerle JJ'in yüzünü yıkayan Luke'a baktı.

"Sen ne bok yediğini sanıyorsun?!." Bağırması üzerine Luz yerinden sıçradı ama JJ sadece gülüyordu.

"Seni lanet olası, yine uyuşturucu aldın değil mi? Kendini batırdığın yetmiyormuş gibi bizi de dibe çekiyorsun." Luz'un bedeni titriyordu, anlık korkunun açığa çıkmasından dolayı olmalıydı. Yerinden kıpırdayamıyordu, sırtını paravana yaslamış, doğruca iki adama bakıyordu.

"Sanki grup çok umrundaymış gibi davranmayı kes, Luke King... Grup senin sikinde bile değil!" JJ'in yüzündeki sırıtış ve Luke'un sinir ifadesi arasında bakışlarını kaydıran Luz birazdan Luke'un, JJ'ye yumruk atacağını düşünüyor ve böyle bir şey yapmamasını umuyordu. JJ şu an kendinde değildi ve aslında gerçekten iyi bir çocuktu. Luz ikisi birbirine girerse ne yapacağını düşünürken karşı koridordan gelen Rich'i görerek tuttuğu nefesini verdi. Rich, Luke'un omuzundan tutarak onu geri çekti. İkisinden de uzun boylu olmasının avantajıyla onlara tepeden baktı.

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz!" Luke elini siyah saçlarının arasından geçirip bir adım geriledi. Gerilmiş yanakları ve çenesi aldığı her derin nefeste kasılıp gevşiyordu. İşaret parmağıyla JJ'yi işaret etti.

"O orospu çocuğu yine uyuşturucu almış ve Luz'u sıkıştırıyordu." JJ ellerini havaya kaldırarak teslim olma hareketi yaptı.

"Bu tamamen iftira, sadece biraz içki içtim ve Luz'u sıkıştırmıyordum. Ondan hoşlanıyorum, bunu biliyorsunuz." Luz bu olaya dâhil olmaktan çok rahatsızdı. Böyle anların içinde kalmaktan hiç

hoşlanmazdı. Rich kollarını göğsünde bağlayarak JJ'ye inanmadığını belirten bir bakış attı. Daha sonra gözleri Luz'un üzerine kitlendi, kızın atmış rengi karşısında endişelenmiş görünüyordu.

"Luke, Luz'u eve götür. Kızın rengi atmış, ben bu pisliğe haddini bildirir, yarın da her şeyi hatırlayıp pişman olmasını sağlarım." Luke başını sallayarak Luz'a eliyle koridoru işaret etti. Luz bir adım attı, daha sonra JJ'ye ve Rich'e baktı.

"Rich." Rich başını genç kıza doğru çevirdi.

"Ona çok sert davranma... Bunu isteyerek yapmadığını biliyorum." Rich bir şey söylemedi ama ona bir şey yapmayacağını umuyordu. Ne olursa olsun, JJ, Damien gibi gerçek bir pislik değildi. Luz çok sayıda pislik tanımıştı. JJ kesinlikle onların yanından bile geçemezdi. Luke'la aralarında bir insanlık mesafe bırakarak karanlık koridorda ilerlediler. İkisi de tek kelime etmedi. Merdivenlere ulaştıklarında arkalarından biri seslendi. Luz kendi adını duyarak arkasına döndü. Simon hızlı adımlarla tam önünde duruyordu. Luke'un çenesi hareket ediyor, gözlerinden ateşler çıkıyordu.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Luz başını salladı.

"Evet, kendimi iyi hissetmiyorum. Gitsem iyi olacak. Her şey için çok teşekkür ederim; iyi zaman geçirdim." Simon gülümserken bakışlarını kısa bir an Luke'a kaydırdı, daha sonra tekrar Luz'a döndü.

"Şey... Seninle yine görüşmek isterim, telefon numaran var mı?" Luz telefonunu kullanamıyordu; çünkü Damien ve diğer çocuklar numarasını biliyorlardı. Damien'la bir daha konuşmak istemiyordu, bu yüzden o telefona bir daha elini sürmeyecekti.

"Üzgünüm, yeni hat almam gerekiyor. Şu an için numaram yok." Simon üzgün bir şekilde başını salladı.

"Ama yakında turneler başlıyor ve belki orada görüşebiliriz." Genç adam bir an hevesle onu onayladı. Luz'a göz kırptı.

"O halde turnede görüşürüz, Luz. Seni yeniden göreceğim anı sabırsızlıkla bekliyorum." Luz'un içi heyecanla dolarken gülümsedi.

"Görüşürüz, Simon..." Luke'un sinirli bakışları Simon'ın arkasından hâlâ onu izliyordu.

"Gidiyor muyuz?" Luke merdivenleri çıkarken Luz da hemen yanındaydı.

"Rockçılarla ilgilenmiyorsun sanıyordum, daha ilk partide bir rockçı bulman da söylediklerini ve kararlılığını ispatladı." Luz duraksadı.

"Senin derdin ne? Bana bir bokmuşum gibi davranıyorsun ve artık gerçekten canımı sıkıyorsun! Kiminle konuşmak ve görüşmek istersem konuşur, görüşürüm. Senin insanları görmezden geldiğin gibi ben de mi görmezden geleyim? Dünyada sadece sen yoksun, Luke King. Ve dünya senin etrafında dönmüyor." Luke ona cevap vermeden çıkışa doğru yürüdü, elleri pantolonunun ceplerindeydi ve adımları Luz'un adımlarından iki kat daha hızlıydı. Luz ona yetişmek için neredeyse koşturuyordu. Tek kelime etmeden cebinden telefonunu çıkarıp bir numara tuşladı.

"Sam, aracı kapıya getir. Güvenlik görevlilerini de ayarla." Kısa emir cümlesinden sonra telefonu kapattı, güvenlik görevlilerini istediğine göre dışarısı hâlâ hayranlarla dolu olmalıydı. Bu Luz'u biraz korkuttu, kalabalık hayran gruplarına nasıl alışacağı hakkında bir fikri yoktu. İkisi de çıkış koridorunda, kapının kenarında dikiliyorlardı. Kapıda duran iki güvenlik görevlisi haricinde ortalıkta kimse yoktu. İçeriden yükselen müzik boğuk bir şekilde koridora ulaşıyordu.

"Benim kimseye, özellikle sana bok gibi davrandığım falan yok. Sadece seni korumaya çalışıyorum." Luz elini beline koyarak ona baktı.

"Benim senin korumana ihtiyacım yok. Yirmi iki senedir beni kimse korumuyor ve bak iki ayağımın üzerindeyim. Ben bir cam biblo değilim, Luke. Biri bana barda asıldı ve bir başkası beni öp-

meye çalıştı diye yıkılacak bir kız değilim." Luke uzun süre Luz'un yüzünü inceledi. Gözleri Luz'un yüzünün tüm ayrıntılarında geziniyordu.

"Ne kadar sert görünsen de için bir cam biblo kadar kırılgan." Luz güldü.

"Beni tanımadan bu teşhisi nasıl koydun?" Luke mecbur kaldıkça onunla konuşmuyordu bile. Şimdi onu tanıyormuş gibi yapması oldukça komikti. Luke, Luz'a iyice yaklaştı. İki mavi göz birbirine kilitlenmiş bir savaş içine girmişlerdi. İkisinde de çakan şimşeklerin anlamı aynıydı fakat bunu çözemiyorlardı. Luke fısıltıyla konuştu.

"Seni izliyorum, Luz, seni dinliyorum, seni bilmeye çalışıyorum... Anlamaya... Tanımaya... Sen farkına varmasan da ya da varmak istemesen de kırılgansın, hem de çok." Luz bu teşhis üzerine titrediğini hissetti. Kendini bu kadar açık etmiş olması onu korkutmuştu. İnsanların onun kırılgan olduğunu görmesini istemiyordu; çünkü artık kırılacak bir parçası daha kalmamıştı. Luz cevap vermek için hazırlanırken Luke'un telefonu çalmaya başladı. Gözlerini Luz'dan ayırıp telefonu cevapladı.

"Tamam, geliyoruz." İki kelimenin ardından kapıya yöneldi. İki güvenlik görevlisinin açtığı kapıdan hızla geçti. Luz iki adım kadar arkasından onu takip ediyordu. Dışarısı ilk geldikleri an kadar kalabalık değildi ama yine de kaldırıma oturmuş birkaç grup vardı. Onların çıktığı görerek çığlık çığlığa kapının kenarına yaklaştılar. Onları ayıran panellere yaslanmışlardı, güvenlik görevlileri ise görüşü engellemek için iki taraftan Luke ve Luz'u takip ediyorlardı. Cep telefonlarının flaşları patlarken birkaç kişi Luke'un adını bağırıyordu. Arabanın önünde onu bekleyen Luke'un yanına yaklaştı, içeri girmek üzereyken kalabalıktan biri bağırdı.

"Sevgilin mi Luke? Allison'u unuttun mu?" Bağıran kişi bir kadındı ve bunu derin bir merakla soruyordu. Luke bakmadı bile ama Luz donup kalmıştı. Bu şekilde anılmak hoş değildi. Kimsenin sevgilisi olarak anılmak istemiyordu. O kendi kendine bir şeyleri başar-

mıştı. Şimdi herkes gruptan biriyle yattığını, bu yüzden onun grupt
olduğunu düşünecekti... Bu berbattı. Luke başıyla limuzinin içini
işaret edince Luz ona uyarak içeri girdi. Limuzin buraya gelirkenki
halinden çok daha büyük görünüyordu, cam kenarına yerleşerek ka-
fasını cama yasladı. Luke da hemen arkasından bindi ve birkaç sa-
niye içinde araba Los Angelas'ın büyülü gecesine karıştı. Luz di-
şarıda yanlarından geçen araçları onlara bakan insanları izliyordu.
kimsenin içeriyi göremediğini biliyordu. Ama sanki herkes onun
içini görüyormuş gibi hissediyordu. Bütün gözler ona bakıyormuş,
onu inceliyormuş ve yargılıyormuş gibiydi fakat o gözlerin hiçbiri
onu gerçekten bilmiyor ve tanımıyordu.

"Böyle şeyler hep olur, dert etme... Dışarıdan göründüğü kadar
mükemmel değil ha!" Luke'un sesini duyunca kafasını ona doğru
çevirdi. Kapının yanında oturuyordu, bacak bacak üzerine atmıştı ve
oldukça rahat görünüyordu. Luz kafasını iki yana salladı.

"Ben hiç böyle düşünmemiştim... Ben buraya ait değilim." Luke
gülümsedi.

"Başta böyle düşünmen normal, düşünmesen zaten şaşırırdım.
Fakat artık çok geç, Luz Ortiz... Bu dünyaya girdin ve yapman ge-
reken de kalmak için çalışmak. Benden sana tavsiye, asla kendini
değiştirme. Böyle çok özelsin." Luz kulaklarına inanamadı. Luke
King ona özel olduğunu mu söylemişti? Özel... Gözlerindeki parıl-
tıyı görmemesi için bakışlarını ondan kaçırdı. Neden Luke King'in
ona söylediği her olumlu şeyde muhallebiye dönüyordu, bedenin-
deki titreme ve yumuşaklık da neyin nesiydi?

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ARAF'TA

Araba evin önünde durunca Sam inmeleri için kapıyı açtı. İlk
nen Luke oldu ve Luz da hemen arkasından arabadan indi. Sam ka-
pıda dikiliyordu. Üzerinde siyah takım elbisesi vardı ve oldukça iri
yapılı bir melezdi. Luz onun grubun yıllardır koruması olduğunu öğ-
renmişti. Luke bir adım önde bahçe kapısına ilerlerken Luz, Sam'e
gülümsedi.

"Teşekkürler Sam ve iyi geceler." Sam genelde yapmadığı bir
şekilde Luz'a gülümsedi. Bu küçük kız adama çok kibar davranı-

yordu. Sam de onun bu sıcaklığına karşılık vermekten kendini ala-
mıyordu.

"İyi geceler..." diyerek otoparka gitmek üzere araca bindi. Luke
ise bahçe kapısını açmış onu bekliyordu. Luz başı önde Luke'un tut-
tuğu bahçe kapısından geçerek merdivenleri çıkmaya başladı. Luke
birkaç dakika onu takip etmedi ama sonra adım seslerini duydu. Bir-
likte eve doğru çıkan merdivenleri tırmandılar. Luke kapıyı açtı ve
Luz'un geçmesi için kenara çekildi. Evin ışıkları otomatik olarak
yanmıştı, evdeki sessizlik Luz'u rahatlatmalıydı. Ama öyle olmu-
yordu, bu sessizlik onu rahatsız ediyordu. Tam arkasındaki Luke'un
nefes sesleri çok belirgindi. Ona doğru döndü, kapının yanındaki
duvara yaslanmıştı. Elleri kotunun ceplerindeydi. Birden ani bir çı-
kış yaptı.

"Ondan hoşlandın mı?" Luz, Luke'un neden bahsettiğini bile
anlamamıştı. Garip garip yüzüne bakıyordu. Luke'un gözleri bir ok
gibi insanı delip diğer tarafa geçiyordu.

"Kimden hoşlandım mı?" Luke hâlâ buz gibiydi, en ufak bir mi-
mik hareketi yoktu. Sadece duvara yaslanmış ve Luz'a bakıyordu.

"Simon'dan..." Bu da neydi şimdi? Şaşkınlıktan açık kalan ağ-
zını birkaç saniye için kapatamadı ama sonra hemen toparlandı.

"Hayır!" Cevabı kesin ve netti. Çünkü doğrusu buydu. Evet, Si-
mon etkileyici ve oldukça yakışıklıydı fakat ona karşı bir şey hisse-
dememişti. Luke bedenini duvardan ayırdı, adımlarını sertçe atarak
Luz'un tam önünde durdu. Luke'tan yükselen içki kokusu ve parfü-
münün baharatlı erkeksi aroması ile dolmuştu.

"Peki ya JJ? Bu akşam araya girmesem onu öper miydin?" Onun
seni öpmesine izin verir miydin?" Bunları neden sorduğu hakkında
en ufak bir fikri yoktu. Luke insanları, özellikle Luz'u böyle sorgu-
layacak bir adam gibi durmuyordu. Luz onu dürüstçe cevapladı.

"Taşaklarına tekme atmam gerekse bile buna izin vermezdim."
Dudağının kenarında bir anlık ufak bir seyirme oldu ya da Luz'a
öyle geldi ama Luz gözlerini Luke'un gözlerinden hiç ayırma-

yordu. Hipnatize olmuş gibiydi. Luz soluklarının sıklaşmasına bir
anlam vermeye çalışıyordu.

Yorulmamıştı ama soluk soluğa kalmıştı, yanaklarına basan an-
lamsız ateşten bahsetmiyordu bile. Luke elini kaldırarak Luz'un ya-
nağına dokunduğunda ateşin kaynağı belli olmuştu. Alevlerin çıkış
kaynağı Luke King'ti. Ona böyle bakmaya ve bu kadar yakın dur-
maya devam ederse Luz alev alabilirdi.

"Kızardın..." Luz elini hem çekmesini istiyor, hem de istemi-
yordu.

"Asi rock kızları kızarmaz, Luz Ortiz." Luz da öyle sanıyordu
fakat dizleri bile titremeye başlamıştı. Luke biraz daha yaklaştı ve
inanılmaz ses tonuyla fısıldadı. Luz o an anladı ki Luke King'in fı-
sıltısı dünyadaki diğer her şeyden daha seksiydi.

"Eğer on saniye içinde o merdivenlerden yukarı çıkıp odana gir-
mezsen seni öpeceğim, Luz... Ve sabah ikimizin de ne kadar pişman
olacağı umurumda olmayacak." *Vay canına!* Luke'un bu inanılmaz
dürüstlüğü karşısında ne yapacağını hiç bilemiyordu. Onu öpmesini
istiyor muydu? Bilmiyordu... Ama bir şeyden emindi, Luke King
onu ciddi anlamda heyecanlandırıp ateşliyordu. Bu daha önce Da-
mien'e karşı hissettiğinden bile çok güçlüydü. Omuriliğinden aşa-
ğıya inen elektriklenmeye dizlerindeki titremeler ve bedenindeki
ateş eşlik ediyordu. Ağız kuruluğundan ve dudaklarını yalama his-
sinden hiç söz etmiyordu. Ya da Luke King'in dudaklarını yalama-
sından... Lanet olası kaç saniye olmuştu? Üç mü? Beş mi? Yedi mi?
Belki de şu an tek yapması gereken merdivenlerden yukarı koştur-
maktı, en azından beyninin fikri bu yöndeydi ama yapamadı. Luke
bir anda Luz'u belinden kavradı. Luz'un ufak bedeni adamın sıcak,
kaslı, sert bedenine yaslandı. Etrafı Luke King'le çevrelendi. Her
santimi onun varlığının büyüleyiciliğiyle kutsandı. Luz kafasını kal-
dırmış ona bakıyordu. Luke ise eğildi ve dudaklarını Luz'un dudak-
larına bastırdı. Luke King'in dudakları ilahiydi... İnanılmaz dere-
ce yumuşak ve kesinlikle lezzetliydi. Luke'un dudakları aralandı
genç kız ise onun dudaklarını arzu ile kabul etti. Luz, Luke'un ta-

dını aldı. Dünyanın en lezzetli tadıydı. Solukları boş evde ele ge-
çiren duygunun ne olduğunu bilmiyordu ya da Luke'u ele geçiren
yankılanırken Luz bedenini duygunun. Luke'un elleri Luz'un ince
belini sıkıca kavramış ve öpüşme yoğunlaştıkça daha çok kendine
çekiyordu. Luz onun bedenindeki kıpırtıyı hissetti. Dikilmiş organı
kot pantolonunun üzerinden Luz'un karnına çarpıyordu. Luz'un ba-
caklarının arası alev almıştı, zonkluyordu ve kesinlikle çamaşır de-
ğiştirmesi gerekiyordu. Hiçbir zaman şehveti böyle yaşayan, bu
kadar yoğun hisseden bir kadın olmamıştı. Ama şimdi... Tam an-
lamıyla yanıyordu. *Bütün porno filmlerin, ucuz sekslerin, erotik k...
tapların canı cehenneme! Luke King bir beden yakıcı, şehvet ateş-
leyici, bacak arası kavurucu...* Luz hayatta hiçbir şeyi bu kadar
istediğini hatırlamıyordu. Luke'un onu şimdi yere yatırarak hemen
içine girmesini istiyordu. Karnına çarpan şey aletinin kesinlikle bü-
yük olduğunu söylüyordu. Luz ellerini Luke'un boynuna doladı ve
bedenini biraz yukarı çekti, şimdi tam anlamıyla onunla bütünleş-
mişti ve ellerini saçlarına götürdü. İçinden savurduğu küfürle saç-
larını biraz çekti. Lanet olası saçları ipek gibiydi... Bunun hayalini
kurduğu yılları düşündü... Aslında çok geriye gitmeye gerek yoktu,
dün gece bile bunun hayalini kurmuş olabilirdi. Bu Luz için ergen-
liğinden beri süregelen bir durumdu. Luke'un posterinde bile onu
çeken birşey vardı ki şu an gerçeğiyle öpüşüyordu. Luke bir hamle
yaparak Luz'u kucakladı. Luz kısa bacaklarını Luke'un beline sara-
rak elleriyle boynuna tutundu. Luke genç kadını kalçalarından tuta-
muş bedenine bastırıyordu. Luz kucağındayken koltuğa yöneldi. Bu
süre içinde öpüşmelerine ara vermemişti, vermek gibi bir niyeti de
yoktu. Luz'u koltuğa yatırdı, kendisi ise bacaklarının arasına yerle-
şerek üzerine uzandı. Luz'un kısa eteği tamamen sıyrılmıştı, arala-
rındaki tek engel sırılsıklam olmuş iç çamaşırıydı. Luz o çamaşır-
dan kurtulmak ve Luke'u içinde hissetmek için yanıp tutuşuyordu.

Öpüşmekten, ısırılmaktan zonklayan dudaklarında onun izini ta-
şıyabileceği kadar taşıyacaktı. Şu sabah yaşanacak pişmanlık mese-
lesi hiç umurunda değildi; çünkü Luz bu durumdan asla pişman ola-
mazdı. Bu lanet olası derecede güzel bir rüyaydı. Luke'un sihri

parmaklarından biri Luz'un sağ bacağında geziniyordu, baldırından
bacağının içine gizli gitar dövmesinin olduğu bölüme kaydı. Elleri
sıcaklığına o kadar yakındı ki kendini biraz ona yaslasa eline ula-
şabilirdi ama yapamıyordu, tek yaptığı kendini tamamen ona tes-
lim etmekti.

"Dövmelerin... Onlar hayatım boyunca gördüğüm en seksi şey-
ler. Luz." Dudaklarını ayırdığında nefes nefese söylediği şeyler bun-
ları. Luz ne diyeceğini bilemiyordu, tek istediği onu içine almaktı.

"Her akşam gördüğüm rüyalardan birinin içinde miyim?" Luke
sordu.

"Her akşam rüyanda seni öptüğümü mü görüyorsun?" Luz du-
daklarını dişledi ve elini saçlarından geçirdi. Şu an düz oldukları
için parmakları aralarından kolayca kaymıştı.

"On üç yaşından beri neredeyse her akşam seni öpüp seninle se-
vişiyorum, Luke King. Azgın ergen hayallerinden nefes kesen ger-
çeklere..." Luke'un öpülmekten kızarmış dudağının kenarı kıvrıldı.
Gülümsediğinde dünyanın en seksi yaratığına dönüşüyordu.

"Şimdi hemen kalkıp odana gitmezsen gerçekler ikimizi de ya-
kacak. İçine girmemek için büyük çaba harcadım ama artık bununla
savaşamam." Luz ne yapacağını bilemeyerek koltukta Luke'un al-
tında yatmaya devam etti. Ne yapmalıydı?

"Luz, lütfen... Odana git... Bu herşeyi berbat eder." Luz bunun
farkındaydı. Gruptan biriyle yatamazdı, hele Luke King'le asla!
Kalbi daha yeni parçalara ayrılmıştı, daha onları toplayamamıştı
bile. Şimdi kırıklarını Luke King gibi bir adamın ayaklarının altına
seremezdi. Luke'un altından kalkıp eteğini düzeltti. Arkasına bak-
madan doğruca merdivenlere yöneldi. Hızlı adımlarla merdivenleri
çıktı, odasına girip kapıyı ardından kilitledi. Kapıyı kilitlemesinin
nedeni Luke'un içeri girmesini engellemek değildi, kendini engelle-
meye çabalıyordu ve anahtarı tuvalete atıp sifonu çekmeyi düşünü-
yordu. Üzerindeki herşeyi çıkardı, doğruca kendini banyoya, soğuk
suyun altına attı. Bedenindeki ateşle bütünleşen soğuk su vücudun-
dan resmen dumanlar çıkarıyordu. Birden aklı başına geldi...

Lanet olsun! Lanet, lanet, lanet olsun! Derin bir nefes aldı. *Az önce lanet olası Luke King ile öpüştüm! Az önce grup elemanların dan biriyle öpüştüm! Az daha o kanepede onunla düzüşecektim. Ben ne yapıyorum?*

Luz soğuk suyun kendine getirme etkisini yeni keşfetmişti. Yaptığı şeyin yanlış olduğunu bilse de içten içe hâlâ bunun heyecanını yaşıyordu. Onu asıl endişelendiren ise bundan sonra ne yapacağıydı? Yarın sabah uyandığında ne olacaktı? Bu konuyu konuşacaklar mıydı? Yoksa bir şey olmamış gibi mi davranacaklardı? Luke onu öpmeden önce sabah pişmanlığıyla ilgili bir şeyler söylemişti... Yani sabah pişman olmuş olacaktı... Peki ya Luz? O asla pişman olmayacaktı ve işin boktan kısmı tam olarak bu idi. Banyodan çıkıp kurulandı. Üzerine büyük tişörtlerinden birini geçirip yatağa girdi. Uyku ise çok uzaklarda kalmıştı, gözüne sabaha kadar gram uyku girmedi. Tek düşündüğü ise bu boktan durumdan nasıl sıyrılacağıydı. Güneş doğduğunda yataktan korkuyla kalktı, banyoda işlerini acele etmeden yaptı. Sonra üzerine bir kot pantolon ve beyaz tişört geçirdi, saçlarını açık bırakmayı tercih etmişti. Kapısını açıp odadan dışarı çıktı, aşağısının kalabalık olması için dua etmekten başka yapacak bir şeyi yoktu. Luke ile konuşmak, onunla yüzleşmek istemiyordu. Yüzüne, gözlerine baka baka *Luz dün geceyi unutalım sarhoştuk ve pişmanım* konuşmasını dinlemeyi hiç ama hiç istemiyordu. Merdivenlere geldiği sırada çocukların aşağıda olduğunu görerek rahatladı. Konuşma rafa kalkmıştı ve Luz içten içe bunun coşkusunu yaşıyordu. Orlando ortada görünmüyordu, tabi Luke da öyle. Rich ve JJ kafalarını kaldırarak ona baktı, ikisi de gülümsedi. JJ'in gülümsemesi nedense biraz mahcuptu.

"Günaydın, Luz." Rich'e gülümsedi.

"Sana da günaydın, Rich..." JJ ellerini omuzlarına düşen saçlarının arasında gezdirdi, bugün her zamankinin aksine salık bırakmıştı.

"Günaydın, Luz ve özür dilerim." Luz dün gece tuvaletin önünde olanları hatırladı. Anlaşılan Rich, JJ'in olanları unutmaması için bütün gece kafasını ütülemişti. Aslında bu çok da önemli değildi, umursamıyordu bile. Bunu ona hissettirmek için JJ'in yanına oturdu, ufak yumruğunu yavaşça JJ'in omuzuna vurdu.

"Neden bahsediyorsun ki?.. Unuttum bile..." JJ sırıttı ama Luz onu yalandan kaşlarını çattı.

"Ama bir daha yaparsan taşaklarına sağlam bir tekme yersin!" Rich güçlü, erkeksi bir kahkaha atarken JJ de ona katıldı.

"Onları seviyorum ve senin küçük ayaklarınla bile olsa bir tekme canımı yakabilir... Bunu istemem..." Luke'un boğaz temizleme sesi üzerine Luz'un gözleri merdivenlere kaydı. Üzerini değişmiş olmalıydı, her zamanki eşofmanın yerine açık renk bir kot ve lacivert bir tişört giyiyordu. Her zamanki yakışıklılığındaydı ve lacer olası dün akşam onunla şu an oturduğu kanepede öpüşmüştü. Bir rüya olduğunu düşünmüştü fakat dudakları hâlâ tatlı bir acı ile zonkluyordu. Luke'un yüzünde bir bakış aradı, dünkü olan şeyle ilgili bir işaret fakat tek gördüğü bir boşluktu. Dudaklarındaki o öpüşme hissinin hâlâ olduğu yerde kalmasına rağmen acaba *hayal mi kurdum ya da rüya mıydı?* diye düşünmeden edemiyordu. Rich yerinden doğruldu.

"Hadi, hazırsanız çıkalım. Orlando bize orada katılacak." Luz ne olduğunu anlayamadı.

"Bir yere mi gidiyorsunuz?" JJ de çoktan koltuktan kalkmıştı.

"Martin'in ofisine gidiyoruz. Turne on beş gün sonra başlıyor ve albümün haftaya çıkmış olması gerek, görüşmemiz gereken birkaç konu olacak." Rich, Luz'a baktı.

"Ve sen de geliyorsun. Artık gruptasın." Luz şaşkınlıkla başını salladı. Evet, artık gruptaydı... Araf'taydı... Yani gerçek anlamda da kendini arafta gibi hissediyordu. Arada kalmıştı, hem de fena halde. Luke hâlâ ona bakmaktan ya da bir şey söylemekten kaçınarak öyle ece dikiliyordu. Anlaşılan arafta kalan sadece Luz değildi.

"Beni bekleyin sutyen takıp geliyorum." Merdivenlere doğru hızlıca koşturdu. JJ bir küfür savurdu.

"Bunu neden söyledin ki? Şimdi her seferinde sutyenli mi sutyensiz mi olduğunu merak edip duracağım." Luz gülerken Luke'un yanından geçti, yüzündeki sinirli ifade bir şeylerin ters gittiğinin belirtisiydi ama Luz ters giden şeyin tam olarak ne olduğundan emin değildi. Hızla içine sutyenini giyip aşağıya indi, çocuklar kapıda onu bekliyorlardı. Bu kadar yakışıklı üç adamın onu bekliyor olması kesinlikle mükemmeldi. Evden çıkıp aşağıya doğru merdivenlerden indiler. Rich önde JJ ve Luz ortada, Luke ise tam arkalarındaydı. Aşağıda dünkü limuzin yerine stüdyoya gidip gelirken kullandıkları siyah jeep duruyordu. Bu daha asi bir imaj çiziyordu, aracın arka kapı kısmında mavi alev çıkarmaları vardı ve araç çılgın görünüyordu. Sam arka kapıyı açtığında kadın olmanın avantajını kullanarak araca önce Luz bindi. Siyah deri koltuğa kuruldu. Hemen yanına JJ oturdu. Diğer kapıdan binen Luke, Luz'u ortada bırakmıştı. Rich ise arkada yer olmasına rağmen öne oturmayı tercih etmişti. Luz kendini iki ateş arasında kalmış hissediyordu. Araç hareket ederek sitenin çıkışına doğru ilerledi. Rich ilk albümlerinden bir parça açmıştı, mırıltısıyla ona eşlik ediyordu. JJ, Luz'a döndü.

"Bu suratının hali ne, Luz? Hâlâ affedilmedim mi yoksa?" Luz ona baktı, suratında ne vardı ki?!.

"Affettiğimi söyledim, JJ, tabi bir daha aynı şeyi yapmaman şartıyla." Luke araya girdi.

"O maddeyi her aldığında böyle bokluklar yapacak, söz vermes bir şeyi değiştirmez. Defalarca tutamayacağı sözler verdi zaten" Luke'un bu sert çıkışı Luz'u germişti.

"Benimle derdin ne, dostum. Luz'dan özür diledim ve sadece sarhoştum." Luz onun sadece sarhoş olmadığını anlayacak kadar bu işlerin içindeydi ama yine de onu üzmek istemiyordu. Luz başka bir şey söylememesi için Luke'u hafifçe dürttü. Luke'un sert bedenine dirseğinde hissetmek Luz'da bir heyecan dalgası yaratmıştı. Luke bu dirsek hareketini umursamıştı; çünkü JJ'ye herhangi bir cevap vermedi. Grup sessizlik içinde Martin'in ofisinin bulunduğu medya binasına vardı. Luz bugünün uzun, yoğun ve yorucu geçmesini is-

yordu. Çünkü kendiyle de Luke'la da yüzleşmeye hazır değildi. Tabi bir de akşam olmamasını istiyordu, akşam olduğunda Luke'la aynı evde kalacaktı, artık bu çok garip hissettiriyordu. Gün tam da tahmin ettiği gibi oldukça yoğun ve kalabalık geçti. Bir sürü görüşme yapıp imza attılar, ayrıca konser programını düzenlemek için de kafa patlatmaları için ekstra başka düşünceye dalmasına gerek kalmamıştı. Kalabalık olması da Luke'la her türlü teması ve olası konuşmayı engelliyordu. Aralarında ne bir temas, ne bir diyalog geçmişti ve acı olan kısmı da Luz'un bunun için kıvranıyor oluşuydu. Keşke ve iyi ki arasında çok ince bir çizgi vardı. Luz o çizgi üzerinde paytak adımlar atıyordu. Çizginin ne keşke bölümüne, ne de iyi ki bölümüne geçebiliyordu. Ayrıca albüm çıkmadan Orlando, Luz'un hesabına biraz para yatırılması gerektiğini söylemişti. Yani biraz derken Luz için pek az değildi, bu, yıllarca kıçını yırtsa kazanamayacağı kadar çok paraydı. Albüm piyasaya çıktığında fazlasını da alacaktı. Luz için gün içinde banka hesabı açılmış, içi de parayla dolmuştu. Bu ekstra bir rahatlık sağlıyordu, turnelerin başlamasına on beş gün vardı. Belki otelde kalması Luz için de Luke için de grup için de en iyisi olurdu. Akşam olduğunda herkesi evlerine dağıtmışlardı. Arabada Luke'la kalmak Luz'un boğazında bir düğüm oluşturmuştu. İkisi de birbirine bakmama ya da konuşmama yemini etmiş gibiydi. Birazdan o koca evde yine yalnız olacaklardı, tabi Luz odasına fazlıca kaçmak zorundaydı. Onunla henüz yüzleşemezdi. Acaba salondan odasına kaç saniyede kaçabilirdi? Işınlanmanın bulunmuş olmasını o kadar çok istiyordu ki... Nihayet beklenen an geldi. Luke kapıyı açıp yine kibarlıkla Luz'un önce girmesi için geriledi. Luz fazlı bir adımla içeri girip merdivenlere koşmaya başlayacağı sırada Luke'un ellerinden biri bileğini kavradı. Resmen olduğu yere mıhlanmıştı, ne yapacağını da bilemiyordu. İşte o lanet olası konuşma gerçekleşmek üzereydi. Luke onu yıkıp geçecekti. Enkazını süpürecekti. Kapı kapandı, Luke ve Luz birbirlerine bakarak öylece kalakaldılar. Luz bileğini çekmeye çalıştı.

"Bırak beni, odama çıkmalıyım." Luke hâlâ bileğini tutuyordu.

"Neden odana çıkman gerekiyor?" Çünkü lanet olası pişmanlığını duymak istemiyordu. Bunu yaşamaya hazır değildi.

"Yorgunum..." Berbat yalancılığı gün yüzüne çıkmıştı.

"Kaçıyorsun..."

"Hayır, kaçmam gereken ne var ki?" Söylediğine kendi bile inanmamıştı, zaten Luke'un tek kaşı da hafifçe havaya kalkmıştı.

"Seni yeniden öpmemem için mi kaçıyorsun? Yoksa konuşmamak ve bu durumla yüzleşmemek için mi?" Cevap vermesi gerekti böyle ciddi sorulardan nefret ediyordu. Açıkçası Luz da neden kaçtığını tam olarak bilmiyordu. Yeniden öpmemesi için kaçmadığı kesindi. Şu an bile onu öpmemek için yüzüne bakmaktan kaçınıyordu.

"İkisi de değil."

"Ne o zaman?" Çenesindeki o kasılma Luz'u korkutmuştu.

"Hiç bir şey..." Duraksadı ve bir nefes aldı.

"Sadece bu konuda konuşmak istemiyorum." Luke alt dudağını dişledi, bu hiç iyi değildi. Luz onun üzerine atlayıp tekrar tadına bakmak ve ipek saçlarında ellerini gezdirmek için ölüyordu.

"Belki benim konuşacaklarım vardır?" İşte Luz'un korktuğu da Luke'un konuşacaklarının olmasıydı. Bunları duyamazdı... Şimdilik o gerçek olamayacak rüyanın içinde değildi. Kırıntılarla yetinmeyi her zaman bilirdi. Luke onları da elinden alacaktı...

"Senin de konuşmanı istemiyorum. Lütfen kolumu bırak ve odama çıkayım." Luke birkaç dakika tepki vermedi, daha sonra Luz'un bileğini bıraktı. Luz vazgeçip üzerine atlamaktan korktuğu için koşar adım merdivenleri çıkıp kendini odaya kapattı...

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

KAPANA KISILMIŞ

Luz ilk konserlerinin olacağı güne kadar, yani tam olarak on dört gün boyunca bir şekilde Luke King'le olası konuşmadan kaçmayı başarmıştı. Bunu nasıl yaptığına kendi bile hayret ediyordu ama olmuştu işte. Programlarının yoğunluklarından faydalanmış ve sürekli kendini meşgul etmişti. Akşam olduğunda da doğruca odasına koşup şarkı sözleri karalamaya başlamıştı. Aslında Luke'la konuşmayı reddettiği günden sonraki sabah kahvaltı masasında bir otelde kalmak istediğini dile getirmişti. Luke hariç gruptaki herkes buna itiraz

etmişti. Zaten iki hafta sonra turne başlayacak ve üç ay aralıklarla devam edecekti. Ondan sonrasında Luz parasının kalanını alacaktı belki kendine bir ev bile alabilirdi. Çocuklara durumu açıklayamadığı için de iki hafta daha evde idare etmek zorunda kalmıştı. Luke eski Luke olmuştu. Tabi artık Luz'a hiç sataşmıyordu, hatta onunla mecbur kalmadıkça tek kelime konuşmuyordu bile. Böyle böyle geçen koskoca iki haftanın ardından beklediği gün gelmişti. İlk konserleri yarın akşam LA'de olacaktı, daha sonra bütün kıyı şeridini gezerek konserlere devam edeceklerdi. Amerika'yı bitirdikten sonra Kanada'ya, oradan da İngiltere, Fransa ve İspanya'ya geçeceklerdi. Çok yoğun, bir o kadar da yorucu bir maraton bekliyordu. Bundan sonraki üç ayı otobüslerde, uçaklarda ve otellerde geçecekti. Bunun için kesinlikle endişelenmiyordu. Bu, Luz'un hayaliydi. Sonunda o dünyayı görmekle kalmayacak, içinde olacaktı. Konserden önceki gün konser alanını görmeye ve prova yapmaya gittiler. Grup yeni şarkıların provasını yaparken stadyumda ekip dışında pek kimse yoktu. Luz da stadyumun ön sırasına oturmuş onları dinliyordu. Eşofmanlarının içinde son derece özensizdi. Araf grubu da aynı Luz gibi eşofmanlar içinde ve terle kaplıydılar. Fakat yine de her biri ayrı bir sanat eseriydi. Güneş gözlüklerinin ardından kurulmuş ve hazırlanmış sahneyi izliyordu. Açıkça söylemek gerekirse sahneden çok Luke'a bakıyordu. Şarkı söylerken o hayran olduğu Luke King'di. *Efsane adam... Kral... Ve onunla öpüştüm...* Aklındaki sahneyi çıkarmak için kafasını iki yana salladı. O sırada yanına gelen *bay sevimli surat*ı fark etti. Corbin Palmer... Araf grubunun asistanı Corbin'i daha önceden tanıyordu. Grubun her konserinde basın açıklamasında o daima orada oluyordu. Bu kadar zamandır tanışamamalarının nedeni de Corbin'in babasının cenazesine katılmak için yurt dışında olmasıydı. İnanılmaz bir melezdi. Kalın dudakları, ışıltıyla bakan koyu kahverengi gözleri vardı. Hayatında gördüğü en sevimli surata da sahipti, kafasındaki beyaz beysbol şapkasını çıkararak elini Luz'a uzattı.

"Sen Luz olmalısın. Aman Tanrım! Çok sevimlisin!" Coşkusu karşısında Luz nasıl tepki vereceğini bilemeyerek ayağa kalktı. Corbin'in elini sıktı.

"Teşekkür ederim... Ve sen de Corbin'sin." Corbin şaşırmış görünüyordu. Kavruk teninde dikkat çeken beyaz dişlerini ona göstererek gülümsedi.

"Beni tanıyorsun, çocuklar mı bahsetti?" Aslında hiçbiri bahsetmemişti, bunu atlamış olmalıydılar. Bu sabah JJ ve Rich konuşurken Corbin konusuna kulak misafiri olmuştu.

"Aslında seni birkaç sefer grupla birlikte görmüştüm." Kendi ile gururlandı, göğsünü kabartarak,

"Onların eli ayağıyım, ben olmasam bu rock bebekleri kıçlarını bile toplayamazlar." Luz buna güldü, ne diyeceğini bilemedi ve Corbin'in ışıltılı gözlerine baktı.

"Burada olmana sevindim. Bu arada baban için de üzgünüm." Corbin'in gözlerindeki ışıltı kısa bir anlığına soldu. Onun için zor olmalıydı. Luz aile kavramı hakkında bir şey bilmiyordu, hiç babası falan olmamıştı ama olsa ve ölse herhalde üzülürdü.

"Teşekkür ederim. Bilirsin... Atlatmaya çalışıyorum." Bilmiyordu... Ama bir şey söylemedi, sadece gülümsemeye çalıştı.

"Ben bir sahne arkasını kontrol edeyim. Seninle tanışmak harikaydı. Şarkı sözlerin ise muhteşem... Seninle daha detaylı konuşacağımdan emin olabilirsin." Luz gülümseyerek kafasını salladı ve Corbin gittikten sonra yerine oturdu. Artık son model bir cep telefonu vardı, henüz nasıl kullanacağını öğrenememişti fakat çalışıyordu. Cebinden çıkararak kurcalamaya başladı. Grubun söylediği şarkı kulaklarına doluyordu... Kendi şarkı sözleri... Telefonundan internete girerek Araf grubunun son haberlerini arattı. On beş günün internete bakmıyordu ve bir şeyler yazılmış olduğunu az çok tahmin ediyordu. Tahmininde de yanılmadı. Haberlerden birine tıkladı. Grubun parti yaptığı gece hayranlar birkaç fotoğraf yakalamayı başarmıştı. Hepsinde farklı bir teori vardı. Kimisi JJ'in sevgilisi olduğunu yazmıştı ama daha çok Luke üzerine odaklanılmıştı. Kulüp-

ten beraber çıktıkları zamanın fotoğrafları vardı. İkisinin de sura asıktı. Luke, Luz'dan iki adım öndeydi ve Luz tam anlamıyla te laşlıydı. Bunu yeni sevgililer arasında kavga olarak yorumlayanlar da vardı, ilişkilerini gizlemek için rol yaptıklarını düşünen de. Lu ke'un iki senedir tek bir kızla bile görünmemesinden sonra ortaye Luz'un çıkması karşısında bunu şaibeli olarak niteleyen de vardı açık açık reklam olduğunu söyleyen de. Birkaç blogda hakkında ha karetlere varan paylaşımlar yapılıyordu. Biri Luz'un Allison'ın ba cağı kadar olduğunu, hatta tek bacağı kadar olduğunu ve onunla asla yarışamayacağını, Luke King'in Luz'a asla bakmayacağını, bunun reklam kokan bir durum olduğunu yazıyordu. Yanılıyorlardı... Luke King'in Luz'u gerçekten öptüğünden tabi haberleri yoktu! Tamam sonra pişman olmuştu ama pişman olmadan önce o dudakların ger çekten tadına bakmıştı. Tam sayfadan ve bu aptallıktan çıkmak üze reyken bir habere denk geldi. Gözleri ekranda donup kalmıştı. Kabinin neden acıdığı hakkında da en ufak bir fikri yoktu, sonuçta sadece aptal bir öpücüktü... Allison boşanmıştı... İki hafta önce tek celsede anlaşmalı olarak bu işi halletmişlerdi. Luz *acaba bundan Luke'un haberi var mı* diye düşündü... Bu ekstra pişmanlık demek olurdu. Belki de yine barışırlardı... Belki de Luke, Allison'la tekrar barışmak için şansını denemek isterdi. Luz ne düşüneceğini bilmiyordu. Çaresiz hissetmek istemiyordu ama hissediyordu. Sayfalar dan çıktı, kulağını müziğe verdi. Bunu düşünmeyecekti. Onun hayali rock yıldızı olup müzik yapmaktı. Luke King'le magazinlere düşeceği bir ilişki yaşamak değil. Müziğe tamamen kapılmıştı. Bu harika müzikte onun da payı vardı. Bu kadar güzel müzikle büyülesine olağanüstü yorumlama sayesinde gerçekten büyülü bir hal almıştı. Gözleri telefonunda, aklı Luke'ta, kulağı müzikteydi. Tanıdık bir ses duymasıyla yerinden sıçradı.

"Artık bir cep telefonun var ha!" Luz kafasını çevirdi, tanıdık kahverengi gözler, toplanmış sarı saçlar, kolları saran dövmeler ve asi tarzıyla karşısında dikilen Simon'ı gördü. Barda onu gördüğün den çok daha iyi görünüyordu, ciddi anlamda hoştu... Yanına oturmak ayaklarını önlerinde duran demir tırabzanlara uzattı. Luz şaşkınlıkla yutkundu.

"Evet, yani şey... Sonunda alabildim... Fakat ya o çok akıllı ya da ben çok aptalım. Kullanamıyorum." Simon tanıdık bir kahkaha attı.

"Çok ilginçsin..." İyi anlamda söylemiş olmasını umdu ve sanırım öyle de olmuştu, yüzünde sevimli bir gülümseme vardı.

"Numaramı kaydetmemin sakıncası var mı?" Luz kafasını iki yana sallayarak telefonu Simon'a uzattı. Simon numarasını dokunmatik ekrana yazdı ve yazdığı numarayı aradı, cebinde titreyen telefonu hissetti.

"Artık seni kaybetmeyeceğim." Sırıtarak telefonu Luz'a uzattı.

"Neden buradasın?" Simon omuzlarını silkti.

"Sizden sonra biz küçükler prova yapacağız. Öncü grup olarak her zaman biz çıkıyoruz. Siz büyükler hazırlanana kadar ortamı coşturuyoruz." Luz gülümsedi.

"Diğerleri nerede." Simon cebinden sigara paketini çıkarıp yaktı ve derin bir nefes çekti. Tütün kokusu Luz'a ulaştı. "Ben her zaman fazla dakiğim ama rock yıldızları hep geç kalır."

"Sen de bir rock yıldızısın."

"Ben sadece müzik yapan bir adamım, bir yıldız değilim." Gerçekten de değildi. O kadar farklı ve içtendi ki Luz kendini ister istemez onun yanında rahat hissediyordu.

"Sen neden sahnede değilsin?" Luz açıkçası zaten sahnede olmak istemiyordu.

"Ben şarkı sözü yazıyorum ve arkada daha mutluyum, en azından onları en önden izliyorum." Simon güldü.

"Daha iyisini yapabilirsin, biliyorum. İstersen bizim provaya da gel." Luz bunu isterdi ama eve dönmeliydi, basın açıklamasındaki olası sorular için Martin'in ona ezberlemesini söylediği bir metin vardı. Sorulacak sorular ve vereceği cevaplar hazırlanmıştı, onlara çalışmalıydı. Ayrıca yalnız kalmaya da ihtiyacı vardı. Allison mese-

lesi onu çok rahatsız etmişti. Grubun son şarkıyı bitirdiklerini fark ederek yerinden kalktı.

"Çok isterdim ama halletmem gereken işler var. Belki daha sonra görüşürüz." Simon da onunla birlikte ayağa kalktı. Adamın anca göğsüne geliyordu, bu kadar kısa olmak bazen sinir bozucu olabiliyordu. Yüzüne bakmak için kafasını güneşe doğru kaldırmas gerekmişti. Pahalı güneş gözlüklerine bir kere daha şükretti, güneş tamamen emmişlerdi. Simon ellerini saçlarında gezdirdi.

"Öyleyse daha sonra görüşürüz." Luz kafasını salladı ve Simon'un yanından ayrılarak kulise doğru ilerledi. Grup sınırsıkları ter içindeydi. Rich ve Orlando çoktan tişörtlerini atmışlardı, odanın içi seksi rock yıldızı kokuyordu. *Evet, onlar da ter kokuyor.* Luke koltuğa oturmuş yüzünü terli tişörtüne silerken su içiyordu. JJ çoktan buz gibi bir birayı kafasına dikmeye başlamıştı, kafasındaki bandana sevimli görünüyordu. Orlando'nun kaslarına gözlerini pörtleterek baktı. Bir rock yıldızı kulisine değil de Amerikan dövüş soyunma odası gibi görünüyordu. Sol göğsünü kaplayan siyah ejderha figürü koluna uzanıyordu ve göğsünde mavi kanat şeklinde başka dövmesi daha vardı. Gözleri Rich'in tamamen dövmelerle kaplı göğsünde ve kollarında uzun uzun gezindi. Luz yüzünü buruşturdu.

"Burası aşırı testosteron dolu, bir de iğrenç rock yıldızı teri kokuyor." Luz pencerelerden birini açmak için uzanırken Orlando gülüyordu. Cevap veren Rich oldu.

"Milyonlarca kadın bu ter kokusu için kuyruk oluyor, hatırlatırım." Luz kaşlarını çattı.

"*Kıymetini bil* demek istiyorsan zahmet etme. Ter ilgimi çekmiyor, rock yıldızı teri bile olsa... Bu arada hepiniz harikaydınız, yarın burayı sallayacağınıza eminim." Çocuklar ona teşekkür ederken Luke yerinden kalktı.

"Ben duşa giriyorum." Duşların olduğu kapıya ilerleyerek kapıyı arkasından kapattı. Luz düşüncelerini ondan en uzak noktaya odaklamaya çalıştı. JJ de kendini kokladı.

"Sanırım ben de duş almalıyım... Luz işin var mı? Belki bana katılmak istersin." Luz, JJ'ye gözlerini devirdi.

"Kaybol, JJ!" JJ ellerini havaya kaldırdı, kafasındaki bandanayı çıkarıp Luz'a doğru fırlattı. Luz kırmızı bandanayı havada yakaladı.

"Senin olabilir, tamamen benimle sarılı..." Duşa girerken kahkahaları duyuldu. Luz da gülüyordu.

"Hep böyle mi?" Orlando koltuğa oturup bir şişe suyu içerken sesini canına okudu. Oldukça güçlü olmalıydı.

"Uyuşturucu kullanmadığı zaman fazla neşeli gibi görünüyor, içinde ne var bilmiyoruz." Rich, Orlando'nun yanına oturdu.

"Uyuşturucu kullandığında daha bok. İki kişiliği var gibi. Kendi hakkında da bir şey anlatmıyor, yıllarımız onu çözmeye çalışarak geçti." Luz gerçekten JJ'yi çok merak ediyordu. Bu kadar neşeli bir adamın ardında yatan şeyleri öğrenmek ona yardımcı olmak istiyordu.

"Peki ya klinikte kalması işe yaramadı mı?" Orlando kafasını iki yana salladı.

"Orası sadece bundan kurtulmak istersen işe yarar. JJ asla uyuşturucuyu bırakmak istemedi, orada on sene de yatsa bir şey değişmez." Orlando'nun uyuşturucu aldığı gece aklına geldi. O da kullanıyordu belli ki ama hiç kontrolsüz ya da o maddenin etkisinde görmemişti onu. Orlando daima kontrollü bir adamdı, neden böyle bir şeye ihtiyaç duyuyordu ki? Rich ve Orlando da duş bölümüne geçtiğinde Luz odada tek başına kalmıştı. Mesaj sesini duyarak telefonunu cebinden çıkarıp koltuğa oturdu. Mesaj Simon'dan dı.

Mesaj yazabildiğini umut ediyorum ya da okuyabildiğini...

Luz kendi kendine güldü. Ekrandaki tuşlara basmaya başladı, birkaç defa yazdıklarını silmesi gerekmişti. Ama sonunda bir mesaj yazdı.

Yazmak biraz zor ama kolayca okuyorum.

Cevap saniyeler içinde geldi.

Bunu öğrenmek güzel. Şimdi prova başlıyor, sonra görüşürüz.

Luz banyo kapısının açılmasıyla gözlerini o tarafa çevirdi. Luke King beline doladığı ufak bir havlu ve su damlacıklarıyla kaplı uzun, lak bedeniyle çıkmış elindeki baş havlusuyla saçlarını kurularken Luz'a bakıyordu. O bakışlarındaki ifade bir tür sinir miydi? Sırt çantasına yürüyerek içinden bir kaç kıyafet aldı. Ona bakmamaya çalıştı. Kafasından tamamen atacak, o öpücük bir rüyaymış gibi davranacaktı.

"Telefon numaranı böyle dağıtırsan işin içinden çıkamazsın." Bu bir uyarı mıydı? Yoksa altında başka anlamlar aramalı mıydı? Luke, Luz'un karşısında duran soyunma kabinlerinden birine girerek perdeyi çekti. O perdenin ardında Luke King'in çıplak olduğunu bilmek Luz'a hiç iyi gelmiyordu. Vücudunu basan sıcaklığı umursamamaya çalıştı.

"Onu tanıyorum." Luke birkaç saniye cevap vermedi.

"Hayır! Tanımıyorsun... Onunla bir defa karşılaştın ve seni dans ederken taciz etti." Bu doğru değildi. Simon'la yakınlaşmak isteyen kendisiydi. Çok aptalcaydı ama o partide kendini yalnız hissetmişti. Aklına gelen tek şey de birileriyle yakınlaşmak olmuştu. Ama işler hiç de tahmin ettiği gibi değildi. Şehveti ölmüştü... Şehveti sadece Luke'la öpüştüğünde açığa çıkmıştı, bu çok kötüydü. Onu istemeyemezdi...

"Beni taciz falan etmedi, sadece dans ediyorduk ve o iyi birine benziyor. Hem insanlarla konuşmakta ya da arkadaş olmakta ne sakıncа var? Senin gibi kendimi insanlardan mı soyutlamalıyım?" Luz sinirlendiğini hissediyordu. Banyo kapısı açıldı ve içeriden belinde bir havluyla JJ çıktı. Onun da göğsünün üzerinde kırmızı bir kalp dövmesi vardı, ortasından da bir kılıç geçiyordu. Luz birden dövmeye odaklandı, kollarındaki dövmeleri sürekli gördüğü için önemsemiyordu ama göğsündekini ilk defa görüyordu. Konuyu değiştirmek için,

"Hey! O dövmenin bir anlamı var mı?" diye sordu. JJ ona bakmadı. Kıyafetlerini alıp kabine girmeden önce,

"Her dövmenin bir anlamı vardır ama kimisini açıklamak zordur." JJ ilk defa böyle ciddi bir cevap veriyordu. Anlaşılan o dövmenin anlamı hayli derindi. JJ giyinme odasında gözden kayboldu. Nihayet uzun günün sonuna gelmişlerdi. Luz arabadan inip Luke'tan önce eve çıkan merdivenleri tırmandı. Luke arabanın önünde Sam'le bir şeyler konuştu, daha sonra tam arkasından gelmeye başladı. Hava kararmıştı. Bahçe ışıkları etrafı aydınlatıyordu. Yıldızlar her zamankinden daha parlak görünüyordu. Luz bu akşam bahçede oturmak için büyük bir istek duydu. Belki de Luke'un uyumasını bekleyip sonra bahçeye çıkabilirdi. Evin kapısına geldiğinde mecburen onu beklemek zorunda olması da ekstra sinir bozucuydu. Luke'tan hiç anahtar ya da evin şifrelerini isteme gereği duymamıştı. O da bunu zaten teklif etmemişti. Aşağıya doğru baktı. Luke acele etmeden yavaş adımlarla merdivenleri çıkıyordu, üzerinden düşecek gibi duran siyah eşofmanı ve beyaz askılı atleti vardı. Bu kadar basitken nasıl bu kadar etkileyici görünebiliyordu? Tek omuzunda asılı duran siyah sırt çantasını yere indirdi ve evin önünde durdu. Kapıya şifreyi girerken Luz'un gözleri ayaklarındaydı. Sürekli şu gerginliği yaşamak psikolojik olarak bitiş noktasına gelmesine neden oluyordu. Luke eve Luz'dan önce girdi ve hemen arkasından kapıya doğru hareketlendi. Çantasını yere fırlattıktan sonra kapıyı kapatmış, Luz'u kapıyla kendi bedeni arasına ıkıştırmıştı. Gözlerinden yükselen o ateş, şehvetin ete kemiğe bürünmeye başladığının işaretiydi. Bunu hissetmek istemiyordu, hele Allison'ın boşanma haberini okuduktan sonra... Kalbi kırılacakmış gibi hissediyordu. Luz kapana kısılmıştı, resmen bir kapanın içindeydi. Arkasında kapalı bir kapı, önünde ise insanı delen bakışlarıyla Luke King vardı. Luz'un nefes ritmi kontrolden çıkmıştı, bedeninde yine o ateş yükseliyordu.

"Ondan hoşlanmadığını söylemiştin!" Sesi fısıltı halinde çıkmıştı ama fısıltısı bile bağırmasına eş değerdi. Luz yutkundu.

"Simon'dan mı? Hoşlanmıyorum... Daha önce de..." Luke, Luz'un lafını kesti.

"O zaman ona neden numaranı verdin? Onunla ne konuştun?" Bunları neden sorduğunu bilmiyordu ama cevap vermek istiyordu,

kendini savunmak ve Luke'un yanlış anladığını ona kanıtlamak is-
tiyordu.

"Ona daha önce numaramı vereceğimi söylemiştim. Bir şey ko-
nuşmadık, Luke. Onunla ilgilenmiyorum." Luz durumun garipliği-
nin farkındaydı. İlk günden beri kimyaları tutmamış, sürekli kavga
etmişlerdi, sonra bir akşam saçma bir ateş yüzünden öpüşmüşlerdi
ve şimdi de Luke ondan hesap soruyordu. Luz da sanki görevi buy-
muş gibi ona hesap veriyordu.

"Lanet olsun!" Kapıya bir yumruk atmıştı. Luz yerinden sıçradı
ama bir şey yapmadı ya da söylemedi. "Benimle lanet olası on dört
gündür konuşmuyorsun, hatta bu sikik konuşmayı yapmaktan köşe
bucak kaçıyorsun! Bu beni çıldırtıyor... Bugün seni onunla konuştu-
ken görmek... Kontrolümü tamamen kaybediyorum."

Luz şok olmuş bir şekilde gözlerini karşısında bas bas bağı-
rıp sinirden köpüren adama dikmişti. Luz ellerini Luke'un göğsüne
koydu, kafasını ona bakmak için yukarı kaldırmıştı.

"Sakin ol... Senden kaçmıyorum, neden böyle davrandığını da
anlamıyorum. Ben sadece ne söyleyeceğini biliyorum, daha doğrusu
bunu tahmin ediyorum." Luke'un gözleri anlamsızca kısılmıştı. Ka-
pıya dayalı olan elini çekerek Luz'u serbest bıraktı.

"Pişman olduğunu biliyorum, tamam mı?" Luz kapının önün-
den ayrıldı ve birkaç adım önündeki basamaktan aşağıya indi. Ona
bakmıyordu.

"Bil diye söylüyorum, ben pişman değilim. Bunu çok düşündüm
ama pişman olamıyorum işte! Ben zayıf bir kızım, tamam mı? Yü-
züme baka baka *pişman oldum, Luz, unutalım gitsin* demene katla-
namam. Benim boktan hayallerim hep pembe ve senin zihnime gire-
rek onları siyaha boyamana izin veremezdim." Bağırıyordu ve ses
evin içinde yankılanıyordu. Lanet olası birkaç bardak içkiye ihtiyacı
vardı, bara yürüdü, ne olduğuna bakmadan bir içki şişesinin kapa-
ğını açarak kafasına dikti. Birkaç yudum içti, boğazı yanıyordu ama
kalbi daha çok yandığı için acıyı bastırıyordu. Luke'a baktı, hâlâ ol-
duğu yerde durmuş ona bakıyordu.

"Lanet olsun!" Hızlı adımları evi sallarken bedeni ona doğru
yaklaşıyordu. Daha ne olduğunu anlamadan elindeki şişe kaybol-
muş, barın üzerine konmuştu. Hemen ardından da kollarını kavra-
yan sert ellerle dudaklarının üzerine kapanan dudakları hissetti.

ON ALTINCI BÖLÜM

HAYVANİ GÜDÜLER

Luke onu büyük bir şehvet açlığı ile öperken bir süre nefes almayı bile unutmuştu. Dünya dönüyor mu, dönmüyor mu bunun bile farkında değildi. Tek hissettiği Luke'un ne kadar harika öpüştüğü ve Luz'a ne kadar harika hissettirdiğiydi. Ne yapması, nasıl bir karar vermesi gerektiğini bilemiyordu. Bu yaptığının yanlış olduğunun tamamen farkındaydı. Şu an onunla öpüşmek acısına biraz daha acı eklemekten başka bir işe yaramayacaktı. En kötüsü de artık bunu umursamıyor oluşuydu. Sadece Luke'la olmak, onun tadına bak-

mak, dokunuşunu hissetmek ve hatta daha ileri giderek onu içinde, tüm hücrelerinin derinlerinde hissetmek istiyordu. Bugün Allison hakkında okuduğu haber olmasa ve Luke'un bu konuyla ilgili ne düşündüğünü bilse her şey daha farklı olabilirdi. Ama Luz şu an için temkinli olması gerektiğinin farkındaydı. Bu bir aşk oyunu, ya da bir tür flört değildi. Bu sadece bedensel bir şeydi. Uzun süredir seks yapmıyordu, belli ki Luke da yapmıyordu. O yüzden birbirlerinden yararlanacak, daha sonra bunu unutacaklardı. Sarhoş olup seks yapıp unutulduğu gibi. Bir daha hatırlamayacaktı bile. Luke'un öpüşü sertleşti. Luz'u arkasındaki bara yaslamış, bir bacağını da bacak arasına sokmuştu. Elleri belindeydi, dudaklarını ısıran dişleri ve ağzının içine girerek dili ile buluşan dilini hissediyordu. Luke King... Harikaydı... Daha önce böylesine yoğun ve böylesine uyarıcı bir öpüşme yaşadığını hatırlamıyordu. Kollarını Luke'un boynuna dolayarak onu daha sert öpmesi için cesaretlendirdi. Bilerek gözlerini kapatmıştı, onun gözlerinin içine bakmayacaktı. Duygusal hiçbir bağ istemiyordu. O sadece saf, sert seks istiyordu. Eğer duygusallaşırsa bu çok daha büyük bir yıkım olurdu. Tabi bir de aynı gruptaydılar ve bir kalemde silinebilirdi. Daha başlamadan bu iş biterdi. Her şeyi çöpe atamazdı. Luke, Luz'u kolayca kucakladı. Luz bacaklarını onun beline sararak kendini ona bıraktı. Ufak tefek biri olduğu için kolayca taşınabiliyordu. Luke genç kızı koltuğa yatırarak hemen bacaklarının arasına yerleşti. Boynunu sertçe emerek öperken kulağına doğru konuştu.

"Pişman olacak mısın?" Tek taraflı bir pişmanlık yaşamayacaktı. Bunu istiyordu... Ama Luke eğer Allison'la bir şansı hak ettiklerini düşünürse, Luz'la yattığı için pişman olacağı kesindi. Luz *hayır* anlamında kafasını iki yana salladı.

"Se-n" Tek heceyi ikiye parçalaması Luke King etkisinden başka bir şey değildi.

"Pişman olmak istemiyorum." Luz'a başka bir şey söyleme fırsatı vermeden Luz'un kulak memesini ıslak ve sıcak ağzının içine çekti. Luz adama sıkıca sarılırken ateşlendiğini hissediyordu. Kulak memesinden tahrik olunabileceğini bile bilmiyordu. Lanet ol-

sun! Kim bilir başka nasıl noktaları vardı ve Luke onları teker teker keşfedecekti. Luke'un dudakları yavaşça kulağından boynuna kaydı, daha sonra çenesine çıktı. Luz gözlerini sıkı sıkı kapatmış sadece o saf ve vahşi şehveti hissediyordu. Dudakları tekrar adamın ağzına girdiğinde inlemesini bastıramadı. Luke öpüşmeyi keserek derin derin soluyordu.

"Bana bak." Luz gözlerini hafifçe araladı. Onu gördü, dağılmış saçları -az önce Luz dağıtmıştı- dolu dolu bakan mavi gözler Luz'un öpüşleriyle şişmiş ve kızarmış dudaklarıyla tek lokmada yutulacak kadar lezzetli görünüyordu.

"Eğer bunu istemiyorsan şimdi söyle, Luz. Çünkü ben devam etmek istiyorum... Sana hiçbir söz veremem, bu iş nereye gider bilmiyorum. Tek bildiğim, beni bir tür deliliğe sürüklediğin ve içine girmek istediğim." Açık konuşması Luz'u şaşkınlığa uğratsa bile memnun da etmişti. O da açık olacaktı.

"Senden bir söz beklemiyorum ve ben de sana söz vermiyorum. Şu an sadece bana vereceğin o şehveti yaşamak istiyorum. Bundan başka istediğim bir şey yok..." Luke'un gözlerinde harlanan ateş Luz'u da esir almıştı. Luke hızlıca üzerindeki atletten kurtuldu. Luz gözlerini bu manzaradan ayıramıyordu. Sportif vücudu harikaydı. Öyle aşırı kaslı bir adam değildi ama olanlar kesinlikle göz doldurucuydu. Sırtını komple kaplayan bir kartal dövmesi olduğunu biliyordu, onu birkaç posterde ve albüm kapağında görmüştü. Gerçeğini görme şansı hiç olmamıştı. Şimdi de öyle bir durumu yoktu, o tarafıyla yetiniyordu. Bundan da bir şikâyeti yoktu.

"Odama gidelim..." Kafasını iki yana salladı. Ne onun odasında ne de kendi kaldığı odada olmasını istiyordu. Onun odasında olursa o duştayken rezil bir şekilde odadan sıvışmak zorunda kalırdı. Kendi odasında olursa da Luz çarşafların içinde öylece bakarken Luke kapıyı çarpıp giderdi, tabi bu da küçük düşürücü bir durum olurdu.

"Hayır, şimdi, burada..." Luke itiraz edemeden Luz tişörtünü çıkardı. Adamın dikkati tam anlamıyla dağılmıştı. İçinde sutyen olmadığı için bir engel olmaksızın göğüslerini Luke'a sunmuştu. Luz'un

küçük memelerinin başları pembeydi ve yattığı için dümdüz olmuş, sadece pembe toparlak uçları meydandaydı. Bembeyaz teninde pembe meme uçları dışında başka hiç renkli kısım yoktu. Luke'un ağzından duyulan hırıltıyı beğeni olarak algılayan Luz kendini rahat bıraktı. Luke'a doğru yönelerek tekrar dudaklarını öptü. Luke bu sefer daha sertti. Luz'un saçlarını çekerken memelerini avucunun içinde sıkıyordu. İşte şu an bu yaşadığı tamamen doğaldı. Domuz gibi vahşi şehvet... Tıpkı belgesellerde hayvanlar arasında yaşanan birden. Bunu sevmişti. Luke King ile hayvanca düzüşecekti.

"Bana bir saniye ver..." Luz ondan ayrılarak istediği bir saniyeyi verdi. Luke bu bir saniye içinde hızlıca ayakkabılarından ve eşofman altından kurtuldu. Dar kalçalarında duran düşük belli baksırı o kaslarındaki enfes *V* şeklini açığa çıkarıyordu. Luz hayatında daha önce böylesine seksi bir şey görmemişti. O *V* harfinin tüm kenarlarında dilini gezdirmek için ölüyordu. Koltukta yatan Luz'a doğru eğilerek Luz'un spor ayakkabılarını, eşofman altını çıkardı.

Siyah üzerine beyaz puanlı külotunu giymişti ama şu an iç çamaşırı için utanacak durumda değildi. Hem iç çamaşırları içinde utanılmayacak kategorisindeki bir tanesi giymişti. Ya da az utanacak... Luke çamaşırına bakmadı bile, koltuğa çıkarak çamaşırını bacaklarının arasından kaydırmakla meşguldü. İşte şimdi Luke King'in karşısında tamamen çıplak kalmıştı. Turuncu tüylerinin gizlediği kadınlığına gözlerini dikip bir an bakınca Luz utandığını hissetti. Bacaklarını birbirine bastırıp kapattı ama Luke'un elleri bacaklarını tekrar araladı.

"Hayır, yapma. Bakmama izin ver." Bacaklarını iyice ayırdı, elleriyle bir iç baldırından poposunun kenarına doğru uzanan gitar dövmesine kaydı.

"Sıktır! Bu çok seksi, Luz. İlk defa görüyorum." Luz gergince gülümsedi, onu böyle izlemesinden hoşlanmamıştı. Neden hâlâ bikinide değildi?

"Çok görünmeyecek bir yerimde. Yani çıplak ya da iç çamaşırı ile olmadığım sürece." Luke ona bakmadı, hâlâ dövmenin etrafında elini gezdirirken derin derin soluyordu.

"Bu durumda başkalarının görmesi için endişelenmeme gerek yok." Ne demek istediğini anlayamamıştı, istemsizce titremekle meşguldü. Luke kafasını bacak içine sokarak dilini dövmesinde gezdirdi. Luz gerilirken ellerini Luke'un saçlarına geçirdi. Hayır, hayır bunu istemiyordu. Kendini geri çekti, koltukta biraz kayarak adamdan uzaklaştı. Luke kafasını kaldırıp ona baktı.

"Sorun mu var?" Luz yutkundu.

"İçime girmeni istiyorum." Luke'un gözleri tekrar baştaki hayvanî arzuyla doldu.

"Siktir!"

"Prezervatifim yok." Tamam, çok seks yapmadığı açıktı ama bir erkeğin evinde olması gerekmez miydi? Hele de bir rock yıldızının evinde. Kızlar bu adamların önüne atlıyordu ama Luke'un prezervatifi mi yoktu?

"Ben açık bir eczane bulup hemen alıp geleyim." Yerinden doğrulurken Luz adamın kolunu yakaladı. Bir prezervatif için bu saatte dışarı mı çıkacaktı?

"Burada bekle." Luz yerinden kalktı, çıplak bedenini Luke'tan sakınma ihtiyacı hissetmeden merdivenleri çıktı. Şu an nasıl göründüğünü bilmiyordu ama pek de umurunda değildi. Tek istediği Luke King'in lanet olası penisini içinin derinliklerinde hissetmekti. Odasının kapısını açarak kapının yanında duran dolabın ilk çekmesini kurcaladı. Makyaj çantasında daima fazladan birkaç tane olurdu. Damien kendinde olmadığı zamanlarda prezervatif bulamazdı ve onun gene tip kadınlarla aldattığı düşünülürse kendini daima korumuştu. Bu kendi sorumluluğundaydı Damien'ın sikinde bile olmazdı. Tam da düşündüğü gibi makyaj çantasında iki tane prezervatif vardı. Yeterli olmasını umarak aşağıya indi. Koltukta baksırı ile oturan Luke nefesini kesti, sırt dövmesinin bir kısmını görmek bile daha fazla uyarmasına neden oluyordu. Luke onun geldiğini fark ederek arkasına

döndü, yine ona lezzetli bir şeye odaklanmış gibi bakıyordu. Luz elindeki iki prezervatifi gösterdi.

"Sadece iki tane var." Luke ağzının içinde homurdandı.

"Yeterli olacağını sanmıyorum." Luz'un bedenine bir anda ateş bastı. Kaç sefer olacaktı ki? Luke ona yanını gösterdi.

"Neyse, yarın birkaç paket alırım, bu akşam idare etmek zorundayız." Bir kaç paket ve bu akşam ifadeleri Luz'u heyecanlandırdı. Fazlası olacaktı... İçine dolan mutluluk kelebeklerini kovaladı. *Zevk al Luz, sadece bu onun sana vereceği zevk olacak. Başka bir şey beklemek aptallık etmek olur. Kendini tekrar bir erkeğin ayaklarının altına sermeyeceksin!* Telkinine uymaya karar verdi. Luke'un yanına giderek koltuğa oturdu. Luke elindeki prezervatifleri alarak birini yere attı. Diğerinin kare şeklindeki paketini beyaz dişleri arasında yırtıp çamaşırını çıkardı. İşte Luz'un filmi tam olarak burada kopmuştu. Birkaç defa zorlukla yutkundu. Lanet olsun! Böyle hayal etmemişti. Luke King'in kendi kadar güzel bir penisi vardı. Penis için *güzel* tabiri ne sıklıkla kullanılır bilmiyordu, hatta kullanılıp kullanılmadığını bile bilmiyordu. Ama onu görür görmez sadece güzel olduğunu düşünmüştü. Büyüktü tabi, yani yeterince uzun görünüyordu. Fazla kalın değildi ama uzunluğu ağzını sulandırıyordu.

"Neye bakıyorsun sen?" Luz utanarak gözlerini Luke King güzel penisinden uzaklaştırdı.

"Hiç..." Luke gülümsedi, tek dudağı kıvrılırken o çok sevdiği yanaklarında beliren derin çizgileri görmüştü.

"Şunu hemen takıp içime girer misin? Daha fazla dayanamayacağım." Luke ona barı işaret etti.

"Bir iki yudum votka sende bu etkiyi yaratıyorsa bir bardak getirebilirim." Luz kaşlarını çatınca Luke elindeki prezervatifi yavaşça taktı.

"Lanet olsun! Bu biraz küçük." Gerçekten de çok bir yerini kapattığı söylenemezdi ama yine de koruyucu olacağına emindi. Luz güldü.

"İdare edemez misin? Yatılı olarak gittiğin evde arkadaşının p... jamasını giymişsin gibi düşün." Luke kahkaha attı.

"İdare etmek zorundayım çünkü bir saniye bile dayanamaya... ğım." Luke'un bu kadar istekli olması Luz'u daha da kavuruyordu. Koltukta oturan Luz'a doğru gelerek onu geriye yatırdı ve üzerine çıktı. Ellerini kafasının üzerinde birleştirmiş, dudaklarını ise ağzının içine almıştı. Luz bacaklarını araladı. Luke'u kabul etmeye hazırdı, hatta fazlaca istekliydi. Luke kendini ayarladı, şimdi tam Luz'un s... cak, ıslak girişinin üzerine sabitlenmişti. Luz'un gözleri kapalıydı. Bu yüzden hisleri yoğunlaşmıştı. Dudaklarından ayrıldığında kafasını boynuna gömdü. Ufak öpücüklerle Luz'u kendinden geçirirken aleti hâlâ kızın girişindeydi. Luz hareketlenerek aletini içine alma için uğraştı ama faydasızdı, elleri sıkıca tepesinde birleştirilmiş Luke'un bedeni de hareketlerini kısıtlamıştı.

"Artık dönüşü yok." Birden içine yüklendiğini hissetti. Çok ama çok yoğundu... Lanet olası tamamen içinde, hatta dibindeydi. Luz Luke'un güzel penisini rahim duvarında hissediyordu. Ellerini tutan elleri tırnaklarıyla kavradı, bir şeylere tutunma ihtiyacı baş göstermişti. Bu kadar yoğun hissettirmesi normal değildi. Birkaç hamlede bile orgazm olabilirdi. O kadar etkilenmiş, heyecanlanmıştı. Normalde orgazm olması çok uzun sürer, hatta partneri şevkini kaybedip onunla uğraşmaktan vazgeçene kadar da olmazdı. Ama Luke King her boku yaptığı gibi bunu da harika yapıyordu. En azından kötü sevişse aklından atması daha kolay olurdu ama hayır! Ona varlığının tüm hücreleriyle eziyet etmeliydi. Luke sert darbeleriyle her seferinde Luz'un en derinlerine pompalarken Luz bacaklarını Luke'un kalçalarına sarmıştı. Ritmin etkisiyle kendinden geçmişti. Luke'un ne halde olduğunu bilmiyordu, onu göremiyordu. Sadece titrek, hırıltılı, kendinden geçmiş nefesini duyuyordu. Şu an onun gözlerine bakmayı deli gibi istiyor ama yapamıyordu. Bu zayıflığı göstermeyecekti.

"Ne düşünüyorsan bundan vazgeç. Zihnini serbest bırak. Luz bir şey düşünme." Nefeslerinin arasında duydukları bunlardı. Gözlerini kısa bir anlığına açtı. Luke'un terleyen alnına düşmüş seksi

kuzguni saç tutamlarını görünce gözlerini tekrar kapattı ve ona konsantre oldu. Luke King'in ritmi aynı müziği gibi eşsizdi. Bu hariydi! Luz hayatı boyunca bununla karşılaştıracağı bir deneyim yamamıştı ve bundan sonra da yaşayamayacağına emindi. Lanet olası Luke King bundan sonra yapacağı tüm sekslerin içine sıçmıştı.

"Bunun ne kadar harika hissettirdiği hakkında hiçbir lanet fikrin yok, değil mi?" Kesinlikle bunun ne kadar harika hissettirdiğini biliyordu. Zevki iliklerinde yaşıyordu ve Luke'un da böyle düşünmesine sevinmişti.

"Fikirlerim yok, sadece hislerim var, Luke ve onlar çok yo... ğun..." Luz gözlerini hafifçe araladı. Göz göze gelmemek için çaba sarf ediyordu. Luke'un kafası geriye düşmüştü, dayanmak için çaba gösteriyordu, bu çok açıktı.

"Sakın bir daha adımı söyleme, yoksa boşalırım." Luz nefesini tuttu, onu bu derece etkilediğinin hiç farkında değildi. Luke'un girip gelişlerini izlemeye başladı, üstündeyken harika görünüyordu. Şu an bunun bir videosunu falan almak için neler vermezdi. Onu izlerken bir anda yoğunlaştı, hatta buharlaştı. Havaya karışmış, yok olmuş bile olabilirdi. Kasıklarında başlayan kasılma içini ele geçirdi, bacaklarına kramp girmişti. Onları iyice sıkarken Luke'u da iki bacağının arasına sıkıştırdı. İnleyerek boşaldı. Ağzından çıkan sözcük ise Luke'un boşalması için yeterli olmuştu. İnlemelere, çığlıklara karışık kesik kesik.

"L-uke!" demişti. Luke hayvani bir ses çıkararak Luz'un ufak bedeninin üzerine yığıldı. Kalp ritmi Luz'un göğsünde atıyordu. Şimdi ne yapacaktı? Üzerindeydi ve kaçamıyordu. Hemen gitmeli miydi, yoksa önce Luke'un gitmesini mi beklemeliydi? Nefesleri düzene girerken Luke'un içinden çıktığını hissetti. Prezervatifi çıkarmak için ucunu bağladı, koltuğun kenarına bırakarak Luz'a baktı.

"Üzgünüm, daha fazla dayanmak isterdim ama epey zaman oldu." Seks yapmadığını tahmin etmişti. Acaba ne kadar zamandır seks yapmıyordu... Bu düşünceden hemen sıyrıldı. Umurunda de-

değildi, istediğini almıştı. Peki ama neden hâlâ onu istiyordu? Luke ona sahnedeyken sık sık yaptığı gibi göz kırptı.

"Diğerini de kullanalım mı? Ama bu sefer bir yatakta, lütfen." Diğerini kullanmak istiyordu, hatta bütün gece Luke King tarafından hayvanî bir açlıkla düzülmek istiyordu.

"Yorulduysan..." Luz kendine lanet etti. Düşeceğini bile bile neden hep uçurum kenarında akrobasi yapıyordu? Kimse suçlu değildi, aslında kendisi suçluydu... Bu adamları kendi çekiyordu. Kendini kaptırıyor, daha sonra üzülüyordu. Aptal bir kalp kıran mıknatısı gibiydi. Güçlü olmak isterdi ama değildi. Şehvet açlığıyla yanıyordu, bu akşamlık bu ateşte pişmeye karar verdi.

"Yorulmadım." Luke kaşlarını çattı.

"Sorun ne? Beni mi istemiyorsun." Neden böyle düşündüğünü anlayamadı.

"İstemiyor olmam ihtimal dâhilinde değil." Luke sırıttı ve Luz'u kucakladı.

"Ne yapıyorsun!" Eğilerek yerden diğer prezervatifi aldı. Bu kadar minyon olmak onun bir torba gibi taşınması anlamına gelmemeliydi.

"İkinci tur için odama gidiyoruz." Sesini çıkarmadı çünkü kahretsin ki bunu istiyordu.

Luke çıplak bir halde kucağındaki çıplak kadını odasına taşıyordu. Yaptığının yanlış olduğunun farkındaydı. Luz bir grup üyesiydi, bu her şeyi daha boktan bir hale sokabilirdi. Çocuklar bunu öğrenirse ciddi bir kriz yaşarlardı. Bunun dışında, aralarında çıkacak bir olumsuzluk grubu da etkileyebilirdi. Luke buna izin vermezdi. Luz'a bu yüzden bir söz veremiyordu... Ona bir söz vermek demek grubu da tehlikeye atmak demekti ki grup Luke'un her şeyiydi. Tabi geri de duramıyordu. Lanet olsun ki bunu denemişti. Bunu zaten günlerdir deniyor, ondan uzak durmaya çalışıyordu. Bu ateşin ne zaman yandığından hiç haberi yoktu ama bir kere yanmıştı. Şimdi tek düşündüğü onu öpmek, dudaklarının tadını almaktı. Öpmekten sonra da daha fazlasının hayalini kurmuştu. Bu garipti çünkü

iki senedir böyle bir şey hissetmiyordu. Bu yoğunluğu sadece Allison'a hissettiğini ve sikinin gücünü kaybettiğini düşünmüştü. Fakat Luz ona başka bir şehvet kapısı aralamıştı. Şimdi ise o kapıyı tamamen açmış, Luke'u içeri almıştı. Luke istediğini son damlasına kadar alıp vahşi güdülerini tatmin etmeden o kapıdan çıkmayacaktı. Kızın küçük bedeni iştah kabartıcıydı. Normalde böyle ufak tefek kadınlar gözüne asla çekici gelmezdi, uzun bacaklar her zaman fantezi dünyasının rengiydi. Ama şimdi Luz'un ufak bedeninin içine gömülmekten başka bir şey düşünemiyordu. O kadar harikaydı ki iki prezervatif olması tamamen şanssızlıktı. İki senenin açlığı ile Luz'u günlerce odasında kapalı tutabilirdi. Kapısını açarak Luz'u yatağına taşıdı. Yatağının olduğu bölüme çıkan basamağa çıktı, ışığı açmamıştı ama içerisi zaten yeterince aydınlıktı. Arka bahçedeki havuzun ışıkları odaya vuruyordu, tabi yatağın platformundan yansıyan koyu mavi gece lambaları da yanıyordu. Luz etrafı basitçe inceledi ama genel olarak adama odaklıydı. Onda bir şey vardı, garip davranıyordu, sanki kendini yeterince Luke'a bırakmıyor gibiydi. Bunu daha sonra konuşabilirlerdi. Genç kızı yatağa yatırdı.

"Bu kadar ufak olmana bayılıyorum."

"Minyon kadınlar ne zaman rock yıldızlarının favorisi oldu?" Orlando, JJ, Simon... Hepsi kıza karşı çok ilgili ve yakın davranıyorlardı. Sanırım minyon kızları çekici buluyorlardı ve Luz buna vurgu yapıyordu. Aslında minyonlar sadece sevimliydi ama Luz başkaydı. Bacaklarındaki dövmelere baktı, şekiller karanlıkta belirgince görünüyordu, sadece renkleri yoktu.

"Benim favorim olan tek minyon kadın sensin. Diğerlerinden sakın bahsetme!" Kız adamın sinirlendiğini anlayarak hiçbir şey söylemedi.

"Şimdi bunu düzgün yapmama izin ver." Luke yatağa tırmandı ve kızın bacaklarının arasındaki yerini aldı. Çünkü tadına bakmak istiyordu, çok lezzetli görünüyordu. Lanet olası turuncu tüyleri vardı... Luz kafasını iki yana sallarken kendini tekrar geri çekti.

"Düzgün yapmanı istemiyorum, Luke. Sadece yapmanı istiyorum." Luke kızın baldırlarını tutarak yatağın üzerine kendine doğru kaydırdı.

"Biraz rahatlayıp gevşer misin?" Kız yine Luke'un dokunuşundan kaçındı. Derdi neydi?

"Gevşememi istiyorsan o lanet aletini içime göm, başka bir şey istemiyorum." Hırçın kız iş başındaydı, bu çok açıktı. Luke da onun isteğini yerine getirmek istiyordu ama tadına bakmak da istiyordu. Bir şeyleri doğru yapmak istiyordu, onu ucuz bir şekilde düzmek isteğinde değildi.

"Peki, son prezervatifi bu şekilde çar çur etmek istiyorsan sen bilirsin..." Luke prezervatifi aletine geçirdi, Luz'un bacaklarının arasına yerleşerek sert ve tek bir darbeyle tamamen içine yüklendi. Kız gözlerini sımsıkı kapatırken elleri kaslı kollarında duruyordu, tırnaklarını onlara bastırırken bir küfür savurdu. Luke biraz daha sert davrandı; madem bunu istiyordu, öyleyse alacaktı. Her ne kadar onunla yumuşak bir şekilde sevişmekten daha çok zevk alacağını bilse de önceliğini Luz'a verdi. Tatmin olmak istiyorsa bunu sağlayacaktı. Sert, seri, yakıcı darbelerin ardından ikisi de şehvetin özüne kavuştular. Bir süre tek kelime etmeden nefeslerinin düzene girmesini beklediler. Luke ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Başka prezervatif kalmamıştı ama Luz'un gitmesini de istemiyordu. Duşa girmeye karar vererek yerinden kalktı, kızın yorgun düşmüş bedenini yatakta bıraktı. Döndüğünde belki birlikte uyuyabilirlerdi ya da durumlarını konuşabilirlerdi. Banyo kapısını açık bırakarak duşa girdi, belki Luz da ona katılırdı...

ON YEDİNCİ BÖLÜM

KAÇINILMAZ KONUŞMA

Luz'un bedeni saf zevk kalıntılarıyla hâlâ sarsılıyordu. Bedeninin her noktasında erime hissediyordu, bir pelteye dönmüş olması muhtemeldi. Bu kadar yorgunluk ve halsizliğe rağmen içinde açıklayamadığı garip bir enerji hüküm sürüyordu. İçten içe yaşadığı mutluluk hissinden bahsetmiyordu bile. Şu an yapması gereken şeyin ne olduğunu biliyordu. Hemen yataktan çıkarak odasına gitmeli ve pişmanlığını karanlığın, yalnızlığın, sessizliğin içinde yaşamalıydı.

Fakat içindeki o mutluluk hissi onu duştan gelen sese yönlendir-
yordu. Çıplak bedeniyle yatakta doğruldu, geniş yatağın içinde kü-
çücük kalmıştı. Yatağın altından yansıyan mavi ışıklar fantastik bir
ortam yaratıyordu. Luz açık bırakılmış banyo kapısını gördü, sanki
Luz'u içine çeken bir girdap, bir tür çağrı gibiydi. Bu çağrıya karşı
koyamayacağının farkındaydı. Luke'la birlikte bedenlerinden akan
dinlendirici suyun altında olmak istiyordu. Banyoya Luke'un yanına
gitmek için hareketlendiği sırada komodinin üzerinde duran bir şey
dikkatini çekti. Yıpranmış bir ajandaydı. Luz böyle şeylerin karıştı-
rılmaması gerektiğini biliyordu fakat içindeki o meraklı kızı engel-
leyemedi. O kız Luke'un hayatını, hayallerini, neler hissettiğini ve
neler yaşadığını deli gibi merak etmekten geri durmuyordu. Kahve-
rengi defteri aldı, gayet eski olduğu açıktı. Yıpranmış, aşınmış gö-
rüntüsüne rağmen hâlâ baş ucunda duruyor olması kıymetini ortaya
koyuyordu. İlk sayfasında Luke King yazıyordu, güzel bir el yazısı
ile yazılmış, bir de tarih atılmıştı. 05.05.2007. Dokuz yıldır sakla-
nan bir defterdi. İkinci sayfasını açtığında ne defteri olduğunu an-
ladı. Bu Luke King'in şarkı sözlerini yazdığı defterdi. Luz o harika
şarkıların karalandığı defterin ellerinde durduğunu düşününce he-
yecanlandı. Deftere öylesine göz atarken Luke King'in yazılarının
gerçekten çok çirkin olduğunu görerek kendini gülmekten alamadı.
Defterin her köşesine bir şey karalanmıştı, yazılar iç içe geçmiş hiç
düzen yoktu. Eciş bücüş yazılar okunmaması gereken bir tür şifre
gibi görünüyordu. Ajandanın sayfasını ayırmak için kullanılan kır-
mızı ip orta sayfalardan birinde duruyordu. Luz, Luke'un en son ne
yazdığını görmek istiyordu. İpin olduğu sayfayı açtı. İşte tam o anda
ne kadar yanlış bir şey yaptığını fark etti. Her anlamda bir yanlışlar
silsilesinin ortasındaydı. Sadece elindeki defteri kurcalıyor olması
da değildi üstelik. Luke'la öpüşmesi, düzüşmesi, onun odasında ol-
ması... Her şey ama her şey yanlıştı. İpin ucuna bağlanmış olan tek
taş yüzüğe dokundu. Allison'ın olduğundan emindi. Luke'un son
yazdığı şarkı olan *Teklif*'in sayfasında duruyordu. Hâlâ Luke'un
ve baş ucunda duran şarkı defterinin içindeydi. En özel, en gizli ye-
rinde hâlâ onu saklıyordu. Kitabın başındaki güzel el yazısıyla ya-

zılmış isim ve tarih de muhtemelen Allison'a aitti. Hatta bu defteri
Luke'a o vermiş bile olabilirdi. Luke eğer boşanmayı öğrenmediyse
bile yakında öğrenip gerçek aşkını tekrar almak için savaşabilirdi.
Luz onun önünde bir engel olmayacaktı. Defteri aldığı gibi yere bı-
raktı, kapıdan yavaşça çıktı ve sessizce kapattı. Luke'u da onu oda-
dan gönderme zahmetinden kurtarmış olacaktı. Odasına girmeden
önce salona inip kıyafetlerini aldı ve bir hayalet sessizliğiyle odaya
girip kapıyı kilitledi. Kendini doğruca banyoya, ılık suyun dinginli-
ğine bıraktığında ağlamadığını fark etti. Ne kadar yıkılmış olursa ol-
sun ağlamamıştı. Çünkü lanet olası o dakikalarda dünyanın en mutlu
kadını olmuştu. Ve içinde hâlâ bir pişmanlık duygusu yoktu...

Sabah gözünü açtığında yatağında sadece bir külotla yatıyordu.
Gece banyodan çıktıktan sonra öyle bir haldeydi ki o külotu bulup
giymesi bile bir mucizeydi. Bugün yoğun bir gün olacağı için sevi-
niyordu. En azından düşünmek, yüzleşmek, konuşmak gibi insanî
eylemlere zaman kalmayacağını biliyordu. Üzerine bir kot şort ve
siyah bir tişört geçirirerek aşağıya indi. Çocuklar çoktan gelmişti,
merdivenlerden inmeden gürültülü konuşmaları tüm koridoru sar-
mıştı. Orlando fazla stresli olmalıydı; çünkü en çok onun sesi çıkı-
yordu. Luz merdivenlerden inerken ayakta durmuş Rich ve JJ'ye ba-
ğıran Orlando'nun gözleri Luz'a kilitlendi.

"Sen! Sabah erkenden kalkılacak demiştim..." Luz duraksadı.
Orlando'nun nesi vardı? Normalde insanlara böyle bağırıp azarla-
yacak bir insan değildi.

"Saat henüz sekiz, Orlando." Luz'un cevabı Orlando'yu kesin-
likle tatmin etmemişti, kaşları biraz daha çatıldı ve nefes alış veriş-
lerinde burun delikleri gerilmeye başladı. JJ, Luz'a doğru dönerek
işaret parmağını dudaklarına götürüp sus işareti yaptı. Bunu neden
yaptığını anlayamamıştı fakat susarak JJ'in dediğini yaptı. Merdi-
venlerden indi ve Rich'in yanına oturdu. Rich bile sessiz görünü-
yordu. Orlando salonda volta atarken mırıldanıyordu.

"Lanet olası King nerede?" Luz'un bedenini bir ateş esir aldı
tabi aynı anda da buz kesti. Dün gece bu lanet koltukta onunla seviş-

mişti ve görüntüler bir anda kafasına üşüştü. Bu sadece bir sevişme bile değildi. Bu ciddi, mükemmel, harika ve hayatının en güzel dü- zülmesiydi. Bir daha böyle bir şey yaşayamayacağını biliyordu, tabi daha önce yaşadığı hiç bir şeyle de kıyaslanamazdı.

"Ayarlamalar için telefonla görüşüyor, şimdi gelir." Birazdan gelmesi kesinlikle Luz için hiç iyi olmayacaktı. Onun ne düşündü- ğünü, nasıl bir duygu durumunda olduğunu merak etmeden edemi- yordu. Büyük hata için pişmanlığının boyutu dağlar, denizler kadar olmalıydı. Sevdiği kadın şu an bekârdı ama o bunu muhtemelen bil- mediği için Luz'u düzmüştü. JJ yerinden kalktı.

"Artık kahvaltı yapabilir miyiz? Açlıktan ölüyorum." Orlando tam bağıracağı sırada Rich de ayağa kalktı.

"Orlando sakin ol dostum, bir sorun çıkmayacak. Her şey yo- lunda ve harika... Şimdi açlıktan ölüp konser iptal edilmeden kah- valtı yapmalıyız." Luz o an anlamıştı. Orlando bir çeşit sahne önces stresi yaşıyordu. Benzerini Damien da yaşardı tabi. Orlando'nunki çok daha sertti. Damien daha çok ergen şımarıklıkları yapardı. Cin toniğim nerede, içkimin buzu yok, uğurlu baksırım kirli... Bunlar düşünmek bile tüylerini diken diken etti. Gerçekten o adamı o kadar sene çekmiş, her dediğini yapmış mıydı? Luz'un lanet derdi neydi Kendine hiç mi saygısı yoktu? Rich ve JJ yemek odasında hazırlan- mış kahvaltı masasına yerleşirlerken Luz olduğu yerde oturuyordu Orlando hala sinirli voltalarına devam ediyordu. Orlando ile şu anda yalnız kalmak istemediği için çocukların peşinden yemek odasına girdi. Karnı hiç aç değildi ama yine de masaya oturdu. Midesindeki o hareketlilik devam ediyordu. Hem sahne için, hem basın toplan- tısı için, hem de Luke'la yüz yüze geleceği için inanılmaz bir heye- can içindeydi. JJ kızarmış ekmeğinin üzerine fıstık ezmesi sürerken Luke içeri girdi. Luz bir an yutkunamadığını, hatta nefes alamadı- ğını hissetti. Onu her gördüğünde böyle hissederse nasıl bir şey ol- mamış gibi davranabilirdi? Luke onun yüzüne bile bakmadı, hatta varlığını dahi umursamamıştı. Luz görünmez olduğundan şüphe- lendi ama olmadığını biliyordu. Luke King dün gece için fena halde pişmandı, *tam tahmin ettiğim gibi* diye düşündü. Onun kalbi bir

kasına aitti. Kalp başkasına aitken bedeninin nerede olduğunun bir önemi yoktu ya da kimin içinde... Hiçbir şey söylemeden JJ'in ya- nına yerleşti, Luz ise huzursuzca yerinde kıpırdanıyordu. Tabağına rastgele kahvaltılıkları doldururken son derece rahattı. Hatta bacak arasında dün akşamdan kalan sızlama olmasa bunların hiç yaşan- madığını düşünebilirdi. Orlando da geldi ve Luz'un yanına oturdu. Herkesin tabağı doluyken onunki tamamen boştu. JJ ağzındaki lok- mayı yuttu.

"Bir şeyler yemelisin, bugün son yemeğin bu olacak, başka za- man bulamayız ve arkada bir yerde düşüp bayılman pek işimize ya- ramaz."

"Aç hissetmiyorum." JJ sanki bir şey anlamış gibi başını salladı.

"İlk seferinde böyle olması normal. Ben sahneye çıkmadan önce günlerce bir şey yiyememiştim." Durumu kesinlikle bundan değildi fakat bir şey söylemedi. Hem teknik olarak sahneye çıkmayacaktı, sahne arkasında kalacaktı. Luke'a baktı, tüm dikkatini kahvaltısına vermişti. Kahvaltı faslı nihayet bittikten sonra Luke'un stüdyosunda birkaç saat prova yaptılar, bazı yenilikler eklemişlerdi. Bu konserde Luke bir parçaya orgla eşlik edecekti ve son anda dâhil olduğu için çalışmaları gerekiyordu. Stüdyoda işleri bittiğinde bir koşturmaca başladı. Herkes konser alanına gitmeden önce toplanmakla meş- guldü. Son bir prova daha yapacaklar ve akşam için hazır olduk- larından emin olacaklardı. Corbin de gelmişti. Luz onun konserler için önemini netçe anlamıştı. Corbin tam anlamıyla bir plan ada- mıydı. Her şey saati saatine planlıydı. Grubun ilgilenmeyeceği tüm ufak işler de Corbin tarafından halledilmişti. Eşyalar kapıya yana- san otobüse taşınıyordu, bu taşıma işi için Corbin tarafından bir grup adam ayarlanmıştı. Ayrıca kapıda Sam'e ek olarak bir de koruma ordusu ekleniyordu. Hepsi siyah takım elbiseler içindeydi. Luz ve Corbin kapının önünde her şeyin otobüse taşındığından emin olmak için bekliyorlardı.

"Gerçekten işin çok yoğun olmalı ve tabi zor." Corbin, Luz'u onaylayarak başını salladı.

"Öyle ama bu çocuklarla çalışmayı seviyorum." Bu zaten Corbin'in bakışlarında parıldayan ışıltıdan belli oluyordu.

"Bu akşam basına tanıtılacaksın. Heyecanlı mısın?" Heyecan kelimesi Luz'un hissettiği o karmaşayı tanımlamak için çok hafif kalırdı.

"Oldukça..." Corbin güldü, bir yandan da taşınan eşyaları elindeki kâğıda yazıyordu.

"Heyecanlı olman doğal tabi, yakında tüm dünya tarafından tanınacaksın." Luz bir an bedeninin titrediğini hissetti. Artık o küçük görünmez kız olmayacaktı. Hadi ama! Şimdi neden korkuyordu? Başından beri istediği bu değil miydi? Şu an mutluluktan dans ediyor olması gerekirdi. Yakında buna alışacaktı... Yakında hayallerine kavuşmuş olacaktı. Bütün her şey otobüse taşındıktan sonra otobüs konser alanına yola çıktı. Çocuklar ve Luz arkalarından grubun minibüsüyle gideceklerdi ve minibüs korumalarla birlikte çoktan kapıda hazırdı.

"Hemen gidiyor muyuz? Daha erken değil mi?" JJ kolunu Luz'un omuzuna attı.

"Hayır, kesinlikle zamanı... Son kontroller ve hazırlık için vakte ihtiyacımız var. Tabi bir de şu basın toplantısı için." Luz basın toplantısının konserden sonra olacağını düşünmüştü.

"Ne yani, basın toplantısı konserden önce mi olacak?" JJ başını sallayarak onu tasdikledi.

"Elbette... Konserden sonra bir parti var ve daha sonra yola çıkacağız." Luz sabaha karşı yola çıkacaklarını tamamen unutmuştu. Oysa valizini üç gün öncesinden hazırlamıştı ve şu an korumalar valizleri minibüse taşıyorlardı. JJ'le birlikte çekingen adımlarını minibüse yönlendirdi. Orlando korumalara talimatlar vermekle meşguldü ve Corbin telefonla konuşuyordu. Rich ve Luke'u göremedi ama sonuçta minibüse geleceklerdi. Luz onu görmek istemekle istememek arasında bir yerde kalmıştı. JJ'in ilk sahne anısını dinlerken merdivenlerden inen Luke'u fark etti. Luz onu her gördüğünde böyle atom bombası yemiş gibi dağılacak mıydı? Luke yine kusursuz bir basitlikteydi. Koyu renk kot pantolonu, siyah tişörtü, siyah botları, dağınık saçları... Sıradan birinde sıradan bir kombin olan bu kıyafetler Luke'un üzerine insanın içini eritmek için yeterli oluyordu. Omuzunda asılı olan çantayı aracın bagajına koymaları için korumalardan birine verdi. Orlando, JJ ve Luz'a baktı, minibüsü işaret etti.

"Artık gitmeliyiz, boktan rock yıldızları. Yoksa geç kalacağız." Aracı ilk binen Luz oldu. Orlando'nun gazabına uğramak istemiyordu. JJ hemen karşısına oturdu, Luke ise tam yanına... Bu kadar yakın olmak ama bir o kadar da uzak olmak çok zordu. Rich, JJ'in yanındaydı Orlando kapının yanına oturmuş hâlâ telefonda Marin'le sınırlı bir konuşma yapmaya devam ediyordu. Corbin ise ön tarafa, Sam'in yanına oturmuştu. Korumalar için fazladan iki araç daha vardı. Biri önde biri arkada gidecekti, olası bir yol kesme durumuna karşı fazladan önlemlerde alınmıştı. Bu durum Luz'u biraz korkutuyordu. Rich, Luz'u daldığı yerden çekip çıkardı.

"Sorun ne, Luz? Kreç gibisin." Luz'dan önce JJ cevap verdi.

"Heyecanlı..." Rich anlayışla başını salladığında göz ucuyla Luke'un ona baktığını fark etti. Elindeki telefonla uğraşıyordu ama ne yapığını göremiyordu. Tabi anlaması birkaç saniyesini aldı, kendi telefonunun mesaj sesini duydu. Telefonu cebinden çıkardı. Luke'tan bir mesaj geldiğini fark ederek rengi birkaç ton daha attı, titreyen parmaklarıyla mesajı açtı.

Konuşacağız. Konserden sonra!

Luz kelimelerin ardındaki şeyi görebiliyordu. Öfke, pişmanlık, bilinmezlik, olumsuz her şey... Telefonunun sesini kapattıktan sonra cevap yazdı.

Bunu yapmak zorunda değilsin.

Luke'a bakmadan da yaydığı öfke dalgaları hissedebiliyordu.

Konserden sonra, Luz. Giyinme odama geleceksin ve konuşacağız.

Derin bir nefes alarak cevap yazmakla uğraşmadı. Luke ge
ucuyla ona bakıyordu; sadece hafifçe başını sallayarak onu onar
ladı. Telefonunu tekrar cebine koyduktan sonra dışarıya konsantre
oldu. Uzun zamandır dışarıya çıkmıyordu, şu an kulaklıklarını ta
kıp sahilde koşmak, her şeyden kaçmak istiyordu. Ama bunu ya
pamayacağının farkındaydı. Minibüs konserin olacağı stadyumun
içine girerek durdu. Çocuklar minibüsten inip sahneye doğru yürü
meye başladılar. Luz da onları takip etti. Sahne bu akşam için ha
zırlanıyordu. Sesçiler, ışıkçılar, sahne görevlileri, herkes koşturma
halindeydi. Konseri oldukça kalabalık bir grup organize ediyordu.
Bir aksilik olmaması için herkes uğraşıyordu. Televizyondan izle
yince bunların hiçbirine şahit olunamıyordu. Sadece müziği dinle
yip Araf grubunun mükemmel olduğunu düşünüyordunuz; fakat bu
mükemmelliğe katkısı olan bir sürü insan vardı. Luz şaşkınlık içinde
sahnenin önünde duruyordu. Yerden bir adam boyu yükseğe kurul
lan platform düzenleniyor ve ışıklar ayarlanıyordu. Çocuklar çok
tan sahneye çıkmış, kontrolleri yapıyorlardı. Orlando baterisini test
ederken sesçi bir adamla kavga ediyordu. JJ elektrogitarının akor
dunu yapıyordu. Rich ise basgitarı eline almış bir şeyler çalarken
sesi dinliyordu. Luke'a baktı. Luke mikrofonunu ayarlarken Luz'u
izliyordu. Luz gözlerini ondan kaçırdı. Ne yapmalıydı, hiçbir görevi
yoktu. Birden omuzuna dokunan bir el hissetti. Corbin sıcak bir şe
kilde gülümsedi.

"Arkada bana yardım eder misin?" Luz bu teklifi büyük bir ne
vesle kabul ederek Corbin'in peşine takıldı. Grup prova yaparken
sahne arkasını denetliyordu. Luz'un sahne arkasında olmakla il
gili bir sıkıntısı yoktu, henüz binlerce insanın karşısına çıkmaya ha
zır değildi. Akşama kadar grup yoğun bir şekilde çalıştı, tabi Luz
da öyle basın toplantısının saati yaklaşırken Luz kendi için ayrılan
odaya girdi. Herkesin odası birbirinden ayrıydı ve içeriye tüm gü
rekli şeyler konulmuştu. Kendini koltuğa atmayı düşünürken kapı
çalındı.

"Gel." Tereddütle kapıya bakarken kapı yavaşça açıldı ve içeri
bir adam girdi. Çok değişik bir tipti ve insana garip pozitif bir enerji

veriyordu. Uzun boyluydu, uzun ince bacakları vardı. Üzerindeki kıyafetler çok garipti. Mor bir pantolon ve sarı bir gömlek giyiyordu. Ayaklarındaki siyah rugan botlar dar paçalı pantolonunun üzerine çıkmıştı. Kalın dudakları kesinlikle bir botoks ürünüydü, alınmış kaşları, bir erkeğe ait olamayacak kadar uzun kirpikleri vardı. Ela gözleri mutluluk ve enerjiyle parıldarken kapıyı arkasından kapattı.

"Merhaba, güzelim. Sen Luz Ortiz misin?" Adam konuşmasa da eşcinsel olduğu fazlaca belliydi, şu eşcinsellerin bir kısmında yaygın olan ağzını yayarak konuşma şeklini benimsemişti ama anlamsız bir şekilde kulağa sevimli geliyordu. Luz hâlâ kabaca onu incelerken başını salladı. Adam ince uzun parmaklarını dağınık dalgalı saçlarında gezdirdi, kahverengi saçlarının uç kısımlarında sarı renk gölgeler vardı.

"Ne yani, o koca çocuklara mı katıldın? Çok cesur olmalısın, beğim..." Luz bir an ne diyeceğini bilemedi, sonra konuştu.

"Sen kimsin?" Adam aklına bir şey gelmiş gibi dudaklarını büzdü.

"Ah, ben senin asistanınım. Bilirsin, giyinmene, saçına, makyajına falan yardım edeceğim." İyi de bunlar için birine gerek yoktu ki zaten hepsini kendi yapabiliyordu.

"Seni işe aldığımı hatırlamıyorum." Adam Luz'u umursamadı. Doğruca ışıklı makyaj masasına yürüdü ve çekmecelerden çıkardığı aletleri fişlere takmaya başladı.

"Sen almadın zaten. Bay Walker aldı... Seni baştan yaratmam konusunda bana güveniyor. Bu arada ben Finn." Finn neşeli bir şekilde Luz'a durumu açıklarken makyaj malzemelerini ayarlamaya başlamıştı bile. Martin'in hazırlanmasına burnunu sokması kontrolcü kişiliğinin ya da küstahlığının göstergesiydi. Finn koltuğun üzerinde duran kıyafetlerin olduğu bez elbise çantalarını işaret etti.

"Ne giyiyorsun?" Omuzlarını silkti.

"Gerçekten kendi başıma hazırlanabilirim." Finn kaşlarını çatarken elbiselere bakmak için harekete geçmişti bile. İçinden çıkan

siyah metal zımba detaylı mini şorta, siyah kısa tişörte ve zımbalı uzun botlara uzun uzun baktı.

"Eh, fena değil. Hadi gel, saçını ve makyajını yapalım." Elini uzattı. Dost canlısı kişiliği Luz'un ona kaba davranmasını engelliyordu. Elini ona uzattı ve makyaj masasına oturtmasına izin verdi. Finn, Luz'un arkasına geçerek aynadaki görüntüsünü inceledi.

"Sevimli bir suratın var. Rock yıldızı olmak için fazla sevimli." Finn bunu ona söyleyen ilk insan değildi.

"Avril Lavigne de sevimli ama rock söylüyor." Finn kahkaha attı.

"Haklısın... Hadi seni seksileştirip biraz çılgınlaştıralım, bebeğim." Luz bu coşkuya katılırken tüm yaşananları unutmuştu bile. Uzun bir hazırlanma maratonunun ardından Luz boy aynasında kendini inceledi; gerçekten iyi görünüyordu. Siyah şortunun altına giydiği fileli çorabı, dizinin altına uzanan siyah botlarıyla kesinlikle seksi görünüyordu ve Finn saçında daha önce hiç kullanmadığı bir model uygulamıştı. Tepede küçük bir atkuyruğu vardı ve atkuyruğuna sığmayan kısa saçları ensesine, yüzünün yanlarına dökülüyordu. Onları da düzleştirmiş, daha asi görünmelerini sağlamıştı. Kalın siyah aylaynırı gözlerini ortaya çıkarmıştı; dudağında ruj yoktu çünkü Finn gözlerinin ortaya çıkması gerektiğini söylemişti. Finn kendinden emin bir şekilde göğsünü kabartırken Luz onu inceledi.

"İşte benim kızım!" Luz ne zaman onun kızı olduğunu bilmiyordu ama itiraz etmedi. Sadece gülümsedi.

"Gerçekten güzel ve farklı görünüyorum." Finn başını sallayarak onu onayladı.

"Hadi git ve o rockçı çocukların başını döndür." Luz kapıdan çıktığı anda Orlando'yla çarpıştı ama bu sefer göğsünden geri sekerek ucuz kurtulmuştu. Orlando onu kollarından yakalayarak tuttu.

"Vay canına, Luz!" Yüzündeki beğeni Luz'u mutlu etmişti ve gülümsedi.

"Nasıl görünüyorum?" Orlando onu incelemek için bir adım geriledi, kollarını göğsünde bağladı.

"Tam anlamıyla yakıcı..." Kahkaha atmasına neden olmuştu. Orlando ise harika görünüyordu. Yine bir kot pantolon giymişti ama bu seferki zincirlerle süslüydü. Üzerinde grubun isminin yazılı olduğu beyaz tişörtü vardı. Kısa sarı saçları yeni boyanmıştı. Gerçekte sarı mı yoksa kahverengi mi olduklarından emin değildi.

"Hadi, basın toplantısı başlamak üzere." Luz başını salladı. Orlando ile birlikte toplantı salonu tarzında bir yere girdi. Bir grup gazeteci içeride toplanmıştı. Bir grup ifadesi biraz iyimser olabilirdi. Tabi içeride yaklaşık olarak otuz kişi vardı. Kameralar kurulmuş, ışıklar ayarlanmış, soru soracak gazeteciler ön tarafa oturmuştu. Tam karşılarında, üzerinde mikrofonlar olan masada ise grup üyeleri ve Martin oturuyordu. Lanet olası iki boş sandalyeden biri Luke'un, diğeri Martin'in yanındaydı. Orlando, Martin'in yanına otururken Luz'un, Luke'la yan yana oturmaktan başka çaresi kalmamıştı. Ayaklarını sürüyerek onlara doğru yürürken herkesin gözü üzerindeydi. JJ çapkınca ona göz kırptı. Luz da gülümseyerek karşılık verdi Herkes hazırlandığında sorular gelmeye başladı. Martin soruların çoğunu Luz yerine yanıtlasa da yine de birkaç kelime etmesi gerekmişti. Genelde grupla ilgili teknik sorulardı. Şarkı sözlerini Luz mu yazdı? Grupta sadece şarkı sözü mü yazacak? Nasıl keşfedildi? Grup üyeleri onun hakkında ne düşünüyor? Geri kalan sorular, turneler, yeni şarkılar hakkındaydı ve böylece sona erdi. Luz üzerinden büyük bir yük kalkmış gibi hissediyordu ama bu akşam onu geren tek şey bu basın toplantısı değildi. Luke'la konuşacaktı... Ne söyleyeceğini az çok tahmin etse de bir çıkarım yapmak için erken olduğunu düşünüyordu. Çocuklar kapıya doğru ilerlerken Luke, Luz'a yaklaştı.

"Konserden sonra odama geleceksin, unutma." Luz başını salladı.

"Tamam..." Bir yere kaçamayacağını biliyordu, hem aynı gruptaydılar, hem de aynı evde yaşıyorlardı. Kaçış yollarının hepsi tıka-

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

YANLIŞ ZAMAN, YANLIŞ YER

Luz sahneye doğru ilerlerken Meydan Şövalyeleri grubunun şarkıları duyuluyordu. Henüz sahneleri bitmemişti ve çocuklar son hazırlıkları yaparken onları dinlemeyi düşünüyordu. Sahne arkasına giderek onları görebileceği bir yere yerleşti. Yeri gayet güzeldi. Az kadan da olsa tüm sahneyi görüyordu ve Araf grubunu da buradan izlemeyi düşünüyordu. Dışarıdaki kalabalık dizlerini titretirken içten içe de tatlı bir heyecan yaşatıyordu. O grubun önünde şarkı söy-

ceyi o kadar çok isterdi ki... Tabi şimdilik böyle bir şey olamayacağını biliyordu. Açıkçası hazır olup olmadığını bile bilmiyordu. Sadece bu atmosfer... Çok farklı hisler uyandırıyordu. Simon'a baktı, gitarını çalarken resmen kendinden geçiyordu ve seyircilerin çok memnun kaldığı açıktı. Arkasından duyduğu tok ses ve İngiliz aksanı üzerine Orlando'ya baktı.

"Merak etme, yakında sen de o sahnede olacaksın." Sanki ne düşündüğünü ya da ne hayal ettiğini anlamış gibiydi. Luz kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Açıkçası bu biraz korkutucu." Orlando güldü, kahkahası gözlerinde parlamasa da sıcak bir gülüştü.

"Luz o sahneye adım attığında ve şarkını söylediğinde hiç korkun kalmayacak. Müzik tüm korkularını alacak. Hem o bana çarpan hırçın, ne istediğini bilen cesur kıza ne oldu?" O kız hâlâ içindeydi Luz, onu kaybetmeyeceğini biliyordu. Sadece duygusal yönden çok zayıf kaldığı bir dönemden geçiyordu. Kaldıramayacağı bir sürü şey yaşamış fakat hâlâ ayaktaydı ve bir de şu yeni değişim vardı. Henüz buna alışamadığının farkındaydı. Luz tehditkâr bir şekilde Orlando'nun iriliğine aldırmadan parmağını salladı.

"Ben sana çarpmadım, koca adam! Sen bana çarptın ve o koca kafanla az daha beynimi asfalta akıtacaktın. King Kong!" Orlando bu sefer gerçek bir kahkahayla karşılık verdi.

"İşte böyle! Özünden dönme, hırçın kız, bırak duyguların aksın ve taşsın." Başını sallayarak Orlando'yu onayladı. Belki de gerçek gücünü göstermeliydi, yani en azından artık güçlü olmalıydı. Yaşadıklarından sonra kendine en azından bu kadarını borçluydu.

"Ben gidip çocuklara bakayım, birazdan sahneye çıkacağız." Orlando arkasını dönüp merdivenlerden inerken Meydan Şövalyelerinin sahnesi bitmişti. Grup üyeleri alkışlar ve tezahüratlar içinde sahneden inip arkaya gelirken Simon en arkadaydı. Ter içinde kalmış uzun saç tutamları ensesine ve yüzüne yapışmıştı. Luz'u görünce bir süre duraksadı, Luz ise ona kibarca el salladı. Tabi Simon, Luz'u görmezden gelmedi, yanına gelerek gülümsedi.

"Nasıl buldun?" Luz başparmağını havaya kaldırıp,

"Harikaydı" dedi. Simon gerindi, siyah tişörtü üzerine tamamen yapışmıştı ve kasları terli tişörtünün altından seçiliyordu.

"Senden bunu duymak harika, Luz Ortiz."

"Ah, yapma ama... Henüz gerçek bir rock yıldızı değilim." Simon kaşlarını çattı.

"Sen gerçek bir rock yıldızısın, hem de en iyisinden. Emin sahneye çıkma şansın olsa bu kalabalığı sallarsın." Luz o sahneye bayılmadan şarkı söyleyeceğinden bile şüpheliydi.

"Sahneden sonra partiye geleceksin, değil mi?" Sanırım Araf partiye katılacaktı ve Araf katılıyorsa Luz da katılırdı. Ama şu malum *konuşma* neticesine göre karar vermesi daha doğru olurdu. Yalnız kılma oranı partilemesini engelleyebilirdi.

"Sanırım..." Simon alnındaki teri koluyla silerken,

"Eğer gelirsen haber ver. Eğlenceli bir parti arkadaşısın ve seninle zaman geçirmek inanılmaz keyifli" dedi. Simon gitmek üzereyken çocuklar çoktan gelmeye başlamıştı. Luz önce JJ'yi gördü. Siyah deri pantolonu ve deri metal zımbalı yeleği onun konser kostümü gibi bir şeydi. Ah bir de kafasına taktığı kırmızı bandanası... Orlando üstsüzdü... Yani gerçekten üstünde tişört falan yoktu, sadece zincirli kotunun içindeydi. Koca adam heybetliydi, hem de çok! Rich saçlarını bol jöleyle dikmişti, dövmelerini açığa çıkaran beyaz kalın askılı bir tişört giyiyordu. Altında ise dar kot pantolon vardı. Son olarak Luke göründü. Dağınık saçları, yırtıklar içinden siyah kotu, siyah deri ceketi... Luke King... Her zamanki kusursuzluğundaydı. Simon onların yanından geçip giderken JJ, Luz'u kollarının arasına aldı ve sarıldı.

"Ne yapıyorsun, JJ?" JJ küstahça göz kırptı.

"Sahne öncesi motivasyonu..." Luz onu kendinden uzaklaştırdı.

"Ne? Buna da mı izin yok? Hem hani sen rockla ilgilenen kızsın seyle ilgilenmiyordun? Beni başından mı savıyorsun?" Simon inkast ediyordu. Luz sadece kaşlarını çattı.

"Onunla ilgilenmiyorum. Sadece daha önce tanışmıştık ve iyi bir, arkadaşça bir sohbetti." Luke'un buz sesi araya girdi.

"Onun çok arkadaşça yaklaştığı söylenemez." Orlando yanına geldiğinde hepsi aniden sustu. Güçlü sesiyle herkese direktif yağdırıyordu, tek bir aksilik istemediğini de açıkça ifade etmişti. Luz da piyangodan payına düşeni almıştı. Orlando onu işaret etti.

"Ve sen, hayranlarımızla tanışmak için son şarkıdan sonra sahneye çıkacaksın." Luz belirgince yutkundu.

"Ne?" Orlando kaşlarını çatmıştı.

"Beni duydun! Adını söylediğimde kıçını o sahneye çıkaracaksın." Luz kireç gibi olduğunu hissetti. Lanet olsun! Dışarısı çok kalabalıktı ve kadınlar çoğunluktaydı. Hepsi bir panter gibi Luz'un üstüne atlayabilirdi. Sonra silkindi. *Hayır, Luz, sen bu değilsin. Sen cesursun. Orlando ne demişti, aksın ve taşsın...* Kendini topladı, başını salladı. Grup onu orada bırakıp sahneye çıktığında Luz sanki kendi çıkmış gibi heyecanlandı. Mükemmel olacağını biliyordu fakat bu başka bir şeydi. Onları ilk defa canlı canlı izliyordu ve lanet olsun ki sahne arkasında onlardan biri olarak izlemek hayalleri için bile fazlaydı. Dışarıdan duyulan çığlıkların tüm dünyaya ulaşıyor olması muhtemeldi. Çığlıklar yüzünden yer bile sarsılmıştı. Şu an ağırlıklı olarak Luke King'in ismi kulaklarda çınlıyordu. Luz ona baktı. Luke hayranlarını selamlıyordu ve bunu yaparken büyüleyiciydi. Elini kaldırmış, onlara el sallarken bir yandan da o müthiş gülüşlerinden birini takınmıştı. Luz sahnedeki Luke'un maske takığını bilecek kadar iyi tanıyordu onu. Bu bir tür kusursuzluk maskesiydi.

"Hazır mısın, L.A.? Bu akşam bu stadı sallayacağız ve siz yeni albümün konserini ilk defa izleyecek olan lanet olası derecede şanslı insanlarsınız!" Luke'un sesi stadyumda yankılandı, oldukça pozitifti ve insanların çığlıkları sanki mümkünmüş gibi bir kademe daha yükseldi.

"Lanet olsun! Yerinizde olup bu konseri izlemek isterdim." İnsanlar kahkaha atarken Orlando bateriye sertçe vurdu.

"Gevezelik etme, King... İnsanlar buraya sikik müziğimizi d... lemeye geldi, senin boşboğazlığını değil." İnsanlar tekrar çığlık a... Luke'un gülüşüne katılıp ismini haykıran kızlar bir meydan... layca doldurabilirdi. JJ ilk şarkıya giriş yaparken Orlando bate... nin yeri titreten vuruşuyla ona katıldı. Hemen ardından Rich kemür... gösterdi ve tabi Luke King'in sesi kulaklara doldu. Seri bir şarkıy... giriş yapmışlardı ve Luke şarkıyı okuması gerektiğinden daha ... okuyordu. Müzik de ona uygun olarak hızlanmıştı. Orlando resme... davula patlatmak istercesine darbeler vuruyordu ve JJ'in gitarın üze... rinde kayan parmakları görünmüyordu. JJ sahnede her zaman ... hareketliydi ve bugün de öyleydi. Onun solo sırası geldiğinde ön... doğru kayarak dizlerinin üzerine çöktü. İnsanlar onun adını haykır... maya başlamıştı bile. Luz onların ritminde tamamen kaybolmuştu... onun şarkı sözlerinin hayat bulmuş halini duymak da ekstra kaybol... muşluk yaratıyordu. Yoğunluktan neredeyse ağlayacaktı. Konserin sonu olduğunu anlaması biraz uzun sürdü. Orlando, Luke'un yanına gelerek mikrofona bağırmıştı.

"NASILDI, LOS ANGELES! SİZE YAKIŞIR BİR ŞOV OLDU MU?" L.A. büyük bir coşkuyla şovu beğendiklerini ifade etti. Orlando gülümsedi.

"Size bir haberimiz var ve grup lideri olarak bunu ben açıklamak istedim. Bildiğiniz gibi uzun zamandır taze bir albümümüz yoktu ama bu akşam dinlediğini o müthiş şarkıların hepsi yeni." İnsanların çığlıkları durulunca devam etti.

"Bu güzel şarkıları bize kazandıran yeni grup üyesini size tanıtmak isterim. Onun için güçlü bir alkış alalım. Buraya gel, Luz Ortiz." Orlando arkasını dönmüş, Luz'u yanına çağırıyordu. Luz bir kaç defa yutkunup derin nefesler alırken Corbin arkadan gelerek onu sahneye itekledi. Hain! Luz bir anda kendini sahnenin girişinde buldu. İnsanlar merakla Luz'u bekliyordu. JJ çoktan onu elinden tutarak sahnenin ortasına getirmişti. Orlando, Luz'u gösterdi ve elini JJ'den kurtarıp kocaman elinin içine aldı. Kalabalık öylesine korkutucu görünüyordu ki kelimelerle anlatılamazdı. Barda şarkı söy-

ledigi elli-altmış kişilik grupları yüzlerce defa içine alırdı. Karanlık olmasına rağmen insan yığını açıkça seçiliyordu. Binlerce insan...

"İşte o şarkı sözlerinin sahibi... İnanılır gibi değil, bu kadar küçük bir bedenden öyle büyük sözler nasıl çıkmış olabilir?" İnsanlar bir anda gülmeye başlamıştı ve bir alkış tufanı koptu. Luz nefes alamıyordu, yaşamak için şart olduğunu sanıyordu fakat nefes alamıyor olmasına rağmen hâlâ yaşıyordu.

"Los Angeles... Luz'a *hoş geldin* deyin ve bundan sonra Araf'ın daha da yükselmesine şahit olsun." Kalabalık coşkulu bir şekilde bağırıp alkışlarken Luz'un dizleri tir tir titriyordu. Eğer Orlando elini tutuyor olmasa çoktan düşüp bayılırdı. Orlando'nun dokunuşundan garip bir güç alıyordu. Luke mikrofonu aldı, göz kırpışlarından birini yapıp binlerce hayranını mest etti. Stadyumdaki dev plazma ekranlarda o göz kırpış görünmüştü, Luz bile bir an ekrana kilitlenmişti.

"İyi geceler, Los Angeles, tekrar dönene kadar kendinize iyi bakın." İnsanlardan yükselen itirazlar, alkışlara, tezahüratlara karışıyordu. Sahneden sırayla inerlerken Orlando hâlâ Luz'u tutmakla meşguldü. Onu kenara çekerek duvara yasladı.

"İyi misin? Kâğıt gibi titriyordun." Kahkaha atıyordu ama ortada kesinlikle komik bir durum yoktu.

"Bu komik değil, az daha kalp krizi geçirecektim." Çocuklar hep bir ağızdan gülmeye başladılar. Orlando, Rich ve JJ, Luz'a terli bedenleriyle sarıldı. Üç adamın ortasında resmen rock yıldızı kreması olmuştu. Bu, insana güven hissettiriyordu. Luz kendini hayatında ilk defa bir yere ait hissediyordu. Luz Araf'a aitti. Nihayet çocuklar onu öldürme teşebbüslerine son verdiklerinde Luz bir yandan ağlarken bir yandan da gülüyordu.

"Tanrım! Hepiniz harikaydınız..." Bir ağızdan teşekkürler gelirken Luke sessizliği tercih etmişti, gözleri bir an Luz'a kilitlendi.

"Ben soyunma odasına geçiyorum. Duş almam ve üstümü değiştirmem lazım." Bu bir tür mesajdı, sadece Luz'un alabileceği

türde bir mesaj... Az önce sahneye çıkarken yaşadığı o heyecan ve rar içinde belirmişti. Orlando onu onayladı.

"Haklısın... Partiye geç kalmayalım." Hep birlikte merdiven den inip gözden kaybolurken Luz olduğu yerde duruyordu. O oda gidip onunla yüzleşmesi gerektiğinin farkındaydı. Bundan kaçı yoktu ve zaten kaçmaması gerekiyordu. Olmaması gereken bir yaşamışlardı. Luke'un pişman olması oldukça doğaldı. Başka severken gruptan biriyle yatması muhtemelen kendini kötü hiss tiriyordu. Luz, Luke için üzülse de kendi için bir çıkarımda bulu mıyordu, sadece garip hissediyordu. Pişman değildi... Ve en kötü de içten içe Luke'un da pişman olmadığını düşünmesiydi. Şu an umudu, isteği Luke'un da en az kendisi kadar bundan zevk aldığı duymaktı. Olmayacak bir şeyi umuyor olmak en kötüsünü yaşamak tan bile berbattı. Umut hep içindeydi ve sökülüp atılmıyordu. Bi kaç uzun dakika olduğu yerde dikildikten sonra onunla yüzleşmeye karar verdi. Bu işi burada bitirecekti ve bir daha böyle boktan hatalar yapmayacaktı. Merdivenlerden sert adımlarla inerek soyunma odalarının olduğu koridorda ilerledi. Kapıların üzerinde isimler yazıyordu. Luke King yazan kapının önünde durdu ve kapıyı çalmaya gerek görmeden içeri girdi. Gördüğü ilk şey arkası dönük bir şekilde duran Luke King'ti. Siyah saçları, konserde giydiği kıyafetleriyle onu arkasından bile tanırdı. Onu bu kadar dehşete düşüren Luke King'i arkadan görmesi değildi. Onu dehşete düşüren Allison'ın öpüşüyor oluşuydu... Allison kapıya doğru dönüktü ve gözleri kapalıydı. Sarı saçları omuzlarından dökülüyordu. Yüzünde derin hüzne karışık tutku vardı. Luke'un neler hissettiğini bilmiyordu, yüzünü göremediği için ifadesini de okuyamıyordu. Ama Allison mutluydu ve Luke'la öpüşüyordu. Bu gecikmiş bir kavuşmaydı. Çok kısa ve boktan bir saniyeydi ve Luz yanlış yerde olduğunu hissederek çıkmak için geriledi. Yavaşça kapıyı kapatarak çıktı. Koridorda yürürken içindeki yangın dinmeyecekmiş gibiydi. Gözyaşı yanaklarından süzülürken ağladığı için kendinden nefret ediyordu. Hızla çıkışa doğru yürüdü, bir damla havaya ihtiyacı vardı. Ciğerlerini oksijenle doldurmalıydı. Titreyen bacakları onu taşırken zor

yordu. Koşmak istiyordu ama koşacak kadar güçlü olmadığını biliyordu. Neden hep böyle oluyordu? Neden hep yanlış kişilerde doğruyu arıyordu? Neden kendi doğrularını belirlemekte bu kadar beceriksizdi? En berbatı da neden bu kadar kolaydı? Kalbi her gülümseyene, ona her dokunana kendini teslim ediyordu. Aptal kalbi bu numaraları kanmamayı ne zaman öğrenecekti? Acil çıkış kapısını açmak için elini uzattığı sırada kapı ardına kadar açıldı. Gözyaşlarını sildi aylaynır gözlerine dolmuştu.

"Luz?" JJ endişeli bir şekilde Luz'a bakıyordu. Henüz kıyafetleri üzerindeydi ve yoğun bir tütün kokusu duyuluyordu.

"Ne oldu sana?" Luz ona açıklama yapamayacağını bilemiyordu, birden içinden bir şey kurtuldu ve hıçkırarak ağlamaya başladı. JJ onu kollarının arasına çekerek bedenini siper etti. Saçlarını okşarken kulağına sakinleştirici şeyler fısıldıyordu. Onu dışarı temiz havaya çıkardı.

"Anlat bana güzelim, ne oldu?" Luz bir türlü sakinleşemiyordu, kafasını iki yana salladı. Bu kız olmak istemiyordu. Bu kız olmaktan, onu hak etmeyen bir adam yüzünden parçalanmaktan nefret ediyordu ve kendinden ne kadar nefret ederse etsin bir türlü yanlış yola sapmadan duramıyordu.

"Bana bir şey sorma, JJ, eğer gerçekten iyi bir arkadaş olmak istiyorsan bana bir şey sorma. Ama içindeki o merakı dizginleyemeyeceğini düşünüyorsan şimdi beni yalnız bırak." JJ'in kesinlikle geri çekilmeye niyeti yok gibi görünüyordu. Aksine Luz'u bırakmadı.

"Tamam, çenemi kapalı tutacağım." Elini demir kapıya yasladı.

"Beni burada bekle, eşyalarımı alıp seni götüreceğim." Luz neye diye sormadı. Onun da şu an tek istediği buradan gitmekti. JJ kapıdan çıkarken sıcak havayı içine çekti. Kapılmaması gereken bir rüyada tamamen boka batmıştı. Luz, JJ gelene kadar içsel kavgasının dibine vurdu. JJ bir sırt çantası ve Luz'un el valiziyle kapıda belirdi.

"Senin eşyalarını da aldım. Hadi gidelim..." Otoparka doğru yürürken Luz bir an duraksadı.

"Parti?" Parti tamamen aklından çıkmıştı. Bu onların partisiydi ve orada olmaları gerekiyordu. JJ arkasını dönerek ona omuz silkti.

"Bu ne ilk, ne de son parti, Luz. Turne boyunca sürekli partiler olacak ve yokluğumuz fark edilmeyecektir." Luz birkaç ürkek adım daha attı.

"Ben gitmek istemiyorum, JJ... Ama sen?"

"Evet, tam bir parti adamı olduğumun farkındayım. Ama aynı zamanda iyi de bir arkadaşım." JJ'in ona böyle davranması içini yumuşatmıştı. Luz o an daha önce hiç arkadaşının olmadığını fark etti. Grubun minibüsü otoparkta duruyordu. Sam ise kapıdaydı. JJ çantaları Sam'e verdi.

"Sam bizi benim evime götür." Sam başını sallayarak onayladı. Luz tereddüt etti ama yine de minibüse bindi. Luke'un evine gidecek hali yoktu. Araç stadyumdan çıkarken kalabalık tamamen dağılmıştı. Luz gözyaşlarını koluna sildi.

"Biz minibüsü aldık ama çocuklar partiye nasıl gidecek?" JJ güldü.

"Genelde hava atmayı severiz. Bu durumda da imdadımıza limuzin yetişir."

"Ama Sam'i aldığımız için bize biraz kızabilirler..." Başka limuzinler da olmasına rağmen grup için Sam özeldi. Araç yoğun trafikte Hollywood'a doğru ilerliyordu. JJ, Luz'a bir şey sormuyordu, sadece karşısında oturmuş ona bakıyordu. Luz ona bir açıklama yapmak zorunda olduğunu hissetti.

"Sadece değişik günler geçiriyorum. Hayatım boyunca yaşamadığım her şey bir anda üst üste geldi." JJ, Luz'un elini tuttu.

"Bana bir şey açıklamak zorunda değilsin. Seni anlıyorum. Tamam mı? Bazen kötü hissetmek için nedene ihtiyacın yoktur." Bu neşeli çocuğun içinden bir filozof çıkmıştı. Gerçi Luz, JJ'in derin bir kişiliğe sahip olduğunu biliyordu. Bazen dünyanın en neşeli insanı gibi görünen insanlar dünyanın en büyük acılarına sahip olabiliyordu. JJ'in evine yaptıkları uzun yolculukta ikisinin arasında başka konuşma geçmemişti. Saat çoktan gece yarısını geçmişti. Oldukça geç bir saatti fakat sanırım Hollywood için geç değildi. Barların, dükkanların olduğu renkli ışıklarla aydınlatılan ve müzik sesleriyle çınlayan

yan bir sokaktaydılar. JJ araçtan inerek Luz'un da inmesine yardım etti. Sam'in elinden çantalarını aldı. Luz etrafa gelişigüzel bir şekilde baktı. Çok renkli bir yerdi, tam JJ'in karakterine uygundu ama çok gürültülüydü ve Luz bu yerin uyumadığına emindi. JJ'le birlikte bir apartmana girdiler. Girişi disko girişlerinin hemen yanındaydı ve mor bir ışıklandırmayla aydınlatılmıştı. JJ demir kapının kenarında durdu, panele bir şifre girdi. Kapının otomatiği açıldı. Sıradan bir apartmandı. Luke'un oturduğu o zenginlik ve ego abidesi villa ile karşılaştırılamazdı ama yine de herkesin oturacağı bir yerde değildi. JJ lobideki adama bir baş selamı verdi, adam da ona gülümsedi.

"İyi geceler, Nick." Adam JJ'ye el salladı.

"Sana da JJ." JJ, Luz'u asansöre bindirirken adamın anlamlı şekilde göz kırpışını gördü. JJ çok yaramaz bir adamdı. Altıncı katın düğmesine bastı, asansörün demir güvenlik kapıları kapandı.

"Ben daha mütevazı bir yaşam sürüyorum."

"Çok da mütevazı sayılmaz, benim geldiğim bok çukurunu görmeliydin." JJ kahkaha attı.

"Bu beni şaşırtmazdı, ben de o bok çukurlarından çıktım, güzelim." Luz, JJ'yi kendi geldiği mahalleden geçerken bile hayal edemiyordu. Kapı bir zil sesiyle açıldı. Tek daireli bir girişte durdular, JJ cebinde anahtarını ararken çantalarını yere bırakmıştı. Sonunda anahtarı buldu ve kapıyı açarak kenara çekildi.

"Baştan söyleyeyim, fıstık, burası bir bekâr evi. Öyle ekstra konfor bekleme." Luz gülümsedi ve içeri girdi. JJ girişteki düğmeye basarak ışıkları açtı. Aslında hiç de bekâr evi gibi değildi. Oldukça iyiydi... Geniş alanda mutfak ve salon bir aradaydı. Eskitme ahşap yerler ve ahşap duvarlar bir depo ya da mahzen havasındaydı. Fakat çok otantikti. Pencerelerden yansıyan diskoların ışıkları renkli bir ortam yaratıyordu. Evi ses geçirmiyor olmalıydı; çünkü dışarıdaki o vahşi gürültü kesilmişti. JJ'in ahşap mutfağına, sıcak mobilyalarla döşeli salonuna baktı. Sıcak bir ev yaratılmıştı. Luz, Luke'un evine ilk girdiğinde soğuk ve hissizlik duyumsamıştı. JJ'in evinde ise bir şeylere duyulan özlem ve hüzün hissediyordu.

"Otursana. Ben de çantaları odama götüreyim. Tek yatak odam var ama merak etme, kanepede yatmaya alışığım." Luz itiraz etti.

"Buna gerek yok. Ben de kanepede yatabilirim." JJ salonun sonundaki kapıyı açarak çantaları bıraktı ve geri çıktı.

"Yatabilirsin ama bu yatacağın anlamına gelmiyor. Benimle uyumak gibi başka bir seçeneğin yoksa tabi... Ne içersin?" Mutfağa yürürken Luz da salona geçmişti.

"Ben hazırlayabilirim." JJ duraksadı.

"Tamam, mutfağı görüyorsun. Bir şeyler hazırla, bende hızlı bir duş alayım. Sokak köpeği gibi kokuyorum." Luz bu tespite güldü ve mutfağa geçerek tezgâhın üzerindeki kahve makinesini çalıştırdı. Buraya geldiğinden çocukların haberi olup olmadığını bilmiyordu, telefonu çantasındaydı ve ona bakmak istemiyordu. JJ'ye seslendi.

"JJ?" JJ kapıdan kafasını uzattı, sanırım soyunmaya başlamıştı.

"Çocukların haberi var mı? Bizi merak etmesinler." JJ başını salladı.

"Yoldayken onlara mesaj attım. Sabah altıda buradan havaalanına geçeceğiz." Luz rahatlamıştı, gerçi kimsenin kendisi için endişelenmeyeceğinin farkındaydı...

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

ACI VEREN İTİRAFLAR

JJ duştan çıktıktan sonra salondaki şömineyi yakmış ve ışıkları kısarak müzik açmıştı. Kahveleri salona götürürken Luz onu sorgulayan gözlerle baktı. JJ ellerini havaya kaldırıp masum bir ifade takındı.

"Sadece arkadaşımı rahat ettirmeye çalışıyorum, bu durumdan faydalanmayacağım." Luz'u bu durumda gülümsetmesi arkadaşlık becerilerinin kuvvetiydi. Luz kahve fincanlarını sehpaya bırakıp beyaz kanepeye oturdu. Bir yudum kahve içti, tamamen sertti ve bu

sertlik bile Luz'un duyularını uyarmaya yeterli değildi. JJ de kanepeye kuruldu. Islak saçlarını elindeki havluya kuruladıktan sonra kahve fincanına uzandı.

"İstersen daha sert şeyler de var?" Luz başını iki yana salladı.

"Sarhoş olmaktan hoşlanmıyorum. Kahve yeterli." JJ güldü.

"Sarhoş olmuyorsan hayatla nasıl başa çıkıyorsun? O halde böyle ağlaman çok normal."

"Hayatı yaşayarak başa çıkıyorum. Bazen ağır geldiği de oluyor tabi ama kaçıp sorunları görmezden gelmekten daha iyi. Boylece kaçtığın şeylerin bir gün birikerek geleceği düşüncesiyle bir şizofrene dönüşmüyorsun." JJ geriledi.

"Aman ben almayayım, içkiler beni son derece mutlu ediyor. Senin gibi arkadaşımın evinde korku filminden fırlamışçasına akmış makyajımla hayatı sorgulamak istemiyorum." Yanaklarıma kadar akmış olması muhtemel rimelimi elimle sildim. JJ elimi tutarak beni durdurdu.

"İnan bana bu halinle bile güzelsin. Bana birini hatırlatıyorsun." Luz kaşlarını çattı.

"Öyle mi? Kimi?" JJ'in gözleri bir boşluğa odaklandı. dakikalarca öylece durdu ve kafasını kaldırıp hüznünü gülüşünün ardına sakladı.

"Geçmişten birini boşver..." Kahve fincanını havaya kaldırıp Luz'un fincanıyla tokuşturdu.

"Boktan günlerin canı cehenneme..." Luz da buna katıldı. Kahvelerini içtikten sonra Luz yatmaya karar verdi, sabah erken bir saatte yola çıkacaklardı. JJ kanepede yatacağı için odasından bir yastık ve çarşaf aldı.

"Çarşafları daha yeni değiştirdim. Birkaç gündür eve uğramıyorum, o yüzden temiz ama istersen yine de değiştirebilirim." Luz JJ'in yer seviyesine yakın rahat yatağının üzerinden örtüyü kaldırdı. Beyaz çarşaf ve yastık kılıfları tertemizdi.

"Buna gerek yok." Luz banyoyu işaret etti.

"Duş alsam senin için sorun olur mu?" JJ çapkın bir tavır takındı.

"Eşlik etmem için soruyorsan kesinlikle sorun değil."

"JJ!" JJ ona odasındaki kapıyı işaret etti.

"Keyfine bak. İhtiyacın olursa bedenim salonda olacak ama ruhum sende, seslenmen yeterli." JJ odadan çıkınca Luz banyoya girdi. Banyo da evin geri kalanıyla uyum içindeydi. Ahşap ayrıntılar kesinlikle çok otantikti, banyosu bir saunaya benziyordu. Luz havlu dolabını açarak temiz bir havluyu kapıya astı, suyu ayarlayarak banyoya girdi. Makyajını temizlemek için yüzünü iyice yıkarken gözlerini her kapattığında Luke'un, Allison'la öpüştüğü an gözünün önüne geliyordu. Uzun bir gece olacaktı ve uzun bir sene... Luz banyodan sonra çantasından bulduğu iç çamaşırlarını ve tişörtünü giydi. Küçük gözünde duran cep telefonunu aldı, yirmi beş cevapsız arama gözünü korkutmuştu. Yedi tane Simon'dan, beş tane Orlando'dan, üç tane Rich'den cevapsız araması vardı. On tane de Luke'tan.. Onu neden aradığını bile bilmiyordu, Allison'la güzel bir gece geçiriyor olması gerekmiyor muydu? Telefonunun alarmını kurduktan sonra yatağa uzandı. Sabah yarım yamalak uykusunu bölen alarmı kapatırken şişmiş göz kapaklarını aralamaya çabaladı. Başında inanılmaz bir ağrı vardı. Bundan sonra daha güçlü olacaktı. Böyle duygusal şeylere bulaşmak onun karakterini zayıflatıyordu. Yataktan çıkıp banyoda işlerini halletti, üzerine rahat bir şeyler giydi. JJ'yi uyandırmak için odadan çıktı. JJ kanepeye yayılmış şekilde uyuyordu. Bacağının biri kanepenin tepesindeydi ve kolunun biri kafasının üzerinde, diğeri ise yere sarkmıştı. Üzerinde süperman desenli baksırından başka bir şeyi yoktu. Küçük bir oğlan çocuğunu andırıyordu. Bu, Luz'u gülümsetti.

"JJ?" Anlamsız bir mırıldanmanın ardından JJ yan döndü. Luz yanına giderek onu dürttü ve kolunu çekiştirdi.

"JJ hemen o kıçını yataktan çıkar. Geç kalacağız..." JJ, Luz'un elini kavrayarak onu kendine çekti. Luz tam JJ'in üzerine düşmek üzereyken koltuğa tutunarak dengesini sağladı.

"Uyuyan bir adamı böyle uyandırmamalısın, Luz. Hem de rüyanın en tatlı yerinde." JJ baksırını işaret edince Luz'un gözleri oradaki inanılmaz kabarıklığa kaydı. Luz kolunu ondan kurtardıktan sonra başının altındaki yastığı JJ'in ereksiyonuna fırlattı. Sanki canı acımış gibi yerinden doğruldu ve elleriyle aletini tuttu.

"Lanet olsun! Derdin ne senin? Az daha en iyi arkadaşımı yaralayacaktın." Luz mutfağa ilerlerken JJ'e bakmadı.

"Erotik rüyalar görüp sabah ereksiyonun benim sorunum değil. Yataktan kalk, tuvalete git ve çişini yap, düzelecektir. Kahve içer misin?" JJ yerinden kalkarak gerindi.

"Sabah sabah çok iç açıcısın, kahveye gerek yok. Luke seninle nasıl baş ediyordu, şimdi ona acımaya başladım."

JJ banyoya giderken Luz'un donan ifadesini görmemişti. Olduğu yerde silkindi, yapamazdı. Çok üzülecekti, eski haline geri dönemezdi. Bu işi içinde bitirmek zorundaydı. Aksın ve taşsın... Oyun sertti, Luz daha sert olmalıydı. Evden çıktıklarında gün daha ağarmamıştı ama vaktinde havaalanında olmaları için doğru saatti. Luz valizini taşımakta ısrar etmişti ve küçük el valizinin bir kısmı yere sürtüyordu. Apartmanın önünde durduklarında JJ valizi elinden aldı.

"Ne kadar inatçı, küçük, hırçın bir kızsın." Luz omuz silkti. Kapıdaki görevlilerden biri JJ'in anahtarlarını verdi. Arabası kapının önüne çekilmişti. JJ kendi arabasıyla gideceklerini söylemişti, kapıda ise harika bir klasik araba vardı. Luz ona baktı.

"Mütevazı yaşadığını sanıyordum." Aracın fiyatını bilmek istediğinden emin değildi, muhtemelen Luz'un hayatında bir arada göremeyeceği, hatta konusunun bile hayatının bir yerinde geçmeyeceği kadar pahalı olmalıydı. JJ çantaları kırmızı klasik aracın küçük bagajına tıkıştırdı. Kapıyı açarak eliyle içeriyi işaret etti. İki kişilik bir arabaydı. İçerisi siyah deri ve ahşap kaplıydı. Paneli bile ahşaptı ve muhtemelen bu lanet şey orijinaldi.

"Bu araba hayallerimin arabası o yüzden ona verdiğim parayı sonuna kadar hak ediyor." Luz arabaya bindi. Erkeklerin böyle oyuncaklara milyon dolarlar bayılmasına anlam veremiyordu. JJ

şoför tarafına binerek aracın direksiyonu öptü ve bıraktığı dudak izini elinde sildi.

"Beni özledin mi, güzelim?" Luz ona dik dik bakmaya başlamıştı, gerçekten bir arabayla mı konuşuyordu?

"JJ o bir araba..." JJ sanki ona hakaret etmiş gibi Luz'a döndü.

"Şşşttt... Ona öyle şeyler söyleme..." Luz gözlerini devirirken kafasını aracın deri koltuğuna yasladı. Hâlâ uykusu vardı, üzgündü, mutsuzdu, korkuyordu... JJ gaza bastı. Araç güçlü bir şekilde hareket etti ve boş yollarda dikkatle gitmeye başladı. Hatta aşırı dikkatli ve yavaş gidiyordu. JJ arabaya koruması gereken bir şeymiş gibi davranıyordu, birazdan arabanın yorulduğunu düşünerek onu sırtlanabilirdi. Havaalanına giriş yaptılar Luz özel uçakların kalktığı kısma geldiğinde şaşırmıştı. Hayatında hiç uçağa binmediği düşünülürse bir özel uçakla seyahat edecek olmak filmlerde göreceği bir sahneden ibaret gibi geliyordu.

"Özel uçak?" JJ havalı bir şekilde onu onayladı.

"Tabi, fıstık... Yıldızlar dünyasına hoş geldin..." JJ aracı diğer uçaklardan küçük ama konforlu görünen bir uçağın önüne çekti.

"Bu diğerlerinden daha mı güvenli?" JJ arabadan inerken ona anlamsız gözlerle bakıyordu. Sam yanlarına gelerek bagajdan çantalarını aldı.

"Ne yani, uçaktan korkuyor musun?" Luz kafasını iki yana salladı.

"Bunu bilemem..." Genç adamın suratına bu sefer gerçekten şoka en yakın ifade yerleşmişti.

"Daha önce uçağa binmediğini söyleme."

"Binmedim tabi ki... Bunun nesi garip, günümün her anını bir rock yıldızı olarak geçirmiyordum." JJ anlayışla başını salladı ama garip bir şekilde bu durum onu eğlendirmiş gibiydi. Sam onlara baktı.

"Valizleriniz otobüsle yola çıktı, biz varmadan orada olacaktır. Hazırsanız biz de yola çıkacağız." JJ'le birlikte uçağa yürüdüler.

Yüksek merdivenin basamaklarını çıkarken Luz trabzanlara tüm gücüyle tutunmuştu, açıkçası biraz tedirgin hissediyordu. Birkaç basamak önde olan JJ arkasını dönerek Luz'a baktı.

"Hadi, korkusuz rock kızı... Bütün gün seni bekleyemeyiz."

"Canın cehenneme, JJ!" Eğlenirmiş gibi bir kahkaha dizisinin ardından ikisi de uçağa girmişlerdi. Bir uçaktan çok konforlu bir otel odasını andırıyordu aslında. Krem renk deri koltuklar, halı kaplı yerler, arka tarafta iki adet kapı göze çarpıyordu. Orlando en önde oturuyordu, ikili deri koltuğa yayılmış hâlâ uykulu görünüyordu. Anlaşılan dün gece fena halde dağıtmıştı. Diğer taraftaki ikili koltukta ayakları dışarı sarkmış şekilde Rich yatıyordu. Onun da Orlando'dan pek bir farkı yoktu.

"Günaydın..." Rich derin uykusunu bozmadı ama Orlando kırmızı gözlerinin ardından ona baktı.

"Sana da, turuncu." JJ Orlando'nun arkasındaki tekli koltuğa oturdu, Luz da diğer yandaki tekli koltuğa yerleşti.

"İkili koltukları kapmış olmasalardı birlikte yolculuk daha keyifli olabilirdi." Luz saçlarını bileğine taktığı siyah lastik tokayla toplarken etrafı kolaçan ediyordu. Luke King hâlâ yoktu. Anlaşılan onun da gecesi uzun geçmişti... Luz arabadan inmeden önce cebine sıkıştırdığı telefonunu, mp4'ünü, kulaklığını önündeki masaya koydu. Kulaklığının inatçı düğümünü çözerken JJ'in bakışlarının odağındaydı.

"Müzik mi dinleyeceksin?" Nihayet düğümün doğru ucunu bularak düğümden kurtulmuştu. Kulaklıklarını kulağına takarken,

"Evet, kafamı dağıtmam lazım." JJ koltuğu yatar pozisyona getirip kollarını göğsünde birleştirdi.

"Sanırım ben de biraz uyumalıyım, sabahın köründe azgın bir rock kızı tarafından vahşice uyandırıldım." Luz ona gülerek kafasını iki yana salladı, bu sırada kapıda dikilen Luke'u gördü. Daha müziği açamamıştı bile ama çoktan kafasının içinde müzikler çalmaya başlamıştı. Luke kötü görünüyordu... Hayır, dün gece dağılmış gibi değildi. Çökmüş, yıkılmış, bezmiş, mutsuz. Çatılmış kaşla-

rını Luz'un üzerine odakladı birkaç uzun saniyelik atom parçalayan bakışın ardından kafasını önüne eğerek yürüdü. Tam Luz'un arkasındaki tekli koltuğa oturdu. Luz onun sert nefesini üzerinde hissediyordu. tıraş losyonunun kokusu burnuna dolmuştu. Burnu o tıraş losyonuna karışmış bir kadın parfümü aradı ama yoktu, sadece keskin Luke kokusu alıyordu. Tıpkı onu o kanepede becerdiğinde duyduğu gibi erkeksi bir kokuydu. Bu kokuyu duyarak ve varlığını böylesine yakından hissederek nasıl güçlü kalmaya çabalayabilirdi? Uçağın hareket anonsu yapıldığında Luz yerinde gerildi, kollarını yanlara dayadı. Korkusu düşüncelerinin önüne geçmişti ve hâlâ müziği açamamıştı. Üç erkeğin horultuları uçağın motorunun güçlü sesiyle kesilmişti. Teksas'a iki saatten fazla yolları vardı ve bu korkuyu iki saat yaşayacaktı. Uçak havalandıkça midesinde oluşan bulantı korkusuna arkadaşlık etmeye başlamıştı. Bu durumu sürekli yaşayacaktı. Yaklaşık üç ay boyunca sürekli buna maruz kalacaktı, alışması gerekiyordu. Derin derin nefesler alırken yanındaki ufak pencereden yükseldiklerini görerek biraz daha panikledi. Perdeyi çekti ve diğer ufak pencerelere bakmamak için gözlerini önündeki masaya odakladı.

Uçağın içini dolduran horultuları dinleyerek ve başka bir yere bakmayarak yaklaşık yarım saattir sakinliğini korumayı başarmıştı. Arkasından Luke'un sinirli fısıltısını duyduğunda sırtındaki o gerilme bir terlemeyle birlikte tekrar ortaya çıktı.

"Müzik dinlemediğini biliyorum. Çıkar o kulaklıkları." Luke'un bunu anlamış olması onu korkutmuştu. Şarkı açık değildi fakat yine de kulaklıkları kulağından çıkarmamıştı, aslında bu içten içe başlama ihtimali olan bir konuşmayı sabote etmek için düşündüğü bir girişimdi. Fakat Luz oyunu sürdürmekte kararlıydı, kulaklıkları çıkarmadı ve Luke'u duymuyormuş gibi yaptı.

"Peki, o halde. Şimdi o oturduğun koltuktan kalk ve arka taraftaki yatak odasına gel." Luz tam neye uğradığını şaşırdığı sırada Luke tekrar konuştu.

"Merak etme, başka bir amacım yok, sadece senden bir açıklama istiyorum." Luz birden kulaklarının uğuldadığını hissetti. Büyük bir sinir harbi yaşıyordu. Gerçekten az önce Luz'dan bir açıklama beklediğini mi söylemişti? Ne için? Kulaklıklarını sinirle kulağından çıkardı ve arkasında doğru dönerek Luke'u göreceği şekilde kendini ayarladı.

"Sana hiçbir açıklama yapmak zorunda değilim, Luke. Şimdi izin verirsen uçak korkumu yenmek için sakin kalmaya çalışmakla meşgulüm." Luke'un o lanet olasıca derecede güzel mavi bakışları donup kalmıştı. Luz'dan böyle sert bir çıkış beklemediği açıktı. Luz bir şey söylemesini beklemedi, önüne döndü ve kulaklıklarını kulağına takarak ilk sıradan bir şarkı açtı. Sesi de sona getirmeyi ihmal etmemişti. Luke'un baştan çıkarıcı afrodizyak etkili hırıltılı sesini duymak istemiyordu. Başarılı da olmuştu, uzun süre şarkılarını dinlerken kendi kendine bir odak noktası bulmuştu. Bu arada bir şey daha keşfetmişti, sinir kesinlikle korkuyu yeniyordu. Sinirin korkudan çok daha güçlü olduğuna karar vermişti. Yaklaşık iki saattir havada olduklarını tahmin ediyordu ve inanılmaz sıkışmıştı. Bir an önce tuvalete gitmesi gerekiyordu. Havada uçan bir metal parçasının içinden geçerek arka taraftaki tuvalete ulaşmalıydı ve o sırada uçağın düşmemesi için dua etmeliydi. Diğer seçeneği de altına yapmaktı ve bu kabul edilemez gibi görünüyordu. Luz şarkıyı kapatıp kulaklıklarını çıkardı, yerinden kalkarken hafifçe Luke'a baktı. Kafasını pencereye yaslamış ve ellerini göğsünde birleştirmiş uyuyordu. Uyurken onu görmek çok değişikti. Çok insani görünüyordu, nefretini unutturacak kadar da masum. Buna aldanmaması gerektiğinin farkındaydı. Bu yüzden gözlerini koridora odakladı. Yaklaşık beş adım ilerideki kapıya yürümesi gerekiyordu, adımlarını dikkatli bir şekilde atarak kapıya ulaştı. Metal kapıyı açıp tuvalete girdi. Lanet olsun! Duş bile vardı... Bir insanın işini görecek her şey mevcuttu. Luz kapıyı kilitleyerek tuvaletini yaptı, daha sonra elini yüzünü yıkayarak aynada saçlarını düzeltti. Tam dışarı çıkmak için kapıyı açıp adım atacağı sırada bir beden tarafından tekrar içeri itilip olduğu yere hapsedildi. Luke kapıyı arkasından kapatmıştı.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun!" Onu ittirmeye çalıştı fakat faydasızdı arkasındaki klozetle Luke arasında sıkışmıştı.

"Sana açıklama yapman için şans veriyorum." Luz kaşlarını çatarken aynı zamanda güldü.

"Size açıklamamı yapmam gerekiyor, yüce Luke King! Egomuzu Everest'e çıkaracak nasıl bir açıklama yapmamı istersiniz?" Luke kafasını sola yatırarak anlamsız bir şekilde Luz'un yüzüne bakıyordu. Bunu yaparken göz bebekleri büyüyüp küçülüyordu ve Luz gözlerini kaçırmazsa teslim bayrağını çekmesi gerekeceğinin farkındaydı.

"Neden onun evinde kaldın?" Konu gerçekten bu olamazdı, değil mi? Luz kapalı klozet kapağının üzerine oturdu, rahat bir tavır sergilemek istiyordu. Yıkılışını ona izletmeyecekti.

"Kimin? JJ'in mi?" Luke cevap vermedi, sadece burnundan soludu.

"Bu seni neden ilgilendirsin? Ben yirmi iki yaşında, kendi kararlarını verebilen, özgür bir kadınım. İstediğim insanın evinde kalmakta da özgürüm, Luke..." Luke arkasındaki kapıya yaslandı ama gözleri Luz'un üzerinden bir saniye olsun ayrılmamıştı.

"Yani bu konuşmayı yapmamıza gerek yok, sana bir şey açıklamak zorunda değilim. Aynı şekilde sen de özgür, kendi kararlarını verebilen bir adamsın. Senin de bana bir açıklama yapmana gerek yok. İki özgür ve medeni insan olarak anlaştığımıza göre her şeyi unutabilir miyiz?" Luz yerinden kalktı, çıkmak için kapıya uzandı ama Luke duvarı ona engel olmak konusunda kararlı gibiydi.

"Ne kadarını unutmak istediğine bağlı?" Luke'un gözlerinde ateş yanıyordu ama Luz güçlü kalmak için son ana kadar direnmekte kararlıydı.

"Hepsini unutmak istiyorum. Tek hatırlamak istediğim aynı grupta olduğumuz ve bir süre ev arkadaşlığı yaptığımız."

"Neden bundan geçmiş zamanda bahsettin. Eşyaların hâlâ benim evimde." Luz onu onayladı.

"Turneden sonra kendime ev tutacağım. Seni daha fazla rahatsız etmeyeceğim." Luke tekrar öfkeli nefeslerinden birini ciğerlerine çekti.

"Sana beni rahatsız ettiğini düşündüren ne peki?" Luke bakışlarını tavana dikmişti, zaten Luz'dan çok uzun olduğu için göz göze gelip gelmemeleri durumu Luke'a bağlıydı.

"Başından beri bana karşı olan her davranışın..." Luke acı dolu bir şekilde güldü.

"Rahatsız olduğum insanlarla sevişmiyorum, Luz." Sert ifadesiyle çaresizce önünde dikilen güçlü kalmak için ufak yumruklarının içinde tırnaklarını avuç içindeki yumuşak ete batıran kıza odaklandı.

"O bir sevişme değildi." Adam dudaklarını yaladı, fazla çekici olduğu gerçeği her seferinde Luz'un yüzüne çarpan yaz rüzgârı gibiydi içini yakıyordu.

"Evet, haklısın..." Luz'un bileklerini büyük elleriyle yakaladı ve onu bedenine doğru çekti. Luz sıcaklığını vücudunda hissediyordu, kaynar bir suyun altına girmiş gibi bedeninden ateş yükseliyordu. Luke bileklerini sanki bir şeyden sinirini çıkarırcasına sıkıyordu.

"O neydi biliyor musun?"

"O, Luz Ortiz... Senin bana ve kendine yaptığın saygısızlıktı. Beni bir erkek fahişe gibi yatağımda becerip vücudumdan zevk aldığına inandırdıktan sonra pişmanlıkla kaçarken arkada bıraktığın şeyi zerre umursamadan yaptığın bencillikti. Hatta sonrasında bu durumu yüzüme karşı söyleyemeyecek kadar değer vermiyor oluşundu." Luz yüzüne tokat gibi çarpan şeylerin gerçek olmadığını bilmesine rağmen sanki gerçekten onlardan böyle bir anlam çıkması umurundaymış gibi geriledi. Luz hızlı ve sert bir hareketle bileklerini Luz'un elleri arasından kurtardı. Parmak uçlarında yükselerek yüzüne baktı, yüzünde şu an daha önce takınmadığı kadar sinirli bir ifade olduğundan emindi.

"Böyle mi düşündün? Üzgünüm o dev egonu kırmak istememiştim. Öncelikle senin aksine ben sana karşı dürüst olacağım. Beş para etmez kişiliğimin seninkinden üstün olduğu düşünülürse, en azından

beni senin pisliğinden ayıran şey dürüstlük olabilir. Senin koca bir yalancı, iki yüzlü, sahtekâr olduğun gerçeğini göz ardı etmeye çalışıyorum." Kısa bir nefes almak için kendine izin verdi.

"O gece ikimiz arasında olan şeyden bedenen zevk aldım. Evet, orgazm taklidi konusunda bir uzmanım fakat asla yalancılık konusunda bir uzman olamadım. Sana bu konuda yalan söylemedim ya da rol yapmadım. Kaçışım senden değildi, tamamen kendimdendi. Kendimden ve sana vereceğim suçluluktan kaçıyordum. Çünkü o odaya ait olmadığımı, orada olmamam gerektiğini bana hatırlatan bir şey gördüm. Seninle yüz yüze konuşmaktan kaçmamın sebebi ise o şekilde hissetmem gerekirken pişman olmuyor oluşumdu." Luke'un ağzı tam anlamıyla açık kalmıştı ama Luz devam etti.

"Yüz yüze geldiğimizde ne kadar kötü bir yalancı olduğumu anlayacaktın. Yüzüne bakarak *bir daha bu yaşanmayacak, Luke* dediğimde benim yalan söylediğimi bilecektin. Ama... Ama ben yine de peşinden o lanet olası odaya gelip senin gerçek aşkına kavuşmanı izledim. Şimdi beni rahat bırak ve hayatımıza devam edelim." Luz ağlamamasına hayret ederek Luke'un kendini salmış, bedenini boş bir çuval gibi kenara iterek kapıyı açıp dışarı çıktı.

YİRMİNCİ BÖLÜM

ÇAT KAPI

Luz yerine yerleşirken iniş anonsu yapılıyordu. Birkaç dakika sonra Luke da arkasındaki yerini almıştı. Luz ona bakmamak için uğraşıyordu ve tabi bir de kendini kontrol altına almak için... Söylediği şeyleri kafasında çevirdiğinde fazla dürüst olduğundan dolayı kendine kızsa da en azından birinin dürüst olması gerektiğinden de emindi. Yoksa bu durum çok daha içinden çıkılmaz bir hal alacaktı. Yapılan anons üzerine bebekler gibi uyuyan rock yıldızları da uyanmaya başlamıştı. JJ gerinirken Orlando kafasındaki şapkayı çıkar-

mış etrafa bakınıyordu. Rich uyanır uyanmaz hostes kızla sohbet etmeye başlamıştı. Rich tartışmasız grubun en çapkın adamıydı. Uçak Teksas'a iniş yaptıktan sonra onları almaya gelen grup minibüsüne bindiler. Sam her zamanki gibi uçaktan erkenden inmiş, minibüsün başında bekliyordu.

"Sen uçakta mıydın? Yoksa ışınlanma gibi bir süper gücün mü var?" Sam siyahî tenine zıt beyaz dişlerini gösterip gülümsedi

"Kokpitteydim." Luz başını sallarken minibüse bindi, yine camın kenarına oturdu ve Luke'un yakınına oturmamasını dilemeye başladı. Tabi bu sadece bir dilekte kalmıştı. Luke tam karşısına yerleşmişti. Tuvalette onu bıraktığı o siniri, şaşkınlığı, şoka uğramışlığı hâlâ üzerindeydi. Luz artık bu defteri kapatmalıydı, ona bakmayı keserek camdan dışarı odaklandı. Teksas gerçekten çok güzel bir şeydi. Los Angelas'a benzemiyordu, çok daha farklı bir atmosferi vardı. Yüksek ve değişik tarzlardaki binaları, kalabalık dar sokakları izlerken sanki başka bir ülkedeymiş gibi hissediyordu. Sokaklar daha daralıp evler tek katlı bir hal almaya başladığında Luz şehir dışına çıktıklarını hissetti. Sanırım şehir dışında bir otelde kalacaklardı.

"Teksas'tan çıkıyor muyuz?" Rich gözlerini ovuşturdu.

"Hayır ama şehir dışındaki otellerde kalmayı tercih ediyoruz." Luz hayranları tarafından taciz edilmemek için şehir dışında kaldıklarını düşündü. Çocukların kendi aralarında yaptıkları çılgın parti konuşmasını dinlerken yolun nasıl geçtiğini anlamamıştı. Minibüs lüks bir otelin önünde durmuştu. Otel binası on katlıydı ve geniş bir alanda uzanıyordu. Dıştan tamamen havuzla çevriliydi ve mevsim göz önünde bulundurulduğunda havuz kenarı oldukça kalabalıktı.

"Buraya gizlenmek için gelmedik mi? Bu kadar kalabalık bir yerde nasıl gizlenebilirsiniz ki? Tam anlamıyla göze çarpıyorsunuz..." Orlando güldü.

"Teşekkürler, Luz, gururumuz okşandı." Rich dışarı baktı, gözlerinde çapkın bakışı görmemek imkânsızdı. Doğruca havuz kenarında güneşlenen kızları süzüyordu. Üstsüz güneşlenen kızları...

"Tanrım! Bu oteli ve nimetlerini seviyorum..." Luz'un sorusunu şaşırtıcı bir şekilde Luke cevapladı.

"Bazen en iyi gizlenme yolu kalabalıklar arasında kaybolmaktır." Tabi ki böyle şeylerin altında anlam aramayacaktı. Luke'u kafasından tamamen silmişti. Formatlanmış bir beyinden ve hard diskten ezilmiş bir kalpten ibaretti. Minibüsten inmelerine yardım etmek için dört kişilik bir koruma ekibi gelmişti. Bu ekip onlara konserde eşlik eden ekipti ve Luz geceden buraya otobüsle geldiklerini tahmin ediyordu. Ayrıca tüm ekip burada kalacaktı, muhtemelen onlar da geceden gelmişlerdi. Lobiye girdiklerinde Luz etrafa aç gözlerle bakmaktan kendini alamadı. Bu otel muhteşemdi... Yerlere alttan verilen mavi ışıklarla havuz görünümü verilmişti. Yani kesinlikle havuz üzerinde yürümekle bu zeminde yürümek aynıydı. Bir tür hipnoz etkisi yaratıyordu. Aralıklı sütunların çevrelediği oturma alanı birkaç kişi haricinde boş görünüyordu. Koyu kahverengi sarmal merdivenler yukarı doğru katların içinde uzanıyordu ve Luz kafasını kaldırdığında tüm katları görebiliyordu. Tavan yoktu, varsa da on kat kadar uzakta kalmıştı. Onları karşılayan takım elbiseli adam kibarca hepsiyle tokalaştı, yüzünde sürekli gülen bir ifade vardı. Luz etrafa öylesine hayret içinde bakıyordu ki adamın ismini bile anlamamıştı. Gülen adamın ağzından dökülen kelimelerin son kısımları şöyleydi.

"Valizleriniz odalarınıza yerleştirildi, ayrıca kral dairesi sütunun kapıları da istediğiniz gibi açıldı. Tüm alan kullanımınıza uygun hale getirildi. Bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz." Yanlarında gelen bir vale eşliğinde bir otel odası kadar geniş asansöre bindiler. Asansör o kadar büyüktü ki şu an yedi kişi olmalarına rağmen yedi kişi daha binse yine de yer kalırdı. Luz aynada yorgun yüzünü inceledi. Morarmış gözaltlarından nefret ediyordu, renkli göz ve beyaz ten o kadar da iyi bir şey değildi. Aynada kendini incelerken burden Luke'la göz göze gelerek aynaya bakmaktan vazgeçti. Şükürler olsun ki asansör en üst katta durmuştu. Bütün koridor tam sessizlik içindeydi ve girişlerde duran korumalarda bütün katın gruba ait olduğunu belli ediyordu. Vale kral dairesi koridorunu işaret etti.

"Bütün kat sizin için hazırlandı, valizlerinizse odalarınızda. Ana salon, yemek odası gibi ortak bölüm kapıları açık, efendim." Kart anahtarlarını korumalara teslim ettikten sonra kattan ayrıldı. Ana sahon önlerindeki koridorda uzanıyordu, hep birlikte salona girdiler. Tamamen camlardan oluşan ön cepheden aşağıdaki havuz manzarası kuş bakışı gözler önüne serilirken ileride şehrin nefes kesen görüntüsü de belli belirsiz göz kırpıyordu. Akşam olduğunda ve şehir ışıklarla aydınlatıldığında enfes bir görsel ziyafet olacağı kesindi. Çocuklar koltuklara yayılırken Luz lüks salona göz atıyordu; bu kadar gösterişli bir yeri filmlerde bile görmemişti ve şu an çılgınca dans edip koltuklarda zıplamasını engelleyen tek şey içinde hâlâ varlığını ona hatırlatan o saçma acı hissiydi. Orlando korumalardan aldığı kartları dağıtmaya başlamıştı, Luz'a kartını uzattı.

"Senin odan koridorun sonunda, turuncu. Bu kadar erkeğe maruz kalma diye son derece izole..." Luz içinden *tabi bu kadar erkeğin yapacağı çapkınlığa* diye düşündü... Kartı alıp teşekkür etti, salondan çıkıp koridorun sonuna ilerledi. Gerçekten de bu kısmı diğer bölümden ayıran çift kanatlı bir kapı vardı, kapıdan geçildiğinde başka bir hole çıkılıyordu. Sanırım burası gerçek anlamda bir kral dairesiydi. Luz altın işlemelerle süslü beyaz kapının kenarına kartını okuttu, kapının kilidi bir bip sesiyle serbest kalırken içeri doğru derin bir nefes eşliğinde ilk adımını attı. Ve gerçekten ağzından çıkan ilk sözcük, "Vay canına!!" oldu... Burası harikaydı... Muazzam manzara odayı kaplayan pencerelerden içeriyi doldururken Luz odanın dekorasyonunun mu, yoksa manzaranın mı daha güzel olduğuna karar veremiyordu. Geniş, ferah salon sağ tarafta başka bir kapıyla ayrılan yatak odasıyla göz kamaştırıyordu. Luz etrafına bakınarak yatak odasına ilerledi ve bu sefer gerçekten yüksek bir sesle, "Aman Tanrım!" dedi. Dört tarafı direklerle çevrili altın başlıklı yatak kırmızı ve gerçekten kaliteli örtülerle çevrilmişti. Kendini yatağa bıraktığı sırada dolabın kenarında duran valizini fark etti. Yerinden kalkarak muhtemelen çok kaliteli bir ağaçtan yapılmış olan dolabı açtı. Bütün kıyafetleri içine yerleştirilmişti. Bunu kimin yaptığını bilmiyordu ama böyle rahata hemen alışabilirdi, hatta ve hatta

alışmıştı bile. Luz tekrar cam kenarına yürüdüğünde havuz kenarı çok çekici gelmişti. Belki biraz güneşlenebilirdi. Hem böylece kafasını da dağıtmış olurdu. Elbette valizine bikini koyacak kadar akıllı davranmıştı. Siyah bikini altını ve eski tarz deniz kabuğu görünümünde siyah beyaz çizgili üstünü giydi. Üzerine beyaz yazlık elbiselerinden birini geçirip converselerini giydi. Yanında terlik getirmeyi akıl edememişti ama converseler de iş görürdü. Sırt çantasını gerekli şeylerle doldurup kendini koridora attı. Asansörün yanında dikilen iri yarı koruma Luz'u inceledi ve daha sonra asansörü çağırdı.

"Yalnız mı gidiyorsunuz, Bayan Ortiz." Luz kafasını salladı.

"Evet, biraz güneşlenmek istiyorum." Gelen asansöre bindi ve aşağıya inerek doğruca havuz kısmına geçti. Otelin plaj havlusunu şezlonglardan birine yaydı, kıyafetini çıkardı. Koruyucu faktörlü güneş kremini vücuduna sürdü. Hayatında ilk defa gerçek manada bir tatil yapıyormuş gibi hissediyordu. Evet, teknik elbette olarak çalışıyordu ama yine de bir tatil rahatlığına sahipti. Fazla güneşlenmek gibi bir niyeti yoktu, sadece güneşin vitaminlerinden biraz yararlanacaktı. Istakoz kıvamında kızarmakta pek güzellik tercihleri arasında yoktu. Şezlongu şemsiyenin altından güneşe doğru çekti; üzerine yerleşerek çantasından çıkardığı kulaklıkları kulağına taktı. Bedeni bir parça dinlenme ve stresten uzaklaşma için yanıp tutuşuyordu. Bir süre kendini güneşin rahatlatıcı ışınlarına bıraktı. Teni ısınırken hafif uykusu gelmişti. Teninin iyice ısındığını hissedince şezlongunu tekrar şemsiyenin altına taşıdı. Biraz da gölgede keyif yapma niyetindeydi. Şemsiyesinin altından hafifçe sıcaklığını hissettiği güneşin kesildiğini fark ederek kapalı olan gözlerini açıp kulaklıklarını çıkardı. Testosteron salgısı yüksek dört adamın yanındaki şezlonglara yerleşmesini izliyordu. JJ güneş gözlüklerini ardından ona baktı.

"Bizi atlatıp keyif mi yapıyorsun, çaylak? Bu arada vücudun hayallerimden bile güzelmiş..." Luz açık kalmış ağzını etrafını saran yakışıklı üstsüz bedenlerden ayırdı. Lanet olsun! Herkes buraya bakıyordu ve kesinlikle çoğunun ağzının suyu akıyordu. Dikkat çekmeden dinlenmek bu kadar zor olmamalıydı.

"Biraz kafa dinlemek istemiştim." Bu iğnelemeyi anlamadan şezlonglara yerleşmeye devam ettiler. Anlaşılan Luke ona bakmasa da yanındaki şezlonga yerleşmekte bir gariplik görmemişti. Rich ilerde ona göz süzen iki kadını gözüne kestirmiş olmalıydı. Çünkü kaslarını gererken dövmelerini sergiliyor ve kızlara o sevimli gülüşlerinden birini bahşediyordu. Seks Tanrısı iş başındaydı... Orlando geniş bedenini Luz'un diğer yanındaki şezlonga yerleştirip şapkasını öne doğru indirdi. Hâlâ yorgun olduğu açıktı.

"Benimle yüzmek ister misin, Luz?" Luz, JJ'ye göz attı. Kısa şort mayosu bedenine yapışıyordu ve hayal gücüne pek yer bırakmıyordu.

"Hayır, yüzmek istemiyorum." Aslında yüzme bilmiyordu ve bu kalabalıkta kimseye boğulma şovunu izletmeyecekti. JJ güldü.

"Utanma, beni daha önce de buna yakın bir şekilde gördün." Luz gözlerini devirdi.

"Evet, süpermanlı baksırına aşırı derecede maruz kaldım." Orlando kahkaha attı.

"O şeyleri hâlâ giyiyor musun? Kaç yaşındasın, on iki mi?" JJ, Orlando'yla sözlü bir tartışma yaparken Luz gözlerini çaktırmadan Luke'a kaydırdı. Luke keskin bakışlarla onu izliyordu. Siyah uzun kirpiklerinin çevrelediği açık mavilikler Luz'a tüm anlamları peşine takarak bakıyordu. Daha sonra Luz'u umursamadı ve arkasına yaslandı. Elinde telefonuyla oynamaya başlamıştı. Luz da aynı şekilde karşılık verdi, uzandı, kulaklıklarını taktı... Oysaki telefonuna mesaj gelene kadar böyle devam edeceğini düşünmüştü...

Düşündüm de JJ'in tek yatak odası var!

Luz mesajı gözlerini kısarak okudu. Bu herif ne demeye çalışıyordu? Yeterince açık olduğunu sanıyordu...

Evet, öyle ve bunun seni ilgilendiren kısmını kaçırdım sanırım.

Luke'a bakmadı bile, sinir yine Luz'u ele geçirmeye başlamıştı.

İçinde sen olan kısımlar beni ilgilendiriyor.

Luz dişlerini birbirine bastırdı.

Düşüncelerimi açıkça ifade ettiğimi sanıyorum ve senin nasıl gördüğünü bilmiyorum ama her evinde kaldığım adamla yatmıyorum!

Mesajı attıktan sonra telefonunu çantasına koydu, elbisesini üzerine giydi, eşyalarını topladı. Önlerinden geçen içki servis tepsisi taşıyan garsonun tepsisinden bir bardak içki kaptı. Ne olduğunu bile bilmiyordu fakat rengi güzeldi ve tepesinde sevimli bir şemsiye vardı.

"Size iyi eğlenceler. Ben biraz dinlenmeliyim." Cevaplarını beklemeden otel binasına yürüyüp odasına çıktı. Kapısı açık duran banyo nefesini kesmek için yeterliydi ve banyo resmen Luz'a uzun, ılık, bol köpüklü dinlenme ayini için yalvarıyordu. Luz dindar bir kız değildi ama elbette böyle bir ayin çağrısını da geri çevirecek hali yoktu. Küvetin suyunu açarak kıyafetlerini çıkardı. Elindeki meyve kokteylini geniş küvetin kenarına bıraktı ve köpüklü suyun arındırıcılığıyla sakinleşmeye çalıştı. Luke'un neler düşündüğü, neler yapmaya çalıştığı ya da kafasında neler döndüğünü unutmak için gözlerini kapatıp rahatladı... Küvette elleri buruşana kadar kalmıştı. çıktığında ise bedeninin hafiflediğini hissetmişti. Yumuşak otel bornozunu giyerek minibardan bir şişe bira aldı. Birasının eşliğinde yarın akşamı Teksas'ta verecekleri büyük konserde giyeceği kıyafeti planlamak üzere dolabının karşısına geçti. Uzun bir kıyafet seçiminin ardından nihayet karar verebilmişti. Çantasını dolaba koyarken içinden telefonunu aldı. Luke havuz kenarındaki mesaja cevap yazmıştı.

Benim düşüncelerimi dinlemedin!

Luke'un ne düşündüğünü bilmek isteyip istemediğinden emin değildi. Bu olay gittikçe içinden çıkılmaz bir hal alacaktı. Luz tek gecede bile ondan gereğinden fazla etkilenmişti ve beklediği darbeyi yemesi de uzun sürmemişti. Bu üzüntüleri bir daha yaşamak istemiyordu. Kapının güçlü bir şekilde vurulmasıyla gerçek dünyaya dönmüştü. Telefonunu yatağın ayak ucundaki pufa bırakıp üzerinde bornozuyla kapıya bakmaya gitti. Muhtemelen oda servisi ya da ko-

rumalardan biri olduğunu tahmin ediyordu, kapıyı açtı ama karşısında ne oda servisi, ne de koruma vardı. Tam karşısında ona yoğun bakışlar ve katıksız öfkeyle bakan Luke King vardı. Luz ne yapması, nasıl davranması gerektiğini bilmiyordu. Luke ellerini kapının iki yanına dayamıştı. Bir süre ikisi de birbirini izledi.

"Neden geldin?" Luke cevap vermedi. Sadece Luz'u görmezden gelerek yanından geçip içeri girdi. Luz ne yapacağını bilemez halde kapıda kalmıştı. Bunu birinin görmesini ya da bilmesini istemediği için kapıyı kapattı. Sırtını tek güvenli nokta olarak düşündüğü kapıya yasladı. *Lanet olsun! Luke King otel odasının ortasında üzerinde havacı mavisi tişörtü ve gri şortu ile dikiliyordu.* Luke'un cevap vermemesi üzerine Luz bir atak daha yapmaya karar verdi.

"Ait olmadığın yerlere girmek huyun mudur?" Luke bu sözden başka bir anlam çıkarmış gibi hafifçe gülümsedi. Tabi yanaklarındaki o çizgileri ortaya çıkaracak kadar derin bir gülümseme olmamıştı. Luz çift anlamı çözdü ve kızardığını hissetti. *Aman Tanrım! Ne demişti öyle?* Luke kararlı ve sert adımlarla Luz'a yaklaştı, tam önünde durarak sıklıkla yaptığı gibi onu kapıyla kendi bedeni arasına hapsetti. Soluğu yine yüzündeydi, bu soluğu hissetmek bütün bedenine yayılan elektrik akımına neden oluyordu. Gözlerini kaçırmadı, Luke da öyle...

"Evet, ait olmadığım yerlere girmek gibi bir huyum var, Luz..." Luz nabız atışını kulaklarında hissediyordu. Luke biraz daha yaklaştı, şimdi ince tişörtünün altındaki sert bedeni Luz'un yumuşak bornozla örtülmüş bedenine değiyordu.

"Ama bir başka huyum daha var. Ben girdiğim yerleri kendime ait yaparım. Orayı ele geçiririm..." Luz'un kulağına doğru eğildi, sıcak nefesi boynuna ve kulağına çarparken Luz sözcüklerin anlamını yitirmiş etkisinden kurtulmak için çırpınıyordu.

"Girdiğim yer benimle öylesine dolar ki en ufak bir hava boşluğu kalmaz..." Erotik konuşma Luz'un aşağı taraflarına çok kötü sinyaller gönderiyordu. Bedenine ne oluyordu böyle? Seks onu hiç bu kadar etkilemezdi. Böyle olmazdı... Luke'un nefesi geri çekildi,

gözleri birbirleriyle çılgınca sevişiyordu. Luke elini Luz'un saçlarına götürdü, nemli saçlarında gezinen parmakları Luz'u çılgına çeviriyordu.

"Beni dinleyeceksin, açıklama yapmama fırsat vereceksin ve ben bunu yaparken o güzel ağzını kapalı tutacaksın." Luz onu itiriip bunun saçmalık olduğunu haykırarak odadan göndermek istiyordu, fakat bu güç içinde bastırılmış bir yerdeydi.

"Anlaştık mı?" Yoğunluk yüzünden sadece kafasını sallamakla yetindi.

"Ama bunları konuşmadan önce seninle olması gerektiği gibi sevişeceğim." Luz'un az önce atan kalbi şu an tam anlamıyla durmuştu. Bu da neydi böyle? Veda seksi gibi bir şey mi? Luz bunu istemediğini yüksek sesle dile getiremeyeceğini biliyordu, kafasını tereddütlü bir şekilde iki yana salladı ama sonuç olarak seksi bir gülüşle karşı karşıya kaldı.

"İstemiyor musun?" Luz yine kafasını iki yana salladı. İstemiyordu... İstiyordu... Hayır... Evet... Karışık... Bacak arası bile ona ihanet ediyordu. Beyni başka, kalbi başka, vajinası bambaşkaydı. Luke anlayışla başını salladı. Pes etmişti. Luz üzülmeli miydi? Yoksa sevinmeli miydi? Saçlarındaki elini kaydırıp parmaklarını boynuna dokundurdu Luz nefesini tutmaya çalışıyordu ama yapamıyordu, son derece güçlü bir şekilde nefes alıp veriyordu.

"Sana inanmıyorum. Bunu kendim göreceğim." Luz'un kafasında dolanan sorular onu boğmak üzereydi. Neyi görecekti? Eli bornozunun kuşağına indi ve kuşağın ucunu yavaşça çekerek üzerindeki bornozu iki yana açtı. Çıplaklığı gözler önündeydi. isyankar meme uçları âdeta Luz'un yalanını bağırıyordu. Luke memnuniyetle iç çekti.

"Memelerin seninle aynı fikirde değil, Luz. Onlar ağzımın içinde erimek için çok istekli görünüyor." Eli yavaşça aşağıya kaydı, göğüslerine temas etmeden aralarından kayarak karnına ve kasıklarına inmişti.

"Eğer ıslaksan..." Soluğunu Luz'un yüzüne üfledi. Sıcak nefesi onun bedenini titretti. Başka bir şey söylemeden elini bacak arasındaki ıslaklığa götürdü. Luz tam anlamıyla boku yemişti. Islaklık bu durumun yanında basit kalırdı, sırılsıklamdı. Bacaklarının arasından akan ıslaklığı kendi bile hissediyordu, tabi Luke da bunu fark etti. Güçlü ve hayvani bir şekilde inleyerek bedenini Luz'a yasladı. Tam anlamıyla onun vücudunun sıcaklığına sahip olmuştu.

"Üzgünüm..."

"Islaksın ve ben de çok azgınım. Önce bunu halledelim, sonra ise konuşacağım." Dudaklarını güçlü bir şekilde Luz'un dudaklarına yasladı. Luz artık her şeyini ona teslim etmişti; öfkesi bile bir şekilde şehvete dönüşmüş, bedeninin içinde harlanan bir ateş topu olmuştu. Luke, Luz'u öpmeye devam ederken bornozu tamamen omuzlarından kaydırıp yere düşmesine izin verdi. Elini bacak arasından çekmişti ama iki eli de bir keşif içinde bedeninin her noktasında geziniyordu. Luz inlememek ya da bir ses çıkarmamak için kendini zor tutuyordu. Sanki inlerse kaybedecekmiş gibi hissediyordu, gözlerini kapatmıştı. Ona bakmıyordu. Bu bir tür kabullenişti... Luke'un arzusunu kabullenmişti, kendi içinse sadece bedeninin ateşini söndürme çabasıydı. Luz, Luke'un öpüşlerine çıldırmış gibi karşılık verircu farkına varmadan kollarını onun boynuna dolamıştı. Luke bir kez daha inledi, Luz'un bedenini kavrayarak kucakladı. Luz itiraz etmedi, hatta bacaklarını Luke'un bedenine doladı. Luke onu yatak odasına götürdü, yavaşça yatağa yatırdı. Serin nevresim Luz'un bedenini ürkerken Luke öpüşmeye ara vermiyordu. Luke dudaklarını Luz'dan ayırdı, kızın beyaz boynuna doğru inerken yeni çıkan sakalları Luz'un tenini zevkli bir acı hissiyle çiziyordu. Luke hırıltılı nefesini Luz'un boynunda gezdirirken şortunu çıkarmıştı tişörtünden kurtulmak için çok kısa bir saniye için Luz'dan ayrıldı. Luz bu boşluktan faydalanarak ellerini Luke'un omuzlarına koydu.

"Luke... Bu iyi bir fikir değil." Luke duraksadı.

"Neden olmasın. Sen beni istiyorsun ben de seni. Olmaması için bir neden göremiyorum." Luz her şeyin böyle basit olmasını dili-

yordu. Bunu yaşayabilecek kadar güçlü olmak isterdi. Onun beden için Luke tam bir şölendi fakat öyle olmayacaktı. Dün onu Allison'la düşünmek... Dün gece onunla yatıp yatmadığını bile bilmiyordu. Bununla baş edemezdi. Luke bir seks partneri olmak için fazlaydı.

"Bunun istemekle ilgisi yok, Luke. Dün..." Luke parmağını Luz'un dudaklarına bastırdı ve onu susturdu.

"Dün ne gördüğünü biliyorum ama sandığın gibi değil. Bu konuda bana güvenebilirsin. Dün onunla aramda bir şey olmadı, bunu sana zaten açıklayacağım." Luz karşısında son derece dürüst görünen adamın gözlerine baktı.

"Onunla yattın mı?" Luke hızla kafasını iki yana salladı.

"Tabi ki hayır, Luz. Onunla asla yatmam. Luz biraz düşünme, tamam mı? Düşüncelerini serbest bırak, düşüncelerini de bedenini de bana bırak. Söz veriyorum çok güzel hissedeceksin ve her şey açıklığa kavuşacak." Luz ona güvenmek istiyordu. Kalbi de, arzusu da bu yöndeydi ve bu yüzden Luke'un sıcak dudakları Luz'un dudaklarıyla buluşurken onu kabul etti.

YİRMİNCİ BÖLÜM

SOBE

Luke'un dudakları Luz'un dudaklarıyla tutkulu bir şekilde dans ediyordu. Luz ağzının içindeki dudakların tadını özlemişti, bunu düşünmek bile kendine kızması için yeterli olsa da çoktan teslim bayrağını çektiğinin farkındaydı. Luke onun tüm kalelerini ele geçirmiş. Luz'un bedenini esareti altına almıştı. Luke'un eli yavaşça göğüslerine indi, okşayışları geçen seferki gibi saf şehvet izleri taşımıyordu, aceleci değildi. Çok daha yumuşak ve tutkuluydu. Sanki ellerinin arasında bir parça bulut varmış gibiydi. Luz bu dokunuş-

ları belli belirsiz hissederken Luke'un altında kıvranmadan edemiyordu. Bedeni bedenine değiyordu ama hâlâ istediği noktaya ulaşmamıştı. Luke'un aletini içinde hissetmek istiyordu, tamamen onun tarafından doldurulma arzusu diğer tüm duyuları bastırmıştı. Bacaklarının arasının zonkladığını ve art arda kasıldığını hissediyordu. Luke'un elleri o heyecanlı, ıslak noktaya ulaştı. Maharetli parmakları yavaşça dolaşıyordu ama asla keskin ve baskılı bir dokunuşta bulunmuyordu. Yumuşak ve belli belirsizdi. Luz kıpırdadı, bedenini Luke'un aletine doğru ayarlamaya çalışıyordu ama Luke onu durdurdu.

"Hayır, hayır, Luz! Daha önce senin kuralların vardı, şimdi ise benimkiler..." Dudakları Luz'un boynundan inerek göğüslerine ulaştı.

"Her noktanın tadına bakacağım. Sen zevkten kıvranacaksın. İşte o zaman içine gireceğim. İşte o zaman bedenini benden başka boşluğa yer kalmayacak şekilde dolduracağım. Bana ihtiyaç duymalısın, Luz..." Zaten ihtiyaçla yanan bedeni bu ateşli sözlerle bir kez daha kavruldu. Luke'un ne yapmaya çalıştığından emin değildi ama artık akışına bırakmıştı. Yani en azından şimdilik... Luke'un ağzı Luz'un bedeninden aşağıya kayıyordu; sertleşmiş ve şişmiş meme başlarından birini dişlerinin arasına sıkıştırdı. Bu tatlı acı hiş üzerine Luz güçlü bir şekilde inledi, belini yukarı doğru kıvırırken fazla dayanamayacağını biliyordu. Luke onu tüm zerrelerine sahip olana kadar tüketecekti. Luke'un muhteşem ağzı genç kızın karnına, daha sonra da kadınlığının üst noktasına kaydı. Turuncu tüylerini sert nefesini üfleyerek havalandırdı ve eliyle onlara dokundu.

"Bunlar hakkında ne düşünüyorum, biliyor musun?" Luz bir cevap veremedi. Ona baktı ve Luke'un çapkınca sırıtışına şahit oldu.

"Çok seksiler... Beni delirtecek kadar seksiler." Luke dudaklarını Luz'un vajinasının dudaklarına dayadığı anda Luz kafasının altındaki yastığı iki eliyle kavradı. Bedenindeki sarsıntı onu öldürmek üzereydi. Luke kızın vajinasını emerken çıkan sesler odayı dolduruyordu; bu seslere eşlik eden Luke'un inlemeleri ise bir kadını çıldır-

mak ve orgazmın eşiğinden aşağı sürüklemek için yeterliydi. Luke elleriyle Luz'un vajinasının dudaklarını iki yana açarak saklı kalmış klitorisini ve vajinasının dilini açığa çıkardı. Ağzını oraya dayarken bir yandan da lezzetli bir tatlının ilk diliminin tadına bakarmış gibi mırıldanıyordu. Luz'un kasıklarında çoktan hareketlenme başlamıştı. Bu kadar çabuk orgazmın eşiğine geldiğine inanamıyordu. Kendini tükenme noktasında hissediyordu.

"Çok lezzetli. Tanrım!" Luke yalamalarına devam ederken Luz

"Tadın hindistan cevizli duş jeli ve teninin karışımı gibi... Ah! Sikin!" Az önce banyoda geçirdiği zaman için sevinmesi gerekirdi fakat onu bile yapamayacak kadar yoğundu. Luke'un hem edepsiz, hem de lanet derece seksi bir ağzı vardı ve o ağız şu an Luz'u acımasızca beceriyordu. Luke dilini tam Luz'un girişine dayadı, gözlerini Luz'un kızarmış yüzüne dikerken dili de yavaşça içeri kaydı. Luz bacaklarını iyice açarak onun rahatça içeri girmesine yardımcı olurken resmen sınırdaydı. Lanet olası bir ipin üzerinde lanet olası bir cambaz gibi yürüyordu. Küfürler etmek istese de ağzından bastırılmış inlemeler dışında bir şey çıkmıyordu. Luke'un dili gereğinden fazla uzun olmalıydı; çünkü Luz daha önce böyle bir şey hissettiğini hatırlamıyordu.

"Tanrım! Luke..." Luke dilini içeriden çekti.

"Evet, doğru tabir... Senin Tanrın olabilirim..." Luke'un egosu oral seks sırasında da devam ediyordu ve bu onu her zamankinden daha seksi bir hale sokuyordu.

"Kendini bana bırak, Luz. Daha fazla sıkma... Bırak ve rahatla." Luz ona uydu, zaten ne dese yapacağına emindi. Yeni Tanrısına itaatsizlik edemezdi. Kendini bırakırken dudaklarından defalarca Luke'un adı döküldü. Luke kafasını Luz'un bacaklarından çıkardı, yüzünde gözlerinin içine kadar ulaşan gülümsemesi akıl sağlığını tehdit ediyordu. Luz onun ağzının kenarındaki ıslaklığın kendine ait olduğunu düşündükçe tekrar ıslanıyordu. Luke yerde duran çantasına uzandı, cebinden aldığı prezervatif paketini yırttı.

"Bu sefer hazırlıklıyım." Luz gülümsedi, bedeni resmen pelteye dönmüştü ama Luke'un içine gireceği düşüncesiyle çıldırıyordu. Onun yarattığı o doluluğu istiyordu.

"Buna sevindim." Luke prezervatifi aletine geçirdi, kendini kızın girişine konumlandırdı.

"Luz şimdi seni dolduracağım ve daha önce söylediğim gibi benden başka hiçbir şeye yer kalmayacak... Şimdi öylece kaçamayacaksın ve bu sefer benim kurallarım geçerli olacak." Genç kız çaresizce bunu kabul etmekten başka yolu olmadığını biliyordu. Luke'un üzerinde yarattığı o etkiye direnemiyordu. Bir tür mıknatıs gibiydi ve Luz ise ucuz bir metal parçasıydı. Ne kadar kaçmaya uzaklaşmaya çalışsa da kendini onun yanında buluyordu. Luke bir cevap beklemedi, sadece Luz'a yüklendi. Sert değildi, son derece yumuşak ama yine de ateşliydi. Ateş hep aralarındaydı, alevler bedenlerinde yanarken onu yine bedenleri dindirebiliyordu.

"Bu kadar güzel hissettiriyor olmak senin suçun." Luke bir iki sert darbenin ardından tekrar yumuşamıştı.

"Bana ne yaptın böyle?" Luz kollarını Luke'un boynuna doladı, dudakları kulağına değiyordu.

"Ya sen? Sen bana ne yaptın?" Luke cevap olarak inledi ve kendini tamamen geri çekerek tekrar yüklendi. Luz'un elleri tamamen Luke'a dolanmıştı, geniş sırtına dayadığı parmakları kasılıp gevşeyen kaslarını hissediyordu. Bedenleri tamamen birbirlerinin içinde kaybolana kadar Luke yavaş ritimde Luz'u esareti altına almaya devam etti. Bu ateşi sevişmekten başka bir şeyin söndüremeyeceğini biliyordu. Luke boşalırken bir dizi küfrün arasında Luz'un adını mırıldanmıştı. Luz bu sesten kendi adını duymaya bayılıyordu. Seks mahmuru Luke King dünyanın en seksi şeyi olabilirdi. Luke prezervatifini çıkarıp kenara koydu, daha sonra Luz'un yanına uzanarak titreyen bedenini terden nemlenen bedenine yaslandı. Luz onunla daha önce böyle duygusal bir temasta bulunduğunu hatırlamıyordu. Az önce onunla gerçek manada sevişmiş, şimdi de sarılarak hazdan

yorgun düşen bedenini kolları arasında dinlendiriyordu. Ne değişmişti?

"Luke?" Yaklaşık on dakikadır yatıyorlardı ve Luke konuşmamıştı. Luz daha fazla dayanamamıştı.

"Buradayım, Luz. Sadece sana biraz zaman tanıyorum." Luz kafasını Luke'un omuzundan kaldırdı.

"Ne için?" Kapalı olan gözlerinden birini açarak Luz'a baktı.

"Kaçıp kaçmayacağını görmek için." Luz etrafına bakındı.

"Kaçamam, burası benim odam." Luke'un diğer gözü de açılıp etrafı süzmüştü.

"Haklısın... Senin odan olmasa kaçar mıydın?" Kafasını kararlılıkla iki yana salladı.

"Hayır, hâlâ almayı beklediğim cevaplar var." Luke yerinde doğrulup yatağın ahşap başlığına çıplak sırtını dayadı. Kollarını göğsüne kavuşturmuş dikkatle Luz'u inceliyordu.

"Az önce benimle sevişirken ne hissettiğini söyle." Bunu neden sorduğunu anlayamadığı için anlamsız saniyelerde karşısındaki adamın ifadesiz suratını izledi, her geçen saniyede adamın kaşları biraz daha çatılıyordu.

"Söyle.." Luz dudaklarını ısırırken,

"Zevk aldım" dedi. Luke, Luz'un çenesini iki parmağıyla kavrayarak gözlerini gözlerine odakladı.

"Ne kadar zevk aldın? Pişman olmayacağın kadar çok mu?" Yanaklarına basan ateşi umursamadan başını sallayarak onu onayladı.

"Evet... Çok zevk aldım. Daha önce de pişman olmamıştım, Luke." Luz dürüst olmak istiyordu, zaten her zaman fazla açık sözlüydü ve yine öyle olacaktı.

"O gece seni bırakıp kaçmak istemedim. Senin yanına, duşa gelmek istedim." Kaşlarını çatmış bir şeyleri çözmek, parçaları bir araya getirmek isteyen adam Luz'un duraksaması üzerine araya girdi.

"Neden gelmedin o zaman?" Derin bir nefes aldı.

"Görmemem gereken bir şey gördüm. Tıpkı dünkü gibi..." Luke mahcup bir ifade takınmıştı. Luz içindekileri söyleyecekti.

"Komodinin üzerinde şarkı sözü defterin duruyordu ve beni için deki yüzüğü gördüm, Luke. Daha sonra orada durmamın yanlış olduğunu hissettim. Olmamam gereken bir yerdeydim ve sen pişman olacaktın. Kalbin başkasına aitken yaşadığın bedensel şeyin ardından pişmanlık geleceğini biliyordum." Luke onu kollarıyla kavrayarak kendine çekti. Luz'u sanki en yakınında tutmak ister gibi bir hali vardı.

"Üzgünüm, onu görmeni istemezdim. Luz ben gerçekten zor durumlar geçirdim. Onu sevmediğimi söyleyemem, o zamanlar onu seviyordum. Benden, bıraktığı saçma bir notla ayrıldığında bile onu sevdim, bir aptal gibi dönmesini bekledim." Geçmiş zaman kullanması Luz'u rahatlatmıştı, onu sevdiğini yüzüne karşı söylemesi en büyük korkusu olmuştu.

"Fakat bir şekilde içimde bitirmeyi, o zayıflığı yenmeyi başardım. Yüzüğün orada olduğu bile aklımdan çıkmıştı. Sadece şarkı sözü karalamak istemiştim." Luz anlattıklarından tatmin olmamış.

"Onunla öpüşüyordun, Luke. Bu pek de yenmeyi başarmış gibi değildi." Acı dolu bir gülüşle kafasını iki yana salladı.

"Odaya tam da o anda girmen çok büyük talihsizlik. Onu öptüm dim ya da öpüşmedim." Luz geriledi, herhalde böyle basit bir yalana inanacak değildi. Ben öpmedim, o beni öptü. Saçmalığına inanacak kadar aptal değildi.

"Ne yani, süs budalası manken bir kızı kendinden uzaklaştırmadın mı? Gerçekten buna inanacak kadar aptal mı görünüyorum. Ben de açıklayacağım deyince mantıklı bir şeyler zırvalarsın sanmıştım." Yataktan kalkmaya çalıştığında Luke onu kollarından kavrayarak yatağa yatırdı, bedenini Luz'un üzerine çıkardı. Onu resmen bedeniyle esir almıştı.

"Bak yine aynı şeyi yapıyorsun. Yine dinlemeden ya da fırsat vermeden kaçıyorsun." Luz, Damien'dan dinlediği zırvaları düşü-

nüşe ne kadar aptal olduğunu hatırlıyordu. Aynı şeyleri defalarca ezberlemek istemiyordu, zaten yeterince aptal hissetmiş ve canı yeterince yanmıştı.

"Evet, birden beni öptü. Onu durdurabilirdim ama yapmadım. Neden, Luz, biliyor musun?" Bir yanı bilmek istiyordu ama diğer yanı muhtemelen söyleyeceklerinin saçma yalanlar olacağını düşünüyordu.

"Ne hissedeceğimi görmek istedim. Tamamen bitirdiğimi hissetmek istedim." Dudaklarını Luz'un dudaklarına dayadı, Luz'u büyük bir arzuyla öperken resmen nefesi kesilmişti. Luke dudaklarını ayırdığında sırıtıyordu.

"İşte bu, Luz. Bunu hissetmedim. Hiçbir şey hissetmedim. Zafer rini görmek için beni öpmesine izin verdim." Luz ne diyeceğini bilemiyordu. Buna inandığı için aptallık sertifikası alabiliyor muydu? Alabiliyorsa da sertifika Allison'ın ya da Damien'ın götüne girebilirdi. Yine de içinde onu kemiren sorularına devam etti

"Ama o boşandı, Luke. Yani istersen..." Luke, Luz'u susturdu.

"Onu istemiyorum. Beni terk edip gitti, Luz. Onu o kadar severken yüzüğü sikik bir zarfın içine koyup yatağımıza bıraktı, sonra evimizden siktir olup gitti." Hangi evde oturduklarını düşündü. Şu an oturdukları ev olmamasını diliyordu. Lanet olsun! Beraber yaşadıklarını bile bilmiyordu. Allison'ın onu neden terk ettiğini anlamıyordu. Luke harikaydı... Yani her anlamda bir kadının istediği her şeyi karşılayabilirdi. Güzel bir yüreği vardı ve güzel yüreği olan adamlar güzel severdi. Allison'u çok güzel sevmişti. Luz onun sevgisini kıskandı, sahip olamayacağı bir şeyi kıskanması da durumun vahametinin göstergesiydi.

"Neden gelmiş peki?" Luke kızın üzerinden kalktı ama yanından uzaklaşmadı. Onun yerine yanına uzanarak yüzüne baktı. Luz'un alnına düşen turuncu saç tutamını geriye doğru itti.

"Allison bir ay kadar önce beni aradı. Kocasından şiddet gördüğünü, boşanma davası açtığını ve ailesinin yanında olduğunu söyledi. Beni görmek istedi fakat ben istemedim." Allison'ın şiddet

görüyor olmasına üzülmüştü ama bir şey söylemedi. Ayrıca *bir a... önce* demişti, yani Luz ile yattığında Allison'ın boşanmak üzere ol... duğunu zaten biliyordu. Luz içten içe mutlu olmasına kızarken bir yandan da merakla Luke'un söyleyeceklerini bekliyordu.

"Allison ve ben Louisiana'da büyüdük. Ailelerimiz hâlâ orada oturuyor ve komşular. Allison psikolojik tedavi görmeye başladığında annem beni aradı. Allison'la görüşmem için ısrar etti fakat ben seninle öpüşmüştüm ve bundan başka bir şey düşünemez hale gelmiştim. O yüzden Allison'u görmekten, tekrar eski günlere dönmekten ve hatta onu affetmekten korktum." Luke'un içinde hâlâ bazı duyguların olması ihtimalini bile onun ağzından duymak canını acıtmıştı.

"Ben aranızda bir engel değil..." Luke sözünü kesti.

"O çeneni kapatıp beni dinler misin?" Bu sert uyarı üzerine ona odaklandı.

"Onu görmek istemediğimi söyledim ve görmedim de. Fakat son zamanlarda sık aramaya başlamıştı. Telefonlarını da açmıyordum. Daha sonra dün akşam aniden onu karşımda gördüm." Luz hâlâ aynı şeyleri hissettiğini Luke'un ağzından duymak istemiyordu. Bu odadan kaçabilmeyi diliyordu...

"Çok pişman olduğunu söyledi, defalarca özür diledi ve onu affetmem için yalvardı. Ona cevap vermedim, aklım tamamen başka yerdeydi. Daha sonra beni öptü. Buna izin verdim çünkü onu gördüğümde bir şey hissetmedim, Luz. Beni öptüğünde de... Hiçbir şey hissetmedim. Benim için tam bir boşluktu." Şu an yatağa çıkıp delicesine zıplarken saçma bir şarkıyı bağıra çağıra söylemek istiyordu. Bu bir aşk şarkısı bile olabilirdi, hatta popo sallamalı bir pop şarkı bile... Hiç umurunda değildi. Luke King, Allison Brown'a karşı bir şey hissetmemişti. Allison gibi güzelliği tescilli bir mankene karşı hiçbir şey hissetmemişti. Tabi Luz birden kendini toparladı, böyle diyor olması doğru söylediği anlamına gelmezdi. Bunlar Damien'ın onu yatıştırmak için söylediği boş yalanlar gibi olabilirdi.

"Ne yani, 1.77 boyunda, güzelliği tescilli, sarışın, harika elmacık kemikleri olan, uzun bacaklı eski aşkınla öpüşünce bir şey hissetmedin mi? Ve benim de buna inanmamı mı bekliyorsun?" Luke gerçek anlamda bir kahkaha attı, hatta o kadar çok güldü ki yüzü kızardı. Kendini tekrar ayarlayarak Luz'un üzerine konumlandı, elleriyle yakalayarak kafasının üzerinde birleştirdi. Luke'un açık mavi ateşli gözleri Luz'un yüzüne kilitlenmişti.

"Hayır, hiçbir şey hissetmedim." Dudaklarını Luz'un dudaklarına bastırdı ve çekti.

"Sana yalan söylemiyorum." Dudaklarını bu sefer daha uzun süreli ve daha tutkulu bir şekilde Luz'a bastırdı.

"Benim bir şeyler hissettiğim kadın 1.50 boyunda, kesinlikle unutulmaz seksi, aynı zamanda çok sevimli, oldukça hırçın, bazen sinir bozucu, kimi zaman insanı deli ediyor ve şu an kollarımın arasında. Onun içine girmem için hazır bekliyor." Luz'un resmen sonda nefesi kesilmişti, ayakta falan olsa muhtemelen dengesini kaybederdi. Luke'a kaşlarını çatarak bakmaya çalıştı ama yapamıyordu. Yüzünde oluşan gülümsemeyle,

"Bir kere ben 1.57 boyundayım, ayrıca sinir bozucu olduğum konusu kesinlikle katılmıyorum. Asıl sinir bozucu olan sensin, Luke King." Luke bir *hımm* sesi çıkardı, dikilen aleti Luz'un bacağına değiyordu.

"Adımı böyle öfkeyle söylemen beni etkiliyor." Luz bunu fark etmişti.

"Bunu anladım..." Elini Luz'un bacaklarının arasına götürerek iki parmağını yavaşça içeri kaydırdı. Luz bedenini güçlü bir hamleyle gererken,

"Luke!" dedi. Luke bu sefer parmaklarıyla daha güçlü yüklendi.

"Sanırım adımı şehvetli şekilde söylemen de beni etkiliyor." Luz kükürdarken dayanamadı ve Luke'un o lezzetli dudaklarını öpmeye başladı. Luke bu öpüşle bedenini gevşetmişti. Luz bunu fırsat bilerek Luke'u üzerinden itti. Luke, Luz'un bileğini kavrayarak gözlerinin içine baktı.

"Gidemezsin." Luz gülümsedi.

"Kesinlikle gidemem..." Luke'un bacaklarının arasına doğru indi. Aleti dikilmiş ve en az dudakları kadar lezzetli görünüyordu. Ağzının suyunun akmasına engel olamadı. Luke ne yapmak istediğini anlamıştı. Yastıklardan ikisini başının altına koydu, kendini Luz'u izleyeceği bir şekilde konumlandırdı. Luz önce Luke'un hayran olduğu gözlerine baktı, daha sonra da elleriyle aletinin dip kısmını kavrayarak yukarı doğru sıvazladı. Luke genizden bir sesle inlerken pis bir küfür savurdu. Luz dudaklarını baş kısmına yerleştirdi, üzerindeki deriyi elleriyle aşağıya sıyırdı. O pembe noktayı yavaşça dilini değdirdiğinde Luke tekrar küfretti. Yastıkları kavramıştı ve kesinlikle çok heyecanlı görünüyordu.

"Heyecanlanıyor musun, Luke King?" Bir küfürle karşılık aldı.

"Siktir! Geberiyorum... Benimle oynama, Luz!" Luz oynamak istiyordu ama bir kere Luke'un tadına varmıştı, geri çekilmesi zordu. Baş kısmını yavaşça ağzına aldı, boğazına kadar inmesi için ağzının içinde ilerletti. Aleti çok uzun olduğu için hepsini alamamıştı, alttan elleriyle desteklemeye devam ediyordu. Luke tamamen kendinden geçmiş, vücudunu esir alan zevkin yakıcı pençelerine boğuşuyordu. Luz ona bakarken aletini ağzından çıkardı ve tekrar gırtlağına kadar içine çekti.

"Luz!! Lanet olsun! O ağzın... O ağzın beni öldürecek!" Luke kesinlikle buna memnun olmuştu ve açıkçası bunu daha önce hiç böylesine istekle yaptığını hatırlamıyordu. Hatta bu ilk defa ona lezzetli bir oyun gibi geliyordu. Sanki Luke King'in aleti, içinde sakız olan lolipoplardandı ve Luz kesinlikle o lolipoplara bayılırdı. İçindeki sakıza ulaşmak için acele etmeden sert dış katmanını dili ve dudaklarıyla tüketecekti. Luz emişlerini kuvvetlendirdikçe Luke daha derinden gelen bir sesle inliyordu. Yastıkları daha sert kavrıyor, bacaklarını biraz daha açıyordu. Luz nihayet içindeki sakıza ulaştı. Luke'un sıcak, tatsız sıvısı boğazından kaydığında onu zevkle yuttu ve devamı için iştahla yalandı. Tabi bu oyun daha bitmemişti. Luke onu kendine çekerek dudaklarını öptü.

"O ağzın gerçekten becerilesi. Beni öldürecektin! Bunu sık sık yapabilirim." Luz gülerken dilini dudaklarında kaydırdı.

"Bunu sık yapabilirim, Luke: çünkü tadın kesinlikle enfes." Luke gözlerini kıstı, siyah kirpikleri arasında perdelenmiş bir parça gökyüzü gibi gözleri Luz'a tatlı kalp spazmları yaşatıyordu.

"O zaman her istediğimde bunu yapacaksın." Luz başını salladı.

"Sonrasında bu maçın rövanşını aldığım sürece sorun yok." Luke onu tek hamleyle altına aldı.

"Maçların rövanşını daima alacaksın, hatta ilki şimdi." Bedenlerini esir alan ateş sönmek bilmezken her seferinde birbirlerinin keyfini çıkardılar. Bu ateşi harladılar, ateş harlandıkça daha da yükseldi. İki gecenin yorgunluğu bedenlerini çökertene kadar devam ettiler. Bütün gece birbirlerinin bedenlerinden alacakları zevkle meşgul oldukları için yemek yememişlerdi. Luke sabah kahvaltılarını Luz'un odasına söylemişti, kahvaltıdan sonra odasına gidip hazırlanacaktı. Daha sonra hep birlikte konser alanında bir prova yapacaklardı. Tabi pek de planladıkları gibi olmadı, Luke kahvaltı sırasında bile uslu duramıyordu. Giyinmek yasak olduğu için ikisi de bedenlerini örten havlularla kahvaltılarını yapıyorlardı. Oda kapısının çalınması üzerine Luz panikledi ama Luke ayağa kalkarak kapıya yöneldi.

"Endişelenme, dün çocuklar oda partisi yapacaklardı. Daha ayılmamışlardır. Oda servisi olmalı." Beline sarılı havluyla kapıyı açtığı anda donup kalmıştı. Luz benzer havlunun bir parçasının örttüğü bedeniyle yerinden kalktığında JJ'in şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. Bitmişti... Sobe...

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

KENDİN OL

Şoka uğramış bir halde birbirine bakan gözler ve dakikalarca ne söyleyeceğini bilmeden ritmik olarak açılıp kapanan ağızların ardından JJ konuştu.

"Burada ne bok dönüyor böyle?" Luke, JJ'in arkasında duranlar koridorda kimse var mı diye baktı, daha sonra ona içeriyi işaret etti. JJ o şaşkınlıkla hiç itiraz etmeden içeri girdi. Zımbalı botlarını halı kaplı zemine sürüyordu. Luz nasıl bir açıklama yapması gerektiğini

den emin değildi. Şimdi fena halde boka batmışlardı. Grup bunu öğrendiğinde Luz'u gruptan çıkarabilirlerdi bile. Bu konuyu defalarca konuşmuşlardı: *Grup üyeleri ile yatmak yoktu.* Tanrı aşkına! En önemli kurallardan birini daha ilk konserde çiğnemişti. Luke sırtını kapıya yaslamış ortamın havasını kontrol ediyordu, gözleri Luz'a kaydı ve yatak odasını işaret etti.

"Luz. Bize müsaade eder misin?" Luz anlamamıştı. Bu konu onunla ilgiliydi. Luke onu bu şekilde konu dışı edemezdi. JJ'in kafası ikisi arasında gidip geldi.

"Yani siz ikiniz gerçekten de birbirinizi mi beceriyorsunuz?" Sert sözleri Luz'u oturduğu koltuğa mıhlamıştı. Luke oldukça sakin görünüyordu, hatta bu kadar sakin olması sinir bozucuydu.

"Bence bunu özel olarak konuşmalıyız, JJ." Luz olduğu yerden ayağa kalktı ve havlusunu toparladı.

"Neden? Bu konu beni de ilgilendiriyor, Luke ve ne konuşulacaksa hep birlikte konuşalım." Luke derin bir nefes aldı, göğsü hızlı bir şekilde inip kalkmıştı. Yatak odasına doğru ilerledi.

"Giyinip geliyorum, bekle." Luke yerden kıyafetlerini toplayıp banyoya girerken JJ salonun ortasında dikiliyordu.

"Bütün o rockçılarla ilgilenmiyorum saçmalığı sırasında onunla mı yatıyordun?" Luz ne diyeceğini bilemedi. JJ haklıydı ama o zaman Luke'la henüz yatmamıştı.

"O zaman onunla yatmıyordum, JJ." JJ minibara yürüyerek ufak bir votka şişesini çıkararak kapağını açtı. Sabahın bu saatinde votka içebildiğine göre durum göründüğünden daha karışıktı. Diğer çocuklar öğrendiğinde bu Luz'un oyunu kaybedişi olacaktı.

"Öyle mi? Ağladığın o gece? Onunla yatmıştın, öyle değil mi?" Luz dudaklarını ısırırken cam kenarına doğru yürüdü. İçindeki utanç çok büyüktü, genelde bu duyguya alışıktı ama bu seferki biraz ağır gelmişti.

"Onun çenesini dağıtacağım!" JJ sinirle yumruklarını sıkıyordu, dişleri ise birbirine kenetlenmişti. Luz ne diyeceğini bilemiyordu.

Luz tam konuşmak üzereyken Luke kapıda belirdi, yine rahatlığı üzerindeydi. Kapıya yürüdü, JJ'ye eliyle dışarıyı işaret etti.

"Bunu erkek erkeğe konuşmalıyız, JJ." JJ de Luke'un peşine takıldı.

"Evet, bunu erkek erkeğe halledeceğiz." Luz ikisinin ardından bakarken dizleri ağırlığını taşımayı reddetti ve olduğu yere çömeldi...

Luke, JJ'le birlikte sessizlik içinde otelin lobisine indi. Bara geçtiler, sabah erken bir saat olduğu için tamamen boştu. Büyükçe bir kolonun arkasındaki masaya oturdular, garsona içki sipariş ettikten sonra onu da yanlarından gönderdiler. İkisi arasında süren sözsüz bir düello vardı. İlk atışı JJ yaptı.

"Onu becerdiğini ne zamana kadar saklayacaktın, Luke?" Luke birasından bir yudum aldı. JJ'in bu durumu öğrenmiş olmasına bir yandan sevinirken bir yandan da zamanlanmanın kötülüğünü düşünüyordu.

"Bunun grubu etkilemesine izin vermeyeceğim, JJ, merak etme." JJ kafasını iki yana salladı.

"Senin elinde olacak bir şey değil. Her şekilde grup bundan zarar görecek, farkında değil misin? Egon o kadar büyüdü ki önünü göremiyorsun, seni sik kafalı!" Luke karşısındaki adamı dört senedir tanıyordu ve onu ilk defa bu kadar sinirli görüyordu. JJ her zaman çok sakin, eğlenceli, hayatı takmayan bir adamdı; ama şimdi Luke'a ateş püskürüyordu.

"Onu neden becerdiğini anlamayacak kadar salak mıyım? Allison boşandı, şimdi sen de Luz'la onu kıskandırmaya mı çalışıyorsun? Amacın ne, Luke, kime neyi ispatlama peşindesin? Hafta sonu ailenin yanına gidene kadar bulabildiğin tek kız Luz olduğu için mi onunla yattın?" Luke ne diyeceğini bilemez bir halde JJ'in yeşil gözlerinde kocaman olmuş siyah göz bebeklerine bakıyordu. Ellerini saçlarının arasından geçirirken gerginliği her halinden belliydi.

"Amacım bu değil. Allison'u umursamıyorum. Eğer umursuyor olsaydım Los Angeles konserinde beni öptüğünde onu göndermezdim." JJ'in çenesi belirgin bir şekilde kasıldı.

"Luz o gece ağladı ve bende kaldı; çünkü lanet olasıca Allison'la seni öpüşürken gördü, öyle değil mi? Tam bir pisliksin, Luke!" Luke ayağa kalkarak masanın üzerinden JJ'ye doğru eğildi.

"Düşündüğünün Luz olduğuna emin misin? Düşündüğün Luz mu? Yoksa onun içine girmek için deli olan, hasta yanın mı? Sen şu an onu düşünmüyorsun, JJ, kendini düşünüyorsun. Ne olduğunu bilmediğim bir nedenden kızıl saçlı tüm kadınları becerip başından atıyorsun. Luz'a aynısı olduğunda sence grubu hangisi daha çok etkiler? Ben en azından onu başımdan atmıyorum. Yalan söyleyecek değilim, ona karşı bir şeyler hissediyorum." JJ onun bileğini kavradı ve o da yerinden doğruldu. İki adam birbirlerine sağlam birer yumruk atmak ister gibi görünüyorlardı. İkisi de tam anlamıyla kabarmış bu dövüşe hazırlardı.

"Bir şey hissediyormuş... İki yıldır hiçbir kadına bakmayan sen Luz'a karşı bir şeyler mi hissediyorsun? Sen kadınlardan nefret ediyorsun, terk edildiğinden beri kadınları lanetliyorsun. Tesadüfe bak ki Allison'ın kocasıyla arası bozulur bozulmaz ortaya bir şeyler hissettiğin bir kız çıkıyor." Gözlerini kısarak Luke'a bakan JJ dişlerinin arasından fısıldadı.

"Söyle, Luke, amacın intikam mı? Yoksa sadece insanlara bir şeyleri mi ispatlamaya çalışıyorsun?" Luke yumruğunu havaya kaldırdı ama dondu. JJ'ye vuramazdı. Böyle düşündüğü için onu da suçlayamazdı. Bu olanlar çok aniydi ve JJ, Luz'a diğer kızlara davrandığından farklı davranıyordu. Amacı sadece onunla yatmak olsa bundan çabuk vazgeçerdi ama hâlâ Luz'u koruyordu. Luke başından beri JJ'in duyguları olduğunu hissediyordu. Şimdi Luz'u korumaya çalıştığı için ona vuracak değildi. Yumruğu havadayken arkasından biri seslendi.

"Luke!" Luz'un sesini duymak adamın bakışlarını da sese yöneltti. Luz üzerinde son derece rahat yazlık kıyafetler ve dağılmış

saçlarıyla dikiliyordu. Gözlerinde bir korku vardı. Yanlarına doğru hızlıca yürüdü, küçük adımları sanki taşıdıkları şey çok ağırmış gibi gayet güçlüydü.

"Siz ikiniz! Ne yapıyorsunuz?" Luke yumruğunu indirdi.

"Konuşuyorduk." Luz bu cevap karşısında dudağının içini ısırdı. Bu sinirli hali Luke'u kışkırtıyordu. Daha önce bir kadının sinirini seksi bulduğunu hatırlamıyordu ve dövmeleri... Şu an bacaklarından Luke'a göz kırpan o dövmeleri tekrar tekrar yalamak, öpmek istiyordu.

"Siz mi konuşuyorsunuz, yoksa yumruklarınız mı? Derdiniz ne sizin?" Luz çektiği sandalyeye yerleşirken JJ ve Luke'a da boş sandalyeleri işaret etti. Kızın neredeyse iki katı irilikte olan iki adam Luz'un söylediğini emir kabul edip uslu birer çocuk gibi sandalyelerine yerleştiler. Luz, JJ'ye baktı.

"Düşündüm de bunu grupla hep birlikte konuşmalıyız. Bu sadece Luke'un sorunu değil, benim de hatam var." Hata... Luke bu kelimeyle birlikte buz kesti. Luz'un gerçekten böyle hissedip hissetmediğini anlamak için gözlerime baktı fakat gözleri tam bir boşluktu. Hiçbir sır vermiyordu.

"Bunu grupla konuşmayacağız, aramızda kalacak." Luke şaşırmıştı. Nasıl yani? JJ onları ispiyonlama fırsatını kaçıracak mıydı? Hem de Luz'u bu kadar isterken...

"Ama..." JJ, Luz'un başlamayan sözünü kesti.

"Aması falan yok. Turne sırasında bir tartışma çıkarmayacağız. Bu ciddi bir konu, turneden sonra hep birlikte konuşacağız. Siz de turne esnasında bunu gizli tutacaksınız. Kimse bilmeyecek. Bu süre boyunca uslu duracaksınız. Grubu tehlikeye atacak en ufak bir hareket sizi affetmem." JJ yerinden kalkarken sandalyesi gürültülü bir şekilde mermer zemine sürtünmüştü. Luke ve Luz arkasından bakakalmışlardı.

"Başımız dertte..." Luke umurunda değilmiş gibi omuz silkti

"Akışına bırak, Luz. Ne olacağı varsa olsun, ben zaten seninle yaşadıklarımı yaşayarak her şeyi riske attım. Bazen hayatın tadına varabilmemiz için delilikler yapmamız gerekiyor." Yerinden kalkarken Luz'a da kalkmasını işaret etti.

"Hadi provaya gitmeden önce kahvaltı yapalım, çocuklar uyanmıştır." Luz mecburen onu takip ederek kral dairesine çıktı. Çocuklar az yeni uyanmış, yemek odasında hazırlanmış kahvaltı masasının etrafında toplanmışlardı. Luke son derece olağan davranırken Luz oldukça gergindi. JJ'le göz göze gelmemek için büyük bir çaba harcıyordu, sanki en ufak bir göz kontağında herkes her şeyi öğrenecekmiş ve bir topun bayırdan aşağıya yuvarlanması gibi çıktığı yerden aşağıya inecekmiş gibi hissediyordu. Kahvaltı boyunca her şey normal seyrindeydi. Herkes coşkulu bir şekilde kahvaltı yaparken Orlando şimdiden terör estirmeye başlamıştı. Sahne öncesi gerginliğini en üst seviye yaşayan oydu ama Luz sorumluluğunu anlayabiliyordu. Grupla tamamen Orlando ilgileniyordu. Kahvaltının ardından Teksas'ın merkezinde bulunan konser alanına gitmek üzere otobüse bindiler. Bu sefer onlara Corbin ve birkaç da koruma eşlik ediyordu. Tur otobüsünün üzerinde Araf grubunun mavi alevler içindeki amblemi vardı. Otobüsün içi de dışı gibi oldukça havalıydı. Luz bir karavana benzeyen otobüsün arka tarafındaki siyah koltuklarla çevrili kısmını tercih ederek oraya oturmuştu. JJ'in yanına geldiğini fark edince gerildi ama bir şey söylemedi ya da yerinden kalkmadı.

"Beni gördüğünde hortlak görmüş gibi davranmaya devam edersen gruptakiler bir şeyler olduğunu anlayacaklar." Luz onu anladığını belirterek başını salladı.

"Şu tavrından vazgeç, Luz. Bir şey değişmedi... Tamam, yanlış bir tercih yaptın. Beni seçsen kesinlikle çok daha zevk alırdın." JJ ağzıyla dilini dışarı çıkarıp dudaklarını yaladığında Luz gülerek kolunu sağlam bir şekilde vurdu.

"Çok sertsin kızım! Hep böyle sert misin? Yani yatakta..." JJ lafını bitiremeden Luz kahkahaları eşliğinde JJ'ye bir daha vurmuştu.

"İşte böyle... Gülmeni seviyorum." Luz gülümsedi.

"Luz güçlü ol. Luke King'i becer ve bundan zevk al ama fazlasını bekleme, sakın seni o geceki gibi üzmesine izin verme. Bunu kendine de gruba da yapma." Başını sallayarak JJ'yi onayladı. Bir arkadaş tavsiyesine çok ihtiyacı olduğu şu zamanlarda JJ'in yanında olduğunu bilmek ona güç veriyordu. Kollarını JJ'in boynuna dolayarak kulağına fısıldadı.

"Yanımda olduğun için ve arkadaşlığın için teşekkür ederim. Söz veriyorum, dikkat edeceğim, bunu kendimden çok grup için yapacağım." Luz'un sarılmasına karşılık veren adamın arkadaşlığı Luz için çok kıymetliydi. Luz bunu bir kere daha anladı.

"Bu arada hafta sonu beden işçinin ailesiyle tanışacaksın." Luz buz kesti ve aynı anda ter dökmeye başladı.

"Ne!" Sesi tahmininden yüksek çıkmıştı ve grup üyeleri Luz'a şöyle bir bakmış, sonra işlerine odaklanmışlardı. Luke hariç... Luke'un bakışları hâlâ Luz ve JJ'in üzerindeydi.

"Bunu sana söylemedi mi? Hafta sonu Lousiana'ya gidiyoruz. konserden önce de Luke'un ailesinin evinde yemek yiyeceğiz. Bu bir gelenektir. Her turnede oraya gideriz." Luz bunu kesinlikle bilmiyordu, birden aklına Luke'un ailesiyle tanışmaktan daha kötü hissetmesine neden olan bir şey geldi. Luke ve Allison'ın aileleri komşuydu... Luz bu hafta sonunu atlatıp atlatamayacağından pek emin değildi. Aile ortamlarından hoşlanmazdı ve böyle şeylere alışkın değildi. Luke yanlarına gelerek Luz'un karşısına oturdu, bacak bacak üstüne atarken kolunu koltuğun sırt kısmına koymuştu.

"Neden bahsediyorsunuz?" JJ, Luz'a fırsat vermeden atladı

"Geleneksel aile yemeğinden..." Luke çatılan kaşlarının altında gizlenen kızgın gözleriyle JJ'ye baktı. Dudağının kenarını da dişlemeye başlamıştı.

"Luz bunun için endişelenmene gerek yok. JJ bu duruma sen de fazla karışma istersen." JJ omuz silkerken yanlarından kalktı. Luke'la Luz'u baş başa bıraktı.

"Tüm ailen orada mı olacak?" Luke başını salladı.

"Annem, babam, ablam, enişte m ve yeğenim. Merak etme, grup üyelerini severler ve seni de seveceklerdir. Bunda dert edecek bir şey yok, Luz." Otobüs konser yerine gelmişti, konuşmaları mecburen bölünmüştü. Buradaki sahne en az Los Angeles sahnesi kadar gösterişliydi. İşçilerin hepsi çalışmaya başlamıştı, tabi en büyük gösterişçilarındı. Sahne tamamen ışıklar içinde olacaktı. Bunun için gerçekten yoğun bir çalışma ve planlama gerekiyordu. Ses sitemleri kurulmuş, müzik aletleri de prova için ayarlanmıştı. Çocuklar sahneye yürürken Luz kendine sahnenin ön tarafından bir yer bakmaya başlamıştı. Luke ona döndü.

"Hadi, Luz..." Luz ne yapacağını bilemeyerek Luke'a baktı.

"Ne hadi, oturup sizi dinleyeceğim." Luke gülümsedi.

"Hayır, bu konser için bana vokal yapacaksın." Luz bir an nefes alamadığını hissetti.

"Ama... Ama prova bile yapmadım, hazırlıksızım ve..." Ne diyeceğini bilemiyordu. Aslında en büyük isteği buydu fakat bunun olmayacağına kendini öylesine inandırmıştı ki bir anda gerçekleşmesi büyük bir şoka dönüşmüştü. Orlando, Luke'un tam arkasında dikiliyordu ve sarı kaşlarını belirgince çattı.

"Hadi, turuncu, şimdi prova zamanı... Hazırlıksız olman da umurumda değil, tek ilgilendiğim sesin, eğer ses tellerin kopmadıysa iş görürsün." Orlando'nun asabiyeti üzerine ayaklarını sürüyerek peşlerinden sahneye ilerledi. Luke onu beklemek için bir adım geride duruyordu.

"Bunu neden yapıyorsun? Beni sahneye çıkarmak zorunda değilsin." Luke başını salladı.

"Evet, değilim ama *bir değişiklik iyi olabilir* diye düşünüyorum. Hem sadece şarkı sözü yazarak arkada durmanı istemem benimkilikti." Luz kulaklarına inanamıyordu. Luke'un bir anda böyle değişmesine yaşadıkları harika, müthiş, olağanüstü seksin neden olabileceğini sorgulamadan edemiyordu. Sahne hazırlandığında önceden iki mikrofon yerleştirildiğini fark etti, yani vokal olacağı bel-

liydi. Luke'un iki adım arka çaprazında duracaktı, yeri bile hazırdı. Işık ve sis makineleri çalıştırıldığında pek görülmeyecekti ki bu ilk konseri için iyi bir şeydi. Heyecanını biraz olsun gizleyebilirdi. Şarkıların hepsini ezbere bildiğinden pek sorun yaşamayacaktı. Nasıl olsa hepsi kendi şarkı sözleriydi, diğer yandan eski şarkılar okunursa grubun tüm şarkılarını kendi şarkıları kadar iyi biliyordu. Bu da sorun olmayacaktı. Provalar harika geçmişti. Luz'la Luke'un sesleri birbirini tamamlıyordu ve şarkılar daha etkili bir hal alıyordu. Grup üyeleri, sesçiler, ışıkçılar bile bu ses ortaklığı karşısında mest olmuştu. Aralarında akan duygu şarkı sözleri ve müzikle birbirine karışırken onların arasındaki tutku dalga dalga yayılıyordu. Luz provada bile böylesine titrerken bu alan dolduğunda kalp krizi geçirebilirdi. Ki bu pek de iyi bir şey olmazdı. Provanın ardından ter içinde kalmış bir şekilde sahneden inerlerken çocuklar onu coşkuyla tebrik etti. Rich önünde diz çökerken,

"Seks Tanrısı olarak önünde diz çöküyorum" dedi. Luz buna kahkaha atmıştı. Luke ise son derece memnundu. Yüzünde sinirli ifadesi ya da rakibimi parçalarım ifadesi yoktu, sadece gülümsüyordu. Çocuklar soyunma odalarına girerken Luke, Luz'u bileğinden kavrayarak kendi odasına çekti. Luz'un sırtı bir anda kapıyla bütünleşmişti. Luke onu terli bedeniyle hapsetmişti. Çok erkeksi kokuyordu, dudakları birleşirken Luke'un nefesi Luz'u deliye çeviriyordu.

"Harikaydın." Luke'tan bunu duymak yanaklarını kızartmıştı.

"Çok heyecanlıydım ve ilk notada sesim biri beni gırtlaklıyormuş gibi çıktı." Karşısındaki seksi adam gülümserken elleri olmaması gereken yerlerde dolanarak Luz'u çılgına çeviriyordu.

"Hayır, hiç de değil, bu akşam harika olacak. Bu akşam Luz grubun parlamasına katkıda bulunan kutup yıldızı olacaksın." Luz elini Luke'un pantolonundaki kabarıklığa götürerek sertliğini avuç içinde hissetti.

"Parlamaya başka şekilde başlayabilirim." Luke hırladı.

"Seni parlatabilirim..." Luke, Luz'un kıyafetlerinden kurtulmasına yardım ederken kendininkilerini de hızlıca çıkardı. Cebinde hazır taşıdığı prezervatif Luz'u gülümsetmişti. Luke hızlıca Luz'un içine girerken ikisi de birbirlerine delicesine acıkmışlardı.

Konserden önce Luz'un hazırlanmasına Finn yardım etmişti. Finn'i görmek, ister istemez onu rahatlatmıştı. Geçen konser için oldukça iyi bir iş çıkarmıştı ve Finn bu konuda bir uzmandı.

"Senin yüzünde bir ışıltı var, güzelim." Finn'in teşhisi üzerine Luz aynada kendine baktı, aynı görünüyordu.

"Ah bebeğim, sen seks yapmışsın... Hem de çok yakın bir zamanda..." Luke'un onu kapıya dayayıp becermesinden sonra bir de duş sonrası oral seks ödülü almıştı ama bunun bu kadar belli olacağını tahmin edememişti.

"Bunu nereden anladın?" Şaşkınlıkla Finn'e bakarken Finn coşkulu bir kahkaha attı, bunu yaparken maşayı Luz'un yüzünden uzaklaştırmayı ihmal etmemişti.

"Seks yapan birini on metre öteden anlarım, tatlım. Senden yükselen seks kokusunu alıyorum." Luz kendini kokladı, parfümü kokuyordu, seks kokusu falan yoktu. Finn, Luz'a doğru eğildi.

"Söyle bakalım, kimi becerdin?" Luz yerinden kalktı ve saçlarını son kez eliyle düzeltti. Finn bunu yapmaması için eline güçlü sayılabilecek bir şekilde vurdu.

"Kimseyi becermedim, Finn..." Finn inanmayarak başını salladı.

"Bana yalan söyleme. Tamam, istemiyorsan söylemek zorunda değilsin. Gençsin, güzelsin, seksisin... İstediğin erkeği becerip kenara atmak en doğal hakkın. Çok şanslı bir kaltaksın!" Luz, Finn'in isyanı karşısında kahkaha atmakla yetindi.

"Yeter, Finn! Makyajım akacak!" Finn susmuştu çünkü şaheserini bozmak istemiyordu. Luz aynada kendini inceledi. Siyah deri şortu kalçalarına yapışıyordu, açık siyah yırtıklarla dolu çorabından belli belirsiz dövmeleri gözüküyordu. Üzerinde göbeğini sergileyen beyaz tişörtü vardı ve siyah kısa deri ceketi kombinini tamam-

lıyordu. Luz ayakkabılarını giymek için oturdu, zincirlerle süslü der botlarını ayağına giydi, altlarındaki yüksek taban sayesinde boyu oldukça uzun görünüyordu. Dalgalı saçlarını eliyle biraz daha kabarttı, tek kulağından sarkan mikrofon şeklindeki küpesini düzeltti.

"Hazırım!" Sahne için biraz geç kalmışlardı ve insanların coşkulu çığlıkları kulisi inletiyordu. Luz çok heyecanlıydı, daha fazla heyecanlanmaması için Orlando dışarıya bakmasına bile izin vermemişti. Sahne arkasından geçip merdivenleri çıktıklarında rengârenk ışıkların çevrelediği sahneden binlerce, hatta yüzbinlerce insan görünüyordu. Hepsi çok coşkuluydu ve Luz her an kusabilirdi. Titreyen bedenini merdivenlerden çıkmaya ikna etmek zor olmuştu. Sendelediği sırada Luke onu yakaladı.

"Sakin ol... Sadece sen varmışsın gibi düşün. Bu sana özel bir prova." Luke'un kulağına fısıldadıkları karşısında kafasını salladı. Sahneye çıktıkları anda coşkulu kalabalıktan daha yüksek sesli çığlıklar geliyordu. Bütün grup üyelerinin adı çığlıklara karışırken Luz ne yapması gerektiğinden emin değildi. Sahnede durması gereken yeri gösteren çarpı işaretini buldu, yavaşça oraya yürüdü. Renkli ışık huzmelerinin içinde kendini bir nebze daha güvende hissettiği sırada Luke mikrofonu eline alarak hayranlarıyla konuşmaya başladı. Luke klasik konser öncesi konuşmasını yapıyordu. İyi akşamlar... Nasılsınız... Çok bomba olacak... Bla bla... Klasik şeylerin ardından elini Luz'a doğru uzattı.

"Bu akşam yeni grup üyemiz Luz Ortiz de bize eşlik edecek. Bildiğiniz gibi şarkı sözlerinden sonra sesinden de yararlanmak istedik. Hadi, Teksas, onu selamlayın!" Bağırması üzerine Teksas coşkulu çığlıklar atarken çoğunluktan itiraz sesleri yükseliyordu; birkaç gruptan sahneden inmesine dair sözler duydu. Luz ne yapacağını bilemez bir halde konuşması gerektiğini hissetti. Mikrofona doğru eğildi ve sadece kendi oldu.

"İyi akşamlar, Teksas. Ben çok heyecanlıyım ve boktan bir hata yaparsam bunu görmezden gelmenizi ve kafama bir şeyler atmama-

nızı istiyorum." Kalabalıktan bir anda kahkaha sesleri yükselmeye başlamıştı. Luz rahatladığını hissetti ve grup üyelerini işaret etti.

"Biliyorum, bu çocuklar çok seksi ve buraya gelen kızlar onları delicesine becermekle ilgili fanteziler kuruyor. Kabul ediyorum, bir zamanlar ben de onlardan biriydim fakat artık bunları fazla düşünmüyorum... Yani arada düşünüyorum ama şu an değil, şu an sadece şarkı söylemek istiyorum." Kahkahalara yenileri eklenirken önlerden bir adam,

"Sen de çok seksisin!" diye bağırmıştı. Luz gülümserken.

"Hadi o zaman ben heyecandan bayılmadan lanet birkaç şarkı söyleyelim." Luz kendi gibi olmanın faydasını ilk defa gördü. Önündeki kalabalık bir anda onun ismini bağırmaya başladı. LUZ ORTİZ!.. Amacına ulaşmıştı.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

FARKINA VARMA

Luz konserin sonuna kadar dünyayla iletişimini koparmıştı. Sahnada girmesi gereken yerde Luke'a eşlik ediyor, onun dışında kendini tamamen müziğin rahatlatıcı ve sakinleştirici ritmine bırakıyordu. Müzik onu dalgaya eşlik ederek yüzen bir balık gibi taşıyordu. Kalabalığa bakmasa da insanların hâlâ sahneye bir şey fırlatmıyor olması Luz'u sevmiş olduklarını gösteriyordu. Kulaklarını tamamen müzik ve kulaklığından gelen sesler dışında her şeye kapatmıştı. Son şarkının son nakaratını söylerken Luke bir anda söylemeyi bırakmıştı

Luz şarkıyı kendi başına tamamlamıştı, bunu ise söyledikten saniyeler sonra fark etmişti. Kalabalık coşkulu bir şekilde alkışlarken Luz ağlamamak için büyük bir mücadele içindeydi. Kalbinin atışını kulaklarında, beyninde, benliğinde hissediyordu. Daha önce böylesine yoğun bir heyecan, mutluluk ve gururu bir arada yaşadığını hatırlamıyordu. Luke mikrofona doğru eğildi.

"Teşekkürler, Teksas, her zaman ki gibi harikasınız!" Kalabalık coşkulu bir şekilde karşılık verdi. Luke bir süre kalabalığı memnun edecek şeyler söylerken Luz bayılmamak için mücadele veriyordu. Nihayet sahneden indiklerinde çocuklar Luz'a sarıldı. Resmen bir rock yıldızları kucaklaşmasının arasında kalmıştı. Terli bedenleriyle birbirlerine coşkulu bir şekilde sarılırlarken Luz onların arasında olduğu için mutluydu. Corbin de bu coşkuya katılarak sarılma seremonisine eşlik etmişti. Nihayet kucaklaşma çemberi bozulduğunda Luz gözünden kaçan bir iki damla mutluluk yaşını sildi. Orlando, Luz'u kocaman bedenine tekrar hapsederek kafasının tepesini öptü.

"Sen var ya, Turuncu, harikasın!" Luz da sarılmasına karşılık verdi, ne diyeceğini bilemiyordu.

"Asıl harika olan sizlersiniz." Birden ağlamaya başlamıştı ve bunlar kesinlikle mutluluk tanecikleriydi.

"Bu... Bu benim en büyük hayalimdi. Sizi seviyorum!" Bir kucaklaşma daha gerçekleşti ve nihayet birbirlerinden ayrıldıklarında herkes soyunma odasına girdi. Bu gece yola çıkıyorlardı. Yarın akşam Memphis'de verecekleri konserin ardından New Orleans'a geceklerdi. Luz New Orleans'ı düşündükçe geriliyordu; o konserden önce Lousiana'ya Luke'un ailesinin evine gideceklerdi. Daha önce Damien'ın ailesiyle tanışmıştı ve bu pek hoş geçmemişti. Luz daha önce bir aile ortamı görmediği için böyle ortamların içine giremiyordu. Tabi Luke sevgilisi de değildi, sadece birbirlerini beceriyorlardı ve bu kesinlikle gizli kalması gereken bir durumdu. Luz kıyafetlerini çıkarıp üzerine sahne arkasında giydiği bornozu giydi. Tam o sırada Finn ter içinde kalmış bir şekilde içeri girdi.

"Kızım! Sen harika bir kaltaksın!" Bu coşku konseri takip eni-
ğini gösteriyordu.

"Teşekkür ederim. Nasıldım? Lanet olsun, sesim titredi mi?" Finn kafasını iki yana sallarken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Hayır, kesinlikle sen o sahneye çıkıp şarkı söylemek için doğmuşsun. Herkes sana bayıldı!" Luz buna çok sevindi ve yerinde zıplamaya başladı. Kollarını Finn'in boynuna dolayıp aynı anda onunla birlikte zıplarken saçma bir şarkı söylüyordu.

"Finn ben gerçekten de çok şanslı bir kaltağım!" Finn kahkaha atarken Luz'u onayladı. Tam o anda açılan kapıyı ikisi de fark etmemişti. Luz kapıya baktığında sırtını kapıya yaslamış şekilde dikilen ve yüzünde komik bir ifade ile tepinen iki salağa bakan Luke'u fark etti. Luz bir anda durunca Finn de durup kapıya baktı. Neyse ki Finn bu salaklığı biraz olsun silecek bir şey yaparak heyecanla ellerini çırptı.

"Aman Tanrım! Luke King!" Ona doğru yaklaştı. Luke gerilemek istedi fakat bunu yapamadı. Dayandığı kapı ona engel oldu.

"İnanmıyorum! Lanet olsun, sen gerçekten seksisin!" Luz kahkahalarına engel olamazken Finn ona doğru döndü.

"Neden gülüyorsun? Gerçekten seksi... Ben sadece sahnede öyle göründüğünü düşünmüştüm." Finn, Luke'un yüzünün ayrıntılarını incelerken Luke araya girdi.

"Teşekkür ederim. İsmin neydi?" Finn coşkuyla elini uzattı.

"Ben, Finn... Luz'un asistanıyım Bay Walker tarafından işe alındım." Bunu göğsünü kabartarak söylemişti. Finn kırmızı pantolonu ve siyah gömleğinin içinde oldukça dikkat çeken bir erkekti. Eşcinsel olduğunu her şekilde vurgulamaktan kaçınmıyordu.

"Memnun oldum, Finn. Biraz Luz'la konuşmam mümkün mü?" Finn yine coşkuyla onayladı ve heyecanla odadan çıkarak kapıyı kapattı. Luke doğruca Luz'a bakıyordu, bakışlarındaki şehvetle Luz'u eritirken ona doğru yürüdü. Luz güzel yüzüne, terle

mış ve dağılmış saçlarına bakıyordu. Tanrım! Bu kadar seksi olması bir insana hiç adil değildi. Luke tam önünde durarak karşısındaki kıza bakıyordu. Üzerindeki siyah bornozdan gözüken dekoltesinde biraz fazla oyalanmıştı. Karmakarışık olmuş dalgalı saçları inanılmaz sevimliydi. Bir anda Luz'u kollarının arasına alarak dudaklarını kendine bastırası geldi. Kapının kilitli olmaması ya da içeriye her an birinin girebilecek olması umurunda değildi. Kısa bir an için Luz da bunu umursamadı, onu kolları arasında eriten rock yıldızı dudaklarına uyum sağladı. Luke'un eli yaramaz bir şekilde bornozunun altına kaydığında Luz onu durdurdu.

"Luke! İçeri biri girebilir." Luke bir hırlama sesi çıkarırken bir adım geriledi.

"Harikaydın, Luz. Gerçekten çok güzel bir sesin var." Luz dik dik bunları söyleyen adama baktı. Luke utançla başını önüne eğdi.

"Daha önce söylediklerim için özür dilerim. Sadece ben bir boşluktaydım, tamamen o boşlukta dibe batmıştım. Bunun senin müthiş yeteneklerinle bir ilgisi yok." Ondan bunları duyduğuna inanamıyordu, gözlerini kaçırarak bakışlarını indirdi.

"Keşke sana başka bir zamanda ve yerde rastlamış olsaydım ve böyle başlamasaydık." Luz şok üstüne şok yaşarken gülümsedi.

"Başka şekilde, başka yerde karşılaşsaydık ve sen tamamen yıkılmış durumda olmasaydın ben görünmez olurdum, Luke. Beni fark etmezdin. Daha önce de söyledim, ben çok sıradanım." Luke, Luz'u kendine çekti.

"Sen çok özelsin, bunu kaç defa daha söylemem gerekiyor?" Luz başını sallamakla yetindi. Öyle olmadığının farkındaydı ama başka bir şey söylemedi.

"Duş almam gerekli." Luke başını sallarken çapkınca gülümsedi.

"Eşlik edebilirim..." Luz duşun bulunduğu bölüme yürüdü, dalgınca kalçalarını sallarken Luke aç gözlerle ona bakıyordu.

"Sanırım buna *hayır* demek zorundayım, yola çıkmadan önce acele etmeliyiz." Kapıyı kapatarak duşa girdi. Bir saat sonra ayağın içinde bekliyorlardı. Luz en arkadaki tekli koltukta oturuyordu. Luke ise tam yan tarafındaydı. Bakışları birbirine çarptıkça aralarında oluşan kıvılcımlar bedenlerine akımlar gönderiyordu. En son içeri giren Rich'in dudakları canlı bir kırmızıya bulanmıştı. Luz onlara bakarken JJ'in kahkahası duyuldu.

"Lanet olsun, dostum, yine kimi yedin?" Luz gülmemek için dudaklarını birbirine bastırırken Orlando'dan da bir kahkaha yükselmişti.

"Kulisteki hatunlardan sonra hâlâ enerjinin kalmasına inanamıyorum." Rich'in bu kadar seks düşkünü olması Luz'u hayretler içinde bırakıyordu. Çapkınlık yapmadığı ya da birini becermediği bir an yok gibiydi. Ayrıca Orlando'nun da kulisteki hatunlardan haberdar olmasına şaşırmıştı, herkesin odası ayrı değil miydi? Bu konuya açıklık getiren JJ oldu.

"Sizi piç kuruları, grup mu yaptınız? Benim neden haberim olmadı?" Rich en öne kurulurken bedenini gerdi.

"Aralarında kızıl yoktu, dostum." JJ arkasına yaslanırken Orlando yaptıklarını hevesle anlatmaya başlamıştı. Luz kulaklıkların kulağına takarak arkasına yaslandı. Bu dinlemek istediği konuşmalar arasına girmiyordu. Kendi yaptığı salaklıkların sürekli aklına gelmesine neden oluyordu. O kızlar gibi kendini kullandırmıştı, belki de aynen şu an çocukların yaptığı gibi Luz için de bu konuşmaları yapmışlardı. Luz, Damien'dan ve kimsesizlikten bir daha nefret etti. Bu pislikleri ona yaptıran, sevgiye duyduğu ihtiyaçtı. Evet insanlar onu yargılayabilirdi. Dört adamla birlikte aynı evde yaşamış, hepsiyle de yatmıştı ama insanlar Luz'un neler yaşadığını bilmiyordu. Annesinin ayık olduğu bir gün olmazdı ve bir kere dahi başını okşadığını hatırlamıyordu. Babasını zaten hiç tanımamıştı, akrabası ya da arkadaşı olmamıştı. Ona sunulan her şeyi sevgi sanmıştı. Belki onlarla grup seks yapan kızlar da sadece bir parça sevgi istiyorlardı...

Luke, Luz'un dalgınlığını fark ederek tüm dikkatini ona yoğunlaştırdı. Sanırım çocukların anlattığı grup seks hikâyesinden rahatsız olmuştu. Luke buna sevindi, en azından Allison gibi her şeyi demek için tutuşan bir sürtük değildi. Luke sürekli Allison'la Luz'u kıyaslıyordu ve her seferinde ne kadar büyük bir salaklık yaptığını anlıyordu. Birbirlerinden bu derece farklı olmalarına rağmen Luke ikisinden de değişik şekillerde etkilenmişti. Tabi henüz Luz'u tanımıyordu ve hakkında pek bir şey bilmiyordu. Ama tanıdığı kadarıyla çok özeldi. Allison erkeklerin onunla flört etmesinden haz duyardı. Luz ise neredeyse bundan rahatsız oluyordu. Allison her zaman kendini düşünürdü ve delicesine mükemmellik tutkunuydu. Her daim mükemmel olduğunu savunurdu. Luz ise insanların düşüncelerini kendininkilerin önüne koyuyordu ve mükemmel olduğu halde bunun farkında bile değildi. Aynı zamanda Luz sadece insanların karşısında sevimli gözükmek için onlara yalanlar söylemiyordu. Her daim fazla açık sözlü ve cesurdu; Luke'u da etkileyen tam olarak buydu. Bir anda kedi gibi uysalken damarına basıldığında pençelerini avına geçirmeye hazır bir kaplan olabiliyordu. Luke'un gözleri durmadan Luz'un bacaklarındaki dövmelere ve beyaz tenine takılıyordu. İki senedir sekse ara vermiş olması içindeki hayvanî güdüleri her anda ortaya çıkarmıştı. Luz'u deli gibi her an her dakika arzuluyordu. İçine girmek arzusunu bastıramıyordu. Uçak havalanırken Luz'un gerildiğini fark etti, gözlerini iyice birbirine bastırırken sıkıca koltuğa tutunmuştu. Teksas'a gelirlerken de Luz'un gerildiğini hissetmişti ama o zaman bu durumu kendisine yormuştu. Oysa şimdi Luz'un neden gerildiğini anlıyordu. Hiçbir şeyden korkmayan bu hırçın kız uçaktan korkuyordu. Luke kendi kendine gülümserken içten içe onu sarıp sarmalayarak güven verme isteğiyle doluyordu. Aralarında böylesine bir çekim varken ondan uzak durmak fazlasıyla zordu. Bir buçuk saat sonra uçakları Memphis'e iniş yapmıştı. Saat gece üç olmasına rağmen şehir inanılmaz canlı görünüyordu. Renkli ışıklarla aydınlatılan bu bol gizemli çöl şehrine hayran olmamak elde değildi. Her daim hayat doluydu. Uçaktan inerek onları bekleyen minibüse bindiler. Luke kasten Luz'un yanına oturdu, ona

temas sağlayacak şekilde bedenini konumlandırdı. Luz bunu fark etmiş ve gerilmişti fakat çocuklar uykusuz ve yorgun olduğundan onları fark edecek durumda değillerdi. Luke'un parmakları sinsi bir şekilde Luz'un çıplak kollarında geziniyordu. Luke, Luz'un bedenindeki elektriği hissediyordu. Yavaşça kızın kulağına doğru eğildi.

"Kapını aralık bırak, Luz. Gece güzel geçecek..." Luz'un gülümsemesini ve hızlı nefes alışını karanlık minibüsün içinde bile gördü. Otele vardıklarında yine bir kral dairesine sürüklendiler. Luz odasına giderken Luke da kendi odasına girip dişlerini fırçalamış, prezervatifleri hazırlamıştı. Tam koridoru kontrol etmek için dışarı çıkacağı sırada telefonu çaldı. Luz'un aradığını düşünerek bakmadan açtı.

"Hemen geliyorum..." Karşıdaki kişi her kimse bir şey söylememişti. Luke telefonu kulağından uzaklaştırıp kim olduğuna baktı. Lanet olsun! Arayan Allison'du.

"Şey... Uzakta olduğunu sanıyordum. Yoksa erken mi geldin?" Allison'ın tedirgin sesi üzerine Luke derin bir nefes alarak ellerini saçlarının içinden geçirdi.

"Hayır, henüz gelmedim hafta sonundan önce orada olamayacağım." Allison'ın sessizliği Luke'u iyice gerdi. Daha önce aramasını beklediği kadınla konuşmak şimdi ona suçluluktan başka bir şey hissettirmiyordu.

"Kimin aradığını sandın, Luke. Biriyle mi birliktesin?" Ağlamaklı sesi onun ne kadar zor durumda olduğunu gösteriyordu. Bir anda Luke'u terk etme kararı almış ve aniden başka bir adamla evlenmişti. Adamdan boşanır boşanmaz, sanki yıllardır Luke'a âşıkmış, onu unutamamış gibi yapmasını anlayamıyordu. Derdi neydi bu kadının? Hayatının içine sıçmıştı, şimdi tam ayağa kalkarken tekrar çelme takıp yere yıkmaya mı çalışıyordu?

"Allison saat gecenin ikisi, beni bu saatte neden aradın?" Luke konuyu değiştirmeye çalıştı.

"Sesini özlüyorum... Seni ne kadar özlediğimi bilemezsin... Seninleyken. Biz seninleyken her şey çok güzeldi, Luke. Sevgi dolu

kucaklamanı, tutkulu öpüşlerini, bedenim bir tanrıçanınmışçasına ona tapmanı özledim." Luke yıllar önce onu ne kadar sevdiğini hatırladı ama her hatırlayış kötü görüntülerle bölünüyordu. Konser sonrası Allison'u göremediğini hatırladı, onu bulmak ve bedenine tapmak için eve gittiğini hatırladı. Evin kimsesizlik çökmüş halini hatırladı. boş dolaplar gözünün önünde belirdi ve yatağın üzerinde bulduğu notu hatırlayarak bir kez daha yıkıldı.

"Bunlar çok geçmişte kaldı, Allison. Sen tercihlerini yaptın ve tercihlerin sana başarı getirdi. Ben düzgün tercihler yapamadım, hayatımı az daha mahvetmek üzereyken kendime geldim. Şimdi tekrar beni karmakarışık etmen için sana izin vermeyeceğim." Allison'ın boğazından kurtulan hıçkırıkla Luke telefonu kapatamadı.

"Özür dilerim, Luke... Senden özür dilerim... İstediğim şey başarılı olmak sanmıştım, tanınmak, sevilmek, hayran olunmak ama değilmiş. Benim sadece senin aşkına ihtiyacım var." Luke kapısını araladı, Luz'un yanına gitmeye her zamankinden daha çok ihtiyaç duydu.

"Üzgünüm, Allison, ben hayatıma devam edeceğim. Böyle çok daha iyiyim, umarım en kısa zamanda toparlanırsın. İyi geceler." Genç adam telefonu kapatıp cebine koyarak koridorda sessizlik içinde ilerledi. En sondaki odanın kapısı hafif aralıktı, çok loş bir ışık kapının altından usulca sızıyordu. Luz odaya girer girmez kıyafetlerini çıkarmış, bedenini yıkamış ve onun için hazırlanmıştı. Odanın içinde, camın önünde tamamen çıplak bedeniyle onu bekliyordu. Luke King... Hayallerinin, rüyalarının, imkânsız düşlerinin adamı Luz'un bedenini tutuşturmak, eritmek, bitirmek için gelecekti. Bedeni bir Anka kuşu misali tekrar küllerinden doğana kadar onun kollarında olacaktı. Eğer şehvet bu kadar yoğunsa, böyle yaşıyor ve mutlu ediyorsa Luz gerçek sevginin hissettireceklerini dehşetine merak ediyordu. Uzun bekleyiş Luz'un bedenini yorgun düşürüyordu Luke'un neden hâlâ gelmediğini merak etmeye başlamıştı, kapı yavaşça aralandı. Koridordan gelen ışıkla birlikte adamın kusursuzluğunu gördü, kamaşan gözleri adamın üzerinde gezinirken Luke kapıyı kapatarak Luz'a doğru hızlıca yürüdü. Genç ka-

dın daha ne olduğunu anlamadan kendini Luke'un kolları arasında buldu. Luke, Luz'un dudaklarını öperken elleri doğruca göğüslerine inmişti. Luz'un da elleri rahat durmadı. Luke'un pantolonunun ağını avuçladı, sertliğini avucunun içinde hissetti. Bir mermer kadar sertleşmişti ve Luz inlerken başı hafifçe geriye düştü. Luke dudaklarını ondan ayırarak boynunu dişledi.

"Ön sevişmeyi atlamak istemiyorum, o yüzden o elini çek, Luz Ortiz. Bu gece delireceksin..." Luz elini çekti. Çünkü delirmeye ihtiyacı vardı. Luke tüm tutkusuyla genç kadını öperken kadın kollarında eriyordu. Luke öpüşmesine ara vererek Luz'un küçük bedenini kucakladı ve yan taraftaki koltuğa oturmasını sağladı. Luz'un bacaklarının arasında dizlerinin üzerine çöktü. Luz ona uzanarak tişörtünü çekiştirdi.

"Çok kıyafet var, Luke. Soyun!" Luke gülümserken tişörtünü yırtarcasına başından çıkardı.

"Benim küçük azgın kızım." Elini yavaşça Luz'un bacaklarının arasında götürdüğünde Luz inleyerek bacaklarını iyice birbirinden ayırdı. Islanmış kadınlığı arzu dolu kasılmalarla Luke'a onu istediğini bağırıyordu.

"Luz... Dilim mi? Yoksa aletim mi? Seçmene izin vereceğim." Luz zevk dalgalarıyla kıvranırken ikisi arasında seçim yapmasının çok zor olacağının farkındaydı.

"Aletin..." Luke sanki cevabı zaten biliyormuşçasına sırıtarak çapkın göz kırpışlarından biriyle Luz'un aklını başından aldı. Ayağa kalkarak belinden düşecek gibi duran kot pantolonundan kurtuldu. Luz birden küfür etti.

"Siktir, Luke! İç çamaşırın yok muydu?" Islaklığı resmen koltuğa akıyordu. Luke güldü.

"Senin için hazırım..." Botlarını ve çoraplarını da çıkardı. Luz'un bedenini koltukta ters çevirdi. Arkası dönük bir şekilde koltuğun sırt kısmına tutundu. Dizlerinin üzerinde duruyordu, ayakları ise koltuğun dışına çıkmıştı. Yine de fazlasıyla minyon olduğu için bu pozisyona oldukça rahat uyum sağlamıştı. Luke elini yuvarlak kalçalarında gezdirdi ve Luz'un anlayamadığı bir küfür savurdu.

"Luz?" Luke'un derinden gelen sesi üzerine kafasını ona doğru çevirdi.

"Korunuyor musun?" Başını salladı. Âdet düzensizliği için doğum kontrol hapı kullanıyordu ama yine de prezervatif olmadan ilişkiye girmek istediği söylenemezdi, bunu daha önce yapmamıştı. Damien ve arkadaşları önüne gelen kadını becerdiği için sağlığını korumak zorundaydı; bu yüzden Damien'la birlikte olurken bile prezervatif kullanmıştı. Luke, Luz'un gözlerinin içine baktı.

"Temizim... Uzun süredir kimseyle yatmadım." Luz onun Allison'dan sonra kimseyle yatmadığını tahmin ediyordu. Yatmasının mı, yoksa yatmamasının mı daha çok rahatsız edici olduğuna karar veremedi.

"Senin de temiz olduğuna güveniyorum ve bence prezervatif kullanmamıza gerek yok. Seni hissetmek istiyorum." Luz dudağını dişledi ve nefes aldı.

"Kimseyle prezervatifsiz seks yapmadım." Duraksadı.

"Temiz olduğuna inanıyorum... Ben de seni hissetmek istiyorum." Luke rahatlayarak aletini Luz'un girişine yasladı. Luz aletinin ucunu girişinde hissettiğinde kendini kastı.

"Ah, siktir!" Luke daha fazla dayanamayarak kendini Luz'un sıcak, ıslaklığının en derinlerine gönderdi. Luz bu kadar yoğun olacağını düşünmemişti. Koltuğun başını elleriyle kavrarken kalçasını Luke'a doğru ittirdi. Kasılmalarını, sıcaklığını, sertliğini ve tüm damarlarını aralarında bir engel olmadan hissediyordu.

"Çok sıcaksın, Luz." Luke'un tıslaması Luz'u biraz daha ateşledi. Aralarında tutturdukları ritimle kendilerinden geçiyorlardı. Luke kendini her öne doğru ittirdiğinde Luz da kalçasını ona yasl[illegible]yordu. Luke'un elleri Luz'un belindeydi. Luz bacaklarının titrediğini ve karnının kasıldığını hissediyordu. Böyle bir zevki hayal dahi edemezdi.

"Luke! Daha sert. Lütfen!" Luz çaresizce orgazmı için Luke'tan yardım dilenmişti. Luke elini Luz'un klitorisine doğru yönlendirdi, içeri doğru yaptığı her hamlede klitorisine gerekli baskıyı sağlıyordu. Genç kadının bedeni kendi bedeninin altında bir kuş gibi titrerken kendisi de artık zevkin girdabına kapılmıştı.

"Kasılıyorsun... Bırak kendini artık, bana karış." Luz çevresindeki tüm seslere karşı kapalıydı, tek düşündüğü Luke'un delicesine yoğun ve doyurucu ritmiydi. Kasıklarını sıkarken sertliğini içinde hissediyordu, karın duvarına çarpıyor ve kendini geri çektikten sonra her seferinde en dibe yükleniyordu.

"Gel-iyo..." Lafını tamamlayamadan boşalmaya başlamıştı. Luke onun kasılmaları tamamen geçene kadar ritmini yavaşça sürdürmüş ve Luz'un sırtına doğru kendini bırakarak içindeki her şeyi onun içine akıtmıştı. Tam anlamıyla birbirlerine karışmışlardı ve bu sadece cinsel anlamda da değildi. Bu karışmanın götürdükleri, getirdiklerinden fazla olacaktı. İkisi de bunun farkındaydı fakat bir şey söylemediler. Sessizlik her ikisinin de sığınağıydı. Nefesleri düzene girip bedenlerindeki kasılmalar geçene kadar Luke genç kadının içinde kaldı. Onun sıcaklığına hapsolmuş olmak her şeyi unutmasını sağlıyordu. İçinden çıktığında da Luz'u kucakladı ve banyoya taşıdı. İçinde hissettiği huzuru ve heyecanı kimsenin bozmasına izin vermeyecekti. Luz onun yeniden başlama noktası olmuştu. Luz onun hem başlangıç noktası, hem bitiş çizgisiydi.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KISKANÇLIK

Planları arasında birlikte uyumak yoktu fakat Luke bir türlü odasına gidememiş, Luz da ona git diyememişti. Luz gözlerini açtığında onu sımsıkı göğsüne sarmalamış adamın kollarında uyandı. Kafasını kaldırıp yüzüne baktı. Siyah saçları yüzüne düşmüş, siyah kirpikleri kalbine saplanan oklar misali içini acıtıyordu. Böyle olmaması gerektiğinin farkındaydı ama artık gerileyecek gücü kendinde bulamıyordu. Ne olduğunu da bilmiyordu. Tek dileği Luke'a âşık ol-

mamaktı; bunu dilemek için artık çok geç olduğunun farkında bile değildi. Dakikalarca onu izleyen gözleri karşısındaki görsel ziyafete doymuyordu. Luke'un gülümsediğini gördüğünde gözlerini kaçırmamıştı. Gözleri hâlâ kapalı olmasına rağmen onu izleyen kadını hissetmiş olmalıydı.

"Yeterince izlediysen gözlerimi açabilir miyim?" Luke gözlerini hafifçe araladı.

"Seni izlediğimi de nereden çıkardın?" Luz'un gülümseyen suratı genç adamın gününü aydınlatmıştı.

"Yatağında ben varım ama beni izlemiyor musun yani?" Gülmesini bastırmaya çalışırken kaşlarını çattı.

"Bazen hangisinin daha büyük olduğuna karar veremiyorum. Egon mu? Yoksa evren mi?" Genç adam kollarının arasındaki kadını iyice sıkarak dudaklarını kendininkilere bastırdı. Bu arada aralarına giren sertleşmiş bir adet Luke King penisi sabah seksine yeşil ışık yakıyordu. Luke dudaklarını Luz'dan ayırdı ve çapkınca bir gözkırpışla Luz'un tüm bedenine değişik sinyaller gönderdi.

"Şıklar bu kadar mı? Çünkü bence penisim daha büyük." Luz bu itiraf karşısında Luke'un aralarına giren penisine uzanarak avucunun içinde sıktı.

"Bilemiyorum... Sanırım bunu anlamam için içimde olması gerekecek." Luke bir anda kızın üzerine çıkarak kendini konumlandırdı.

"O halde ben de anlamana yardımcı olayım..." Muhteşem sabah seksinden sonra ikisi de kahvaltıya geç kalmıştı. Önce Luz sanki bütün gece beraber değillermiş gibi yemek odasına girmiş. Luz'dan on dakika sonra da Luke gelmişti. Bu durumun nedenini tek arkadaşları JJ'ydi. Birtakım homurtularla bundan duyduğu rahatsızlığı belli etmişti. Kahvaltının ardından grup Memphis'te yapacakları konser alanına doğru yola çıkmıştı. Prova yapmaları ve hazırlanmaları gerekiyordu ve bu gece büyük bir parti olacaktı. Memphis'te konserlerin ve festivallerin yapıldığı ormanlık alana vardıklarında Luz minibüsten inerek temiz çimen ve ağaç kokusunu içine çekti. Ileride

kurulan portatif sahne çok gösterişli görünüyordu, bu konser bir üniversite konseri gibi olacaktı. Çocuklar Corbin'in eşliğinde sahneye ilerlerken Luz da onu takip ediyordu. Tam sahne merdivenlerinin önünde Simon'la karşılaştı. Provaları yeni bitmiş grup üyeleriyle birlikte sahneden iniyorlardı. Üstü tamamen çıplak olan Simon'ın göğsündeki dövmeler terden parıldıyordu. Sağ meme ucundaki piercing güneş ışınlarını yansıtıyordu. Luz'u gördüğünde dudaklarında oluşan gülümsemeyi bastırma ihtiyacı bile duymamıştı. Doğruca Luz'a doğru yürürken önüne düşen sarı saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırmış, Luz'un tam önünde duraksamıştı.

"Luz, seni görmek ne güzel. Teksas'da resmen ışıldıyordun." Simon'un grubu Teksas konserinde de oradaydı fakat Luz onunla hiç karşılaşmamıştı. Sanırım sahne heyecanıyla fazlaca meşguldü. Luz ona kibarca gülümsedi.

"Teşekkür ederim. Heyecandan ölüyordum ve kendimi dinleyemedim bile." Çocuklar sahne merdivenlerinden çıkarken Luke merdivenlerin başında dikilmiş, doğruca Luz ve Simon'a bakıyordu.

"Gerçekten olağanüstü bir sahne ışığın var. Tabi sesini söylemiyorum bile, o kusursuz. Hayatım boyunca duyduğum en iyi kadın seslerinden birine sahipsin. Güçlü, dinlendirici ve aynı zamanda da bir o kadar yumuşak." Luz bu iltifatlar karşısında özgüvenle doldu. Tam cevap vermek üzereyken Luke'un güçlü sesi adını bağırdı.

"Luz!" Çenesindeki kasılmayı gördüğünde panikledi. Neden sinirliydi?

"Gitmeliyim, Simon, prova başlayacak." Simon'ın yanından geçip bir iki adım attığında Simon konuştu

"Luz?" Luz ona doğru döndü ama aklı hâlâ Luke'un neden sinirli göründüğündeydi.

"Partide görüşürüz." Başını sallayarak onayladı, hızlı adımlarıyla sahneye yürüdü. Merdivenleri çıkmak için hamle yaptığında kolunu Luke tarafından sekteye uğradı.

"Partide görüşmek falan yok." Luz bir şey diyemeden sahneye çıktı. Prova sürerken aklı Luke'un sinirli bir şekilde söylediği o

cümledeydi. Luke'un ne düşündüğünü anlayamıyordu. Onu kıskanıyor olabilir miydi? Bunun nasıl bir duygu ya da davranış olduğunu bilmiyordu, daha önce bir erkek onu hiç kıskanıp sahiplenmemişti. Ve eğer bu öyle bir şeyse Luz'un inanılmaz hoşuna gidiyordu.

Sahneye çıkmalarına çok az bir zaman kala Luke bir nevi sahne öncesi gerginliği yaşıyordu. Bu gerginliğin Luz'un ilgi çekmeye başlamasıyla da ilgisi vardı tabi. Ne kadar kendine itiraf etmek istemese de onu deli gibi kıskanıyordu. Başarısını falan değil elbette. Aksine, onun o sahnedeki başarısı Luke'un göğsünü kabartmıştı. Luz'u başkasına kaptırmaktan korkuyordu. Bu durumu daha önce yaşamıştı ve bir daha aynısının olmasını istemiyordu. Luz, elbette Allison gibi hafif ve gösterişli değildi fakat başka türlü bir çekiciliği vardı. Aynada son kez kendine bakarken çalan telefonu gözüne takıldı. Yine Allison arıyordu, onu bugün defalarca meşgule atmış ama pes etmiyordu.

"Allison neden hâlâ ısrarla arıyorsun beni?" Uzun bir sessizliğin ardından,

"Çünkü iyi değilim" diyerek Luke'u cevapladı. Bunun gerçekten umurunda mı olması gerekiyordu? Lanet olası iki sene boyunca Luke da iyi değildi ama Allison bunu umursamamıştı.

"Bunun için yapacağım bir şey yok, Allison. Üzgünüm..."

"Luke, lütfen , benimle konuşarak bir şeyleri düzeltmem için fırsat ver." Luke dişlerini birbirine bastırdı.

"Bunun için çok geç." Telefonu kapatıp giyinme odasından çıkarken kapının önünde Luz'la burun buruna geldi. Luz onu incelerken

"Neden sinirlisin?" diye sordu. Luke umursamazca omuz silkti.

"Önemsiz detaylar. Hazır mısın?" Luz'u incelemeye başlamıştı. Yine harika görünüyordu. Bu sefer şort ya da etek yerine yırtıklı bezeli koyu renk bir kot pantolon giymişti. Üzerinde ise Araf grubunun mavi alevler içindeki amblemi basılı tişörtü vardı.

"Tişört Orlando'nun hediyesi." Luke başını salladı.

"Çok güzel görünüyorsun." Topuklu çizmeler yerine düztaban botlar giymişti. Bu ufacık haline bayılıyordu. Onu kollarının arasında herkesten koruma ve saklama gibi istekler duyuyordu.

"Teşekkür ederim. Sen de çok asi ve sert görünüyorsun." Luke gülümsedi. Ve Luz'a doğru yaklaştı.

"Sert olan bir yerim daha var." Luz'un gözleri adamın deri pantolonuna kaymıştı. İştahla dudaklarını yaladığında Luke aletinde gerginin elektriği hissetti. Birlikte sahne arkasına yürüdüler, Orlando bütün çalışanları gür sesi ve belirgin İngiliz aksanıyla azarlarken herkes koşuşturuyordu. Onlara doğru döndü:

"Siz ikiniz hangi cehennemdesiniz? İnsanların çığlıkları sahneyi yıkacak, farkında değil misiniz?" Luz korkuyla gerilerken Luke bir adım öne çıktı.

"Gördüğün gibi Rich ve JJ hâlâ ortada yok." Orlando sanki bunun farkına daha yeni varıyormuş gibi etrafına bakındı.

"Kim bilir yine kimi beceriyorlar?" Tam o anda kot pantolonunun fermuarını çeken Rich sahne arkasına koşturdu, hemen ardında da elindeki yeleği çıplak bedenine giymeye çalışan JJ vardı.

"O aletlerinizi iki saat bir yere sokmadan duramıyor musunuz? Lanet olası amsalaklar!" Rich saçlarını düzeltmeye çalışırken gülümsedi.

"Aletimi ayağıma kadar gelen kadınlardan sakınacak değilim, Orlando. Seks Tanrısı olarak ne kadar yüce gönüllü olduğumu biliyorsun." JJ'ye bir beşlik çakarken Orlando ellerini birbirine vurarak terden sırılsıklam olan tişörtünü çıkarıp kaslarını gerdi. Onun sahne kostümü çıplaklıktı... Luz devlerle birlikte sahneye çıkarken dizleri spagetti gibi titriyordu. İnsanlar delicesine çığlık atıp isimlerini bağırırken Luz da mikrofonun başına geçti. Klasik grup selamlaşmasının ardından ilk şarkıyı söylediler. Luz bu sefer sahnede biraz arkada olmak istemişti. Bu yüzden JJ ve Rich'in arasında biraz arkada duruyordu. JJ kendi solosu sırasında dizlerinin üzerinde kayma hareketini yaparak Luz'un önüne diz çökmüş ve herkesin dikkatini o yöne çekmişti. Luz'un nabzı tamamen kontrolünden çıkıyordu, bu

geçmeyen bir heyecandı ama yine de sahnede olmak Luz için bir terapiydi. Bıkmadan, usanmadan her an dilediğinin gerçeğe yansıdığı masıydı. Konser tüm enerjisiyle devam ederken Luz ortama iyice alışmıştı. Hatta o kadar alışmıştı ki sanki yıllardır bu çocuklarla bu likte şarkı söylüyormuş gibi hissediyordu. Başarıyla tamamladıkları bir konserin ardından Luz hızlıca kıyafetlerinden kurtulmuş ve duş girmişti. Hazırlanıp partiye geçmeleri gerekiyordu. Neyse ki Finn yanındaydı ve duştan sonra hazırlanmasına yardım etmişti. Aynada son kez kendine baktıktan sonra Finn'le birlikte dışarı çıkmış, park alanına yürümeye başlamıştı. Finn çalışanlar için organize edilen olan otobüse binerken Luz da kapısında Luke'un dikildiği minibüse ilerlemişti. Çocuklar henüz ortada görünmüyorlardı. Luke derin bir şekilde sırtını minibüse yaslamış, kollarını göğsünde birleştirmiş halde doğruca Luz'a bakıyordu. Luz ona bir şey söylemeden minibüse binmek için hamle yaptı fakat bu hamlesi Luke'un önünü kesen kolu tarafından sekteye uğradı.

"Bu gece yanımdan ayrılmayacaksın, Luz. Anladın mı?" Luke'un oldukça sakin fakat bir o kadar tehlikeli titreşimler yayan ses tonuyla söylediği şey Luz'u olduğu yere çivilemişti.

"Neden? İnsanlar bir şeyler anlayabilir, Luke. Bunun gizli kalması gerekiyor." Cevap olarak Luke başını hafifçe yana yatırdı. Gözlerinde parıldayan ateşler Luz'u bir adım geriletti.

"Çok da sikimde! Yanımdan ayrılmayacaksın, nokta." Luz'un önünden geçerek minibüse bindi. Luz birkaç saniye kalakalmıştı. Yaşadığı şokun bedeninde gezinmesine müsaade etti. Çocukların gülüşerek arka kapıdan çıktığını görünce derin bir nefes çekip minibüse bindi. Luke'un oturduğu koltuğun karşısına oturmak üzere hareketlendi ama Luke koluna yapışarak sert bir şekilde Luz'u kendinin yanına çekti.

"Minibüste de yanımda oturacaksın." Luz bir şey söylemedi, sadece dediğini yaparak Luke'un yanına oturdu. Grup üyeleri coşkulu bir şekilde içeri girdiler, herkes yerine yerleştiğinde Sam aracı şehir merkezine doğru sürmeye başladı. Renk renk ışıklarla donatılmış

kalabalık şehir bu saatte bile canlıydı. Hatta o kadar canlıydı ki insan bu canlılıkta kendini ölü sanabilirdi. Araç gece kulüplerinin bulunduğu bir sokağa girdi. Kalabalık, dar sokaklardan geçtiler ve son durakları piramit şeklinde camlarla çevrili oldukça gösterişli gece kulübünün önüydü. Güvenlik önlemi had safhadaydı, resmen etten duvar örülmüş hayranlarıyla rock yıldızlarının arasına metrelerce mesafe bırakılmaya özen gösterilmişti. Yine de çığlıkları kulaklarını sağırlaştırmaya yetiyordu, ellerinde pankartlar olduğu açıktı. JJ ve Rich onları sakinleştirmeyi atlamamıştı. Kızlardan biri çığlık çığlığa bağırdı.

"Luz'u hanginiz beceriyor?" Luz donup kalmıştı. Yutkundu... Hayalini bozmak istemiyordu ama bunda pek başarılı olduğu söylenemezdi. Donup kalan Luz'u omuzlarından tutarak içeri yönlendiren kişi Orlando olmuştu.

"Bu kadar şaşırma, Luz. Bunlar çok doğal. Bir anda parladın ve herkes her şeyi düşünebilir." Orlando'nun sözlerine sadece kafasını sallayarak yanıt verdi. Ama diğer yandan da kızın söylediği yalan sayılmazdı. Luke King tarafından tam manası ile hakkı verilerek beceriliyordu. JJ'in bakışlarındaki mana durumunu da doğruluyordu Luke'a bakmaya cesaret edememişti. Rich coşkulu bir şekilde saçlarını düzeltti.

"Hadi beyler... Fıstıkların tadına bakalım. Hanımlar da gözüne tek gecelik yakışıklılar kestirir belki." Luz'a göz kırpmıştı. Bu pek olası değildi, Luke'un uyarısı netti. Zaten tek gecelik başka yakışıklıya da ihtiyacı yoktu. Birlikte partinin yapıldığı ikinci kata çıktılar içerisi tam anlamıyla coşuyordu. Kalabalık insan seli üçgen şeklindeki cam tavandan yansıyan renkli ışıklarla aydınlanıyordu. Bir duman makinesi sayesinde içerisi bir tür mistik alanı andırıyordu. Grup içeri girdiği anda güçlü bir alkışla karşılandı; birkaç kız Rich'i sürüklercesine götürürken JJ de peşlerinden gidiyordu. Orlando içeri girer girmez kimseyle ilgilenmeden bara yürümüştü. Luz ve Luke ise girişte öylece dikiliyordu. Simon görünürlerde yoktu ve bu aklına onu görmekte Luz'un en son istediği şeyler arasında yer alıyordu. Luz barın olduğu tarafa bir adım attığında Luke onun bileğini yakaladı.

"Bir adım daha atma." Onu tam ters istikamete sürükledi.

"Gel benimle." Birlikte bir kapıya ilerliyorlardı. Cam kapıyı açan Luke'un buraya daha önce geldiği açıktı. Çıktıkları yer içeriye nazaran daha az gürültülü bir terastı. Trabzanlarda oturmuş kucağındaki kızla öpüşen adam ve ileride içki içen üç kişilik grup haricinde boştu. Luke, Luz'u onlardan uzak olan diğer kısma yönlendirdi. Luz'la birlikte metal bir banka oturdu. Birkaç saniye ikisi de konuşmadı; Luz ne olduğunu anlayamıyordu.

"Luke neyin var? Neden böyle davranıyorsun?" Luke gözlerini bir boşluğa dikti.

"Nasıl davranıyorum?" Bunun farkında olmamasının imkânı yoktu, tavırları tamamen değişmişti. O ilk tanıştığı kaba, şüpheci Luke'a dönüşmüştü.

"Kabasın, sinirlisin... Bir anda o ilk tanıştığım adama dönüştün, bunun nedenini bilmek istiyorum, Luke." Gözleri hâlâ o boşluğa odaklıydı, aldığı birkaç derin nefesin ardından bakışları Luz'un cevap bekleyen bakışlarıyla buluştu.

"Seni kıskanıyorum." Luz duraksadı, ne diyeceğini bilemiyordu.

"Sahneye çıktığım içinse eğer..." Luke onun sözünü kesti.

"Lanet sahnedeki harika performansınla alakası yok, Luz!" Bağırması üzerine kenarda sevişen çift dâhil onlara odaklanmıştı. Anlarına çöken derin sessizlik ile ilgilerini kaybederek herkes işine dönmüştü. Luke etrafa baktıktan sonra Luz'a biraz daha yaklaştı kulağına doğru fısıldadı.

"Seninle ilgili... Avuçlarımdan kayacakmışsın gibi, bir şeylerin farkına varacakmışsın gibi..." Luz şaşkınlığını bir türlü atamıyordu. Luke gerçekten Luz'u kıskandığını mı söylüyordu? *Yani şey anlamında... Tanrım!*

"Hâlâ anlamıyor musun, Luz?" Bir şeyler anlıyordu ama bu anladığı şeyler biraz imkânsız şeylerdi. Olmaması gereken şeyler.

"Ne kadar muhteşem olduğunun farkına varmandan korkuyorum. Tüm bunların sana ağır gelmesinden ve değişmenden korkuyorum. O özelliğini yitirmenden korkuyorum." Gözlerini Luz'un

kaçırdığı sırada adam eline uzanarak onu kendine biraz daha yaklaştırdı ve gözlerine mahkûm etti. Luz ne diyeceğini bilemez bir halde karşısında ona dürüst bir şekilde içindekileri söyleyen adama bakıyordu. Nihayet kendini toparladığında konuşmaya başladı.

"Luke. Ben buyum... İnsanların karakteri değişmez." Luke kafasını iki yana salladı.

"Yanılıyorsun. Değişir." Allison'ın hayaletinin hâlâ etraflarında olduğu gerçeği Luz'un canını sıkmıştı. Ne yani, onu o sürtükle mi kıyaslıyordu?

"Beni kimseyle kıyaslama, Luke. Beni Allison'la aynı kefeye koyma. Anlatılanlara ve yaşadıklarına bakılırsa onun zaten karakteri öyleymiş, sadece bunu sen görmezden gelmişsin." Adam gözlerini kaçırmıştı çünkü bunlar gerçeklerdi. Luke, Allison'u sevdiği için her şeyi görmezden gelmişti. Luz devam etti.

"Beni kıskanıyor olman hoşuma gidiyor." Luke hayret ve sevinç ışıltılarıyla parıldadı.

"Ama bana kaba davranman... Kötü şeyleri hatırlamak gibi..." Luke hiçbir şeyi umursamadan karşısındaki kızın küçük ellerine uzandı. Luz tedirgin bir şekilde etrafına bakındı ama karanlıkta kaldıkları için görünmeleri imkânsızdı. Tabi bir de herkes zaten yeterince kendi âleminde görünüyordu.

"Sana kaba davranmak istemiyorum, Luz. Sadece gizlenmekten boşlanmamaya başladım. İnsanlara karşı seni koruyamamaktan ve seninle rahat davranamamak beni sinirlendiriyor." Yutkundu.

"Mesela bugün o Simon denen çocuğun yüzüne sağlam bir yumruk indirmek isterdim." Luz güldü, bu ona o kadar sevimli geliyordu ki Luke'un yanaklarını sıkarak onu öpmek istiyordu.

"Bunu yapmadığın için memnunum." Luke kaşlarını çattı ama Luz bir şey söylemesine izin vermedi.

"Hayır, Luke. Ona karşı bir şey hissetmiyorum ve hissetmeyeceğim çünkü..." Luz kelimeleri yuttu, aklındakileri ona söylemek istemiyordu. Luke da ısrar etmedi, sadece gülümsedi. Sessiz bir anlaş-

manın taraflarıydılar, ikisi de aynı şeyi düşünüyor ve hissediyordu. Fakat ikisinin de bunu dile getirmeye cesaretleri yetmiyordu.

"Hadi gel partileyelim." Luz gülerken yerinden kalktı, birlikte gürültülü parti alanına girdiler. Luz, Luke'la olmaktan dolayı gergindi. İnsanların haklarında dedikodu yapmalarını ve her şeyi bu kadar erken açık etmelerini istemiyordu. Luke bunun farkına vararak Luz'un kulağına doğru eğilip konuştu.

"Merak etme, bu tarz partilerde kimse etrafında ne olup bitti-ğiyle ilgilenmez."Luke yanındaki genç kadınla bara yönelirken yanıldığını anlamıştı. Yanlarından geçtikleri herkes onları göz hapsine almadan edemiyordu. Luke aralarına mesafe koymak zorunda olmaktan nefret ediyordu. Birlikte koltukların çevrelediği bar kısmına yerleştiler. Sis makineleri sayesinde diğer yerlere nazaran daha mahrem bir alandaydılar.

"Burada otur, içki alıp geliyorum." Luz onu onaylarken Luke içki almak üzere bara ilerledi. İki bira alıp Luz'un yanına yönelirken çakalın birinin çoktan kızın başına üşüştüğünü fark etti. Dişlerini birbirine kenetlerken elindeki bira şişelerini de sıkmadan edemiyordu. Yanlarına yürüyüp Simon'u görmezden geldi. Luz'a birasını vererek Simon'un oturmak üzere göz hapsine aldığı Luz'un yanındaki boş koltuğa yerleşip tüm alanı kapladı. Luke kendini çiftleşeceği dişi için kavgaya hazırlanan vahşi doğa hayvanlarına benzetmişti. Biraz da göğsüne vurup kükreyerek boynuzlarını vura vura karşısındaki rakibine saldırabilirdi. Luz ortamın gerginliğini fark ederek yerinde kıpırdadı.

"Luke, Simon'ı hatırladın, değil mi? Meydan Şövalyelerinden." Luke birasından bir yudum aldı.

"Ah, evet. İlk grup olarak çıkıyorlar, hatırlıyorum." Simon'u şını salladı.

"Luz'u dansa kaldırmak istemiştim." Luke dişlerini biraz daha sıktı. Bu herifin derdi neydi böyle? Yakışıklı suratının darmadağın olmasını mı istiyordu? Bu yaptığına inanamayarak yerinden kalktı, tüm heybetini sergilemek istercesine gerindi.

"Üzgünüm bana sözü vardı. Değil mi, Luz?" Luz bakışlarını Simon'dan da, Luke'tan da kaçırdı ama yerinden de kalktı. Bir şey söylemeden onu dans pistine yönlendiren Luke'un ardından gitti. Piste çıkarlarken çalmakta olan hareketli şarkının yerini bir anda daha yavaş ve seksi ritimli bir şarkı almıştı. Şarkı pistteki bütün çiftleri yoğun bir erotizmle sarmıştı. Işıklar kısılırken sis makinesinden çıkan sisler tüm alanı dışarıya izole hale getirmişti. Luke, Luz'u iyice kendine yaslamış, bedenlerinin sıcaklığının bütün olmasını sağlamıştı. Luz titriyordu ve Luke bundan büyük haz alıyordu. Şarkının ritmine uyarak kalçaları hareket ederken her harekette genç kadına sürtünüyordu. Pantolonun da bir başkaldırı halinde olan aleti kızın karnına değdikçe Luz'un ateşi yükseliyordu. Islaklığı iç çamaşırına bulaşırken erotizmin bambaşka bir boyutunu yaşıyordu.

"En gizli fantezin ne?" Şarkı esnasında Luke'un fısıldamasıyla kulağından aşağıya inen elektrik akımı karşısında yutkundu.

"Söyle bana, Luz. Bütün fantezilerini gerçekleştirebilirim. En gizlisini söyle bana." Luz'un hiç fantezisi olmamıştı. Genelde seksi bir mecburiyet olarak yaşayan bir kadındı ama şimdi seks bir ihtiyaçtı ve bu ihtiyacını sadece Luke'la karşılamak istiyordu. Daha sonra dudakları hınzır bir şekilde kıvrıldı.

"Sen..." Luke kulağına çok yakındı ve dilini kulak memesinde hissettiğinde inledi.

"Benimle nasıl bir fantezi hayal ederdin?" Luz şu an sadece Luke King'in penisini istiyordu. Fantezi kurmak için fazlaca ihtiyaç doluyordu ama bu oyunu da sürdürmek onu kışkırtarak cevap vermek istiyordu.

"Şarkı söyleyerek beni becermeni isterdim." Luke kafasını arkaya atarak güldü ve belinde duran eli yavaşça Luz'un kalçasına kaydı. Luke çalan şarkı yavaşlayarak bitime yaklaştığında Luz'u dışarı doğru sürükledi.

"Nereye gidiyoruz?" Luke sinsice sırıttı.

"Fantezini gerçekleştireceğim."

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

DAVETSİZ MİSAFİR

Luke, Luz'u dışarı doğru çıkarırken kapanan kapılar ardında müziğin ritmi hızlanmıştı. Luz birinin görüp görmediğini kontrol amaçlı sürekli etrafına bakınıyordu.

"Luke biri anlayacak. Böylece çıkıp gidemeyiz!" Genç kadın karanlık koridorda duraksamıştı. Luke arkasını dönüp ona bakarken elleri belindeydi.

"İstediğimi yaparım. İstediğim yere girip çıkmakta özgürüm." Sözlerindeki anlam Luz'un bedenine ateş yayarken Luke onasansörü işaret etti.

"Böyle davranırsan anlarlar asıl. Sadece kendini iyi hissetmedin, ben de her zamanki gibi partiden sıkıldım ve sana otele kadar eşlik ettim." Luz kararsızca arkasına bakarken başını salladı. Luke'la asansöre bindi ve aşağı indiler.

"Öylece minibüse binip baş başa otele mi gideceğiz." Luke sırıttı.

"Otele gideceğimizi kim söyledi?" Luz'u arka çıkışa doğru yönlendirdi, cebinden telefonunu çıkararak Sam'i aradı. Arka çıkış kapısına bir taksi çağırmasını söyledikten sonra telefonu kapattı. Luz tüm bunlar olurken sadece Luke'un hızlı adımlarını takip ediyordu. Hayatını batıracağını bile bile adamın peşinden tereddüt etmeden yürüyordu. Arka taraf bomboştu, aslında bu kısımda kimsenin olmaması anlaşılırdı. Partinin en heyecanlı zamanlarıydı.

"Luke gerçekten nereye gidiyoruz?" Luke işaret parmağını Luz'un dudaklarına dayadı. Luz birkaç saniye genç adamın parmağının temasıyla titredi, bu titreme dalga dalga tüm bedenine yayıldı.

"Söyledim ya... Bir fantezin var ve bu benimle ilgili. Bunu gerçekleştirebilim." Luz yutkundu, belki de bu kadar açık sözlü olmaması gerekiyordu.

"Bunu ne zamandan beri hayal ediyordun?" Luz gözlerini adamdan kaçırdı. Alt dudağını sıkıştırdığı dişleriyle çekiştirirken Luke hain bir ifadeyle sırıtıyordu.

"On beş yaşından beri." Genç adam kahkaha attı.

"Vay canına! Genç, güzel ve seksi bir kızın hayallerini süslemişim." Karşısında duran genç kadına biraz daha yaklaştı.

"İlk erkeğin sayılırım." Evet, öyleydi ama Luz bunu ona söyleyemedi. O sıralar Luke King inanılmaz derecede güzel kız arkadaşıyla birlikte aşkın dibine vuruyordu. Telefonu çaldığında açmadan kapattı.

"Taksi gelmiş." Acil çıkış kapısını açarak kulübün arka tarafına çıkmışlardı. Gerçekten de taksi yolun kenarında duruyordu ve ara sokak olduğu için ortalıkta kimse yoktu. Luke'la birlikte taksiye bindi. Luke taksiciye bir adres söylerken adam çoktan ara sokaklarda ilerlemeye başlamıştı.

"Mümkün olduğunca ara sokaklardan gidelim." Adam başını salladı. On beş dakikalık bir yolculuğun ardından iş merkezlerinin ve apartmanların olduğu bir sokakta durdular. Luke taksiciye ücretini fazlasıyla ödeyerek Luz'la birlikte taksiden indi. Önlerinde uzanan muhtemelen ofislerin olduğu apartmanın önündeydiler.

"Burası neresi?" Genç adam apartmanın demir kapısının yanında duran zillerden birine bastı. Bu saatte bir evin kapısını mı çalıyordu? Diyafondan gelen uykulu ses de Luz'la aynı hislerde olmalıydı.

"Kim o?" Luke konuşmak için kırmızı düğmeye basılı tuttu.

"Garry, dostum, benim... King. Kapıyı aç, kayıt stüdyona ihtiyacım var." Kayıt stüdyosu mu? Luke'un Memphis'te bir arkadaşı olmasına mı, onun kayıt stüdyosuna gelmiş olmalarına mı şaşırmalıydı, bunu hiç kestiremiyordu. Kapı açılırken Luke'un ardından apartmana girdi. Luke merdivenlerden alt kata inerken asansör çalışmaya başlamıştı, sanırım arkadaşı da stüdyoya geliyordu. Bu saatte kayıt yapacak olmak hiç akıl ürünü değildi. Bodrum katında demir bir kapının önünde dikiliyorlardı. O anda asansör kapısı açıldı, içeri uykulu gözlerle bir adam girdi. Bu saatte kayıt stüdyosunda ne bok işiniz var bakışıyla onlara baktıktan sonra Luke'la birbirlerine sarıldılar.

"Konser harikaydı, King. Her zamanki gibisin, eski dostum. Bu saatte burada ne işin var? Kayıt için geç bir saat değil mi?" Luke elini saçlarında gezdirdi.

"Sadece stüdyon lazım. Luz yeni grup üyemiz, biliyorsun." Adam başını sallayarak Luz'a elini uzattı. Luz karşısındaki ası ve uykulu adamın elini sıkarken adam Luz'u inceledi.

"Ben, Garry, memnun oldum. Şarkı sözlerin ve sesin harika." Luz gülümsedi.

"Luz'un aklına bir anda gelen bir şarkıyı kayıt edeceğiz ama oldukça özel bir şarkı, bu yüzden anahtarını verip bizi yalnız bırakırsan sevinirim." Garry anahtarı Luke'a uzattı.

"Bu saatte senden de ancak bu beklenirdi." Kafasını iki yana salladı.

"Beni bir daha uyandırma, çıkarken anahtarı paspasın altına bırak." Adam geldiği gibi giderken Luke anahtarla eski kapıyı açtı. Luz karanlık stüdyonun ışıklarını aramaya başlayan adamın koluna dokundu.

"Luke ne yapmaya çalışıyorsun?" Luke bir şey söylemek yerine ışıkları yaktı. Eski stüdyo aydınlanırken adamın gözleri parıldamıştı.

"Kayıt yapacağız." Bu bilindik kayıt olmayacaktı, adamın bakışlarından bunu anlamak kolaydı. Luke kayıt kabinine girerek birkaç düğmeye bastı. Boş bir kaseti ses kayıt cihazına yerleştirdi. Burada aletler Luke'un aletleri gibi son model değildi, eski bir yerdi. Luke kayıt odasından çıkarak duvara dayalı olan ikili deri koltuğu orta yere sürükledi. Daha sonra mikrofonun boyunu kısaltarak koltuğa göre ayarladı. Luz kenarda durmuş adamın ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyordu. Yaptığı işe iki adım gerileyerek baktı, dudakları memnuniyetle kıvrıldı.

"Kıyafetlerini çıkar ve buraya gel." Genç kadın donup kaldı.

"Anlamadım?" Bu sefer eliyle koltuğu işaret etti.

"Soyun ve yanıma gel, Luz. Bunda anlaşılmayacak bir şey olduğunu sanmıyorum." Luke'un ciddi ifadesine bakarken söylediğini yapmaya karar verdi. İki parça kıyafetinden ve botlarından kurtuldu. Sutyen giymediği için sadece külotuyla kalmıştı. Luke sırıttı.

"Onu da çıkar." Luz etrafına bir kez daha bakındı. Tanımadığı bir yerde, ne olacağını bilmeden sorgusuz sualsiz çırılçıplak kalmak onu rahatsız etmişti. Külotunu çıkardıktan sonra koltuğa yürüyerek

tam önünde durmuştu. Luke onu beğeniyle süzerken kıyafetlerini çı-
karmaya başlamıştı. Aynı Luz gibi tamamen çıplak kaldığında ko-
tuğa oturup Luz'u kucağına çekmişti.

"Gerçekten beni becerirken şarkı söylemeyeceksin, değil
mi?" Bedenine bir anda basan heyecanı görmezden gelemezdi. Fa-
kat bu imkânsızdı. Yani onu düzerken bir yandan da nasıl şarkı söy-
leyebilirdi? Birden ağzından çıkmış saçma bir ergenlik fantezisini
gerçekleştirmesine gerek yoktu. Luz adamın yönlendirmesiyle ba-
caklarını iki yana açarak Luke'un erkekliğinin üzerine oturmuştu.
Adamın erkekliği Luz'un çıplak karnına değiyordu. Luz şimdiden
sırılsıklamdı. Luke mikrofona uzanarak kendine biraz daha yaklaş-
tırdıktan sonra Luz'un ıslaklığını kontrol etmişti.

"Sana özel serenat için hazır mısın?" Luz dudağını kanatırca-
sına ısırdı.

"Lanet olsun, Luke King! Çok seksisin." Luke'un dudak kenar-
ları kıvrılırken aletini kızın girişine götürüp tek hamlede yüklendi.
Luz zevkle Luke'un omuzlarına tutunmuş başını geriye atıp inlerken
Luke'un gırtlağından boğuk bir ses çıkmıştı.

"Bunu *hazırım* olarak kabul ediyorum." Luke birden ilk albüm-
lerinden *Gümüş* isimli şarkıyı söylemeye başladı. Çıplak sesi stüd-
yoda yankılanırken Luz sesle kendinden geçmiş adamın omuzlarını
daha çok yapışmıştı. Luke bir yandan kucağındaki kadını kalçaların-
dan desteklerken içine hamleler yapıyor, bir yandan da şarkıyı söy-
lüyordu. Sesi normal zamandan çok daha muhteşemdi. Biraz şehvet
pürüzü, tutku ateşi eklenmiş, Luke King sesi bir kadın için orgazm
en kusursuz karışımıydı. Buna inanamıyordu, şu an gerçekten bu
oluyor muydu? Luke King şarkı söylerken Luz'u beceriyor muydu.
Darbeleri son derece yavaş ama doyurucuydu. Her seferinde en dibe
kadar ulaşıyor, nefes nefese kalmış sesiyle şarkıyı da söylemeye de-
vam ediyordu. Luz adamın temposunu ve şarkısını bozmamak için
bir şey söylemiyordu. Bu tüm fantezilerin ve hayallerin ötesindeydi.
Şarkının nakaratı olan *terli çıplak bedenli sevgilim* kısmına sevgi-
lim yerine *Luz* demişti. Luz bunu bir ima olarak söylediğini düşü-

nüp umutlanmak istemiyordu. İki defa nakaratı söylemiş, ikisinde
de aynı şekilde sevgilim kısmını Luz olarak değiştirmişti. Luz dü-
şünmeye ara verdiğinde bedeni tüm yönetimi ele geçirmiş orgazm
krallığını başa koymuştu. Bedeninde sarsılmalar başlarken bacak-
larını Luke'un beline sarmış, kollarını boynuna bir tür mengene
gibi sarmıştı. Luke'un sert penisinin içinin derinliklerinde kasıldı-
ğını hissederken bedeninden içeri doğru atılan havai fişeklerin etki-
siyle sarsılıyordu. Daha fazla dayanamadı, Luke şarkının son sözle-
rini mırıldanıyordu.

"Çıplak bedenin bedenime değerken fısılda... Gümüş çıplaklığın
göz kamaştırırken haykır..." Son cümleyi yine değiştirdi:

"Benim için gel, Luz..." diyerek bitirdi. Luz, Luke'un omuzunu
dişlerken tırnaklarını adamın sırtına geçiriyordu. İnlemeleri stüd-
yoyu esir almış, kasılmaları Luke'u sınıra taşımıştı. Mikrofondan
uzaklaşıp Luz'un kulağına doğru eğildi.

"Senin için geliyorum. Beni kabul et." Luz'un onu kabul etmek-
ten başka şansı yoktu. Genç adamın zevk özü içine akarken fazlalığı
bacaklarına doğru iniyordu. Luke'un ıslak sıcaklığına bulanmak ha-
rika hissettiriyordu.

"Teşekkür ederim, Luke." Kafasını Luke'un omuzundan kaldır-
mış adamın gözlerine bakıyordu. Luke zevk sarhoşu olmuş bir halde
Luz'un dudaklarını öptü.

"Asıl ben sana teşekkür ederim." Genç kadın onun neden teşek-
kür ettiğini anlamamıştı ve sormamıştı. Sadece o an Luke'un yumu-
şamış penisini, sıcaklığını ve az önceki anıların büyüsünü yaşamak
istiyordu. Kendilerine gelerek toparlandıklarında Luke kayıt kase-
tini sırıtarak almış, daha sonra anahtarı Garry'nin dediği gibi paspa-
sın altına koyarak Luz'la birlikte sokağa çıkmıştı. Luz sokakta taksi
ararlarken el ele tutuştuklarını fark ederek panikledi. Elini çekerek
etrafına bakındı.

"Bir şey mi oldu?" Luke arkasını dönmüş genç kadına bakı-
yordu.

"Biri görebilir." Luke tekrar kızın elini yakaladı.

"Bu saatte kimse bizi tanımaz, rahat ol." Nihayet bir taksi bulduklar ve otele doğru giderlerken Luz'un tek sıkıntısı bu durumu uzun süre saklayamayacaklarını bilmekti. Otele vardıklarında sessizlik tüm binayı sarmıştı, hava neredeyse aydınlanmak üzereydi. Luke taksiyi otelin arka kapısında durdurmuş, arka arkaya içeri girmişlerdi. Luz genç adamı beklemeden asansöre binip odasına çıkmış, günün yorgunluğunu atmak ve temizlenmek için banyoya girmişti.

Sabah gözünü açtığında yatağında yatıyordu. Banyodan sonra pelteye dönen bedenini yatağa öylece bırakmış, çıplak ve ıslak bir şekilde uykuya dalmıştı. Dün gece resmen rüya gibiydi. Hayatı boyunca yaşayabileceği en ateşli deneyimi yaşamıştı. Kahvaltıdan sonra yola çıkacaklardı ve bunun için değişik bir heyecanı daha vardı. New Orleans konserinden önce Lousiana'ya gideceklerdi. Luke'un aile yemeği için endişelenmeden edemiyordu, tabi bir de Allison meselesi vardı ki onu düşünmek bile beynine kazıkların saplanmasına neden oluyordu. Grupla birlikte kahvaltı masasına oturduğunda herkesin akşamdan kalma olması onu mutlu etmişti. En azından gruptakiler akşam nereye kaybolduklarını fark etmemişlerdi. Kahvaltı boyunca Luke'la gözleri çarpışan Luz her seferinde bakışlarını ondan kaçırmıştı. Dün akşamın anılarını üzerine çökerken bacaklarını birbirine bastırarak vajinasındaki sızıyı hafifletmeye çalışıyordu.

Grup uçuş için hazır bekliyordu. Luke ise oldukça gergin bir şekilde oturduğu yerde parmaklarıyla masada ritim tutuyordu. Ailesinin evine gitmek onu her zaman geren bir durumdu fakat bu sefer her zamankinden daha fazla geriliyordu. Luz'un ne düşüneceğini, neler yaşanacağını kestiremiyordu. Luke evi terk ettikten sonra ailesiyle üç sene görüşmemiş, daha sonra annesinin yalvarmalarına dayanamayarak ablasının düğününde onlarla barışmıştı. Tabi ikisi de önce Allison'la ayrıldığında yine ailesiyle arasına mesafe koymuş ve turnede geçerken uğramaları dışında onları hiç görmemişti. Onlara Allison'ın yaptıklarını anlatamamıştı çünkü her zaman içinde beslediği bir umut olmuştu. Uçak havalanırken Luz koltuğa yaşmıştı. En önde Orlando'yla birlikte oturmasından rahatsız olsa da

şey söylememişti. Fısır fısır bir şeyler konuşurlarken kulakları hep onlardaydı. Luke tüm bu olanları düşünmeden edemiyordu. Yaptıkları şeyin ilk seferinden hata gibi gelmesi gerekirdi fakat Luke asla öyle düşünmüyordu. Luz ile yaşadığı şeylerin yoğunluğunun farkındaydı. Ve dün gece... Tanrım! Dün gece harikaydı. Luz resmen genç adama teslim olmuş, tüm varlığını Luke'a vermişti. Aralarında ki şey çok özeldi...

Luke'un evinin önünde duran araçtan inmek için acele etmeyen tek kişi Luz'du. Luke'un ailesi oldukça güzel bir muhitte oturuyorlardı. Çok sevimli, bahçeli evler tek tipti. Eski Amerikan filmlerindeki o bakımlı evlere benziyordu. Tek eksik bahçelerindeki şekilli ağaçlardı. Beyaz evin kapısı açıldığında grup üyeleri önde Luz arkada eve doğru yürüyorlardı. Kapıdaki kadının Luke'un annesi olduğu o kadar açıktı ki açıkçası Luke'un hep babasına benzediğini düşünerek yanılmıştı. Luke annesinin âdeta kopyasıydı. Uzun ince kadının siyah saçları sıkı bir şekilde toplanmıştı. Güzel yüzü ve Luke'la aynı renk olan gök mavisi gözleri açığa çıkmıştı. Kadının yüzündeki kırışıklıklara rağmen oldukça genç olması da gözünden kaçmamıştı. Luz annesinin nasıl göründüğünü bile unutmuştu. Sadece bakımsız saçlarını, mor gözaltlarını, kırmızı gözlerini ve sağlıksız sarı tenini hatırlıyordu. Luke'un annesi sevinçle şakırken kollarını açarak Luke'a sarılmıştı.

"George, çocuklar geldi." Eşine bağırdığı açıktı. Hemen ardından kafasını uzatan adam bu anne oğulun yanında sönük kalmıştı. Luke'tan birkaç santim daha kısa, zayıf bir adamdı. Hafif dökülmüş saçlarına rağmen oldukça yakışıklıydı. Annesi Luke'a sarılmayı bitirdiğinde diğer grup üyelerine döndü.

"Ah, çocuklar, sizi görmek ne güzel. Hepiniz hoş geldiniz... Turneler olmasa yüzünüzü göremeyeceğiz." Herkes kadına *hoş bulduk* derken Luz da cılız sesiyle *hoş bulduk* diye karşılık vermişti. Kadının bakışları Luz'un üzerinde çok uzun süre kilitlenince Luke açıklama yapma gereği duymuştu.

"Anne, bu Luz. Yeni grup üyemiz." Kadının sağ dudak kenarı hafifçe kıvrıldı.

"Biliyorum, canım, konserlerinizi izledik." Bunu söyleyişine bakılırsa konseri kocasıyla izlememişti. Luz'u rahatsız edecek bir riyle izlemişti. Luz beceriksizce gülümsedi.

"Tebrik ederim, tatlım, umarım grupta kalıcı olursun." Bu temenniyi de gülümseyerek kabul etti. Herkes içeri girerken Luke'un babası George'la tokalaşmayı da ihmal etmemişti. Hep birlikte arka bahçeye bakan geniş salona geçtiler, herkes bir yer bulup otururken Luz, Orlando'nun yanına sıkıştı. Koca bedeninin ardına sıkışıp görünmez olmayı düşünmüştü.

"Ablamlar gelmedi mi?" Luke'un annesi bahçe kapısının önünde duran tekli koltuğa oturdu.

"Birazdan burada olurlar." Konserler hakkında yapılan konuşmalara Luz elinden geldiğince dâhil olmamaya çalışıyordu. Damien'ın ailesiyle tanışırken bile bu kadar gergin olduğunu hatırlamıyordu. Kapı çalındığında içeri oldukça güzel bir kadın ve kadının yanına çok yakışan bir adam girmişti. Yanlarındaki küçük kız çocuğu hızla aralarından geçip Luke'un boynuna atlamıştı.

"Luke dayı!" Kızın çığlığı odada yankılanırken Luke da küçük kızı kucağına alıp öpmüştü. Çocukları sevdiği çok açıktı. Küçük kız bir anda grup üyelerinin gözdesi olmuştu, tabi o da bu durumdan oldukça memnundu. Luke'un ablasının yanına geldiğini fark etmeyecek kadar dalgın bir şekilde çocukları izliyordu.

"Merhaba, ben Samantha." Luke'un ablası çok güzeldi ama Luke'a veya annesine benzemiyordu. Daha çok babasının genlerini almıştı. Onun gibi açık kumral saçları büyük kahverengi gözleri vardı.

"Merhaba, ben de Luz." Başını sallayarak gülümsedi.

"Biliyorum. Tebrik ederim." Luz kendini Samantha'ya oldukça yakın hissetmişti. Luke'un yeğeni Sue da oldukça sevimliydi ve Luz'u çok sevmişti. Luz'un saç rengini bebeğine benzetse Sue ona sürekli gülümserken herkesi de neşeye boğuyordu. Bir süre aile üyelerinin sohbetini izleyen Luz gerginliğini biraz üzerinden

mıştı. Yemek vaktine doğru Luke'un babası grup üyelerini ve dadını barbekü için bahçeye çıkarırken Samantha ile Luz bahçeye masa hazırlıyorlar, bir yandan da sohbet ediyorlardı. Luke'un annesi Julie salata ve etler için sosları yapmaya başlamıştı. Luz, Samantha ile oldukça iyi anlaşıyordu. Luke'un ablasının sıcak tavrı içini ısıtıyordu. Fakat annesinin nedense soğuk olduğunu hissediyordu. Hava kararırken masa hazırlanmış, mangalda etler pişmeye başlamıştı. Bahçe ışıklandırması altında oturmuş olan üç kadın erkeklerin barbekü başında biralarını yudumlamasını izliyordu. Samantha'nın kızı Sue, Luz'un kucağından inmiyordu. Ona sürekli bir şeyler anlatıyordu. Luke'un annesi Luz'a akşamın ilk sorusunu yöneltmişti.

"Ailen bir rock yıldızı olmanı nasıl karşılıyor, Luz?" Bu soruda art niyet aramayan genç kadın gülümsemişti. Bu, Luz için oldukça iç yakan bir konuydu ama yine de karşısındaki kadının kendini kötü hissetmemesi için en rahat ifadesini takınmıştı.

"Sadece annem var, onunla da uzun süredir görüşmüyorum." Kadının dudakları gergin bir şekilde kıvrıldı. Yüzünde *sanki bunu tahmin etmiştim* dercesine bir ifade vardı. Sanki bunu biliyordu ve teyit etmek için sormuştu. Samantha annesinin koluna dokunurken konuyu değiştirmek için Sue'nun yaramazlıklarından bahsetmeye başladı. Nihayet etler piştiğinde Samantha'nın daha fazla boş gevezelik yapmasına gerek kalmamıştı. Luz bu aile tanışmasının da Damien'ın ailesiyle olan tanışmasından farklı olmadığını görüyordu. Damien'ın babası müzisyen olmasına rağmen ailesi Luz'u onaylamamış, hatta Damien'la şarkı söylemesinden bile memnun olmadıklarını belli etmişlerdi. Tanıdığı iki aile de rock müzik söyleyen kızları onaylamıyordu. Herkes masanın etrafına toplandı. Luz bir yanında JJ, diğer yanında Orlando'yla oturuyordu. Luke tam karşısında ablasıyla Rich'in arasındaydı. Gözleri sürekli birbirine çarpıyor, bakışlarını kaçıran ve başka şeylere yönelen her defasında Luz oluyordu. Biliyordu ki annesi ikisi arasında en ufak bir şey hissederse Luz'u az ilerdeki barbeküde bir parça tavuk kanadı gibi pişirebilirdi. Luke'un babası George ayağa kalkarak kadehini kaldırdı.

"Evime geldiğiniz için teşekkür ederim, çocuklar." Adam yerine oturduğunda herkes yemeğe başlamak üzere hareketlendi. Tam o sırada çalan kapıyı açmak için Julie ayağa kalkınca Samantha onun oturmasını işaret ederek kapıya bakmak üzere bahçeden çıkarak içeri girdi. Luke gergin görünüyordu, Luz artık onun duygu durumlarını anlayabiliyordu. Sürekli bacağını sallaması ve çenesindeki seyirme iyi şeylerin işareti değildi. Orlando önünde duran tabaktan Luz'un tabağına bir şeyler iteklerken,

"Bir şeyler ye, turuncu. Bu gidişle sahneye çıkacak enerjin kalmayacak" dedi. Luz ona gülümsemekle yetindi. Tam o anda herkesin gözü Luz'un arkasındaki bir noktaya takılmıştı. Luke'un çenesindeki seyirme belirginleşirken Julie'nin yüzü samimi bir şekilde gülmüştü. Luz hafifçe arkasını döndüğünde Allison'ı gördü.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

KÖTÜ ŞEYLER

Şoke olmuş bir şekilde karşısındaki kadını seyreden Luz en az herkes kadar şaşkındı. Ne yapacağını bilemeyerek orada öylece oturuyordu. Lanet olası sürtük, bir mankendi! Güzel olması da tabi bu bağlamda oldukça normaldi. Luz kadının bir bacağı kadar olması dışında bariz güzelliğinin de farkındaydı. Mavi gözleri ışıl ışıl parlarken uzun kirpiklerinin ardında gizleniyordu. Dolgun dudakları pembe bir parlatıcıyla belirginleştirilmiş, çıkık elmacık kemikleri

yine pembe bir allıkla vurgulanmıştı. Sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülürken bukleleri sağlıklı ve gürdü. Julie, Allison'a sarıldı.

"Allison, tatlım, hoş geldin. Gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım." Allison mahcup bir ifade takındı.

"Seni kıramayacağımı biliyorsun, Julie." Bu kadının nesi vardı böyle? Oğlunu kullanıp atmış, onu iki sene boyunca süren bunalıma sürüklemiş bir kadını nasıl bu şekilde davet edebilirdi? Luke'u hiç düşünmüyor muydu? Allison gibi bir kadını nasıl tekrar Luke'un gözüne sokardı? JJ, Luz'un bacağına dokunarak dikkatini kendine çekti. Eğer bunu yapmasaydı kadına dik dik baktığı için insanlar bir şey olduğunu anlayabilirdi.

"Geç, tatlım. Samantha, Allison'a servis getir." Samantha birkaç saniye ikilemde kaldı ama daha sonra içeri geçti. Allison, Rich'in yanına otururken çocuklara başıyla selam verdi, kimse onun gelmesinden memnun olmamıştı. Julie hariç... Grup üyeleri onu uzun zamandır tanıyor olmalıydı ama hiçbiri bir tepki vermemişti. Luke gözlerini tabağına dikmiş, etrafına bakmadan derin derin soluyordu. Onu gördüğünde ne hissettiği Luz'un kafasını kurcalıyordu. Şu an ne düşünüyordu? Hâlâ hisleri var mıydı? Törpülenmiş miydi yoksa hâlâ aynı mıydı? Yemek gergin bir şekilde sürerken Luz ağzına tek bir lokma atmamıştı. Luke'a bakmıyor, sadece tabağıyla oynuyordu. Julie oğluna gülümsedi.

"Luke, Allison'a *hoş geldin* dedin mi?" Luke dişlerini sıkıyordu, kafasını tabağından kaldırdı. Öfkeli gözleri annesinin üzerinde gezindi. Luz nefesini tutmuş adamın vereceği tepkiyi bekliyordu. Aradan geçen uzun saniyeler boyunca masada kimse nefes dahi almıyordu. Küçük Sue bile nefesini tutmuş çıt çıkarmadan etrafındaki insanları inceliyordu.

"Önemli değil, Julie. Kimseden beni kabullenmesini beklemem." Allison anlayışla gülümserken bir iyilik meleği gibi görünüyordu. Luz gerçekleri az çok bilmese Luke'un onu terk ettiğini sanabilirdi. Birazdan Allison kanat çıkarıp başında da bir hare belirse şaşırmazdı. Julie, Allison'ın elini tutarak anlayışla sıktı. Luke büyük

bir sinirle masadan kalkarak bahçe kapısından içeri girdi. Luz ne yapacağını şaşırmıştı, en kötüsü de peşinden gidemiyor oluşuydu. Neyse ki Luz buna yeltenmeden Samantha yerinden kalkmış, Luke'un peşinden gitmişti. Hemen ardından Orlando da kalkmış ve açık kapıdan attığı sert adımlarla gözden kaybolmuştu. Luz'un içinde beliren ağlama isteği tüm duyularına engel olurken Allison kafasını önüne eğmiş kimseye bakmıyordu. Acaba gerçekten Luke'u terk ettiği için pişman mıydı? Hâlâ onu seviyor ve geri kazanmak istiyor olabilir miydi? Titreyen elleriyle tuttuğu bıçağı masaya bıraktı, yine aynı ellerle birasına uzanıp büyük bir yudum aldı. O anda Luz'un tutmayı başardığı yaşların aksi Allison'ın gözlerinden akmaya başlamıştı. Julie bunu fark ederek yerinden kalkıp Allison'a sarılırken saçlarını okşamaya başladı.

"Merak etme, Allison. Her şey düzelecek... Her şey yine eskisi gibi olacak, seni unutmadığı açık, yoksa bu kadar sert tepki vermezdi." Kadının söylediklerinin doğruluğu kafasını karıştırırken Luz nefes alamadığını hissediyordu.

"Hayır, Julie beni artık istemiyor. Beni tamamen bitirdi." Allison'ın hıçkırıklarına karışık sesine daha fazla dayanamayacağını hisseden Luz buna mecbur olduğunun farkındaydı. George ayağa kalktı:

"Çocuklar, hadi biralarımızı salonda içelim" dediğinde JJ ve Rich yerlerinden kalkarken damadı da küçük Sue'yu alarak salona yönelmişti. Luz onlarla gitmeli miydi? Yoksa bu sadece erkeklere yapılan bir çağrı mıydı? Luz tam kalkmak üzereyken Julie ona baktı.

"Biraz yanında kalır mısın? Ben Allison için sakinleştirici getireceğim." Luz mecburen bunu kabul etmek zorunda kalarak kadını kafasıyla onayladı. Az önce kalktığı yere tekrar poposunu koydu. Allison hıçkırıklarla ağlarken Luz içten içe ona acıdığını hissediyordu. Ona dünyanın en harika seksini yaşatan adamın ilk aşkı, karşısında söz konusu olan adam için gözyaşı döküyordu. Luz'un içi hem kendi için, hem de Allison için acıyordu. Bu kadar büyük yaralar alacağını bile bile buna devam etmemesi gerektiğinin farkın-

daydı. Ama artık geri dönüşü yoktu. Allison kafasını kaldırarak göz yaşlarını masadan aldığı peçeteye sildi.

"Çok zavallı görünüyorum, değil mi?" Luz kendine hitap ettiğini anlamayarak etrafına bakınmış, kendinden başka kimse olmadığını görerek yutkunmuştu.

"Hayır." Ağzından dökülen sözcük bu olmuştu ve yalandı. Zavallı görünüyordu.

"Yalan söyleme, ne kadar zavallı olduğumu tahmin edebiliyorum. Hayatının en büyük hatasını yapmış bir zavallı." Doğrudan Luz'un gözlerinin içine baktı. Luz sanki içini okuyabilirmiş gibi nefesini tuttu.

"Onu çok sevdim ama kıymetini bilemeyecek kadar bencildim." Bunları duymak istemiyordu. Allison'la konuşmak istemiyordu. Buradan bir an önce gitmek istiyordu, tek istediği buydu

"O kendini düşündü, ben kendimi düşündüm... Sonuç olarak bir çıkmaza girdik." Allison kendi kendine güldü.

"Luke yeni ünlü olduğu zamanlarda inanılmaz bencilce davranıyordu. Dünya kendi etrafında dönüyor zannediyordu. Benim aldığım mankenlik tekliflerine hiç sıcak bakmıyordu. Ondan önde olmamı istemiyordu. Onun görüşüne göre her zaman gölgesi olarak kalmalıydım." Luke'un bu durumu onu ilk tanıdığı zaman da vardı ve Allison'ı o şekilde kısıtlamış olması muhtemeldi. Yine de Allison'ın onu o şekilde terk ederek başka bir adamla evlenmesini haklı çıkarmıyordu.

"Gençtim ve bir şeyleri başarmak istiyordum. Luke'un ardında kalmak, onun gölgesi ardına saklanıp görünmez olmak istemiyordum. Benim de hayallerim ve hedeflerim vardı." Luz bir anda bu düşünceleri kendi düşünceleriyle bağdaştırdı. Eğer Allison'ın durumunda olsa o da aynı şeyi yapar mıydı? Luz çenesini tutamadı

"Bunlar onu o şekilde terk edip hemen ardından seni ünlü yapacak bir adamla evlenmeni haklı çıkarıyor mu? Sence Luke ne yapmalıydı? Senin bir gün döneceğin ümidiyle bekledikten sonra seni pişman olur olmaz seni af mı etmeliydi?" Allison elindeki peçeteyi

dönüp kalmıştı. Luz fazla açık olduğunun farkındaydı ama içindeki daha fazla tutamamıştı. Luke bu kadını deli gibi sevmişti, terk edilince yeteneklerini kaybedip hayata küsecek kadar çok sevmişti. Luke tek hayali, her şeyi olan müziğe küsecek kadar çok sevmişti onu. Luz bu sevgiye sahip olsa kaybetmemek için savaşırdı. Hayaleri için değil.

"Sen de mi beni suçluyorsun? Diğer herkes gibi..." Luz sandalyesinden kalktı.

"Ben kimseyi suçlamıyorum. Seni tanımıyorum ve Luke'la bir süredir aynı gruptayım. Sadece dışarıdan görünen şeyi özetliyorum. Mantıklı yanlarını düşünmen için..." Allison'ın gözlerinden bir panik geçti.

"Beni sevdiğini biliyorum ve bence sevgi her hatayı aşabilir. Bu akşam ona ne oldu anlamıyorum. Bir süredir telefonda konuşuyorduk. Ben düşündüm ki... Bir şeyleri yoluna koymaya başladığımızı düşünmüştüm." Allison ağlamaya devam ederken Luz bir şey söylemedi, yıkılışına kimsenin şahit olmasını istemiyordu. Luke'un ne yapmaya çalıştığından emin değildi. Genç kadını bahçede bırakarak salona doğru ilerledi. O sırada Julie elinde bir bardak su ve ilaçlarla geliyordu. Erkekler salonda oturmuş müzik hakkında derinlemesine sohbete dalmışlardı. Orlando da onlara katılmış birasını içiyordu. Luke ve ablası Samantha görünürlerde yoktu. Luz burada daha fazla durmak istemiyordu. Kimse içeri girdiğini fark etmemişti. O da bundan yararlanarak evden çıkmak üzere sokak kapısına yürümüştü. Kapıdan çıkıp bahçe kapısında duran minibüse yaklaştı. Sam etrafta görünmüyordu. Aracın içinde olmalıydı. Nemli hava ciğerlerine dolmuyordu, nefes alamadığını hissederken gözyaşları yanaklarına hücum etmişti. Minibüse binmek için Sam'i bulmaya çalışırken görüşü tamamen kısıtlanmıştı. Tam o anda kendine sarılan kollar hissetti. Beklediği kollar olmasını o kadar isterdi ki. İhtiyaç duyduğu, onu sakinleştirebilecek... JJ, Luz'a sarılırken kızın saçlarını okşuyordu.

"Ağlama, Luz. Ben yanındayım." Luz istediği kollar olmasa da biraz rahatladığını hissetti. Daha önce kimse Luz'un yanında olmamıştı ve ilk defa biri tüm samimiyetiyle yanında olduğunu söylüyordu. Sam şöfor koltuğundan inerek endişeyle Luz'a baktı. JJ genç kadını minibüsün arka koltuğuna yönlendirirken bir açıklama yapmadı. Birlikte minibüse bindikten sonra kapıyı kapatarak şoför kısmıyla olan paravanı da kapattı.

"Sana söylemiştim, değil mi? Onu sadece becerip bu işi ciddiye almaman gerekiyordu." Luz'un yanına oturmuş onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Kendisi de inanılmaz sinirliydi.

"Ciddiye alırsan canın yanar, Luz. Bu her zaman böyledir." Haklıydı. Luz kendine her sunulanı sevgi sanıyordu ve bu her defasında canını en derinden en etkili şekilde yakıyordu. Ona her yakınlık gösterene kalbini altın tepside sunuyor ve kalbi binlerce noktasından hançerleniyordu.

"Hadi, çocuklar gelmeden toparlan." Genç kadın başını sallayarak gözlerindeki yaşları silmiş, derin nefesler alarak sakinleşmeye çalışıyordu.

"Ne olursa olsun seni üzmesine izin verme. Seninle ne halt yemeye ilgileniyor, bilmiyorum, Luz. Ve umarım kötü bir amacı yoktur. Yoksa o yakışıklı suratını dağıtacağım."

"Onun bir suçu yok, JJ, kendini kontrol etmesi gereken bendim. Kalbinin başkasına ait olduğunu bile bile bedenimi ve kalbimi ona verdim." JJ şaşırmıştı.

"Ona âşık mı oldun yoksa?" Luz ağlamak istemiyordu, kimsenin bu durumu fark etmesine izin veremezdi. Gözlerini JJ'den kaçırdı. JJ minibüste ayağa kalkarak koltuğa bir yumruk attı.

"Siktir!" Bir yumruk daha attığında Luz koltukta yerinden sıçradı.

"O piç kurusu seni ümitlendirdi, değil mi?" Bunu bilemiyordu. Ona yakın davranmış ve becermişti. Luz gerçek bir ilgi görmediği için karşılaştırma yapamıyordu. JJ kafasını çevirdiğinde hızla ve

rine oturdu.

"Sakinleşelim, çocuklar geliyor, bunu sonra konuşacağız." Durumu anlamamalarını ummaktan başka yapacağı bir şey yoktu. Orlando fazlasıyla sinirliydi, bunu çatılan kaşlarından anlamak mümkündü. Rich şaşkın görünüyordu. Luke ise yanlarında değildi... Çocuklar minibüse yerleşirken Luz'un soramadığı soruyu JJ sordu.

"Luke nerede? Bir an önce buradan gitmek istiyorum." Orlando kafasını dışarıya çevirdi, önemsiz bir şekilde cevapladı.

"Allison'la konuşuyor, birazdan gelir." Luz nasıl bir tepki vereceğini bilemedi. İçinden geçen tek şey koşmaktı. Evet, nefes nefese kalıp ciğerleri patlayacak hale gelene kadar koşmak istiyordu. Koşarken de çığlıklar atarak ağlamak... İçindeki bu his anca öyle geçermiş gibi hissediyordu. Dondurucu suyun altına girse içindeki yangın sönmez, nabzı bir an olsun yavaşlamazdı. Dakikalar, saatler gibi gelirken Luz tek kelime etmeden gözünü dışarı dikmiş Luke'u bekliyordu. Rich uyuklarken JJ sinirli bir şekilde soluyordu. Kafasından geçen binlerce düşünce arasında her şeye bir cevap buluyordu ama Luke gelip Allison'u sevdiğini, onunla olmak istediğini söylerse ne diyeceğini bilemiyordu. Luke ön kapıdan çıkıp elleri kotunun cebinde minibüse doğru yürürken Luz bir şeyler anlayacağını umarak ifadesini izliyordu. Ne düşünüyordu, ne hissediyordu, ne yapacaktı? Hepsi ayrı birer merak konusuydu. Minibüse binip Luz'un yanına oturduğunda herkes nefesini tutmuştu. Kimse tek kelime etmedi, minibüs yola çıkmıştı. Otelleri Luke'un oturduğu yere oldukça uzaktı. Luke'un ailesi Lousiana eyaletinin, New Orleans'ın dışında kalan kısmında yaşıyordu. Kalacakları otel ise New Orleans'taydı. Aşağı yukarı iki saatlik bir yol vardı ve Luz hıçkıra hıçkıra ağlamamak için kendini tutmak zorundaydı. Rich ve Orlando uyuyordu. JJ ise sinirle dışarıyı izliyordu. Luz kafasını önüne eğmiş, yüzünü Luke'tan gizliyordu. Ona bakmıyordu bile. Luke'un sesini duyduğunda bedenindeki gerginlik daha da arttı.

"Luz?" Luz bakışlarını kaldırmadı, eğer ona bakarsa zayıflığını göreceğini biliyordu. JJ araya girdi ve fısıltıyla konuştu.

"Onu rahat bırak, King. Luz'u daha fazla üzmeyeceksin, anladın mı?" Luke yanında dişlerini sıkarak konuştuğunda Luz kafasını kaldırmıştı.

"Bu seni hiç ilgilendirmez, JJ. Bu mesele Luz ve benim aramda." Luz, JJ'in sinirlenince ne kadar tehlikeli göründüğünü fark ederek korktu.

"Luz ve sen diye bir şey yok, Luke. Sen ve bencilliğin var, bunun uğruna harcamaya çalıştığın Luz var, bir yanda da grup var. Anladın mı?" Luke'un konuşmasına izin vermeden devam eden JJ genç kadının tuttuğu yaşlarını serbest bırakmasına neden olmuştu.

"Bu akşamki şovun çok güzeldi. Allison'ın gelmesini sağladın, ona Luz'la takıldığını da söyledin mi? Sonunda ona kavuştun. Başkasını mutsuz ederek mutlu olmaya çalışmak gibi bir acizlik de tanı sana göre, öyle değil mi?" Luke'un derin solukları birazdan hiç iyi şeyler olmayacağının işaretiydi. Luz'un gözleri Rich ve Orlando'ya kaydı. İkisi de horlayarak uyuyordu ama yine de olay şiddetlenirse uyanıp her şeyi öğrenebilirlerdi. Luz buna izin veremezdi: tabi bir de JJ'in haklı olma ihtimalinin içinde yarattığı derin acı hissi vardı. Yaşlı gözlerini silerken,

"Yeter! İkiniz de susun. Hiçbir şey duymak istemiyorum" dedi. İkisi de Luz'un bu tepkisi karşısında bir şey yapmadan sessizliğe gömüldüler. Minibüs otelin önünde durana kadar kimseden çıt çıkmamıştı. Orlando ve Rich uyanırken herkes minibüsten inerek otel binasına giriyordu. Luz arkada kalmıştı: çünkü Luke minibüs kapısını tıkamıştı.

"Odana geleceğim, konuşacağız." Luz cevap veremeden JJ arkasını döndü.

"Luz gel hadi." Luke'un önünden geçen Luz hızlıca otel binasına girmişti. Çocuklarla birlikte bindikleri asansör en üst kata çıktığında yine bir kral dairesindeydiler. Luz kendi oda kartını almış, acelesiyle odasına girerek kapıyı kilitlemişti. Konuşmak istiyordu ama şimdi değil. Şu an güçlü değildi. Odanın ortasına dizlerinin üzerine çökerek ağlamaya başlamıştı. Karnına giren sancı nefesini kesiyordu.

an anladı ki Luke onun canını kimsenin yakamayacağı kadar çok yakıyordu. Acı hissi benliğine işlemişti. Damien'la yıllar geçirmişti ama canı bu kadar yanmamıştı. Luke ise birkaç ayda resmen canını söküyordu. Odaların ses geçirmez olduğuna güvenerek hüngür hüngür ağlarken telefonu çalmaya başlamıştı. Luke'un aramasını meşgule atarak mesaj gelene kadar ağlamasına devam etmişti.

Kapının önündeydim. Aç yoksa kapını yumruklamaya başlayacağım.

İkinci mesaj daha ilkinin şokunu atlatamadan gelmişti.

Hiç kimse umurumda değil. Aç şu kapıyı!

Yapabilir miydi? Kapıyı açmazsa dediğini yapar mıydı? Korkuyla yutkundu, kapının önünde birinin varlığını hissediyordu. Yeniden kalkarak kapıyı açtı. Işıkları yakmadığı için içerisi karanlıktı, koridordan gelen ışık odaya doldu. Luke'un yüzünü aydınlattı, üzgün görünüyordu. Kenara çekilerek Luke'un geçmesine izin verdi ama bunu sadece başka çaresi olmadığı için yaptı. Luke içeri girince kapıyı kapatan Luz içerisinin karanlık olmasından memnundu. Bu savaşta tek kalkanı karanlığın ardına sakladığı üzüntüsü ve gözyaşları olacaktı.

"Hiçbir şey sandığın gibi değil, Luz. Bu akşam geleceğinden haberim bile yoktu." Luz bile onunla karşılaşacağını tahmin etmişti. Luke böyle bir şeyi hiç tahmin etmemiş miydi?

"Görünce hem şaşırdım, hem sinirlendim. Onu annem davet etmiş." Bu nasıl bir şeydi böyle? Oğlunun kıçına tekmeyi basan birini nasıl bu kadar el üstünde tutabiliyordu? Bir yandan Luke'un yalan söylüyor olma olasılığı da aklını kurcalıyordu. Tabi bir de şu telefonda konuşma mevzuu vardı. Ağlaması dinmiş üzüntüsü, acısı öfkeye dönüşmüştü. Luz elini kaldırdı.

"Bana bir şey açıklamak zorunda değilsin, Luke. Ben senin hayatında ne olduğumu biliyorum. Bizim aramızdaki şeyin harika seksten başka bir şey olmadığının ve olmayacağının farkındayım. Sen ve Allison'ın arasında durmayacağım, Luke. Sen de benim ha-

yallerimle aramda durmayacaksın. İkimiz de birbirimizin yolundan çekileceğiz." Luz nefes alıp verdi.

"Ben unuttum. Sen de unutacaksın." Genç kadın kapıyı tekrar açarak Luke'a dışarıyı işaret etti.

"Beni biraz yalnız bırak." Luke hâlâ amaçsızca orta yerde dikiliyordu. Luz onu hemen göndermesi gerektiğinin farkındaydı. Bu kırıkları olduğu yerden kurtulmak için yoğun bir savaş içindeydi.

"Lütfen, Luke!" Luke kapıya doğru yürüdü. Luz'un tam önünde deydi, kokusunu duyabilecek kadar yakındı.

"Her seferinde konuşmak istemediğin şeylerden böyle kaçmaya devam edemezsin. Ne kadar erteleyeceksin?" Genç adam karşısında titreyen kızın duygusunu karanlık nedeniyle seçemiyordu ama Luz onun öfkeli olduğunu konuşmasından anlayabiliyordu.

"Zaten konuşacağız. Sadece bu akşam için bana biraz izin ver. Kendimi toplamalı, ne hissettiğimden emin olmalıyım." Luke duraksadı.

"Tamam, düşün. Sana bir gece veriyorum..." Genç adam kapıdan çıkarken Luz kapattığı kapının önünde dizlerinin üzerine çökerek içindeki acı silsilesine teslim olmuştu.

New Orleans konserinin provası sırasında Luz tüm dünyayla iletişimini koparmıştı. Luke'la yalnız kalmaya henüz fırsatı olmamıştı. Yaşanan teknik aksaklıklar grubu fazlasıyla meşgul etmişti. Tabi bir de Martin'in gelişi vardı ki bu da grubu ekstra geren bir durumdu. Grup üyelerinin hiçbiri Martin'den hoşlanmıyor, onu gönderecek bir fırsat arıyorlardı. Provaların ardından katıldıkları basın toplantısı ve hemen ardından yaptıkları grup toplantısı çok zamanlarını almıştı. Sahne hazırlıklarını bile son anda yetiştirmiş hayranları onları sabırsız ve sinirli bir halde beklerken sahneye çıkmışlardı. Luke ortalığı yumuşatmak için yaptığı konuşmasının ardından onlara ekstra üç şarkı söyleme sözü vermişti. Tüm konserlerden daha kalabalık bir kitleye hitap ediyorlardı ve bu Luz'u inanılmaz heyecanlandırmıştı. Çılgın konserin ardından hepsi inanılmaz yorgun olsa da duş alıp tan sonra otelde yapılacak olan basına açık partiye katılmaları gere-

liyordu. Martin bu konuda oldukça ısrarcı davranmış, hatta tüm organizasyonu bizzat kendi yapmıştı. Luz mini siyah deri elbisesi ve zımbalı çizmeleriyle oldukça seksi görünüyordu. Hep birlikte parti alanına inerlerken Luke ortalıkta görünmüyordu. Hâlâ konuşmaya fırsatları olmamıştı ve Luz kendini bu konuşmayı yapmak için hazır hissediyordu. Luke'a açık açık her şeyi söyleyecekti. Ondan geregiden fazla etkilendiğini anlatacak ama grup için her şeyi yapacağını da ekleyecekti. Parti öncekiler gibi kalabalık değildi. Çocuklar birileri tarafından kenara çekilirken yalnız kalan genç kadının ilk durağı bar olmuştu. İçkiye ihtiyacı vardı... İçki her şeye iyi gelebilirmiş gibi hissediyordu. Yanına oturan adamın farkında bile değildi; adam konuşana kadar tüm alıcılarını kapatmış, kaliteli biranın dibine vuruyordu.

"Zor bir gündü ha!" Bakışları tanıdık sese doğru kaydı. Simon yanındaki sandalyeye oturmuştu. Yine her zamanki gibi etkileyici yakışıklılığındaydı. Luz anlamıyordu, bu adamlar onunla neden ilgileniyorlardı? Simon istese buradaki sahte memeli tüm sürtükleri yatağa atabilirdi; ama tahta memeli, koca götlü, yerden bitme bir rock kızıyla her fırsatta flörtleşmeye çalışıyordu.

"Evet, oldukça." Simon gülümserken Luz'un birasını barmene doğru itti.

"Senin gerçek bir içkiye ihtiyacın var." Barmene sek votka sipariş ederken Luz'un gözleri gazetecilerin flaşlarına kaydı. Kameraların yönünü takip ederken ortamdaki gürültü artmıştı. Flaşlar Luke'un üzerinde patlıyordu. Luke'un ve yanındaki kadının...

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

İTİRAF

Luke'un koluna girmiş gülümseyen Allison, Luz'un canını yakıyor, nefesini en derinlerden kesiyordu. Luke'un yüzü asıktı, sanki bu durumdan memnun değil ve zorla Allison'u koluna takmış gibiydi. Luz'un sinirden beyninden çıkan ateşlerle ve üzüntüyle kalbinden çıkan o lavlar birbirine karışıyordu. Bağıra bağıra ağlamakla kahkahalarla gülmek arasında bir tür dalgalanma yaşıyordu. Luke'un gözleri çok kısa bir an Luz'un gözlerine kaydı, bakışlarını kaçıran Luz

ayaklarını yere daha sağlam basması gerektiğini o anda anladı. Bu hayat onundu ve hayallerinin içine soktuğu her yanlış *adam* onu bir hiç çöküşe sürüklüyordu. Luz hayatında sözde *adamlara* yer olmadığını çok net anlamıştı. Simon'a doğru dönerken önüne gelen votkanın yarısını tek dikişte içti. Votkanın yakıcı hissi, içinde yanan öfke yanında hiçbir şeydi. Luke ve Allison'ın etrafına toplanan gazetecilerin sorularını duyamıyor, zaten duymak da istemiyordu.

"Vay canına! Durum sandığımdan ciddi sanırım." Luz umursamazca omuz silkti.

"Ciddi mi? Anlamını bile bilmiyorum. Bundan sonra hiçbir sikik konu benim için ciddi değil." Simon kahkaha attı.

"Aman Tanrım! Sen cidden iki yudumda sarhoş mu oldun?" Luz bardağın dibini gördükten sonra barmene işaret ederek doldurmasını söyledi.

"Henüz olmadım ama olmak istiyorum. Şuurumu kaybedip bacağımdaki lanet dövmelere yenilerini ekletebilirim." Simon'un gözleri dudaklarında beliren bir sırıtışla birlikte aşağılara kaydı. Luz'un dövmeleri apaçık ortadaydı, tabi biri hariç. Bacak içindeki dövme oturup kalkarken belli belirsiz görünüp merak konusu olurken o bunun farkında bile değildi.

"O dövmelere bayılıyorum, bence yenileri için de yeterince yer var." Luz bacaklarına baktı.

"Belki yeterince içersem piercing bile yaptırabilirim." Simon'ın kahkahası kulaklarına doldu. Simon genç kadına doğru yaklaştı.

"Benim çeşitli yerlerimde var. Bence kadınlar için de oldukça seksi noktalara yapılabilir." Luz nerelerinde olduğunu düşünmek istemiyordu ama bir yandan da yüzü kızardı. Dikkatini Luke ve Allison çiftinin kusursuz güzelliğine vermektense Simon'un gizemli piercinglerinin nerede olduğuna verebilirdi. Luz barmenin getirdiği votkayı içmeye devam etti. Ne kadar sarhoş olursa o kadar iyi olabilirdi. Kaç bardak içtiğini hatırlamıyordu ama Luke'un şu an orada kiminle olduğunu unutacak kadar içmişti. Tek düşündüğü Simon'dı. Simon sürekli Luz'a bir şeyler anlatırken Luz da onu dinliyordu. Si-

mon'ın kaderi de Luz'la aynıydı. Onun da annesi uyuşturucu bağım-
lısıydı ve babası yoktu. Genç adam bu kadar iyi anlaşmalarını ş-
şişen boktan kaderlerine bağlamıştı. Luz'a kahkaha attırmayı b-
başarmıştı. Luz bir bardak daha istediğinde Simon genç kadın-
elini tuttu.

"Bence bu kadar yeterli, Luz." Luz kafasını iki yana salladı

"Hayır, kesinlikle yeterli değil." Simon barmene kafasıyla gö-
mesini işaret ederek yerinden kalktı.

"Hadi seni odana götüreyim." Genç kadın aklına bir şey gelmiş
gibi gülümsedi.

"Piercing yaptıracaktık, Simon. Şu an tam olarak o kafa-
yım." Simon'un gülüşü Luz'u da güldürdü.

"Bunu sarhoşken yaptırmamalısın, Luz. Sonra pişman olur-
sun..." Luz histerik bir kahkaha atarken yerinden kalkmaya çalış-
yordu. Simon onu belinden kavrayarak ayağa kalkmasına yardım-
olurken eteğini de büyük bir centilmenlikle düzeltmişti.

"Emin ol, Simon, pişman olacağım birçok hata yaptım ve hep-
sinde de ayıktım." Genç kadın adamın desteğiyle dengesini sağla-
dıktan sonra ona dış kapıyı işaret etti.

"Geliyor musun? Yoksa sokak sokak gezip piercing yaptıracak
bir yer ararken tek başıma mı olacağım?" Genç adam kafasını iki
yana salladı.

"Tabi ki seni yalnız bırakmayacağım. Hadi siktir olup gide-
lim." Birlikte dışarı çıkarlarken önlerini kesen biri tarafından durdu-
ruldular. JJ kollarını göğsünde birleştirmiş şüpheli gözlerle Simon
ve Luz'a bakıyordu.

"Neler oluyor burada?" Luz sinirinden bir kahkaha patlatıp
Simon'ın koluna girdi. Simon bedeninden güç almak isteyen kız-
nın omuzuna kolunu atarak ona destek oldu.

"Bunu bana sorman çok komik değil mi?" JJ'in bakışları arkada
bir noktaya kaydı. Orada kimin olduğunu tahmin ediyordu. Luz'
olası bencil götlekler. Luke King ve Allison Brown...

"Gel biraz dışarı çıkıp hava alalım, Luz." Luz dudaklarını bü-
rerken kafasını iki yana salladı. İşaret parmağı yüzüne düşen bir saç
hallesinin içinde dans ediyordu.

"Gerek yok, JJ, bana yeterince destek oldun. Teşekkür ederim.
Simon yanımda, sen merak etme." JJ kısık gözleri, şüpheci bakışla-
yla Simon'ı ayaküstü tehdit ediyordu.

"Onu yeterince tanımıyorum, Luz ve sen çakırkeyifsin." Simon
kafasını yana yatırarak JJ'ye cevap verdi.

"Merak etme, sarhoş bir kadından faydalanacak kadar aşağı-
lık değilim." JJ bir adım atarak adamın tam önünde durdu. Simon,
JJ'den uzun olmanın üstünlüğüyle ona tepeden bakıyordu.

"Ama ben bunu bilmiyorum." Luz elini kaldırıp JJ'in göğsüne
yasladı ve onu geri ittirdi.

"Sorun yok, tamam mı? Simon'la bir yere gideceğim, biraz hava
alacağım. Yeterince olgun bir kadınım." JJ'in yanağındaki kasılma
sinirlendiğini gösteriyordu ama karşı çıkmadı, yolundan çekilerek
geçmelerine izin verdi. Simon genç kadını bedenine daha yakın tu-
tuyordu, Luz da ondan yayılan ateşi hissediyordu.

"Sana da söyleyelim, bay çeşitli yerlerinde piercing olan ya-
kışıklı. Sakın bu durumumdan faydalanıp beni yatağa atmaya kal-
kışma." Simon onu kontrol ederek otel lobisinden çıkarırken Luz da
adımlarına uyum sağlıyordu.

"Beni yakışıklı bulmana sevinsem de ön yargılı yaklaşıyor ol-
mandan hoşlanmadım." Birlikte otelin kapısındaki valenin önünde
durdular. Simon valeye bir şeyler söyledi, daha sonra Luz'a döndü.

"Senden ne kadar etkileniyor olursam olayım, ki gerçekten çok
etkilenmiyorum, asla ama asla sarhoşken ya da sen isteksizken sana
elimi sürmem. Sadece sana da değil, bu her kadın için böyle." Luz
cevap vermedi. Neden böyle adamları sevemiyordu ki? Sürekli
kötü adamları arzuluyor olması annesinden kalan boktan bir miras
mıydı? Valenin getirdiği motora inanmaz gözlerle bakan Luz bakış-
larını Simon'a kaydırdı.

"Taksi mi tutsak?" Simon bir kahkaha patlatırken motorun arka kısmından aldığı kasklardan birini Luz'a uzattı.

"Bu eğlenceyi taksi gibi bir saçmalıkla kaçıramazsın. Hem adrenalin sarhoş olmaktan çok daha etkilidir." Luz elindeki kaska baktı.

"Daha önce bu şeylerden takmadım ve motora da hiç binmedim." Simon genç kadının elinden kaskını aldı ve Luz'un başına geçirdi. Diğer kaskı da kendi başına takarken hâlâ gülüyordu.

"Elbisem var, Simon, bacaklarımı iki yana açıp oturamam." Adam motorun arka kısmından aldığı bir deri ceketi Luz'un beline sararak fermuarını çekti. Her yerinin kapandığından emin olduktan sonra göz kırptı. Motora binen Simon, Luz'u da arkasına bindirdi. Ayaklarını koyması gereken yerleri gösterdikten sonra,

"Bana sıkıca sarıl, Luz" diyerek kızı daha da endişelendirmeyi ihmal etmedi. Luz cevap vermedi ama Simon'un sıcak kaslı bedenine sıkıca sarıldı. Simon'ın motora verdiği gazla birlikte hareket eden canavar yola çıkmıştı. Luz ağzından kaçan ufak çığlığı dudaklarını dişleyerek bastırdı, ettiği küfürler kaskın içinde boğuluyordu ama bir yandan da bu hissi sevmişti. Nefesi kesiliyor, bedeni karıncalanıyordu. Adrenalin kesinlikle sarhoş olmaktan iyiydi. Simon gaza biraz daha yüklenince motor öne doğru atıldı. Luz, Simon'a sarılabileceği kadar sıkı sarılıyor, hatta tırnaklarını adama saplıyordu. Birkaç sokak sonra Simon motoru durdurdu. Ara bir sokaktaydılar ve ara sokak olmasına rağmen oldukça hareketli bir yerdi. Motordan inen adam genç kadının inmesine de yardımcı oldu. Luz'un belinde sarılı deri montu çıkarıp kasklarını da motora astı. Adam Luz'un beline elini koyarak aralarında huzursuzluk yaratmayacak bir mesafe bırakmayı da ihmal etmemişti. Tam karşılarındaki dövme salonunu işaret etti. Küçücük bir yerdi ve led tabelalarla aydınlanmıştı.

"Burada mı yaptıracağım?" Simon başını salladı.

"Evet... Böyle göründüğüne bakma, Sofia işinde çok iyidir." Şaşırmış bir ifadeyle adama baktı.

"Sofia?" Simon başını sallarken ufak dükkanın kapısındaki zile basmıştı.

"Sofia benim kolejden arkadaşım. Bütün dövme ve piercinglerimi o yaptı." Kapıyı açan ufak tefek esmer kadın kocaman bir gülümsemeyle ziyaretçilerini süzdü. Kadının egzotik bir havası vardı. Melez olması bu güzelliğe büyük katkı sağlamıştı, bu çok açıktı. Sivah rastalı saçlarının uçlarındaki renkli boncuklar neşeli karakterinin göstergesiydi.

"Simon! Nerelerdesin, seni koca adam!" Simon ve Sofia birbiriyle kucaklaşırken kadının gözleri kısa bir an Luz'a kaydı.

"Aman Tanrım! Sevgilin mi? Çok güzel!" Luz ne olduğunu anlamadan kendini Sofia'nın sıcak kolları arasında sarmalanırken buldu. Simon öksürmeye başladı.

"Hayır, Sofia, sevgilim değil. Luz sadece arkadaşım. Kendisi Araf grubunun yeni üyesi." Kadının art arda attığı çığlıklarla sarsına girmiş ve bir süre sohbet etmişlerdi. Sohbetten sonra Sofia ile birlikte perdeli bölüme geçen Luz, Sofia'nın işaret ettiği gibi doktor muayene yatağına benzeyen yatağa yattı. Sofia aletleri sterilize ederken,

"Nereni deleceğiz?" diye sordu. Luz bunu hiç düşünmemişti. Birden kahkaha atmaya başladı.

"Bunu hiç düşünmedim." Sofia da genç kadının kahkahasına eşlik ederken fikir üretmeye başladılar. Luz duraksadı ve elbisesinin eteğini yukarı doğru toplayarak göbeğini açığa çıkardı

"Göbeğime istiyorum." Sofia, Luz'un göbeğini delerken kız aşırı alkolün bedeninde yarattığı hissizlikten acıyı pek hissetmemişti. Göbeğinde birbirine geçen iki küçük top parıldıyordu. Sofia kızarmış tenine ilaç sürdüğünde işi bitmişti. Luz bir anda yerinden fırladı.

"Sofia... Ben bir dövme istiyorum." Karşısındaki kadın ona şüpheyle baktı.

"Bacağındakiler gibi mi?" Luz kafasını iki yana salladı.

"Hayır, daha ufak bir şey." Elbisesini tekrar sıyırırken Sofia'ya karnından kasığına doğru görünen kısmı işaret etti.

"Buraya bir mikrofon dövmesi istiyorum, mikrofonun üzerine de bir kral tacı." Hevesle kadına bakarken,

"Yapabilir misin?" diye sordu. Uzun zamandır aklında olan bir şey değildi. Bir anda düşünmüş ve alkolün ele geçirdiği aklına da yatmıştı. Anlamı olan bir dövmeydi, tıpkı diğerleri gibiydi. Mikrofon hayalini ifade edecekti. Kral tacı ise Luke içindi. Yaptığı hatayı unutmayacaktı... Bir daha tekrarlanmayacak bir hataydı, az daha o hata yüzünden hayallerini çöpe atacaktı. Hem de kendi elleriyle.

"Tabi ki yapabilirim." Sofia hazırlığı yaparken Luz derin bir düşünce denizinde boğuluyordu. Telefonu yanında değildi ama kimsenin onun için endişeleneceğini sanmıyordu. Sonuçta herkes kendi havasında takılıyordu. Sofia dövmeye başladığında Luz içindeki acı yüzünden derisine işleyen iğneyi bile hissedememişti. Siyah dövme tenine işlerken kalbide aynı bu boya gibi kararmıştı. Dövme bittiğinde krem süren kadın dövmenin üzerini kapatmıştı. Luz perdenin ardından çıktığında Simon'ı koltukta uyuklarken buldu. Bu oldukça komikti ve Luz'u gülümsetti. Sofia imalı şekilde kaşlarını kaldırıp Luz'a baktı.

"Onu ilk defa bir kadınla görüyorum." dedi. Bu imkânsız gibiydi. Simon o kadar yakışıklıydı ki çapkın biri olmadığına inanmak çok zordu.

"Aradığı kadını bulmasına seviniyorum." Luz üzüntüyle iç çekti. Sofia'nın yüzüne bakmadı.

"Keşke onun aradığı kadın olsaydım. Yanlış adamlar için üzülmekten doğru adamları göremiyorum bile." Sofia başını anlayışla salladı.

"Sana bu kadar ısınmama şaşmamak gerek." Sofia ve Luz, Simon'ı uyandırdıktan sonra birlikte oturup birer bira içmişlerdi. Luz tabi Simon'a piercingini ve dövmesini göstermemişti. Sabah ne de yse güneş doğmak üzereyken motora binen ikili Sofia'ya teşekkür etmeyi ve tekrar görüşme sözü vermeyi unutmamışlardı. Sofia motoru otelin önünde durdurduğunda tüm o dağılmış olan kalabalık Luz'u rahatlatmıştı. Motordan indikten sonra kaskını başından çı

Luz, Simon'la birlikte lobiye girdi. Lobide onu bekleyen aşırı kızgın gözleri bulması sadece birkaç saniye sürmüştü. Luke lobide koltukta oturmuş, doğruca kapının olduğu tarafa bakıyordu. İçeri giren Simon ve Luz'u gördüğünde hızla ayağa kalktı. Luz bir anda durakladı, neden onu beklediğini ya da neden sinirli olduğunu anlayamıyordu. Umursamamaya karar vererek asansöre yöneldi. Simon adımı fark etmemişti bile, tek ilgilendiği Luz'du. Beline sarılmış haliyle kızı asansöre yönlendirirken bir anda önlerini kesen adam doğruca gözlerini genç kadına dikmişti.

"Neredesin sen!" Bağırması üzerine birkaç görevli onlara bakmış, daha sonra bakışlarını başka yere odaklamışlardı. Luz vücudunda gezinen sinire karışan aşırı alkol tüketiminden dolayı inanılmaz bir cesarete sahipti. Öyle ki az önce bir piercing ve dövme yaptırmıştı.

"Simon'la beraberdim." Simon anlamsızca ikiliye bakarken hâlâ olası facianın farkında değildi.

"Bu saate kadar tanımadığın bir adamla ne yaptın, Luz!" Luke'un bağırması üzerine Simon gövdesini Luz'a siper ederek Luke'un tam önüne dikildi.

"Sen onun abisi falan mısın? Luz istediği adamla dışarı çıkıp eğlenebilecek yaşta." Luz anladı ki Simon da sinirlenince tehlikeli olabiliyordu. Kızgın ses tonu midesini bulandırmıştı. O bulantının sebebi tabi fazla kaçırdığı içki de olabilirdi.

"Bu seni ilgilendirmez. Bu Luz ve benim aramda." Sinir bütün vücudunu esir alırken Simon'ın koluna dokundu.

"Luz ve sen arasındaki bağlantıyı kuramadım." Luke bir anda Simon'ın yakasına yapışırken dişlerinin arasından,

"Bağlantıyı kurmana yardımcı olabilirim" dedi. Genç kadın toplayabildiği cesaretle iki iri adamın arasına girerken kendini daha önce hiç olmadığı kadar kızgın hissediyordu. Bu adam ne bok yemeye çalışıyordu? Sanki birkaç saat önce eski aşkını koluna takıp partiye gelen o değildi. Bakışlarını Simon'a çevirip koluna dostça elini koymuştu.

"Simon çok güzel vakit geçirdim, teşekkür ederim. Seninle ol-
mak harika, daha sonra görüşürüz." Simon'a kibarca gitmesini söy-
lemişti ve Simon o kadar muhteşemdi ki bunu anlamıştı. Az önceki
kavga etmeye hazır adam anında yumuşamıştı.

"Seninle olmak da çok güzeldi, Luz. Odana girdiğinde aramanı
bekliyor olacağım." Bunun tercüme edilmiş hali *sağ salim odana*
girdiğinden beni haberdar et idi. Luz onu başını sallayıp onaylar-
ken Luke'un sinirli nefesini ensesinde hissediyordu. Simon tedirgin
bir şekilde asansöre binip kapılar kapandığında Luz arkasına dönüp
rek buz mavisi gözlere baktı. Oldukça sarhoş görünüyordu, kızarmış
gözleriyle karşısında büyük yara almış, kadına bakıyordu ve o yara
almış kadının ne kadar tehlikeli olduğunun farkında bile değildi.

"Sen kendini ne sanıyorsun? Sen kralsın, biz kadınlar da senin
kölelerin miyiz?" Parmak uçlarında yükselerek karşısındaki adama
dikkatle baktı.

"Beni artık rahat bırak, Luke! Ben senin için bir araçtım ve gö-
vevimi yerine getirdim. Şimdi boktan hayatına devam edebilirsin. A-
lison'ı kazandın. Sen Allison'ı aldın, ben de hayallerimi almak is-
tiyorum. Anladın mı? Yolumdan çekil!" Diğer asansöre yöneldiği
sırada Luke hırçın kadınını kolundan kavradığı gibi kendine çekti.
Dudaklarını kendi dudaklarına bastırırken ikisi de kendi alkol kok-
larında tekrar tekrar sarhoş oldu. Luz kendini kurtardığı anda yap-
tığı ilk şey Luke'un o güzel yüzüne sağlam bir tokat yapıştırmak
oldu. Luke hâlâ kızın kolunu tutuyordu, boşta olan elini az önceki
darbenin geldiği sol yanağına götürdü. İkisi de yaşadıkları şokun et-
kisinde dakikalarca o şekilde kaldılar. Lobideki tüm ses kesilmiş,
oteldeki görevliler uğraştıkları şeyleri bırakmış ikisine bakıyorlardı.
Luke öfkeyle kolunu tuttuğu kadını otelin dışına doğru sürüklemeye
Luz'un zayıf bedeni isteksiz bir şekilde kapıya kadar peşinden gitti
daha sonra kendine gelerek kolunu kurtarmak için çırpındı.

"Ne yapıyorsun? Beni hemen bırak seni lanet olası piç kurusu!"
Luke cevap vermeden Luz'u peşinden sürükleyerek otel binasından

dışarı çıkardı. Ana caddeden geçen arabalar dışında pek insan yoktu.
Genç kadın adama direniyordu.

"Beni bırak dedim, Luke! Seninle hiçbir yere gelmiyorum." Luke
caddе üzerinde kızı sürüklemeyi sürdürdü.

"Elbette geliyorsun. Ben nereye istersem oraya geliyorsun." Sa-
hipliği korkutucu boyuttaydı.

"Sen beni kendi isteğinle dinlemiyorsan ben sana kendimi zorla
dinletirim." Luz'u otelin ara sokağına sokmuştu. Sokak tamamen
sessizdi, çöp kutularında gezinen iki kedi dışında hiçbir hayat be-
lirtisi yoktu. Luz tedirgince gözlerini sokakta gezdirdi. Luke'un tu-
tuşu gevşememişti.

"Ne zaman beni zamanında dinleyeceksin?" Nefes nefese kalan
Luz kafasını iki yana salladı, kolunu kurtarmak için çırpınmaya de-
vam ediyordu.

"Hiçbir zaman!" Genç adam Luz'u sertçe duvara yaslayarak
önüne set oluşturdu. Luz nereye bakarsa adamın gözlerini görü-
yordu, tüm yolları buz mavisi bakışların ayazıyla kesiliyor. Bakış-
lardaki anlamlar tipi gibi üzerine yağıyordu. O sırada ara sokağın
başından onlara doğru yaklaşan JJ sayesinde Luz bu yoğunluktan ve
sinir harbine neden olan baskılardan kurtulmuştu. JJ bir anda Luke'u
yakalayarak duvara yapıştırdı, sert bir hamleyle sırtı duvarla bütün-
leşen Luke kapana kısılmıştı.

"Seni piç kurusu! Partide yediğin halt yetmedi mi? Daha ne yap-
maya çalışıyorsun? Hasar tespiti mi?!." Yumruğunu bir an bile du-
raksamadan Luke'un karnına indirdiğinde Luz'un ağzından endişeli
bir çığlık döküldü. Luke acı hissiyle kendini korumak için eğildi
fakat hemen toparlanarak ikinci yumruktan kaçmayı başardı. JJ'in
tekrar kalkan yumruğunu havada yakalayarak onu durdurdu.

"Neden kimse beni dinlemiyor!" JJ sinirle dişlerini birbirine
bastırdı.

"Neyi dinlemeliyiz, Luke! Seni uyardım." Luz histerik bir şe-
kilde ütrerken gözyaşları yanaklarından akmaya başlamıştı. Hayranı
olduğu grubun resmen çöküşüne adını yazdırmıştı.

"Allison'la barıştın, artık Luz'u rahat bırak ve kız arkadaşın grubun dâhil olduğu partilerden uzak tut." Luke, JJ'in göğsüne elerini dayayarak onu ittirdi. Sürekli kasılıp gevşeyen çene kemikleri patlamak üzere olan bir yanardağ ağzını anımsatıyordu.

"Onunla barışmadım ve asla barışmam." Bunu söylerken bakışları JJ'den Luz'a kaymıştı.

"Onu sevmiyorum." Luke ellerini arkadaşının üzerinden çekerek Luz'a doğru iki adım attı. Tam önündeydi ama aralarında üç adımlık daha mesafe vardı. Luz'un yaşlı gözlerine bakınca yumuşayan bakışları kalbine bir daha çarptı. Acısını bir daha deşti. Kabuk bağlamaya yüz tutmuş yarayı kaşıdı.

"Sana bir şeyler anlatmaya çalışıyorum ama beni sürekli kendinden uzaklaştırıyorsun." Bir adım atarak mesafeyi iki adıma indirdi.

"Sana dün akşam anlatacaklarımı dinleseydin belki bana hak verecektin. Bunu bizim için yaptım, Luz. Onunla asla bir daha olmayacağım." Genç kadın duyduklarını düşünürken mantıklı bir şey bulamıyordu. Luke bir adım daha attı, şimdi kokusunu alabilecek kadar yakındaydı.

"Allison'ın benimle olmak istemesi umurumda bile değil... Ya da başkasının... Benim tek istediğim kadın sensin." Bir adım daha attığında nefesleri birbirine karışıyordu. Luke genç kadının gözlerinin içine bakarken,

"Benim sevmek istediğim ve sevdiğim tek kadın sensin" dedi. Kızın yüzünü elleriyle kavrayarak yaklaşabileceği kadar yaklaştı.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

SANA KARIŞTIM

Luz ne diyeceğini bilemiyordu. Aklındaki tüm düşünceler, dilinin ucundaki tüm sözcükler bir anda yok olmuş, karanlığa karışmıştı. Luke'un hüzünle, pişmanlıkla dalgalanan gözleri Luz'un öfke ve şüpheyle kararan gözlerine değiyordu. Dakikalar geçti, bu itiraf dakikalardır havada kalmış bir zerrecikti. İnanamamak zordu, inanmak çok daha zor... Bu süre boyunca nefes dahi alınmadı. Hipnozu bozan kişi JJ oldu, tek kelime etmedi. Sadece arkasını döndü, karanlık sokakta yürümeye başladı. Luz bir saniyeliğine karanlıkta

kaybolan JJ'e baktı ama Luke bir saniye için bile gözlerini Luz'dan ayırmadı. JJ kaybolduktan sonra,

"Bir şey söyle, Luz. Bana bir şey söyle ki nefes alabileyim" dedi. Luz bu çekimden kurtulmak ve gücünü hissedebilmek için geriye doğru bir adım attı.

"Siktir git, King!" Öfkeli hırlaması Luke'u bir süre şoke etse de etkisi kısa sürdü.

"Luz, açıklamama izin ver." Genç kadın güldü ama bu gülüş mutluluktan değildi. Öfkenin kendine has dışa vurumuydu.

"Açıkla... Seni dinliyorum." Luke ellerini kotunun cebine soktu, kafası pişmanlıkla öne düşmüştü.

"Allison kocasından şiddet gördüğü gece beni aradı. Ailesinin yanına gitmeden önce intihar etmeye kalkışmış. Bir kutu ilaç içmiş." Luz bir kadının çaresizliğini çok iyi anlayabilirdi. O çaresizliğin benzerini defalarca yaşamış ama onu hayata bağlayan daima bir şey olmuştu. *Hayalleri* onun hayatla bağlantısını sağlayan ipekten ipti.

"Kocası işten kovulmasını sağlamış ve bağlantıları sayesinde başka yerde çalışması da imkânsız bir hal alacaktı. Tek çaresinin ölüm olduğunu düşünmüş." Genç kadın tepkisizce dikilirken gözlerini gözlerine dikmiş adamı dinliyordu, dürüst olduğunun farkındaydı ama hâlâ nereye varacağını bilemiyordu.

"Yanına gidemezdim. Onu görmek istemedim fakat telaşlandım. Sana yalan söyleyemem, bu telaşım onu sevdiğimden değildi, yerinde kim olsa telaşlanırdım. Sam'i yanına yolladım, neyse ki zamanında yetişip kimseye duyurmadan midesinin yıkanmasını sağladı. Daha sonra ailesini aradım ve gelip Allison'u almalarını istedim. Ailesi basından gizli bir şekilde tedavi edilmesini, destek almasını sağladı." Bunları tabi ki anlayışla karşılayabilirdi. Yapılması gereken şeyi yapmıştı fakat yine de o akşam yemekte mesafe çizememesini ve partiye Allison'la gelmesini açıklamıyordu.

"Boşanmanın ardından kocası tüm işlerine taş koydu. Bu onu daha kötü etkiledi. Bir kere daha intihara kalkışmış, neyse ki ailesi

zamanında yetişmiş. Annem de ikinci girişiminden sonra onu görmemi istedi." Luz ilk defa araya girdi.

"O seni terk etti, Luke, hem de berbat bir şekilde annen neden hâlâ onun yanında?" Luke sanki bir şeyi itiraf etmek üzereymiş gibi yutkundu.

"Annem, Allison'ın bana yaptıklarını bilmiyor." Cevap bekleyen bakışların odağı Luke idi ama cevap alamadı.

"Neden?" Adamın yutkunduğunu gördü.

"O zamanlar onu hâlâ deli gibi seviyordum ve bana döneceğini düşündüm. İki sene boyunca içimde bir umutla yaşadım." Genç adam ilk defa bakışlarını Luz'dan kaçırdı. Bundan pişman olduğu çok açıktı. Gerileyerek sırtını duvara yasladı, kollarını ise göğsünde birleştirdi.

"Peki, umudunu bitiren ne oldu?" Dürüstlük pınarına girmiş gibi netçe cevapladı.

"Sen..." Kalbi anında çarpmaya başlayan genç kadın kendini düzgünlemek için bakışlarını ondan başka yöne çevirdi.

"O akşam yemeğe geleceğini tahmin etmeliydim. Fakat netçe onu istemediğini ifade ettiğimi sanıyordum. Herkes gittikten sonra onunla baş başa konuştum. Ona seni sevdiğimi söyledim..." Luz art arda gelen gerçeklerin arasında kalmıştı. Nefes alması her gerçekle birlikte biraz daha zorlaşıyordu. Gerçeklik urganı boğazını sıkıyordu.

"İlgilendiği ben değilim, Luz. O sadece kaybettiği itibarın peşinde... Beni de o itibarın yanında hediye olarak istiyor, hepsi bu." Bir nefes çekerek konuşmaya devam etti: "Dün akşam seninle bunu konuşacaktım. Sana seni sevdiğimi söyleyecektim..." Luz yutkundu. Dün akşam onu dinlemediği için pişman değildi. Eğer Luke onu sevdiğini söyledikten sonra Allison'la o salondan içeri girseydi daha büyük bir depremin yıkıntısı olurdu.

"Son çare olarak Martin'i aramış ve sahte bir reklam organize etmişler. Bana fırsat vermediler, bir anda onları karşımda buldum. Bunu ilk söylediklerinde kabul etmedim, yalandan da olsa onunla

görünmek midemi bulandırıyordu. Allison o partide onunla tek seferlik görünmem karşılığında hayatımdan tamamen çıkma sözü verdi. Bir daha asla bizim karşımıza çıkmayacak." Ne yani, Allison'ın tek derdi reklam mıydı? Luz buna inanıp inanmamak konusunda kararsız kalmıştı. Hem inansa bile Luke'un buna dâhil olmasından hiç hoşlanmamıştı.

"Bunu bana haber verebilirdin, Luke." Luke sırtını duvardan ayırarak Luz'a yaklaştı. Duvara yaslanmış duran kadının önünde durduğunda kollarını duvara dayayarak bedenini kadının önüne demir parmaklık gibi sabitlemişti.

"Sana haber vermeye çalıştım zaten, lanet olası telefonuna cevap vermiş olsaydın haberin olmuş olacaktı." Luz bugün hiç dokunmadığı komodinin üzerinde öylece duran telefonunu düşündü. Uzun süre Luke'un nefesi yüzüne çarparken Luz da az önce anlatılanlara kafasının içinde mantıklı yerler bulmaya çalışıyordu. Genç adam delici bakışlarıyla kızı esir aldı. O harika dudaklarından ve baş döndüren sesinden dökülen sözcükler Luz'un adını oluşturmuştu.

"Luz?" Genç adamın üzgün hali karşısında ne yapacağını bilemiyordu.

"Özür dilerim..." Karşısındaki kararlı kıza biraz daha yaklaştı. Dudaklarıyla arasında sadece nefes kadar boşluk kalmıştı.

"Seni sev..." Luz kollarını adamın göğsüne dayayarak itirdi. Cümlesini tamamlamasına izin vermedi.

"Sakın, Luke! Sakın bana inanmak istediğim halde inanmaman gereken şeyler söyleme cüretini gösterme." Luke bu sözlerle ellerini duvardan çekerek sinirle dolmuş olan kıza odaklandı.

"Ben asla emin olmadığım bir şey söylemem, hele de böyle bir konuda." Kızın küçük beyaz elini yakalayarak avuçlarının içine hapsetti. Luz elini sertçe çekerek adamın elinden kurtardı.

"Ben senden emin değilim, Luke. Beni ne kadar acıtabileceğini gördükten sonra sana güvenip inanmam mümkün değil. Canımı ne kadar yakacağını bile bile bunu yapamam. Artık yara alacak tek bir yerim kalmadı. Beni yaralayacağını bile bile kendimi senin kollarına atamam." Gözlerinden akmak için çırpınan yaşları geri gönderdi.

"Benim kalbimin külleri hâlâ sıcak, Luke. Onlar sönmeden bir ateşe daha atladım, az daha yine yanacaktım. Bu sefer bu ateş beni de beraberinde kül edecekti. Böyle kalsın, bu şekilde kalması ikimiz için de grup için de en doğrusu." Hızlı adımlarla sokaktan çıkarak otele doğru yürüdü. Otelin önünde duraksayıp arkasına baktığında peşinden kimsenin gelmediğini görerek gözyaşlarına geçiş iznini verdi. Luke duvara attığı yumruğun acısını kalbinde hissetti. Elinin acıması gerekirken kalbinin acıması çok saçmaydı. Acıyı eline yönlendirmek için duvara bir yumruk daha attı ama faydasızdı; acı hâlâ kalbindeydi. Saçlarına geçirdiği parmakları beynindeki sesleri susturmaya yetmiyordu. Neden böyle düşüncesizce hareket etmek zorundaydı? Luz'un bu kadar kırılacağını düşünmemiş olmalıydı, yoksa asla böyle bir şey yapmazdı. Duraksadı... Aklına gelen şey kalbindeki acıyı bir nebze olsun hafifletti. Luz âşık olmuştu. Luz'un söyledikleri kafasında döndükçe bunu net bir şekilde anlıyordu. Az önce bunu nasıl anlamamıştı? Luz onu sevmediği için değil, daha fazla acı çekmemek için böyle kalmasını istediğini söylemişti. Ama aslında kalbi çığlık çığlığa başka bir şey haykırıyordu. Luke birden silkinerek otele doğru koşmaya başladı. Göğsüne batan oksijen kalbindeki acı ve yeni yeni filizlenen umudu körüklüyordu. Asansörün düğmesine basan elindeki kanı fark ederek umursamadan tişörtüne sildi. Yukarı çıktığında yarım açılmış kapıdan kendini dışarı atarak koridorun sonuna doğru koşturdu. Onu alacaktı! Yumruklarıyla dövdüğü kapı uzunca bir süre açılmadı. Luke'un hiçbir şey umurunda değildi. Aşkı bulduğunda kararan gözleri her türlü deliliği yapardı. Hele bu aşk yanlış anlaşılmalar yüzünden parmaklarının arasından kaymak üzereyse sonuna dek mücadeleye hazırdı. Kapı karanlığın içinde yavaşça aralanırken bir siluet olarak karşısında duran kadın nabzını durdurdu.

"Seni görmek istemiyorum. Herkesi ayağa kaldırmadan buradan git." Sesindeki kırgınlık can yakıcıydı. Luke onu kırdığı ve üzdüğü için kendine küfürler ederken kapanmak üzere olan kapının arasına ayağını soktu. Bir elini de kapının arasına siper ederken kadının kapatmaya çalıştığı kapıyı ardına kadar açarken içeri girdi.

"Ben seni görmek istiyorum ve isteyen ayağa kalkabilir, sikimde bile değil." Kızı omuzlarından kavrarken bedenine yasladı. Çırpınmaları ise boşunaydı, Luke kaybetmeyecekti. Kalbini tekrar çarpıran bu kadını asla kaybetmeyecekti.

"Neden bunu yapıyorsun?" Kollarının arasında duran kadının titremesi canını yaktı. Onu ne kadar üzdüğünü şimdi bir kuş gibi irkilerken daha net anlıyordu.

"Çünkü sana karıştım... Öylesine karıştım ki artık ayrılmamız mümkün değil. Kendimi ya da başkasını savunmaya gelmedim, Luz. Senin için savaşmaya geldim." Kelimeleri mühürleyen öpücük Luz ve Luke'un kalbini de birbirine mühürledi. Genç kadın bir süre onu ittirmek için uğraşsa da silahı düşmüştü, teslim olmaktan başka şansı olmadığının farkındaydı. Luke geri çekilene kadar nefes almak için zaman tanımadan kolları arasındaki narin, kırılgan ama bir o kadar da güçlü kadını öptü. Dakikaların ardından çekildiğinde kızın karanlıkta parlayan gözlerine baktı.

"İzin ver seni inandırayım. Seni bana inandırayım. İkimizin de pişman olmasını ve üzülmesini istemiyorum." Luz'un cevap vermemesini bir teslimiyet olarak kabul eden adam kırılgan güzelliğini kucağına alarak yatağa taşıdı. Işığı açmak için ondan ayrıldığı kısacık süre bile rahatsız hissettirmişti. Aydınlanan yatak odasında bedenine zıtlıkla kocaman yatağın ortasında yatan kadına baktı. Kızıl turuncu saçları yastığa dökülmüştü, deri elbisesi bu akşam onu gördüğünden beri aklından çıkmıyordu. Bacağındaki bütün o seksi dövmeler aletine kıvılcımlar gönderirken nefes alması da zorlaşıyordu. Luke kendini daha önce hiç böylesine şehvet dolu hissetmemişti. Yatağa yaklaşarak kızın ayağındaki botları çıkardı. Küçük ayaklarını özgür bıraktığında eğilerek ayak bileklerini ısırdı. Ufak ısırıklar aralarında kocaman bir şehvet okyanusu yaratırken Luz bir denizkızı gibi kıvranıyordu. Rengârenk dövmeli çıplak bacaklarını tatlı tatlı ısırarak yukarı doğru çıktı. Kasılmaya başlayan aleti seğirerek pantolonunun fermuarına değiyor ve canını yakıyordu. Tam diz kapaklarından yukarı doğru çıkarken ısırıklarına ara verdi ve pantolonunu çıkardı. İçinde iç çamaşırı olmadığını görmesi üzerine Luz'un bir küfür mı-

ruldandığını duydu. Kalınlaşmış, tam anlamıyla mermer kadar sertleşmiş olan aletine bakan gözler Luke'un karnında kasılmalara neden oluyordu.

"Bu artık sadece seks değil." Kadının cevap vermemesi üzerine daha yüksek bir tona geçiş yaptı.

"Sadece seks olmadığını söyle, Luz. Bu sadece seks değil... Bu bizim duygularımızın çarpışması olacak. Bu bizim aşkımızın yansıması, duydun mu?" Belki buna inandığından, belki de başka çaresi olmadığından sadece kafasını salladı.

"Bundan sonra seni üzmeyeceğim. Gereksiz olan her şey hayatımızdan çıkacak ve turne arası verip LA'e döndüğümüzde bunu grupla konuşacağız. Ben daha fazla saklayamam." Luke bunu hemen şimdi bile yapabilirdi ama turne sırasında bir kavga pek hoş olmazdı. En iyisi ara verdiklerinde bunu söylemek olacaktı.

"Bunu turne sonuna kadar saklayabiliriz, Luke. Benim yüzümden her şeyin mahvolmasını istemiyorum." Luke parmağını genç kadının dudağının üzerine koydu.

"Sen değil. Biz... Ne kadar çabuk söylersek o kadar iyi, üç ay boyunca duygularımı dizginleyemem." Onu ne zaman sevmeye başladığından bile emin değildi. İlk görüşte aşk diyemezdi buna ama çok güçlü olduğunu hissediyordu.

"Şimdi sevişeceğiz ve olumsuz, tek kelime duymayacağım." Luz'un cevap vermesine izin vermedi. Minik elbisesinin etegini kavrayarak yukarı doğru çıkarmaya başladığında göz göze geleceği şeyden tamamen habersizdi. Elbise karnından sıyrıldığında Luke öylece donup kalmıştı. Bir bezle üzeri kapanan dövmeye bakıyordu.

"Yaralandın mı?" Aniden endişelenmişti ama Luz hafifçe yerinden doğrulup kafasını iki yana salladı.

"Hayır, iyiyim." Dövmenin üzerini kapatan bandajı yavaşça çekti. Luke kaşlarını çatmış genç kadının karnına bakarak ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Kasığından karnına uzanan dövmeyi

gördüğünde endişesi biraz hafiflemişti. Siyah mikrofonun tepesinde duran kral tacı yutkunmasına neden oldu.

"Bu nereden çıktı?" Yeni yapıldığı belliydi. Luz dudaklarını dişlerken bakışlarını tavana dikti.

"Bu gece..." Yavaşça elini yaklaştırdı ama dokunmadı. Dersi hâlâ kırmızıydı. Soyadının sembolünü sevdiği kadının bedeninde görmek harika bir histi.

"Neden mikrofon ve kral tacı?" Genç kadın gözlerini kaçırmaya devam ediyordu.

"Yüzüme bak." Luz gözlerini tavandan ve diğer her yerden ayırıp Luke'a baktı.

"Mikrofon hayalimi ifade ediyor. Kral tacı ise hatamı." Luke gözlerini genç kadına dikti, eli dövmenin üzerindeydi ama dokunmuyordu.

"Bundan sonra hata yok. Hayaller var... Sen de hayalleri gerçek olan bir kızsın. İstediğin şarkı söylemek ve Luke King'ti, ikisi de senin. Bu senin hayalinin dövmesi." Luz'un gevşeyen yüz hatları sonunda bir gülümsemeyle aydınlandı.

"Senin hayalim olduğunu da nereden çıkardın?" Kadının gülümsemesiyle adamında yüzüne bir tebessüm yayıldı. O kendini beğenmiş rock yıldızı tavrını takınarak Luz'a göz kırptı.

"Sen söylemiştin... Öpüşmek bile hayalinken senin olmam. Bence kayda değer olmalı." Luz kaşlarını çatarken gülümsemesi yüzünden hâlâ düşmemişti.

"Gerçekten kocaman bir egon var." Luke elini saçlarından geçirirken

"Egomdan büyük yerlerim de var, bunu daha önce konuşmuştuk." Genç kadının göbeğini öpmek için eğildiğinde parlak piercingle göz göze geldi. İki küçük top Luz'un güzel göbek deliğini süslüyordu.

"Hassiktir! Bu da ne?" Daha yakından görmek için Luz'un karnına eğildiğinde nefesi kızı gıdıkladı. Luz kıkırdarken Luke'un kafasını olduğu yerden çekmeye çalışıyordu.

"O bir piercing, Luke. Çekilir misin, gıdıklanıyorum." Luke karnının alt kısmına dayadığı dilini yukarı doğru kaydırdığında Luz kıkırdamak bir yana nefes almayı bile kesmişti.

"Daha seksi bir şey göremeyeceğimi düşünüyordum ama artık çok daha seksisin. Lanet olası bir göbek piercingi ve beni hatırlatan bir dövme... Olağanüstü." Genç adam bu kadını bulduğu için ne kadar şanslı olduğunun farkındaydı. Tekrar âşık olacağını hayal dahi edemezken şimdi çok daha farklı bir şekilde kendini o hırçın kadınına teslim etmişti. Yumuşak karnında gezdirdiği dudaklarını göbek deliğini es geçerek yukarı çıkardı. Elleri ise Luz'un elbisesini öpücüklerle birlikte yukarı doğru sıyırmakla meşguldü, geri çekilip elbiseyi kadının başından çıkardı. İçindeki tam destekli siyah sutyen ve siyah çamaşırı takımdı.

"İç çamaşırı engelleri sinir bozucu." Luz nefesini düzenledikten sonra Luke'un tişörtüne uzandı.

"Katılıyorum..." Luke ensesinden kavrayarak tişörtünü çıkarırken Luz dudaklarını güçlü bir şekilde ısırdı. Genç adamın gözünden kaçmayan bu ısırık aletine inanılmaz bir elektrik göndermişti. Bir an önce onun içine gömülmek istiyordu. Luz'un da ön sevişmeyle vakit kaybetmek istemediği açıktı. Genç adamın boynuna doladığı kollarla onu kendisine çekti. Luke bir yandan onun dudaklarını, kendi ağzına çekerken bir yandan da sutyeninden kurtulmaya çalışıyordu. Nihayet zafer kazanmış, aradaki engeli ekarte ederek Luz'un seksi ufak memelerini göğsünde hissetmişti. Genç kadının sıcak teni ve sertleşen meme uçları tenine değerken şehvet ağı çevrelerini sarmıştı. Luke öpücüklerini güçlü emmelere dönüştürürken dudaklarından çenesine kaydı. Çenesinden yavaşça boynuna indi ve kokusunun özünü içine çekti.

"Luke..." İnleyerek ismini söylemesi bir sürü anlama denk gelebilirdi ama şu an Luke için bir anlamı vardı. O da Luke'u içine al-

mak istediğiydi. Hatta bunu daha da belli ederek alt tarafını ada-
mın sertliğine sürttü. Genç adam kafasını geriye atıp inlerken hızlıca
Luz'u külotundan kurtardı. Artık engelsiz bir şekilde o sevdiği tatlı
vajinayı görebiliyordu. Islanmıştı... Arzu dolu ve muhtemelen cayır
cayır yanıyordu. Luke daha fazla sabredemeyecekti.

"Hemen şimdi içine girmeliyim." Luz başını sallayarak onay-
ladı, onun da isteği aynıydı. Luke yatağa yatarken kızı tek hamleyle
kucaklayıp üzerine çıkardı. Bu kadar küçük olması harikaydı. Luke
genç kadını aletinin başına yerleştirip yavaşça üzerine oturttu, be-
linde duran elleri onu iterken Luz da kalçalarını birbirinden ayırıp
rahat girmesi için kendini ayarlıyordu. Luke aletini genç kadının si-
cak bedenine gömerken içi kıpır kıpırdı. Seks Luz'la bambaşka bir
boyut kazanmıştı. Onun küçük vajinası Luke'a harika tatminler ya-
şatmak için vardı. Küçük memeleri Luke'un avuçlarının içine otur-
mak içindi, dudakları Luke'un dudakları içindi. Yumuşak hamlelerle
en dibe ulaşırken Luz başını geriye atmış, beyaz boynunu genç ada-
mın göz ziyafetine sunmuştu. Luke gözlerini beyaz boynundan ayı-
rıp hareketleriyle görünüp kaybolan dövmeye dikti. Mikrofonun baş
kısmı ve üzerindeki taç belirgince seçiliyordu. Bu o kadar seksiydi
ki Luke'u orgazma sürüklemek için yeterliydi.

"Luz?" Kadının orgazmını tetiklemek için aklına gelen şeyi söy-
lemek istiyordu ve söyledikten sonra bu sözcüklerin Luz'un orgaz-
mını tetiklemesini istiyordu. Luz gözlerini adama dikerken Luke ne
istediğinden emin bir sesle,

"Seni seviyorum" dedi. Bu da Luz'un sonu oldu. Adamın kasıl-
sıcak göğsüne kafasını koyarken içindeki tüm zevki onunla paylaştı
Luke göğsüne düşen hırçın kadına sardığı kollarını iyice sıkarak
onunla aynı anda zevk değiş tokuşuna ortak oldu. Luz kolları ara-
sında derin derin uyurken genç adam karanlıkta çıplak bedenini iz-
liyordu. Yüzüne düşen saçları geriye atmış, masum güzelliğinin ta-
dına varıyordu. Bedeni bir gümüş gibi parlıyordu. Luke King'e ait
gümüş bir bedene sahip hırçın bir kız... Luz ile olmak tüm hayalle-
rin, tüm güçlü hislerin ötesindeydi. Bu kızı ne kadardır tanıyordu ki
Sadece bir iki ay... Hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama yine de onu

sevmekten kendini alamıyordu. Kapı kararsızlıkla çalındığında yan-
lış duyduğunu düşündü ama bir daha tıklatıldı. Luke yerinden kal-
kıp altına kot pantolonunu geçirirken içten içe küfür ediyordu. Luz
uyanmadığı için kapıdaki kişi şimdilik şanslı sayılırdı. Luke hızlıca
salonu geçerek kapıyı açtı. Lanet olası gitarcı çocuk Simon kapı-
daydı. Dişlerini güçlü bir şekilde birbirine bastırırken Simon'ın ina-
nılmaz ifadesi anında şaşkın bir hal almıştı. Onu burada görmeyi
beklemediği açıktı.

"Ne var?" Simon kaslarını gererek bedenini dikleştirdi.

"Luz'u merak ettim. Onu görebilir miyim?" İçeriye doğru ba-
kınmaya çalışsa da Luke'un bedeni kapıyı istila etmiş, sanki hiç boş-
luk bırakmamıştı.

"Uyuyor... Onu merak etmene gerek yok. Sevdiği adamın, yani
benim kollarımda olduğu sürece gayet iyi." Bunu bilerek vurgula-
mıştı. Herkes ama herkes Luz'un kime ait olduğunu bilsin istiyordu,
gerekirse kılıcını kınından çıkarıp herkese karşı savaş açabilirdi. Si-
mon anlayışla başını salladı, buna şaşırmadığı açıktı.

"Seni sevdiğini sonunda anlamış olman sevindirici. Keşke onu
hak ediyor olsaydın. İyi geceler..." Arkasını dönüp koridorda kaybo-
lurken Luke sadece arkasından bakmakla yetindi. Luz onu seviyor
muydu? Hem de herkesin bunun farkına varacağı kadar uzun zaman-
dır... Bunu göremeyecek kadar kör olmayı nasıl başarmıştı? Onun
sadece seks istediğini düşünecek kadar aptaldı. Kapıyı kapatıp içe-
ride onu bekleyen kadına doğru yürürken kısacık bir ayrılıkta bile
onu özlediğini fark etti. Oysa sadece sikik bir kapıyı açmaya git-
mişti. Pantolonundan kurtulup çıplak bir şekilde onu bekleyen ka-
dının yanına yattı. Onu kollarıyla sarmaladı. Luz'un uyumasından
faydalanırken kulağına fısıldadı.

"Farkına bile varmadan sana âşık oldum, Luz Ortiz. Ve sen de
bana..."

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

ASLA ÂŞIK OLMA

Luz gerinerek uyanırken ilk defa tam anlamıyla zinde ve mutluydu. Hatta daha önce kendisini böylesine mutlu hissettiğini hatırlamıyordu. Bütün gece Luke'un kollarında uyuduğunu biliyordu. Şu an yanında değildi ama bütün gece onunlaydı. Ve dün gece söyledikleri... Harika bir rüyadan farksızdı. Ne kadardır uyuduğunun farkında bile değildi; muhtemelen saat oldukça geçti çünkü Luke kahvaltı saatine kadar yanında kalıyordu. Zevk sarhoşu olmuş bedenini titreyen bacaklarının üzerine tutarak duşa yürüdü. Ilık su bedenini dinlendirirken her dokunduğu yerde Luke'u hissediyordu. O lanet ağzının değmediği tek hücresi kalmamıştı. Bütün bedeni adamın dudaklarının tadına varmıştı. Banyodan çıktıktan sonra üzerine rahat bir şeyler giyerek ıslak saçlarını kurutmadan topladı. Odadan çıkarken ayakları heyecandan birbirine geçiyordu; nefesi kesiliyor, tüm hücreleri ona ihanet ediyormuş gibi sözünü dinlemiyordu. Kahvaltı salonundan her zamanki kahkahaların ve gürültünün yükselmediğini fark ettiğinde bir sorun olduğunu anlamıştı. Doğruca sona yöneldi, adımları hızlanmış bedeni ise bir yay gibi gerilmişti. Bütün erkekler salonda oturmuş önlerindeki sehpanın üzerinde duran bir gazeteye bakarak fısır fısır konuşuyorlardı. Luz bunun ne anlama geldiğini anlayamıyordu. Eğer Luke'la aralarındaki şeyi öğrenmiş olsalar asla bu kadar sessiz olmazlardı, otel çoktan ayağa kalkmış olurdu. Onu ilk fark eden Rich oldu. Yüksek sesle öksürürken sehpanın üzerinden gazeteyi alıp katladı. Luz'un gözleri başlarını önlerine eğmiş adamların üzerinde gezinirken son durağı Luke olmuştu. Sürekli salladığı sağ bacağı ve yere bakan gözleriyle dudaklarını dişliyordu.

"Burada neler oluyor?" Bunun cevabı onu mutlu etmeyecekti fakat doğruları duymak tüm tahminlerden daha iyiydi. JJ yerinden kalkarak Luz'un yanına yürüdü.

"İstersen önce kahvaltı yapalım..." Luz ona sarılan JJ'yi iterek uzaklaştırdı.

"Kahvaltı falan istemiyorum! Size burada neler oluyor dedim?" Sesi yükselmiş, endişesi beş on kat daha artmıştı. Rich'e doğru yürüdü.

"O sıktığımın gazetesinde ne var? Benden ne saklıyorsunuz?" Bir şeyler olduğu açıktı. Onları daha önce böyle boktan görmüş olduğunu hatırlamıyordu. Rich gazeteyi arkasına saklarken bu sefer yerinden kalkan Orlando olmuştu. Orlando Luz'u her zaman bir kız kardeş olarak görüyordu ve Luz da onun tüm abilik vasıflarını taşıdığını düşünüyordu.

"Luz..." Luz'u kendisine çevirirken endişeli mavi bakışları yü-
zündeydi. Aşağıya inmiş sarı kaşları ve solgun yüzü de kötü şeylerin
habercisiydi. Luke yerinden kalkarak cam kenarına yürüdü, sanki bu
ana şahit olmak istemiyormuş gibiydi. Oysa Luz onu ne olursa ol-
sun yanında isterdi.

"Üzgünüm." Genç kadın gerçekten artık sinirleniyordu.

"Ne için üzgünsün? Lanet olsun, biriniz artık bir şeyler anlata-
bilir mi?" Orlando onu küçük kollarından kavrayarak koltuğa otur-
masını sağladı.

"Annen, Luz. Ölmüş..." Genç kadın bir süre hiçbir şeyi idrak
edemedi, beyninde anlamaya yararlı olan tüm hücrelerin aniden bu
işi yapmaktan vazgeçtiğini düşünmeye başlamıştı. Orlando'nun ağ-
zından çıkan kelimeler beyniyle bağdaşmıyordu. Ne yapmalıydı?
Nasıl olmuştu? Ne zaman olmuştu? Kafasında sadece cevapsız soru
silsileleri dolanıyordu. Önünde diz çökmüş Luz'un küçük ellerini
kocaman elleriyle sarmalamış, Orlando bir şeyler anlatmak ister gi-
biydi ama önce Luz'un kendine gelerek toparlanmasını bekliyordu.
Bu bir kâbus falan olmalıydı. Evet, dün her zamankinden güzel bir
şekilde noktalanmıştı ama faturası böyle kesilmemeliydi. Bu adil
değildi.

"Nasıl?" Dakikalar sonra ağzından çıkan tek şey bu olmuştu.
Evet, annesini sevmezdi, hatta onunla hiçbir duygusal yakınlığı ol-
mamıştı fakat yine de ölmüş olması... Hayattaki tek akrabasının ar-
tık olmaması kabul edilebilir değildi. Sorunun cevabı JJ'den geldi.

"Yüksek dozdan." Luz bir gün bunun olacağını biliyordu ama
yine de acısını hafifletmiyordu. Bu sorunun cevabının JJ'den gel-
mesi de değişikti. Orlando hâlâ titreyen ellerini tutarken önüne uza-
tılan bir bardak suya baktı. Onu uzatan kişi rahatlamak için tek iha-
yacı olan kişiydi.

"İç." Luke'un tek sözüyle bardağı tutup dudaklarına götürdü.
Suyu içtikten sonra bardağı Luke'a geri verdi.

"Ne zaman?" Orlando'nun yutkunduğunu hissetti, sesini açmak
için hafifçe öksürdü.

"Öleli birkaç gün olmuş. Dün komşuları evinde bulmuş. Polisi
çağırmışlar..." Bir evsiz gibi cesedi günler sonra evinde bulunmuştu.
Bir insan kendine bunu neden yapardı? Luz kötü bir evlat olduğunu
düşünüyordu. Ne olursa olsun onu bırakmaması gerekirdi. Onu gör-
meye bile gitmemişti. Gözlerinden kayan yaşlar artık geri dönüşü
olmayan şeyleri telafi etmeye yetmezdi. Luz kendine geldiğinde Ri-
ch'e baktı.

"O gazetede ne var?" Bu kimsenin cevap vermeyeceği bir şeydi.
Herkes bakışlarını Luz'dan kaçırmış kafalarını önlerine eğmişti.
Koltuğun kenarlarından destek alarak ayağa kalkan Luz yavaşça Ri-
ch'e yaklaştı.

"Ver o gazeteyi bana." Rich diğer çocuklara bakarak olaya mü-
dahale etmelerini istediğini belli etti fakat kimse ona yardım etmeye
hevesli değildi.

"Rich! Ver dedim." Orlando'nun ayağa kalktığını hissetti.

"Ver Rich. Zaten yakında öğrenecek." Rich tereddüt ederek ga-
zeteyi Luz'a uzattı. Luz buruşmuş parçaları açarak masanın üzerine
serdi. Ayakta masadan destek alarak gazeteye bakıyordu ve o ha-
ben gördü:

**YENİ PARLAYAN ROCK YILDIZI LUZ ORTİZ ANNE-
SİNİ ÖLÜME TERK ETTİ!**

Başlık bile kanını karıncalandırmaya yetmişti, devamını okur-
ken bunu tamamen mekanik bir güdüyle yaptı.

*Dünyanın en büyük rock gruplarından biri olan Araf grubunun
çiçeği burnunda solisti Luz Ortiz şöhreti bulup ailesini unutan ün-
lüler kervanının en yeni temsilcisi. Luz Ortiz gruba kabul edilip pa-
raya kavuştuktan sonra şöhretin girdabına çabuk kapılmış olacak
ki annesi dün sabah saatlerinde evinde tek başına yüksek doz uyuş-
turucudan ölmüş halde bulundu. Genç kadının cesedi günler sonra
komşularının meraklanması üzerine polis tarafından kapısı kırıla-
rak evinden çıkarıldı. Luz Ortiz ise hâlâ turnede...*

Devamını okuyamamıştı bile. Dengesini kaybedip masanın ke-
narına yığılmak üzereyken tanıdık bir koku tarafından sarmalandı-

ğını hissetti. Luke bedenine yasladığı kadının saçlarını okşarken Luz hıçkırarak ağlamaya başladı. İnsanlar ne kadar acımasızdı, gerçekleri bilmeden bu şekilde her şeyden nasıl emin olabiliyorlardı? Luz ne yapacağını düşünürken herkes sessizdi. Luke, Luz'a sarılmaya devam ediyordu. Çocukların bu yakınlığı nasıl yorumladıkları umurunda bile değildi. Dakikalar geçerken Orlando boğazını temizledi.

"Bir şeyler yapmamız lazım." Luz gözyaşlarını silerek Luke'un kollarından çıktı.

"Ne yapacağım, Orlando? Şu yazılanlara bak!" Gazeteyi masadan alarak yere fırlatmıştı. Yaprakları aynı kendi gibi darmadağın olmuştu.

"Merak etme, daha kötüleri de olmuştu." Rich'in bu yorumu üzerine Luz ona baktı.

"Daha kötüsü olamaz, Rich! Hanginiz annenizi ölüme terk etmekle suçlandınız? Bu bir yalan haber... Böyle bir şeyi nasıl yazabiliyorlar? Ben sadece iki aydır ünlüyüm ve annemle dört senedir görüşmüyordum." Tekrar histerik bir şekilde gözyaşlarına boğulurken annesinin acısına ek olarak bir de sorumsuz evlat vasfının üzerine damgalanması canını yakıyordu.

"Ağlama, Luz, bunu halledeceğiz. Kamuoyu böyledir. Seni bilmeleri gerekmez, neresini görüyorlarsa oradan asılırlar. Martin birazdan burada olur. Merak etme..." Martin'i beklerlerken çocuklar kahvaltı masasına oturmuştu ama Luz'un ağzına lokma sokacak hali tahı yoktu. Luke zorla bir bardak portakal suyunu içirmeyi başarmıştı, onu da midesinde tutmak için savaş veriyordu. Martin nihayet geldiğince bu durum karşısında oldukça sinirli görünüyordu. Luz suçlamaya kalktığı sırada çocuklar araya girerek Martin'i sindirdiler. Son karar olarak grup Luz olmadan Miami konserine gidecekti zaten turne arasından önceki son konserdi. Daha sonra iki haftalık bir araları vardı, bu arayı da LA'de geçireceklerdi. Luz ise ilk uçakla San Diego'ya annesinin cenazesine gidecek ve bol bol gözyaşı dökecekti. Martin basın açıklamasını halledeceğini söylemişti. Luz bunu yapmak istemiyordu, kendini kimseye ispatlamak zorunda

gildi ve yalan da söylemek istemiyordu. Annesi bağımlıydı, Luz'a çok kötü şeyler yaşatmıştı ama bunları kimseye açıklayacak değildi. O artık yoktu. Luz'un hayattaki tek akrabası bir kimsesiz gibi ölmüştü...

Üç gün sonra Luz annesinin cenazesinden dönüyordu. Evini boşaltmış, eşyalarını dağıtmıştı. Aldığı tek şey şu an kucağında duran kutuydu. İçinde birkaç resim ve çocukluk hatıraları dışında bir şey olmayan kutuyu sanki dünyanın en değerli şeyleri içindeymiş gibi kucaklamıştı. Grup dün gece Miami'den eve dönmüştü, Luz'u alması için de Sam'i yollamışlardı. Luz hâlâ olanları atlatamıyordu. Martin basın açıklamasını daha çok batırmış, neredeyse tüm suçu Luz'a yıkmıştı. Neyse ki bu durumu da kurtaran konserde yaptığı açıklamalarla Luke olmuştu. Luke'tan böyle bir hamle beklememişti fakat o tüm içtenliğiyle Miami konserinden insanlara seslenip olanları açıklamıştı. Martin'in neden böyle bir bokluk yaptığıysa tam bir muammaydı. Araç Luke'un görkemli evinde durduğunda yavaşça aşağıya indi. Sam kapısını açmış, inmesini bekliyordu. Şişmiş göz kapaklarının ardından adama baktı.

"Teşekkürler, Sam." Sam başını kibarca eğip hafifçe gülümsediğinde Luz ayaklarını sürüyerek bahçe kapısına doğru ilerledi. Zile basmadan kapı otomatiği açıldı, demek ki içeri de onu bekleyenler vardı. Bahçedeki bitmeyecek gibi duran merdivenleri çıkarken her adımda bacakları biraz daha ağrıyordu. Nihayet son basamağı kat etti ve Luke'un o çok özlediği gözleriyle buluştu. O kadar üzgün, mutsuz ve boktan bir haldeydi ki elindeki salak kutuyu fırlatıp içinde kimin olup olmadığını umursamadan Luke'un kollarında huzura kavuşmak istiyordu. Çocuklar yeni gelmiş olmalıydılar, Luke eşofmanlar içindeydi ve yeni duş aldığı açıktı. Nemli kuzguni siyah saçları güneşi emerek parıldıyordu. Luz ona doğru yürüdü, kapının önüne geldiğinde Luke hiç beklenmedik bir şey yaptı. Kollarını Luz'a sararak onu bedenine yasladı. Adamın nabzının rahatlatıcı ritmi kulaklarına dolarken kokusunu içine çekti. Kolları arasında güvende olduğunu hissediyordu. Hiç hissetmediği bir güven duygusu tüm bedenini sarmıştı. O an hiçbir şey umurunda değildi. Biri-

nin görmesini, bilmesini umursamıyordu. Sadece bu yakınlığın tadını çıkarmak istiyordu. Luz geriledi ve tedirginçe içeri baktı. Luke kenara çekilirken,

"Hepsi uyuyor. Sabaha karşı geldik" dedi. Genç kadın buna karşılık sadece başını sallamakla yetindi. Luz salona doğru yürüyerek elindeki kutuyla birlikte koltuğa oturdu. Küçük kutuyu bir an olsun elinden bırakmıyordu. Luke ona endişeli bir şekilde bakarken yanına oturdu.

"Nasıl hissediyorsun?" Luz gülmeye çalıştı.

"Bok gibi." Luke bu söylediği üzerine güldü. Hafifçe yamulan ağzı genç kadının nabzını hızlandırdı. Luke'un gözleri kutuya kaydı.

"O ne?" Kapağına koyduğu eliyle kutuya dokundu.

"Boktan anılarım." Anıları elindeki küçücük kutuyu bile doldurama mıştı. Çoğu mutlu bile değildi.

"Bakabilir miyim?" Luz başını sallayarak kutuyu Luke'a uzattı. Genç adam elindeki kutunun kapağını kaldırıp yanına koydu. En üstte duran fotoğraf albümlerini aldı. İçinde pek fotoğraf da yoktu, doğrusu, birkaç tane eski fotoğraf tüm anılarının parçalarıydı. Kızıl saçları, kir içindeki kıyafetleriyle fotoğraftaki küçük kıza bakarken yüzünde oluşan gülümseme o fotoğrafları mutlu anı parçalarına dönüştürdü.

"Çocukken de çok sevimliymişsin." Annesinin eski bir fotoğrafında duraksadı.

"Annen mi?" Bir zamanlar güzel olan haliyle... Fotoğrafı çeken bakan kadının yüzü gülüyordu. Luz'la aynı renk olan kızıl turuncu saçları beline kadar ulaşıyordu. Dalgaları sağlıklıydı ve yüzünde çirkin sarılık yerine tatlı bir pembelik vardı. Kahverengi gözleri ışıldıyordu.

"Evet. Çok eskiden... Sanırım ben doğmadan önce." Fotoğrafın arkasını çevirdi.

03.07.1993

Asla âşık olma...

Fotoğrafın arkasındaki yazı bir mesaj niteliğindeydi. Geçmişten geleceğe gönderilen bir mesaj ama Luz'un asıl merak ettiği bu mesajın kime bırakıldığıydı. Annesi bu mesajı kendisi için mi yazmıştı, kızı için mi?

"Önemli bir tarih mi?" Genç kadın omuzlarını silkerken kafasında bir hesap yaptı.

"Ben doğmadan yedi ay önce. Sanırım fotoğrafta hamileymiş." Annesinin aşk acısı çektiğini hiç düşünmezdi. Her zaman fazla umursamazdı ve aşk yaşamayacak kadar da bencildi. Diğer fotoğraflarda ise günden güne çöken bedeni görülüyordu. Bu eziyete yirmi üç yıl dayanabilmişti. Kutudan bulduğu kolyeyi çıkardı. Luz onu annesinin makyaj masasında bulmuştu ve manevi değeri olduğundan saklamak istemişti. Gümüş kolyenin ucundaki ufacık kalbin üzerine işlenmiş annesinin ismi parıldıyordu: Martha...

"Bence bunu takmalısın." Luz ona baktı.

"Tarzım değil, Luke ve annemin bunu takmamı isteyeceğini sanmıyorum. O kolyeyi çok severdi." Çocukken bir keresinde sadece ona dokunduğu için yediği tokadın acısı hâlâ yanağındaydı.

"O artık öldü, Luz. Sana kızabileceğini sanmıyorum. Yani bu kolye artık senin." Kolyeyi kızın boynuna takarken gözlerinin içi gülüyordu. Luz kolyenin ucuna dokundu, gözünden kayan yaş yanaklarından süzülürken Luke tarafından yakalandı.

"Ağlamak yok, Luz Ortiz." Kutuyu kenara bırakarak Luz'un ellerini ellerinin arasına aldı.

"Sen güçlü bir kadınsın. Sen tanıdığım en güçlü kadınsın ve ağlayamazsın." Luz onu tasdiklercesine başını salladı ama artık güçlü olmaktan da yorulduğunu hissediyordu.

"Yapayalnız kaldım." Luke işaret parmağını genç kadının dudağına koydu.

"Şşşşt... Yalnız değilsin, Luz. Ben senin yanındayım." Beklediği buydu. Tek duymak istediği buydu. Kollarını Luke'un boynuna dolarken Luke genç kadının beline sarıldı. Başparmakları bel boş-

luğunu tatlı tatlı okşuyordu. Bedenini geri çektiğinde Luke ellerini kızın yüzüne götürmüştü. Sevimli yüzü avuçlarının içindeyken Luke onun gözlerinden bir anlığına bile ayrılamıyordu. Genç adam öne doğru eğildi, Luz'un dudaklarıyla yaşadığı kavuşma Luke'u inletirken Luz kendini tamamen ona bıraktı. Adamın dişleri Luz'un alt dudağını sıkıştırırken Luz dayanamayarak bedenini ona doğru iyice yaklaştırmış, kucağına doğru çıkmıştı. Öpüşmeleri gitgide tutkudolu bir hal alırken duydukları öksürme sesi bu anı bölmüş, Luz'u endişeyle yerinden sıçramasına neden olmuştu. JJ onaylamaz bir şekilde ikisine bakarken uyumaktan şişmiş gözlerini ovuşturdu.

"Şunu kapısı olan bir yerde yapamaz mısınız?" Luz koltukta biraz kayınca Luke onun gitmesini engellemek için beline sarıldı.

"Burası benim evim, JJ. Sevdiğim kadını istediğim yerde öpebilirim." Luz sadece olayın *sevdiğim kadın* kısmında takılıp kalmıştı. Daha önce böylesine bir sahiplenme hissettiğini hatırlamıyordu. Hâlâ Luke'un onu sevdiğine inanmasa da öyle davranması bile yeterli geliyordu. JJ sanki nerede olduğunu anlamaya çalışır gibi etrafına bakındı.

"Haklısın fakat gelen pamuk kalpli JJ yerine canavar Orlando da olabilirdi." Luke kaşlarını çatarken Luz gelenin JJ olmasına sevindi daha dikkatli olması gerekiyordu.

"Sorun değil, kim isterse gelebilir, bu durumu zaten bugün konuşacağız." Durum? Genç kadın şaşkınlıkla Luke'a bakarken Luke onun bu bakışına karşılık vermedi.

"Hayır, bunu bugün yapamayız." Diğer çocukların nasıl tepki vereceğini tahmin dahi edemiyordu. Zaten yeterince üzgündü. Luke hakkında çıkan haberler sayesinde hayranlar şimdiden onu sevmeyordu. Bir de grup içinde çıkabilecek bir kavgada başrol oynamaycaktı. Luke onu iyice kendine çekerek bedenine biraz daha yaklaştırdı. Sert sesi Luz'u bile titretti.

"Bugün yapacağız, Luz. Tam zamanı, daha fazla, saklamayacağım." Luke'un bu yeni gelişen ruh hali Luz'u şaşırtıyordu. Hatta

şırtmakla kalmıyor, evreni falan sorgulamasına neden oluyordu. JJ hâlâ merdiven başında dikiliyordu.

"Hislerinden emin olmadan böyle bir şey yapma. İkiniz de önce kendinizden emin olun." Genç adam oturduğu yerden kalkarak JJ'in durduğu merdiven başına doğru döndü.

"Ben kendimden eminim, hem de hiç olmadığım kadar." JJ sırıttı.

"O partide pek de öyle görünmüyordu." Luke'un çenesindeki kasılma sinirlenmeye başladığının işaretiydi.

"Orada olanları Luz'a açıkladım. Ayrıca siz de o partiye neden onunla katıldığımı biliyorsunuz." Luz ikisi arasındaki gerginlikten rahatsız olmuştu. Bu hep böyle mi olacaktı?

"Yani Allison'u unuttun ve Luz'u seviyorsun." Luke, JJ'ye doğru bir adım atınca Luz da ayağa kalktı; olası bir hadiseyi önleme çabasıyla Luke'a doğru yaklaştı.

"Allison'u hâlâ seviyor olsam bana dönmek için yalvarırken ona dönerdim." Kafasını yavaşça bir adım arkasında duran endişeli kadına çevirdi. Gözlerindeki öfke parıltılarının yerini başka bir şey almıştı.

"Luz'u seviyorum." JJ'in sert ifadesi hiç bozulmadı, bakışları Luke'tan genç kadına kaydı.

"Ya sen, Luz? Sen Luke'u seviyor musun? Onun için göze alacaklarına hazır mısın?" Luz belirgince yutkundu. Bu soruyu beklemiyordu. Bu soruyu Luke'tan bile beklemezken JJ'den gelmesi... Luz'a sevgiyi anlatmak gözleri görmeyen birine gökyüzünü anlatmak gibiydi. Varlığını biliyordu ama görmemişti. Sevginin ne olduğunu bilmiyor olabilirdi fakat Luke'a karşı daha önce kimseye hissetmediği şeyler hissediyordu. Sevgi olup olmadığından emin değildi, yine de bir tanım yapması gerekse buna kesinlikle sevgi derdi. İkisi de Luz'dan gelecek cevabı beklerken genç kadın dudaklarını dişledi, kafası yavaşça önüne düştü.

"Evet, onu seviyorum." Bir anda gelen sesle yerinden sıçra yan Luz sesin geldiği yönde merdivenlerin en üstünde Orlando'y gördü. Yeni uyandığı belli olan adam iri vücudunu gizleme gereğ duymuyordu. Çıplak göğsünü gererken aşağıda gizli bir konuşma yapan üçlüye baktı.

"Burada ne oluyor?" Kimseden cevap alamayınca merdivenler den aşağıya indi. JJ'in durduğu basamağın bir basamak üstünde du ruyordu.

"Kimi seviyorsun, Luz?" Luz bunun cevabını tekrar, hem de Orlando'ya verebileceğini sanmıyordu. Sessizlik böylece sürerken merdivenlerden Rich inmeye başlamıştı. Esneyip vücudunu gererken aşağıda gördüğü konsey toplantısına şöyle bir bakış attı.

"Günaydın, herkes burada." Cevapsız kalan bir tespitin ardından ortamdaki gerginliği fark ederek susmaya karar verdi. Luke boğazını temizledi. Hayır, bunu şimdi yapmamalıydı. Hepsi yeni uyanmış ve oldukça zor üç gün geçirmişlerdi. Her şey berbat olacak. Fakat Luke King'in daha fazla beklemeye niyeti yoktu.

"Hepiniz oturun, sizinle konuşmamız gereken bir şey var." Orlando ve Rich ne konuşulacağı hakkında bir tahminde bulunamıyorlardı. Kafaları karışmış gibi görünüyordu. JJ ise bundan memnun olmadığını belirtircesine kafasını iki yana salladı. Koltuklara dizilen adamların üçü de heybetliydi ve üçü de Luz'u korkutuyordu. Luke elini zaten dağınık duran saçlarının arasından geçirdi. Luz nefes dahi alamıyordu.

"Seni dinliyoruz, King. Ne konuşacaksın?" Orlando'nun sertliği Luz'u bir adım geriletti fakat Luke geri adım atmadı. Luz'a doğru elini uzattı ve tutmasını istediğini belirterek önce kızın gözlerine daha sonra uzattığı ele baktı. Luz o ele uzanırsa bir tür aslan kafesine gireceğini düşünüyordu. Kralın emri bu yöndeyse yapacağı başka şey yoktu, o sikik kafese girecekti. Uzanarak Luke'un eline tutundu.

OTUZUNCU BÖLÜM

EN GÜZEL RİTİM

Güçlü bir şekilde elini sıkan Luke'tan başka yere bakmıyordu. Kafasını grup üyelerine çevirdiğinde Rich şaşkın, Orlando ise karışık görünüyordu. Öfkeli, şaşkın, mutsuz, her an cinayet işlemeye hazır... İkisinin birleşen ellerine bakarken gözü seğiriyordu. Luke boğazını temizledikten sonra Luz'u biraz daha kendine çekti.

"Ben ve Luz birlikteyiz." Orlando başını salladığında Luz şaşkınlıkla yutkundu.

"Evet, grupta hepimiz birlikteyiz zaten, Luke." Orlando'nun ne seleyi anlamadığı açıktı, belki de anlamak istemiyordu. Oysa Ro çoktan anlamış, ağzı açık bir halde ikisinin ellerine bakıyordu. La bu durumu açıklamakta son derece ısrarlıydı.

"Ben Luz'u seviyorum." Koca adamın sarı kaşları çatılırken nında oluşan kırışıklıklar insanı korkutuyordu.

"Evet, Luz'u hepimiz çok seviyoruz." Orlando bu itirafı maktan kaçınıyor gibiydi.

"Orlando! Ben Luz'a âşığım." Sesi yükselen ve öfkesi Luke konuyu diretmeye devam ederken Luz titreyen bacakları küçük bedenini taşımadığını hissediyordu. Rich bakışlarını yöne çevirmişti, birazdan kopacak kıyametten bu şekilde kaçab ceğini düşünüyordu. Dakikalar geçti, Orlando nefes dahi alm Luz *ne yapacak* diye düşünürken koca adam birden yerinde kıp Luke'un boğazına yapıştı. Luke o hamlenin etkisiyle Luz kıca tuttuğu elini bırakmış, adamın onu sürüklediği piyanonun rine yapışmıştı. Sırtı hızla piyanoya çarpan Luke, Orlando'nun baskısıyla piyanonun üzerine uzanmıştı. Orlando'nun sıktığı boğ zını kurtarmaya çalışıyordu.

"Ne demek *ona* âşığım, seni göt herif!" Kükremesi salona yı lırken JJ ve Rich oldukları yerde oturmaya devam ediyorlardı.

"Onunla yattın mı? Seni lanet olası!" Kalkan yumruğu her a meye hazırdı. Luz telaşla yanlarına doğru yaklaştı.

"Orlan..." İsmini bile tamamlayamadan Orlando'nun öfk kışlarını ona döndü. Eli hâlâ Luke'un boğazında, yumruğu ise hed fine inmeye hazır bir şekilde havadaydı.

"Yukarı çık, Luz. Ve ben çağırana kadar aşağıya inme. Bu erk erkeğe bir mesele." Luz kafasını iki yana salladı.

"Hayır, bu bizim meselemiz, bu grubun meselesi. Ben hem ilişkinin içindeyim, hem de gruptayım." Orlando sinirle kükred

"Luz!" Devamını getiremeden Luke boğazındaki elin etki kısık bir şekilde konuştu.

"Luz yukarı çık. Ben halledeceğim." Luz kararsızlık içinde birkaç saniye daha dikildi, herkesin gözleri onun üzerindeydi. Mecburen geriledi, merdivenlerin başında duraksayıp Rich ve JJ'e baktı. Sanki yardım etmelerini söyler gibi bir hali vardı ama ikisinin de bu duruma karışmaya niyeti yok gibi görünüyordu. Luz yukarı çıkıp odasına girene kadar tek ses duymadı. Kapısını kapattı ve önünde dikilmeye başladı. Orlando'dan sert tepki geleceğini biliyordu ve tam da tahmin ettiği gibi olmuştu. Asıl merak ettiği, bundan sonra işlerin nasıl devam edeceğiydi. Bu grup ile olan anlaşmasını etkiler miydi? Bundan bile emin değildi. Odanın içinde volta atarken ses geçirmez duvarlara lanet ediyordu. Beş sefer kapıyı açmaya yeltenmiş Orlando'nun öfkeli gözleri aklına gelince bundan vazgeçmişti. Resmen Luke'u aslanın eline teslim etmişti. Daha fazla dayanamayarak kapıyı açtı ve koridorda ilerledi. Aşağıdan duyduğu birkaç küfür dizisini umursamadan merdivenlere yöneldi. Onları dinlemek adına merdivenlerin en başında dikildi.

"Onu üzeceksin, seni geri zekalı. O kızın ne yaşadığını bilmeden böyle bir şeyin içine nasıl sokarsın?" Orlando'nun sert ve öfkeden aksanı daha da belli olan ses tonunu duydu. Luke dişlerinin arasından tıslıyordu.

"Onu sevdiğimi daha kaç sefer söylemem gerekecek. Kafanda mı kas yaptı, beynin algılamıyor mu?" Luke'un bu çıkışı üzerine bir süre odada gezinen sessizlik Luz'un gerginliğini arttırmıştı.

"Bir anda Allison'u unuttun ve Luz'a âşık oldun, öyle mi?" JJ'den gelen soru karşısında Luz nefesini tuttu. Luke'un ne cevap vereceğini merakla bekliyordu.

"Evet, JJ seni bu kadar şaşırtan ne? Senin yerine beni seçti diye mi bu şekilde davranıyorsun? O seni seçse benim üzeceğimden çok daha fazla üzerdin, bunu hepimiz biliyoruz ki ben Luz'u isteyerek asla üzmem." Söyledikleri Luz'un hoşuna gitmişti

"Onu diğer kadınlar gibi görmediğimi biliyorsun!" Luke güçlü bir kahkaha attı.

"Ya öyle mi dersin? Onu elde edemediğin için bu şekilde davşündüğünü herkes biliyor. Sen kızıl kadınları siken ve başından def eden ahmağın tekisin! Uyuşturucu gibi kızıl kadınlara da bağımlısın seni koca göt!" Birbirlerine saldırmak üzere olduklarını hisseden Luz aşağıya inmek üzere hareketlendi; fakat Orlando resmen kükreyerek liderliğini bir kez daha gösterdi.

"Siz ikiniz de kesin şunu!" Bu seferki sözleri Luke için gelmişti.

"Onunla oynamadığını nereden bileceğim ya da geçici bir heves olmadığını? Bu grubu etkileyecek bir şey Luke ve ben grubu etkileyen her şeye karışırım. Bunca yıllık emeği sikip atmana izin veremem!" Luke kendini savunmak için boğazını temizledi.

"Ne gibi bir oyun oynayabilirim, Orlando? Allison'u şu an istesem elde edebilirim, bunu hepiniz biliyorsunuz. Ama artık Luz'u istiyorum. Onu seviyorum..." Orlando bir şey söylemek üzereyken araya Rich girdi. Tam bir ortam yumuşatıcıydı.

"Luke'u uzun zamandır kimseyi sevdiğini söylerken duymadık ve bir süredir eski Luke gibi boktan olduğu zamanlardakinden farklı davranıyor. Belki de gerçekten birbirlerine iyi gelirler." Orlando'nun nefes sesleri merdiven başına kadar ulaşıyordu.

"O kızı üzme gibi bir lüksü yok." Luke'un sert sesi bu sefer yüksek perdedendi.

"Onun hakkında ne biliyorsun, Orlando? Neden bu kadar korumacısın. Yoksa ona âşık mısın?" Luz nefesini tutmuştu. Böyle bir şeyin mümkün olmayacağını biliyordu ama Luke öfkeden çılgına dönmüştü. Çok üstüne gidildiği açıktı, böyle bir grup kavgasının ortasında kalmak çok boktandı.

"Ne diyorsun sen, lanet olası! Senin aksine grup arkadaşlarımı asla becermem!" Luz aşağıya doğru inmeye başladı, ilk gördüğü görüntü yumruğunu kaldırmış ve Luke'un yüzüne sağlam bir şekilde indiren Orlando olmuştu. Luz güçlü bir şekilde bağırdığında ikinci yumruk inmeden havada kalmıştı.

"Siz ne yapıyorsunuz? Bok çuvalları!" Luz'un sert çıkışı üzerine genleyen erkek grubu tamamen şoka girmişti. Orlando, Luke'u bırakırken ona doğru dönmüştü.

"Evet, yaptığımız çok yanlış. İkimiz de bunun farkındayız. Olması gereken bir şeydi ama önüne geçilebilir değildi. Ateş ve barutu bir araya koyarsanız patlaması muhtemeldir. Biz bir şekilde bir patlamanın ortasında kaldık, bu patlamada bir ateşle sonuçlandı. Eğer grup için daha iyi olacağına inanıyorsanız, sözleşmeyi iptal edebiliriz. Gruptan çıkabilirim, sizden tazminat falan da almam. Ayrıca şarkılar kalabilir." Herkes birkaç dakika tepkisiz kaldı. Luz verecekleri cevabı bekliyordu, gitmek istemiyordu. Ama eğer isterlerse bunu yapacaktı. Hayalleri ve sevgisi arasında kalırsa sevgiyi seçeceğini söylemişti. Sevdiği adamı seçecekti, sözünün hâlâ arkasındaydı.

"Luke'u seviyorum. Aptalın teki olduğumu biliyorum, sevginin ne olduğunu bile bilmiyorum. Annesi tarafından bile sevilmemiş umutsuz vakayım farkındayım." Gözyaşlarını geri gönderip Luke'u işaret etti. Hâlâ Orlando'nun yumruk attığı yanağını tutarken şok olmuş halde Luz'a bakıyordu.

"Bu adamı seviyorum ve sevildiğimi hissediyorum. Hayatımda ilk defa sevildiğimi hissediyorum." Luke bir anda Luz'a doğru yürüdü, onu kollarının arasına alırken dudaklarını tutkuyla öptü. Bir eli genç kadının belindeydi ve bedenini tamamen kendi bedenine yaslamıştı. Bu öpücüğün anlamı *evet*ti. *Evet, seni seviyorum*du. Bu öpücük sevgiyi tatmamış bir kadına verilecek en güzel hediyeydi. Öpüşmeleri son bulana kadar kimse sesini çıkarmadı. Luke genç kadından ayrıldığında hâlâ eli belinde duruyordu. Onlara doğru döndü.

"Luz'u seviyorum ve kimsenin ne sik düşündüğü umurumda değil." Üçü de onlara bakarken Luz kalbinin çarpıntısını ağzında hissediyordu. Uzun sessizlikte sanki tek duyulan Luz'un nefesiydi Orlando onlara bakarken işaret parmağının odağına ikisini aldı.

"İkiniz arasında tek bir boktan sorun dahi yaşanmayacak. Eğer yaşanırsa bu ikiniz için de iyi olmaz." Luke sadece başını salladı.

Luz kafasını önüne eğmişti. Orlando bu sefer doğrudan Luke'a bi- tap etmişti.

"Bir götlük yaparsan, King. Bu sefer o yumruk yüzüne değil ta- şaklarına iner." Şakadan yapılmış bir tehdit değildi, Orlando kesin- likle çok ciddiydi.

Grup arasında bu konu bir daha konuşulmadı. Kahvaltı oldukça normaldi ve herkes Luz'u neşelendirmek için uğraşıyordu. Luke genç kadına baktıkça onu severek ne kadar doğru bir şey yaptığını düşünüyordu. Çok farklı ve çok eşsizdi. Hayata sevilmek için gel- miş olmalıydı, yaşadığı şeylerin çok azını tahmin ediyor olmasına rağmen o tahminler bile onun üzülmesine, canının acımasına yet- yordu. Tabi Orlando'nun kendisinden daha çok şey biliyor olması da canını sıkıyordu. Luz'u kıskanıyordu, bunu inkâr edecek değildi. En yakın arkadaşları bile olsa içindeki kıskançlığa engel olamıyordu Her zaman aşırı sahiplenen bir insandı ama şu an Luz'a karşı hisset- tikleri ileri boyuttaydı. Tek umudu da kızın bundan bunalmamasını ummaktı. Herkes gittikten sonra Luz duş alacağını söyleyerek oda- sına çıkmıştı. Luke daha fazla onun teninden ayrı kalmaya dayana- mıyordu. Genç kadının odasından içeri girdiği anda açık banyo ka- pısından odaya dolan su sesini duyunaca dudak kenarları kıvrıldı Güzel bir andı ve bu ana ortak olacaktı. Bütün kıyafetlerini çıkarıp odanın ortasında bırakırken aklından Luz'la ilgili bir sürü plan ge- çiyordu. Tamamen çıplak bir şekilde banyodan içeri girdi. Genç ka- dının üstünden köpükler akan bedeni buzlu camın ardından görüle- yordu. Çıplak ayaklarıyla seramik zeminde ilerledi. Duşun önünde duraksayarak kapıyı açtı. Luz'un arkası dönüktü. Köpükler sırtın- dan bel çukuruna, oradan da kalçalarının arasına iniyor bacakların- dan yol bulup aşağıya akıyordu. Dünyada görülebilecek en erotik görüntüydü. Luke'un yarı sert olan aleti bir anda taş gibi oldu Ye- nünü buldu, pusulanın ucu Luz'un narin bedeniydi. Luz anlık bir ir- kilmeyle önünü dönünce Luke'la göz göze geldi. O anda Luke'un gözleri aşağılara, genç kadının ufak memelerini damgalayan pembe meme uçlarına, köpüklerin yol yaptığı karnına ve saçları gibi kız- turuncu tüylerle bezeli kadınlığına kaydı. Harikaydı... Sorgusuz su-

sız duşa, genç kadının yanına girdi. Luz ona yer açmak için biraz kenara kaydı fakat buna gerek yoktu, duş ikisinin de rahatça sığabi- leceği kadar büyüktü. Üstten akan su Luke'un bedenini ıslatırken el- leri doğruca genç kadının karnına gitti. Köpükleri karnında yumu- şak hareketlerle yaymaya başladığı anda Luz gözlerini yumdu. Luke bir süre genç kadının bedenine masaj yaparak onu gevşetti. Daha sonra gülümseyerek,

"Bence bu su çok sıcak." Genç kadının meme uçları yayıl- mıştı ve onların dikilmiş halini görmek, bedeninin soğuk suyla tit- rediğini hissetmek istiyordu. Luz gözlerini açtı, aslında su oldukça ılıktı. Luke sıcak suyu kapatınca su anında soğudu. Bedenlerine bir anda çarpan soğuk su ile ikisinin de nefesi kesildi ama suyun etkisi Luz'da daha çok belli olmuştu. Kız ağzından çıkan anlık inlemeye engel olamamıştı. Anında tomurcuklanan meme uçları Luke'un he- defindeydi. Genç adam Luz'un belini kavrayıp sırtını fayanslara yaslarken eğilerek meme ucunu ağzının içine aldığında Luz'un du- daklarından ufak bir çığlık döküldü. Soğuk suyla ateşli bir ısırık bir- leştiğinde inanılmaz etki yaratmıştı. Hangisinin daha yoğun oldu- ğuna karar veremiyordu.

"Tıpkı birer çekirdek gibi." Luke bunu söylerken iki meme ucunu da dişlerinin arasında sıkıştırıp çekiyordu. Eli yavaşça kar- nından aşağıya, kadınlığına kaydığında Luz kendini öne doğru çı- kararak oraya temas etmesini istediği belli etti. Luke'un eli istediği yeri buldu, açıklığına kayan parmakları ufak ufak gezinirken dişleri baştan çıkarıcıydı. Yavaşça aşağıya kayan Luke genç kızın karnına ulaştığında piercinginin üzerinde dilini gezdirdi.

"Buna bayıldım." Luz sadece bir *hmmm* sesi çıkarmakla ye- tindi. Luke bir süre göbeğiyle ilgilendikten sonra o baştan çıkarıcı dilini genç kadının dövmesine götürdü. Kasığına kadar uzanan döv- meyi yalarken bunun kendisini ifade ettiğini bilmek erkeklik güdü- sünü ölümüne tatmin ediyordu.

"Beni ifade eden bir şey taşıyor olman. Tarif edilebilir de- ğil." Luz gülümserken dizleri artık tutmadığı için genç adamın

omuzlarına tutundu. Bedeni öylesine yanıyordu ki üstlerinden akan soğuk suyu hissetmiyordu bile.

"Her sevişmemizde bu dövmenin her santimini öpmek istiyorum..." Dediğini yaparken Luz genç adamın omuzlarına daha sıkı tutundu.

"Luke. Seni istiyorum... Seni özledim." Luke kafasını kaldırıken genç kadını ne kadar etkilediğinin farkındaydı. Soğuk suya rağmen yanakları pembeleşmişti.

"Bir daha söyle." Luz'un yanakları biraz daha pembeleşti. Arzu bedenini kavururken,

"Seni özledim ve seni istiyorum, Luke King. Tek vücut olmaya ihtiyacım var" dedi. Luke da bunu istiyordu ama önce başka bir şey daha yapmak istiyordu. Dudaklarını daha aşağıya, suların akarak bu noktadan sonra yok olduğu kadınlığına kaydı. Luz'un bedeni heyecandan ve soğuk suyun etkisinden tir tir titrerken aynı zamanda için için yanıyordu.

"Bacaklarını boynuma dola ve omuzlarıma tutun." Genç kızın tereddüdünü anlayan adam ona fırsat vermeden bacaklarını kavrayarak boynuna doladı Luz bu hamleyle genç adamın omuzlarına sımsıkı tutundu. Luke burun buruna olduğu kadınlığın tadına bakmak için dilini dışarı çıkardı. Bir yandan da kızın bacaklarını tutmuş onu destekliyordu. Dili önce yukarıdan aşağıya doğru yumuşakça kaydı. Luz tuttuğu nefesi bırakırken ağzından hoş bir zevk inlemesi dökülmüştü. Luke bu sefer dilini aşağıdan yukarıya kaydırdı. Luz tutuşunu sıklaştırırken,

"Luke!" dedi. Luke bunu devam çağrısı olarak algıladı. Dilini yerleştirdiği küçük deliğin içine kaydırdığında genç kadının özünün tadına vardı. Bir şeker gibi lezzetliydi. Dilini sokabileceği kadar içine sokarken Luz derin derin inliyordu. Bacaklarından geçen titremeleri hisseden adam dilini dışarı çıkarıp doğruca kadınlık katmanının arasında gizlenmiş olan klitorisine götürdü. Klitorisine attığı sert ve hızlı dil darbeleri Luz'un orgazmını tetiklerken genç adam daha önce bundan bu kadar zevk aldığını hatırlamıyordu.

"Luke, geliyorum." Heyecanlı soluklarından bunu anlamak mümkündü. Luke cevap vermeden aynı şekilde darbelerine devam etti. Bir iki dakika sonra titreyen kadını Luke'un da bütün bedenini sarsmıştı. Tamamen rahatladığında onu yavaşça omuzlarından indirdi. ayakları ıslak zeminde kaymasın diye halen onu tutmaya devam ediyordu.

"Artık benim için hazırsın." Aletini sıvazlayan adam Luz'u tekrar duvara yasladı.

"Şimdi bacaklarını belime dola." Tek hamlede kucakladığı kadın ayaklarını söylediği gibi Luke'un beline doladı. Luke aletini Luz'un girişine ayarlarken soğuk su ateşlerini daha da harlıyordu. Luz o kadar ıslak ve kaygandı ki genç adam tek hamlede kolayca kadının içine gömülmüştü. Yumuşak hamlelerle genç kadının en gizemli noktalarına ulaşırken içinde olmak bile orgazm olması için yeterliydi Luz'la sevişmek her seferinde farklıydı. Her seferi bir öncekinden daha zevkli ve doyurucuydu.

"Ateş gibisin." Kulak memesini ağzının içine alırken fısıldamıştı; Luz da onun sıcak olduğunu hissediyordu.

"Sen de çok sertsin." Luke sanki lezzetli bir şeyin tadına bakıyormuş gibi bir ses çıkardı.

"Tamamen senin için..." Hamleleri daha da şiddetlenirken Luz'un çığlıkları su sesiyle kesiliyordu.

"Yaklaştın, Luz, hissediyorum. Çok daraldın ve beni sıkıyorsun..." Ona gaz verecek sözleri fısıldarken kendi de dayanamaz duruma gelmişti. Luz kasılmaya başladığında Luke kendini daha fazla tutamadı. Luz'la aynı anda içine spermlerini boşalttı. Birkaç dakika o şekilde öpüşmeyi sürdürdüler. Luke hâlâ yarı sertti.

"Daha konforlu bir yerde devam etmek istiyorum." Luz güldü.

"Öyle mi? Neresi?" Luke bir an düşünür gibi yaptı.

"Mesela yatak..." Luz'la birlikte duştan çıktı, genç kadının bedenini kuruladıktan sonra kucaklayıp yatağa taşıdı.

"Yürüyebilirim, Luke, beni taşımana gerek yok." Luke onaylamaz bir sesle konuştu:

"Elbette yürüyebilirsin, tabi şimdilik... Bu gece o kadar çok içinde kalacağım ki yürüyecek halin kalmayacak." Bu harika bir tehditti. Hava kararmaya başlayana kadar Luke King dediğini yaptı. Luz artık bir kez daha orgazm olamam dedikçe tekrar tekrar kendinden geçti. Artık aletinde hal kalmayan Luke dilini ve parmaklarını kullandı. Luz şehvetin tadına vardıktan sonra genç adamın kollarının arası son durağı olmuştu. Luke, Luz'un göğsüne yatmış, kollarını da kızın bedenine dolamıştı. Luz o çok sevdiği kuzguni saçlarıyla oynarken gözlerini kapatmış halde Luke'u düşünüyordu.

"Kalp atışın, Luz." Luz gözlerini açtı. Kalp atışı hâlâ kulaklarında uğulduyordu.

"Kalp atışın dünyanın en güzel ritmi." Bu iltifatla daha hızlı atmaya başlayan kalbinin bu adama dayanamayacağını düşünüyordu. Luke onu aşk sarhoşu etmişti.

"Luke King." Luke kafasını kaldırıp ona baktı.

"Sen gerçek olamayacak kadar harikasın." Luke genç kadının dövmesinin üzerine dudaklarını dayadı, o noktayı öperken gözler genç kadının ışıl ışıl parlayan gözlerindeydi.

"Sen bir hayal gibisin. Bir genç kızın umutsuzca kurduğu hayal..." Genç adam gülümsedi.

"Ben senin hayalinim, Luz Ortiz. Sen de hayalleri gerçek olan o kızsın. Hayallerini kaybetmiş ve bir daha hayal kurmamaya yemin etmiş bir adamı hayata döndüren kadınsın." Yavaşça yataktan kalkan adam genç kadını da kaldırdı.

"Hadi hazırlan." Luz şaşkınca ona bakarken,

"Ne için?" diye sordu. Luke yerde duran iç çamaşırını üzerine geçirdikten sonra tişörtünü giydi.

"Seni yemeğe götürüyorum. On beş dakikan var. Güzel kızın on beş dakika sonra aşağıda hazır olsun." Kapıyı kapatıp giden adamın ardından birkaç dakika şaşkın şaşkın bakınan Luz yavaşça yataktan

kalktı. Tüm eklemlerinde oluşan tatlı bir ağrı ve o ağrıya eşlik eden yorgunluk hakimdi. Dolaptan eline gelen kıyafetleri giydi. Özenmek için zamanı yoktu ve açıkçası nasıl bir yere gideceklerini bilmediğinden dolayı kısa deri şortuyla beyaz tişörtünü giymişti. Ayağına geçirdiği asker postallarının bağcıklarını bağlarken bir yandan da aynada yüzüne bakıyordu. Makyaj için zamanı olmadığının farkındaydı, saçlarını taramadan elleriyle düzeltti ve odadan çıkarak aşağıya indi. Luke sırtı merdivenlere dönük bir halde koltukta oturuyordu. Tamamen hazır ve kusursuzdu. Luz'un geldiğini hissederek yavaşça yerinden kalktı. Kot pantolonu, siyah botları, koyu gri tişörtü ve yazlık deri ceketiyle her zamanki gibiydi. Her genç kızın hayallerini süslemek için uygundu.

"Harika görünüyorsun." Bunu Luz'un bacaklarındaki dövmeleri süzerek söylemişti. Luz içinde uçan kelebekler eşliğinde adama doğru yürüdü.

"Sen de öyle görünüyorsun. " Çapkınca gülümseyip o harika göz kırpışlarından biriyle kızı ödüllendiren adam elini Luz'a uzattı.

"Hayallerin için uygun muyum?" Luz kendisine uzatılan eli tutarken birlikte kapıya doğru yürüdüler.

"Sen her zaman benim hayallerim için uygunsun." Bahçenin dışında onları bekleyen jeepi gören Luz'un nabzı daha da hızlandı. Sam ortalıklarda görünmüyordu o halde sadece ikisi gideceklerdi. Bu hayatının en harika randevusuydu. Luke King'le birlikte yemeğe gidiyordu. Bu gerçek anlamda ilişkilerinin miladıydı.

OTUZUNCU BÖLÜM

ÖLÜMSÜZ

Luke kibarca kapıyı açarken Luz araca bindi. Kapıyı kapatan Luke diğer tarafa geçip aracı çalıştırdığında Luz hâlâ şaşkındı.

"Seni bu kadar şaşırtan ne?" Yüzündeki gülümseme Luz'un aklını başından alacak kadar muhteşemdi. Derin bir nefes alan genç kadın,

"Seninle baş başa yemeğe çıkıyorum, gerçek bir randevu gibi" diye cevap verdi. Bunun hayalini bile kuramazdı. Bu Luz'un

hayalleri için bile çok fazlaydı. Luke gülümsemeye devam ediyordu, aracın önünde duran güneş gözlüklerini taktıktan sonra gaza biraz daha yüklendi. Sitenin çıkışına geldiklerinde yavaşladı, güvenliğin açtığı kapıdan çıktı ve gözlüklerin ardında gizlenen gözleriyle ona baktı.

"Bu gerçek bir randevu, Luz. Aramızdakinin ne olduğunu daha ne kadar açık ifade etmeliyim?" Luke bunu çok net bir şekilde defalarca ifade etmişti fakat Luz hayallere kapılmak için çok yaralıydı ve Luke King'e kapılmak çok kolaydı...

"Korkuyorum, Luke..." Luke ona bakmadı, sokak ışıklarının aydınlattığı zengin semtte ilerlemeye devam ediyordu. Gözü yoldaydı.

"Korkmanı gerektirecek bir şey yok, Luz. Grup öğrendi ve hayranlarımız da bu duruma alışacaktır. Yakın zamanda yapacağımız Los Angeles konserinde bunu duyurmalıyız." Luz şaşkınlıkla birkaç dakika cevap veremedi. Los Angeles konserini Martin ayarlamıştı, her otelin açılışı için yüksek getirili konserlerden biriydi. Turneye devam etmeden önce aynı zamanda bir açılış gibi olacaktı.

"Sence de bunun için erken değil mi? Nasıl tepki vereceklerini bilemiyoruz. Bu durum grubu etkileyebilir." Luke genç kadının eline uzanıp küçük elini kendi elinin içinde güven verircesine sıktı.

"Merak etme, her şey çok güzel olacak, Luz Ortiz. Bak grup sesin sayende tekrardan zirvede. Albüm satışları patladı; konserler dediğin biletler çoktan tükendi. Müzik listelerinde zirvedeyiz. Bu senin başarın." Hayır, bu kadar büyük bir başarı Luz'un değildi. O sadece şanslıydı. O uğursuz gecede Orlando'yla karşılaşmış olmak Luz'un en büyük şansı olmuştu. O şarkı sözlerinin iyi olduğundan bile emin değildi. Belki de sadece o sözleri Araf gibi harika bir grup müzik hayatına getirdiği için öylesine mükemmeldi.

"Bu Araf'ın başarısı, Luke." Kızın elini dudaklarına götürüp öpmüş Luz'un kalbi teklemeye başlamıştı. Sevgi böyle bir şey miydi? Böylesine yoğun bir şey olacağını hayal dahi edemezdi. Eğer buna isim veren kişi Luz olsaydı *sevgi* demezdi. Bulutlarda gezmek... Daha uygun olurdu.

"Senin sayende... Bu grup benim yüzümden batmıştı. Luz. Ve sen onu battığı yerden çıkardın. Sadece grubu da değil. Beni de batmakta olduğum o bok çukurundan kurtardın. Kalbimin tekrar atmasını sağladın." Luz ne diyeceğini bilemedi. Luke aracı şık bir restoranın önünde durdurarak aşağıya indiğinde bir vale Luz'un kapısını açmış inmesini bekliyordu. Yemek yemeye böyle lüks bir yere geleceklerini düşünmemişti. *Belki bir pizzacı ya da hamburgerci falan olabilir* diye düşünüyordu fakat burası... Çok lükstü. Kıyafetlerine baktı, üzerine geçirdiği kıyafet çığlık çığlığa buraya uygun olmadığını bağırıyordu. Luke yanına gelerek ona içeriyi işaret etti. Onun kıyafetleri de uygun değildi ama o bunu umursamıyordu. Lanet olsun! Tabii umursamazdı, adam rock yıldızı Luke King'ti. Çuvalla bile gezse ertesi gün moda olurdu. Luke'un eşliğinde cam kapıya ilerlerken genç adam kulağına doğru eğildi.

"Harika görünüyorsun. Unutma, rock yıldızlarının kuralları olmaz, Luz Ortiz." Kuralsızlık... Belirlediği felsefe de zaten buydu. Peki, neden bir anda başkası gibi olmuştu? Luz her zaman kuralsızdı... Bu yeni dünya onu etkiliyor olabilir miydi? Artık içindeki o kuralsız, asi, hırçın kızı zaman zaman kaybettiğini hissediyordu. Kendine güvenmeliydi. Kendine güvenmesi gerekiyordu. Luz kendi kendine tekrarladı. *Bu hayat senin. Bu başarı senin. Bu sensin. İnsanların ne düşündüğünün canı cehenneme! Sen sensin. Sen Luz Ortiz'sin...* Biraz daha rahatladığını hissetti. Kapıda onları karşılayan kızın gözleri yerinden fırlamıştı. Şaşkın şaşkın ikiliye bakarken kendini tutamadı.

"Aman Tanrım! Luke King!" Luke umursamazca tebessüm etti. Bu kadar rahat olmak için bir yıldız olarak kaç yıl harcamak lazımdı? Luke genç kızın tam önünde durdu, kızın yaka kartına bakarken yüzünde baştan çıkarıcı bir ifade vardı

"Merhaba, Betty." Kız ismini Luke'un ağzından ve harika sesi tonuyla duyduğuna şaşırmıştı. Ağzı açık kalırken kapatma zahmetine bile girmiyordu. Birkaç ay önce Luke'la böyle karşılaşsa ölecek olacağı durumdaydı.

"Bizim karnımız çok aç ve burada yemek yemek istiyoruz fakat randevumuz yok. Diyorum ki belki sen bize güzel bir masa ayarlayabilirsin. Ben de bu iyiliğinin karşılığı olarak seninle fotoğraf çektirebilirim." Kızın elbette ki *hayır* deme şansı yoktu. Bu düşünceyle kızın içinde yeşeren heyecan kıvılcımları metrelerce öteden fark edilebilirdi. Luke kesinlikle kuralsızdı, bu açıktı. Kız heyecanla başını sallarken onları bir iki dakikalığına lobiye aldı. İkram edilen likörü yudumlarken Luke bakışlarını bir an bile genç kadının üzerinden ayırmıyordu.

"Luke bana insanların içinde böyle bakmamalısın." Luke umurunda değilmiş gibi omuz silkti.

"Kimse umurumda değil." Luz gülümserken naneli liköründen bir yudum daha aldı. İçini yakan içki yüzünden suratını buruştururken bakışları Luke'a kaydı.

"Ne düşünüyorsun?" Luke'un yüzüne yayılan o sırıtış Luz'un içini eritti. Defalarca orgazm olmuş olmasına rağmen o bakışla karnı kasıldı.

"Topluma açık yerlerde seks yapmak hakkında ne düşündüğünü düşünüyorum." Genç kadının korku, şok ve heyecanla sarmalanmış ifadesi karşısında kahkahasını tutamadı.

"Merak etme. Bugünlük yapmayacağım." Luz cevap veremeden Betty heyecanla yanlarına gelerek onlara bir masa ayarladığını söyledi. İkisi de ona kibarca teşekkür etti ve restoranda kendileri için ayrılan özel bölmeli masalardan birine geçtiler. Oldukça şık bir uzak doğu restoranıydı, yerden tavana kadar ahşap döşenmiş mekân loş balon şeklinde aydınlatmalarla ışıklandırılmıştı. Buzlu camla bölünen özel bölümlü masalar kimsenin konuşmasının duyulmayacağı aralıklarla sıralanmıştı. Garson onları masalarına kadar eşlik etti, menüyü incelerken Luke ikisi için de şarap sipariş etti.

"Daha önce hiç böyle bir yere gelmedim." Luz için bir şeylerin ilki olmak çok hoşuna gidiyordu. Bu kadın mutlu edilmeliydi, bunu kesinlikle hak ediyordu ve o koca kafalı erkek arkadaşının kafasına sıçma hissi onu tanıdıkça kuvvetleniyordu.

"Seni daha önce gitmediğin yerlere götürüp daha önce hisset-mediğin şeyler yaşatmak istiyorum." Genç kadının yutkunduğunu gördü. Onu heyecanlandırıp etkilediğini bilmek büyülü bir güçtü. Bu kadın her şeyiyle ona aitti. Açık açık söylemekten çekinse de Luke bu kadının kendisini sevdiğini hissediyordu.

"Bana hissettirdiğin şeyler çok farklı." Gelen garsona siparişlerini verirlerken Luke bir an olsun gözlerini karşısındaki kadından ayırmıyordu. Luz aynı evi paylaşıyor olmalarına rağmen kendisine böyle baktıkça utanıyordu, oysa ne garipti. Paylaşımları çok fazlaydı. Yemekler gelene kadar Luz ona cenazeyi anlattı. Annesinin cenazesinde bile kendi ve birkaç uyuşturucu satıcısı dışında kimse yoktu. Luke onu dikkatle dinlerken Luz ona bunları anlatıp rahatlıyordu.

"Babanın kim olduğunu bilmiyor musun?" Garson yemeklerini bırakıp gittikten sonra Luz yemek çubuklarını nasıl kullanacağını düşünürken gelmişti bu soru. Kafasını iki yana sallayıp çubukları birbirinden ayırdı.

"Hayır, anneme birkaç defa sordum ama her seferinde aynı cevabı verdi." Luke'u taklit ederek yaprağın içine sarılı pirinç benzeri şeyi çubukların arasına sıkıştırmayı başardı. Tabi üçüncü denemesinde...

"Kim olduğunu bilmediği, yattığı herhangi bir adam olabileceğini söyledi." Yakaladığı yiyeceği yeşil bir sosa bandırıp hepsini tek seferde ağzına tıktı. Tadı fena değildi, çiğneyip yutarken Luke pür dikkat onu izliyordu.

"Uyuşturucu için yattığı adamlar düşünülürse dünya üzerindeki herhangi biri babam olabilir ama artık önemi yok. Bağımlı bir kadını becerip çekip giden bir adamdan baba olmaz." Luke onaylayarak başını salladı.

"Haklısın fakat bence annen sana hamileyken bağımlı değildi. Yani o fotoğraf... Pek öyle görünmüyordu." Luz da böyle düşünüyordu ama öncesini hiç sorgulamamıştı. O gördüğü fotoğraf annesinin hiç bilmediği bir haliydi. Luke genç kadının dalgınlığını fark ederek başka bir şey sordu.

"Evi neden terk ettin?" O anıları hatırlamaktan hoşlanmıyordu ama en hatırlamak istemediği anılar sıralamasında sonlarda yer alıyordu.

"Annem birkaç defa uyuşturucu için beni satmaya kalktı. Ben de eve gelen adamların cebinden ve annemin zulasından biraz para çalıp evden çıktım. Otobüs bileti alacak kadar param, yırtık bir çantam ve hayallerim vardı. Hayallerim ve cebimdeki para da beni Los Angeles'a getirdi." Bunun komik bir şey olmadığının farkındaydı, hatta oldukça hüzünlüydü. Ama Luz'un anlatış tarzı Luke'a tebessüm ettirmişti. Kendisi ve Orlando'nun evden şımarıklık yüzünden kaçtığını şimdi daha iyi anlıyordu. Luz ise gerçekten mecburdu ve istediği şeyin peşinden gitmişti. Annesi ölmüş olmasa onu Luke öldürebilirdi.

"Peki, eski erkek arkadaşın? Onunla nasıl tanıştın?" Luz'un bu konudan rahatsız olduğunu oturuşunu değiştirmesinden ve sıkı sıkıya tuttuğu çubukları elinden tabağına düşürmesinden anladı. Orlando'nun bildiği konu annesiyle ilgili olan kısım değildi. O orospu çocuğu Luz'a bir şey yapmıştı ama neydi?

"Garsonluk yaptığım bir barda sahne alıyorlardı. O ve grubu... Bana solistlik teklif ettiler ben de kabul ettim. Los Angeles'a yeni gelmiştim ve gruptan başka kimsem yoktu." Üstünkörü geçiştirildiğini hissetti. Merak ediyordu. Luke'un bilmediği ama Orlando'nun bildiği şey neydi? Luz konuyu değiştirmek için hamle yaptı.

"Ya sen? Sen grupla nasıl tanıştın? Araf gerçekten ortaya nasıl çıktı?" Birkaç röportajlarını okumuştu ama onların tamamen samimi olmadığını biliyordu. Luke ağzındaki lokmayı yuttuktan sonra bir yudum şarap içti.

"Ben okumak istemiyordum, aklım sıra babama büyüdüğümü göstermek istedim." Luke duraksayarak güldü. Pişman değildi elbette fakat Luz'un hayallerine koştuğu acıklı hikâyeyi öğrenmek kendi hikâyesinden duyduğu gururu yok etmişti.

"Gitarımı ve çantamı alıp geze geze Los Angeles'a geldim. Metro istasyonlarında, sokaklarda, parklarda gitar çalıp şarkı söyledim yordum. Orada burada bulduğum her yerde kalıyordum." Luke'un halini düşündü. Genç, kararlı, hayalleri için çabalayan Luke King çok gençti ve çok zor şartlar altındalardı. Onları cesaretlendiren tek şey ise hayalleriydi.

"Orlando ailesinden kaçıp İngiltere'den Amerika'ya gelmişti. Metroda gitar çalarken beni dinliyordu. Elindeki kocaman valizin içinden ufak bir davul çıkarıp yanıma oturdu. Genç ve kararlıydı..." O anı hatırlayınca Luke'un yüzüne bir gülümseme yayıldı. İkisi de on sekiz yaşında, hayatı kovalayan gençlerdi.

"O gün birlikte çaldık. Daha sonra sokaklarda yürüyerek kalacak bir yer aramaya başladık. Biraz sohbet ettik. Kalacak yer bulamayınca parkta karşılıklı iki bankta uyuduk." Luz hayretle Luke'u dinliyordu, sanki o yıllara tekrar dönmüş gibiydi.

"Sonra Rich'le tanıştınız?" Luke başını sallayarak onu tasdikledi.

"Rich ve Alex'in babası müzik öğretmeniydi ve oğullarını destekliyordu. Bir tanıdıklarının barında çalıp söylüyorlardı. Henüz yirmi yaşındaydılar." Üzerinden on sene geçmiş olmasına rağmen Luke anıları daha dün gibi net hatırlıyordu. Bir sene boyunca o barda çıkmışlardı, daha sonra bir yarışma sayesinde yıldızları parlamış ve şimdiki durumlarına gelmişlerdi. Bundan sonra konuşulan meseleler kariyerleriyle ilgiliydi. Yemekleri bittiğinde Luke'la birlikte çıkışa yürüyen genç kadın hevesli bir şekilde elinde cep telefonuyla onları bekleyen Betty'i gördü. Kız bu yemeğin sonunu heyecanla bekliyor olmalıydı. Luke sözünü tutarak kızın elinden telefonu aldı. Kamera ayarlıydı. Luz kibarca gülümsedi.

"Ben sizi çekebilirim." Kız mutlulukla ışıldarken Luke'la oldukça samimi bir poz verdi. Luz kıza telefonu uzatırken kız doğrudan Luz'un yüzüne bakıyordu.

"Şey... Sizinle de fotoğraf çekilebilir miyim?" Genç kadının ağzı açık kalırken bu istek karşısında ne yapacağını bilemiyordu.

"Be-benimle mi?" Kız başını sallayarak onu onayladı.

"Yazdığınız sözlere bayılıyorum. Lütfen..." Luke telefonu Luz'un elinden aldı ve onu kızın yanına doğru ittirdi.

"Gülümseyin kızlar."

Luz şaşkınlıktan tam anlamıyla gülümseyememişti bile. Yani şimdi tanınıyordu ve hayranları mı vardı? Eve dönüş yolunda Luz ne diyeceğini bilemiyordu, daha iki konsere çıkmıştı ama şimdiden insanlar onu tanıyordu. Bu inanılır gibi değildi. Luke onun şaşkınlığının nedeninin farkındaydı ve gülümsemekten kendini alamıyordu. Aklına sürekli o yarışmadan sonra insanların onu tanıdığı gün geliyor, içi yine o günkü gibi tarifsiz bir duyguyla doluyordu.

"Artık hayranları olan bir rock yıldızısın, Luz Ortiz." Genç kadın gözlerini diktiği yoldan bakışlarını ayırıp kafasını hafifçe Luke'a çevirdi. Genç adamın gözü yolda olsa da camdan kadının yansımasını görüyordu.

"Bu çok garip bir duygu." Adam başını salladı.

"Zamanla alışırsın, Luz." Gözlerini kısa bir anlığına genç kadına çevirdi.

"Müzik sonsuzluktur... Müziği yapan da ölümsüz." Genç kadın bu sözü kafasında tartarken Luke eline uzandı. Kadının eli elinin içinde küçücük kalıyordu. En çok da onun bu küçüklüğünün içindeki yüceliği seviyordu. Küçük kadının bedeninde barındırdığı yüceliği...

"Sen de ölümsüz olacaksın." Luz gülümsedi.

"Müziğim ölümsüz olsun, Luke, ben değil." Luke avucundaki eli dudaklarına götürürken,

"İşte bu yüzden ölümsüz olacaksın." Bu kadın hakkında hiç yanılmıyordu. Onun bir yanında da kendini görüyordu. Luz onu yansıtıyordu. Bir aynadan kendi içine bakmak gibiydi. Eve vardıklarında Luz duş almak ve üzerini değiştirmek için yukarı çıkarken Luke da

kahve yapmak için mutfağa geçti. Kahveleri yapıp bahçeye çıktığında aklına daha güzel bir fikir geldi. Yüzünde beliren sırıtışı sılerek bütün kıyafetlerini çıkardı. Havuz kenarındaki koltuğun üzerine bıraktı. Tamamen çırılçıplak bir halde havuza atlarken Luz'un aşağıya indiğinde yüzünün alacağı şekli merak ediyordu. Soğuk su, sıcak yaz akşamı esintisiyle birleşerek tenini hafif ürpertmişti fakat suya alışması uzun sürmemişti. Birkaç defa havuzu baştan sona yüzdü. Üçüncü turda Luz'u mutfaktan bahçeye çıkan kapıda dikilirken görünce ona doğru yaklaşarak kollarını dışarı çıkarıp kenarlıklara tutundu. Luz'un gözleri tamamen adamın kenarlıklara tutunmasıyla belirginleşen kaslarında ve kaslarında ortaya çıkan damalarındaydı. Üzerindeki ince şort ve tişörtle kendini çok giyinik hissetti. Luke'un suyun içinde tamamen çıplak olduğunu koltuğun üzerine yığdığı kıyafetlerden anlamak mümkündü. Luke göz kırparken eliyle Luz'a gelmesini işaret etti.

"Bence fazla giyiniksin. Üzerindekileri çıkar ve yanıma gel, Luz Ortiz." Luz kollarını, kabaran meme başlarını beyaz tişörtünün altında gizlemek istercesine göğsünde birleştirdi.

"Daha yeni duş aldım, Luke. Gelmesem daha iyi." Luz kahve fincanlarının durduğu koltuklu bölüme doğru ilerledi. İkili koltuğa oturdu, gözleri doğruca ona yiyecek bir şeymiş gibi bakan Luke'un üzerindeydi. Luz kahvesinden bir yudum alırken içinde şeker olduğunu fark edince gülümsemekten kendini alamadı. Kahveyi nasıl içtiğini unutmamıştı. Luke kenarlıklara tutunarak bedenini dışarı çekti. Bahçenin loş ışıklarında bile bu manzara insana ufak çaplı bir kalp krizi yaşatabilirdi. Kol kaslarında beliren damarlar dünyadaki tüm görüntülerden daha erotikti. Luz'un bacak arasını ateşleyen ufak görsel şölen. Tamamen çıplak Luke King'in üzerine parlayan yıldızları yok sayarak genç kadına yaklaşmasıyla devam etti. Her adımda çıplak ayakları ahşap mazgallarda ıslaklık bırakıyordu. Luke King'in ayak izini bir yerde saklamak gibi çılgın fanteziler genç kızın aklına üşüşürken adam çoktan önünde durmuştu. Yaz rüzgârı Luke'un tenindeki su damlacıklarını Luz'un tenine üflerken genç kadın boğucu havaya rağmen titredi. Adam elindeki tı-

cına uzanarak zaten gevşekte duran ellerin arasından alarak sehpaya koydu. Luz o kısa anda Luke'un enfes kalça manzarasını karanlıkta izledi. Adamın izlenmeye değer bir kıçı vardı. Yazık ki onu kıçını tekmelemekle tehdit edemeyecekti. Bu kıça tekme atılmazdı, bu günah falan olmalıydı.

"Sen benim kıçımı mı dikizledin?" Luke'un bu sorusu üzerine Luz kahkaha atmaya başladı.

"Güzel kıç, King!" Genç adam yalandan sinirli bir ifade takınırken Luz'u kolundan yakalayıp koltuktan kaldırdı. Kız göğsüne geliyordu. bu kontrol etmesi için büyük kolaylıktı. Kızın tişörtünün eteklerini kavrayıp kafasından geçirirken hafif esintiyle baş vermiş meme uçlarını fark etmemesinin imkânı yoktu.

"Ben de senin kıçını görmeliyim. Kısasa kısas." Luz hâlâ kırdamaya devam ederken Luke'un sert kolları ve ıslak bedeninden kurtulmaya çalışıyordu.

"Hayır, Luke! Yeni duş aldım ve gece suya girmek istemiyorum." Luke bunu umursamadı, uzanıp şortu çıkarırken eğildi ve Luz'un ayaklarını küçük ayakkabılarından kurtardı. Aynı anda şortu da ayaklarından çıkarırken Luz adamın omuzlarına tutunarak dengede durmaya çalışıyordu. Ayağa kalkmadan külotunu da bacaklarından sıyırdı. Luz tamamen çıplaktı, titriyordu. Ama bu titreme soğuktan değildi. Bu tamamen Luke King etkisiydi. Luke tüm heybetiyle ayağa kalkarken Luz'u tek hamlede kucakladı. Luz ayaklarını çırpıyor ama gülmesine de engel olamıyordu. İçini saran endişe havuza yaklaştıkça arttı.

"Luke gerçekten havuza girmek istemiyorum!" Bağırması Luke tarafından dikkate alınmadı. Havuzun kenarına geldiklerinde Luz Luke'un omuzlarına tırnaklarını geçirirken ciyaklıyordu.

"Luke! Beni sakın o suya bırakma. Yüzme bilmiyorum!!" Luke bir anda durdu. Havuzun kenarındaydı ve durduğu anda genç kadının çırpınmalarının yerini aldığı derin nefesler almıştı.

"Deniz kenarında yaşıyorsun ve yüzme bilmiyor musun?" Luz sadece kafasını salladı.

"Bana güvenebilir misin? Seni suya bırakmayacağım ama eğer bana güvenirsen birlikte suya gireceğiz." Genç kadın sessizleşmiş düşünmeye başlamıştı. Luke King'e güvenebilir miydi? Onu seviyordu, elbette güvenebilirdi... Başını sallamakla yetindi.

"Güzel..." Luke merdivenlerin olduğu baş kısma ilerlerken Luz hâlâ kucağındaydı. Kızı merdiven başında kucağından indirip suya indi. Merdivenin son basamağında durdu, su göğsüne değiyor, çıplaklığını sansürlüyordu.

"Yaklaş. İlk basamağı in ve ayakların suya girsin." Luz onun dediğini yaptı ve merdivenden bir basamak indi. Luke genç kadını sımsıkı tutmuştu, adamdan güç alarak soğuk suya bir adım daha attı. Su şimdi diz kapaklarından yukarıdaydı, bir basamak daha inerse beline kadar suya girmiş olacaktı.

"Hadi, Luz, bana güven. Bir basamak daha..." Genç kadın ona güvendi. Güvenmek istedi... Kimseye güvenmediği gibi güvenmek, kimseyi sevmediği gibi sevmek, kimseye açmadığı gibi kalbini açmak. Kendini ona vermek istedi ve bir basamak daha indi. Belinden aşağısı suyun soğuğuna alışmıştı. Ama belinden yukarısı titriyordu. Meme başları büzülürken dudakları titriyordu. Luke uzanarak kadının titreyen dudaklarını kendi sıcak dudaklarıyla ısıttı. Sadece dudakları da ısınmadı... Luke'un yaydığı ateş bütün bedenini yakıp gevşetti. Kollarını adamın boynuna dolarken kendini ona bıraktı. Luke, Luz'u belinden kavramış kendi bedenine yaslamıştı. Luz korkmuyordu; çünkü Luke'un onu bırakmayacağına emindi.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

KANCIK

Luke ona iyice yaklaşıp kollarını bedenine siper ederken Luz suyun içinde duruyordu. Luke'un sıcak dudaklarını omuzunda hissetti, sertleşmiş aleti karnının üzerine çarpıyor, bin bir çeşit elektrik akımı gönderiyordu. Bu adama doymak mümkün müydü? Genç adam öpüşlerini daha da yoğunlaştırırken Luz omuzunda aşk izleri kalacağını biliyordu. Zavallı teni bile bu adama dayanamazdı.

"Luke!" Luz daha fazla dayanamayacağını hissediyordu, Luke'un sıcak dudakları omuzunu aşmış ve boynunun en hassas yerine

kaymıştı, iç gıcıklayan yere. Kalbinin atışının yankılandığı damarın üzerini öperken Luz başını geriye atarak inledi. Luke'un elleri onu sımsıkı tutuyordu. Ona güveniyordu, genç kadın hayatında ilk defa tamamen kendini birine bırakıyordu.

"Luz..." Genç kadın ismini muhteşem tınıdan işittiğinde duyduğu zevkin etkisiyle kapattığı gözlerini araladı.

"Gel benimle." Suya sırt üstü yatan Luke, Luz'u da bedeninin üzerine çekti. Luz korkmadan genç adama teslim olmuştu. Korkudan mı yoksa şehvetten mi titrediğinden emin değildi. Luke'un ayaklarını çırparak havuzda ilerlemesini izlerken onu sımsıkı kavramış ellerini hissediyordu. Havuzun biraz daha sığ olduğu bir kısımda Luke ayaklarını yere bastı. Luz ise panikle adamın boynuna sarıldı. Luke'un elleri genç kadının poposundaydı.

"Korkma, seni asla bırakmam." Bunu sadece havuz için söylediğinden şüpheliydi. Genç adam ona sımsıkı sarılmış ve kadını kendisinden ayırmıştı. Belinden tutarak havuzun kenarına doğru kaldırıp oturttu. Luz'un ayakları suyun içindeydi, poposu ise tam kenarda duruyordu. Luke ellerini kızın dizlerine koyarak bacaklarını iyice araladı. Kadınlığı serin esintiyle ürperirken Luke da bu ürpermeyi hissetmişti. Ne yapacağını tahmin ediyordu, bu onu deli gibi heyecanlandırmıştı.

"Bunu istiyor musun, Luz?" Luke'un gözlerindeki istek bile bunu istemesi için yeterliydi. Başını sallamakla yetindi. Luke sağ bacağını kaldırırken kızın ayak parmaklarını emmeye başladı

"Tadına bakmayı seviyorum." Her ayak parmağı özenle emilirken Luz'un şehvetten gözleri yanıyordu. Luke'un o baş döndürücü ağzı ayak bileklerini emerken ellerini havuzun kenarlarına koymuştu. Adamın dudaklarının vakum etkisi yavaşça baldırlarına kayarken Luz kendini iyice bırakmıştı. İçindeki o dolulu orgazm beklentisinden kaynaklanıyordu. Bir günde bu kadar çok orgazm olmak normal miydi? Kalbi bir orgazmı daha kaldırabilir miydi? Tabi kaldırabilirdi...

"Çok lezzetlisin. Yumuşak tenin biranın içindeki buz gibi dudaklarını teninde gezdirmeyi seviyorum." Ah, evet! Luke King'in biranındaki buz bile olurdu. Ki bu çok da kötü bir benzetme değildi. Adamın ağzı diz kapağının altına geldiğinde Luz istemeden inledi. Lanet olsun! Bu da neydi böyle? Bütün bedeninden geçen o akımı Luke bile hissetmişti.

"Hım... Sanırım bir erojen bölge buldum, Luz. Diz kapağının altından etkileniyorsun." Bunu kadına ispatlamak için tüm gücüyle bulduğu sihirli noktaya dudaklarını dayadı. Güçlü emişlerin ardından gelen dil gezintisi Luz'u çılgına çeviriyordu.

"Dilimi ve ağzımı istediğin başka yer var mı, Luz?" Luz sadece bacaklarını biraz daha aralamakla yetindi. Luke'un dudakları kıvrılırken dudak kenarlarından yanaklarına açılan yolda oluşan çizgiler kalbinin ritmini değiştirdi. Luke anlamamış gibi bir tavır takındı.

"Cevap vermezsen seni anlayamam. Söyle bana nerenin tadına bakayım?" Ah, siktir! Genç kadın dayanamadı.

"O lanet ağzını vajinamda istiyorum, King!" Genç adam memnun bir şekilde başını salladı. O çizgiler hâlâ yanaklarındaydı ve Luz'un aklını başından almaya devam ediyordu.

"İşte böyle, Ortiz. Kendin ol!" Havuzdaki su seviyesi Luke'un göğsüne geliyordu. İyice Luz'a yaklaşan adam bacaklarının arasına girerek bacaklarını omuzlarına aldı. Luz vajinasında gezinen Luke'un sıcak nefesinin bütün bedenini ısıttığını hissetti.

"Çok güzel kokuyorsun." Vajinanın koklanması berbat bir durum gibi gelse de Luke'un bundan hoşlandığı açıktı. Ağzını kızın sıcak kadınlığının üzerine kapatan adam bir süre Luz'u zevkten çıldırttı. Bacaklarını iyice havaya dikerek kadınlığının erişilmesi en zor bölgelerini yaladı, dili klitorisinden anüsüne kadar kayarken Luz'un inlemeleri bahçeyi tamamen yerinden oynatıyordu.

"Luke, be...n... b...en... Ge-li-yorum." Luz kesik kesik sınırda olduğunu söylerken Luke bunu daha yoğun bir hale getirmek için tek parmağını Luz'un anüsünden içeri kaydırdı. Islaklığı aşağıya akıtığı ve o bölgeyi fazlaca yalayarak gevşettiği için bu giriş kolay ol-

muştu. Luz parmağını sıkarken boşalmaya başladı. Genç kadın tamamen boşaldığında Luke parmağını içinden çıkarıp Luz'u suya kaydırdı, tabi elleriyle belini sıkıca kavramayı ihmal etmemişti. Kızın sırtını havuzun duvarına yaslarken bacaklarını beline sarmasına yardımcı oldu. Havuzun içinde olduklarından içine girmesi biraz zor oldu. Luz acıyla çığlık atarken adamın omuzunu ısırdı.

"Özür dilerim, canını yakmak istemedim." Luke ona bakmaya çabalarken hâlâ yarıya kadar içindeydi. Luz kendini ona doğru bastırdı.

"İçime gir, Luke!" Kızın arzusunu kıracak değildi, tek hamlede kalan yarısını da içine gömdü. Tutturduğu ritim o kadar baştan çıkarıcıydı ki Luke'un bitişe varması uzun sürmedi. Genç kadının içine boşalırken başı geriye düşmüş, o müthiş âdemelması kendini göstermişti. Luz onun bu görüntüsüne bir kez daha âşık oldu. Gece Luke'un kollarında, onun odasında uyurken kendini ona ait hissetti. Luz onun hayatının bir parçasına bir anda ait olmuştu. Çalınan kapı huzurlu uykularını bölerken Luz gözlerini açtı. Pencerelerden süzülen güneş yatağın üzerine vuruyor, Luke'un çıplak göğsünü aydınlatıyordu. Luke yerinden kalkarken bir küfür savurdu.

"Eğer sikik arkadaşlarımızdan biriyse polisi çağır, Luz. Her an cinayet işleyebilirim." Luz kahkaha atarken Luke'un tişörtünü ödünç aldı. İç çamaşırını da giydiğinde kapıyı açmak için uygun kıyafet içerisindeydi. Ne de olsa adamın tişörtü Luz için bir nevi elbise olmuştu. Luke bir eşofman altı ve tişört giydikten sonra ısrarla çalan kapıyı açmak için küfürler eşliğinde merdivenleri inerken Luz da birkaç adım kadar gerisindeydi. Luke kapıyı açtığı anda donup kalırken Luz kapıda kim olduğunu görmek için birkaç adım daha atmış, Luke'un arkasında kalakalmıştı. Martin yanında Allison'la kapıda dikiliyordu. Luke'un yüzünü göremese de gergin olduğunu gerilen kaslarından anlıyordu.

"Ne işiniz var burada?" Martin içeri girerken Allison da hemen arkasındaydı. Gözlerinin Luke'un üzerinde olması rahatsız edici olsa da kısa bir an ayrılan gözler Luz'u süzdü. Luz üzerine sadece

Luke'un tişörtüyle olduğu için kendini çıplak hissetse de aynı zamanda tişörtten yükselen Luke King kokusu güven duygusu hissettmesini sağlıyordu.

"Bir reklama daha ihtiyaç olabilir. Bunun için konuşmaya geldim. Bütün fanlar sizin yeniden birlikte olmanızı istiyor. Bu reklam hem grup, hem Allison için iyi olacaktır." Luz bir an düşecek gibi oldu ama kendini toparladı. Fanların düşüncelerine bakacak zamanı olmamıştı, uzun zamandır bloglara giremiyordu fakat eskiden Allison ve Luke'un nasıl sevildiğini biliyordu. *LukSon* çifti olarak bir sürü fan grupları vardı. Bunun düşüncesi bile bedenini ürpertti. Luke'un buna nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Allison, Luke bir şey söyleyemeden Luke'un tam önünde dikildi.

"Merhaba, Luke. Nasılsın?" Oldukça rahat olması Luz'u daha da sinirlendirdi. Martin doğruca bara gitmiş, kendine içecek bir şeyler hazırlıyordu.

"Seni ilgilendirmez." Sert cevabın ardından Martin'e döndü.

"Bunu kabul etmiyorum, Martin. Ayrıca evime sabahın köründe peşine birilerini takıp gelemezsin. Paranı sana ben ödüyorum." Luz hâlâ olduğu yerde dikilirken Allison ona doğru yürüdü.

"Birileri... Birileri ben mi oluyorum, Luke? İki sene öncesine kadar senin için *her şey* olduğumu söylerdin, şimdi *birileri* mi oldum?" Bu cümlenin vurgusunu Luz'un gözlerine bakarak yapmıştı. Luke ona doğru döndüğü anda arkasında kendi tişörtüyle dikilen Luz'u gördü.

"Önemli olan Allison ve şu an sen benim için hiçbir şeysin." Allison nedense bu sert çıkışa fazla üzülmemişti. Luke bunu öyle büyük bir gerçeklikle söylemişti ki gerçekten âşık bir insanı dağıtabilirdi.

"Böyle reklamlara ihtiyacınız var, Luke. Paramı ödüyor olabilirsiniz ama ben de o kazancı sağlıyorum, bunu unutma." Luke'un gözlerinden yükselen öfke ateşlerini fark etmemek imkânsızdı.

"Sen her şeyi daha da bok etmekten başka bir sike yaramıyorsun. Luz için yaptığın basın açıklaması da neydi öyle? Resmen or-

talığı sikip attın!" Martin elindeki içki bardağıyla birlikte koltuklardan birine yerleşirken Allison kollarını göğsünde birleştirmiş, ortada yerde dikiliyordu. Luz onu incelerken kıskançlık duygusu dağ gibi büyüyordu. Krem renk mini eteği kalçalarını sararken uzun bacakları tüm erkeklerin aklını başından alacak şekilde parıldıyordu. Fıstık yeşili gömleği ve aynı renk topuklu ayakkabıları sarı saçlarına çok uymuştu. Bu kadından nefret ediyordu!

"Bunun için yapacağım bir şey yoktu, ben sadece gerçekleri söyledim." İşte Luz'un bardağını taşıran son damla usul usul süzmüştü. Luz birden parlarken sesi her zamankinden daha gürdü.

"Gerçekler mi? Gerçekler, öyle mi seni orospu çocuğu!" Martin şoke olurken Luz devam etti. "Sahte reklam için gözden düşmüş bir mankeni Luke King'in koluna sokmak da gerçek mi?" Genç kadın Martin'in oturduğu koltuğun tam önünde dikilirken bağırmaya devam ediyordu.

"Hakkımda bir sik bilmezken götünden bir şeyler uydurmak gerçek mi?" Sesi her kelimede perde perde yükselirken,

"Sana neyin gerçek olduğunu söyleyeyim, Martin. Senin koca bir orospu çocuğu olduğun bir gerçek!" Martin ayağa kalktı. Luz kısa boylu olmaktan ilk defa nefret etti. Bu herife tepeden bakmak isterdi.

"Seni ben var ettim. Ne istersem onu yaparım." Luke, Luz'a fırsat vermeden araya girdi. İkisinin arasındaki yerini alırken ellerini Martin'in yakasını kavradı.

"Sen mi var ettin? Sen kim olduğunu sanıyorsun, göt herif! Luz'a gereken saygıyı göstermek zorundasın. Senin paranı Allison'ın çakma fotoğrafları değil Luz'un şarkı sözleri kazandırıyor." Allison'ın varlığı bile unutulmuştu. Martin sakinleşerek gülmeye başladı.

"Sakin ol dostum. Tamam, Luz için ne söylemem gerektiğini bir kâğıda yazarsınız ben de bir sonraki basın açıklamasında düzeltme yaparım. Allison'la bir kere daha görünsen yeterli." Luke ağzını açıp çenesini çıtlatırken Luz en az onun kadar sinirliydi.

"Senin bundan çıkarın ne, Martin? Sen çıkarın olmadan işemeye bile gitmezsin." Martin kızarırken Allison'ın hıçkırıkları konuyu dağıttı.

"Benden bu kadar mı nefret ediyorsun, Luke!" Allison tekli kolluğa yığılmış gözünden akan timsah gözyaşlarını silmekle meşguldü. Luke sadece kafasını çevirip bakmakla yetindi.

"Senden nefret etmiyorum, Allison. Benden iki senedir nasıl uzak duruyorsan o şekilde uzak durmanı istiyorum. Şartlarını kabul ettim, sen de benimkini." Allison küçümseyen bir tavırla Luz'u işaret etti. Luz kadının kendisine yönelen işaret parmağını kökünden koparmak istedi.

"Onun yüzünden mi? Ne yani, Luke, onu gerçekten seviyor musun? Beni kıskandırmaya çalışmayı kes artık." Luke'un sinirli kahkahası Luz'u korkuturken Allison oldukça sakin görünüyordu.

"Seni mi kıskandırıyorum? Sen kafayı mı yedin kadın! Luz'u seviyorum..." Luz bu sözcüğü duyduğu anda içi kanatlandı. Kalbi hızlı hızlı atarken içinden ağlamak geliyordu. Bu sözü doğrudan kendisine söylememiş olsa da etkisini hissetmişti. Martin araya girerek salonun ortasına yürüdü.

"Grup aşkları iyi reklam yapmaz, Luke, o iş doksanlarda kaldı. Hatta grubun dağılmasına bile neden olabilir. Hayranlar bundan hoşlanmaz." Luke'un boynundaki damar atmaya başlamıştı.

"Hayranlarım kimi seveceğime karar veremez. Onlar benim sadece müziğime sahipler, hayatıma değil." Martin'in çıkışı sertleşti.

"Yanılıyorsun, King. Onlar senin hayatına da, sevdiklerine de, şarkına da karışırlar. Onlar senin paranı ödüyorlar ve sen onların köpeğisin." Luke bir anda Martin'in üzerine atlayarak sağlam bir yumruk attı. Martin yere düşerken Luz o yumruğu kendisinin atmış olmasını diledi. Acaba bu durumda gidip Allison'ın saçlarını yolsa nasıl olurdu? Luke, Martin'e ikinci yumruğu atarken kapı çalmaya başladı. Genç kadın hemen kapıya koşturup açtı. Kurtarma timinin gelmiş olduğunu görerek rahatladı. Orlando ve Rich kapıdaydı. Luz daha ne olduğunu anlamadan Martin'i bir anda Luke'tan kurtardılar.

Orlando hırpalanmış olan Martin'i koltuğa oturturken Rich, Luke'u dışarı çıkardı. Luz ise donup kalmıştı, kaltak Allison'ın da kendinden pek farkı yoktu.

"Burada neler oluyor?" Orlando'nun sert sesi yeri titretir şekilde çıkmıştı. Sesi bir tenor kadar güçlüydü. Martin bir şeyler geveleyemeye çalışınca Orlando onu susturdu.

"Anlat, Luz." Luz derin bir nefesin ardından tüm olanları anlattı. Orlando dişlerini birbirine bastıkça çenesi kasılıyordu. Allison'ın ise sesi çıkmıyordu. Orlando bir an için tepki vermedi, daha sonra koca eliyle Martin'in kolunu kavrayarak onu kapıya doğru sürüklemeye başladı. Martin kendini kurtarmak için çabalasa da bunda başarılı olamadı.

"Orlando ne yapıyorsun?" Orlando ona bakmadan kapıyı açtı.

"Senin kıçına tekmeyi basıyorum, göt oğlanı. Kovuldun!" Kapıda beliren Sam'e, Martin'i bir bok çuvalı gibi fırlattı.

"Sam çöpleri dışarı çıkar." Sam sırıtırken siyahî tenînde beyaz dişleri parladı. Anlaşılan Sam de bu işten memnun olmuştu.

"Beni kovamazsın, Orlando! Bana tazminat ödemek zorundasın... Hem turne arasında yeni menajeri nereden bulacaksın?" Orlando kapıyı kapatırken

"Tazminatını vereceğim, tabi tüm banknotlara kıçımı sildikten sonra. Menajerliği de ben yaparım, senin gibi sikik bir heriften daha iyi yapacağım kesin." dedi. Luz kısa süreli bir şok daha yaşamıştı. Orlando sanki gerçekten dışarıya çöp atmış gibi ellerini birbirine vurarak silkeledi. İkisinin bakışı koltukta rahatça oturan Allison'a kaydı.

"Sen neden hâlâ buradasın?" Luz ellerini beline koyarak kendini dikleştirdi. Orlando ise birkaç adım arkasındaydı. Kız kardeşini koruyan bir abi gibi aynı şekilde elleri belindeydi.

"Çünkü Luke gitmemi istemedi." Genç kadın aldığı derin nefesin ardından,

"Siktir olup gider misin, yoksa çöpün kalanını da ben mi atayım?" Allison ayağa kalkarak kollarını göğüslerinin altında birleştirdi.

"Luke gitmemi söylemedi." Luz iyice sinirlendiğini hissediyordu.

"Ben gitmeni söylüyorum. Burası Luke'un ve benim evim, görmüş gibi birlikte yaşıyoruz. Bütün gece evin her yerinde seviştiğimiz için sabah siz kapıya dayanınca aceleyle üstüme onun tişörtünü giydim. Bedenimin her yeri Luke'un öpüşlerinden kalma tükürük ve zevkinin özü olan menisiyle kaplı. Kimseye şov yapmıyordu, sen yoktun ama Luke dün beni en az sekiz sefer orgazma ulaştırdı. Anladın mı? Beni seviyor. Şimdi uslu bir kancık ol ve siktir git!" Allison bir şey söylemedi. Topuklarını zemine vura vura kapıya ilerlerken burnundan alıp verdiği derin soluklar evin içinde doluyordu. Allison'ın çarptığı kapı evde ufak bir sarsıntı yarattı. Luz'un *o adam benim, sürtük*, gözdağından sonra gitmesi zaten en doğru karardı. Luz kancığı kovduğu için rahatlarken Orlando ona bir pisliğe bakıyormuş gibi baktı. Yüzünü buruşturarak,

"Gidip duş al, Luz." dedi. Luz kahkaha atarak merdivenlere yöneldi. Sanırım meni ve tükürük meselesi koca adamı iğrendirmişti. Sanki kendisi seks yapmıyordu... Kadınları çifter çifter götürüp çerez gibi yiyordu.

Luke salona geldiğinde tamamen sakinleşmişti. Orlando ise köşeli koltuğa yığılmış, doğruca karşıya bakıyordu. Rich tekli koltuğa oturdu ve onlardan tarafa hiç bakmadı Orlando'nun gazabı herkesi ürkütüyordu.

"O orospu çocuğunu daha önce kovmalıydık." İşte Luke bunu beklemiyordu. Ne zaman Martin'i kovmaktan bahsetse Orlando buna oldukça sert bir şekilde karşı çıkardı. Şimdi ne olmuştu? Martin elbette bardağı taşırmıştı fakat neredeyse dokuz senedir her gün o bardağı taşırmıyor muydu?

"Şimdi yeni bir menajeri nereden bulacağız?" Rich ellerini kısacık saçlarında gezdirirken Luke dizini titretiyordu.

"Turne sonuna kadar ben aynı zamanda menajerlik yaparım. Turneden sonra birini ayarlarız." Orlando'nun söylediklerine inanamayan Rich ve Luke'un gözleri adamın doğruca karşıya diktiği bakışlarına kaymıştı. Griden maviye dönüşen gözlerinde öfke alevleri parıldıyordu ama kendini oldukça iyi dizginliyordu.

"O lanet orospu çocuğu Luz'a nasıl öyle davranır!" Orlando'nun siniri vücudunda yeni yeni yayılıyordu, koltuktan kalktı. Yumrukları iki yanında sıkılıydı. Luke onun Luz'u neden bu kadar ayrı tuttuğunu anlayamıyordu. Orlando, Luz'a âşık olmuş olamazdı. Luke bunun farkındaydı ama neden böyle davrandığını da anlayamıyordu.

"Onu önce dövüp sonra kovmalıydım." Luke onu sakinleştirmek için ayağa kalkarak elini omuzuna koydu.

"Merak etme, ben sağlam hırpaladım." Orlando başını salladı.

"Onu üzersen, King..." Genç adam sadece başını salladı.

"Onu üzmeyeceğim, Orlando. Onu seviyorum." Orlando da başını sallayarak karşılık verdi.

"Biliyorum... Yine de kıçını kolla." Luz merdivenlerden inerken saçları hâlâ ıslaktı, bakışlarını aşağıda toplanmış olan erkek grubunun üzerinde dolaştırdı.

"JJ nerede?" Koca adamın gözlerini tekrar ateş sardı.

"Cehennemin dibinde!" Koltuğa oturup bacak bacak üstüne attı. Luz da ona doğru yaklaşıp tam yanına oturdu. Adamın yanında ufacık kalıyordu. Luke oturmadan Orlando'nun yapacağı açıklamayı bekledi.

"Dün abisiyle karşılaştı ve muhtemelen bugün komaya girene kadar kokain çekmekle meşguldür. Telefonlarımı açmıyor, evinde de değil." Abisi mi? JJ'in bir abisi mi vardı? Luz yetiştirme yurdunda büyüdüğünü okumuştu ama bir abisi olduğunu okumamıştı veya dikkatinden kaçmıştı.

"Ailesi olmadığını düşünmüştüm." Bu soruyu Rich cevapladı.

"Ailesi yok zaten. Abisi olduğunu da dün gece bir kulüpten çıkarken öğrendik. Adamla bir iki kelime konuştuktan sonra birbirlerine girdiler. JJ'i onu hastanelik etmekten zor kurtardık." Bu çok garipti. JJ kimseye öylece saldıracak bir adam değildi. Hele ki öz abisine...

"Peki, onu öylece yalnız mı bıraktınız?" Rich omuzlarını silkti.

"Yalnız kalmak istediğini söyledi ve eve gitti." Luz sinirlenmişti. Onu öyle bırakmamaları gerekirdi. JJ zaten uyuşturucu bağımlısıydı ve böyle bir olaydan sonra ayık kalmayacağı açıktı.

"Evinde değilse nerede o zaman?" Uzun bir sessizlik oldu, bu sefer cevap Orlando'dan geldi.

"En yakın satıcıya gitmiştir. Şu saatlerde cehenneme parmak atmakla meşguldür." Luke elini dağınık saçlarının içinde gezdirdi.

"Onu yeniden rehabilitasyon merkezine sokmalıyız." Orlando lafasını iki yana salladı.

"Bunu daha önce denedik, işe yaramıyor. Medyaya maskot olmaktan başka bir sik olduğu yok. Bunu istemiyor ki! O lanet maddeyle oldukça mutlu..." Luz buna inanamıyordu, o kadar hayat dolu bir adam... Bu nasıl olabilirdi.

"Bir şey olmalı... Yani JJ'in iyileşmek için çaba göstermesini sağlayacak bir şey... Mutlaka olmalı."

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ARKADAŞ

JJ'yi aramaları için Luz onları evden göndermişti. Orlando ve Sam evine bakmak üzere çıkarken Rich ve Luke olabileceği birkaç yere bakacaklardı. Luz onlarla gitmek istese de oğlanlar onu yalnız bırakmıştı. Kanepede telaşlı bir şekilde otururken tırnaklarını kemiriyordu. Neredeydi bu yaramaz velet? Daha önce otuz sefer yaptığı gibi telefonu eline alarak JJ'in numarasını çevirdi. Kulağına dayadığı telefon acı acı feryat ederek çalıyordu fakat cevap yoktu. Tam kapatmak üzereyken telefon sessizliğe açıldı.

"JJ?!!" Birkaç derin nefesin ardından JJ'in yumuşak ses tınısı duyuldu.

"Boktan JJ'e şu an ulaşılamıyor, daha sonra deneyiniz." Luz ayağa fırlayarak onu azarlayan bir tavır takındı.

"Çocuklaşma, JJ. Neredesin? Meraktan öldük!" Yine sessizliğe gömülmüştü. Luz ne yapacağını bilemiyordu, kötü bir durumda olduğu açıktı.

"Beni kimse merak etmez, Luz. Bok çukurundayım... Sakinleşince çıkıp gelirim." Hızlıca merdivenleri tırmanıp odasından çantasını aldı.

"Bana nerede olduğunu söyle, yanına geliyorum." Bu grup Luz'un her şeyiydi. Başka kimsesi yoktu ve kısa bir zamanda JJ en yakın arkadaşı olmuştu. Onu böyle bir durumda yalnız bırakacak değildi.

"Bunu neden yapasın ki? Tatil gününü benimle aptal bir barda geçirmek istemezsin." Dişlerini birbirine bastırırken dış kapıyı açıp bahçeden aşağıya inen merdivenlere yöneldi.

"O çeneni kapat ve bana nerede olduğunu söyle!" Luz çoktan merdivenleri inmiş, bahçe kapısına çıkmıştı. Tek yapması gereken kapı görevlisinden taksi istemekti.

"Holywood Bulvarındayım." Luz kendi kendine gözlerini devirdi.

"Bu açık bir adres değil. Konum at, taksiyle geliyorum." Kapattıktan sonra kapının yanındaki telefondan ana kapıdaki güvenliği aradı. Kısa sürede bir taksi kapısındaydı, tabi ondan önce de yer bildirimi gelmişti. Taksiciye gitmek istediği yeri söylerken çocuklara mesaj attı fakat adresi onlara söylemedi. JJ'le yalnız konuşmak istiyordu. Luke'un aradığını görerek cevapladı.

"Nereye gidiyorsun?" Luz gözlerini camdan dışarı odakladı. Yoldan geçerken sahilde güneşlenen insanları izliyordu.

"JJ ile konuşacağım, Luke." Luke'un bıkkın soluğunu duydu.

"Onu anladım, JJ nerede?" Genç kadın onu atlatmaya karar verdi.

"Yanına gidiyorum. Yalnız konuşmak istiyorum... O bizim arkadaşımız ve şu an biraz konuşmaya ihtiyacı olduğuna eminim." Grup üyeleri birbirlerine karşı kardeşten öteydi, bunu onların arasına ilk girdiği günden beri hissediyordu ve Luke'un bu konuşmayı anlayışla karşılayacağından emindi.

"Onu al ve eve getir. Sizi bekliyoruz." Luke telefonu kapatınca genç kadın birkaç saniye boş çalan sinyali dinledi. Luke King tüm algılarını tepetaklak ediyordu. Bir insanı kısacık bir zamanda kabından taşarcasına sevmek... Canının çok yanmamasını ümit etmekten yapacağı başka bir şey yoktu. Taksiye parasını veren Luz hızlıca bardan içeri girdi. Siyah camlarla kaplı barın içi tamamen başka bir gizeme açılıyordu. Lüks bir yer olduğu açıktı. Cam gibi parlak siyah zeminde insan kendini görebiliyordu. Yan taraflar normal bir kafe gibi masa sandalyelerle kaplıydı; fakat yerleri silen iki garson dışında içeride kimse yoktu.

"Pardon, bir arkadaşım buradaydı ama..." Zayıf çocuk kafasını kaldırıp Luz'u inceledi.

"Arka tarafta." Koyu yeşil ahşapla ayrılan alanı işaret etti. Luz başını sallayıp oraya doğru yürüdü. Ahşap kapıyı ittirdiği anda bar bölümü karşısındaydı. JJ duvar boyunca uzanan aynalı barın önünde oturuyordu. Ondan başka oturan kimse yoktu ve barmende bardakları kurulamakla meşguldü. Kapının sesiyle ikisi de Luz'un olduğu tarafa baktı. JJ çok bitkin görünüyordu. Yeşil gözlerini çevreleyen beyazlık kırmızıya bulanmıştı. Bebeksi suratı normal zamandaki halinden en az beş yaş daha büyük görünüyordu. Sararan suratına mor gözaltları eşlik ediyordu. Gözleri birkaç saniye sonra kızın varlığını gördü. Hafifçe gülümserken sol yanağında ufak bir gamze belirdi.

"Gel bakalım meraklı rock kızı." Kafasındaki hasır kovboy şapkasını hafifçe kaldırıp selam verdi. Luz botlarını zemine vura vura ona doğru yürürken deyim yerindeyse burnundan soluyordu. Bar

sandalyesine oturduğunda JJ viskisinin son yudumunu dikti. Barmene dönerek,

"Bir şişe bira, bir tane de viski." Barmen içkileri önlerine koyduktan sonra arka tarafa geçmişti. Luz, JJ'ye havalanmış kaşıyla baktı.

"Götüme benziyorsun." JJ güldü.

"Bunu iltifat olarak aldım." Onun koluna ufak bir yumruk atarak birasını içmeye başladı. Şu an onu azarlamak değil, biraz olsun neşelendirip canını sıkan şeyi öğrenmek ve buna bir çözüm bulmak yetindeydi.

"Burada ne yapıyorsun? Senin için çok endişelendik." JJ ona bakmadan kendi kendine güldü.

"Kimse benim için endişelenmez." Genç kadının şu an içinden geçen, JJ'e sağlam bir yumruk atmak olsa da bunu bastırdı. Anlayışlı arkadaş olmak istiyordu, JJ'e yardım etmek istiyordu.

"Saçmalama, JJ! Herkes seni bulmak için sokaklara döküldü. Ne kadar değerli olduğunun farkında değil misin?" Genç adam bir süre cevap vermedi, başı önüne düşmüş kovboy şapkası yüzünü kapatmıştı.

"Ben bir bağımlıyım, Luz." Bunu kadına bakmadan söylemişti. Luz başını sallayarak onu onayladı. JJ'in onu gördüğünün farkındaydı.

"Ne oldu?" Omuzlarını silkti.

"Hiç karşılaşmak istemeyeceğin bir insan oldu mu? Geçmişten gelen ve seni yaşanmışlıkların acısına çeken..." Luz yutkundu. Geçmişinden gelen ve hiç karşılaşmak istemeyeceği bir kişi vardı. Onu düşünmek bile Luz'a cehennemi anımsatıyordu.

"Abinden mi bahsediyorsun?" Viskisinden aldığı yudumdan sonra Luz'a döndü. Yüzündeki yürek burkan ifade Luz'un bile kalbini acıtmıştı. Abisiyle ilgili ne yaşamış olabilirdi?

"O piç kurusundan abin diye bahsetme. Sadece piç kurusu demen yeterli ya da orospu çocuğu! Ki ikisi de yalan değil." Viski-

sini tek dikişte içerek acı tadıyla yüzünü buruşturdu. Tekrar barmene seslendi fakat Luz JJ'in kolunu tutarak kendine çevirdi.

"Başka içmeyeceksin. Kalk, eve gidiyoruz." JJ'yi oturduğu yerden kaldırdı. Tabi JJ de yardımcı olmuştu. Birlikte çıkış kapısına ilerlerken genç adamın ayakları birbirine dolanıyordu.

"Beni kendi evime götür, Luz. Çocuklar beni bu halde görmesinler..." Luz buna itiraz edecek değildi. Onu onayladıktan sonra kapıdaki valeye taksi çağırmasını söyledi, bir dakika içinde kapıya bir taksi gelmişti. Hızlıca bardan çıkıp kendilerini aracın içine attılar, birinin görmemiş olmasını umuyordu. Bu durumda görüntülenmesi JJ açısından büyük sansasyona neden olurdu. Taksiciye JJ'in adresini verdikten sonra aralarında bir konuşma geçmedi; çünkü JJ, Luz'un kucağına kafasını koymuş ve uyumaya başlamıştı. JJ'in evinin önünde duran taksiye parasını ödeyen Luz kucağında yatan adamı zorlukla uyandırmıştı. Fakat yine de onu taşıması gerekecekti, berbat durumdaydı. Ayakta bile duramıyordu. Neyse ki kapı görevlisi adam koşarak dışarı çıktı. Luz'a gülümsedikten sonra JJ'in diğer tarafına girerek destek oldu.

"Merhaba, Efendim..." Luz gülümsedi, adamın adını hatırlamıyordu ama buraya ilk geldiği zaman gördüğü yaşlı adamdı ve JJ'in bu halde olmasını hiç yadırgamamıştı.

"Merhaba... Sanırım JJ içmeye biraz erken başlamış. Ya da geç bırakmaya karar vermiş." Gülmeye çalışan Luz'a adam da eşlik etti.

"Bay Jones'un bu haline alışkınım, efendim, merak etmeyin." İçi rahatlamıştı, adam onlara JJ'in kapısına kadar eşlik etmişti. JJ'yi kanepeye yatırdıktan sonra derin bir nefes aldı. Adama teşekkür etti ve kapıyı arkasından kapatarak doğruca mutfağa gidip sert bir kahve için makineyi çalıştırdı. JJ'in homurtusu mutfağa kadar ulaşıyordu bir şeyler sayıklıyordu fakat ne söylediği anlaşılmıyordu. Luz kahveyi yaptıktan sonra salona geçti. JJ'in yanına otururak onu uyandırmak için dürttü.

"JJ, bir kahve içersen kendine gelebilirsin." Genç adam tamamen kendinden geçmişti. Sayıklayışları biraz daha anlaşılır bir hale

büründü. Söylediği bir dizi kelimelerin arasından duyduğu isim içlerinde en anlamlısıydı.

"Daisy..." Bir süre donup kaldı. Bu kimin ismi olabilirdi? Aynı isim birkaç defa daha tekrarlandığında, Luz, JJ'in ter içinde kaldığını fark etti. Adam buz gibi olmasına rağmen alnı boncuk boncuk terlemişti. Korkuyla yerinden fırladı. Damien da uyuşturucu kullanıyordu fakat böyle olduğunu hatırlamıyordu. Uyuşturucu Damien'ın ikinci kişiliğini ortaya çıkarıyordu ama JJ şu an tam manasıyla kendinden geçmişti.

"JJ uyanmalısın... Terliyorsun ve buz gibisin. Lanet olsun, ne yapmalıyım?" Luz'un gözünün önüne gelen görüntü gözyaşlarını kamçılıyordu. Sekiz yaşındaki kız çocuğunu hatırladı. Annesi salonda baygın yatarken onun başında dikilip yapacak bir şey olup olmadığını öğrenmeye çalışan o aciz kız çocuğunu hatırladı. O gün annesi için sadece ağlayabilmişti; fakat şimdi arkadaşı için yapabileceği bir şeyler olduğunu biliyordu. JJ'yi çekiştirerek koltuktan kaldırdı, yarı açık gözlerle Luz'a bakan genç adam hâlâ tebessüm etmeye çalışıyordu.

"Artık gidebilirsin, Luz. Ben iyiyim." Genç kadın JJ'i çekiştirerek yatak odasındaki banyoya yönlendirdi.

"İyiymiş... Kendine bunu yapacak kadar boksun, JJ. Şimdi bana biraz yardımcı ol da seni banyoya sokayım." JJ çapkınca sırıttı ama bunu yaparken küvete çıkmak içinde gayret gösteriyordu.

"Benimle banyo yapmak istiyorsan söylemen yeterli, Luzy." Luz ona gözlerinin devirdi. Kendisine az önce söylediği isme benzer şekilde *Luzy* demesi içini sızlatmıştı.

"Kes sesini seni koca kafalı." Küvete oturan JJ'in cebinden telefonunu ve cüzdanını çıkardı. JJ sanki huylanıyormuş gibi hareket ediyordu.

"Beni taciz etmeyi keser misin?" Telefonu ve cüzdanı yere bırakan kadın, adamın kafasındaki kovboy şapkasını da aldı. Açtığı soğuk suyu doğruca JJ'in kafasına tuttu. Adamın savurduğu küfür-

leri umursamadan soğuk su ile kendine gelmesini sağlamaya çalışıyordu.

"O boku bir daha çekersen beynini dağıtırım." JJ onu duymazlıktan gelerek küfürlerine devam etti. "Duydun mu beni? Seni mankafa!" Genç adam sadece belli belirsiz homurtular çıkardı, gözlerindeki baygın bakış gitmişti ve daha iyi görünüyordu. Suyu kapatan Luz dolaptan bir havlu aldı.

"Sen küçük bir işkenceci misin? Götüm dondu." Küvetten kalkan JJ genç kadının elinden havluyu aldı.

"Ben çıkıyorum, çok konuşma da soyun. Bir de senin hastalığınla uğraşmayacağım." Luz kapıdan çıkarken JJ seslendi.

"Peki, anne." Salona giderken küçük el havlusuyla ıslanan kollarını kuruluyordu. Bu rockçılar küçük birer çocuktu. Salonda sehpanın üzerinde titreyen telefonuna yaptığı hızlı hamleyle kapanması bir oldu. Luke arıyordu ve bu ilk araması değildi. Tekrar çalmaya başlayan telefonu cevapladı.

"Hangi cehennemdesin, Luz!" Oldukça öfkelenmiş görünüyordu.

"JJ'in evindeyim. Kendine geliyor gibi..." Luke'un nefes sesi telefonun ucundan genç kadına ulaşıyordu.

"Oraya geliyorum." Telefon kapandığında Luz birkaç dakika öylece kaldı. JJ bu sırada yatak odasından çıktı. Altında sadece bir eşofman altı vardı, üstü ise tamamen çıplaktı. Luz daha önce JJ'yi bu şekilde görmüştü. Luz'un gözleri yine JJ'in göğsündeki hançerlenmiş kalp dövmesine kaydı. JJ onu umursamadan mutfağa yürüdü. Çıplak ayakları tüylü halıya gömülüyordu.

"Sevgilin senin için mi endişelenmiş?" Luz telefonu sehpaya bırakarak JJ'in peşinden mutfağa gitti. JJ kıçını tezgâha yaslamış su içiyordu.

"Neden kendini önemsiz görmek için çabalıyorsun? İnsanlar seni önemsiyor. Biz seni önemsiyoruz, JJ..." Genç adam çarpık bir şekilde gülümserken cam şişenin ağzını kapatıp dolaba geri koydu.

"Ben önemsizim, Luzy... Benim önemsenecek bir yanım yok. Bütün gece toz çektim ve öğlen beni bir bardan toplayıp komaya girmeden önce soğuk suya soktun. Bunu herkes yapmaz, bunu kimse bir kereden fazla yapmak istemez. Benden ne arkadaş, ne sevgili, ne de başka bir şey olur. Ben boktan bir adamım." Luz yumruklarını sıkıyordu.

"Kapa o çeneni. Seni umursuyoruz diyorsak umursuyoruz. Kendini topla yoksa kıçına sağlam bir tekme yiyeceksin!" JJ kahkaha attı.

"O küçük bacaklarla bana pek bir zarar vereceğini sanmıyorum." Gözleri Luz'un bacaklarına kaydı, Luz gözlerini kısarak ona bakıyordu. O sırada ısrarla çalan kapı JJ'in kahkahalarını böldü.

"Ben bakarım." Luz kapıyı açtığı anda öfkeli mavi gözlerle karşılaştı. Luz'un hemen arkasından kimin geldiğine bakan JJ utançla başını öne eğdi. Luke bir şey söylemeden içeri girdi ve JJ'in karşısına dikildi.

"Senin derdin ne? Hepimizi meraktan öldürmek mi?" JJ elini çenesindeki sakallarda gezdirirken gözlerini Luke'tan kaçırdı. Luz usulca kapıyı kapatarak iki erkeğin rahatça konuşabilmesi için yatak odasına girip kapıyı kapattı. JJ'in dün gece eve hiç uğramadığı açıktı, yatağın üzerindeki gri örtü hiç bozulmamıştı. Yatağa otururak geçmişten gelen şeytanı düşündü. Nasıl JJ'in geçmişinde bir şeytan varsa Luz'un da geçmişinde böyle bir şeytan vardı. Şeytanın bir gün karşısına dikileceğini biliyordu. Kemendini boynuna atacak ve onu yer altına çekecekti. Tekrar geldiği yere... Sevilmediği, sevinmediği, hayallerinin gerçekleşmediği zamana çekilecekti. Bunu düşünmek bile bütün vücuduna acı hissi yayıyordu. Damien'la karşılaşmak onun en büyük kâbusu olurdu. Dakikalar geçerken o odada tek başına oturdu. Ayakkabılarını çıkarmış, ayaklarını yatağa toplayarak bağdaş kurmuştu. Düşünceleri tamamen geçmişin şeytanlarına odaklıydı. Bu yüzden kapının açıldığını ve sonra tekrar kapandığını duymadı. Luz'un dalgınlığından faydalanan Luke usulca genç kadına yaklaşarak yanına oturdu. Luz yatağın çöküşünü hissedip ka-

fasını çevirdi. Luke yüzünde o nadir rastlanan gülümsemelerinden biriyle genç kadına bakıyordu. Bir adamın bu kadar güzel olması normal olmamalıydı. Hayır, kesinlikle Luke King yasaklanmalıydı. Gülümsediğinde yanak kenarlarında beliren o derin çizgilere takılan gözleri yavaşça içinde beyaz hareler barındıran gökyüzü mavisi gözlerine kaydı. Şu an Luke King'in gözleri güneşli gökyüzünde gezinen beyaz bulutlarla doluydu. Gökyüzünü izler gibi adamın gözlerinin içini izleyebilirdi. Yukarı doğru kıvrılmış pembe dudakları davetkârdı. Günaha davet ediyordu. Luz'u günaha teşvik ediyordu. Genç adam elini Luz'un omuzunda gezdirirken kız gözlerini kapattı.

"İçindeki iyiliği seviyorum." Genç kadın gözlerini bir anda açarak yanında oturan adama doğru döndü. Luke ilk defa kendisine yakından sevdiğini söylüyordu. İçindeki kıpırtılara engel olamadan gülümsedi.

"O bizim arkadaşımız, Luke. Ona destek olmalıyız." Luke başını salladı.

"Haklısın... Bunca zaman onu umursamadık. Hepimiz şımarık rock yıldızlarıyız ama sen geldiğinden beri kalbinin güzelliğiyle bize doğruyu gösteriyorsun, Luz Ortiz." Parmakları genç kadının çıplak omuzundan boynuna kaydı, oradan çenesine giderken Luz belirgince yutkundu. Luke'un hafif nasırlı elleri yanağını okşarken kendini ona bıraktı. Genç adam iyice yaklaşarak kızın dudaklarını dudaklarıyla bütünleştirirken yanağında gezinen eli yumuşak okşayışlarla öpüşüne eşlik ediyordu.

"Tadın beni içine çekiyor." Nefes arasında dudaklarına fısıldadığı şey Luz'un duyduğu tüm siktiri boktan iltifatlardan değerliydi. İçini eritmişti. Kıvrılan dudakları sıcak bir gülümsemeyle şekillendi. Luke tekrar onu öperken elleri usul usul yanağından beline süzüldü. Öpüşleri Luz'u tüketirken dokunuşları var ediyordu. Luke kadının küçük bedenini kucağına çekerek kollarıyla sarmaladı. Daha da derinleşen öpüşmeleri bedenlerini ateşliyordu. Çalınan kapı ateşlerini bir anda söndürmüştü. JJ'in telaşlı bağırışı kapının diğer tarafından duyuldu.

"Çarşaflarımı daha yeni değiştirdim. Sakın bir şey yapmayın!"

"Beni duyuyor musunuz? Evinize gidin." Luke gülerken Luz da kahkahayı bastı. JJ çarşaf değiştirip onun için endişelenecek bir adama benzemiyordu ve bu söylediği gerçekten komikti.

"İçeri girmeliyim. Çişim geldi..." JJ gerçekten çoğu zaman bir çocuk gibi davranıyordu. Luke yerinden kalkarak kapıya doğru yürüdü. Kulpu çevirmesiyle JJ öne doğru sendeledi, Luke'un göğsüne çarparak yere düşmekten kurtuldu.

"JJ iki dakika rahat veremez misin?" JJ olduğu yerde tepindi.

"Gerçekten çişim var ve evinize gidin. Yatağımda bir şey yapmanızı istemiyorum. Luzy'e karşı hâlâ boş değilim. Eminim sen de onunla seviştiğin çarşaflarda mastürbasyon yapmamı istemezsin." Luke yüzünü buruşturarak kaşlarını çattı.

"Eminim hayalarına sağlam bir tekme atmamı istemezsin?" JJ karşısında dikilen adamı es geçerek yan taraftaki banyoya yöneldi.

"Hayır, istemem. Ben ve kadınlar hayalarımı seviyoruz." Kapı kapanırken arkasından kilit sesi duyuldu.

"Belki de komaya girip ölmesine izin vermeliydik." Luz şaka yaptığı anlaşılan Luke'a yine de ters ters bakmayı ihmal etmedi. Luke bu onaylamaz bakışlara gülümserken Luz'a doğru yatağın üzerine eğilerek dudaklarını içine çekti. Öpüşmeleri bir süre sonra yine tutkuyla harmanlandı. Luke sanki ilk defa sevişecekmiş gibi heyecanla soluyor, Luz'un bedenini elleriyle tekrar tekrar keşfediyordu. Kapının açılmasıyla Luz gerilemeye çalışsa da Luke buna müsaade etmedi. JJ öksürdü.

"Bu ortamı bozmak istemem, Luke. Ama Luz bana banyo yaptırdı." Luke bir anda geri çekilerek JJ'e öldürücü bakışlar attı. Luz genç adamın kaslı kolunu avucunun içinde hissederek ona dokundu.

"Kıyafetlerin üzerindeydi seni geri zekâlı." Sakinleştiğini bedeninin gevşemesinden hissetti. Luke'un bu kadar kıskanç olması hoşuna gidiyordu. Sanırım daha önce böyle sahiplenilmediği içindi...

"Sen kendini öldürtmeye mi çalışıyorsun?" JJ yatağa yatarak gözlerini tavana dikti, Luz arkasına yatan JJ yüzünden olduğu yerde zıpladı.

"Evinize gidin!" Luz omuzlarını silkti.

"Bir daha bokluk yapmayacağını nereden bilebiliriz? Bir yere gitmiyoruz." Genç adam bıkkınlıkla ofladı. Luz yataktan kalkarak kapıya yöneldi.

"Dolabında yiyecek bir şeyler var mı? Ben acıktım." JJ homurdandı.

"Dolap dolu. Keyfine bak." Genç kadın mutfağa gitmeden önce Luke'a baktı.

"Yemek yapacağım, Luke, bana yardım eder misin?" Luke'un hınzır sırıtışı tüm yüzüne yayılırken Luz'a da aynı sırıtıştan bulaştı.

"Zevkle..." Genç kadını kollarının arasına çekerek kendine yasladı.

"Sakın mutfağa gelme, JJ, yemek hazır olunca biz seni çağırırız." JJ küfür ederek yerinden fırladı.

"Mutfağımda bir şey yapmayın. Gerçekten bu çok iğrenç." Luke kaşlarını çattı.

"Sen çok boktan bir rockçısın. Düzen ve temizlik hastası ev adamı." Luz, Luke'u kolundan çekiştirdi, gözleri JJ'in üzerindeydi.

"Sadece yemek yapacağız, merak etme. Biraz dinlen." Luke'un açık hayal kırıklığı karşısında gülmeden edemedi. Mutfağa yürürlerken Luke'un rahat durmayan ellerine vurmaktan yorulacağı açıktı. Yine de onun böyle olması hoşuna gidiyordu. Böylesine güzel bir adamın kendisini arzuladığını bilmek genç kadının kalbini kanatlandırıyor, kötü olan her şeyi silecek kadar içini mutluluk doldurmuyordu.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KİMSEYE YER YOK

Luz'un arkadan beline sarılmış, onun küçük adımlarına ayak uyduran Luke onunla yalnız kalmak için fazlasıyla sabırsızdı. Luz genç adamın ellerinden kibarca kurtuldu, parmak uçlarının üzerinde yükselip dudaklarına ufak bir öpücük kondurdu.

"Yemek yapacağım, Luke. O yaramaz ellerini bedenimden bir süreliğine ayırabilir misin?" Luke şımarık bir çocuk edasıyla omuzlarını silkti. Luz bu haline gülmeden edemedi. Genç kadın buzlukta

hazırlayabileceği şeylere bakarken Luke arkasından sarılmış, göğüslerini avuçlarıyla sıkıştırıyordu. Hızla dönerek çatık kaşlarıyla ona baktı.

"Luke!" Genç adam hâlâ uslu duracakmış gibi görünmüyordu.

"Belki JJ'in tezgâhına biraz gün yüzü gösterebiliriz." Luz kahkahasını tutamadı, buzluktan çıkardığı tavuğu tezgâhın üzerine koyarak bir paket dondurulmuş sebze bulmanın mutluluğuyla onu da tezgâha koydu. Luke bir anda kızın bedenini kendi bedeniyle ezercesine Luz'u tezgâha yasladı. Sanki daha fazla sabrı kalmamış gibiydi. Ellerini saçlarında gezdirirken aletini de Luz'un karnına sürtüyordu. Luz ateşlendiğini hissederek kendini önce ona bırakarak tezgâha yasladı, daha sonra aklına bir şey gelmiş gibi Luke'u ittirdi.

"Luke seninle sevişemem..." Luke şaşkınlıkla kaşlarını çatarken Luz utançla başını eğdi, alt dudağını dişlemesi içindeki arzuyu bastırmaya çalışmasındandı.

"Neden? Artık beni istemiyor musun?" Luke'un ciddiyetle söylediği şey Luz'a bir anda kahkaha attırdı. Lanet olası, Luke King! Onu istememek mümkün müydü? Bu Luz için asla mümkün olmayan şeyler listesinde en üst sıradaydı.

"Saçmalama, Luke." Karnını tutarak hem ağrısını, hem de gülmesini bastırmaya çalıştı. "Regl oldum." Sabah duşa girerken karşılaştığı şey Luke'la en az beş gün sekse ara demekti. Bu biraz üzülmesine neden olmuştu fakat yapacak bir şey yoktu, doğanın kanunu böyleydi. Kadınların sadece kalbi kanamıyordu. Luke'un gergin kasları bir anda rahatladı, elini kalbine götürdü ve derin bir nefes aldı.

"Oh." Luz elini genç adamın yanağına götürdü. Yeni yeni çıkmaya başlamış sakalları yumuşak elini çiziyordu.

"Ne sandın? Seni istemeyeceğimi mi?" Luke'un dudaklarına yükseldi, masum bir öpücüğün ardından Luke onu kollarıyla sarmaladı. Birlikte yemek yaparlarken Luz hayatında hiç olmadığı kadar mutlu hissediyordu. Luke King sahnede ve yatakta olduğu gibi mutfakta da harikalar yaratıyordu. Luz bazen bu adamın yeteneğinin olmadığı bir şey bulunmayacağını düşünüyordu. Belki de Luke King'in gerçekten her şeye yeteneği vardı. Yemekleri yapıp masayı hazırladıktan sonra uykuda olan JJ'i uyandırdılar. Masaya yerleşen iki adama bakan Luz oturmadan önce aklına bir şey gelmiş gibi telefonuna koşturdu.

"Çocuklara haber vermedik." JJ kahkaha attı.

"Hangi aciz geri zekâlı erkek bu saatte, hem de tatilde evde oturup kızarmış tavuk, haşlanmış sebze ve çok pişmiş bol soslu makarna yemek ister?" JJ'in küçümseyen tavrı karşısında Luz onun ayağına sağlam bir tekme attı. JJ çok acımış gibi bacağını ovalarken Luke yemeğe başlamıştı bile. Kıvrılan dudaklarına kilitlenen Luz bir anda Luke'un bileğini tuttuğunu hissetti, ikinci hamlede genç adamın kucağındaydı.

"İşte benim hırçın kadınım." Domates sosuna bulaşmış dudaklarını öperken makarna sosunun en lezzetli halinin Luke'un dudaklarından tatmak olduğunu fark etti. JJ iğrenmiş gibi yüzünü buruşturuyordu.

"Siz de yemekten sonra giderseniz ve belki birkaç hatun kaldırmak için şansım olur." Luz genç adamın kucağından kalkıp yuvarlak masaya yerleşerek tabağına bir şeyler aldı.

"Sen, Jon Jones, bu akşam dışarı çıkmayı unut. Gerekirse Luke ve ben burada kalırız." JJ onlara bakmıyordu, *fazla pişmiş* diye hakaret ettiği makarnayı yemekle meşguldü.

"Unutun bunu sizin için kanepede yatacak değilim." Keyifli bir sohbet eşliğinde yemeklerini yedikten sonra Luz lavaboya gitmesini söyleyerek önce çantasına yöneldi. JJ'in odasına ilerlediği sırada telefonunun mesaj ışığının yandığını fark ederek onu da yanına aldı ve odanın kapısını kapattı. Luke'tan başka mesajlaştığı tek kişi Simon'dı. Eğer oysa mesajı Luke'un görüp boşuna gerginlik yaratmasını istemiyordu. Mesajı açtığında Simon'dan olmadığını anladı, yabancı bir numaradandı.

Sen benimsin! Bu kadar kolay vazgeçeceğimi mi sandın?

Mesaj bütün enerjisini çekerken kapının önünde yavaşça kayarak yere oturdu. Hayır, hayır Damien olamazdı... Damien kolay vazgeçen bir adamdı, her şeyden çabucak sıkılırdı. Bu numarayı tanımıyordu. Cevap atmadan mesajı sildi ve telefonu yatağın üzerine bırakarak lavaboya girdi. İşini halledip ellini yüzünü yıkadıktan sonra lavabodan çıktı. Bir mesaj daha geldiğini fark etti. Yine aynı numaraydı.

Çok yakında görüşeceğiz, günbatımı...

Lanet olsun! Damien'dı. Damien ilk birlikte olduğu zamanlar, yani henüz araları iyiyken ve ikisi de delicesine âşıkken ona *günbatımı* diye hitap ederdi. Luz'un saçlarının kızılını günbatımında güneşin yerini karanlığa bıraktığı andaki kızıllığa benzetirdi. Boğazındaki yanma hissi nefes almasını zorlaştırıyordu. Görüş alanı gözüne üşüşen yaşların ıslaklığından kaybolmuştu. Tek gördüğü mesajdaki kelimelerdi: *Çok yakında görüşeceğiz...* Korkudan titrerken gözyaşlarını elleriyle sildi. Kapının açılmasıyla yerinden sıçrarken telefonu kapatarak kapıya doğru döndü. Luke kafasını içeri uzattı.

"Artık gidelim mi? JJ iyi görünüyor..." Luz gülümsemeye çalıştı. Başını sallayarak onayladı.

"Gidelim." Luke'un kapının önünde bekleyen siyah jeepine binerek eve doğru yola çıktılar. Luz kafasını cama yaslamış tamamen kendi düşüncelerinde boğuluyordu. Luke onda bir gariplik olduğunu hissederek boğazını temizledi.

"Bir şey mi oldu?" Genç kadın dikkatini ona yönelterek gülümsemeye çalıştı.

"Hayır." Yalan söylemek istemiyordu, Luke'a yalan söylüyor olmak onu rahatsız ediyordu fakat gerçeği söylemeye de henüz hazır değildi. Mutluluk avuçlarının içindeyken onu nasıl bırakabilirdi?

"Sonunda evimize gidiyoruz." Luke'un neşeli bir şekilde söylediği söz genç kadının kalbinin hızını arttırdı. *Evimiz* sözü bütün duyularını ele geçirmiş, mutsuzluğu kovalamış ve yerini güneşe, aydınlığa bırakmıştı.

"Evimiz?" Genç adam başını salladı.

"Evet..." Luz dudağını dişleyerek hafifçe omuzlarına uzanan saçlarını geriye doğru itti.

"Seninle yaşamamı mı istiyorsun yani?" Luke ona bakmadı.

"Zaten benimle yaşıyorsun." Luz bu konuyu bir süredir konuşmak istiyordu. Luke'la yaşamak elbette harikaydı fakat onun hayatına bir anda böyle dalmak da kendisini rahatsız hissettiriyordu.

"Biliyorsun, artık benimle yaşamak zorunda değilsin. Turne dönüşünde kendime ev..." Genç adam öfkeli bakışlarını bir anda Luz'a çevirdi, aracın tekerleri büyük bir çığlık atarken Luz ani frenin etkisiyle öne doğru savrulmuştu.

"Benimle yaşamak istemiyor musun?" Genç kadın kafasını iki yana salladı.

"Hayır, Luke, tabi ki seninle yaşamaktan çok mutluyum. Ben senin..." Yine sözü kesilirken Luke arabayı tekrar hareket ettirdi.

"Benimle yaşamaya devam edeceksin!" Sert ve kararlıydı. Luke burnundan solurken Luz sessiz kalmayı tercih etti. Yine de içten içe Luke'un böyle davranmasına mutlu olmuştu. Onu istiyordu... Onunla yaşamaktan memnundu. Araç evin önünde durduğunda ikisi de sessizce indiler. Merdivenleri çıkarken Luke birkaç basamak öndeydi, Luz ay ışığının parıltısında onun enfes bedenini izledi. Kot pantolon bacaklarını sarıyor ve kalçalarını sımsıkı tutuyordu. Geniş sırtı siyah tişörtün ardından dokunulasıydı. Kuzguni siyah saçları ensesine düşmüş, rüzgârın ritmiyle hafif hafif dalgalanıyordu. Gece karanlığı Luke King'in kara saçlarını içine almıştı. İçeri girdiklerinde Luke doğruca kendini koltuğa bıraktı. Luz çantasını dolaba asarak mutfağa yöneldi.

"Kahve?" Genç adam ona bakmadan.

"Bira..." dedi. Luz dolaptan iki tane bira alarak kapaklarını açtı. Birini Luke'a uzattı, diğerini de kendi alarak camın önündeki tekli koltuğa oturdu. Luz birasından bir yudum aldıktan sonra gözü piyanonun yanında duran gitara takıldı.

"Seni artık hiç gitar çalarken görmüyorum, eskiden çalardın." Luke'un gözleri üzerinde dolaştı. Luke King sahneye eskiden gitarıyla çıkardı. Alex, Rich ve Luke'un gitar çalışlarındaki uyuma bayılırdı.

"Şarkı söylemeyi her zaman daha çok sevdim." Luke yerinden kalkarak gitara yöneldi. Gitarı yerinden aldı ve tekrar koltuğa oturdu. Parmakları gitarın tellerinde gezinerek hoş bir tını çıkardığında Luz gülümsedi. Gitarın en çok yakıştığı insan tartışmasız Luke King'ti.

"Sen gitar çalmayı bilmiyorsun, değil mi?" Luz birasından bir yudum daha aldı.

"Hayır." Genç adam parmaklarını tekrar tellerde gezdirdi. Uzun parmakları telleri okşadıkça Luz hipnotize olmuş gibi oraya kilitleniyordu.

"Sana öğretmemi ister misin?" Genç kadının ağzı şaşkınlıkla aralandı. Bunu her zaman çok istemişti. Gitar çalmak, şarkı söylemekten sonra en çok istediği şeydi. Luke bunu yapar mıydı? Luz hevesle başını salladı. Luke memnun bir şekilde gülümseyerek onu yanına çağırdı. Genç kadın yanına oturmak üzereyken Luke bileğinden kavrayarak kızı kendine çekti.

"Kucağıma gel, Ortiz." *Luke King'in kucağı... Hayır* diyecek hali yoktu. Poposunu adamın kucağına yerleştirdi. Luke kollarını kızın yanlarından geçirerek gitarı kavradı, Luz adamın sıcaklığıyla eridiğini hissediyordu. Luke, Luz'un sol elini gitarın klavyesine yerleştirdi, parmaklarını tellerin üzerine bastırmasını sağladı. Sağ elini ise gitarın gövde kısmına yerleştirdi ve elinde tuttuğu penayı Luz'un parmakları arasına tutuşturdu.

"Dik dur, Luz. Sol elinin parmaklarını durdukları noktaya iyice bastır. Sağ elin daha serbest ve rahat dursun." Luz kendini ayarladı. heyecandan kalbi hızlı hızlı atıyordu. Hayali gerçekleşiyordu. Gitar çalacaktı, hem de çalmayı ona Luke King öğretecekti. Odasında duran poster gözünün önüne geldi. Elinde gitarıyla Luke King. Gülümsedi, Luke'un nefesini yanağında ve kulağında hissediyordu. Luz hayatının en özel anlarından birini yaşadığını hissediyordu. Sa-

ralarca Luke ona gitar çalmayı öğretmişti ve bunu yaparken son derece romantikti. Luz'un yetenekli olduğunu söylemişti ve Luz ondan bunları duymaya bayılmıştı. Onun yardımıyla çalmış olsa da en sevdiği şarkıyı çalmıştı. Luz şarkıyı mırıldanırken Luke da o harika sesiyle eşlik etmişti.

"Demek Luz Ortiz Araf dinlemediği zamanlar nostaljik takılıyor ha!?" Gülmesini görmek için kafasını çeviren kadın bu güzelliğe sadece gülümsedi. Az önce öğrendiği ve birlikte söyledikleri şarkıdan bahsediyordu.

"Hotel California'yı herkes bilir. Hem sadece sizi dinlemiyordum elbette." Luke yalandan darılmış gibi yaparak gitarı kenara bıraktı. Luz'un beline sıkıca sarılarak kendine yasladı. Dudaklarını boynuna bastırırken Luz titredi, sıcak dudakları teninde elektrik veriliyormuş etkisi yaratıyordu.

"Bana hayran olduğunu sanıyordum." Öpücükleri arsızca Luz'un omuzlarına kaydı. Yeni çıkan sert sakalları tenini çizerek etkisini arttırıyordu.

"Öyleyim... Hâlâ sana hayranım." Luke'un gülüşünün oluşturduğu sıcak nefesle kafasını geriye attı. Birden aklına gelen şeyle sıntı. Luke'un bedeninde gevşettiği ellerinden sıyrıldı ve kendini aşağıya kaydırdı. Genç adamın önünde çömelerek ellerini diz kapaklarına dayayıp bacaklarını birbirinden ayırdı. Dudaklarını istekle yaladığında Luke'un derin soluğunu duydu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin, Luz. Kaç günse beklerim... Bu sadece bedensel değil. Artık değil..." Luz bunun bilinciyle başını salladı. Bunun sadece bedensel olmadığını artık daha fazla hissediyordu.

"Yapmak istiyorum." Luke'un kot pantolonunun düğmesine uzanarak açtı. Pantolonu kalçalarından kaydırırken Luke da ona yardım etti. Baksırını da indirdikten sonra adamın şahlanmış aletini eliyle kavradı. Tek eliyle zor kavradığı organı sıcak, sert ve pürüzsüzdü. Ucunu açığa çıkardıktan sonra yaklaşarak baş kısmını ağzına aldı. Bunu yaptığı anda Luke genizden gelen güçlü bir sesle

inledi. Genç kadın elleriyle alttan desteklediği organın ucunu ağzının içinde eritirken yavaş yavaş okşuyordu.

"Luz... Ağzın... Beni... Öldürecek..." Luz bu sözlerle bir anda yarısını ağzına çekti. Dudaklarını geriye itmiş, giriş çıkışını hızlandırmıştı. Ellerinden birini Luke'un toplarına indirdi. Ağırlaşmış, dolmuş, taş kesmiş testislerini avuçlayınca Luke bir küfür daha savurdu.

"Ahhh. Hay sikiyim. Luz beni tüketiyorsun!" Hırıltılarının arasından sert bir şekilde söyledikleri Luz'u daha da ateşledi. Bir anda Luke'u boğazının gerisine çekti. Burnundan nefes alarak gırtlağını rahatlattı, alabileceği son noktaya kadar içine çekti. Ritmini biraz daha hızlandırarak tek seferde tamamen uca kadar çıkarıp tekrar en derinine çekmeye devam ediyordu. Luke kendini ritme kaptırmış inliyor ve küfürler ediyordu. Luz oral seksten nefret ederdi. Damien'a yaptığında saçlarına yapışıp onu aletine bastırdığı için kaç defa boğulma tehlikesi atlatmıştı ama Luke'la bunu yapmak... Luke'la bunu yapmak destansıydı. Bulutların üzerinde kaymak, havada süzülmek gibiydi. Kendi bedenine dolan şehvete anlam veremiyordu. Luke ona hiç dokunmuyordu ama Luz şehveti en derinlerinde hissediyordu. Ağzındaki ritim onun da arzusunu körüklüyordu. Bir an önce onun menisini yutmak, tadına bakmak isteyen yanıyla bunu uzatabildiği kadar uzatmak isteyen yanı kıyasıya rekabet içindeydi.

"Luz... Luz... Luz! GEL-İYO-RUM!!!" Boğazından kopan bağırtıdan sonra Luz onun tadını hissetti. Boğazından aşağıya kayan sıcak, tatsız sıvısı karşısında mırıldandı. Luke'un tadını seviyordu. Dudaklarını diliyle yaladıktan sonra ağzının kenarından akan son kırıntıyı parmağı ile yakalayarak parmağını ağzının içine götürdü. Luke bir küfür daha savurdu, ayaklarının dibindeki kadını kendine çekerek bedenine yasladı. Luz, Luke'un çenesinin altıyla boynu arasındaki o boşluğa yerleşmişti. Seksten sonra şefkat gösteren bir adam olabileceğine inanamıyordu. Luke kızın saçlarını okşarken kafasının tepesini öptü.

"Bu sana kendini rahatsız hissettiriyor mu? Eğer senin için sorun değilse ben iğrenmem, Luz. İçine girmek istiyorum..." Luz kafasını olduğu yerden çıkardı, utançtan yanakları kızarmıştı. Neden bu kadar utanıyordu?

"Hayır, bunu istediğim için yaptım, senden bir karşılık beklediğimden değil. Rahatsız hissetmiyorum, Luke; çünkü sen... Sensin..." Luke anlayışla başını sallarken kadının dudaklarını kendinin kilere bastırdı.

"Beni tüketiyorsun. Kalbimi, beynimi, bedenimi... Senin için tüketiyorum." Genç kadın kalbini eriten sözler üzerine genç adamın boyun girintisine kafasını tekrar soktu. Burada yaşayabilirdi... Yaşamının kalanını adamın boynundaki kafasının sığabileceği o küçük girintide sürdürebilirdi. Luke bir süre sessiz kaldı. Luz kendini uykuya bıraktıktan kısa süre sonra sıcak, güçlü kollar arasında havalandığını hissetti.

"Luke..." Mırıltısı üzerine Luke alnını öptü ve merdivenleri çıkmaya başladı.

"Şşşttt. Uyu, Luz sadece odamıza gidiyoruz." *Odamız* Luz uykusunda gülümsedi ve kollarını adamın boynuna doladı.

"Odamız?" Luke onu koridorlardan birine yönlendirdi, Luz'un gözleri kapalı olduğu için Luke'un odasına mı yoksa kendi kaldığı misafir odasına mı gittiğini göremiyordu.

"Evet, odamız..." Luz gözlerini araladığında Luke'un odasından içeri girdiklerini fark etti. Yatağın kenarlarında yanan mavi led ışıklar odayı bir akvaryuma dönüştürmüştü. Dudakları biraz daha kıvrıldığında Luke'un ona baktığını fark etti.

"Burada olduğun için mi böyle gülümsüyorsun?" Genç kadın gözlerini kaçırdı. Luke onu yatağa bırakarak üzerinden tişörtünü çıkardı, çıplak göğsü karanlığı aydınlatan mavi ışıklar altında göz kamaştırıyordu. Luz doğrulup ayakkabılarını çıkarmaya çalışırken Luke'tan onaylamaz bir uyarı aldı.

"Hayır, ben çıkaracağım, sen sadece yat." Luz bunu reddedecek değildi. Luke King kıyafetlerini çıkarmayı teklif ediyordu, hangi

saçma sürtük bunu kabul etmezdi? Luke pantolonundan ve ayakkabılarından da kurtuldu. O pantolonu ne zaman toparladığı hakkında bir fikri yoktu, Luz onun kucağında uyuyakalmadan önce pantolonunu ve baksırını ayak bileklerine kadar sıyırmıştı.

Luke baksırıyla bir tür heykele benziyordu, bütün bedeninde dilini gezdirmek, tadına bakmak istese de regl oluşu tüm fantezilerini kararttıyordu. Onunla yaramazlık yapmadan aynı yatakta yatacak olmak canını sıkıyordu. Luke ona doğru yürürken Luz kafasını yastığa koymuş adamın bedenini izliyordu. Önce botları ayaklarından çıkararak yere düştü, ayaklarının rahatladığını hissederek onları gevşetti. Luke küçük ayakları avuçlarıyla kavramış, altlarını ve parmaklarını ovuyordu. Luz buna bayılmıştı.

"Beni şımartıyorsun, Luke." Luke biraz daha masaj yaptıktan sonra Luz'un şortunu çıkarıp bacaklarından kaydırdı. Ellerini dövmelerinde gezdiriyordu. İç çamaşırına kadar uzanan parmakları tekrar aşağıya, bacaklarına indi.

"Şımartmak istiyorum." Luz iç çekerek Luke'un onu şımartmasına izin verdi. Üzerinden tişörtünü sıyırırken dudaklarını dövmesinin üzerine yasladı. Kral tacını ve mikrofonu öperken parmakları da göbek piersinginde dolaşıyordu.

"Bedeninde ben varım." Bu bir soru değildi fakat Luz yine de kafasını salladı.

"Kalbinde de ben var mıyım, Luz Ortiz?" İşte bu bir soruydu. Luz kapalı olan gözlerini açarak Luke'a baktı. Luke ona bakmıyordu, dudakları dövmeyle piercing arasında gidip geliyordu. Cevabını çok önemsemiyormuş gibi yapıyordu, belki de gerçekten önemsemiyordu. Ama Luz yine de kendini cevap vermek zorunda hissetti.

"Daha önce kalbimde kimse bu kadar var olmadı." Luke'un öpüşü bir anda durdu, dakikalar sonra kafasını kaldırarak Luz'a baktı. Gözlerinin içindeki anlamı göremeyen genç kadın Luke'un ne söyleyeceğini merak ediyordu. Ne söylerse söylesin ona kızmayacaktı. Çok hızlı gittiklerinin farkındaydı fakat bunları yapan Luke'tu. Bu kadar hızlı gitmesinin ve bu kadar yoğun olmasının tek

sebebi o idi... Luke bedenini yukarı doğru çekerek genç kadının üzerine uzandı. Ağırlığını vermemek için kollarıyla yataktan destek alıyordu. Luz adamın ılık nefesini suratında hissediyordu. Erkeksi sert kokusu burun deliklerinden dolarken boynuna burnunu dayayıp kokusunu ciğerlerine hapsetmemek için kendini zor tutuyordu.

"Bir daha da kimseye yer olmayacak. Daha önce söyledim... Ben girdiğim yeri öyle doldururum ki benden başka kimseye yer kalmaz. Sadece ben olurum." Luz otelde söylediğini hatırladı. Onu o gün sadece bedeni için söylediğine emindi. Oysa... Luke başka bir anlam da yüklemişti, Luz bunun farkına bile varmamıştı. Onun istediği de zaten buydu, daima Luke King. Luke'un elleri kızın turuncu saçlarında gezindi. Omuzlarına değen bukleleri okşarken fısıldadı:

"Saçların hırçın yanardağ lavlarının birbirini tüketişini anımsatıyor. Sen yürüdükçe lavlar birbirine karışıyor, birbiriyle sevişiyor." Eli saçlarından genç kadının boynuna doğru indi.

"Boynun beyaz karlar gibi. El değmemiş, bakir. Dudaklarımı bastırdığımda..." Dudaklarını Luz'un nabzının attığı noktaya dayadı, geri çekildiğinde nefesi hâlâ boynuna çarpıyordu.

"Karların eridiğini hissediyorum. Eriyor ve sıcaklığıma karışıyor" Genç adamın dudakları bu sefer kızın dudaklarının üzerindeydi. Birbirlerine değmek için yansalar da Luke buna izin vermiyordu.

"Dudakların... Delicesine ısırmak ve öpmek istediğim dudakların. Lezzetli bir meyve... Islak, tatlı ve dolgun. Her ısırık ayrı bir lezzet... Her ısırık ayrı bir tat..." Alt dudağını yakalayarak ısırdı ve kendi ağzının içine çekti. Luz inleyerek genç adamın siyah saçlarına yapıştı.

"Sen, sadece benim dokunabileceğim kadın! Lavların sadece beni yakar, karların beni üşütür ve tadına bir tek ben bakarım!" Kollarını genç kadına dolayarak sarıldı. Luz o gün hayatının en güzel uykusuna yattı.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

SENİ SEVİYORUM

Bir hafta boyunca grup konser hazırlıklarıyla meşguldü. Herkes Luke'un evinde konserin provasını yapıyordu ve Orlando çıldırmış durumdaydı. Bütün her şeyle o ve Corbin ilgileniyordu. Zavallı Corbin bir haftada yaşlandığından şikâyet etse de yapacağı bir şey yoktu. Orlando zorlu bir adamdı. Yine de her şey çok iyiydi. Tek bir aksilik dahi çıkmamıştı; herkes durumdan gayet memnundu. Tek sıkıntı Orlando'nun bu sinirle çok uzun ömürlü olmayacağıydı. Bu kadar sinirli olması tüm grup üyelerini geriyordu. Provanın ardından

hepsi yorgun düşmüş, koltuklara yığılıp kalmışlardı. Orlando tüm enerjisiyle telefonda birilerine bağırmaya devam ediyordu. Rich yıldığı koltukta su içiyor, JJ ve Luke ise gözlerini kapatmış dinleniyorlardı. Luz bile yorulmuştu ki en uzun dayanan o olmasına rağmen tüm uzuvlarının yorgun düştüğünü hissediyordu. Belki de son prova olmasından kaynaklanıyordu. Gerçi sahneye çıkmadan önce bir prova daha yapmaları gerekiyordu. Onun daha kolay olacağından emindi. Oturduğu koltukta eğilip ayakkabılarını çıkardı, çıplak ayaklarını pufa uzatırken Luke çapkın bir şekilde ona bakıyordu. Sadece tek gözü açıktı, diğerini yorgunluk yüzünden açamıyordu. Rich suyunu içtikten sonra ayağa kalktı. Orlando da telefonu kapatmıştı.

"Bu gece erkek erkeğe eğleniyoruz, değil mi?" JJ hâlâ gözleri kapalıyken başını salladı. Rich özür dilercesine Luz'a baktı.

"Alınmıyorsun değil mi?" Luz kafasını iki yana salladı.

"Hayır, hiç alınmıyorum, hem zaten bu gece dinlenmek istiyorum." Luke'tan hâlâ ses çıkmadığını fark eden Rich ayağına ufak bir tekme attı.

"Luke piçlik yapmayacaksın, bu gece sen de geliyorsun." Luke yaramaz bir çocuk gibi omuz silkti.

"Bu gece ben de evde dinlenmek istiyorum." Çocuklar buna izin vermeyecek gibi görünüyorlardı. Luz kıkırdadı, Luke bu sefer pes edecekti.

"Luz onlara benim gitmemi istemediğini söyle." Genç kadın kıkırdamaya devam ederken bakışlarını ondan kaçırdı.

"Bunu yapmayacağım, arkadaşlarınla vakit geçir." Rich, Luke'un ayağına bir tekme daha attı.

"Sevgilini duydun. Saat onda Red'de ol." Rich, JJ'yi koltuktan kaldırdı ve Orlando'yla birlikte kapıya yöneldi. Luz onları geçirmek için kalkarak çıplak ayaklarıyla peşlerinden yürüdü. Luke yerinden kıpırdamadan itiraz etti.

"Orası bir striptiz bar, Luz beni hayatta oraya göndermez. Değil mi, Luz?" Luz omuzunun üzerinden ona baktı.

"Hayır, seni oraya gönderiririm. Yanında çocuklar olduğu sürece bir yaramazlık yapamazsın." Rich kahkaha atarken Luke kaşlarını çattı.

"Ne yani, bana güvenmiyorsun da şu üç herife mi güveniyorsun? Bu herifler birer şeytan..." Orlando tek kolunu Luz'un omzuna attı.

"Şeytan olabiliriz, King. Ama Luz'un tarafını tutan şeytanlarız, o yüzden kıçını kolla. O striptiz barda sadece kadınlara bakabilirsin, onun dışında başka bir şey yapmayacaksın." Orlando bakışlarını genç kadına çevirdi.

"Bakması senin için sorun olur mu? İstersen gözünü bağlarız." Luz bir kahkaha patlattı.

"Bakabilir ama dokunamaz." Orlando onu onayladı. Arkalarından kapıyı kapatırken Luke ayaklandı. Luz'u kucağına aldığında genç kadın çığlık atarak ayaklarını salladı ama kahkahası da devam ediyordu.

"Demek bakabilirim ve dokunamam ha! Demek bana değil de şeytanlar sürüsüne güveniyorsun." Luz başını salladı.

"Aynen öyle, King! Ne yapacaksın? İndir beni!" Genç adam merdivenleri çıkarken az önceki yorgunluğundan eser yoktu. Luz boynuna resmen yapışmıştı, uçları terli saçları ellerini ıslatıyordu.

"Sana bakacağım, dokunacağım ve dolduracağım." Genç kadın elbette buna itiraz etmeyecekti. Luke'un onu doldurmasına da, dokunmasına da, bakmasına da bayılıyordu.

"Sanırım itiraz etmeyeceğim." Luke onu odalarına taşıdı. Evet, odalarına... Luke, Luz'un bütün eşyalarını kendi odasına taşımasını istemişti ve Luz bir haftadır bu odada kalıyordu. Artık bu oda tamamen ikisine aitti. Onunla uyumak da uyanmak da büyük keyifti. Luz'u sert bir şekilde yatağa fırlatan Luke hemen ayakkabılarından ve kotundan kurtuldu.

"Sana çıplak ayaklarının beni tahrik ettiğini kaç defa söylemem gerekecek?" Luz bedenine basan ateşi hissediyordu. Luke'u bir an

önce içine almak için çıldırıyordu. Onunla her sevişmesinde bir öncekinden daha büyük haz alıyordu.

"Sen beni her halinle tahrik ediyorsun, ben bir şey diyor muyum?" Luke sırıtırken terli tişörtünü de üzerinden çıkarıp attı, tamamen çıplak bir şekilde yatağa çıktı. Dikilmiş aleti gerçekten de tahrik olduğunun kanıtıydı. Luz dudaklarını yalayarak Luke'un damarları belirginleşmiş beyaz aletine bakıyordu.

"Hayır, bu sefer o yaramaz ağzını kullanmayacaksın." Yalandan kaşlarını çatmış olan genç adam kızın bacaklarından taytını sıyırdı.

"Bu arada bacaklarını kapatan şeyler giymeni sevdim." Genç kadın bacaklarından kayan taytı umursamıyordu bile. Hisleri Luke King'in bedenine sürünen arsız ellerine yoğunlaşmıştı. Luke onu soymaya tişörtünü çıkararak devam ederken konuşmasını da sürdürüyordu.

"Dövmelerini benden başkasının görmesinden hoşlanmıyorum. Onlar sadece benim fantezi dünyamı renklendirmeli." Kıskanç Luke King! Daha harikası mümkün değildi. Luz hayatı boyunca pantolon giyerek terleyebilirdi, bu umurunda bile olmazdı. Üzerinden tişörtünü çıkarması için kafasını yastıktan kaldıran genç kadın Luke'un enfes göğsüyle burun buruna gelmişti. Luke tişörtü fırlattıktan sonra Luz'un memelerini avuçlarının içine alarak okşamaya başladı.

"Bütün gün sutyen takmadığının farkındaydım. Bu beni çıldırttı. Senin yüzünden prova boyunca bir taş kadar serttim." Genç kadın Luke'un dudaklarına uzanarak alt dudağını dişleriyle ısırıp ağzının içine çekti. Luke inleyerek memelerini biraz daha sıktı. Luz elini genç adamın dikilmiş aletine götürerek tek avucunun içine aldı, sondan başa doğru okşadığında Luke kafasını geriye doğru atarak güçlü bir şekilde inledi.

"Bunu söyleseydin ara verip icabına bakardım, Luke." Avucunu biraz daha sıkarak Luke'un sert etini iyice sıkıştırdı. Luke inlemeye devam ediyordu, gözleri ise kapalıydı.

"Ahhh! Siktir! Bunu düşünmedim mi sanıyorsun? Fırsat yaratıp seninle sevişmek için öldüm. Bir ara o piç kurularını evden ko-

vacaktım." Luz kıkırdayınca Luke aletini genç kızın elinden kurtardı. Kızın bacaklarının arasına hızla yerleşirken kollarını kavrayıp başka hamle yapmasını engelleyerek yatağa bastırdı. Luz'un kıkırtısı yerini aldığı derin derin nefeslere bırakmıştı. Luke King birazdan onunla bütünleşecekti.

"İçine girmek istiyorum." Luz sadece başını salladı. Cevap vermeye kalksa kekeleyeceğini biliyordu, nefesini bir türlü düzenleyememişti. Luke genç kadının külotunu çıkarırken oldukça hızlıydı. Bu Luz'u daha da ateşledi. Luke tekrar konumunu aldı, sertleşmiş penisini genç kadının sıcak ıslaklığına gömmeden önce gözlerinin içine baktı. Luz'un gözlerinde yanan ateş genç adamı içine çekerken tek hamlede kadının arzusunun kaynağına yüklendi. Kadınlığında arzusunu hissetti. Luz'un arzusu Luke'un arzusuna karışmış, aralarındaki o bağı kuvvetlendirmişti. Teri terine, teni tenine bulanırken Luke bunun kıymetini bilmesi gerektiğinin farkındaydı. Luz'un o ürkek yanını hissediyordu. Onun tek isteği sevilmekti, genç adamın da tek istediği seveceği ve sevgisini taşıyabilecek bir kadındı. İkisi ortak paydada buluşmuş, istedikleri şey için savaşıyorlardı.

"Kadın! Beni öldürüyorsun..." Luz sadece inledi, bunu yaparken elleriyle adamın omuzlarına tutunabileceği kadar sıkı bir şekilde tutunuyordu.

"Sana şarkı söylememi ister misin, Luz?" Genç kadın şaşkınlıkla donup kaldı. Luke içinde gidip gelmeye devam ediyordu. Luz'dan cevap dahi almadan, sadece bakışlarından aldığı onayla şarkısını söylemeye başladı. Her darbede içinde kaybolurken tanıdık bir şarkı mırıldanıyordu. Luz şarkıya konsantre olamıyordu. Luke'un sert ses tonu hırıltılı nefesiyle dans ederken darbeleri şehvetin kamçısını şaklatırcasına içine vuruyordu. Rahmine kadar dayanan sert erkekliği dayandığı noktada yoğunluğu arttırıyordu. Öyle bir noktaya temas halindeydi ki Luz daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. Luke mükemmel bir hayalin ürünüydü.

"Luke!" Çığlığını bastıramayan genç kadın dudaklarını kanatırcasına ısırdı. Luke ritmini hiç bozmadan devam ediyor, bir yandan

da soluk soluğa şarkısını söylüyordu. Şarkıyı kestiği anda sert birkaç darbe yaptı.

"Kendini sıkma, Luz. Bağır, çağır, inle... Sesini seviyorum. Sana ait olan şeyleri seviyorum." Genç kadın bu sözlerden sonra daha fazla dayanamadı. Bedeni de kalbi gibi Luke King'e teslim oldu. Bedeni orgazmın ateşiyle yanarken daha önce yanmanın bu kadar keyif verici olacağını düşünmemiş olmanın şaşkınlığını yaşıyordu. Genç kızken bu anların hayalini kurduğu geceleri düşündü. Yatağının yanında asılı duran Luke King posterinin gerçek olduğunu ve Luz'u bulutlara çıkardığını hayal edişini hatırladı. Kaç gece elleri Luke King'in elleri olmuş, kadınlığını okşamış ve onu hedefe ulaştırmıştı. Sonra saçlarını okşayarak göğsünde uyutmuştu. O zamanlar hayal ettiği ama içten içe utandığı şey şu anda gerçekti. Luke üçüncü yüklenmeden sonra bedenini gevşeterek genç kadının üzerine yığıldı. Terinin parfümüne karışmış erkeksi kokusu afrodizyaktı. Luz eliyle adamın kuzguni siyah tutamlarını okşadı. Terden ıslanmış ensesinde elini gezdirdi ve içinden gelerek,

"Seni seviyorum" dedi. Luke şaşkınlıkla kafasını kaldırdığında Luz gözlerini kapatmıştı. Bunu Luke'a söylemek Damien'a söylemekten fazla zaman almıştı ama bu gerçekliğindendi. Luz o kadar çok korkuyordu ki sanki kelimeler ağzından çıktığı anda yenilecekti. Genç adam onun yenilmesine izin vermeyecek gibi kollarıyla sarmaladı. Yumuşamış aleti hâlâ içindeydi ve hâlâ tek vücutlardı. Bedenlerinin arasındaki bağ duygularını daha da körüklüyordu.

"Bir daha söyle lütfen..." Bu bir yakarıştı. Sevdiği kadından sevildiğini duymak için dudaklardan dökülen bir ağıttı. Luz gözlerini araladı. Luke'un mavi gözleri gökyüzüne benziyordu, şu an hava çok açıktı. Bulutlar tamamen kaybolmuş, gökyüzü ışıldıyordu. Biraz daha baksa parıldayan güneşi göreceğine emindi.

"Seni seviyorum, Luke." Luz şimdi güneşi gördü. Parıltılar evreni aydınlatmaya yeterdi. Luke işaret parmağını Luz'un dudaklarında gezdirdi.

"Bu dudaklardan daha güzel bir şey dökülemez." Kalbi tekleyen genç kadın sevgiyi derinlerinde hissetti. Bir kez daha sevgiyi hissettiği için mutluydu. Luz elini genç adamın gözlerine götürdü, gözlerini kapatan Luke derin derin soluyordu. Siyah kirpiklerine şarkı sözleri yazmak istiyordu.

"Bu gözler daha güzel bakamaz." Ellerini çektiğinde Luke gözlerini açtı. Yan yatarak Luz'u üzerine çekti. Aleti hâlâ içindeydi.

"Tekrar sertleştim. Sanırım bana her *seni seviyorum* dediğinde sertleşeceğim." Luz'u belinden kavrayıp aletinin üzerinde hareket ettirirken birkaç dakika önceki zevkin özü dışarı doğru akıyordu.

"Sanırım ben de daha sık söyleyeceğim." Ateşli saatlerin ardından Luke hazırlanıyordu. Luz ise çıplak bir şekilde yatakta onu izliyordu. Siyah gömleğinin düğmelerini ilikleyen Luke King aynadan Luz'a baktı.

"Davetkâr bir şekilde orada sere serpe yatarsan nasıl gidebilirim?" Luz omuz silkti.

"Arkadaşlarınla vakit geçirmelisin. Benim yüzümden kendini kısıtlamanı istemiyorum." Luke gömleğinin son düğmesini Luz'a doğru dönerek ve gözlerinin içine bakarak ilikledi.

"Daha önce de onlarla pek vakit geçirmezdim, bunun için kendini suçlama." Genç kadın çarşafı üzerine çekerek bedeninin bir kısmını örttü.

"Daha öncesi umurumda değil. Ben şimdiye bakıyorum, Luke. Ve şimdiki Luke King'i seviyorum." Luke bu sözcüğü her duyduğunda ışıldıyordu. Genç kadının yanına giderek turuncu saç tutamlarını okşadı. Sağ bacağı örtünün dışındaydı, birkaç renkli dövme onu çapkınca yatağa davet ediyordu. Dudaklarını tutkuyla öperken Luz adamın kokusuyla mest oldu.

"Seni yatakta ve çıplak olarak bekleyeceğim." Luke kapıya doğru ilerledi.

"O zaman gelebildiğim kadar çabuk geleceğim." Luz, Luke gittikten sonra bir süre öylece yattı, daha sonra yerinden kalkarak duş

gırdı. Su bedenini rahatlatırken bacakların arasında hâlâ Luke'un varlığını hissediyordu. Kasılan kadınlığı bir nevi özlemdi, şimdiden özlemişti. Banyodan çıktı ve iç çamaşırını giyip üzerine Luke'un dolabından bir tişört aldı. Yatak çarşaflarını değiştirdikten sonra kirlilerle beraber çamaşır odasına indi. Kocaman evde yalnız olmaktan pek mutlu değildi fakat Luke'un arkadaşlarıyla da vakit geçirmeye, erkek erkeğe takılmaya ihtiyacı vardı. Bir daha hiçbir erkeğe güvenemeyeceğini düşünse de hayatında olan dört adama sonuna kadar güveniyordu. Özellikle bir tanesine kendinden bile fazla güveniyordu. Luke King olağanüstü bir adamdı. Orlando'da aileden birinin sevgisini hissediyordu. Rich çapkınlığının yanında oldukça korumacı ve mantıklı biriydi. JJ ne kadar yaramaz olsa da dünyanın en hassas kalbine sahipti. O adamlar dünya üzerindeki tüm erkeklerin masumiyetini kendi üzerlerinde toplamışlardı. Çamaşır makinesine kirlileri atıp makineyi uzun uğraşlar sonunda çalıştırdı. Kendine bir bira alıp piyanonun yanında duran gitarla birlikte koltuğa kuruldu. Gitar konusunu oldukça hızlı kavramıştı. Luke onun muhteşem çalacağını düşünüyordu. Bir yandan çalışıyor, bir yandan da birasını içiyordu. Evin sessizliğinde Luz'un notaları ve mırıldandığı sözler duyuluyordu. Bu huzuru sevmiş olsa da Luke'un gökyüzüne bakarak çalmayı tercih ederdi. O gözler ona ekstra yetenek sağlıyordu. Sehpanın üzerinde duran telefonu titremeye başladığında saat tam 00.00'dı. Luz, Luke'un mesaj attığını düşünerek yerinden fırladı. Mesajı açtığı anda bütün bedeni korku, endişe, öfkeyle doldu. Gözlerinin önüne çekilen perde mesajı okumasını zorlaştırmamıştı. O uğursuz harflerin oluşturduğu sözcükleri görüyordu.

Günbatımı, bugün tanışma yıldönümümüz. Çok yakında seni tekrar göreceğim ve geri alacağım.

Luz tarihe baktı, gerçekten de tanışma yıldönümleriydi. Aklından çıkarmak, hatta zihninden kazımak istediği gündü. Titreyen elleriyle mesajı sildi. Bu numarayı nereden bulmuş olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Belki de Orlando'yu dinleyip hattını onun üzerine aldırmalıydı. Damien'ın onu bulacağını biliyordu, önünde sonunda bu yüzleşmeyi yaşayacağını hissediyordu. Luke'la konuş-

malıydı ama bunu nasıl yapması gerektiğini hiç bilmiyordu. Yaptıkları kendi midesini bile bulandırırken Luke kim bilir ne düşünürdü? Onunla turne sonunda bu konu hakkında konuşacaktı. Zaten LA konserinden sonra turneye devam edecekler, şehir şehir, ülke ülke gezeceklerdi. Uzaklardayken Damien'ı görmeyecekti ve gelecekleri zamana kadar endişe etmesini gerektiren bir durum da yoktu. Mutfağa doğru yürürken içini saran duygu onu yiyip bitiriyordu. Neden onu arıyordu ki? Damien bir aşk adamı değildi. Hiçbir zaman Luke'un davrandığı gibi davrandığını hatırlamıyordu. Hatta onu umursadığını bile sanmıyordu. Belki ilk zamanlar... Kahvesini yaptıktan sonra çıplak ayaklarıyla bahçeye çıktı. Bağdaş kurup havuzun kenarına oturdu. Havuza yansıyan ışıklar gözünü alıyordu. O günü hatırladı...

* * *

Bardakları kurularken gözü sahnede ışıldayan adamdaydı. Aslında genelde başka bir grup çıkardı fakat bu hafta yeni çocuklar mekânı sallıyorlardı. Hepsi çok yetenekli olsa da aralarından tek kişi göze çarpıyordu. Baterisine yaptığı güçlü vuruşlarla tüm mekânı sallayan adam... Boynu bile dövmelerle kaplıydı, ten rengi sadece yüzünden seçilebiliyordu. Luz hep dövme yaptırmak istese de buna cesaret edememişti. Çocuk büyüleyiciydi... Kestane rengi saçlarının yanları kısa, üstleri uzundu ve sağ gözünü kapatarak yüzüne uzanıyordu. Bateriye vuruşları kalbinin ritmini hızlandırıyordu. Baterinin ardından bile yapılı olduğu açıkça anlaşılıyordu. Şarkı söyleyen gitaristin sesi berbattı ama yine de müzikleri dinlenmeye değerdi. Sahneleri bittiğinde içki içmek için bara geldiler. Luz herkesin içkilerini verdikten sonra yakışıklı bateriste döndü. Çocuk gözlerini üzerinden ayırmadan onu izliyordu.

"Ne içersin?" Işıldayan gözleri lacivertti, daha önce lacivert göz olduğunu bile bilmiyordu. Kollarını bar tezgâhına yaslayarak kaslarını açığa çıkardı. Parmakları dövmelerle kaplıydı, sol kaşındaki piercing havalı görünüyordu.

"Sen ne tavsiye edersin?" Çapkın sırıtış Luz'un tüm duyularını birbirine geçirmiş, bacaklarının birbirine dolanmasına neden olmuştu.

"Şe-y... Ş-ey... Iıı Bira?" Çocuk gülümserken dişleri belli belirsiz göründü. Gerçekten yakışıklıydı!

"Yanakların mı kızarıyor, küçük bar kızı? İki bira kap ve içelim, bana eşlik et." Luz dudaklarını dişledi.

"Üzgünüm, ben hem çalışıyorum, hem de henüz yirmi bir yaşında değilim." Bir şişe birayı genç adamın önüne koyarken elleri titriyordu. Diğer çocuklar buldukları kızlarla eğlenirken yakışıklı bateristin ilgisini çekiyor olmaktan hoşnuttu.

"Buna bu kadar takılma. Kurallar ve kanunlar uymamak için var." Asi çocuk birasını içerken Luz'la sohbetine hiç ara vermemişti. İlgisini açık açık belli etmekten çekinmiyordu ve bu Luz'un hoşuna gidiyordu. Daha önce kimse kendisine böyle iltifat etmemişti. İçine dolan mutluluk tarif edilebilir değildi. Annesi bir kere bile saçını okşamamıştı ama bu adam her bira uzatışında açıkça elini okşuyordu, ona gülümsüyordu, göz kırpıyordu, sorular soruyordu. Annesinin eve getirdiği uyuşturucu satıcısı herifler gibi ağzının suyunu akıtarak da bakmıyordu, bakışları çok farklıydı. Luz barı kapatana kadar orada kalmış ve onunla konuşmuş, sandalyeleri toplamasına yardım etmişti. Oradan ayrılırken yanağına kondurduğu masum öpücük hayatında aldığı ilk öpücüktü. Sevgi böyle bir şey miydi? Ertesi gün bara tekrar gelmişlerdi ama bu sefer sahne için değildi. Çocuk açık açık Luz'u görmeye gelmişti ve bunu da söylemekten çekinmemişti. Bütün gece orada oturup sohbet ettikten sonra Luz ona şarkı söylemek istediğinden bahsetmişti. Tamamen boşalan barda Damien onu sahneye sürükledi.

"Damien ne yapıyorsun?" Mikrofonun önüne yerleştirdikten sonra sahneden inerek bir sandalye çekip oturdu.

"Hadi, günbatımı, sesini duyalım." Luz utançla başını önüne eğince Damien'ın onaylamaz sesini duydu.

"Rock kızı olmak istiyorsan utanmamalısın. Senin o şatafatlı paketini yırtmamız lazım." Luz o söyleyene kadar şatafatlı bir pakete sahip olduğunun farkında dahi değildi. Bildiği şarkılardan birini söylemeye başladığında anında başka bir dünyaya geçti. Gözlerini kapattı, şarkı oldu, şarkıya karıştı, onunla doldu ve taştı. Şarkıyı bitirdiğinde gözünü açıp hâlâ onu izleyen Damien'a baktı. Genç adam önüne gelen saçını geriye atarken yerinden kalkmadan.

"Fena değilsin, günbatımı, biraz çalışırsan bizimle söyleyebilirsin." Luz kulaklarına inanamadı. Damien ona gruba katılmasını mı teklif etmişti?

"Kucağıma gel, rock kızı, sana bir teklifim var." Genç kız merdivenleri usul usul indi. Damien'ın tam önünde durunca adam onu birden kendine çekerek kucağına oturttu.

"Seksisin. Bu işe yarar bir özellik ve sesin de oldukça güzel." Aldığı ilk 'düzgün' iltifat tekrar kızarmasına ve yanaklarına basan ateşlere neden oldu. Luz yanlış anlamamıştı. Damien ona gruba katılmasını teklif etmişti. Eğer şu an şarkı söyleyip dans etmiyorsa Damien'ın kucağında olduğundandı. Adamın elleri kızın ince belinde, yuvarlak hatlı kalçalarında gezinirken bedeninde garip bir ateş yükseliyordu. Luz kendini tatmin ediyordu fakat daha önce hiçbir erkekle seks yapmamıştı. Onun tek fantezisi Luke King posterine bakarak parmaklarıyla klitorisini okşamaktı. Bundan başka zevk ve ateş bilmiyordu. Damien dokundukça hem rahatsız, hem iyi hissediyordu.

"Bakire misin?" Gözlerini kaçıran genç kız başını sallayarak onayladı.

"Bunu çok belli ediyorsun. Bu gece o sorundan kurtulacaksın." Luz kocaman açılan gözlerle karşısındaki nefes kesen adama baktı.

"Bu gece seni baştan yaratacağım ve zevkle tanıştıracağım. Hadi bana gidelim."

* * *

Arkasından gelen sesle irkilen Luz omuzunun üzerinden arkasına doğru döndü. Luke tenine değecek kadar yakınındaydı, geldiğini bile duymamıştı. Kahvesinin buz kesmiş olmasına bakılırsa çok uzun zamandır kendinde değildi.

"Dalmışsın... Sana eşlik etmemi ister misin?" Luz gülümsedi.

"Tabi ki... Sana kahve yapayım." Yerinden kalkan genç kadın mutfağa doğru yürüdü. Bir anda durarak havuzun kenarına az önce Luz'un yaptığı gibi bağdaş kurmuş oturan Luke'a baktı.

"Luke?" Genç adam ona doğru döndü.

"Seni seviyorum."

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

GÜNBATIMI

Martin'in ayarladığı konserin iki gün öncesinde Orlando'nun düzenlediği yardım konserinin son hazırlıkları için konser alanındaydılar. Konser kimsesiz çocuklar yararına olacaktı ve bütün grup üyeleri, özellikle JJ ve Luz bu fikre çok sıcak bakmışlardı. Hazırlıkların yetişmesi için herkes ekstra çaba gösteriyordu. Üç gün sonra LA'den ayrılacakları için bir yandan da toplanıyorlardı. Turne otobüsleri şimdiden yola çıkmıştı. Corbin ve Orlando sahne hakkında tartışırken Luz, Rich, Luke ve JJ stadyumun rahatsız koltuklarında

dinleniyorlardı. Yakıcı güneş bir yana, Luz'un beline sarılan Luke onu daha çok yakıyordu. Garip görünen JJ dikkatini çekerken bir yandan da Luke'un elinin yanlış yerlere kaymasını engellemeye çalışıyordu. Luke King ve yaramaz parmakları...

"Neyin var, JJ? İki gündür çok durgunsun..." Gruptan kimse vakit bulup Red'de olanları anlatamamıştı. JJ'yi o gecenin sabahında görmüştü ve o andan beri bir garipti. Rich kahkaha attı.

"Reddedilmenin acısını yaşıyor." JJ onun bacağına tekme atarken kaşlarını çatmıştı. Anlaşılan bu durumdan Luke'un da haberi yoktu.

"Ne reddedilmesi?" Luz da meraklanmıştı. JJ elini saçlarının arasında gezdirirken yine Rich cevapladı.

"Sen gittikten sonra JJ hatunun birine asıldı. Hatun JJ'yi tanımadı bile!" Rich'in kahkahaları JJ'yi sinirlendiriyordu. Luke ve Luz şaşkındı. Bir kadın nasıl olur da Jon Jones'u tanımazdı?

"Hikâyenin devamı daha komik. Anlatayım mı, JJ?" JJ kısık gözleriyle Rich'i susturdu. Elini uzun saçlarında gezdirdi.

"Ona kendimi tanıtmadım çünkü bu hoşuma gitti. Beni tanımayan birinin ilgisini çekip çekmeyeceğimi denemek istedim ve sanırım ilgisini çekemedim." Luke ciddi bir ifade takınsa da gülmemek için kendini sıktığı açıktı. Luz buna üzülmüştü, aslında JJ ünlü olmasa da bir sürü kızı peşinde koştururdu. İnanılmaz sevimli ve yakışıklıydı. Tabi o kıvrak dilinin bahsini geçirmeye bile gerek yoktu.

"Sanırım derken?" JJ yeşil gözlerini çocuksu bir edayla devirip omuz silkti.

"Biraz ateşlendik, bilirsin. Dans, sohbet falan... Sonra onu evime götürmek istedim. Bana regl olduğunu söyledi. Bana... Böyle berbat bir bahane duymadım." Luz yerinde kıpırdandı.

"Belki gerçekten regldir. Buna niye bu kadar şaşırdın ki? Biz kadınlar her ayın dört beş günü regl oluyoruz, bu bir sır değil." JJ oturduğu yerden kalkıp bedenini gerdi. Yüzü güneş yüzünden görünmüyordu.

"Hiçbir kadın, Luzy. Hiçbir kadın, bahanesi ne olursa olsun Jus Jones'u reddedemez. Yani benim ünlü olduğumu bilen kadınlar en azından. Sanırım gerçekten sadece Araf grubunda olduğum, ünlü olduğum ve param olduğu için benimle yatıyorlar." Rich boğazını temizledi.

"Sen de onlarla sadece kızıl saçlı oldukları için yatıp kıçlarına tekmeyi basıyorsun. Hangi kızıl kadını iki sefer becerdin, söyler misin?" Luz, JJ'in kızıl kadın takıntısını hâlâ anlayamıyordu. Bu bir tür tercih miydi? Yoksa altında yatan başka bir neden mi vardı? Acaba kafası yerinde değilken sayıkladığı Daisy'le mi ilgiliydi?

"*Aynı nehirde iki sefer yıkanılmaz* diye bir söz vardı. Hangi filozof söylemişti?" Gözlerini Luz'a çevirdi.

"Sen üstüne alınma, Luzy, eminim Luke seninle her yıkanmasından zevk alıyordur. Piç kurusu çok şanslı!" Luz ister istemez gülmesine engel olamazken Luke kaşlarını çatmış, Luz'a iyice sarılmıştı. Bu bir nevi *benim* deme şekliydi. Luz bu durumdan hiç rahatsız değildi, aksine Luke'un onu böylesine sahipleniyor olmasından büyük haz alıyordu.

"Kızın adı neydi?" JJ sırıttı.

"Clementine..." Finn konser öncesi Luz'u hazırlamıştı. Uzun süredir görüşemedikleri için uzun uzun da sohbet etmişlerdi. Finn bu sürede yeni bir sevgili yapmış, Luz'a ballandıra ballandıra onu anlatmıştı. Konser alanına gitmeden önce Luz'u son kez süzdükten sonra kısık gözlerle ona baktı.

"Söyle bakalım, King'le aranda ne var?" Luz şaşkınlıkla donup kaldı ve kendine geldiğinde normal gözükmek adına yoğun bir çaba sergiledi.

"H-iç... Hiçbir şey." Finn'in şüphe dolu bakışlarında anlık değişme dahi olmamıştı. Elleri belinde duruyordu ve duruşu çok kıvrakтı. Bir kadını bile kıskandıracak kadar kıvrak olması adil değildi. Finn bir kadın olsaydı en seksilerinden biri olurdu. Kaşları hafifçe havalandı.

"Bana yalan söyleme. Bütün bloglar sizden bahsediyor." Luz uzun zamandır internete bakmıyordu, hatta televizyon bile izlemiyordu. Bunun için kendi kendine kızdı.

"Öyle mi?" Finn başını sallayarak onu tasdikledi.

"Öyle tabi. Başta insanlar çok tepkiliydi fakat şu anda herkes sizi yakıştırıyor sayılır. Size LuLu demeye bile başlamışlar." Genç kadın kendini tutamayarak bir kahkaha patlattı.

"LuLu mu?" Gülmeye devam ediyordu. Finn ise şüphesinin doğrulanması üzerine sırıttı.

"Biliyordum! Onunlasın..." Telefonun mesaj uyarısı üzerine Luz kurtulduğunu düşündü. Finn'i onaylamaktan kaçınarak yerinden kalkıp çantasından telefonunu çıkardı. Mesaj... Damien'dan...

Büyük gün, günbatımı. Bugün seni alacağım!

Luz telaşla elinden telefonunu düşürdü. Finn ona bakarken bir şeyler soruyordu fakat Luz kendinde değildi. Gelebilir miydi? Bunu yapar mıydı? Eğer bir rezillik çıkarırsa sahip olduğu her şeyi kaybederdi. En kötüsü ise Luke'u kaybedebilirdi. Buna dayanabileceğini sanmıyordu. Titreyen dizlerinin üzerine çökerek yerden telefonunu aldı. Finn'e bakmadan,

"Bana Orlando'yu bulabilir misin? Onunla konuşmalıyım" dedi. Finn bir şey sormadan dışarı çıkıp kapıyı kapatırken Luz elinde telefonla öylece kalakaldı. Damien ne kadar ileri gidebilirdi? Eğer hâlâ uyuşturucu kullanıyorsa ne kadar ileri gideceğini düşünmek bile istemiyordu. Konserde bir rezillik çıkarır mıydı? Burada olabilir miydi? Kapı savrularak açıldığında içeri kocaman cüssesi ve terli gri tişörtüyle Orlando girdi. Telaşla Luz'a kilitlenen bakışları meraklıydı. Luz yerinden yavaşça kalktı.

"Luz sorun ne?" Tek yardım isteyeceği kişi Orlando'ydu. Bu durumu başkasına açıklayamazdı. Orlando en azından olanlardan haberdardı ve tekrar anıları hatırlayıp anlatmasına gerek yoktu. Luz elindeki telefonu Orlando'ya gösterdi.

"Damien... Birkaç gündür bana mesaj atıyor. Önemsemedim ama şimdi..." Orlando dikkatle mesaja bakarken sarı kaşları belirginçe çatılmış, gri gözleri laciverte yakın bir tona bürünmüştü. Hafifçe olgunlaşmış sakallarında gezdirdiği eliyle bir süre telefonun ekranıyla bakıştı.

"Bunu daha önce neden söylemedin! Siktiğimin piç kurusu seni rahatsız ediyor ve sen benden saklıyorsun!" Bağırışı odada yankılanırken Luz ayağının altındaki zeminin titremesini hissetti. Orlando kocaman ellerinin yumruklarını sıkarken vuracak bir yer arıyormuş gibi etrafına bakındı.

"Luke'un haberi var mı?" Genç kadın dudağını dişleyip başını iki yana salladı.

"Tamam, endişelenme... Güvenliği uyaracağım, sahnede ekstra önlem alınmasını sağlayacağım. Konserde bir şey yapmasına asla izin vermem. Yarın ilk iş sana bir koruma ayarlıyoruz ve o telefondan kurtuluyorsun. Ayrıca konserden sonra Luke'la konuşacaksın." Luz yapacağı başka bir şey olmadığını biliyordu. Luke'la konuşmalı ve Orlando'yu dinlemeliydi. Hata yapma lüksü yoktu. Yapacağı tek hatada tüm güzelliklerini kaybedebilirdi. Derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı, Orlando çökmüş omuzlarını kavrayarak onu kendine çekti. Erkeksi kokusu ve güvenli kolları aile sıcaklığındaydı. Ona sarılırken,

"Orlando? Neden beni bu kadar koruyorsun?" diye sordu. Uzun süre cevap alamadı ama adam hâlâ sarılmaya devam ediyordu.

"Bana Jennie'yi hatırlatıyorsun." Genç kadın şaşkınlıkla kafasını kaldırdı. Jennie mi? Orlando'nun bir kız arkadaşı falan mı vardı? İyi de madem bu kadar değer verdiği bir kadın vardı, onu neden sürekli aldatıyordu? Luz Orlando'dan nefret ettiğini hissetti. Erkeklerin hepsi aynı mıydı?

"Jennie?" Orlando'nun kolları gevşediğinde geriledi, kafasını kaldırıp yüzüne bakarken büyük bir merakla cevabını bekliyordu.

"Kız kardeşim." Luz şaşırmış bir halde karşısındaki adama bakmaya devam ediyordu. Onun hakkında bir şey bilmiyor olması bir

anda çok garip gelmişti. Gruptaki herkes hakkında internette az çok bilgi bulmak mümkündü fakat Orlando Hard tam bir muammaydı. İngiltere'den gelmiş olması dışında ünlü olmadan önceki hayatına dair başka bir bilgisi yoktu.

"Bir kardeşin olduğunu bilmiyordum." Orlando bakışlarını kaçırdı, eli kısa saçlarına gitti ve kafasında gezindi.

"Evi terk ettiğimde Jennie on iki yaşındaydı." Acı dolu gülümsemesi Luz'un içini sızlattı. Kardeşi falan yoktu, hatta bir ailesi bile yoktu. Ama Orlando'nun özlemini hissetmişti.

"Yani şimdi senin yaşlarında..." Luz adamın kocaman elini yakalayarak iki avucuyla zar zor sardı. Güven veren bir ses tonu takındı.

"Neden onu görmeye gitmiyorsun? Eminim o da seni çok özlemiştir." Orlando gibi iyi kalpli bir adamı özlememek ya da yokluğuna alışmak mümkün olmasa gerekti. Belki Jennie de abisini çok özlüyordu.

"Gidemem. Babam beni evlatlıktan reddetti, oraya gitmemi hoş karşılamayacağına eminim. Soyadını bile kullanmama izni yok. Hem Jennie de bana kızgındır, onu bana kızgın olarak hatırlamak istemiyorum. O her zaman benim küçük Jennie'm olarak kalacak." Luz ağlamamak için dudaklarını birbirine bastırdı. Onunla ilgili bu ayrıntıları hiç bilmiyordu. Demek kızgın koca devin yüreğinde yatan derin bir özlemi vardı.

"Eminim Jennie için hâlâ sevdiği ve güvendiği abisisindir." Orlando sadece gülümsedi. Sahne saatleri gelmişti ve artık sahneye çıkmaları gerekiyordu. Luz sahne arkasına doğru yürürken Orlando'nun bir adım önünde olmasının güvenini içinde taşıyordu. JJ ve Rich bir şey hakkında tartışıyorlardı ve Rich'in yüzünde JJ'le dalga geçen gülümsemesi vardı. Galiba bu sabah konuşulan kadınla ilgiliydi, Luz'u gülümsetti. JJ'in âşık olmasını istiyordu. Luz etrafına bakındı fakat Luke'u göremedi. Asker tişörtünü düzeltip siyah mini şortunu çekiştirdi, saçları düz ve salınmış haldeydi. Sprey boya ile Finn'in boyadığı yeşil saç tutamları omuzlarının üzerinde duru-

yordu. Orlando'nun yüksek oktavlı sesi sahne arkasında çınlıyordu. Tam o anda onu gördü, olağanüstü "Luke King" tüm heybetiyle ona doğru yürüyordu. Kot pantolonu ve siyah gömleğiyle baştan çıkarıcı bir basitlikteydi. Dağınık saçları siyah kovboy şapkasıyla gizlenmişti. İşte bu onun tarzıydı. Bu Luz'un dokuz yıl önce hayran olduğu Luke King'ti. Natn-ı değer KRAL... Hayran hayran ona bakmaya devam eden genç kadın bir anda kendine geldiğinde Luke'un yüzünde beliren çapkın sırıtışla beyninden vurulmuşa döndü. Bu sırıtış sadece Luz içindi. Bu adam onundu! Tabi Luz da bu adamın.. Aralarına hiçbir şeyin girmesine izin vermeyecekti, ne olursa olsun. Luke'la sahneden sonra konuşacak ve ona her şeyi anlatıp hükmü Luke'un vermesini bekleyecekti.

"Hazır mısın?" Luke'un gülümsemesi bulaşıcıydı ve Luz'u da gülümsetti. Onun kollarının arasında sevgisini ve güvenini koklamak için ölse de şu an bunu yapamazdı, sahne arkası çok kalabalıktı ve haklarında tahminler vardı ama henüz bir açıklama yapmamışlardı. Luz derin bir nefes alarak göğsünü şişirdi.

"Hazırım!" Coşkulu cevabı karşısında Luke göz kırptı.

"İşte benim kadınım!" Onun da sesi olması gerekenden yüksek ve coşkulu çıkmıştı. Luz birinin duymasından korkarak etrafa bakındı, kimse duymamış gibi görünüyordu ama Luke bunu umursamadan ellerini kızın zayıf kollarına koyarak kendine yaklaştırdı.

"Kimse umurumda değil, Luz. Eğer o sahneye çıkıp seni sevdiğimi bütün dünyaya haykırmıyorsam sadece uygun anı kolladığımdandır." Uygun an? Luz uygun anın ne zaman olduğunu merak etse de tek kelime edemeden Orlando'nun bağırışları eşliğinde sahneye iteklendiler. İlk çıkan Luke oldu, herkes onu görünce çığlık atmaya başladı. Onun hayranı diğerlerinden daha fazlaydı, bu bir gerçekti. Solistler daima bir adım önde oluyordu fakat diğer çocuklar bunu hiç önemsemiyorlardı. Hepsinin kendi çapında cazibeleri vardı. Luke'un ardından sahneye JJ çıktı. Yükselen çığlıklar Luz'un kulaklarını uğuldattı. Sanırım JJ de kısa zamanda kızların gözdesi olmuştu. Rich çıktığında erkeklerin sesi dahi çıkmadı ama kadınlar

sahneyi inletti. Hatta birçok ahlaksız teklif bile vardı bu çığlıkların arasında. kadınlar *Seks Tanrısı* diye haykırırken Rich'in kaç kadınla yatmış olacağını merak etmeye başladı. Orlando Luz'la birlikte sahneye çıktığında insanlar tezahürat yapmaya başlamıştı. Luz gözlerini pankartlarda gezdirdi, birkaç pankart az daha şok geçirmesine neden olacaktı.

LuLu

Luke <3 Luz

Yılın ROCK AŞK'ı

Pankartlardan bazılarıydı. Birçoğunu sahne ışıklarından okumakta zorlansa da benzer şeyler yazıyor gibiydi. Luke'un gözleri yanından biraz uzakta duran Luz'un üzerindeydi. Aralarında on adım olsa da bu mesafeden bile gözlerindeki parıltıyı görüyordu. İlk şarkı JJ'in gitar solosuyla başladı ve Luke'un hırıltılı sesiyle devam etti. Luz şarkıya nakarat kısmında girecekti, bunun için pür dikkat şarkıyı dinliyordu. Bir yandan da kulaklığından gelen direktiflere konsantre oluyordu. Her şey hem baterisini mükemmel şekilde çalıp hem de direktifler veren Orlando'nun kontrolündeydi. Luz şarkının hareketli nakarat kısmında kendinden geçti, mikrofonu eline alarak birkaç adım öne çıktı. İnsanlar çıldırmış gibi Luz'un adını haykırırken Luz kendini daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemişti. Hayır, bu iyiden de öte bir durumdu. Luz kendini sahnenin bu noktasına ait hissediyordu. O burada olmalıydı, bu onun kaderiydi. Başından beri yapması gereken şey şarkı söylemekti. Başından beri olması gereken yer Araf'tı. Luke hayran hayran ona bakıyordu. Yıllar önce onun posterine hayran hayran bakan Luz için bu pembe gökyüzü gibiydi. Luz bu konserin verdikleri en harika konser olduğunu düşünüyordu. Bunun nedeni belki konserin amacı olabilirdi. Tüm gelir kimsesiz çocuklara gidecekti. Amaçlar ve hedefler ne kadar güzelse sonuçları da o kadar iyi oluyordu. Grup sahneden inerken alkışlar hâlâ dinmemişti. Luke sahne arkasına geçtikleri anda Luz'un ince bedenini kendi terli bedenine yaslayarak dudaklarını dudaklarının içine çekti. Luz bu hamleyi beklemediği için birkaç dakika tepki ve-

remese de daha fazla dayanamayarak kollarını Luke'un boynuna doladı. Dakikalar sonra ayrıldıklarında etraflarında kimse kalmamıştı.

"Seni seviyorum, Luz Ortiz! Sen harikasın..." Genç kadın gülümsedi.

"Ben de seni seviyorum, Luke King ve sen de harikasın." Luke sırıtarak göz kırptı.

"Seninle sevişmek istiyorum. Lanet olası çok ateşliydin ve tüm konser boyunca serttim." Luz kıkırdadı. Bunun farkına bile varmamıştı. Genç kadın onun kollarından sıyrıldı.

"O halde seni soyunma odamda bekliyor olacağım." Koridorda ilerlerken omuzunun üzerinden Luke'a baktı.

"Çıplak olacağımdan da emin olabilirsin." Genç adamın yüzüne yerleşen o gülümseme bir süre öylece kaldı. Luz soyunma odasına doğru yürümeye devam ederken Luke arkasından seslendi.

"Luz!" Ona doğru baktı.

"Duş alıp geliyorum. Seni uçuracağım." Zaten bakışıyla bile onu uçuruyordu. Luz karanlık koridorda yürürken etrafta kimse görünmüyordu, herhalde görevliler sahnenin toplanmasıyla meşguldü. Luz'un soyunma odası erkeklerin odasıyla yan yanaydı. Tabi şu an erkeklerin soyunma odasından yükselen müzik sesi ve kadın kahkahalarına bakılırsa Luz'un odasından daha hareketli olduğu açıktı. Luke'un duşunu alıp onu ziyarete gelmesi için sabırsızlanıyordu, hemen soyunup onu bekleyecekti. Finn'in içeride olmaması için dua ediyordu. Bir de onu göndermek için dil dökmesi gerekirdi ki zaten çok yorgundu. Odanın kapısını açarak içeri girdi. Işıklar açıktı ama Finn görünürlerde değildi. Bu kesinlikle iyi haberdi. Sehpanın üzerinde bıraktığı cep telefonunun mesaj ışığı yanıp sönüyordu. Luz sehpaya doğru ilerleyerek telefonu almak için eğildi fakat bir şey oldu. Bir anda ağzını kapatan bir el ve burnuna dolan keskin kokuyu hissetti. Çığlık atmak istese de ağzındaki el buna izin vermedi. Zaten ciğerlerine çektiği üçüncü nefeste gözleri kapanmaya başlamıştı. Tek duyduğu, "Seni geri alıyorum, günbatımı" sözü oldu.

Başı çatlayacakmış gibi ağrıyordu. Şakakları ve kafasının arkasındaki zonklama koca bir insanı yere yıkmaya yeten cinstendi. İlk defa sarhoş olduğu geceki gibi hissediyordu. Gözlerini açmaya çalışsa da bunu başaramıyordu. Bir yerde yatıyordu ama neresi olduğundan emin değildi. Luke'un yatağında mıydı? Luke neredeydi? Genelde ahtapot gibi sarılıp yatmaktan hoşlanırdı ama kendisine sarılan kollarını da, baş döndüren kokusunu da hissetmiyordu. Gözlerini yavaşça araladığında tepesinde dönen pervaneye bakıyordu. Tavan fazla yüksek değildi, pervaneli avizeyle birkaç saniye bakışan genç kadın nerede olduğunu anlamak için bakışlarını etrafta gezdirdi. Bir yatak odası olduğu doğruydu fakat bu Luke'un odası değildi. Sıvası dökülmüş gri duvarlar ve birkaç eski mobilya dışında gözüne çarpan bir şey yoktu. Ufak iki pencere tavandaydı ve o pencereden güneş görünüyordu. Bir çeşit depo falan mıydı? Yataktan kalkmak için derin bir nefes aldı. Başını tutarak kafasını kaldırdı, doğrulurken ağrı gözüne saplanmıştı. Acıyla inlerken gözünü tekrar zorlukla araladı. İki kişilik bir yatağın ortasında yatıyordu, ayakkabıları ayağında değildi ve üzerine öylesine atılmış ince kırmızı bir örtü vardı. Başını ovalarken kırmızı koltuğun üzerine duran kıyafetlere odaklandı, hemen ardından duvarda asılı duran bateri çubukları gözüne çarptı.

"Seni geri alıyorum, günbatımı!"

Lanet olsun! Damien onu kaçırmış mıydı? Hızla yerinden kalktı. Etraf sessizdi ama içeriden duyulan belli belirsiz yemek kokusu alıyordu. Damien'ın böyle bir evi olduğunu sanmıyordu ve büzük taşlarının gürültücü sesi de gelmiyordu. Damien grup arkadaşları olmadan işemeye bile gitmezdi. Kapıdan çıkıp karanlık koridor boyunca yürüdü. Böylesine uzun bir koridor gördüğünü hatırlamıyordu, sanki sonu yokmuş gibi uzanıyordu. Ayaklarını bastığı gri taşlar yaz sıcağına inat buz gibiydi. Bu yer de neydi böyle? Nihayet koridorun sonundaki cılız ışığa ulaşmıştı. Genişçe bir alana çıkan kısım buranın bir depo olduğunun kanıtıydı. Bu kadar büyük bir yerin ev olma ihtimali yoktu. Birkaç küçük tavan penceresinden başka pencere yoktu. Deri mobilyalar duvar dibindeydi. Müzik aletleri ise ala-

nın orta yerinde duruyordu. Bir çeşit ev yapımı kayıt stüdyosu gibi görünüyordu. Damien'ın baterisini hemen tanıdı. Üzerinde alevler olan siyah bateri onun hayatındaki tek önemli şeydi, burada olmasına şaşmamak gerekirdi. Gözleri alanda gezinmeye devam ederken bira şişelerinden yapılmış kuleyi fark etti. Ayyaş Damien anlaşılan iş başındaydı. Luz'un tüm dikkati bir anda başka yere yoğunlaştı. Şişelerin olduğu duvardaki dev gibi demir kapı buradan çıkışın yolu olabilirdi. Damien'la karşılaşmadan bu sikik yerden gitmek istiyordu. Çıplak ayaklarını umursamadan yeşil renk çelik kapıya koşturdu. Can havliyle atıldığı kapının dört sürgüsü vardı. Hızlıca ilk iki sürgüyü açtı, çıkardığı sesi duymamak imkânsızdı. Eğer acele etmezse ve Damien buralarda bir yerlerdeyse onu yakalardı. Üçüncü sürgüyü çekerken beline dolanan güçlü kolları hissetti. Donup kalırken bu kolları hatırladı. Tamamen karmakarışık dövmelerle kaplı kolları ve parmakları nerede görse tanırdı. Tabi kokusunu da... Yutkundu. Bir zamanlar bu kokuya bayılırken şu an tek hissettiği mide bulantısıydı. Beline dolanan kolları bile onu iğrendirmişti. Kendisine Luke'tan başka kimsenin dokunmasına katlanamıyordu. Seri bir hamleyle kollarından kurtulmaya çalıştı fakat başarısız olmuştu. Kulağında hissettiği sıcak nefes bütün bedenini kas katı yaptı.

"Sakin ol Luz, benim. Damien..."

OTUZ YEDİNCİ BÖLÜM

ÖZÜR DİLERİM

Luz ciğerlerindeki ve göğsündeki baskı yüzünden nefes alamadığını hissediyordu. Birkaç saniyelik duraksamanın ardından tekrar tüm gücüyle çırpınıp vücudunu saran kollardan kurtuldu. Ona doğru döndüğü anda en son hatırladığı gibi görünmediğini fark etti. Onu ilk gördüğü zamanki gibi görünüyordu. Gözlerindeki kırmızılık ve morluklar yoktu, saf lacivert bakışları üzerinde geziniyordu ve teni sarı değildi, hoş bir buğday rengindeydi. Damien onu ince-

lerken Luz da aynı şekilde kaşlarını çatmış ona bakıyordu. Damien genç kadına sarılmak için hareketlenince Luz ondan kaçınarak kapıya iyice yaslandı.

"Seni çok özledim, günbatımı..." Genç kadın kafasını iyice kaldırıp gözlerinin içine baktı. Hayır! Luz onu hiç özlememişti. Hatta şu an onu gördüğü için nefret duygusu yoğun bir şekilde kabarmıştı. Bu herifin kendini kaçırmış olduğuna inanamasa da durumun ne olduğunun farkındaydı.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun, Damien? Beni nasıl kaçırırsın!" Bağırışları yüksek tavanlı depoda yankılanırken Damien bir adım geriledi. Rahat bir şekilde kollarını bağladı. Kollarının her köşesini kaplayan dövmeleri kaslarının gerilmesiyle belirginleşmişti.

"Biraz aksiyon katmak istedim, bilirsin aksiyonu hep sevmişimdi." Luz'un sinirden gözü dönmüştü. Tehditkâr bakışlarla kendisinin iki katı olan adamı süzerken boğuluyormuş gibi hissediyordu.

"Sen kafayı mı yedin? Beni hemen bırak!" Genç adam gülümseyerek kafasını iki yana salladı.

"Benimle isteyerek gelmeyeceğin konusunda haklılarmış." Luz şaşkınlıkla duraksadı.

"Kim haklıymış?" Damien gerileyerek salona doğru yürüdü.

"Kapıdan uzak dur bence, sürgüler dışında bir de anahtara ihtiyacın var." Genç kadının yüzüne bakmadan söylediği şeyin ardından Luz'un mutfak olduğunu tahmin ettiği kısma geçtiğinde gözden kaybolmuştu. Luz cevabını alamamış olmanın siniriyle peşinden yürürken küçük adımları yerde sarsıntılar yaratıyordu.

"Damien! Sana diyorum, beni neden kaçırdın? Seni lanet olası!" Damien ocakta pişen bir şeyle ilgilenirken Luz'a hiç bakmıyordu.

"Bırak beni gideyim, başın derde girecek." Genç adam bir kahkaha atarken gülümseyen yüzü bir anda büyük bir sinirle doldu. Luz'u tezgâhla kendi arasına sıkıştırdığında genç kadın nefesini tutarak onu itmeye çalıştı. Sert gövdesi bir tür çelik gibiydi.

"Başım neden derde girecek, Luz? Hâlâ deliler gibi sevdiğim rock yıldızı sevgilimi kaçırdığım için mi?" Genç kadının yüzüne öpmek ister gibi yaklaşınca Luz kafasını çevirerek buna engel oldu. Damien, Luz'un yüzüne bir nefeslik mesafede duruyordu. Her nefes alış verişte göğsü Luz'un bedenine çarpıyordu.

"Ne o? Artık beni sevmiyor musun, Luz?" Luz ellerini genç adamın göğsüne koyarak bu sefer daha güçlü bir şekilde ittirdi.

"Artık seni sevmiyorum, Damien. Hatta ben seni hiç sevmemişim." Damien'ın gözleri birden öfkeyle parladı. Lacivert gözleri siyaha dönerken genç kadının kollarını sıkı sıkı tutarak kendine yasladı.

"Demek artık beni sevmiyorsun, öyle mi? O herif yüzünden mi?" Genç kadın Damien'ın dokunuşuyla ezildiğini hissediyordu. Kollarına geçen parmakları nefesini kesmiş, konuşmasını engellemişti.

"Konuşsana! O King denen züppeyle mi birliktesin, Luz??!!" Gür sesi yeri göğü inletmişti. Luz bacağına bir tekme savurarak dokunuşlarından kurtulduğunda tezgâhın diğer tarafında kendini güvene alarak ondan uzaklaşmıştı. Damien hâlâ burnundan soluyordu. Gözleri önündeki bir boşluğa kilitlenmişti, ellerini önüne düşen saçına götürerek geriye itti.

"Onu seviyor musun?" Bu soruyu sorarken kafası ve omuzları düşmüştü. Üzgün müydü? Böyle bir konu için üzüleceğini hiç sanmıyordu. Damien, Luz'la birlikeyken Luz'a bir köpek gibi davranırdı. En kötüsü ise Luz bunu ondan ayrılıp gerçek sevgiyi keşfedene kadar anlayamamıştı bile. Sevgiyi böylesine ucuz bir şey sandığı için kendinden iğreniyordu. Oysa sevgi çok yüceydi, çok kutsaldı. Sevgi Luke'un dokunuşuydu, kokusuydu, nefes alış verişiydi.

"Evet, onu seviyorum." Kafasını kaldırıp ona bakarak tüm özgüveniyle hislerini söyledi. Sesinde de, kalbinde de en ufak bir kararsızlık yoktu. Luz, Luke'a aitti. Aptal kalbi onun için çarpıyordu. Damien tezgâha sert bir yumruk geçirdi, Luz yerinden sıçrarken Damien tezgâhı yumruklamaya devam ediyordu. Daha önce Damien'ın

bu halini gördüğünü hatırlamıyordu, öfkelenecek kadar kendinde olmazdı. Oysa şimdi bu kadar öfkelenmesi için gerçekten kendinde olması gerekirdi. Birkaç dakika sakinleşmek için derin derin solumaya başladı. Damien o kadar öfkelenmişti ki boynundaki dövmesinin ardında atan damar belirgin bir şekilde seçiliyordu.

"Hayır, hayır, onu sevmiyorsun. Sadece öyle sanıyorsun." Kendi kendine mırıldanıyordu. Genç kadın arkasını duvara yaslamış Damien'ın sakinleşip mantıklı bir hale dönmesini umarak sessizce bekliyordu; fakat öfkesi taşmak üzereydi.

"Sen sevgi nedir bilmiyorsun bile." Ve öfkeyi taşıran son damla da kaba dolmuştu. Luz bir anda ona doğru yürüdü, aralarına tek giren tezgâhtı, ellerini tezgâha dayayan Luz bedenini öne doğru çıkardı.

"Senin yüzünden sevgi nedir bilmiyordum, lanet herif! Senin ve annemin yüzünden sevgiyi o kadar bok bir şey sanıyordum ki senin beni kullanmanı bile sevgi sanacak kadar umutsuzdum." Gözünden sinirle kayan yaşları umursamadan elinin tersiyle silerek devam etti: "Luke bana gerçek sevgiyi gösterdiği için dünyanın en şanslı sürtüğüyüm ve beni kaçırıp yıllarca burada tutsan da bu değişmeyecek." Bir solukla ciğerine hava dolduran Luz dişlerini de sıkmaya başlamıştı. Damien boş bir ifadeyle yüzüne bakıyordu.

"O seni kullanıyor, Luz. Grup ve reklam..." Devamını getirmesine izin vermeyen genç kadın hemen araya girdi.

"Kullanıyor mu? Senin beynin sikten mi yapılma? Beni kullanan tek göt solucanı sendin. Tek istediğin benim o geri zekâlı derecede boktan grubunla şarkı söylememdi. Sen sadece şarkı söylemem için benimle birlikteydin, Damien. Yaptığın bokları bir daha ağzıma almak bile istemiyorum." Luz onu mutfakta bırakarak salona doğru yürüdü ve kendini deri koltuğa bırakarak oturdu. Sinirden başının döndüğünü hissediyordu, tabi bir de Luke'un onu ne kadar merak edeceğini düşünüyordu. Şu an tek umudu Orlando'ydu. O gerçekleri biliyordu ve Damien'ın onu kaçırdığını tahmin etmiş olmasını umuyordu. Dakikalar geçerken tabak çanak seslerinden başka ses gelmiyordu. Luz gıkını çıkarmadan koltukta oturmayı sürdürürken buradan kurtulmak istiyordu. Damien salona geri geldiğinde üzerinde tişörtü yoktu. Bedenini kaplayan karmakarışık tüm renkli ve renksiz dövmeler kaslarının üzerinde açıkça görünüyordu. Luz bir zaman-lar bu bedene bayıldığını hatırladı, oysa şimdi iğreniyordu. Luke'un daha az kaslı ama atletik bedenini istiyordu. Onun sırtındaki kartal dövmesini istiyordu. Tek istediği Luke King'ti.

"Yemek hazırladım." Genç kadın öfkeyle solurken yerinden kıpırdamadı.

"Hadi ama Luz, bir şeyleri yeniden denemeye çalışıyorum." Kadına doğru yürürken adımları kararsızdı.

"Bunun için çok geç, Damien." Damien tam önünde durdu, genç kadın kafasını olabildiğince kaldırarak kararlılığını görmesi için yüzüne baktı. Fakat Damien kendinden hiç beklenmedik bir şey yaparak genç kadının önünde diz çöktü, ayağının dibine oturdu. Luz şaşkınlıkla öylece kalırken Damien kızın küçük ellerini yakalayarak avuçlarının içine aldı.

"Luz... Hiçbir şey için geç değildir, günbatımım. Bize bir şans verebilirsin... Senin yokluğun bana büyük bir ders oldu. O lanet gecenin sabahında ben, ben her yerde seni aradım; fakat sen yoktun ve bana dönmedin." Damien'ın laciverti berraklaşan gözleri dolu dolu olurken konuşmasına devam etti. "Ben tedavi oldum, bir ay boyunca rehabilitasyondaydım ve artık gerçekten temizim. Bunu isteyerek yaptım, günbatımım. Bunu senin için yaptım." Yutkunduğunda boğazında belirgin bir çıkıntı oluşturmuş olan âdemelması aşağı yukarı hareket etti. "Gruptan da ayrıldım, artık çocukların hiçbiriyle görüşmüyorum. Kuzenimin grubunda çalıyorum... Bizim için her şey çok daha güzel olabilir." Luz elini adamın elinden sertçe çekerek kurtardı.

"Biz diye bir şey yok, Damien. Daha önce de yoktu, şimdi de olmayacak. Bunlar güzel şeyler, kendi adına yaptığın oldukça güzel şeyler. Fakat ben senin dünyanın bir parçası olamam. Hele bana yaptıklarından sonra asla! Kalbimde taşıdığım biri varken asla!" Da-

mien olduğu yerden kalkmadı ama sinirlendiği dişlerini ve yumruğunu sıkmasından açıkça belli oluyordu. Anlaşılan uyuşturucuyu bırakmak sinirini arttırmıştı; normalde Damien tepkisiz herifin tekiydi. Hatta bazen o kadar tepkisiz davranırdı ki Luz hayretler içinde kalırdı.

"Ama Martin, o demişti ki sen sadece ün için o herifle beraber mişsin." Luz bedenine hücum eden kanı hissetti. Kan beynine ulaştığında hızla yerinden fırladı.

"Sen Martin'i nereden tanıyorsun ve bu boklukla ne bağlantısı var?" Damien da oturduğu yerden kalktı. Omuzları hâlâ düşüktü, hafifçe öksürüp boğazını temizledi.

"Annenin öldüğünü gazeteden okuyunca çok üzüldüm. Rehabilitasyonum yeni bitmişti ve seni geri kazanmak istiyordum. Sana ulaşamadım, zaten defalarca aramayı denemiştim. Menajeriniz basın açıklaması yaptığında LA'deki ofisine gittim. Beni özlemiş olabileceğini ama kafanın karışık olduğunu, ünlü olmaya çok takıldığını ve bunun için de King'le birlikteymişsin gibi göründüğünü söyledi. Numaranı ondan aldım." Genç kadın duyduklarına inanamıyordu. O Martin solucanı böyle bir şeyi nasıl yapardı? Çıkarı neydi? Allison'la bir ilgisi olduğunu düşünse de planlarını bir türlü anlayamıyordu.

"Yani bu kaçırılma olayı da Martin'in başının altından mı çıktı?" Damien sadece başını sallamakla yetindi.

"Aç şu kapıyı, Damien! O herifin bir planı var ve başını belaya sokmaktan başka bir şey yapmıyor. Sen de başını belaya sokuyorsun. Arkadaşlarım beni aramayacaklar mı sanıyorsun?" Genç adam büyük bir öfkeyle kızın kolunu yakaladı. Parmaklarıyla ezdiği eti acısa da Luz bunu belli etmedi. Yine bir tür sinir nöbeti geçirdiğini anlamıştı. Yani Damien'ın uyuşturucusuz kişiliği de aşırı boktandı

"Beni yeniden seveceksin!" Luz kahkaha atmaktan kendini alamadı.

"Bana yaptıklarından sonra senden iğreniyorum." Damien, Luz'u sert bir hamleyle koltuğun üzerine ittiğinde genç kadının kü-

çük bedeni bir parça kâğıt gibi savruldu. Luz'un üzerine yerleşen adam kollarını ona sıkıca doladı. Luz ilk şoku atlatınca çırpınıp onlardan kurtulmaya çalıştı.

"Sen benimsin, günbatımı. Söz veriyorum her şey eskisi gibi olacak." Luz çırpınmaya devam ederken kurtardığı sağ eliyle adamın yüzünü tırmaladı. Damien bir saniye için duraksasa da Luz'un boşta kalan elini tekrar yakaladı. Dudaklarını dudaklarına yaklaştırırken Luz o dudaklara temas etmekten iğrenircesine kafasını sağa sola oynatıyordu.

"O herif seni benim kadar sevemez." Dudaklarına santimler kala mırıldandıkları Luz'a bir cesaret daha verdi. Güçlü bir şekilde çektiği ellerini adamdan kurtardı ve suratına sağlam bir tokat attı. Tokatta gücüyle yanan avuç içini umursamadan Damien'ı üzerinden ittirdi.

"Sen sevgiden ne anlarsın?!" Kapıya doğru yürürken Damien hâlâ koltukta oturmuş yanağını tutuyordu. Birden ayağa fırlayan adam genç kadının peşinden giderek onu sertçe demir kapıya yasladı. Kafasını kapıya çarpan Luz acıyla bağırsa da Damien onu umursamadı. Büyük ellerinden biriyle Luz'un yanağına attığı tokat genç kadının dengesini kaybetmesine neden oldu. Damien bir ahtapot gibi ona yapışarak düşmesini engelledi. Luz yanağındaki yanmayı umursamıyordu, acıyı umursamıyordu. Tek istediği Luke'un güvenli, sevgi dolu kolları arasında olmaktı.

"O adam seni sevmiyor, Luz. O adam seni sadece reklam için kullanıyor. Bunu Martin söyledi." Luz onu tekrar ittirmeye çalışırken bağırdı:

"Onun sevgisizliğini senin sevgine tercih ederim!! Öyle güzel sevmiyor ki sevmemesine âşık oldum. Sen öyle boktan sevdin ki az daha sevgiye inancımı kaybediyordum!" Damien, Luz'un bağırışlarını umursamadan eğilerek dudaklarını dudaklarının üzerine kapattığında Luz kusacakmış gibi hissediyordu. Elleri onun cüssesinde birini itmek için fazlaca ufaktı ve yeterli gücü yoktu. Birden yapabileceği tek şeyi yaparak Damien'ın dudağını tüm gücüyle ısırdı. Da-

mien acı dolu haykırışlarıyla yere düşerken Luz kapıdan uzaklaştı. Fakat adam onu bacağından yakalamıştı. Ağzındaki kanı koluna silerek Luz'u yere, kendi yanına çekti. Luz sert bir şekilde yere düştüğünde Damien üzerine yerleşip pantolonunun kemerini çıkararak fermuarını açtı.

"Bırak beni, Damien! Seni orospu çocuğu, beni bırak dedim sana!" Damien bu bağırışları umursamadan genç kadının şortunun düğmesine uzanmıştı.

"Sana hatırlatayım, Luz. Beni sevdiğini sana hatırlatacağım. Senden özür dilerim. Tüm yaptığım iğrençlikler için özür dilerim. Şimdi yapacağım şey de sadece seni geri kazanmak ve beni hâlâ istediğini sana hatırlatmak için..." O sırada Damien'ı durduran ardı ardına yumruklanan kapı oldu. Kapının ardında her kim varsa kapıyı öylesine büyük bir öfkeyle çalıyordu ki Damien, Luz'un üzerinden kalktı. Dışarıdan duyulan bağırışmalar Luz'un bile ağzının açılmasına neden oldu.

"Aç şu kapıyı, orospu çocuğu!" Bu çıkan sesten daha gür bir ses duyuldu, aynı anda da kapı tekmeleniyordu.

"Luz'un orada olduğunu biliyoruz, aç kapıyı yoksa kapıyı kırar götüne sokarım!" Luz hemen yattığı yerden doğrulup kapıya koştu fakat Damien onu engelledi.

"Damien burada olduğumu biliyorlar, eğer kapına polisin dayanmasını istemiyorsan aç kapıyı." Damien kararsız kalsa da tekme, yumruk ve bağırışlar dinmiyordu, dineceği de yoktu. Kapının sürgülerini açtıktan sonra cebinden çıkardığı anahtarı anahtar deliğine sokarak kilidi çevirdi. Kilit döndüğü anda beş adam odanın ortasına düşmüştü. Luke'un ilk işi Damien'ın boğazına yapışarak onu duvara yaslamak oldu. Bir yandan da küfür edip bağırıyordu fakat Luz bir çeşit şok geçirdiği için bulunduğu yerden soyutlanmış olduğunu hissediyordu. Her şey bir nevi anlamsız gürültü ve görüntüden ibaretti. Orlando, Damien'a sağlam bir yumruk yapıştırırken Sam ve Rich kapıdaydı. Kavga eden adamları ayırmayacak gibi görünü-

yordu. JJ'in kendisine sarılan elini hissettiğinde transından çıkarak gözlerini kapatıp açtı.

"Luzy, iyi misin?" Luz sadece başını salladı. İyi olmaktan uzak olsa da yanındaki adamı rahatlatmaya çalışıyordu. Kopan şangırtıları duyduğunda kafasını çevirdi ve tavana kadar dizilmiş şişelerin etrafa saçıldığını ve çoğunun kırıldığını gördü. Orlando, Damien'ı şişelerin içine yatırmış yumruklarını deyim yerindeyse konuşturuyordu. Luke ise şişeler yüzünden kesilmiş ellerini umursamadan Damien'ı tekmeliyordu. Savrulan şişelerden biri yüzünden suratında oluşan kesiğin de farkında değildi.

"Sen kimsin! Onu nasıl kaçırırsın!" Damien acı dolu bir şekilde güldü.

"O benim!" Hâlâ inatlaşıyor olması ölmeye de çok yaklaştığının göstergesiydi. Luz kapıda dikilen Sam ve Rich'e bağırdı.

"Ne duruyorsunuz! Ayırın şunları!" Sam harekete geçerek Orlando'yu Damien'ın üzerinden kaldırdı, bunu yaparken o bile zorlanmıştı. Orlando, Sam gibi bir devden bile iriydi. İriliğinin yanında kuvveti de açıktı. Rich de Luke'u tutarak duvara yasladı. Damien hâlâ yerde yatıyordu.

"Luke!" Luke sakinleşmiyordu ve Rich onu tutmakta zorlanıyordu. Kendi adını duymasıyla genç kadına doğru baktı. Gözleri buluştuğu anda gözlerindeki öfkenin yerini şevkat aldı. Hızla Rich'in tutuşundan kurtulup Luz'a doğru yürüdü ve onu kollarının arasına aldı.

"İyi misin? İyi misin, Luz? Bu orospu çocuğu sana bir şey yaptı mı?" Luz kafasını iki yana sallarken ağlamasını bastıramıyordu. Tüm cesareti bu adamın yanında kırılıyordu. Bu adamın kolları arasında küçük bir kız çocuğu oluyordu.

"Sen gelmeden önce çok iyiydi. İçine girebilseydim çok daha iyi olacaktı, göt herif!" Damien ağzındaki kanı yere tükürürken yerinden hafifçe doğruldu. Luke ona doğru hamle yaptığında Luz ona sadece sarıldı. Fakat Orlando küfürler ederek Sam'den kurtulmaya çalışıyordu.

"Sam bırak beni şunun ağzını sikeyim!" Orlando kükrerken Damien gülüyordu.

"Gördüğüm kadarıyla King de sana benden farklı davranmıyor, günbatımı. Hard da seni beceriyor mu?" Luz bir anda bütün duyularını kaybetmişti. Gözbebekleri genişleyen Luke doğruca genç kadına bakıyordu. Orlando ise bu son sözün ardından Sam'den kurtulup Damien'ın üzerine atladı. Suratına attığı yumruğun sesi Luz'un kulaklarında yankılandı. Kemik sesleri midesini bulandırmıştı. Luke da Orlando'ya doğru yürümek için hareketlendi, çenesindeki kasılma sinirini bastırdığının işaretiydi.

"Luke, lütfen evimize gidelim!" Sam tekrar Orlando'yu Damien'ın üzerinden almaya çalışırken Rich de Sam'e yardım ediyordu.

"Bırakın da Orlando şu iti düzlesin!" Luz, JJ'ye ters bir bakış attığında JJ ellerini havaya kaldırarak Sam ve Rich'e yardım etmeye çalıştı.

"Luke, lütfen evimize gidelim." Ağlaması daha da şiddetlendiğinde Luke başını sallayarak ona sarıldı. Birlikte kapıya yürüdüler. Luz çıplak ayaklarını umursamadan kumlara basarak deponun önüne park etmiş olan Luke'un arabasına doğru yürüdü. Başka bir araba daha Luke'un jeepinin arkasında duruyordu. Luke ona kapıyı açarak binmesine yardım etti. Daha sonra diğer tarafa geçip bindi.

"Çocukları beklemeyecek miyiz?" Luz gözyaşlarını silerken Luke çoktan gaza basıp araca patinaj yaptırmıştı. Etrafı kaplayan toz bulutu bir sis perdesi gibi tüm camları sarmıştı.

"Hayır, hemen gitmezsem katil olurum. O piçi öldürmek istiyorum ve bir an önce evimize gitmezsek güzel yüzün beni durduramaz." Luz bu sözün üzerine başka bir şey söyleyemedi. Luke dişlerini öyle sıkıyordu ki çene kemiklerinden gelen ses motordan gelen gürültüye rağmen duyabiliyordu. Luz nerede olduklarını ya da nereye gittiklerini bile anlayamıyordu. Yanlarından geçen her şey bir çeşit toz bulutu gibiydi. Etrafı takip etmekte zorlanırken bir yandan da çocukların ne yaptığını düşünüyordu. Ne olursa olsun bir insan zarar görüyor olmasından hoşlanmıyordu ve Damien orada tek başınaydı. Her ne kadar canavarın teki olsa da içindeki iyi kızın düşüncelerini susturamıyordu. Evin önünde durana kadar ikisi de tek kelime etmemişlerdi. Luz'un bir açıklama yapması ve Luke'a her şeyi ayrıntılarıyla anlatması gerekiyordu. Ama kendini bunu yapacak kadar iyi hissetmiyordu. Luke kapısını açtığında araçtan inerek bahçe kapısına doğru yürüdü. Luke kapının şifresini panele girerken tuşlara basan parmakları sanki birinin gözünü oymak istermiş gibi sertti. Merdivenleri çıkan adımları sert, sinirli fakat bir o kadar da kararsızdı. Luz onun adımlarına yetişerek yanında yürüyordu. Evin içine girdikleri anda Luz'u kapının önünde bırakıp salonun ortasına doğru yürüdü. Ellerini saçında gezdirip çekiştirdi. Solukları evin sessizliğinde yankı yapıyordu. O kadar sert soluyordu ki Luz rüzgârını hissediyordu. Birden Luz'a doğru dönen genç adamın gözleri yaşlıydı. Anında kızarmış gözlerinde beliren yaşlara Luz bir anlam veremedi. Salona inen iki basamağı hızla geçip Luke'un önünde durdu. Yanaklarından aşağıya usul usul kayan damlaları küçük elleriyle yakaladı. Luke'un gözyaşları ellerini ıslatırken kendi de hıçkırığına engel olamamıştı.

"Luke..." Ağlamaklı sesini umursamadı bile. Gözlerinden sicim gibi boşalan yaşlar yüzünden görüşü kısıtlanmış olsa da adamın üzüntüsünü görebiliyordu. O sinir hali de o hüznün içinde sıkışmıştı. Luke, Luz'un ellerini yakalayarak defalarca öptü.

"Özür dilerim... Özür dilerim... Özür dilerim..." Luke defalarca özür dilerken Luz bu özürlerin nedeninden bile habersizdi

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

KIRGIN

Luz sadece karşısındaki adamın gözlerinin içine bakıyordu, başka göze bakmak istemiyordu. Bu gözlerden başka hiçbir şeyi görmek istemiyordu ama Luke'un neden özür dilediğini, neden bu kadar üzgün olduğunu anlayamıyordu. Luke genç kadının ellerini defalarca öperken önünde yavaşça diz çökerek kollarını Luz'un beline sardı. Başını karnına yerleştirmiş ve özür dilemeye devam ediyordu. Luz bir süre donup kaldı, daha sonra soru soracak kadar kendini topladı.

"Luke?" Luke ona bakmadı.

"Luke, bana bak!" Genç adam kafasını gömdüğü yerden kaldırıp Luz'un gözlerinin içine baktı. Neden bu kadar dağılmış görünüyordu? Sadece bir gece yoktu ve Luke bir gecede derbeder olmuştu.

"Ne oldu?" Luke yerinden kalkmadı, hâlâ dizlerinin üzerindeydi.

"Gittin sandım..." Duraksadı ve gözlerini Luz'un karnındaki bir noktaya sabitledi.

"Beni terk ettin sandım, Luz." Böyle bir şeyin mümkün olacağına inanması bile Luz'un sevgisinden şüphe ettiğinin göstergesiydi.

"Seni odada bulamayınca ve mektubu görünce..." Genç kadın şaşkınlıkla adama bakıyordu ama gördüğü tek şey kuzguni siyah saçlarının dağılmış görüntüsüydü.

"Ne mektubu?" Luke derin bir nefes alarak ayağa kalktı. Luz'un titreyen minik elini yakalayıp koltuğa oturttu ve hemen yanına da kendi oturdu. Vücut sıcaklıkları birbirine karışırken Luke hâlâ Luz'un gözlerine bakmaktan kaçınıyordu.

"Odanda bir mektup buldum. Benim için yazılmıştı ve Damien'la gittiğini, beni aslında sevmediğini ve sadece kullandığını yazıyordu." Luke'un böyle bir şeye inanmadığını düşünmek istese de inanmış olduğunun farkındaydı. İkinci yıkımı yaşarken göğsünde bir ağırlık hissediyordu.

"Buna inandın mı, Luke?" Bir umut aksini duymak istiyordu, çatallaşmış sesi kendi kulaklarını bile tırmalarken Luke dakikalarca sessiz kaldı.

"Berbat bir durumdu, Luz. Ne kadar kötü hissettiğimi anlayamazsın. O satırları okurken... O satırlar benim içimden bir şeyi söktü. Parça parça içimde ne var ne yoksa söküldü. Kanım her harfin üzerine aktı, mürekkep oldu. Beni terk ettiğin düşüncesi ruhumu, benliğimi çürüttü." Acısını şu an bile anlayabiliyordu fakat onun kadar canı yanıyordu. Luke'un güven hanesinde bir sıfır olduğunu öğrenmek onun da aynı Luke gibi canını yakmıştı.

"Başka hiçbir ihtimali düşünemedim. O orospu çocuğunun seni kaçırmış olacağını, beni bırakmayacağını, o mektubun sahte olacağını... Hiçbirini düşünemedim, Luz. Öyle bir karanlığa gömüldüm ki hiçbir şeyi sorgulamadım." Boş gözlerle onu izleyen genç kadın duyduklarını hâlâ hazmedemiyordu. Luke'la kısa bir zamandır tanışıyorlardı fakat ilişkilerinin hep sağlam olduğunu, olacağını düşünmüştü. En azından birbirlerinin sevgilerine inandıklarından emindi. Şimdi o inançları bir balon gibi yavaş yavaş sönüyordu.

"Eğer Orlando bana her şeyi anlatmasaydı seni orada bırakacaktım. Seni aramayacaktım! Ben göt herifin tekiyim." Sinirden kasılan yanakları ve çene kemiği içindeki öfkenin dışarı yansımasıydı.

"Orlando mu? Orlando ne anlattı?" En azından *her şeyi* anlatmadığını düşünmek istiyordu fakat arkadaşını öyle bir durumda gördükten sonra ne kadar sakin kalacağı tartışmalı bir durumdu. Eğer her şeyi anlattıysa Luke'un kendisinden iğrenme ihtimalini de düşünüyordu. Şu an bu konuşmayı bu şekilde yapıyor olmayacaklarını tahmin ediyordu. Belki de Luke öğrendiklerinden sonra Luz'un yüzüne dahi bakmazdı. Diğer bir konu da, Luz, Luke'a çok kırılmıştı. Kızgın, sinirli, öfkeli değildi, sadece kırgındı... Luke kafasını genç kadına doğru çevirdi. Gözlerindeki o öfke kırıntıları ufalanmış ve yerine şefkat hamuru yoğurulmuştu.

"Aklımın başına gelmesini sağlayacak kadarını..." Luz bir an rahatladı, demek ki tam olarak her şeyi anlatmamıştı. Belki mesajlardan bahsetmişti ve tabi Damien'ın bağımlılık problemlerinden.

"Beni affedebilecek misin?" Bu soru dakikalarca havada asılı kaldı. Luz hâlâ karşısındaki adamı deli gibi seviyordu, tabi onu affedecekti ama kırgınlıkları birer kıymık gibi kalbine saplanıyordu. Bir de anlatması gereken şeyler vardı. Duyacaklarından sonra Luke'un tavrı önemliydi. Eğer duydukları onu iğrendirirse birbirlerine izin verebilirlerdi. Sadece grup arkadaşı olup Luz'un sözleşmesi dolana kadar şarkı söylerlerdi. Gözleri genç adamın elinden akan kanlara kaydı olayın sıcaklığından bunu hissetmemiş olmalıydı ve Luz da bunu unutmuştu. Sanırım o şişeleri deviren Luke'tu, yanağındaki

hafif cam sıyrığı kötü görünmüyordu ama eline mutlaka bakmaları gerekiyordu.

"Elin, Luke... Ona bakmalıyız." Luke sanki daha yeni farkına varmış gibi elinden pantolonuna damlayan kana baktı.

"Önemli değil." Oldukça önemli görünen bir yarayı böyle geçiştirmesi Luz'un kaşlarının çatılmasına ve ifadesinin sertleşmesine neden olmuştu. Yerinden doğrulan genç kadın daha önce ilkyardım çantası gördüğüne emin olduğu alt kattaki banyoya gitti.

"Beni burada bekle." Banyoya gidip dolaptan ilkyardım çantasını alırken Luke'un da peşinden gelip kapıya yaslanmış olduğunu fark etti. Ilık suyu açarak onu yanına çağırdı.

"Elini yıkayalım." Luke başını sallayarak onu onayladı. Yazlık deri ceketini çıkarıp beyaz atletinden kurtuldu. Çıplak bedeni genç kadının nefesini keserken kendini Luke'un kolundan damlayan kana odakladı. Luke elini suyun altına tuttuğunda yüzünü buruşturdu.

"İçinde cam kalmış olabilir, Luke. Bir doktora göstermeliyiz." Genç adam elini yıkamaya devam ederken önündeki aynadan Luz'un endişeli yüzüne baktı.

"Bir şey yok, Luz. İyiyim..." Elindeki kan beyaz lavabodan süzülürken Luz her damla için kahroldu. Luke'un canından fazla yanan canı nefesini kesiyordu. Luke'un elini dezenfekte edip sararken gözyaşlarına engel olamadı. İşini bitirdikten sonra adamın berrak gözlerinin içine baktı.

"Bilmen gereken şeyler var." Luz alt dudağını dişledi. Bunu nasıl açıklayacağını bilemiyordu.

"Damien ve benimle ilgili şeyler. Çok kötü şeyler..." Gözünden kayan tek damla yaşı anında eliyle yakalayan Luke daha sonra parmaklarını Luz'un dudaklarına bastırdı.

"Anlatma." Genç kadın boğazından kaçan hıçkırığı zaptedemezken kafasını iki yana salladı.

"Bilmen gerekli..." Çektiği derin nefesin ardından, "Damien'ın arkadaşları..." Luke onu tekrar susturdu.

"Anlatma, Luz. Biliyorum!" Şaşkınlıkla Luke'a bakarken öfkelendiğini anlıyordu.

"Biliyor musun?" Genç adam sadece başını salladı.

"Orlando her şeyi anlattı." Luke bildiği halde hâlâ kendisine sevgi dolu gözlerle bakıyordu. Bakışlarındaki o sevgi içine işleyecek kadar yoğundu. Ona sağlam elini uzattı ve Luz o eli tuttu. Birlikte salona yürüyerek koltuğa oturdular. Luke boğazını hafifçe temizledikten sonra konuşmaya başladı.

"O anlattıkça ben kendimden daha çok nefret ettim." Ellerini genç kızın yanaklarına koyarak o küçücük yüzü avuçlarının içine aldı. Bu yüzü seviyordu, bu bakışları, teninin ürperişini hissetmeyi... Belki de canını yakan kandırılmış olmak falan değildi, sadece Luz'u kaybetmiş olma ihtimaliydi. O mektupta yazan sözcükleri okurken sadece Luz'un gittiği nokta canını yakmıştı. Bu kadar kısa bir zamanda böylesine yoğun duygular normal olmamalıydı ama garip bir şekilde olması gerektiği gibi hissediyordu. Orlando'nun anlattıkları binlerce hançer gibi sırtına, kalbine saplanırken kendine küfür etmesinin faydasız olduğunun bilincindeydi. Çıldırmış gibi yeri göğü inletip önüne geleni hırpalarken tüm öfkesi kendineydi. Kendine ve o orospu çocuğuna öfkeliydi. Onun beynini dağıtmamasının tek sebebi Luz'un gözlerinde varlığını devam ettiren ve bir çeşit sakinleştirici olan bakışlardı. Şimdi bu küçük kadının kendini affetmesini dilemekten başka yapacak bir şeyi yoktu. Tabi bu işi bir dileğe bırakacak değildi. Luz için sonuna kadar mücadele edecek ve tekrar o sevginin sahibi olacaktı. Luke King kraldı. Luz ise kraliçesi...

"Benden iğreniyor musun?" Titrek sesi Luke'u düşüncelerinden çekip çıkardı. Luz'un bu mahcup hali içini parçalıyordu. İçerdeki hırçın kızı dışarı çıkarmak istiyordu. Bu sözü şaşkınlık yaratırken yüzünü biraz daha avuçlarının içinde sıkıp kendine yaklaştırdı.

"Sana tapıyorum!" Dudaklarına kondurduğu basit öpücüğün ardından hemen geriledi. Luz onu affetmeden daha yakın temasta bulunmak istemiyordu. Seksleri mecburiyetten ya da bedensel çekimden olsun istemiyordu. Luz'la seks değil aşk yapmaktan hoşlanıyordu.

"Affet beni..." Alt dudağını dişlediği noktaya oturan kan dudaklarının kızarmasına neden olmuştu. Luke gözlerini oradan ayıramıyordu.

"Seni affederim, Luke. Affettim bile çünkü seni çok seviyorum. Fakat sana kırgınım... Benim sevgime inanmayarak kırılmama neden oldun." Luke genç kadını kollarının arasına çekerek ona sarıldı. Luz itiraz etmeden Luke'un sıcaklığını kabul etti. Çünkü buna hava gibi ihtiyacı vardı. Onun kollarında güvenin ve huzurun kokusunu alabiliyordu. "Kalbim kırıldı, Luke. Benim sana sarılınca geçen kalp kırıklarım var..." Luke kollarının arasındaki kadının kafasına ufak bir öpücük kondurdu. Kokusunu içine çekerken daha sıkı sarıldı.

"Kollarım, Luz. Onlar sana sarılmak için var. İzin ver sarayım ve iyi ol... Bir daha asla kimsenin seni benden almasına izin vermeyeceğim. Bundan sonra ben senin gölgenim." Genç kadın başını sallayarak kollarını Luke'a sardı. Böyle bir güven yıllarca arayıp bulamadığı yegâne şeydi. Başını adamın göğsüne yaslayarak kalp atışlarını dinlerken uykuların en huzurlusunu uyuduğunun farkında değildi. Gözlerini açtığında hava kararmış, yıldızlar geceyi nakış gibi süslemişti. Luke'un yatak odasının penceresinden seçilen dolunay odayı aydınlatıyordu. Genç kadının yanı boştu. Yataktan kalkarak odaya bakındı, banyo ve oda bomboştu. Luke'un aşağıda olduğunu düşünerek duşa girmeye karar verdi. Damien'ın teninde dokunduğu her noktayı kazımak istiyordu. Bir daha onu ya da onunla ilgili hiçbir şeyi hatırlamak istemiyordu. Üzerindeki kıyafetleri çıkarıp yüzündeki makyaj kalıntılarından kurtulmak için banyodaki makyaj temizleyicileri kullandı. Yüzünde bir kalıp oluşturmuş yer yer dağılmış, umutsuzca akmış sahne makyajından kurtulmak için büyük bir savaş verdi. Kendini suyun dinginliğine bırakırken rahatlamanın etkisiyle gözyaşları da bedeninden akan suya karışıyordu. Uzunca bir süre sakinleşmeye çalışarak suyun altında kaldı. Duştan çıktığında üzerine bir bornoz giyerek odadan çıktı. Luke'a ihtiyacı vardı. Onun kolları arasında olmaya, kokusunu duymaya ve gözlerine bakmaya

ihtiyacı vardı. Ufak adımlarla merdivenleri inerken evi aydınlatan tek şey kocaman dolunay ve parlak yıldızlardı. Sessizliğin esirinde olan salonda kimsenin olmadığı açıktı. Bir umut Luke'a seslendi:

"Luke!" Mutfağa yürüyerek kafasını dışarı uzatıp havuz kenarına baktı. Burada da görünen kimse yoktu. Dakikalarca evin her köşesini dolaştı fakat Luke'u bulamadı. Tekrar yatak odasına çıkarak komodinin üzerinde duran cep telefonundan Luke'u aradı. Defalarca çalan telefona cevap veren olmadı. Üzerinden bornozunu sıyırıp çıplak bedeniyle yatağa uzandı ve telefonu da yanına aldı. Gözleri yavaş yavaş kapanırken mesaj sesini duyarak yerinden fırladı.

Ufak bir işimiz var, çocuklarla birlikteyim. Beni merak etme, güneş doğarken yanındayım.

Bu çok tatmin edici bir açıklama olmamıştı.

Seni merak ediyorum, Luke. Ve yalnız olmaktan hoşlanmıyorum.

Bir şeyler karıştırdığı açıktı fakat ne olduğu hakkında bir fikir yürütemiyordu.

Biliyorum sana söz verdim, gölgen olacağım. Bir kaç saat daha uyu, Luz... Bir kaç saat sonra kollarımın arasında olacaksın. İyi uykular...

Genç kadın yapacak başka bir şeyi olmadığı için telefonu yandaki komodine koyarak gece lambasının ışığını açtı. Çıplak bir şekilde ince örtünün altına girerek gözlerini kapattı. Luke söylediği gibi güneş doğarken geldi. Yorgun bedenindeki hafif sızı odaya sinen kadının kokusuyla anında silinip atıldı. Banyoya girerek kıyafetlerini değiştirdi, kızarmış ve hafif hafif kanayan göğsüne krem sürdükten sonra siyah, ince bir tişört giydi. Luz'un dövmeyi görünce vereceği tepkiyi çok merak ediyordu. Yapacağı sürprizin heyecanını şimdiden hissediyordu. Kızın yanına yatarken Luz bir şeyler mırıldandı. Luke onu kendine çekerek bedenine yasladı. Çıplak oluşu işini zorlaştırıyordu, onunla en azından yarın geceye kadar sevişemezdi. Şu an bedeninde gezinen şehveti dizginlemeye çalışırken mümkün olan en az tehlikeli noktalardan tutmaya çalışıyordu.

Yine de güneş ışığının yansıdığı bedenine kapılmamak mümkün değildi. Beyaz teni lekesizdi, omuzlarında belli belirsiz çiller vardı ki bu onun gerçek kızıl olduğunun simgesiydi. Turuncu saçları yastığa dağılmış ve siyahı renklendirmişti. Kadının tüm renklerine âşıktı. Ufak memelerinin pembe uçları tomurcuklanmıştı. Ufak birer kirazı anımsatıyorlardı. Kremanın üzerindeki kirazı... Kafasını yastığa koyarak kızın uykusuna karıştı. Başka bir işi de halletmiş olmanın rahatlığıyla uykuya daldı. Üzerinde hissettiği bir çift göz uyanmasına neden olduğunda saatin kaç olduğu hakkında bir fikri yoktu. Luz başına dikilmişti ve onu izliyordu.

"Dün gece neredeydin, King?" Genç adam uykusunun arasında tek gözünü açıp kadınına baktı. Saçlarını toplamıştı ve üzerinde kot şortu ile ince kareli gömleği vardı.

"Bu halinle kocasına hesap soran kadınlara benzedin." Gözlerini tekrar kapatan Luke, Luz'un şaşkınlıktan kocaman açılan gözlerini görmedi.

"Luke ben ciddiyim. Neredeydin?" Luke kollarını kadına uzatarak onu belinden yakalayıp yatağa çekti. Küçük kadını kahkahalar atarken Luke'un üzerine devrildi. Genç adam göğsüne baskı yapan kafasını yana çevirip baskıdan kurtuldu, canının acıdığını anlamaması için kendini gülmeye zorluyordu.

"Sen bana hesap mı soruyorsun, Bayan Ortiz?" Luz'un çatılan kaşlarını öperken saçındaki tokayı çıkardı. Onun dağınık halini seviyordu. Dağınık, hırçın, asi ve kuralsız halini.

"Evet, soruyorum! Sevgilime hesap sormak en doğal..." Genç adam Luz'un dudaklarını mühürlerken lafıyla birlikte nefesini de kestiğinin farkında değildi. Geri çekildiğinde güzel yüzüne düşen saç tutamlarını çekti.

"Bu akşam şarkı söyleyebilecek misin? Eğer kendini iyi hissetmiyorsan hastalandığını söyleyebiliriz. Olay medyaya yansımadı, onun için de endişelenme." Luz şarkı söylemek istiyordu, bu onu her zaman rahatlatırdı. Olayın medyaya yansımamış olması da önemliydi. Bir medya faciasını daha kaldırabileceğini sanmıyordu.

"Şarkı söylemek istiyorum." Genç adamın sanki duymak istediği cevap buymuş gibi bedenindeki gerginliğin azaldığını hissetti.

"O zaman benim kadınım bu akşam benim yanımda şarkı söyleyecek!" Luz kıkırdadı.

"Çocuklar hâlâ gelmedi. Prova yapmayacak mıyız?" Luke yerinden kalkarak sırtını Luz'a döndü.

"Dün gece beraberdik, muhtemelen uyanamamışlardır. Konser alanında buluşuruz." Genç kadın yine meraklanmıştı. Bu adamlar dün gece bir haltlar karıştırmıştı ve ne olduğunu deli gibi merak ediyordu. Luke banyoya giderken Luz da peşindeydi.

"Dün gece neredeydiniz?" Luke hiç utanmadan tuvalet kapağını kaldırıp aletini baksırından çıkarıp işemeye başlamıştı.

"İğrençsin, King!" Luke hâlâ işemeye devam ederken genç kadına gülümsedi.

"Peşimden gelen sensin, Luz." Luz arkasını döndü ama hâlâ banyoyu terk etmemişti.

"Artık anlatacak mısın?" Luke sifonu çekerek ellerini yıkamak üzere lavaboya ilerledi.

"Paketlenecek ve haddi bildirilecek iki orospu çocuğunu hallettik." Martin ve Damien'den bahsettiğini anladı.

"Kahvaltı yaparken anlatırım." Luz sabah erken kalkıp kahvaltıyı hazırlamıştı. Luke sırıtarak Luz'u kendine çekip dudaklarını içine çekti.

"Buna çabuk alışabilirim." Genç adam Luz'un sandalyesini çekerek oturmasına yardım ederken Luz gülmesini bastıramıyordu.

"Ben de buna alışabilirim." Luke tam karşısına yerleşti.

"Alışabilirsin... Bence sorun yok." Kahvaltılarını yapmaya başlamışlardı ve Luz'un aklı sürekli konuşacakları meseledeydi. Luke bunu fark ederek fıstık ezmesi sürdüğü ekmeğini tabağına geri bıraktı.

"Damien'ı bir daha görmeyeceksin." Luz'un büyüyen göz bebekleri onu gülümsetti.

"Onu öldürüp bir yere gömmeyi çok istedik fakat yapmadık. Bu imajımızı kötü etkilerdi." Ekmeğine uzanıp bir ısırık aldı.

"Biraz hırpaladık, artık sorun yok ve sana bir eyaletten fazla yaklaşmayacak." Luz portakal suyuna uzanıp bir yudum içti. Midesi bir şey alamayacak durumdaydı. Hâlâ kaçırılmış olmanın verdiği korkuyu atlatamamıştı.

"Martin?" Luke bu kaçırılma işinde Martin'in olduğunu biliyordu. Onu öylece bırakmayacaklarından emindi.

"Onu da biraz hırpaladık ve bu sabah itibariyle her şeyini kaybetmiştir." Genç kadın anlamsızca Luke'a bakarken Luke kahvaltısını yapmaya devam ediyordu. Bu rahatlıkla sinirlenen Luz öksürerek dikkati kendisine çekti.

"Şirket kayınpederine ait... Geri zekâlı herif amsalaklığı yüzünden her şeyini kaybedecek. Allison seks kasediyle Martin'i tehdit ediyormuş, kaset dün gece basına sızdı. Yakında çulsuz ve dul bir adam olacak." Luz, Martin'in evli olduğunu bile bilmiyordu. Tabi bir de Allison'ın o seks kasedini nasıl kayda aldığı meselesi vardı.

"Allison ve Martin?" Luke başını sallayarak onayladı.

"Sikini onun içine sokması büyük bir hataydı." Luke ve Luz kahvaltının ardından birlikte masayı topladılar. İçeri geçtikleri sırada kapı çalmaya başladı. Luke kapıyı açarken Luz salonda oturuyordu. Rich, Orlando ve JJ büyük bir coşkuyla içeri girdiler. Orlando'nun yanağında belli belirsiz bir morluk vardı. Diğer ikisi sağlam görünüyordu. JJ elindeki gazeteye bakıp kahkaha atarken diğerleri de ona katılıyordu.

"İçgüveysi Martin şirkete giremeden şutlanmıştır, habere bakın." Gazeteyi önce Luke alarak kahkaha furyasına katıldı. Luz oturduğu koltuktan kalkıp onların yanlarına yürüdü. Gerçekten de kaset görüntüsünden birkaç parça gazetedeydi. Kadının yüzü görünmüyordu, kimliği hakkında bir açıklama yapılmamıştı.

"Bu kasedi nasıl aldınız?" Orlando suçlu bir çocuk gibi başını öne eğdi.

"Allison'a kaset karşılığında iş ayarladım." Luz gözlerini devirdi.

"Hadi ama... Kesinlikle buna değdi. Şu haberlere bak, arkadaşım bütün gazete baskılarına girmesini sağladı."

"Allison bu kasetleri basına vermenize nasıl müsade etti? Onu da etkilemiyor mu?" JJ ve Rich salona yerleşirken Luke da Luz'a sarıldı.

"Kaseti vermedi zaten. Sadece birkaç fotoğraf ama bu bile yetti. Fotoğraftaki adamın Martin olduğu açıkça ortada." JJ kahkaha attı.

"Tabi ortadaki şu küçük pipiye bakın. Bu küçük pipi ondan başka hangi gerzeğin olabilir." Rich de coşkuya katıldı. Erkeklerin coşkusu evi doldururken Luz ona sarılan adama doğru dönerek kollarını boynuna doladı.

"Bundan sonra seni korumak için hep yanında olacağım." Luz parmak uçlarında yükselip adamın dudaklarına ufak ama vaat veren bir öpücük kondurdu.

"Sen benim kahramanımsın, Luke King." Çocuklardan öksürük sesleri yükselince Luz kıkırdayarak onlara baktı.

"Sizler de öylesiniz. Hepiniz benim kahramanımsınız." Orlando yerinden kalktı.

"Bu sorunu da çözdüğümüze göre provaya yetişmeliyiz." Luz hazırlanmak için yukarı çıkarak çocukları alt katta bıraktı. Ellerindeki gazeteye bakarak coşkularına devam ediyorlardı. Luz hazırlanırken Luke'un planından tamamen habersizdi. Luke ise planı uygulayacak olmanın heyecanıyla yerinde duramıyordu.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

MÜZİĞİM OLUR MUSUN?

Konser alanına gittiklerinde hemen her şey ayarlanmıştı. Oldukça pahalı bir organizasyon olduğundan hız ivmesi yüksekti. Corbin etrafta koştururken tüm işler onun başındaymış gibi görünüyordu. Orlando minibüste bile devam ettirdiği telefon görüşmesini sonlandırmış, alanı kontrol etmek üzere Corbin'in yanına gitmişti. JJ sanki birini arıyormuş gibi etrafına bakınıyordu.

"JJ biri mi gelecek?" Luz'un sorusuyla gözlerini ona çeviren genç adam utangaç bir tavırla saçlarını karıştırdı. Bu yaptığı hare-

ket ufak atkuyruğundan daha çok isyankâr tutamın kurtulmasına neden olmuştu.

"Sanırım, yani birini davet ettim ama gelip gelmeyeceğinden emin değilim." Rich, JJ'ye sert bir omuz darbesi vurdu.

"Sen birini mi davet ettin? Şu kızıl afeti deme!" JJ önemsiz bir şeyden bahsediliyormuş gibi omuzlarını silkti.

"Ne var bunda? Clementine'i davet ettim." Rich de, Luke da oldukça şaşkındı fakat Luz şaşkın görünmüyordu. Hatta bu iki adamın buna neden bu kadar şaşırdıklarını anlayamıyordu. Pekâlâ, JJ de birilerinden etkilenip onları bir yerlere davet edebilirdi.

"Sen bir kadını konsere davet ettin?" Başını sallayarak Luke'u onayladı.

"Onu becerdin mi?" Rich'in oldukça açık sorusu karşısında JJ donup kaldı. Kaçırdığı bakışlarını sahneye dikerken kafasını olumsuz anlamda iki yana salladı.

"Şansım yaver giderse bu gece onu becereceğim." Erkeklerin böyle konuları bu kadar hissiz konuşması Luz'un midesini bulandırıyordu. Her ne kadar en yakın arkadaşları da olsa onlardan nefret etme sınırına adımlıyordu. Gerçi bunu kendisi de yapmıştı. Luke için... Onu bir parça et olarak görmüştü. Bunu yapmasının nedeni sadece kalbini korumak istemek olsa da sebebi ne olursa olsun bunu yapmış olması gerçeğini değiştirmiyordu.

"Vay canına, JJ, bunu ilk defa yapıyorsun. İlk defa bir kadını becermek için bu kadar uğraştığını görüyorum." JJ sırıttı.

"Niye bunu Luz için de yapmıştım."Luz'a çapkınca göz kırparken genç kadın sadece kıkırdadı. Luke elini omuzuna koyarak Luz'u kendine yasladı ve ikisini bir bedene sığdırdı.

"Bunu bir daha denersen sikini keserim, JJ ve çok ciddiyim." Luz bu kadar ilgi görmekten, korunmaktan ve sahiplenilmekten oldukça memnundu. Elbette buna itiraz edecek falan değildi, kolunu genç adamın beline sararak ona gülümsedi.

"Sadece seninle ilgileniyorum, Luke. Sadece senin beni becermenle..." Luke dudaklarını yalarken gözleri iştahla parladı.

"Belki soyunma odasında ufak Luke'la ilgilenirsin." Rich midesi bulanmış gibi yüzünü buruşturdu.

"İğrençsiniz... O işi konserden sonra halledebilirsiniz." Genç kadın hevesle Luke'a sürtündü.

"O kadar dayanamam, King!" Luke kafasını iki yana salladı.

"Konser sonuna kadar dayanmak zorundasın..." Genç kadın dudaklarını bükerken Luke'tan yüksek sesli bir kahkaha duyuldu. JJ ve Rich çoktan sahneye çıkmışlardı. Prova her zaman olduğu gibi fazlasıyla iyiydi. Zaten konu ARAF olunca iyi olmaması imkânsız gibiydi. Çocuklar gerçek anlamda birer yetenek abidesiydi. Provanın ortasında JJ birkaç yanlış nota bastı; bunun nedeni beklediği kadındı. Luz teknisyenlerin oturduğu kısımda ayakta dikilen kadını fark ettiğinde JJ'in bu durumunun da nedenini anlamış oldu. Kadın bir afetti, bir bomba, imha aracı... JJ sürüm sürüm sürünecekti. Gerçek bir kadın bedenine sahipti. Kıvrımlı hatları, dolgun göğüsleri ve kalçası seksilikte son noktaydı. Zayıf, tıknaz, gösterişsiz kadınlardan değildi. Bu kadın üzerine çuval geçirse seksi olurdu. Beyaz teni solgun değil, aksine ışıl ışıl parlaktı. Bordo renk mini eteğinden görünen bacakları dümdüz ve uzundu. Kızıl turuncu saçları neredeyse beline dökülüyor, akşam güneşi yansıdıkça ışıldıyordu. Suratı ise bu mükemmel bedene nazaran sevimliydi. JJ kadından gözlerini alamıyordu, provanın sonunda gitarını yere bırakıp merdivenlerle zaman kaybetmeden sahneden atlayarak soluğu kadının yanında aldı. Luke'un beline sarılan kollarıyla geriye doğru çekildiğinde şaşkındı.

"Luke insanlar var." Kulağına nefesini üfledi.

"Evet, varlar ve hep olacaklar. Tıpkı senin bende hep olacağın gibi." Luz da artık birilerinin onları görmesini önemsememeye karar verdi.

"Luke, sevişmek istiyorum." Luke dudaklarını genç kadının enesine dayayarak tuzlu tadını dilinde hissetti.

"Konserden sonra..." Genç kadının kaşları çatıldı.

"Ben şimdi istiyorum." Genç adam Luz'un boynundaki ve ensesindeki istilasına devam ediyordu.

"Ben de istiyorum ama konserden sonra. Şimdi git ve hazırlan, kadınım." Luke'un elleri üzerinden çekildiğinde ona doğru döndü. Genç adam arka tarafa, Orlando'nun olduğu yere yürürken Luz'a çapkın bir göz kırpış hediye etmeyi ihmal etmemişti. Luz ayaklarını sürüyerek soyunma odasına ilerlerken koridorda her zamankinden fazla koruma olduğu da gözünden kaçmamıştı. Sanırım bu Luz'u korumak için alınan ekstra önlemlerden biriydi. Finn, Luz'u konser için hazırlarken ikisi bol bol gevezelik yapmışlardı. Hazırlığın son aşamalarında kararsızlıkla tıklatılan kapı Luz'u şaşırtırtı. Belki de Luke kararını değiştirmiş, konser öncesi ufak bir rahatlama seansı için gelmişti. Heyecanla yerinden doğruldu.

"Gel." Kapı yavaşça arlanırken içeriye giren kadın çekingen görünüyordu.

"Merhaba, Luz. Girebilir miyim?" Luz kibarca gülümserken başını salladı.

"Tabi ki. Clementine, değil mi?" Clementine onu onaylarken yüzü sürekli gülüyordu. Açık mavi gözlerinde hareler dans ederken yanaklarında gamzeler belirmişti. Vücudu kadar yüzü de güzeldi.

"Evet, üzgünüm, kendimi tanıtmadım ama ben Clementine Hudson. Jon'un arkadaşıyım. Yani yeni tanıştık, sanırım öyle bir şeyim... Ve sen de Luz Ortiz'sin! Tanrım! Harikasın." Kızın coşkusu Luz'u da güldürdü. Genç kadına deri koltuğu işaret etti.

"Oturmaz mısın, Clementine? Sahneye kadar zamanım var." Clementine koltuğa otururken Luz da tam karşısına yerleşti ve bakışlarını şüpheyle onları süzen Finn'e odakladı.

"Finn, teşekkür ederim." Finn dışarı çıkarken meraklı radarları açılmış duyacağı birkaç dedikoduyu bekledi fakat tam anlamıyla avucunu yaladı. Luz o çıkana kadar tek kelime etmedi.

"Çocuklar hazırlanırken orada durmak istemedim. Fazla testesteron salgılıyorlar. Düşündüm ki belki seninle tanışabilirim." Bakışlarını kaçırarak parmaklarına odaklamıştı. Yapılı tırnaklarında bordo renk ojeler vardı. Süslü bir kızdı. JJ'yi tanımamasına şaşırmamak

gerekirdi, pek rock müzik tarzı bir kadına benzemiyordu. Clementine pop tarzı bir kızdı. Luz bir kahkaha attı, bu düşüncede yalnız olmadığını görmek sevindiriciydi.

"Hiç sorma. Onlarla aynı ortamda uzun süre durmak bünyeye zararlı. Hepsiyle tanıştın mı?" Başını salladı.

"Evet, az önce hepsiyle tanıştım. Siyah saçlı solistle çıkıyormuşsun?" Luz gülümsedi. Luke King'ten siyah saçlı solist olarak bahsetmesi hoşuna gitmişti.

"Luke King." Clementine yanlış bir şey yapmışçasına dudağını dişledi.

"Üzgünüm... Yani sizi daha iki gündür tanıyorum ve iki gündür durmadan son albümünüzü dinliyorum. Beni öylesine esir aldı ki hakkınızda fazla araştırma yapamadım. Sözler muhteşemdi, onları sen yazmışsın. Bu yüzden seni tanımalıydım. Gerçekten çok iyisin. Güçlü kadınları her zaman ilham verici bulmuşumdur." Clementine heyecanla konuşurken kendisini *güçlü kadın* diye tarif etmesi garip gelmişti. Kendini hiç güçlü bir kadın olarak görmemişti. Hatta daima aciz biri olduğunu düşünmüştü. Luz şimdi anlıyor, gücünün daha yeni farkına varıyordu. Ayakları her darbede yere sağlam bastığı için güçlüydü. Yaşadığı onca kötü olaya rağman hayalini gerçekleştirdiği için güçlüydü. Boka batmış olmasına rağmen âşık olmayı başardığı için güçlüydü. Bunları şimdi idrak edebiliyordu.

"Şey... Teşekkür ederim. Ben de grupta yeniyim, çocuklara hayrandım ve şimdi onlardan biriyim. Bu biraz garip." Genç kadın heyecanla onu onayladı.

"Evet, bunun hakkında internette bir şeyler görmüştüm. Gruba sonradan dâhil olmuşsun fakat inanılmaz bir şekilde parlıyorsun. İnternet senin hakkında yorumlarla dolu." Luz uzun süredir sosyal medya ve magazinle bağ kurmuyordu, kurmayı da hiç düşünmüyordu.

"Bundan pek emin değilim, yani bilmiyorum, belki de hayallerimin ötesinde bir durum olduğu için inanasım gelmiyordur. Sadece şanslıyım." Clementine ısrarla kafasını iki yana salladı.

"Sıfırdan başlayıp zirveye bu kadar hızlı tırmanmak sadece şans olamaz, Luz. Güçlüsün, başarılısın, yeteneklisin. Bunlar küçümsenecek şeyler değil. Gördüğüm kadarıyla da alçakgönüllüsün. Kibirli olacağını düşünmüştüm." Luz gülümsedi, kızın sözleri son derece samimiydi.

"Solistle gruba girdikten sonra mı çıkmaya başladın?" Luke'u düşünmek bile kadınlığında kasılma yaratmaya yetiyordu. Sahne için hazırlanırken onu rahatlatmak için kıvransa da sanırım konser sonuna kadar beklemek zorundaydı.

"Luke'la kısa süredir birlikteyim. Yani evet, ilişkimiz gruba girdikten sonra başladı." Şaşırmış görünüyordu. Etrafı incelerken Luz atağa geçti.

"JJ ile sen...?" Kızın ağzından laf almak zorundaydı. JJ bu kızla olabilirdi, etkileyiciydi ve sıcakkanlıydı. Eğer aralarında bir şey olursa JJ uyuşturucu belasından sıyrılabilirdi. Clementine omuz silkti.

"Sadece arkadaş..." Luz'un şüpheyle havalanan kaşları Clementine'ın yanaklarının kızarmasına neden oldu.

"Gerçekten sadece arkadaş. Yani o çok iyi biri ama benim kalemim değil." Benzerlikler ne kadar uyum sağlıyorsa zıtlıklar da o kadar tamamlayıcıydı. Evet, Clementine ve JJ birbirlerine çok zıtlardı ama bu birbirlerini tamamlamayacakları anlamına gelmiyordu. JJ'in düzelmesi gerekiyordu; bunun için bir şeylere ihtiyaç vardı ve kalbi iyi etmek diğer her şeyi yoluna koymayı sağlardı. Hem Clementine JJ'in tek kriteri olan kızıllık özelliğini taşıyordu. Sahte olup olmadığı belli değildi, yüzündeki çiller orijinal kızıl olabileceği sinyallerini veriyordu fakat erkekler bunu zaten pek önemsemezdi.

"Neden olmasın? Bence JJ senden etkilenmişe benziyor." Clementine heyecanla derin bir nefes alsa da hemen kendini toparladı.

"O çok iyi biri... Yani eminim tüm kadınlar ona hayrandır. Yakışıklı, komik, kibar, seksi... Yine de ben onunla ilişki yaşayamam. O tarz erkeklere güvenmiyorum. Onun gibi erkekler tek geceliktir."

Haklıydı. O heriflerin üçü de birbirinden tehlikeliydi ve gerçekten akıllı olan kadınların onlardan uzak durması gerektiğini bilirdi.

"O zaman onunla arkadaş olman konusunda sana güvenebilirim. Çok iyi zamanlar geçirdiği söylenemez, bu aralar morali bozuk gibi. Nedenini anlamıyorum ama bir arkadaşı olarak onun için endişeliyim." Clementine bunun farkındaymış gibi onu onayladı.

"İstediğim de bu. Ona iyi bir arkadaş olmaya çalışıyorum. Yani en azından benim isteğim bu yönde. Jon daha çok bacaklarımı omuzuna alıp araya girmekle ilgileniyor." Luz bu söze bir kahkaha attı. JJ çapkındı, Clementine ise dişli görünüyordu. İkisi arasında çok geçmeden ateşli bir çarpışma yaşanacaktı. Luz duvardaki saate baktı.

"Sahne saati geliyor." İkisi de ayağa kalkarken Luz aynada son kez kendine baktı. Turuncu saçları orijinal görüntüsünden biraz daha kabarıktı ve üzerinde pileli siyah mini eteğiyle beyaz, önden bağlamalı göbeğini açıkta bırakan gömleğiyle fazlasıyla seksiydi. İçindeki siyah deri sutyen açıkça görünüyordu, tabi dövmesi de öyle. Mikrofonun üzerindeki kral tacı artık onun pişmanlığı değil, *iyi ki*'si olmuştu. İyi ki Luke King'e âşık olmuştu. İki kadın kendi aralarında konuşarak koridorda ilerliyorlardı. Kulis kısmı çok kalabalık değildi ama her beş adımda bir korumaya rastlamak mümkündü. Erkeklerin giyinme odasından yükselen seslere bakılırsa hazırlıkları henüz bitmemişti.

"İlk Araf konserin mi Clementine?" Genç kadın gülümseyerek başını salladı. Kızıl saç tutamlarını kulağının arkasına sıkıştırarak yüzünü açığa çıkardı.

"Evet, ilk defa izleyeceğim ve sahne arkası bunun için harika." Aklına bir şey gelmiş gibi duraksadı.

"Bana Clem diyebilirsin. Arkadaşlarım öyle der." Luz bir an donup kalsa da gülümsedi. Daha önce hiç kız arkadaşı olmamıştı, bu gerçekten çok güzel bir hisli. Perdenin kenarından dışarıya bakan iki genç kadın kalabalık karşısında şoke oldu. Sene içinde LA'de verdikleri üçüncü konser olmasına rağmen alan tıka basa doluydu. Sahnede Meydan Şövalyeleri vardı. Simon gitarını deyim yerin-

deyse konuşturuyordu. Bu çocuklar gerçekten çok iyilerdi. Araf'ın ön grubu olmasına şaşırmamak gerekiyordu.

"Gerçekten iyiler." Luz, Clem'i onayladı.

"Öyleler... Fakat JJ'yi de gitar çalarken görmelisin."Clem heyecanla Luz'a baktı.

"Seksi olduğunu söyleme, ona zor dayanıyorum." Luz kahkaha atarken,

"Oldukça seksi. Ona daha fazla dayanabilir misin hiç bilmiyorum..." dedi.

"Ah, Tanrım! Gerçekten zor ve uzun bir gece olacak. Zor, uzun ve orgazmsız." Genç kadın Clem'i içten, komik ve samimi bulmuştu. JJ'in bu kıza çarpılmaması mümkün değildi ve öyle de olacaktı. Bunu hissediyordu.

"Ne iş yapıyorsun, Clem?" Genç kadın dudaklarını büzerek mini eteğini çekiştirdi.

"Bir gazetede sekreterlik yapıyorum. Bilirsin, boktan heriflere telefon bağlayıp kahve götürüyorum." Pek Luz'un bildiği tarzda bir iş değildi fakat yine de başını salladı. Müzik sesi kesildiğinde Meydan Şövalyelerinin sahnesinin bittiğini anladı. Perdenin ardına ilk çıkan Simon olmuştu. Luz'u görünce gülümseyerek yanına yürüdü.

"Luz, çok sık karşılaşamıyoruz. Gerçek bir rock yıldızı oldun sanırım..." Simon fazlasıyla terlemiş görünüyordu, alnına yapışan saçları ve üzerindeki terli beyaz atlet sahne performansının zorluğunun simgeleriydi.

"Tabi ki hayır, sadece boktan saçıma ve makyajıma çok zaman harcıyorlar." Simon kahkaha atarken arkasından gelen Luke bir anda öfkeyle parlamıştı. Hızlı adımlarını doğruca Luz'a yöneltti. Genç kadına sarılıp kendine çekerken kokusunu da içine çekerek kısılmış gözlerini Simon'ın üzerinde gezdirdi. Bununla yetindi mi? Asla! Bu yaptığından sonra Luz'u belinden kavrayıp dudaklarını kendi dudaklarının içine çekerek ve dilini de arsızca kullanarak Luz'u tüketti. Simon olanları izlerken Luz uğradığı şok yüzünden tepki ver-

mekte gecikti. Luz'un dudaklarından ayrılan genç adam Simon'ı sanki ilk defa görüyormuş gibi sahte bir şekilde onu selamladı.

"Ah, Meydan gitarcısı. Adın neydi?" Simon bozuntuya vermeden.

"Simon" dedi. Luz gerçekten utandığını hissediyordu. Hem Simon'ın, hem Clem'in yanında bu yaptığı gösteri pek kibar değildi. Simon normal bir şekilde,

"Daha sonra görüşürüz, Luz" diyerek yanlarından ayrıldığında Luke memnuniyetle sırıtıyordu.

"Çok kabasın, King!" Luke, Luz'un saçlarını kokladı. Clem ise sanki Luke'un kabalığı dünyanın en romantik şeyiymiş gibi sırıtıyordu.

"Kabayım, kabarığım." Luz'un yanakları kızarırken dudaklarını bir kez daha öptü.

"Ve âşığım..." JJ'in öksürme sesi üzerine birbirlerinden ayrıldılar. JJ her zamanki gibi çıplak bedenine deri yelek, dar deri pantolonla zımbalı botlar giymişti. Kafasındaki kırmızı bandana onun konser sembolüydü ve onsuz bir JJ düşünülemezdi. Gözleri Clem'in üzerinde gezinirken dudaklarını yaladı.

"Clem, sen ne zaman beni böyle öpeceksin?" Clementine JJ'in boynuna kollarını dolayarak gülümsedi.

"Belki konserden sonra... Belki de hiçbir zaman..." JJ homurdanırken ellerini arsızca Clementine'nı kalçalarına götürerek kadının aletine sürtünmesini sağladı. Clementine inleme benzeri bir ses çıkararak başını geriye attı. Luz, JJ'in başının gerçekten belada olduğunu iyice kavramıştı. Bu kadın çok ateşliydi. JJ'le yatmayacağını söylese de buna fazla dayanamayacakları açıktı. Geri çekilerek JJ'den uzaklaştı.

"O gitarı ne kadar iyi çalarsan ben de seni o kadar iyi çalarım, Jon. Bakarsın konserden sonra dilim sadece ağzında olmaz." Luz buna inanamıyordu. Bir fahişe gibi konuşuyor olsa da aynı zamanda zorlu bir kadın gibi görünüyordu. Bunu nasıl başarabiliyordu? JJ sağ

eliyle kızın saçını kulağının arkasına itti ve elini geri çekerken göğüslerine dokunmayı ihmal etmedi.

"Bütün notaları senin için basacağım. Bastığım her notayı içine bastığımı hayal ederek burada kıvran, güzel Clementine." Luke bile yüzünü buruşturmuştu.

"Siz ikiniz gerçekten birbiriniz için yaratılmış olabilirsiniz." JJ başını sallayarak Luke'u onaylarken Orlando ve Rich de koridorda göründü. Hayranları sahneyi tezahüratlarla yıkarken Luz yine heyecanla dizlerinin titremesini hissetti. Sanırım ne kadar konsere çıkarsa çıksın bu heyecan geçmeyecekti. Sırayla sahneye çıkan grup büyük bir coşkuyla karşılandı. Sahneye en coşkulu çıkan kuşkusuz JJ'di. Dizlerinin üzerine kayarak insanları selamlayan JJ'in motivasyon kaynağı ise arkada onu izlediğinden emin olduğu Clementine'di. Konserde ilk şarkıyı Luz söylemişti ve kalabalık bundan oldukça memnun kalmıştı. Çünkü Luke uzun bir aradan sonra ilk defa eline gitar alarak Luz'a şarkıda eşlik etmişti. İkinci şarkıda yaptıkları düete Luke orgla eşlik ettiğinde hayranlar deliye dönmüştü. Tüm şarkılara eşlik etmeleri Luz'u gururlandırıyordu. Onun şarkı sözleri hayranlarının ağzından dökülüyordu ve bundan daha mükemmel bir şey olamazdı. Sık sık Luke ve Luz'un bakışları çarpışmış, ortalıkta havai fişek etkisi yaratmıştı. Hayranlarından büyük bir kısmının elinde hâlâ ikisinin aşkını savunan pankartlardan vardı. Resmî bir açıklama gelmemiş olsa da herkes onların arasındaki aşktan emindi. JJ'in soloları ise harikaydı. Elektrogitar çığlıklar atarken JJ kendinden geçmişti. Onun solosunun arasında ortaya atılan Rich JJ'in hızına uyum sağlayarak eşlik etti. İnsan furyası çıldırmıştı. Çığlıklar bir an olsun dinmiyor, ahlaksız teklifler iki yakışıklının üzerine yağıyordu. Fanlardan bir grup çılgın gibi sutyenlerini çıkarıp sahneye atmaya başladığında Orlando baterisine sert bir darbe vurdu. Mikrofona doğru eğilip aksanlı konuşması hırıltılı sesiyle,

"İşte böyle, LA! En çılgın kimmiş gösterin!!" Atılan sutyenlerden biri Rich'in gitarının sapına takıldı. Rich kırmızı sutyene uzun süre baktıktan sonra gülümseyerek onu oradan alıp burnuna götürüp kokladı. Mikrofonu Luz'un elinden alan adam,

"Bunun sahibi kulise gelsin ve sutyenini elimden alsın" dediğinde tüm kızlar sutyenin sahibi olduğunu iddia etmeye başlamıştı. Konser sonunda plana dâhil olmayan bir şey oldu. Daha doğrusu aslında plana dâhil olan ama Luz'un bilmediği bir şey. Tüm ışıklar sönerken yabancı bir müzik genç kadının kulağına doldu. Luke boynunda asılı gitarla giriş yaparken Rich, JJ ve Orlando da müziğe eşlik etmeye başlamışlardı. Tamamen karanlığa gömülen sahnede tepeden yansıyan iki ışıktan biri Luke'un, diğeri de Luz'un üzerinde parlıyordu. Luz şaşkınlıkla genç adama bakarken Luke şarkıyı söylemeye başladı.

Artık eskisi kadar iyi değilim.

Ya da ben olmadığını sanıyordum.

Uzun zaman sonra karaladığım ilk şarkı âşık olduğum kadın için.

Delicesine arzuladığım kızıl güneş için.

Seni her zaman seveceğim kızıl kadın...

Seninle durmadan sevişeceğim...

Kızıl güneş yere inene kadar içinde, teninde, bedeninde ve kalbinde olacağım.

Beni çılgına çeviriyorsun kızıl kadın.

Tek düşündüğüm seninle bütünleşirken ne kadar harika hissettiğim oluyor.

Tek düşündüğüm beni ne kadar azdırdığın oluyor.

Aklımı kaybetmeme neden oluyorsun kızıl kadın.

Dudaklarımda tadın kalıyor, tenimde tenin, kulağımda inlemen...

Sen benimsin!

Her zaman ve daima...

Sana veremeyeceğim hiçbir şey yokken senden istediğim tek şey sevgin.

Kızıl kadın yaz güneşi terletmiş bedenini.

Kızıl kadın esen sıcak meltem savurmuş saçlarını.

Kızıl kadın dudakların votkadan daha sert.

Kızıl kadın beni sarhoş ediyorsun.

Beni çılgına çeviriyorsun kızıl kadın.

Tek düşündüğüm seninle bütünleşirken ne kadar harika hissettiğim oluyor.

Tek düşündüğüm beni ne kadar azdırdığın oluyor.

Aklımı kaybetmeme neden oluyorsun kızıl kadın.

Dudaklarımda tadın kalıyor, tenimde tenin, kulağımda inlemen...

Sen benimsin!

Kral aşık olmuş kızıl kadın.

Kral yeniden hayata dönmüş kızıl kadın.

Kral, kraliçesini bulmuş...

Müzik biraz daha alçaldığında Luz gözlerinden akan yaşları silme gereği bile duymadan kitlenmiş bir şekilde Luke'a bakıyordu. Luke gitarını boynundan çıkarıp üzerindeki siyah gömleğin tüm düğmelerini kopardı. Gömleği üzerinden fırlattığında kopan çığlık az önceki derin sessizliği bozmuştu. Luz ise şoktaydı. Luke'un göğsünün bir ucundan bir ucuna uzanan ismini gördü. Hâlâ kırmızı olması dövmenin yeni olduğu anlamına geliyordu. **LUZ** yazısının tepesinde kral tacı, altında iç içe geçmiş ve sonsuzluk şeklini almış iki yüzük vardı. Çocuklar hâlâ müziği kesmemiş, çalmaya devam ediyorlardı ve Rich hafif hafif şarkıyı mırıldanıyordu. Luke cebinden bir kutu çıkardığında çığlıklar tekrar baş gösterdi. Tek dizinin üzerine çöken genç adam doğruca kızıl kadınının gözlerine bakıyordu. Kutuyu açtığında pırlantalarla bezeli taç şeklindeki yüzük yansıyan loş ışığın etkisiyle yıldız gibi parladı.

"Luz Ortiz. Daha önce müziğin sonsuz olduğu ve müziği yapanın da ölümsüz olduğu konusunda anlaşmıştık... Müziğim olup bana sonsuz bir yaşam bahşeder misin?" Luz gözlerinden akan yaşlar yüzünden bir şey göremiyordu. Bütün kalabalık hep bir ağızdan *EVET* diye çığlık atarken Luke ayağa kalkmadan onlara doğru döndü. İşaret parmağını dudaklarının üzerine koyup,

"Şşşştt. Bunun cevabını o vermeli" diyerek kalabalığı susturdu. Luz gözyaşlarını sildikten sonra,

"Evet" dedi. Cılız sesi fazla duyulmayınca mikrofonuna uzanıp adamın gözlerine baktı.

"Evet, Luke King! Seninle müzik olurum. Sonsuz yaşamına eşlik ederek o yaşamın her dakikasında seni şu an sevdiğimden daha fazla severim." Genç adam hevesle ayağa kalkıp Luz'un titreyen parmağına yüzüğü geçirdi. Dudaklarını birbirlerine mühürlerken ikisinin de gözleri yaşlıydı.

KIRKINCI BÖLÜM

KRAL VE KRALİÇE

Konser sonrasında doğruca soyunma odasına ilerleyen çift birbirlerine acıkmışlardı. Luke kapıyı kapatıp kilitlerken pantolonundaki kocaman aynalı kemeri çözdü. Luz heyecanla derin derin solurken çoktan Luke'u kapıya yaslamış ve dudaklarını içine almıştı. Luke bir yandan Luz'u belinden kavrayıp kendine bastırırken diğer yandan da genç kadının gömleğinden kurtulmaya çalışıyordu. Adamın elleri yardımıyla açılan gömlek Luz'un omuzlarından sıyrılıp yere düştü, deri sutyenini çıkaran Luz hemen Luke'un pantolonunun düğmelerini açarak aşağıya indirdi. Luke sert bir hamleyle Luz'u deri koltuğa ittiğinde ikisi de çıldırmış gibiydi.

"Seni istiyorum... Seni çok istiyorum!" Genç adamın kükremesi Luz'un da arzularını körükledi. Eteğini çıkarmaya bile zahmet etmeden iç çamaşırını sıyırıp yere bıraktı. Dizlerine kadar uzanan deri çizmeleri, mini eteği çamaşırsız ve engelsiz teni Luke'u çıldırtıyordu.

"Çok seksisin, Luz, çok seksisin." Genç adam ayak bileklerinde duran pantolonu çıkarma zahmetine bile girmeden koltuğa oturup Luz'u kucakladı. Çıplak memeleri, eteği ve çizmeleri dışında çıplak olan kadın Luke'un kucağına yerleşti. Kalçalarını havalandırıp genç adamın aletini girişinde hissetti. Tek ve hızlı bir hamleyle tamamen içine giren penisi bütün duyularını harekete geçirerek kafasının geriye düşmesine neden olmuştu. Luke'un bir eli kadınını kalçasından kavrarken diğer eli de başının arkasında turuncu saç tutamlarının arasındaydı. Kafasını kendine yaklaştırarak çıplak göğsüne yasladı. Luz kendinden geçmişçesine kalçalarını kıvırıyor, Luke'un bir noktaya sürtünmesini sağlıyordu. Vajinasının içinde adamın tüm damarlarını hissediyordu. Eti etine saplanıyor, teni teniyle mühürlenirken şehvetini yırtıyordu. Genç kadın adamın testislerini kalçasında hissediyor, onları da içine almak istercesine hamleler yapıyordu. Yakıcı yoğunluk benliğini ele geçirirken elleriyle Luke'un saçlarını kavradı. Parmaklarının arasına sıkıştırmak için yaratılmış olan kuzguni tutamlara karışmak istiyordu.

"Luz! Luz! Hadi, kadınım, boşal..." Luke daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. Kadını onu baştan çıkarıyordu. Luz'un ellerini sertçe kavrayıp saçlarından uzaklaştırırken iki elini de bel kavisinde birleştirdi. Geriye doğru meyillenen bedeni tamamen adamın hâkimiyetine girmişti. Luke sert darbelerini kadının içine vururken ayağa kalktı, bu şekilde daha sert, daha hâkim olacaktı. Luz'un küçük bedenini kolayca kucağına sabitleyen adam sert hamlelerin her seferinde kadının rahmine çarpmasına neden olurken her dibe vuruşta kadınlığının tepeceğine sürtünüyordu. Luz'un çığlıklar içinde orgazm olması uzun sürmedi. Kadının kasılmalarıyla daha da te-

tiklenen Luke tüm tohumlarını içine püskürttü. Genç adam kendini yorgunlukla koltuğa bırakırken hâlâ Luz'un içindeydi. Luz kafasını adamın göğsüne yasladı, işaret parmağı belli belirsiz değerek dövmenin üzerinde geziniyordu.

"Dövmemi sevdin mi?" Genç kadın kafasını kaldırıp adamın yüzüne baktı. Luke'un gözleri kapalıydı, siyah kirpikler gökyüzünü saklıyordu.

"Çok sevdim. Daha önce kendimi hiç bu kadar özel hissetmemiştim." Adamın gözleri hızla aralandı. Luz'un yaşadığı heyecanla kızarmış yanaklarına ve dudaklarına baktı.

"Sen benim için çok özelsin, Luz." Yüzük olan elini tutarak dudaklarına yaklaştırdı. Luz'un yüzüğünü dudaklarına bastırarak gülümsedi.

"Saatler sonra bu özel kadın benim olacak. Tamamen..." Luz şaşkınlıkla genç adamın gülümseyen yüzüne baktı.

"Saatler sonra?" Luke başını sallayarak onu onayladı.

"Birkaç saat sonra jet hazır olur. Hep birlikte Vegas'a gidiyoruz." Genç kadının şaşkınlığı biraz daha büyüdü.

"Vegas mı?" Sıralı ve saçma soruları Luke'a kahkaha attırdı.

"Nasıl yani?" Luke kadının dudaklarını bir kez daha öptü.

"Bizim gibi bir çifte yakışır şekilde evlenmeliyiz. Vegas bunun için çok uygun. Ne yani, düğün falan mı istiyorsun? Eğer istersen beyaz, kabarık bir gelinlik, davetli listesi, kremadan oluşan pasta falan ayarlayabilirim." Luz yalandan midesi bulanmış gibi yaptı.

"Beni evlilikten vazgeçirmek için mi bu iğrenç şeyleri söylüyorsun, King!" Luz kıkırdarken hâlâ Luke'un şaka yaptığını sanıyordu. Genç adam tek hamleyle Luz'u döndürüp sırt üstü koltuğa yatırdı. Kendi de üstündeki yerini alarak gözlerini gözlerine sabitledi.

"Şaka yapmıyorum. Bu gece jetle Vegas'a gidiyoruz." Luke'un gözlerinden ciddiyetini görmek mümkündü.

"Bunları planlamış mıydın?" Bakışlarından bile planladığını gösterebiliyordu. Hem o şarkı... Çocuklar bile bu işin içindeydi. O şarkı uzun süre çalışılmıştı, bu açıktı.

"Uzun zamandır." Buna inanamıyordu. Luke onunla uzun süredir mi evlenmeyi düşünüyordu?

"Ne kadar uzun..." Luke gülümsedi, hâlâ bedeni genç kadının üzerindeydi. Artık içinde olmasa da penisi kadınlığına temas halindeydi. Aleti hafif temasın etkisiyle tekrar sertleşmeye başlamıştı.

"LA'e döndüğümüzden beri düşünüyorum. Şarkıyı da o zaman yazmaya başladım. Bir haftadır da çocuklarla çalışıyoruz." Genç kadın kalbinin mutluluktan infilak edeceğini düşünmeye başlamıştı. Bir insan bir insanı ne derece sevebilirdi? Luke'u öylesine büyük bir aşkla seviyordu ki bu sınırların hepsini aştığından emindi.

"Benim için şarkı yazdın." Luke başını sallayarak onayladı. Luz ellerini adamın yanaklarına koyarak tıraşlı yüzünü ellerinin arasına aldı. Bu adam... Luke King! Genç kızlığının fantezilerini süsleyen yegâne varlık. Ona şarkı sözü yazmıştı. Sadece yazmakla kalmamış bir konserde şarkıyı onun için söylemişti. Tabi bir de diz çökerek evlenme teklifi etmişti. Hayallerinden ya da rüyalarından birinin içindeyse sonsuza kadar orada kalmak istiyordu.

"Sen bir kızın tüm hayallerini gerçekleştirdin." Genç adam bu sefer başını iki yana salladı.

"Hayır, daha hepsi değil." Luz biraz düşündü, hayır, başka hayali yoktu. Hepsi ama hepsi gerçekleşmişti.

"Hepsi gerçekleşti, Luke. İlk hayalim müzikti ve oldu. Seni tanıdıktan sonra sen hayalim oldun ve sana da sahip oluyorum." Luke elini genç kadının kızıl tutamlarına götürerek yumuşakça okşadı. Dudaklarını kadının kulağına yasladı ve sıcak nefesini üfledi.

"Bundan sonra başka hayaller kuracaksın, Luz ve hepsi benimle ilgili olacak. Ben de hepsini gerçekleştirip seni dünyanın en mutlu kadını yapacağım." Luz hiç düşünmeden adamı kendine çekerek dudaklarına yapıştı. Dakikalar sonra geri çekildiğinde mutluluk yaşları gözlerinden süzülüyordu.

"Zaten öyleyim." Luke kadının üzerinden kalkarak pantolonunu topladı.

"Hazırlanmalıyız. Bir an önce seninle evlenmek istiyorum." Luz da yerinden doğrulup eteğini topladı, göğüsleri hâlâ ortadaydı.

"Luke, ailen?" Kendi ailesi olmadığı için böyle şeyleri düşünmek zorunda değildi fakat Luke'un gerçekten büyük, mutlu bir ailesi vardı. Belki de oğullarının bu şekilde Vegas'ta evlenmesini istemezlerdi. Luke pantolonunun düğmelerini ilikleyerek yerde duran kemere uzandı.

"Ben ailemden ayrılalı uzun zaman oldu. Seni seviyorum ve bunu bu şekilde yapmak istiyorum. Bunları düşünme üzerine rahat bir şeyler giy orada nikâhımıza hazırlanmak için yeterli zamanın olacak." Luke odadan çıkarken Luz gülümseyerek tüm kıyafetlerini çıkardı. Hızlıca duşa girdi, çıktığında üzerine rahat bir kot pantolonla siyah mikrofon baskılı tişörtünü giydi. Saçlarını basitçe atkuyruğu yaparak çantasını hazırladı. Finn ortalıkta görünmüyordu ama muhtemelen Luz buradan çıktığı anda her şeyi toplamak için dönecekti. Siyah sırt çantasını sırtına taktıktan sonra çocukların soyunma odasına yürüdü. Kapıyı açtığı anda darmadağın bir soyunma odasıyla karşılaştı. Luke ortalıkta görünmüyordu. JJ ve Clementine de kayıptı. Orlando duştan yeni çıkmış, beline doladığı havluyla kapıya doğru döndü. Yerler kıyafetler, bira şişeleri, pet şişelerle doluydu. İçerideki odadan gelen çığlık sesiyle olduğu yerde sıçrayan Luz, Orlando'ya kahkaha attırdı.

"Korkma, turuncu. Rich hatuna kırmızı sutyenini teslim ediyor." İçeride sadece bir kadın olduğundan şüpheliydi. Orlando, Luz'un şüphesini anladı.

"Üç kadın sutyeni paylaşamayınca Rich doğrusunu bulmak için üçüyle de ilgilenme kararı aldı." Luz dayanamayarak gülmeye başladığında sesler daha da arttı. Üç farklı kadın sesine Rich'in hırıltıları karışıyordu.

"Onun Seks Tanrısı olduğunu söyleyenler sanırım abartmıyor." Orlando başını salladı.

"O adam bir aygır." Luz'la Orlando kahkahalarla gülerken duştan çıkan Luke harika görünüyordu. Beline dolanan havluya hemen ardından ıslak göğsündeki göz alıcı dövmeye bakan kadın mest olmuştu. Luke ona doğru yaklaşarak Luz'a sarıldı ve dudaklarını kendi dudaklarına çekti. O arada Rich bir küfür savurup inlemeye başladı. Luz kahkahasını yine bastıramayınca öpüşmelerini kesmek zorunda kaldılar.

"Bundan sonra soyunma odalarımızın ayrı olmasını şart koşacağım." Orlando gülerken havlusunun altından baksırını giyiyordu.

"O adamın odası ayrı da olsa sesleri duyarsın. Lanet olası inlemeler tüm koridorda!" Orlando baksırını giydikten sonra havluyu belinden sıyırdı. Resmen Hulk gibiydi. Adamın sırtında bile kas vardı, dev gibi görüntüsünü aşırı iriliğinin yanında o kaslara da borçluydu. Luke öksürdü.

"Orlando, üzerini giyer misin?" Genç adam Luz'un gözlerini eliyle kapatırken genç kadını arkasına gizledi.

"Abartma, Luke, iç çamaşırım üzerimde." Luz kıkırdarken Luke'un arkasından sıyrılmaya çalışıyordu. Tabi Luke tek eliyle onu arkasında tutarak görüşünü engellemekte ısrarcıydı.

"İç çamaşırın sadece sikinin gerçek görüntüsünü gizliyor ve bu yeterli değil. Giyin!" Orlando pantolonunu giymek için koltuğa oturdu.

"Kocaman bir penisimin olmasını hep kıskandınız." Luz hâlâ Luke'un arkasındaydı, bu sırada diğer kısma açılan kapı aralandı. Üç kadın yüzlerinde kocaman gülüşlerle odadan çıkarken Rich arkalarındaydı ve tamamen dağılmıştı. Lanet olsun, üç kadın! Üç kadın ve Richard Richardson! Bu adam insan mıydı? Kadınların üçü de oldukça güzeldi. İki esmer uzun kadının arasında kalan sarışın minyon kadın ağzını fazlaca kullanmış olmalıydı. Kırmızı ruju çenesine kadar bulaşmıştı. Bunu tahmin etmiş gibi elini çenesine götürerek ruju temizledi ve gözleri Orlando'ya odaklandı.

"Penisin kocaman mı? Ne kadar büyük?" Rich sırıtırken gerindi.

"Benimkinden büyük olduğu kesin ama önemli olan her zaman işlevidir hanımlar ve bendeki o metal parçası hepinize inanılmaz zevk verdi." Esmer kadınlardan kısa saçlı olanı Rich'e göz kırptı. Anlaşılan sutyen onundu; çünkü kırmızı dantel sutyen o kadının elindeydi.

"O piercinge bayıldım, Richie." Diğer iki kadın da onu onayladı. Orlando pantolonunun kemerini takarken sarışına göz kırptı.

"Size canavarımın boyutunu gösterir ve tüm erkeklere olan ilginizin kaybolmasına neden olurdum ama maalesef yetişmemiz gereken bir nikâh var." Luke bu sözler üzerine Luz'un kulaklarını kapattı ama Luz hâlâ sesleri duyabiliyordu.

"Böyle şeyleri benim kadınımın yanında konuşmasanız olmaz mı?" Orlando küfür ederken kadınlar bunun çok tatlı bir davranış olduğunu düşünerek gülüyorlardı. Luz genç adamın ellerini kulaklarından çekti.

"Çok tatlısın, King. Ama ben bir çocuk değilim." Dudaklarına kondurduğu öpücükle yumuşayan Luke, Luz'un gözlerinin derinlerine dalmakla meşguldü. Kadınları odadan çıkaran Rich duşların olduğu kısma yöneldi. Gözü odada bir kez daha gezinen Luz,

"JJ nerede?" diye sordu. Luke dolabına yürüyerek kıyafetlerini çıkardı. Oldukça normal bir şekilde havluyu belinden atıp giyinmeye başladı. Cevap veren Luke oldu.

"Piç kurusu kızıl hatunu beceriyordur!" Clementine'in bu kadar kolay tav olmayacak bir kız olduğunu düşünen Luz durumun kesinlikle böyle olmadığından emindi. Clementine, JJ'e kök söktürecekti. Orlando kaşlarını çattı.

"O kadının bir anda çıkıp gelmesi... Çok garip ve JJ de garip davranıyor." Luz elini beline koydu.

"Ne var yani, JJ birinden etkilenmiş olamaz mı?" Orlando kafasını iki yana salladı.

"JJ'in ilgilendiği tek ilişki cinsel ilişkidir. O da her kadın için bir sefer. Sanırım o kadın henüz onunla yatmadı, bu yüzden bu kadar uzun sürdü. Asıl anlamadığım şey kadının neden onunla yatmadığı." Genç kadın sinirlendiğini hissetti.

"Neden, bay aleti uzaydan görünen! Her kadın sizinle yatmak zorunda mı? Kendinizi ne sanıyorsunuz? Kendini beğenmiş aleti havada rock yıldızları. Clem güçlü bir kadın ve tabi mantıklı da... JJ'le bu yüzden yatmadığına eminim. Belki JJ'in de aradığı böyle bir ilişkidir." Yarım saat kadar sonra herkes hazırlanmıştı. Corbin yanında iki elemanla gelip eşyaları toplarken JJ ve Clem de odaya girdi. Clem hiç de becerilmiş gibi görünmüyordu.

"Çocuklar Clem'in de bizimle gelmesinde bir sakınca var mı?" Luz hevesle atıldı.

"Hayır, elbette yok. Hem sanırım bir nedime fena olmaz." Clem sevinçle gülümseyince Luz da ona karşılık verdi. Luke kibarca bunun iyi fikir olduğunu söyledi ve tabi Rich de şikâyet etmemişti. Orlando pek memnun olmamış gibi görünse de itiraz etmedi. Bu ara fazla sorumluluk üstlendiği için her şeye karşı ön yargılı yaklaşıyordu. Grup otobüse binerek jete doğru yola çıktığında araçtaki herkes kendi arasında takılıyordu. Fazla kalabalık değillerdi. Çocuklar dışında Clem, Corbin ve Finn vardı. Luz için önemli olan herkes bu mutlu ana şahitlik edecekti.

Jetteki yolculuk başladığı anda herkes derin bir uykuya dalmıştı. Günün yorgunluğu bedenlerine inerken en önde oturan Corbin ve Finn farkında olmadan birbirlerine yaslanmışlardı. Onların diğer tarafındaki ikili koltuğu tek başına Orlando işgal etmiş, derin uykusunda horulduyordu. Onun arkasındaki tekli koltukta oturan Rich de cama yaslanmış, araya koyduğu yastığa salyalarını akıtmakla meşguldü. Arka tarafta belli belirsiz fısıltıları duyulan JJ ve Clementine hallerinden oldukça memnun gibiydi. Luz yanında oturan adamın elini tutuyordu. Luke çoktan uykuya dalmıştı. Luz da onun uykusuna katılmak için başını omuzuna yasladı. Vegas'ta lüks bir otelin tüm kral dairesi katı bu düğüne hazırlanmak için kapatılmıştı. Luz nasıl evleneceğini bile bilmiyordu. Her şey Luke'un planları dâhilinde gibi görünüyordu. Herkes odalarına yerleştikten sonra Luke

çocuklarla birlikte işleri halletmek için otelden ayrılmıştı. Finn ve Clementine Luz'u hazırlıyorlardı. Anlaşılan Finn bile bu düğünden haberdardı. Öyle ki Luz'un tüm giyecekleri otel odasında hazırdı. Luz cam kenarında askıda duran kıyafete baktı.

"Senin bundan haberin var mıydı, Finn?" Finn ellerini teslim olur gibi havaya kaldırdı.

"Hiç bana kızma, şekerim, son dakika haberim oldu ve eğer daha önce olsaydı kesinlikle daha güzel bir elbise giyerdin." Luz'u kendince anlayan Finn kaşlarını çatmış, ellerini de beline koymuştu. Clementine askıdaki beyaz elbiseye doğru yürüdü. İnce askılı gelinlik çok sadeydi. Derin göğüs dekoltesi küçük göğüslü kadınlar için uygundu. Sade olan üst kısmına nazaran alt kısmı biraz daha hareketli ve uçuş uçuş etekleri normal bir gelinlikten çok daha rahat ve tarza uygun görünüyordu. Üstüne iliştirilen kısa siyah deri ceket de bu masum elbiseyi sertleştirmişti.

"Çok güzel. Eminim sana çok yakışacaktır." Clementine'a gülümseyen Luz ayakta duramayacak kadar heyecanlıydı. Kendini yatağın ayak ucunda duran koltuğa bıraktı. Finn onaylamaz bir şekilde kaşlarını çattı.

"Sakın oturup dinlenmeyi falan aklından geçirme! Zaten yeterli zaman yok!" Luz uçakta uyuduğu için fazla uykusu yoktu ama yine de bedeni yorgunluğa isyan ediyordu. Clementine kendini yumuşak yatağa atarak gözlerini yumdu. Luz kıkırdayıp koltuğa yayılırken Finn söylene söylene makyaj malzemelerini ayarlıyordu.

"Sen uyuyamadın sanırım?" Luz aslında uyuyamadığını biliyordu. JJ ile konuşmuş, öpüşmüştü fakat ne kadar ileri gittiklerinden emin değildi. Clementine gözlerini kaçırdı. Tavandaki desenleri incelerken,

"Pek sayılmaz" diye mırıldandı. Yanaklarında beliren hafif kızarıklıklar yüzündeki çilleri belirginleştirmişti. Luz çapkınca gülümsedi.

"JJ'ye dayanmak zor ha?" Clementine kıkırdarken Luz'a doğru döndü.

"Tahminimden çok daha zor." Kızlar kendi aralarında konuşurken Finn onlara doğru döndü.

"Tamam, o çocukların hepsi çok seksi ve dayanması çok zor. Anladık! Şuraya gel de seni dünyanın en bakımsız gelini olmaktan kurtarayım." Bakışları Luz'dan, Clementine'a kaydı.

"Ve sen... Nedime olacaksan üzerine düzgün bir şeyler giy." Clementine kıyafetine baktı, aslında güzel görünüyordu. Fakat anlaşılan yine de Finn'i memnun edecek kadar değildi.

"Üzgünüm, gelişim çok ani oldu, yanımda başka kıyafet yok." Finn, Luz'u elinden tutup kaldırdı ve makyaj masasının önüne sürükledi.

"Luz'un kıyafetleri de ihtimal dâhilinde değil tabi." Clementine'ın kadınsı hatlarının Luz'un minyon fiziğiyle en ufak bir benzerliği yoktu. Bu elbette mümkün değildi. Birden çalınan kapıya bakmak üzere yataktan kalkan Clementine yürümesini zorlaştıran topuklu ayakkabıları ayaklarından tepip odanın ortasında bıraktı. Çok içten ve doğal bir kızdı. Luz bu kıza karşı sıcak duygular hissediyordu. Clementine dakikalar sonra yatak odasına döndüğünde yüzü kireç gibi beyazdı ve elinde paketler tutuyordu. Finn, Luz'un saçlarıyla uğraşmayı bırakmış, elinde paketlerle öylece dikilen kadına bakıyordu.

"Clem? İyi misin?" Clementine paketleri koltuğun üzerine bıraktı.

"JJ bana göndermiş." Luz gülümseyince Finn de birkaç romantik yorum yapmaktan geri durmadı ama Clementine çok şaşkındı. Sanki bu hiç beklediği bir şey değildi, memnun gibi de görünmüyordu.

"Böyle şeyleri hep yapar mı?" Luz kafasını iki yana salladı.

"Bilmiyorum fakat yapacağını da sanmıyorum. Sanırım senden gerçekten hoşlanıyor." Clem bir tepki vermedi, donmuş bakışlarını yere odakladı.

"Bir duş alabilirim, değil mi?" Finn, Luz'un saçlarını şekillendirmeye geri dönmüştü. Genç kadın başını salladı ama bunu yaptığı anda Finn'in elindeki maşa kulağına deydi. Ettiği küfüre Finn onaylamaz bir şekilde bakarken Clementine gülümsemişti.

"Tabi, keyfine bak." Luz'un hazırlanma işinin ardından Finn Clementine'ın saçlarıyla uğraşıyordu. Luz aynada kendine bakarken düşündüğünden çok daha güzel olduğunu fark etti. Aslında kot pantolon ve tişörtle bile evlenebilirdi. Sonuçta evleneceği kişi Luke King'ti. Onun olmak için ölüyordu. Evlilik düşüncesi aklının köşesinde hiçbir zaman yer edinmemişti. Luke sorduğunda da bu düşünceyi hazmetmesi dakikalar sürmüştü. Yine de sonunda Luke'la olmak varsa her şeye hazırdı. Evlilik için ikisinin de yaşı çok gençti, bunun farkındaydı. Luke henüz yirmi sekiz yaşındaydı, Luz ise yirmi iki... Yine de ikisi de bir o kadar aşklarından eminlerdi. Dizine uzanan beyaz gelinliğin tüllerini düzeltirken deri ceketinin zımbalı manşetlerini katladı. Ayağında vazgeçilmez zımbalı siyah botlar vardı ve deri ceketini tamamlıyordu. Sanırım en çılgın gelin ödülünün sahibi olabilirdi. Tarzına bu kadar yakın bir gelinlik olabileceğini hiç düşünmemişti.

"Çok güzel görünüyorsun." Aynada kendini izleyen Luz arkasında duran Clementine'la göz göze geldiğinde ona doğru döndü. O da harika görünüyordu. JJ ne kadar çapkın, umursamaz, kadınları kullanan bir adam gibi görünmeye çalışsa da içinde bambaşka bir adam vardı. Sadece ortaya çıkarılmayı bekliyordu... Kadın zevkinden de anladığı açıktı. Clementine bedenine yapışan siyah elbisesinin içinde çok seksiydi. Dolgun göğüsleri elbisenin içinden taşarken davetkâr görüntüsü bir erkeği düz duvara tırmandırmaya yeterdi. Kızıl buklelerini geriye iterek kırmızı boyalı dudaklarını aralayıp gülümsedi.

"Sen de çok seksisin. JJ çıldıracak." Yüzündeki makyaja rağmen yanaklarındaki kızarma belirgindi. Kapı çalındığında Luz heyecanlı bir soluk aldı. Clementine kapıya doğru yöneldi.

"Damat da geldi." Clementine kapıyı açtığında Luke resmen içeri devrildi. Gözleri buluşan ikili uzun süre birbirlerini inceledi. Luke da tarzından taviz vermemişti. Üzerindeki şey bir smokini andırıyordu ama değildi. Beyaz gömleği, siyah papyonu, siyah pantolonu tamamen normaldi. Anormal olan şey üzerindeki siyah deri ceket ve ayaklarındaki siyah postallardı. Luz gülümserken ne kadar uyumlu olduklarını bir kere daha gördü. Siyah saçları dağınıktı, her zaman alışık olduğu şekildeydi ama Luz onlara her zamankinden daha fazla dokunmak istiyordu. Anlaşılan o ki Luke da Luz'a her zamankinden daha fazla dokunmak istiyordu. Hızla içeri dalarak genç kadını belinden yakalayıp kendine çekti. Dudaklarını açlıkla ağzına çekerken Luz anlık keskin bir zevkle inledi. Çocukların hepsi arkadaydı, belli belirsiz seslerini duysa da anlayamıyordu. Luke'un varlığıyla dolmuş, onunla bezenmişti. Luke dudaklarını genç kadından ayırarak yüzüne baktı.

"On dakika sonra nikâhımız olmasa, Luz Ortiz, tenine imzamı atıyor olurdum." Genç kadına doğru eğilerek nefesini kulağına üfledi.

"Bizi sonsuza kadar bağlayacak olan belgelere imzamı atar atmaz tenini de imzalayacağım. Hem de her köşesini." Luz genç adamı öpmek için tekrar uzandı ama bu az önceki kadar tutkulu değildi. Küçük fakat aşk dolu bir öpücüktü.

Herkes düğüne hazırlanmıştı, hep birlikte otelin asansörüne doğru ilerlerken Luke genç kadının beline sıkıca sarılmıştı. Sanki ellerini bir an bile üzerinden çekemiyormuş gibi görünüyordu. Asansörün önünde bekleyen Sam memnuniyetle gülümsedi. Genelde çok gülümsemeyen bir adam olduğu için tebessümü insana çok farklı geliyordu. Luz da ona aynı sıcak tebessümle karşılık verdi. Asansör tüm davetlileri alacak kadar genişti. Katlardan birinde durduklarında önlerine açılan alan geniş bir salondu. Katta onlardan başka kimse yok gibiydi ve takım elbiseli iki koruma asansörün kapısında dikiliyordu. Klasik bir dekorasyona sahip olan salon son dakika hazırlanmış gibi görünüyordu. Takım elbiseli bir adam altın rengi mihrapta dikiliyor, elindeki kâğıtları düzenlemeye çalışıyordu. Nikâhlarını kı-

yacak adam o olmalıydı. Vegas'ta tüm yasal prosödürleri es geçerek evlenmek için belli kurumlarca hızlı nikâhlar gerçekleştirilebiliyordu. Normal insanların pek başvuracağı bir yöntem değildi ama Luke ve Luz gibi uçuk rock yıldızları, aşktan ölen ve beklemeye tahammülü olmayan kişiler ya da değişiklik, farklılık arayışında olan insanlarca tercih ediliyordu. Luz bu durumdan çok memnundu, prosedürlerden hoşlanmazdı ve normal insanlar gibi evlenmek de istemiyordu. Tabi bir de aklına geldiği anda midesini kasan düğün olayı vardı ki ona hiç ama hiç katlanamazdı. Kalabalık olmamalarının ve böylesine güvenli bir yerde nikâh kıyıyor olmalarının nedeni evliliklerini magazin malzemesi yapmak istememelerinden kaynaklanıyordu. Luke ve Luz nikâh fotoğraflarının internette, ucuz magazin dergilerinde ve hayran bloglarında dolaşmasını istememişlerdi. Bugün onlara özel olmalıydı... Sonsuza kadar hatırlayacakları mutlu bir anı. Luke'un beline dolanmış elinin yardımıyla parlak, altın rengi granit zeminde yürüyordu. İkisinin de botları bu zemine topuklu ayakkabılarıyla basmış olan yüzlerce insana nazaran farkını ortaya koyuyordu. Şapelin önünde durarak onları evlendirecek olan adama baktılar. Adam hızlı birkaç sözün ardından onlara kâğıtları imzalattı ve bu kadardı, artık evlenmişlerdi. Luke şapelin önünde Luz'u öylesine büyük bir açlıkla öptü ki salondaki o küçük kalabalık alkışlar ve ıslıklarla bu öpüşe eşlik etti. Herkesin tebriklerini hızlıca kabul eden yeni evli çift birbirlerine dokunmak için sabırsızlardı. Luke genç kadını kucakladığı anda Luz tiz bir çığlık atarak Luke'un boynuna sarıldı. Genç adam asansöre doğru yürürken açık büfe içki standının başındaki çılgın çocuklar hallerinden gayet memnun görünüyordu.

"Bizi rahatsız edeni öldürürüm. Ciddiyim! Gelinim ve ben bugünü odamızda geçireceğiz." Luz kıkırdarken çocuklar birkaç küfür savurdu. Onlar için hazırlanan kral dairesi süiti daha önce kaldıkları tüm kral dailerelerinden daha şatafatlıydı. Lüksün bir tanımı falan olsa muhtemelen bu oda olurdu. Salondaki altın rengi ve koyu yeşilin uyumu yatak odasında yerini kırmızıya bırakıyordu. Bütün odayı çeviren pencerelerden şehrin kuş bakışı görüntüsünü izlemek mümkündü. Gündüz saatleri olduğu için fazla hareketli görünmü-

yordu ama güneş silindiği anda şehrin bu halinden eser kalmayacaktı. Luke genç kadının etrafa tam anlamıyla bakmasına bile izin vermeden onu doğruca yatağa sürükledi. Luz ne olduğunu anlamadan kendini yatakta, Luke'u da üstünde bulmuştu. Luke genç kadının ceketini çıkarırken bir yandan da heyecanla soluyordu.

"Çıldırmak üzereyim. Azgınlıktan öleceğim ve tüm suçlusu sensin." Luz gülümseyerek Luke'un papyonuna uzandı. Onu çıkarıp rastgele bir yere fırlattıktan sonra adamın deri ceketini sıyırdı. Kendi deri ceketi de yatağın üzerine bir yere fırlatılmıştı. Luke genç kadının çıplak omuzlarını şehvetle öpüyordu. Eli yavaşça göğüs dekoltesinin içine kayarak Luz'un göğüs ucuna ulaştı. Luz inlerken askılarını üzerinden sıyırdı ve göğüslerinin ikisini de Luke'un göz ziyafetine sundu.

"Merhamet, kadın! Merhamet!" Genç kadın kıkırdayarak yerinden doğruldu.

"Bence artık soyunmalısın. Yoksa kıyafetlerini parçalayacağım." Luke kahkaha atarken gömleğinin yakalarını tutup iki parçaya ayırdı. Yırtılma sesi odanın içinde yankılandığında Luz büyümüş göz bebekleriyle adamın vahşiliğine bakıyordu. Daha önce hiçbir şey onu bu kadar tahrik etmemişti.

"Hayal et ve olsun. Benim kadınım kıyafetlerimin parçalanmasını isterse parçalanır." Luz, Luke'u ensesinden kavrayarak dudaklarını dudaklarına bastırdı. Sert bir hamleyle genç kadını üzerine çıkaran adamın elleri Luz'un göğüslerine kaydı. Genç kadın adamın göğsündeki dövmeye doğru kaydırdığı dudaklarıyla adının göğsünde kazılı olduğu her bir noktayı öperken Luke'un keskin hırıltıları erotik birer senfoni ezgisi gibi kulaklarını dolduruyordu. Ellerini adamın karnına kaydırıp oradan kemerine indiğinde dudakları hâlâ göğsünde oyalanıyordu. Kemerin tokasından çıkan klik sesinin ardından Luz dilini dışarı çıkarıp dilini göğsündeki siyah dövmede gezdirdi.

"Siktir!" Elini pantolonuna götürerek kalçasından sıyıran adam genç kadına bir şeyler için de işaret vermiş oldu. Luz hınzır sırıtı-

şın ardından dilini daha aşağıya, adamın karnına kaydırdı. Luke inlemelerine devam ederken Luz biraz daha ileri giderek Luke'un kalçasından sıyrılmış pantolonunu tamamen çıkardı ve baksırından da kurtuldu. Dikilmiş aleti onu tutuşturan şehvetin en büyük kanıtıydı. Luke'un penisi gerçekten güzeldi. Luz dilini çıkararak dudaklarını yaladığında genç adam bir kez daha küfür etti.

"Luz bana eziyet etme. Lütfen..." Luz merhametine yenilerek dilini adamın penisinin o güzel başına değdirdi. O kadar pürüssüz ve sıcaktı ki bunu dilinin ilk darbesinde anlamıştı. Dudaklarını aralayarak adamın zevk veren varlığını ağzının içine çekti. Dudaklarını dişlerine siper ederek yarıya kadar aldığı penisi geri çıkarırken dudaklarını kısmayı ve ağzını küçültmeyi ihmal etmemişti. Luke'un inlemeleri tüm odayı sarmış, o ufak inlemeler Luz aletini her ağzına çektiğinde kükremelere dönüşmüştü. Luke'a çektirdiği uzun zevk eziyetinin sonu Luke için fazlasıyla rahatlama ve mutluluk dolu son bulmuştu. Özünün tadına varan Luz dudaklarındaki kalıntıları diliyle yalayarak temizledi. Luke'un iştahı doymak yerine daha da kabarmıştı genç kadını sarılarak kendine çekti ve altına aldı. Gelinliğini acelcyle çıkarıp yere fırlattı. çıplak bedeninde ilk dikkatini çeken şey külot giymemiş olmasıydı.

"Lanet olsun! İç çamaşırı... Başından beri yok muydu?" Luz yaramaz bir kız çocuğu gibi bakışlarını Luke'tan kaçırarak kafasını iki yana salladı.

"Belki düğünden önce yaramazlık yaparsın diye düşünmüştüm." Genç adam iki parmağını Luz'un girişine götürerek parmaklarının ikisini de içine kaydırdı. Luz kıvranırken bedenini ona doğru bastırdı. İki parmaktan fazlasına ihtiyacı vardı. Bedeni ateş gibi yanıyordu, söndürmenin tek yolu da Luke'tu.

"Sanırım bu şansı teptiğim her saniye için sana bir orgazm borçluyum." Luz buna kesinlikle *hayır* diyemezdi. Luke içindeki parmaklarını kıvırarak harika bir noktaya temas ettiğinde genç kadın inleyerek adamın adını sayıkladı.

"Bunu yerine getirmek için hemen içime girmelisin, Luke. Seni istiyorum." Luke kadının içindeki parmaklarını acımasız bir yavaşlıkla çektikten sonra ağzının içine sokarak yaladı.

"Hımm... Tadını çok seviyorum." Genç kadın hayvani bir güdüyle inlerken daha fazla dayanamayacağını hissediyordu.

"Luke!" Luke anlamsızca kadının yüzüne baktı.

"Lütfen." Genç adamın kaşları havalandı.

"Ne, lütfen?" Yoğun bir açlıkla söylediği ufacık kelime genç adamın aletini kadının girişine yaslamasına yetmişti. Çiçek tomurcuklarının arasına yerleştirdiği aletini çiçeğin yapraklarında gezdirirken penisi sanki az önce boşalmamışçasına sertti.

"Seni istiyorum." Luke memnuniyetle gülümsedi.

"Bir daha söyle." Luz dudağını dişlerken

"Seni istiyorum, Luke!" diye çığlık attı. Luke tek yüklenişte genç kadının saklı hazinesine ulaşırken başı geriye düştü. İçi bir kor gibi yanıyordu. Sıcaklığın yanında verdiği o his olağanüstüydü. Kelimelerle tarif edilemeyecek kusursuzluktaki o his genç adamın benliğini sömürüyordu. Yavaş ritmi çıldırtıcı derecede zevkliydi. Luz ellerini adamın karnına dayayarak sert karın kaslarını minik avuçlarında hissetti. Darbelerin yakıcılığı artarken genç kadın Luke'un adını ağzından düşürmüyordu. Luke kadının beyaz karnına düşen terine baktı, bu kadının bedeni onundu. Bedeni, kalbi, sevgisi, her şeyi ona aitti. Bunun nasıl bir his olduğunu tarif edemezdi. Genç kadının karnındaki elini yakaladı. Yüzük parmağında parıldayan yüzük Luke'un aşkından bir parçaydı.

"Benimsin, Luz. Sonsuza kadar..." Luz onayladı:

"Sonsuza kadar seninim, Luke. Seni seviyorum." Genç kadın dayanamayarak kendini bıraktıktan hemen sonra aynı hazla Luke da üzerine yığıldı. Luz'un yüzüne yapışan saçlarını çekerek dudaklarını öptü.

"Sahip olduğum her şey sensiz bir hiç olur, Luz. Tıpkı senden öncesinde olduğu gibi. Sen benim hiçliğimi her şeye çevirdin ve

bundan sonrasında benim her şeyim olarak başımda taç olacaksın. tıpkı kalbimde kraliçe olduğun gibi." Luz mutluluk gözyaşlarını akıtırken ellerini adamın göğsündeki dövmede gezdirdi.

"Sen benim şarkımsın, Luke. Dilimden hiç düşmeyen ve aklımdan hiç çıkmayan..." Uzanarak genç adamın çenesini öptü ve oradan boynuna indi. Geri çekildiğinde Luke ona hayran mavilikleriyle bakıyordu.

"Öpüşün uzun yazların güneşi gibi. Hep tenimde kalsın istiyorum." Luz elini genç adamın yanağında gezdirdi. İki göz birbirine sonsuza kadar mühürlenmişti. Artık yolun sonu mutluluktu.

Kral, kraliçesine kavuşmuştu.

- SON -

